

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

9. maaliskuuta 2016

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 9.–12. syyskuuta 2013

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 357 E, 6.12.2013.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2016/C 093/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 Euroopan unionin liikenneteknologiasta- strategian kehittämisestä tulevaisuuden kestävästä liikkuvuudesta edistämiseksi (2012/2298(INI))	2
2016/C 093/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 aiheesta ”Energian sisämarkkinat toimiviksi” (2013/2005(INI))	8
2016/C 093/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 osana koheesio politiikkaa toteutettujen energiatoteutusmenpiteiden täytäntöönpanosta ja vaikutuksesta (2013/2038(INI))	21
2016/C 093/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 Adrianmeren ja Joonianmeren kalastus- strategiasta (2012/2261(INI))	31
2016/C 093/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 tulkkaustoiminnan tehostamisesta ja sen kustannustehokkuuden parantamisesta Euroopan parlamentissa (2011/2287(INI))	37
2016/C 093/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 sähköisesti välitettävistä rahapeleistä sisämarkkinoilla (2012/2322(INI))	42

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

2016/C 093/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 uhanalaisista eurooppalaisista kielistä ja kielellisestä monimuotoisuudesta Euroopan unionissa (2013/2007(INI))	52
2016/C 093/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 suosituksista komissiolle parlamentin oikeuksista Euroopan ympäristökeskuksen tulevien toiminnanjohtajien nimittämismenettelyn yhteydessä – Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seuranta-verkostosta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 9 artiklan muuttaminen (2013/2089(INL))	58
2016/C 093/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 EU:n nuorisostrategian 2010–2012 täytäntöönpanosta (2013/2073(INI))	61
2016/C 093/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 nuorisotyöttömyyden torjunnasta: selviytymiskeinot (2013/2045(INI))	70
2016/C 093/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 palveluiden sisämarkkinoista: tilanneselvitys ja tulevat toimet (2012/2144(INI))	84
2016/C 093/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013, joka sisältää suositukset neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävistä neuvotteluista (2013/2052(INI))	89

Torstai 12. syyskuuta 2013

2016/C 093/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 EU:n luovien toimialojen ja kulttuurialan edistäminen talouskasvun ja työpaikkojen luojina (2012/2302(INI))	95
2016/C 093/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 mikrotuotannosta – pienimuotoinen sähkön- ja lämmöntuotanto (2012/2930(RSP))	105
2016/C 093/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samantarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteen soveltamisesta (2013/2678(RSP)) . . .	110
2016/C 093/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Euroopan unionin kyberturvallisuus-suunnitelmasta – avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö (2013/2606(RSP))	112
2016/C 093/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalisesta strategiasta: aika kiristää tahtia (2013/2593(RSP))	120
2016/C 093/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Syyrian tilanteesta (2013/2819(RSP)) . . .	125
2016/C 093/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Egyptin tilanteesta (2013/2820(RSP)) . . .	127
2016/C 093/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merillisestä ulottuvuudesta (2012/2318(INI))	131
2016/C 093/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 EU:n sotilaallisista rakenteista: nykytilanne ja tulevaisuudennäkymät (2012/2319(INI))	144
2016/C 093/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Venäjän harjoittamasta painostuksesta itäisen kumppanuuden maita kohtaan (Vilnassa pidettävän itäisen kumppanuuden huippukokouksen yhteydessä) (2013/2826(RSP))	152

2016/C 093/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 toisesta kertomuksesta EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta (2013/2636(RSP))	154
2016/C 093/24	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 unionin työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta (2013/2685(RSP))	159
2016/C 093/25	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 rajatylittävistä työehtosopimuksista ja kansainvälisestä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta (2012/2292(INI))	161
2016/C 093/26	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanteesta EU:ssa (2012/2263(INI))	165
2016/C 093/27	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta (2013/2822(RSP))	173
2016/C 093/28	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Keski-Afrikan tasavallasta (2013/2823 (RSP))	178
2016/C 093/29	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Bahrainin ihmisoikeustilanteesta (2013/2830(RSP))	182

SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti

Torstai 12. syyskuuta 2013

2016/C 093/30	Euroopan parlamentin suositus 12. syyskuuta 2013 neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n Valko-Venäjää koskevasta politiikasta (2013/2036(INI))	186
---------------	--	-----

III *Valmistelevat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2016/C 093/31	P7_TA(2013)0336 Kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttaminen ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta (COM(2012)0432 – C7-0211/2012 – 2012/0208(COD)) P7_TC1-COD(2012)0208 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta	196
2016/C 093/32	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista sekä päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevissa asioissa (COM(2011)0127 – C7-0094/2011 – 2011/0060(CNS))	202
2016/C 093/33	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista sekä päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta aviovarallisuussuhteita koskevissa asioissa (COM(2011)0126 – C7-0093/2011 – 2011/0059(CNS))	251

2016/C 093/34	P7_TA(2013)0340	
	Oikeus asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeus ilmoittaa pidätyksestä ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi oikeudesta asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeudesta ilmoittaa pidätyksestään (COM(2011)0326 – C7-0157/2011 – 2011/0154(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0154	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin	294
2016/C 093/35	Euroopan parlamentin tarkistukset 10. syyskuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD)) ⁽¹⁾	295
2016/C 093/36	P7_TA(2013)0342	
	Sisäpiirikaupat ja markkinoiden manipulointi (markkinoiden väärinkäyttö) ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (COM(2011)0651 – C7-0360/2011 – 2011/0295(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0295	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta	360
2016/C 093/37	P7_TA(2013)0343	
	Kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta (COM(2012)0591 – C7-0332/2012 – 2012/0285(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0285	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta	361
2016/C 093/38	Euroopan parlamentin päätös 10. syyskuuta 2013 jossa ehdotetaan Luigi Berlinguerin nimittämistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklan mukaiseen komiteaan (2013/2161 (INS))	364
Keskiviikko 11. syyskuuta 2013		
2016/C 093/39	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio (11693/2013 – C7-0245/2013 – 2013/2056(BUD))	365

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2016/C 093/40	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio (11694/2013 – C7-0246/2013 – 2013/2070(BUD))	367
2016/C 093/41	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan nojalla (COM(2013)0259 – C7-0116/2013 – 2013/2085(BUD))	368
2016/C 093/42	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 5/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio (11697/2013 – C7-0248/2013 – 2013/2086(BUD))	369
2016/C 093/43	<p>P7_TA(2013)0357</p> <p>Polttoaineiden laatua koskeva direktiivi ja uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta (COM(2012)0595 – C7-0337/2012 – 2012/0288(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0288</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ . . . . .</p>	371
2016/C 093/44	<p>P7_TA(2013)0358</p> <p>Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteet ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 muuttamisesta (COM(2012)0413 – C7-0202/2012 – 2012/0201(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0201</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 muuttamisesta . . . . .</p>	395
2016/C 093/45	<p>P7_TA(2013)0359</p> <p>Unionin tullikoodeksi ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin tullikoodeksista (uudelleenlaadittu) (COM(2012)0064 – C7-0045/2012 – 2012/0027(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0027</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi unionin tullikoodeksista . . . . .</p>	401

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2016/C 093/46	P7_TA(2013)0360	
	Euroopan yhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruu ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkoston luomisesta Euroopan yhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 muuttamisesta (COM(2011)0855 – C7-0468/2011 – 2011/0416(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0416	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi verkoston luomisesta Euroopan yhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 muuttamisesta	402
2016/C 093/47	P7_TA(2013)0361	
	Elintarviketurvallisuutta koskevien direktiivien muuttaminen komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi direktiivien 1999/4/EY, 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY muuttamisesta komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta (COM(2012)0150 – C7-0089/2012 – 2012/0075(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0075	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 1999/4/EY ja 2000/36/EY sekä neuvoston direktiivien 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY muuttamisesta komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta	403
2016/C 093/48		
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Kap Verden tasavallan ja Euroopan unionin kansalaisille lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien myöntämisen helpottamista koskevan Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä (05674/2013 – C7-0110/2013 – 2012/0271(NLE))	404
2016/C 093/49		
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan välillä (14546/2012 – C7-0109/2013 – 2012/0268(NLE))	405
2016/C 093/50		
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio, pääluokka IV – Euroopan unionin tuomioistuin (11696/2013 – C7-0247/2013 – 2013/2084(BUD))	406
	Torstai 12. syyskuuta 2013	
2016/C 093/51		
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2012 (2013/2051(INI))	408

2016/C 093/52

P7_TA(2013)0370

Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi EU:n ulkorajoja ylittäessään ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (COM(2011)0290 – C7-0135/2011 – 2011/0138(COD))

P7_TC1-COD(2011)0138

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 414

2016/C 093/53

P7_TA(2013)0371

Euroopan pankkiviranomainen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta mainitun asetuksen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... välisen vuorovaikutuksen osalta (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD))

P7_TC1-COD(2012)0244

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan keskuspankille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen erityistehtävien osalta 415

2016/C 093/54

P7_TA(2013)0372

Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antaminen Euroopan keskuspankille *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))

P7_TC1-CNS(2012)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2013, neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 417

2016/C 093/55

Euroopan parlamentin tarkistukset 12. syyskuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta unionissa (COM(2012)0576 – C7-0322/2012 – 2012/0278 (COD)) 419

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 9.–12. syyskuuta 2013

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 357 E, 6.12.2013.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 10. syyskuuta 2013

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0339

Euroopan unionin liikenneteknologiastrategia tulevaisuuden kestävä liikkuvuuden edistämiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 Euroopan unionin liikenneteknologiastrategian kehittämisestä tulevaisuuden kestävä liikkuvuuden edistämiseksi (2012/2298(INI))

(2016/C 093/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tutkimus ja innovointi Euroopan liikkuvuuden tulevaisuuden hyväksi – Liikenneteknologiastrategian kehittäminen Euroopalle” (COM(2012)0501),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Horisontti 2020 – Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelma” (COM(2011)0808),
  - ottaa huomioon komission vuonna 2011 antaman valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
  - ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan tieliikenneturvallisuudesta 2011–2020 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A7-0241/2013),
- A. ottaa huomioon, että komissio on kartoittanut Euroopan liikenneinnovaatiojärjestelmän puutteet;
- B. katsoo, että investoinnit liikennealan tutkimukseen ja innovointiin ovat samalla investointeja talouteen ja työpaikkojen luomiseen ja voivat näin vaikuttaa kolmella tavalla;
- C. ottaa huomioon, että innovointi on välttämätöntä, jotta voidaan luoda älykkäämpi ja turvallisempi liikennejärjestelmä kansalaisille, vastata liikennealan ympäristöhaasteisiin ja toteuttaa siirtyminen vähähiiliseen talouteen,

⁽¹⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 54.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- D. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian ilmasto- ja energiatarvitteet ovat läheisessä yhteydessä liikenneinnovointiin: 20 prosenttia vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 1990 verrattuna, 20 prosenttia energiaa uusiutuvista energianlähteistä, energiatehokkuuden parantaminen 20 prosentilla sekä 50 prosenttia vähemmän liikennekuolemia kuin vuonna 2001;
- E. katsoo, että tarvitaan käyttäjien asenteiden ja vaatimustason todellista muutosta, jotta saadaan aikaan monien yritysten ja palveluntarjoajien tarvitsema kannustin niiden ajattelumallien muuttamiseksi ja komission tiedonannon (COM(2012) 0501) 5.3 kohdassa kuvattujen luovan lähentymisen ja epätodennäköisten yhteyksien tarjoamien innovointimahdollisuuksien hyödyntämiseksi;
- F. pitää myönteisinä liikenteen valkoisessa kirjassa esitettyjä aloitteita, erityisesti 3.2 kohtaa ("Innovaatioita tulevaisuutta varten – teknologia ja tottumukset") ja aloitteita 7 ("Multimodaalinen tavaraliikenne: e-rahti") ja 22 ("Saumatonta liikkuvuutta ovelta ovelle");
- G. katsoo, että eurooppalaisella strategialla olisi varmistettava tasapaino yhtäältä liikenteen ekologisen jalanjäljen vähentämiseen tähtäävien ja toisaalta vapaan liikkuvuuden Euroopan unionissa takaavien toimien välillä, jotta saadaan aikaan intermodaalinen, yhteenliitetty, yhdenmukainen ja resurssitehokas yhtenäinen eurooppalainen liikennealue;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tieliikenteessä kuoli vuonna 2012 yli 31 000 ihmistä ja yli 1 500 000 ihmistä loukkaantui, osa heistä vakavasti;
- I. katsoo, että jo nyt on käytettävissä teknologiaa, joka edistää "eurooppalaisen liikenneturvallisuusalueen" tavoitteiden saavuttamista, mutta niitä ei vielä ole otettu markkinoilla käyttöön;

Yleiset periaatteet

1. korostaa, että Euroopan tulevaa kestävästä liikkuvuudesta koskevan Euroopan liikenneteknologiastратегian on edistettävä ensisijaisesti palvelun laatua, vaivatonta käyttöä matkustajille ja yrityksille sekä kestävästä liikkuvuudesta hyödyntämistä ja että sen on perustuttava unionin tavoitteisiin ja lainsäädäntöön, jotka koskevat energiankulutuksen, liikennemelun, ilmansaasteiden, raaka-aineiden käytön ja kasvihuonekaasujen vähentämistä vuosiin 2020, 2030 ja 2050 mennessä, sekä terveyden ja elämänlaadun parantamista, palvelujen laadun kohentamista, käyttäjien tarpeiden jatkuvasti yksilöllisempää ja parempaa tyydyttämistä ja turvallisuuden tehostamista;
2. pitää koko Euroopan taloudelle merkittävien tutkimus- ja innovointihankkeiden osalta tärkeänä, että komissio ja neuvosto tunnustavat Horisontti 2020 -aloitteen merkityksen ja varaavat sitä varten riittävästi rahoitusta;
3. vahvistaa, että komission tavoitteena on liikenteen tutkimuksen ja innovoinnin mukauttaminen vastaamaan paremmin unionin liikennepolitiikan tavoitteita ja kunkin alan etenemissuunnitelmia, mutta katsoo, että komission tiedonannossa ehdotettua lähestymistapaa on sopeutettava jäljempänä määriteltävien ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti;
4. katsoo, että tehokkaan Euroopan liikenneteknologiastратегian on katettava kaikki Euroopan unionin alueet, sillä näin varmistetaan, että henkilöt ja tavarat voivat liikkua tehokkaasti, ja myös edistetään todellisten eurooppalaisten sisämarkkinoiden syntymistä;
5. katsoo, että tutkimuksen ja innovoinnin käyttäminen liikennepolitiikan luomisessa ja täytäntöönpanossa tehokkaammin, yhdenmukaisemmin ja kohdistetummin on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan vastata uusiin olosuhteisiin, luopua tavanomaisesta ajattelusta ja keskittyä urauurtaviin ideoihin ja jotta käyttäjille voidaan siten tarjota tarpeita vastaavia innovatiivisia liikennepolitiikan ratkaisuja, jotka täyttävät käytettävyyden, kannattavuuden, uskottavuuden, laadun ja jatkuvuuden vaatimukset;
6. kannustaa komissiota luomaan tutkimukselle ja innovoinnille myönteisen kehityksen, jossa luodaan tasapuolisia, tehokkaita ja innovatiivisia hinnoittelujärjestelmiä kaikille liikkuvuus- ja liikennemuodoille, erityisesti sisällyttämällä ulkoiset kustannukset ottaen huomioon "saastuttaja maksaa" ja "käyttäjä maksaa" -periaatteet;
7. kannattaa komission ehdottamaa liikenteen tutkimuksen ja innovoinnin seuranta- ja tietojärjestelmää (TRIMIS) ja katsoo, että siihen olisi sisällytettävä käyttäjien näkemykset, jotka ovat ihanteellinen väline havaita tottumusten muodostamat innovoinnin esteet, tunnistaa mahdollisuuksia ja levittää uusia palvelumahdollisuuksia, jotka edistävät yhteiskunnan asennemuutosta kestävästä liikennettä kohtaan;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

8. korostaa, että teknologiaan lukkiutuminen voi haitata liikenneinnovaatioiden potentiaalin täysimittaista hyödyntämistä ja uusien innovatiivisten ideoiden syntymistä; katsoo siten, että unionin toimien olisi oltava teknologisesti neutraaleja suhteessa liikenteen vaihtoehtoiseen teknologiaan ("teknologianeutraalius"), että ensisijaisista tavoitteista ja rahoituksesta on päätettävä tietyillä liikenteenaloilla käytettyjen teknologioiden koko elinkaaren tulosten perusteella ja että yhdenmukais-tamistoimet eivät saa haitata liikennealan innovatiivisten ratkaisujen ja vaihtoehtojen kehittämistä, energiayhdistelmän monimuotoisuutta ja älykkään viestintäteknologian käyttöönottoa;
9. korostaa, että innovointiketjua on tehostettava ja taloudellisten kannustimien kaltaisiin toimiin on investoitava nykyistä enemmän, jotta yrityksiä ja julkisia elimiä voidaan auttaa omaksumaan uusia ratkaisuja ja innovatiivista teknologiaa ja, jotta siten voidaan poistaa käyttöönoton ja markkinoille pääsyn esteet ("sitoumukset kaikista vaiheista"); kehottaa komissiota siksi ryhtymään toimiin sen pohdintansa mukaisesti, että liikennealan koko innovaatiopotentiaalin hyödyntämiseksi ja innovatiivisten yritysten tukemiseksi tukea olisi suunnattava myös markkinoille pääsyyn, demonstroiintiin ja uusien ratkaisujen täysimääräiseen käyttöönottoon ja että asiaankuuluvilla hallinto- ja rahoitusvälineillä voidaan taata tutkimustulosten nopea hyödyntäminen;
10. katsoo, että kaikkien unionin alueiden ja niiden työvoiman olisi hyödyttävä tällaisesta strategiasta, ja korostaa, että erityisesti aiempaa puhtaampia liikennemuotoja kehitettäessä on otettava huomioon alueelliset erityispiirteet ja mahdollisuudet; kehottaa alempien tasojen viranomaisia ja sidosryhmiä luomaan innovoinnin edistämiseen tähtäviä kumppanuuksia kestävän liikkuvuuden alalla;
11. kehottaa tukemaan tehokkaammin pienten ja keskisuurten yritysten tutkimus- ja innovointitoimintaa erityisesti helpottamalla unionin varojen saatavuutta ja vähentämällä hallinnollista raskautta ja korostaa, että työllisyyttä ja kestävää kasvua on luotava ja ylläpidettävä tutkimus- ja innovointitoimilla;
12. pitää kiinni kannastaan, jonka mukaan EU:n rakenne- ja investointirahastoista tehdyt investoinnit avaavat suuria mahdollisuuksia unionin alueille kestävän liikkuvuuden kehittämisessä älykkään erikoistumisen alalla;
13. kannustaa kansallisia ja alueellisia viranomaisia laatimaan tutkimus- ja innovointistrategioita, jotka perustuvat älykkään erikoistumisen käsitteeseen, jotta voidaan varmistaa rakennerahastojen entistä tehokkaampi hyödyntäminen ja tehostaa julkisen ja yksityisen sektorin investointien välisiä yhteisvaikutuksia;
14. muistuttaa siksi, että innovatiivista teknologiastrategiaa on harkittava tarkkaan kyseisten alueiden tunnuspiirteiden ja erikoisuuksien pohjalta, mikä tarkoittaa sitä, että yksi ja sama yleispätevä malli ei riitä; toteaa, että esimerkiksi alueellisista erityisongelmista kärsiviin alueisiin, kuten saari- ja vuoristoalueisiin, syrjäisiin alueisiin ja harvaan asuttuihin alueisiin liittyy erityyppisiä taloudellisia ja muita mahdollisuuksia, joiden hyödyntäminen edellyttää tarkoituksenmukaisia ja innovatiivisia liikkuvuusratkaisuja; korostaa tässä yhteydessä, että kestävään liikenneinfrastruktuuriin on myönnettävä riittävät määrärahat;
15. korostaa tarvetta yksinkertaistaa edelleen tutkimuksen ja innovoinnin rahoittamiseen liittyviä hallinnollisia menettelyjä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä alueellisella, paikallisella ja rajatylittävällä tasolla, jotta voidaan ottaa käyttöön selkeä ja avoin lainsäädäntökehys;
16. korostaa, että ponnistuksia tieliikenteessä kuolleiden ja loukkaantuneiden määrän vähentämiseksi on jatkettava hellittämättä; kehottaa painokkaasti komissiota tarkastelemaan parlamentin suurella enemmistöllä hyväksymiä ehdotuksia tieturvallisuuden parantamiseksi ja toteuttamaan ne;
17. katsoo, että on oikein ja tärkeää saada aikaan muutos liikenneteknologiassa; korostaa kuitenkin, että tämä muutos on saatava aikaan uuden resurssitehokkaan tekniikan kannustimilla eikä kielloilla;
18. korostaa, että uudentyypisiä liikenneratkaisuja koskevien innovaatioiden tai hyväksi havaittujen menetelmien uudenlaisten yhdistelmien pohdintaa ei saa rajoittaa kielloilla;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Yleiset toimenpiteet

19. katsoo, että kestävästä liikkuvuudesta koskevien tutkimus- ja innovointitoimien olisi perustuttava yhdentymisen periaatteeseen, erityisesti uusien rajatylittävien yhteyksien luomiseen (yhteenliitännät) ja järjestelmien sisäisten ja niiden välisen toimivuuden lisäämiseen (yhteentoimivuus) sekä siihen, että asetetaan tavoitteeksi kullekin reitille sopivimman ja kestävimmän liikennemuodon yhdistelmän löytäminen (inter- ja komodaalisuus);

20. muistuttaa, että EU:n on kehitettävä todellinen yhteinen liikennepolitiikka ja varmistettava näin liikenteen tarkoituksenmukaisuus Euroopan unionin alueilla ja niiden välillä ja sen johdonmukaisuus kokonaisuudessaan paikallisilla, alueellisilla, kansallisilla ja unionin tasoilla; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita varmistamaan, että liikennemuotojen yhdistelmässä turvataan siirtyminen todelliseen kestäväan liikkuvuuteen;

21. korostaa, että tämän strategian on perustuttava yhtenäiseen malliin, jossa alueiden väliin yhteyksiin sekä puuttuviin rajat ylittäviin yhteyksiin on kiinnitetty erittäin paljon huomiota, myös maantieteellisesti hajanaisilla alueilla, ja jossa innovatiivisilla ratkaisuilla sekä multimodaalisella liikenteellä voidaan vähentää alueellisia eroja, edistää työvoiman liikkuvuutta ja lisätä alueellista yhteenkuuluvuutta; on tietoinen siitä, että nykyisellään liikenneverkoissa on huomattavia alueiden välisiä eroja, ja kiinnittää huomiota tarpeeseen investoida kestäväan liikenneteknologiaan ja ratkaisuihin alueilla, joilla on erityisiä haastajia, siten, että otetaan huomioon myös Verkkojen Eurooppa -välineeseen sisältyvät mahdollisuudet;

22. painottaa, että tutkimuksessa ja innovoinnissa on keskityttävä myös kestävien infrastruktuurin osien kehittämiseen, jotta voidaan tukea siirtymistä puun tai yhdistelmäateriaalien kaltaisten uusiutuvien alkutuotteiden käyttöön rautatieinfrastruktuurin osina (esim. ajojohtojärjestelmä- tai opastepylväissä, laitureiden tai siltojen rakennusmateriaalina); toteaa, että tämä kattaa myös tutkimus- ja innovointitoimet, joilla pyritään kehittämään ratapolkkyjen kylläste, joka olisi vaihtoehto kreesootille, jonka käyttö kielletään EU:n lainsäädännöllä vuodesta 2018 alkaen;

23. korostaa, että uusien liikkuvuuskonseptien omaksumiseen ei voida pakottaa ja kestävämmän toiminnan edistämiseksi tarvitaan tutkimuksen tehostamista seuraavilla aloilla: ekologis-sosiaalinen tietämys ja kaupunki- ja aluesuunnittelu sekä liikkumisen kysyntään ja käyttäytymisen muuttamiseen tähtäävä teknologia, jonka tavoitteena on ohjata paremmin liikennevirtoja muun muassa uusilla liikenteenhallintavälineillä, saumattomilla ovelta ovelle liikkuvuusketjuilla, jotka vastaavat käyttäjien tarpeita, taloudellisilla ja älykkäillä ajajärjestelmillä ja sekä tosijassa toimivilla tieto- ja viestintätekniikoilla;

24. pitää keskeisenä, että paikallis- ja alueviranomaiset osallistuvat liikenteeseen ja liikkuvuuteen sovellettavan innovaatiopolitiikan eurooppalaiseen hallintointiin; korostaa, että nämä viranomaiset voivat tarjota tärkeää kokemusta ja osaamista sekä teknologioiden, infrastruktuurien, ajoneuvojen ja henkilöiden yhdistämisen että liikkuvuutta koskevien uusien sosiaalisten mallien edistämisen aloilla; toteaa, että paikallis- ja alueviranomaiset voivat tunnistaa polttavimmat liikkuvuuden ongelmat, joiden hallinnoinnista ne ovat vastuussa, että ne suorittavat jatkuvasti kokeiluja, ottavat käyttöön hyviä käytäntöjä ja innovatiivisia ideoita ja ovat kohtaamiensa tilanteiden monimuotoisuuden vuoksi erityisen tottuneita innovointiin;

25. korostaa oikeudenmukaisen intramodaalisen ja intermodaalisen kilpailun ja nykyisiin liiketoimintamalleihin liittyvien etujen aiheuttamien esteiden tutkimisen tarvetta liikenteen alalla, mukaan lukien erityisesti sellaisten teknologisten välineiden tutkimus, joita tarvitaan parantamaan kabotaasiliikenteen sääntöjen johdonmukaista noudattamista ja valvontaa, parantamaan tieliikenteen sosiaalilainsäädäntöä ja alalla työskentelevien työoloja;

26. painottaa, että tarvitaan kiireesti innovatiivisia ratkaisuja kaikkien liikennemuotojen melun vähentämiseksi erityisesti sen lähteellä unionin kansalaisten terveyden ja elämänlaadun suojelemiseksi sekä väestön hyväksynnän saamiseksi; viittaa tässä yhteydessä painokkaasti yhtenäisestä Euroopan liikennealueesta antamaansa päätöslauselmaan, jossa vaadittiin vähentämään raideliikenteen melua, tärinää ja energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä (suhteessa vuoden 2010 viitearvoihin) ja korostaa jälleen, että melupäästöillä on oltava alusta alkaen merkittävä rooli kehitettäessä uusia liikennealan teknologioita, konsepteja ja infrastruktuureita;

27. on vakuuttunut siitä, että infrastruktuurin ja ajoneuvojen vuorovaikutukseen keskittyvä innovatiivinen teknologia voi vähentää merkittävästi liikenneonnettomuuksia, melua ja tärinää, energiankulutusta, pakokaasupäästöjä ja ilmastovaikutusta;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

28. vahvistaa, että siirtyminen puhtaamman energian käyttämiseen liikenteen ja liikkuvuuden teknologioissa olisi yhdistettävä tehokkaaseen suunnitteluun ja ajoneuvojen parempaan muotoiluun; korostaa energiansäästön potentiaalia, jota tarjoavat innovatiiviset ideat, kuten energiankeruutoimet, joissa hyödynnetään uusiutuvien energiamuotojen ja vaihto-
ehtoisten polttoaineiden käytön mahdollisuuksia;
29. korostaa, että uusien liikenneinfrastruktuurien rakentamisen lisäksi tutkimus- ja kehittämiskonseptien yhteydessä on otettava huomioon nimenomaisesti korjaamista, kunnossapitoa ja laadullista parantamista koskevat näkökohdat (esim. varustaminen älykkään liikenteenohjauksen mahdollistavilla komponenteilla ja ajoneuvosta infrastruktuuriin suuntautuvan viestinnän mahdollistavalla teknologialla);
30. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota investoimaan älykkäiden liikennejärjestelmien tutkimukseen ja huolehtimaan siitä, että ne myös otetaan käyttöön, jotta voidaan vähentää liikenneturhuutta, parantaa liikenteen ekotehokkuutta Euroopassa ja lisätä liikenneturvallisuutta;
31. kehottaa komissiota tutkimaan konttien ja muiden kuljetussäiliöiden sekä kaikkien liikennemuotojen ajoneuvojen mittojen yhtenäistämistä yhteentoimivuuden ja intermodaalisuuden parantamiseksi;
32. kehottaa komissiota laatimaan jäsenvaltioiden käyttöön käsikirjan, joka sisältää hyviksi havaittuja käytäntöjä ilmanlaatudirektiivissä säädettyjen raja-arvojen noudattamiseksi;

Erityistoimenpiteet

33. pitää tärkeänä henkilökohtaista liikkuvuutta koskevia tutkimus- ja innovointitoimia ja korostaa, että liikenteen käyttäjien käyttäytyminen on ratkaisevan tärkeää; kehottaa luomaan kannustimia kestävän, fyysisesti aktiivisen, turvallisen ja terveyttä edistävän liikenteen ja liikkuvuuden valitsemiseksi, jotta voidaan kehittää innovatiivisia lähestymistapoja, joilla edistetään ympäristöystävällistä julkista liikennettä, kävelyä ja pyöräilyä, ottaen huomioon kaupunki- ja esikaupunki-
alueiden sekä kaupunkien välisten ja maaseutualueiden tarpeet ja erityispiirteet; pitää tärkeänä, että parannetaan liikennepalvelujen yhteentoimivuutta ja että tyyppihyväksynnästä vastaavat viranomaiset käsittelevät tällä teknis-
hallinnollisella alalla mahdollisesti syntyviä ongelmia erityisen herkästi ja kiireellisesti, jotta markkinoille saadaan uusia liikennevaihtoehtoja, joilla on nämä ominaisuudet;
34. korostaa, että unionin toimielinten on toimittava hyvien käytäntöjen esikuvina omissa liikkuvuudenhallintapalveluissaan ja että niiden on hallinnoitava näitä toimia ja niiden tuloksia avoimesti niin, että siitä tulee tunnusomainen piirre toimielinten toiminnassa;
35. korostaa tarvetta edistää kestävän liikenteen alan menestyksikkäitä käytänteitä ja tehostaa yhteistyötä ja hyvien käytänteiden vaihtoa sellaisten alueiden kesken, joilla on samankaltainen kasvupotentiaali; suosittaa, että paikallisviranomaiset perustavat toimintansa nykyisistä hyvistä käytänteistä saatuihin esimerkkeihin ja laativat niiden pohjalta kestävän kaupunkiliikenteen suunnitelmia tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa;
36. katsoo, että Galileon kaltaisten eurooppalaisten satelliittinavigointijärjestelmien olisi oltava keskeisessä asemassa älykkään ja tehokkaan liikenteen kehittämisessä Euroopassa;
37. tukee tutkimus- ja innovointitoimia, joilla voidaan edistää siirtymistä ajoneuvojen omistamisesta epätavalliseen liikennevälineiden käyttöön ja uudenlaisiin liikennepalvelumuotoihin, kuten autojen ja polkupyörien yhteiskäyttöön; kehottaa komissiota edistämään tehokkaammin henkilökohtaisen liikkuvuuden kollektiivisia muotoja ja yksilöllisempiä julkisia ja kollektiivisia liikennejärjestelmiä;
38. kehottaa laajentamaan tutkimustoimet koskemaan verotusta ja hallintoa, jotta saadaan aikaan luovia vero- ja maksukannustimia sekä yksityishenkilöille että sellaisten tuotteiden, palvelujen ja/tai sisältöjen valmistajille tai tuottajille, joilla edistetään pyöräilyä ja kävelyä ja soveltuissa tapauksissa niiden yhdistämistä julkiseen liikenteeseen sekä muita kestävän liikkuvuuden muotoja;
39. korostaa jälleen, että on tarpeen kehittää ja tukea multimodaalista matkustamista avoimen datan ratkaisuihin perustuvilla yhdennetyillä ja sähköisillä tiedotus- ja lipunmyyntijärjestelmillä; huomauttaa, että tämän alan tutkimus- ja innovointitoimet olisi suunnattava erityisesti esteettömyyteen, yhteentoimivuuteen, kohtuuhintaisuuteen, hintojen selkeyteen, käyttäjäystävällisyyteen ja tehokkuuteen;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

40. korostaa tarvetta kehittää innovatiivisia pitkäikäisiä infrastruktuuriratkaisuja – tiedotus-, maksu- ja varausjärjestelyjen pitemmälle kehittäminen mukaan lukien – joissa otetaan erityisesti huomioon kaikkien matkustajien ja varsinkin vammaisten henkilöiden ja liikuntarajoitteisten henkilöiden liikkuvuuden parantaminen tilanteissa, joissa kuljetetaan pyörätuoleja, lastenrattaita, polkupyöriä tai raskaita matkalaukkuja;
41. kannattaa vapaasti käytettäväksi annettavia tietoja julkisen liikenteen aikatauluista ja viivästyksistä, jotta kolmannet osapuolet voivat kehittää matkustajien mukavuuden parantamiseksi erilaisia telematiikan sovelluksia, kuten reaaliaikaista tiedonjakelua tiettyyn määränpähän pääsemisestä käyttämällä eri liikennemuotoja tai eri liikennemuotojen ekologisen jalanjäljen vertailua matkustettaessa tiettyyn määränpähän;
42. korostaa, että kaupunkialueiden ja asuinalueiden liikenteen ja liikkuvuuden innovoinnin kehittämisen yhteydessä olisi keskityttävä terveyteen ja elämänlaatuun, mukaan luettuna kaikille taattava kohtuullinen tila, hiljaisempi ympäristö ja puhtaampi ilma;
43. muistuttaa komissiota kiireellisestä tarpeesta parantaa kaikkien tienkäyttäjien turvallisuutta ja erityisesti heikommassa asemassa olevien, kuten lasten, ikääntyneiden henkilöiden, jalankulkijoiden, pyöräilijöiden tai vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden turvallisuutta; kannattaa tutkimus- ja innovointihankkeita, joissa tekniset ratkaisut yhdistyvät älykkäisiin kuljettajiin ja näiden käyttäytymiseen perustuviin toimintamalleihin;
44. katsoo, että maanteiden ruuhkautumisen vähentämiseksi kaupunkialueilla ja erittäin tiiviisti asutuilla alueilla on nykyisten liikennevälineiden tehokkuuden parantamisen lisäksi tärkeää, että teknologisen edistyksen avulla mahdollistetaan vaihtoehtoiset liikennematkaiset ja edistetään niiden käyttöä;
45. rohkaisee komissiota edistämään voimakkaasti innovointia päästöttömien laivojen, erityisesti lauttojen, risteilyalusten ja merenkulkualusten, alalla tuulesta, auringosta ja aalloista saatavan uusiutuvan energian pohjalta yhdistettynä polttokennoteknologiaihin;
46. kehottaa komissiota keskittämään tutkimuksensa siihen, että kaikkien liikennemuotojen päästöjen terveys- ja ilmastovaikutuksia vähennetään edelleen;
47. katsoo, että johdonmukaisessa ja tehokkaassa Euroopan liikenneteknologiastrategiassa on noudatettava Eurooppa 2020 -strategiaa (COM(2010)2020) sekä vuotta 1990 koskevia vähennystavoitteita, minkä lisäksi sen on oltava kaikilta osin yhdenmukainen liikenteen valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” kanssa (COM(2011)0144) alueellisen yhteenkuuluvuuden ja tasapainoisen kehityksen osalta; katsoo, että sen avulla olisi voitava vähentää energiankulutusta, liikenteen melua, liikenteen tarpeita, ilmansaasteita sekä kasvihuonekaasupäästöjä; katsoo, että tätä tarkoitusta varten EU:n on asetettava sitovia tavoitteita vuosille 2020, 2030 ja 2050;
48. painottaa tarvetta vahvistaa tutkimusta ja innovointia sisävesiliikenteen alalla, erityisesti puhtaiden alusten ja teknologioiden kehittämiseksi matalan syvyyksen navigointiin, kuten kestävään jokiliikenteeseen mukautetut alukset (RASSIN), mikä tarjoaisi mahdollisuuden säästöihin sisävesiliikenneinfrastruktuurissa;
49. pitää myönteisenä komission ehdotusta perustaa liikenteen tutkimuksen ja innovoinnin seuranta- ja tietojärjestelmä (TRIMIS); korostaa, että helposti saatavilla olevien tietojen säännöllinen, vapaa ja luotettava toimittaminen aluetason poliittisille päättäjille on tärkeää; pitää valitettavana, että toistaiseksi liikennehankkeiden EU-rahoitusta koskeviin tietoihin tutustuminen on ollut erittäin hankalaa;
50. suosittaa komissiolle sellaisten aloitteiden laatimista, joiden yhteydessä määritellään ja rahoitetaan kestävän kaupunkikehityksen hankkeita, kuten RegioStars-palkinnot;
51. korostaa, että kattavaa eurooppalaista strategiaa on tuettava alhaalta ylöspäin paikallis- ja alueviranomaisten sekä jäsenvaltioiden hallitusten hyvin valmistelluilla yhdennetyillä liikennestrategioilla; katsoo, että tällaisten strategioiden suunnittelua olisi tuettava unionin rahastoista;
52. katsoo, että kaikkea julkista tukea on myönnettävä voimassa olevan unionin lainsäädännön mukaisesti, kuten tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoimintaa sekä liikenne- ja infrastruktuuritoiminnan rahoitusta koskevien sääntöjen mukaisesti; katsoo kuitenkin, että valtiontukia koskevilla unionin säännöillä on otettava myös riittävällä tavalla huomioon tiettyjen alueiden erityiset haasteet;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

53. korostaa, että komission on parannettava toimintojaan tutkimus- ja innovointitoimista saatavan tiedon siirtämiseksi halukkaille käyttäjille (kuten pk-yrityksille tai tutkimusinstituuteille) perustamalla klusteritietokanta, joka tarjoaa selkeästi luokitellun yleiskatsauksen kaikista EU:n rahoittamista tutkimus- ja innovointihankkeista;
54. pitää tärkeänä uusia aloitteita, kuten liikenteen ja logistisen kapasiteetin yhdistämistä tehokkaampaa tavarankuljettusta varten; kehottaa komissiota puuttumaan tällaisille aloitteille mahdollisesti aiheutuviin esteisiin;
55. painottaa päästöstandardien merkitystä tiettyjen liikennemuotojen, kuten henkilöautojen, osalta; katsoo, että samanlaista lähestymistapaa olisi tarkasteltava myös lento- ja laivaliikenteen osalta;
56. kannattaa liikennealan turvallisuusratkaisuja koskevien tutkimusten ja innovoinnin jatkamista suhteellisuus-, syrjimättömyys- ja tietosuojaperiaatteita kunnioittaen;
57. tukee komission ehdottamaa konseptia ja sen toimenpiteitä Euroopan liikenneteknologiastategian luomiseksi; painottaa kuitenkin, että tästä ei synny delegoitujen säädösten tai vastaavien säädösten oikeusperustaa vaan komission on ehdotettava toimenpiteitä, jotka hyväksytään yhteispäätösmenettelyä noudattaen;
58. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tässä mietinnössä vahvistetut ensisijaiset tavoitteet valmistellessaan strategista eurooppalaista liikenneteknologia-suunnitelmaa ja tulevan toiminnan vaihtoehtoja;

o

o o

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0344

Energian sisämarkkinat toimiviksi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 aiheesta "Energian sisämarkkinat toimiviksi" (2013/2005(INI))**

(2016/C 093/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Energian sisämarkkinat toimiviksi" ja siihen liittyvät valmisteluasiakirjat (COM(2012)0663),
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen 1364/2006/EY kumoamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 994/2010 toimista kaasunsaannin turvaamiseksi ja direktiivin 2004/67/EY kumoamisesta ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0061.

⁽²⁾ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 1.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011 energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009,
- ottaa huomioon maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009,
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen perustamisesta 25. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/71/Euratom ⁽⁵⁾;
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon energia-alalla tehtyjä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden hallitustenvälisiä sopimuksia koskevan tietojenvaihtomekanismin perustamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 994/2012/EU ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Energia-alan etenemissuunnitelma 2050” (COM(2011)0885),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun” (COM(2012)0573),
- ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2012 komission tiedonannon ”Uusiutuva energia: merkittävä tekijä Euroopan energiamarkkinoilla” (COM(2012)0271),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Kohti uutta Euroopan energiastrategiaa kaudelle 2011–2020” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman energiapoliittisesta yhteistyöstä rajanaapureiden kanssa: strateginen lähestymistapa varmaan, kestävään ja kilpailukykyiseen energiahuoltoon ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n terästeollisuudesta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon unionin terästeollisuuden tulevaisuutta käsitelleen korkean tason pyöreän pöydän ryhmän 12. helmikuuta 2013 antamat suositukset,

⁽¹⁾ EUVL L 326, 8.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽³⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽⁴⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18.

⁽⁶⁾ EUVL L 299, 27.10.2012, s. 13.

⁽⁷⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 64.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0238.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0509.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman etenemissuunnitelmasta siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman energia-alan etenemissuunnitelmasta 2050 – energian tulevaisuus ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 21. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselmat liuskekaasun ja -öljyn teollisista, energia- ja muista näkökohdista ⁽³⁾ sekä liuskekaasun ja -öljyn erottelun ympäristövaikutuksista ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A7-0262/2013),
- A. katsoo, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet selvään määräaikaan eli toteuttamaan energia-alan sisämarkkinat vuoteen 2014 mennessä ja poistamaan unionin energiasaarekkeet vuoteen 2015 mennessä;
- B. katsoo, että loppuun saatetut energian sisämarkkinat ovat välttämättömät unionin yleisen energiaturvallisuuden ja kestävyyskannalta ja että niillä on keskeinen merkitys unionin yleisen kilpailukykyyn, talouskasvuun ja uusien työpaikkojen luomisessa, kuten toisessa sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa ja Eurooppa 2020 -strategiassa on todettu;
- C. ottaa huomioon, että komission energiastrategiassa 2020 arvioidaan energia-alan investointitarpeiksi vuoteen 2020 mennessä biljoona euroa, joista 540 miljardia euroa tarvitaan sähköntuotantoon ja 210 miljardia euroa Euroopan kannalta merkittäviin sähkö- ja kaasuverkkoihin;
- D. ottaa huomioon, että energia-alan etenemissuunnitelmassa 2050 korostetaan, että eurooppalaisen energiaverkon täysimääräinen integrointi ja markkinoiden avaaminen ovat ratkaisevan tärkeitä tasapainon säilyttämiseksi energiaturvallisuuden, kilpailukykyyn, kustannustehokkuuden, kestävä talouden ja kuluttajien tyytyväisyyden kesken; ottaa huomioon, että energia-alan etenemissuunnitelman 2050 mukaan energiatehokkuus, uusiutuvat energialähteet ja energia-alan infrastruktuurit ovat toteuttamisen arvoisia vaihtoehtoja;
- E. ottaa huomioon, että uusiutuvien energialähteiden osuus unionin energialähteiden yhdistelmässä kasvaa lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; ottaa huomioon, että uusiutuvien energialähteiden laajamittainen integroiminen edellyttää verkon mukauttamista ja joustavuuden lisäämistä;
- F. katsoo, että energian sisämarkkinat antavat unionille mahdollisuuden esiintyä yhtenäisenä suhteessa ulkoihin kumppaneihin ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille sekä EU:n yrityksille että EU:n ulkopuolisille yrityksille, huolehtia samalla sosiaalisten ja ympäristönormien noudattamisesta ja pyrkiä vastavuoroisuuteen kolmansien maiden kanssa;
- G. katsoo, että on toteutettava järjestelmä, jossa jäsenvaltiot voivat vaihtaa tietoa kolmansien maiden kanssa tehdyistä energiantoimituksista koskevista sopimuksista;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisten ja kansallisten energiamarkkinoiden on oltava kilpailtuja ja niiden on annettava energiamarkkinoilla keskeisessä asemassa oleville kuluttajille todellisia vaihtoehtoja ja avointa tietoa; ottaa huomioon, että energian sisämarkkinoiden loppuun saattaminen on oleellisen tärkeää energian kustannusten ja hintojen alentamiseksi kohtuullisella ja kilpailukykyisellä tasolla lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; ottaa huomioon, että energiamarkkinoiden hintojen alennukset eivät useinkaan päädy kuluttajille saakka;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0086.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0088.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0443

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- I. katsoo, että yhteisömenettelyä soveltavan Euroopan energiayhteisön on perustuttava vahvoihin yhteisiin energiamarkkinoihin, Euroopan unionin ulkopuolelta tehtävien energiahankintojen koordinointiin ja unionin yhteiseen rahoitukseen kestäväälle energiateknologialle erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin aloilla;
- J. katsoo, että jonkin verran edistystä on saavutettu rajat ylittävän yhteistyön vahvistamisessa, energiasaarekkeiden osittaisessa poistamisessa ja toimitusvaikeuksien ehkäisemisessä;
  1. on yleisesti ottaen tyytyväinen tiedonantoon ja siihen liittyvään toimintasuunnitelmaan, jotka sisältävät yhteenvedon energian sisämarkkinoiden toteuttamisesta tähän asti saavutetusta edistyksestä ja siinä edessä olevista haasteista;
  2. ottaa huomioon, että energian hintojen nousu todennäköisesti jatkuu, sillä hinnat on kaasun tapauksessa kytketty öljybarrelin hintaan ja sähkön tapauksessa ailahtelevaan polttoaineiden hintaan, ja että niihin vaikuttavat Euroopan riippuvuus öljyn ja kaasun tuonnista, valtiollisten toimien vaikutukset, energiatehokkuutta edistävien toimien riittämättömyys ja energiajärjestelmien ylläpitoon ja uudistamiseen (mukaan luettuna käänteisvirtausmahdollisuus ja yhteenliittännät) tarvittavien investointien puute, kun tarkoituksena on turvata toimitusvarmuus ja uusiutuvien energialähteiden integroinnin helpottaminen; kannattaa siksi kaasun hinnoittelumekanismissa luopumista sitomisesta öljyn hintaan ja tarkastelemaan joustavampia vaihtoehtoja samalla, kun kunnioitetaan kaupallisen vaihdon vapautta;
  3. korostaa, että omien energiavarojen kehittäminen johtaa uusien kaupankäynnin keskusten kehittymiseen unionissa sekä kaasun ja sähkön spot-markkinoiden syntymiseen, jolloin unionilla ja jäsenvaltioilla on todellinen mahdollisuus määrittellä omat energianhintansa myös alue- ja paikallistasolla;
  4. on tietoinen eurooppalaisesta lisäarvosta, joka syntyy parantamalla jäsenvaltioiden energiapolitiikan koordinointia ja yhteistyötä yhteisvastuun hengessä ja luomalla tehokkaita ja varmoja rajat ylittäviä energiajärjestelmiä, jolloin saadaan aikaan synergiaa energian kysynnän ja tarjonnan paremman hallinnan kautta, jota voidaan siirtoverkon tasolla helpottaa älykkäällä teknologialla;
  5. painottaa alueellisten markkinoiden ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön merkitystä esteiden poistamisessa, yhdentymisprosessin vauhdittamisessa ja verkkojen tehokkuuden parantamisessa;
  6. muistuttaa kannattaneensa Euroopan energiayhteisön perustamista unionin jäsenvaltioiden kesken ja pyytää komissiota ja Eurooppa-neuvostoa raportoimaan sen perustamisen edistymisestä;

Kuluttajasuuntauneet markkinat

7. korostaa, että energian loppukäyttäjät, niin yksittäiset henkilöt, pk-yritykset kuin teollisuuskin, ovat käyttäjäystävällisten ja avointen energian sisämarkkinoiden ytimessä; huomauttaa, että siksi heitä on suojeltava asianmukaisesti ja heille on tiedotettava helposti käytettävissä olevilla keinoilla siten, että he voivat käyttää täysipainoisesti oikeuksiaan, ja samalla heitä on kannustettava aktiivisempaan rooliin markkinoiden kilpailun edistämiseksi, toisin sanoen siirtymään passiivisista vastaanottajista aktiivisiksi ja valistuneiksi kuluttajiksi ja tuottajakuluttajiksi;
8. korostaa, että on tärkeää turvata kilpailukykyiset, helposti hallittavat ja avoimet energiamarkkinat, jotka tarjoavat kuluttajille todellisen valinnanmahdollisuuden sekä kilpailukykyiset hinnat ja kaikille nykyisille ja tuleville EU:n energiankuluttajille varmoja, kohtuuhintaisia ja luotettavia tapoja tuottaa sellaista energiaa, jossa otetaan huomioon tulevien sukupolvien etu;
9. katsoo, että kuluttajien roolin kasvattamista helpotetaan paikallisilla uusiutuvan energian osuuskunnilla, energiantoimittajan kollektiivisella vaihtamisella ja yhteisillä aggregaateilla tai muiden mahdollistavien tekijöiden, kuten hajautetun varastoinnin ja älykkäiden laitteiden, avulla; katsoo, että kyseiset mahdollistavat tekijät auttavat kuluttajia ymmärtämään ja hallinnoimaan energian kulutustaan ja siten lisäämään joustavuutta ja reagoitukykyä (sekä kysynnän että tarjonnan näkökulmasta) ja että niillä voidaan lujittaa uusiutuvien energiamuotojen käyttömahdollisuuksia ja saada aikaan investointeihin tarvittavaa rahoitusta;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

10. kiinnittää huomiota verkkojen muuttuvien käyttömaksujen soveltamisesta koituviin etuihin, jotta kuluttajia voidaan kannustaa kuluttamaan energiaa verkon käytön huippuajankohdilla ulkopuolella kestävän energiankäytön edistämisen takaamiseksi;

11. katsoo, että älykkään teknologian on tarjottava kuluttajille tarkkaa, ymmärrettävää ja käyttäjäystävällistä tietoa ja annettava kuluttajille mahdollisuus hallita omaa energiankulutustaan ja -tuotantoaan; katsoo siksi, että älykkästä teknologiaa on täydennettävä dynaamisella sähköisellä siirto- ja jakeluverkonhallinnalla, joka käsittää sellaiset palvelut kuin verkkotukipalvelut, vapaaehtoisen kysynnän ohjauksen, energiatehokkuuspalvelut, mikrotuotannon ja varastointiratkaisut sekä paikalliset välittäjät; toteaa kuitenkin, että energiankulutuksen määrää, joka tarvitaan, jotta älykkäät mittarit tuottavat taloudellista hyötyä, on seurattava asianmukaisesti eikä kuluttajille saa määrätä pakollisia investointeja älykkäisiin mittareihin, jos kulutus jää alle vaadittavan tason;

12. ilmaisee huolensa kehityksestä, jossa televiestintäyhtiöitä kannustetaan hallinnoimaan jakeluverkon tietoja, koska kyseinen velvoite herättää vakavia tietosuojaan liittyviä kysymyksiä ja siihen liittyy riski, että verkonhaltijoiden olisi ostettava tekniset tiedot, joita ne tarvitsevat hoitaakseen tehtävänsä jakeluverkonhaltijoina;

13. ottaa huomioon, että energiaköyhyys aiheuttaa huomattavia haasteita jäsenvaltioille; panee merkille, että samaan muottiin pakottavassa toiminnassa ei oteta huomioon jäsenvaltioiden kansallisia erityispiirteitä; katsoo siksi, että muita heikommassa asemassa olevat kuluttajat tarvitsevat tehokasta erityis-suojelua ja että sitä varten on oltava asiaankuuluvia mekanismeja, kuitenkin markkinoita vääristämättä; korostaa, että kolmannessa energiapaketissa edellytetyt erityistoimet ovat jo voimassa;

14. toteaa, että Yhdysvaltojen liuskekaasuvallankumous on vähentänyt hiilidioksidipäästöjä ja antanut Yhdysvaltojen teollisuudelle huomattavan kilpailuedun;

Energian sisämarkkinoiden toteuttamisen nykyiset haasteet

15. korostaa, että energian sisämarkkinoita ei ole vielä saatettu päätökseen eivätkä kansalliset energiemarkkinat vastaa kuluttajien tarpeita ja odotuksia, koska hinnat ovat kuluttajille edelleen korkeita, energiantoimittajia on vähän, palvelut ovat yleisesti heikkolaatuisia, kuluttajansuoja on heikkoa ja toimittajan vaihtaminen on vaikeaa; korostaa siksi, että on tarpeen luoda kuluttajaystävällisemmät markkinat, joilla kuluttajilla on aktiivinen rooli ja he voivat toimia tuottajakuluttajina EU:n kattavilla markkinoilla, joilla heille tiedotetaan yksittäisten tarjoajien ehdoista vertailun helpottamiseksi; panee tässä yhteydessä merkille energiantoimittajan kollektiivisen vaihtamisen merkityksen pyrittäessä antamaan kuluttajille enemmän mahdollisuuksia ja pienentämään energialaskuja;

16. katsoo, että energian sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön täysimääräisen täytäntöönpanon puute on edelleen yksi näiden markkinoiden toteuttamisen suurimpia esteitä; katsoo, että tarvittavaan sisämarkkinoiden vakiinnuttamiseen kuuluu infrastruktuurin laajentaminen ja samalla sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpano ja kilpailusääntöjen noudattamisen valvonta;

17. korostaa, että olemassa olevan infrastruktuurin uudistaminen sekä uuden, älykkään ja joustavan tuotanto- ja siirtoinfrastruktuurin, erityisesti rajat ylittävien kaasuyhdysputkien ja sähköyhdysjohtojen, sekä jakelu- ja varastointi-infrastruktuurin rakentaminen on välttämätöntä sellaisten vakaiden, hyvin integroitujen ja toisiinsa liitettyjen energiemarkkinoiden luomiseksi, joilla vältetään suunnittelemattomien tehovirtausten kaltaiset kielteiset vaikutukset, joilla turvataan hinnaltaan kohtuullinen ja kilpailukykyinen tarjonta, joilla käytetään täysimääräisesti hyväksi kaikkiin kestäviin energialähteisiin, yhteistuotantoon ja energiatehokkuuteen, kysyntäpuolen hallintaan ja varastointiin sekä uusiutuviin energialähteisiin liittyvät mahdollisuudet ja joilla mikään jäsenvaltio ei jää eristyksiin Euroopan kaasu- ja sähköverkoista vuoteen 2015 mennessä; katsoo, että tämä saavutetaan liittämällä erilliset sähköjärjestelmät samanaikaisesti osaksi mantereenlaajuisia eurooppalaisia verkkoja; korostaa, että suuret investoinnit olisi tehtävä samaan aikaan alueellisiin tai jopa paikallisiin verkkoihin tehtävien investointien kanssa, koska yhä suurempi osa energiantuotannosta tapahtuu alue- ja paikallistasolla;

18. toteaa samalla, että hajautettu uusiutuvan energian tuotanto vähentää tarvetta rakentaa uusia voimansiirtolinjoja – ja vastaavasti niihin liittyviä kustannuksia – koska hajautettu tekniikka, joka voidaan ottaa suoraan käyttöön kodeissa, kaupungeissa ja syrjäisillä alueilla, sijaitsee paljon lähempänä loppukuluttajia;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

19. toteaa, että uusiutuvista energialähteistä saatavan sähkön tuotannon kasvattaminen ilman tarvittavan infrastruktuurin kehittämistä voi johtaa koordinoimattomiin rajatylittäviin porsaanreikiin ja siten energian hintoihin, jotka eivät ole optimaalisia;
20. palauttaa mieliin, että jäsenvaltiot eivät ole saavuttaneet niille asetettua, Eurooppa-neuvoston huippukokouksissa vuosina 2002 ja 2007 hyväksytyä tavoitetta saavuttaa sähkö- ja kaasuverkkojen yhteenliittäväaste, joka vastaa vähintään 10:tä prosenttia niiden käyttöön otetusta kokonaistuotantokapasiteetista;
21. pitää myönteisenä sitä, että komissio on korostanut, että joustavuus on tyypillistä Euroopan tuleville energijärjestelmille; toteaa, että kaikkina aikoina hyvin toimivat, rajatylittävät tukkumarkkinat ovat helposti saatavilla oleva joustomahdollisuus; kehottaa ryhtymään lisätoimiin tulevien energian varastointitekniikoiden ja kysyntäpuolen joustavuuden käyttöön otossa, koska ne ovat myös joustomahdollisuuksia;
22. pitää energiatehokkuutta yhtenä kestävimmistä ja kustannustehokkaimmista tavoista pienentää energialaskuja, lisätä toimitusvarmuutta, vähentää fossiilisten polttoaineiden tuonnin tarvetta ja välttää hiilipäästöjä; toteaa, että kaikkien energiatehokkuutta edistävien toimien on oltava asianmukaisia kuluttajien tarpeisiin nähden, kustannustehokkaita ja niitä on tuettava oikeilla kannustimilla;
23. tähdentää, että Kansainvälisen energijärjestön (IEA) havaintojen mukaan pontevammilla toimilla energiatehokkuuden parantamiseksi voidaan vähentää unionin kaasuntuontia kolmanneksella vuonna 2035, mikä vastaa sataa miljardia kuutiometriä kaasua;
24. palauttaa mieliin, että televiestintä- ja energiainfrastruktuurin kehittämisen, käytön ja ylläpidon väliset synergiat ovat keskeisessä roolissa pyrittäessä saavuttamaan unionin energiatehokkuustavoitteet;
25. korostaa tarvetta eriyttää edelleen unionin energiapalveluita kilpailun ja mahdollisimman edullisten sähköntoimitusten varmistamiseksi;
26. katsoo, että investoimista infrastruktuuriin on edistettävä sellaisilla vakailla, innovointia edistävillä ja ennakoitavilla sääntelyjärjestelmillä, jotka eivät estä sisämarkkinoiden toimintaa ja antavat eläkerahastoille ja institutionaalisille sijoittajille mahdollisuuden investoida energian siirtoon, ja toteaa, että sitä ei voida saada aikaan muuten kuin markkinalähtöisesti; samalla kuitenkin myöntää, että tietyissä tapauksissa infrastruktuurimuutoksia tuskin saavutetaan ilman, että julkisella rahoituksella tuetaan kaupallisesti kannattamattomia keskeisiä hankkeita; korostaa tässä yhteydessä verkkojen Eurooppa-välineen merkitystä ja pitää valitettavana, että sen osuus energia-alan määrärahoista on pienempi kuin komission ehdottama määrä;
27. kehottaa selvittämään mahdollisuuksia perustaa energiaverkkojen alalle unionin investointirahasto;
28. painottaa, että lupamenettelyjen yksinkertaistaminen jäsenvaltioissa auttaa osaltaan kehittämään infrastruktuuri-verkostoja ja vapauttamaan investointeja; korostaa tässä yhteydessä, että paikallis- ja alueviranomaisilla olisi oltava tärkeä rooli, kun yksinkertaistetaan suunnittelumenettelyjä ja integroidaan energiainfrastruktuuria paikallisiin ja alueellisiin suunnittelujärjestelmiin;
29. huomauttaa, että joissakin tapauksissa siirtoverkkojen avoimen ja syrjimättömän käyttöoikeuden puuttuminen haittaa edelleen uusien tulijoiden mahdollisuuksia liittyä verkkoon tai kilpailla tasavertaisesti vakiintuneita yrityksiä vastaan; korostaa tarvetta estää markkinoiden rakenteellisia vääristymiä, jotka johtavat monissa jäsenvaltioissa vallitsevaan voimakkaaseen keskittymiseen;
30. korostaa, että kolmannen energiapaketin säännöksiä olisi sovellettava kattavasti sekä eurooppalaisiin että ulkomaisiin yrityksiin; katsoo, että komission näihin säännöksiin mahdollisesti myöntämien poikkeusten olisi oltava soveltamisalaltaan suppeita ja lyhytkestoisia ja parlamentin ja neuvoston olisi tarkasteltava niitä uudelleen;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

31. korostaa, että energian tukkumarkkinoiden avoimuuden puute ja kilpailun vastaiset käytännöt vaarantavat kuluttajien luottamuksen; pitää tarpeellisenä muodostaa pikaisesti käsitys tukkumarkkinoiden hinnanmuodostuksesta ja sen vaikutuksesta kuluttajien laskuihin;

32. tukee täysin tasapuolisten toimintaedellytysten saavuttamiseen tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla luodaan hajautetumpia ja kilpailukykyisempiä markkinamalleja, sillä ne tarjoavat enemmän mahdollisuuksia paikallisille energiantuottajille ja uusille teollisuuden toimijoille;

33. muistuttaa, että jotta määräävässä markkina-asemassa olevat perinteiset toimittajat eivät voi estää markkinoiden avaamista, on tärkeää mahdollistaa uusien liiketoimintamallien kehittyminen, esimerkiksi mahdollisuus tehdä samanaikaisia sopimuksia useiden toimittajien kanssa;

34. huomauttaa, että vakaa sääntelykehys – joka koskee tuottajia, sääntelyviranomaisia, verkonhaltijoita, energian toimittajia, kysyntäpuolen palveluntarjoajia ja ennen kaikkea loppukäyttäjiä ja tuottajakuluttajia – on keskeisen tärkeä hyvin toimivien sisämarkkinoiden kannalta ja infrastruktuurin kehittämiseen suunnattujen pitkäaikaisten investointien tekemiseksi houkutteleviksi; korostaa, että pätevät, syrjimättömät ja tasapainoiset normit kattavien verkkosääntöjen kehittämisen tulisi johtaa verkon hallinnan, markkinasuunnittelun ja yhteentoimivuuden yhdenmukaistamiseen; pitää ratkaisevan tärkeänä, että siirtoverkkojen, tuotannon ja jakelun eriyttämistä koskevia sopimuksia noudatetaan koko unionissa ja että tämä koskee myös energia-alan sääntelyviranomaisten riippumatonta asemaa ja kuluttajansuojan vaatimuksia koskevia sopimuksia; pitää sen vuoksi välttämättömänä tukea ja kehittää edelleen energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) roolia ja varsinkin sen valmiuksia valvoa kansallisia sääntelypäätöksiä ja ratkaista riitoja;

35. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön kansallisia kapasiteetinkorvausmekanismeja tai suunnitelleet sellaisen käyttöönottoa sähkön toimittamisen turvaamiseksi tutkimatta täysin vaihtoehtoisia ratkaisuja etenkin rajatylittävien ratkaisujen ja joustavuusresurssien suhteen; tunnustaa, että vaikka nämä mekanismit ovat tarpeen tietyissä oloissa, ne saattaisivat estää ja vääristää markkinasuunnittelua ja huonosti suunniteltuna jopa luoda lukkiutumisasiä; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n tason toimia koordinoidaan paremmin, jotta voidaan varmistaa, että kyseiset mekanismit ovat tarpeellisia, toimivia, avoimia, teknologianeutraaleja ja syrjimättömiä;

36. pitää valitettavana, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetulla direktiivillä 2009/28/EY luotuja yhteistyömekanismeja ei ole vielä käytetty hyväksi; viittaa komission tuloksiin, joiden mukaan nykyisten yhteistyömahdollisuuksien hyödyntämisestä voitaisiin saada huomattavia kaupan edistämisen kaltaisia etuja; kehottaa jäsenvaltioita siksi tilaisuuden tullen hyödyntämään paremmin koordinoituneita mekanismeja ja lisäämään keskinäistä viestintäänsä;

37. korostaa, että riippumatta jäsenvaltioiden oikeudesta valita energialähteensä tai siitä, että EU:n laajuista koordinoitua tarvitaan lisää, EU:n on kokonaisuutena hyödynnettävä täysimääräisesti kaikkien EU:n jäsenvaltioiden käytettävissä olevien kestävien energialähteiden mahdollisuudet, jotta voidaan täysimääräisesti noudattaa EU:n energiapolitiikan tavoitteita kilpailukyvyyn, kestävytyden ja toimitusvarmuuden suhteen;

38. toteaa, että eräät jäsenvaltiot ovat energiasaarekkeina edelleen täysin eristyksissä Euroopan kaasu- ja sähköverkoista ja maksavat edelleen korkeampia hintoja energiasaareksista, mikä vaikuttaa niiden kilpailukykyyn; huomauttaa, että ilman merkittäviä infrastruktuuri-investointeja kyseiset jäsenvaltiot eivät kykene saavuttamaan Eurooppa-neuvoston toistamaa veloitetta, että yhdenkään jäsenvaltion ei pitäisi olla EU:n verkkojen ulkopuolella vuoteen 2015 mennessä; katsoo, että komission olisi kyseisten jäsenvaltioiden pyynnöstä osallistuttava EU:n ulkopuolisten energiantoimittajien kanssa käytäviin neuvotteluihin energian hinnoista esimerkiksi kaasun hankintojen yhteydessä;

39. korostaa, että EU:n perussopimuksessa vaadittua jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta olisi sovellettava jokapäiväiseen työhön sekä sisäisen ja ulkoisen energiapolitiikan kriisinhallintaan; kehottaa komissiota määrittelemään selkeästi ”energia-alan solidaarisuuden” sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat sitä;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

40. painottaa, että on tarpeen käsitellä kaasun ja sähkön kolmansista maista EU:hun tapahtuvan tuonnin odotettavissa olevaa kasvua lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, jotta voidaan turvata energian toimitusvarmuus, jakaa räsistä ja huolehtia sisämarkkinoiden asianmukaisesta toiminnasta; korostaa, että eräiden jäsenvaltioiden osalta tämä haaste liittyy läheisesti riippuvuuteen kaasun ja öljyn tuonnista vain yhdestä kolmannelle maasta ja että haasteeseen vastaaminen edellyttää toimia, joilla pyritään monipuolistamaan energiantoimittajien valikoimaa, reittejä ja lähteitä; toteaa, että strategisena tavoitteena tässä suhteessa on eteläisen kaasukäytävän toteuttaminen, mukaan luettuna Nabucco-kaasuputki, ja sellaisen toimitusreitit aikaansaaminen vuoteen 2020 mennessä, jonka kautta EU voisi saada noin 10–20 prosenttia tarvitsemastaan kaasusta, jotta kaikilla Euroopan alueilla olisi fyysinen yhteys vähintään kahteen eri kaasulähteeseen;

41. katsoo, että avoimet sisämarkkinat, joilla kaikki EU:n ja kolmansien maiden yritykset noudattavat energia-alaa koskevaa yhteisen säännöstön, voivat auttaa lujittamaan EU:n energiantoimittajien neuvotteluasemaa ulkoisiin kilpailijoihin nähden, mikä on erityisen tärkeää ajatellen mahdollisuuksia jatkaa ulkoisten energiaostojen koordinoita EU:n tasolla; kehottaa EU:ta harkitsemaan yhteisen kaasunhankintaviraston ja -mekanismien luomista, jotta voidaan luoda vastapaino hallitsevien ulkomaisten toimittajien monopoliasemalle; toteaa, että EU:n ja kolmansien maiden energian toimittajien suhteissa on käytettävä vastavuoroisuusperiaatetta; korostaa, että suhteissaan kolmansien maiden energian toimittajiin komission on tarpeen ottaa huomioon päätöksensä vaikutus kuluttajahintoihin ja myös tiedottaa niistä;

42. katsoo, että komissiolle olisi annettava valtuudet käydä neuvotteluja strategisesti tärkeistä infrastruktuurihankkeista, jotka vaikuttavat toimitusvarmuuteen koko EU:ssa ja että tällaisia valtuuksia olisi harkittava myös sellaisten muiden hallitustenvälisen sopimusten yhteydessä, joilla katsotaan olevan huomattava vaikutus EU:n pitkän aikavälin energiapolitiittisiin tavoitteisiin ja erityisesti energiaomavaraisuuteen; ilmaisee tässä suhteessa tyytyväisyytensä komission johdolla EU:n, Azerbaidžanin ja Turkmenistanin välillä Kaspianmeren alueen kaasuputkiverkosta käytävissä neuvotteluissa saavutetun edistyksen johdosta;

43. korostaa, että uusiutuvia energialähteitä ja energiatehokkuutta koskevien aloitteiden ja lisäenergiakustannusten jatkuva lähentyminen kaikissa EU:n jäsenvaltioissa vuoden 2020 jälkeen on välttämätöntä hyvin toimivien ja tehokkaiden energian sisämarkkinoiden kannalta ja koskee niin tukku- kuin vähittäiskauppaa, sekä suotuisien olosuhteiden luomiseksi uusiutuvien energialähteiden pitkän aikavälin kehittämiselle ja laajamittaiselle käytölle;

44. katsoo, että lyhyellä aikavälillä toisiaan lähellä olevien jäsenvaltioiden alueellisia ryhmittymiä olisi kannustettava siirtymään yhdenmukaistettuun tai yhteiseen alueelliseen uusiutuvien energialähteiden tukijärjestelmään kansallisten suunnitelmien sijasta;

45. kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan säännöllisin väliajoin syöttötariffinsa ja muut tukitariffinsa avoimella tavalla niin, että tariffeja voidaan muuttaa sitä mukaa kuin teknologia- tai toimituskustannukset laskevat;

46. on tietoinen siitä, että puiteohjelmista tuettuja EU:n yhteisiä tutkimushankkeita ja SET-suunnitelman kaltaisia aloitteita ei ole käytetty riittävästi sellaisen uuden teknologian kehittämiseen, joka mahdollistaa parannukset energiatehokkuuteen, uusiutuviin energialähteisiin, ydinvoimalaitosten turvallisuuteen, fossiilisten polttoaineiden vähäpäästöiseen käyttöön ja älykkäisiin verkkoihin, jotka kaikki ovat energiamarkkinoiden kannalta keskeisen tärkeitä;

47. pitää tärkeänä, että tulevaisuuden sähkönsiirron valtaväylät edistyvät, erityisesti kaakosta pohjoiseen kulkeva sähkönsiirron valtaväylä (SENEH), joka auttaisi aurinkosähköfarmeissa, kuten Helios-hankkeessa, tuotetun energian siirrossa Kaakkois-Euroopasta pohjoiseen ja länteen;

Tarvitaan pikaisia toimia

Pitkälle yhdennetyt, avoimet ja hyvin säännellyt ja kilpailulliset energian sisämarkkinat

48. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan energiapolitiikan alaan kuuluvan EU:n lainsäädännön, erityisesti kolmannen energiapaketin, kiireellisesti ja täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään ja soveltamaan sitä kiireellisesti ja täysimääräisesti; kehottaa komissiota toteuttamaan niihin jäsenvaltioihin kohdistuvia toimia, joissa täytäntöönpano on perusteettomasti viivästynyt; pitää myönteisenä, että komissio on jo käynnistänyt virallisen menettelyn EU:n sääntöjen rikkomisesta;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

49. painottaa, että rakenteellisiin markkinahäiriöihin ja avoimuuden puutteeseen markkinoilla on puututtava; kehottaa komissiota lisäämään toimiaan tehostaakseen kolmannen energiapaketin täytäntöönpanoa;

50. vaatii komissiota valvomaan tiiviisti EU:n energialainsäädännön täytäntöönpanon tehokkuutta, ja erityisesti tämä koskee säännöksiä, joilla luodaan keskeisiä kuluttajien oikeuksia, ja säännöksiä, jotka koskevat verkonhaltijoita, kansallisia sääntelyviranomaisia ja kilpailu- ja valtiontukisääntöjä, sekä säännöksiä, joiden tavoitteena on vähentää silmukavirtojen ilmiötä sähkön sisämarkkinoilla, mikä on energian sisämarkkinoiden kannalta merkittävä, mutta selvitetävissä oleva haaste, koska se vähentää varastointivaihtoehtoja ja verkkokapasiteettia ja siten heikentää energiajärjestelmien turvallisuutta; kehottaa komissiota käyttämään kaikkia käytettävissä olevia tarkoituksenmukaisia keinoja puuttua asiaa koskevan EU:n lainsäädännön mahdolliseen jatkuvaan noudattamatta jättämiseen;

51. panee merkille, että tähän mennessä sähkökatkokset ovat johtuneet toimintahäiriöistä, eivät kapasiteetin puutteesta; panee merkille, että talouslaman, maakaasun korkeiden hintojen ja uusiutuvista energialähteistä tuotettavan sähkön ajoittain kasvavan osuuden vuoksi EU:n sijoittajat ovat huomattavan epävarmoja, kun kehitetään joustavaa sähköntuotantokapasiteettia; kehottaa komissiota teettämään yhdenmukaisilla menetelmillä kattavan arvioinnin tuotannon riittäväydestä ja antamaan ohjeita siitä, miten voidaan lisätä joustavuutta ja säilyttää toimitusvarmuus;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita koordinoimaan infrastruktuurihankkeita aikaisempaa paremmin ja kehittämään verkkoa yhdessä, jotta varmistetaan samalla niiden täysimittainen järjestelmään liitettävyyden ja kustannustehokkuuden kaikkialla EU:n alueella siten, että hyödynnetään rajatylittäviä synergioita ja tehokkaampaa energiainfrastruktuuriverkkoa; huomauttaa, että olisi edistettävä integroitua lähestymistapaa, jossa jakeluverkon haltijat ovat mukana; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan yhteistä eurooppalaista etua koskevien hankkeiden ripeän arvioinnin, valinnan, sallittavuuden ja täytäntöönpanon etenkin, kun kyseessä ovat rajat ylittävät sähköyhdysjohdot ja kaasuyhdysputket – mukaan luettuna käänteisvirtausjärjestelyt – nesteytetty maakaasu ja energian varastointiin tarvittava infrastruktuuri sekä älykkäät siirto- ja jakeluverkot, jotka ovat hyvin integroitujen ja hyvin toimivien energiemarkkinoiden kannalta ensisijaisen tärkeitä;

53. suosittelee, että komissio energia-alaa koskevan ”Verkkojen Eurooppa” -välineen määrärahoja käyttäessään asettaa etusijalle hankkeet, joilla on suurin vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan, ja edistää siten kilpailua, uusiutuvien energiamuotojen nopeaa käyttöönottoa, tarvittavien rajat ylittävien yhteenliittäntöjen luomista ja energian toimitusvarmuutta;

54. kehottaa komissiota tekemään selvityksen tällä hetkellä suunnitteilla olevista energiahankkeista, erityisesti suunnitelmasta, joka koskee uutta nesteytetyn maakaasun tuontiterminaalia, jonka rakentamisen arvioidaan kestävän kymmenen vuotta; kehottaa komissiota arvioimaan näiden hankkeiden taloudelliset hyödyt ja ottamaan arvioinnissa huomioon yksittäisissä jäsenvaltioissa jo rakenteilla tai suunnitteluvaiheessa olevat nesteytetyn maakaasun tuontiterminaalit, jotka lähitulevaisuudessa lisäävät energian toimitusvarmuutta energiasaarekkeiksi luokitelluissa jäsenvaltioissa, ja osallistumaan tällaisten hankkeiden rahoittamiseen;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan tehokkaan ruuhkanhallintajärjestelmän, jotta voidaan tehostaa kaasun ja sähkön olemassa olevan siirtokapasiteetin käyttöä, supistaa kasvavan verkkokapasiteetin kustannuksia ja edistää uusiutuvista energialähteistä tapahtuvan tuotannon liittämistä sähköverkkoon;

56. kehottaa jäsenvaltioita pidättymään mahdollisimman pikaisesti hintakattojen tai aiheutuneita kustannuksia alhaisempien energian säänneltyjen vähittäishintojen käyttämisestä kansallisella tasolla, koska tällaiset toimenpiteet voivat vääristää kilpailua ja uhata vakavasti tulevia investointeja kapasiteettiin ja energia-alan infrastruktuuriin; katsoo kuitenkin, että tällaisissa toimissa on otettava huomioon heikossa asemassa olevien kuluttajien edut, koska he eivät aina kykene hyötymään energian vähittäismarkkinoiden aidosta kilpailusta;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

57. on tyytyväinen komission määrätietoisuuteen kilpailunrajoitus- ja valtiontukisääntöjen täytäntöönpanossa kaikkien energia-alan yritysten ja niiden Euroopan unionissa toimivien tytäryritysten osalta, millä varmistetaan, että kaikille markkinatoimijoille luodaan tasavertaiset toimintaedellytykset ja yhtäläiset markkinoille pääsyn ehdot; kehottaa komissiota antamaan ohjeita kaasun- ja sähkömarkkinoiden määräävän markkina-aseman väärinkäytön arvioimisesta ja neuvomaan parhaiden käytäntöjen ja uusiutuvan energian tukijärjestelyistä saatujen kokemusten suhteen;

58. kehottaa komissiota tarkistamaan valtiontukisääntöjä kansallisten energiatehokkuustoimenpiteiden osalta sekä niiden energiahankkeiden osalta, joita yhteisrahoitetaan koheesiopolitiikan puitteissa, jotta voidaan varmistaa, että useimmat näistä toimista voivat saada valtion rahoitusta ja siten useampi hanke toteutuu;

59. suosittelee, että komissio käyttäisi valtiontukien valvontavaltaansa siten, että se kannustaa kehittämään rajatylittävää infrastruktuuria; katsoo, että kyseiset yhdysrakenteet olisivat tärkeässä asemassa silloin, kun naapurivaltion varastoja olisi voitava käyttää enemmän energiahätätilan tai epätasapainon tapauksessa sekä vähennettäessä tukia ajan myötä;

60. tukee voimakkaasti komission pyrkimyksiä, jotka perustuvat ENTSOjen tekemään koordinoituun työhön, ottaa yhdenmukaiset verkkosäännöt käyttöön vuoteen 2014 mennessä ja verkkonormit suunnitelman mukaisesti, ja varmistaa energian sisämarkkinoiden sääntelykehityksen vakaus ja innovointimyonteisyys;

61. tukee voimakkaasti energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston (ACER) ja kansallisten sääntelyviranomaisten toteuttamia sääntelytoimenpiteitä rajat ylittävän energiakaupan, myös päivänvälisen, seuraavan päivän markkinoiden ja tasehallintamarkkinoiden edistämiseksi, parantamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä eri jäsenvaltioiden energiajärjestelmien välisten erojen kaventamiseksi edistämällä yhdysrakenteiden avointa käyttöä; korostaa, että ACER:lla ja kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava riittävä määrä asianmukaisesti koulutettua, kokenutta ja asiantuntevaa henkilöstöä, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tukkukaupan transaktioiden seuraamisen sekä sisäpiirikaupan käytäntöjen ja markkinoiden manipulointipyrkimysten tunnistamisen suhteen;

62. kehottaa komissiota sähkön sisämarkkinoiden suhteen laatimaan pikaisesti perusteellisen analyysin kansallisten tuotantokapasiteettien riittävydestä ja joustavuudesta lyhyellä ja pitkällä aikavälillä ottaen täysimääräisesti huomioon kaikkien joustavien toimien, kuten kysynnän reaktioiden, energian varastoinnin ja yhdysrakenteiden mahdolliset vaikutukset, sekä ilmoittamaan kapasiteetin arviointiin ja energian sisämarkkinoita koskevaan kehittämissuunnitteluun ja kilpailusääntöihin kansallisesti sovellettujen toimien vaikutukset ottaen huomioon näiden täydentävien markkinasuunnittelutoimien toimitusvarmuuden ja rajatylittävät näkökohdat; kehottaa tässä yhteydessä tehostamaan toimia, joilla tuetaan energian varastointitekniikkojen käyttöönottoa tulevaisuudessa ja kysyntäpuolen reagointikykyä, jotka ovat joustavuuden lisälähteitä;

63. kehottaa komissiota laatimaan ohjeet joustavuuden lähteiden, kuten kysyntäpuolen hallinnan, varastoinnin ja fyysisten infrastruktuurien, rajatylittävät infrastruktuurit mukaan luettuina, käyttöönotolle ja käytölle, jotta jäsenvaltiot voivat laatia ja ottaa käyttöön kansallisia strategioita joustavuuden lähteiden käyttöönottamiseksi omalla alueellaan;

64. kehottaa komissiota ja sähkö-ENTSOa kehittämään yhtenäisen ja yhteensovitun menetelmän tuotannon riittävyden varmistamiseksi Euroopassa, ottaen huomioon myös uusiutuvien energialähteiden ja varsinkin vaihtelevasti uusiutuvien energialähteiden positiivisen osuuden;

65. kehottaa komissiota selvittämään tulevaisuuden energiamarkkinoiden muotoja, jotka toisin kuin nykyiset kansalliset kapasiteettimekanismit voisivat tuottaa syrjimättömiä lisätuloja investoijille kaikista energiantuotannon muodoista ja varmistaa, että joustavuutta tarjotaan kustannustehokkaimmalla tavalla;

66. kehottaa komissiota laatimaan liitännäispalvelujen markkinoiden edistämiseksi säännöt, jotka sallivat kaikkien energialähteiden, myös uusiutuvien energialähteiden, käyttämisen;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

67. vaatii komissiota, jäsenvaltioita ja asiaankuuluvia sidosryhmiä tarjoamaan kannustimia ja tukemaan alueellisia aloitteita ja kumppanuuksia, joilla pyritään markkinoiden integroimiseen perustamalla alueellisia energiapörssejä ja kaasukaupan keskuksia sekä harmonisoimalla kaasukaupan ja markkinoiden yhteenkytkennän mekanismien sääntöjä, joihin sovelletaan erilaisia määräaikoja, ja ottamalla käyttöön riittävä markkinalikviditeetti ja avoimuus;

68. painottaa, että sisämarkkinatoimenpiteillä olisi edistettävä sekä kotimaisten että ulkomaisten energialähteiden monipuolistamista ja niissä ei pitäisi keskittyä ensisijaisesti nykyisten reittien ja toimitusten edelleen kehittämiseen ja laajentamiseen;

69. panee merkille energiamarkkinoiden ulkoisen ulottuvuuden, jonka tarkoituksena on helpottaa jäsenvaltioiden pääsyä monipuolisemmille energialähteille; vaatii komissiota yhdessä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa käyttämään ulkopoliittisia välineitään energian sisämarkkinoiden sääntöjen ja normien edistämiseen suhteessa kolmansien maihin ja erityisesti EU:n naapuristoon; kehottaa komissiota sopimaan kahdenvälisessä vuoropuhelussa asiaankuuluvien kolmansien maiden kanssa rajat ylittävien sähkö- ja kaasuyhteyksien ylikuormituksen hallintaa koskevien sääntöjen selkeyttämisestä ja kolmansien osapuolten pääsystä siirtoverkkoihin; antaa komissiolle voimakkaan tukensa sellaisten toimenpiteiden toteuttamisessa, joilla estetään kolmansien maiden yritysten kilpailuvastaisia käytäntöjä, jotka saattavat johtaa kilpailun rajoittumiseen, hintojen nousuun tai energian toimitusvarmuuden heikentymiseen; vaatii komissiota varmistamaan sen suhteissa ulkosiin kumppaneihin, että EU:n yritysten on mahdollista kilpailla maailmanlaajuisesti tasavertaisesti; kehottaa komissiota laajentamaan ydinturvallisuutta koskevaa yhteistyötä EU:n naapurimaiden kanssa; kehottaa komissiota tiedottamaan kaikista tekijöistä, jotka vielä aiheuttavat ongelmia kolmannen energiapaketin täytäntöönpanossa sekä esittämään selkeät luvut niiden vaikutuksesta kuluttajahintoihin;

70. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään poliittista ja taloudellista tukea energiayhteisölle ja toteuttamaan lisätoimia, joilla tuetaan sisämarkkinasääntöjen soveltamisen laajentamista Kaakkois- ja Itä-Eurooppaan;

71. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan paremmin, että ne eivät aio tehdä sisämarkkinalainsäädännön vastaisia sopimuksia, kun otetaan huomioon hallitustenvälisiä sopimuksia koskevan energiapoliittisten tietojen vaihtomekanismin perustaminen EU:n jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välille; katsoo, että komission olisi voitava selvittää, ovatko sopimusluonnokset yhteisön säännösten mukaisia, ja osallistua tarvittaessa neuvotteluihin;

72. muistuttaa komissiota siitä, että sisämarkkinat eivät ole riippumattomat maailmanlaajuisista markkinoista; pyytää komissiota sisämarkkinatoimia suunnitellessaan ottamaan täysimääräisesti huomioon parlamentin suositukset energiapolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta ⁽¹⁾; vahvistaa tukevasa ajatusta siitä, että vain täysin toimivat sisämarkkinat antavat EU:lle kyvyn puhua yhdellä äänellä maailmanlaajuisesti; pyytää komissiota kehittämään lisätoimia ulkoisen energiapolitiikan alalla;

73. katsoo, että tulevaan Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen väliseen vapaakauppasopimukseen olisi sisällytettävä luku, jossa keskitytään yksinomaan energiakysymyksiin, joilla saattaa olla vaikutusta sisämarkkinoihin ja joita ovat muiden muassa: energian tukkukauppa, hyödykekauppa, meriliikenteen energiakuljetuksia koskevat säännöt, päästökauppajärjestelmät, polttoaineen turvallisuusnormit, kirjanpitoikäytännöt, valtion energiatuet ja energian etsimistä, tuotantoa ja jalostamista koskevien teollis- ja tekijänoikeuksien siirto sekä elinkaarensa loppuun tulleet tuotteet;

74. tukee sitä, että neuvosto antoi komissiolle valtuudet esittää vuoden 2013 loppuun mennessä analyysi energian hintojen ja kustannusten koostumuksesta ja tekijöistä eri jäsenvaltioissa siten, että erityisesti keskitytään kotitalouksille, pk-yrityksille ja energiaa paljon käyttäville yrityksille aiheutuviin vaikutuksiin, ja siten, että EU:n kilpailukykyä tarkastellaan laajemmin suhteessa sen globaaleihin kilpakumppaneihin; kehottaa komissiota myös jatkamaan energian hintojen ja kustannusten seuranta jäsenvaltioissa;

75. kehottaa komissiota kaasun sisämarkkinoiden osalta tarkastelemaan kaikkia kaasusopimuksia, jotka perustuvat vanhentuneisiin hinnoittelumekanismeihin, erityisesti hinnan sitomiseen öljyn hintaan, joka pakottaa kuluttajat maksamaan korkeita hintoja, ja kehottaa komissiota auttamaan selvittämään, miten nämä sopimukset voidaan neuvotella uudelleen

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0238.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

muutoinkin kuin niiden jatkamisen yhteydessä; painottaa, että on kehitettävä ja tuettava kaikkia tuotteita ja mekanismeja, joilla pyritään tehostamaan kaasukaupan lyhyen aikavälin kapasiteettia; korostaa, että nämä toimenpiteet ovat ratkaisevan tärkeitä kaasutoimitusten todellisen hintakilpailun varmistamiselle kaikille kuluttajille kaasun sisämarkkinoilla;

Tehokas kuluttajansuoja ja tuki kuluttajille

76. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja asiaankuuluvia sidosryhmiä parantamaan kuluttajille tarjotun tiedon laatua ja saatavuutta, järjestämään heitä varten selkeät ja avoimet laskutusmenetelmät ja luomaan hintavertailuvälineitä, joiden avulla he voivat tehdä tietoisia valintoja ja jotta he saavat tietoa kulutuksen hallintakeinoista, energiansäästömahdollisuuksista ja energiatehokkuudesta sekä pienimuotoisesta tuotannosta; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä annetun direktiivin ja verkkovälitteisestä riidanratkaisusta kuluttajariidoissa annetun asetuksen; on tyytyväinen komission ehdotukseen perustaa kuluttajien oikeuksia koskeva opastussivusto; suosittelee, että komissio ja jäsenvaltiot käynnistävät kuluttajaystävällisiä tiedotuskampanjoita, joissa hallintojen ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen olisi oltava aktiivisesti mukana;

77. huomauttaa, että vaikka energian tukkumarkkinoilla energian hinnat ovat maailmanlaajuisesti laskeneet, kuluttajat maksavat yhä korkeita hintoja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisia varmistamaan, että kuluttajat hyötyvät suoraan ja riittävästi tukkumarkkinoiden hintakehityksestä;

78. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota laatimaan kattavan strategian, jonka tavoitteena on kannustaa kuluttajia ja tuottajakuluttajia osallistumaan aktiivisesti energiamarkkinoihin muun muassa osallistamalla heidät nykyisen lainsäädännön avulla sekä panemalla täytäntöön energiatehokkuusdirektiivin asiaa koskevat säännökset; ehdottaa, että verkkonkäytön hintasignaalia mukautetaan säännöllisin väliajoin, jotta voidaan antaa sekä nykyisille että tuleville käyttäjille tarvittavaa opastusta ja siten sovittaa yhteen verkon kehittäminen ja yksityishenkilöiden päätökset;

79. kehottaa komissiota edistämään yhteistyötä energia-alan ja tieto- ja viestintätekniikan alan kesken ja arvioimaan olemassa olevia energiaan liittyviä innovaatioita edistäviä olemassa olevia sääntelykehyksiä kaikkien kuluttajien hyödyksi ja jotta käyttäjät voivat käyttää turvallisella ja luotettavalla tavalla helpotettaisiin sellaisten älykkäiden verkkojen käyttöönottoa, jotka eivät ole taloudellisesti ylivoimaisia kuluttajille ja jotka ottavat huomioon kuluttajien yksityisyyden; kehottaa tekemään yhteistyötä älyverkkojen kehittämiseksi eurooppalaisella, kansallisella ja alueellisella tasolla ja laatimaan eurooppalaisia standardeja älyverkkoja varten;

80. kehottaa jäsenvaltioita sekä alueellisia ja paikallisia viranomaisia sisällyttämään ja luomaan taloudellisia kannustimia älyverkkojen it-ratkaisuille ja pyrkimään tuottajakuluttajien markkinoihin, mikä johtaa lisääntyneeseen joustavuuteen, energiatehokkuuteen ja/tai energiansäästöön ja kysyntäpuolen vapaaehtoiseen osallistumiseen;

81. odottaa komission suuntaviivoja avuksi kunnianhimoisten poliittisten tavoitteiden asettamisessa muita heikommissa asemassa olevat kuluttajien suhteen; katsoo, että suuntaviivat auttavat jäsenvaltioita määrittelemään paremmin toimensa tämän kuluttajaryhmän suhteen; kehottaa komissiota valmistelemaan nämä suuntaviivat ottaen huomioon näiden kuluttajien suojelun nykyiset kansalliset mekanismit ja välineet, jotta saataisiin aikaan yhtenäisempi ja kokonaisvaltaisempi EU:n tason lähestymistapa ja samalla jätettäisiin jäsenvaltioiden valittaviksi sopivimmat välineet kyseisen tuen toteuttamiseksi; lisää vielä, että kattavilla neuvontapalveluilla ja parhaiden käytäntöjen vaihdolla voi olla tärkeä rooli tämän kuluttajaryhmän kannalta;

82. suhtautuu myönteisesti komission odotettavissa olevaan analyysiin energiaköyhyydestä EU:ssa; katsoo, että tässä analyysissä komission olisi myös pyrittävä varmistamaan, että energiaköyhyyden torjunnasta tulee osa eurooppalaisten sosiaalipalvelujen kokonaisuutta esimerkiksi sosiaali- ja koheesiorahaston kautta; vaatii, että nykyisissä ja uusissa energiatehokkuusohjelmissa aina kiinnitetään erityistä huomiota pienituloisiin ryhmiin;

83. vaatii komissiota laatimaan ja suositteluun asianmukaista toimittajaan keskittyvää vähittäismarkkinamallia, jolla yhdenmukaistetaan unionin vähittäismarkkinoita ja siten helpotetaan kuluttajille tulevaa hallinnollista raskautta, kun toimittajat veloittavat kaikki maksut suoraan sähkölaskussa;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Apu tulevissa energia- ja ilmastoa koskevissa haasteissa

84. kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja asiaankuuluvia sidosryhmiä muuttamaan mahdollisimman nopeasti kaikkia energiantuottajia koskevat tarpeelliset tukijärjestelmät avoimiksi, ennakoitaviksi, lähentyvämmiksi ja markkinalähtöisiksi mekanismeiksi vaaditut tukiominaisuudet – kuten energiatehokkuus, tuottajakuluttajat, yhteistuotanto, joustavuus, uusiutuvat energialähteet ja verkkotukipalvelut – käsittävien yhteismarkkinoiden luomiseksi tavalla, joka takaa niiden yhteensopivuuden ja estää päällekkäisyydet; kehottaa komissiota antamaan ohjeita uusiutuvan energian tehokkaista ja kustannustehokkaista tukijärjestelyistä;

85. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kansallisia sääntelyviranomaisia tarkistamaan energiamarkkinoiden kilpailun tason mittaamisessa käytettävät indikaattorit ja sisällyttämään niihin sellaisia indikaattoreita kuin halvimpia tariffeja saavien kuluttajien osuus, uusien yritysten mahdollisuudet päästä markkinoille ja kuluttajapalvelun ja innovoinnin taso, jotka kaikki auttavat saamaan todellisen käsityksen kilpailun tasosta markkinoilla;

86. kehottaa komissiota sähkön sisämarkkinoiden osalta tutkimaan perusteellisesti, mitä vaikutuksia uusiutuvien energialähteiden kasvavan osuuden integroinnilla energiaverkkoihin on rahoitustuen, koko järjestelmää koskevien teknisten vaatimusten ja markkinasuunnittelun osalta; korostaa, että kyseisiä lähteitä koskevan koordinoitun lähestymistavan puute on tähän asti vaikeuttanut niiden integrointia Euroopan energiajärjestelmiin; korostaa, että energiaverkkoja ja varastointia koskevat eurooppalaiset infrastruktuurit on sopeutettava uusiutuvista energialähteistä tapahtuvan energianjakelun osuuteen; korostaa kaasun merkitystä uusiutuvan energian tuotannon moninaisuuden edellyttämänä varapoltoaineena ja pyytää komissiota arvioimaan sähköjärjestelmän joustavuuden edellyttämän tason (älyverkot, kysynnän hallinta, varastointi ja joustava varakapasiteetti); katsoo, että pumppausvarastoinnilla on tärkeä rooli sähkön varastoinnissa;

87. kehottaa komissiota myös seuraavalla jaksolla käyttämään aluekehitys- ja koheesiorahastoa ja EU:n muita rakennerahastoja älykkäiden kaasu- ja sähköverkkojen rakentamisen tukemisessa, jotta uudet energiatyypit ja uudet energialähteet voidaan sisällyttää paremmin järjestelmään ja nykyaikaistaa Euroopan kaikkia alueita; katsoo, että myös jakeluverkonhaltijoita olisi kannustettava hyväksymään muutoksia verkkoihinsa;

88. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään aloitteita hyödyntämättä olevan mikrotuotannon mahdollisuuksien käyttämiseksi ja kiinnittämään huomiota tarpeeseen kehittää edelleen yhteistuotantoa, koska se on yksi tehokkaimmista sähköenergian ja lämmön tuottamisen keinoista, ja perustaa tämä mahdollisuus tehokkaan kaukolämmön sekä kaukojäähdytyksen laajaan käyttöönottoon;

89. korostaa sähkön ja lämmön yhteistuotannon ja/tai kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen mahdollisuuksia vaihtelevista lähteistä tuotetun energian kasvavan osuuden tasoittamisessa, sillä ne lisäävät energiamarkkinoiden joustavuutta ja sietokykyä ja antavat mahdollisuuden ylijäämänsähkön taloudelliseen varastointiin; kehottaa komissiota käsittelemään ja palkitsemaan näitä mahdollisuuksia tulevassa aloitteessaan kapasiteetinkorvausmekanismeja koskevasta kehuksesta ja tukemaan tämänkaltaista monialaista integrointia ja tasapainottamista Horisontti 2020 -ohjelmassa;

90. kehottaa komissiota teettämään tutkimuksen, jolla analysoidaan uusia ja kustannuksia säästäviä markkinamalleja, joilla varmistetaan, että sähkö on kuluttajille kohtuuhintaista, ja estetään hiilivuotoa;

91. suhtautuu myönteisesti siihen, että energia-alan tutkimuksesta tehdään Horisontti 2020 -ohjelman painopiste, ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti tätä ohjelma-aluetta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan Horisontti 2020 -ohjelman ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin hankkeiden piiriin kuulumattoman innovatiivisen energiateknologian tutkimusta ja kehittämistä ja parantamaan olemassa olevia teknologioita; kehottaa jäsenvaltioita luomaan synergioita eurooppalaisten ja kansallisten tutkimusohjelmien välille, sillä tutkimus on ainoa tie eteenpäin päästöjen vähentämiseksi, energiaturvallisuuden kehittämiseksi, EU:n teollisuuden kilpailuaseman parantamiseksi maailmanmarkkinoilla, EU:n teknologisen johtajuusosan säilyttämiseksi sekä unionin kasvu- ja työllisyysohjelman edistämiseksi; painottaa, että teollisuudelle on annettava lainsäädännöllinen varmuus ajanjaksolle, joka ulottuu pidemmälle kuin vuoteen 2020;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

92. kehottaa komissiota rahoittamaan riittävästi älykkäiden jakeluverkkojen kehittämistä, koska ne ovat kaikkein kustannustehokkain tapa toteuttaa uusiutuvista energialähteistä hajautetusti tuotetun sähkön pääsy markkinoille, samalla kun varmistetaan toimitusvarmuus ja käytetään mahdollisuuksia säästää energiaa;

93. toteaa, että sisämarkkinajärjestelmän nykyinen pirstoutuneisuus asettaa yrityksille ja sijoittajille pitkäkestoista vakautta koskevia haasteita, jotka saattavat johtaa tuotantolaitosten sulkemisiin sekä työllisyyttä ja kapasiteettia koskevaan epävarmuuteen; pyytää komissiota teettämään sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden tulevaisuudesta riippumattoman arvioinnin, jossa investoinnit, alan työllisyys, ympäristö ja kuluttajansuoja ovat keskeisessä asemassa; vaatii, että tämä arviointi on valmis maaliskuussa 2014 ja että siinä otetaan laajasti huomioon myös eturyhmien, kuten työmarkkina-osapuolten, pienituloisten kotitalouksien edustajien, ympäristöjärjestöjen ja pk-yritysten mielipiteet;

o

o o

94. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0345

Osana koheesiopolitiikkaa toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden täytäntöönpano ja vaikutus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 osana koheesiopolitiikkaa toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden täytäntöönpanosta ja vaikutuksesta (2013/2038(INI))

(2016/C 093/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006,
- ottaa huomioon koheesiorahaston perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1164/94 kumoamisesta 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006,
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU,
- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU,

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen rakennusten energiatehokkuutta koskevasta rahoituksesta (COM(2013)0225),
- ottaa huomioon Brysselissä vuonna 2013 julkaistun Euroopan ammattiyhdistysinstituutin (ETUI) raportin ”Benchmarking Working Europe 2013” energiaa käsittelevän 5 luvun (”The European divide in clean energy and fuel poverty”),
- ottaa huomioon energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta 5. huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY,
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 4. maaliskuuta 2013 annetun neuvoston raportin ”Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson toteuttaminen – Yhteenveto” (6754/13),
- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa” (COM(2011)0017),
- ottaa huomioon vuonna 2012 julkaistun energiaa koskevan komission tilastollisen taskukirjan ”EU energy in figures” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Koheesiopolitiikka: investointeja reaali-talouteen” (COM(2008)0876),
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen” (COM(2006)0545),
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 21/2012 ”Energiatehokkuuteen kohdennettujen koheesiopoliittisten investointien kustannustehokkuus”,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden elvytys-suunnitelmasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon KfW Research -tutkimuskeskuksen raportin ”Impact on public budgets of KfW promotional programmes in the field of 'Energy-efficient building and rehabilitation'” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n koheesiopolitiikan ja sen toimijoiden roolista Euroopan uuden energiapolitiikan täytäntöönpanossa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050” (COM(2011)0112),
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Koheesiopolitiikkaan liittyvä strategiakertomus 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta” (COM(2013)0210),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0246.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_energy_figures.pdf.

⁽³⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 98.

⁽⁴⁾ <https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf>.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0017.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0223.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 4. toukokuuta 2012 annetun alueiden komitean lausunnon ”Energiatehokkuus kunnissa ja alueilla – tarkastelussa maaseutualueiden ja kaupunkien erot” ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 annetun alueiden komitean lausunnon ”Energiatehokkuus” ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon MARIE-ohjelman ja ELIH-MED-hankkeen energiatehokkuutta käsittelevän toimintapolitiittisen asiakirjan ”Improving MED transnational cooperation answers to energy efficiency challenges in buildings”,
  - ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Energiatehokkuussuunnitelma 2011” (COM(2011)0109),
  - ottaa huomioon kestäviin energiainvestointeihin kohdennettujen rakenne- ja koheesiorahastojen (Structural and Cohesion Funds for Sustainable Energy Investments, SF Energy Invest) kestävästä energiainvestoinneista antamat suositukset ”Practical recommendations to increase the share of sustainable energy investments in the upcoming SCF programming period 2014–2020” ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon Iseri Euroopan komissiolle antaman, koheesiopolitiikan tuloksia koskevan raportin ”Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007–2013 – Synthesis of national reports 2011 – renewable energy and Energy efficiency of housing”,
  - ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 julkaistun komission vihreän kirjan ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030” (COM(2013)0169),
  - ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuuden parantamisen etuja koskevan Copenhagen Economicsin tutkimuksen ”Multiple benefits of investing in energy efficient renovation of buildings” ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan ”Energiahaasteet ja -politiikka” Eurooppa-neuvoston 22. toukokuuta 2013 pidettyä kokousta varten,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0271/2013),
- A. ottaa huomioon, että energiatehokkuuden parantamisella tarkoitetaan sitä, että entisentasoinen taloudellinen toiminta tai palvelu on mahdollinen pienemmällä energiankulutuksella ⁽⁶⁾;
- B. ottaa huomioon, että energiatehokkuuden edistäminen on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 194 artiklan 1 kohdassa sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä sekä ympäristönsuojelun ja sen tilan parantamisen yhteydessä;
- C. ottaa huomioon, että energiatehokkuuden saavuttaminen on komission ja jäsenvaltioiden tärkeä painopistealue ja että siitä on osoituksena Eurooppa 2020 -strategiassa esitetty tavoite, jonka mukaan energiatehokkuutta olisi lisättävä 20 prosenttia;

⁽¹⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 52.

⁽²⁾ EUVL C 54, 23.2.2012, s. 49.

⁽³⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 134.

⁽⁴⁾ <http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf>.

⁽⁵⁾ http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto – Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: mahdollisuuksien toteuttaminen (COM(2006)0545).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- D. katsoo, että kulutuksen vähentäminen energiatehokkuuden avulla on kestävin tapa vähentää riippuvuutta fossiilista polttoaineista ja tämän myötä vähentää tuontia noin 25 prosentilla;
- E. ottaa huomioon, että merkittävä osa energiasta saadaan edelleen hiilivedyistä, joiden palaminen tuottaa kasvihuonekaasuja;
- F. ottaa huomioon, että energiatehokkuuteen tehdyillä investoinneilla Euroopan alueet voivat saada taloudellista, yhteiskunnallista ja ympäristöön liittyvää tuottoa;
- G. ottaa huomioon, että energiatehokkuusdirektiivin nopealla ja kustannustehokkaalla täytäntöönpanolla voidaan vähentää huomattavasti energiankulutusta ja riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden tuonnista, luoda uusi työpaikkoja, tarjota sosiaaliturvaa ja poistaa energiaköyhyys;
- H. ottaa huomioon, että nykyisen ohjelmakauden (2007–2013) aikana energiatehokkuuteen, yhteistuotantoon ja energiahallintaan osoitettiin 5,5 miljardia euroa koheisiopolitiikan määrärahoista;
- I. ottaa huomioon, että viimeisimmässä komission kertomuksessa ⁽¹⁾ todetaan, että vuoden 2011 loppuun mennessä energiatehokkuutta koskeviin erityishankkeisiin oli myönnetty lähes 3,8 miljardia euroa käyttöpääomarahastot (revolving funds) mukaan luettuina ja että varojen käyttöaste oli 68 prosenttia; ottaa huomioon, että kertomuksessa pantiin merkille käyttöasteen epätasaisuus unionin eri alueilla;
- J. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2013 annetussa neuvoston yhteenvedossa ⁽²⁾ todettiin, että energiatehokkuuden kehitykseen vaikuttivat haitallisesti muun muassa riittävien tietojen ja taloudellisten kannustimien puute, energiatehokkuustoimenpiteiden matala profiili ja nykyisen lainsäädännön riittämätön täytäntöönpano ja että nämä tekijät liittyivät enemmänkin käytäntöön kuin sääntelyyn;
- K. ottaa huomioon, että ELENA-välineestä (European Local Energy Assistance) saatavan hankerahoituksen vähimmäismäärä on 50 miljoonaa euroa ja Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmasta yli 6 miljoonaa euroa, mikä on enemmän kuin monien hankkeiden koko pienissä ja maaseutuyhteisöissä;

Yleistä

1. korostaa, että parhaillaan käynnissä olevan kriisin aikana, jolloin unioni tuo yli 50 prosenttia tarvitsemastaan energiasta, energiatehokkuuden parantaminen kustannustehokkaasti voi osaltaan parantaa merkittävästi EU:n kilpailukykyä sekä luoda työpaikkoja ja kasvua paikallis- ja aluetasolla, ja että tämä voi olla kaikkien kannalta myönteinen vaihtoehto ilmastomuutoksen ja korkeiden energiakulujen torjunnassa;
2. tukee EU:n sitoutumista tavoitteeseen, jonka mukaan energiatehokkuutta lisätään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että energiatehokkuusdirektiivin ja sen välineiden pikainen ja asianmukainen täytäntöönpano eri kansallisten olosuhteiden mukaisesti saisi jäsenvaltiot takaisin oikealle tielle, jotta 20 prosentin tavoite voidaan saavuttaa; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita lisäämään toimiaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteen saavuttamiseksi ja valmistelemaan lisäsäästöjä tämän ajankohdan jälkeiseksi ajanjaksoksi;
3. panee merkille, että Euroopan rakenne- ja investointirahastojen avulla voitaisiin edistää yksityisiä investointeja energiatehokkaisiin tuotteisiin, liikennemuotoihin, rakennuksiin, teollisuuteen, töihin ja palveluihin, mukaan lukien energiatehokkuuspalvelut, ja siten saada energiaan liittyviä julkisia menoja pienemmiksi ja parempi vastine julkisille varoille; pitää myönteisenä ehdotettua energiatehokkuuden priorisointia Horisontti 2020 -ohjelman energiatutkimusta koskevassa luvussa;

⁽¹⁾ Komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 18. huhtikuuta 2013 antama kertomus rakennusten energiatehokkuutta koskevasta rahoitustuesta (COM(2013)0225).

⁽²⁾ 6754/13 neuvoston raportti ”Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksjakson toteuttaminen – Yhteenveto”, 4. maaliskuuta 2013.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4. korostaa meneillään olevan rahoituskauden kokemuksia, jotka ovat osoittaneet, että energiatehokkuuden edistämiseen varattuja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varoja ei voida hyödyntää täysimääräisesti; painottaa tästä syystä, että vuosien 2014–2020 rahoituskehityksessä – jossa energiatehokkuuden parantamiseen varattu määrärahaosuus on aiempaa suurempi – on huolehdittava siitä, että ja alue- ja paikallisviranomaiset voivat saada näitä varoja nykyistä helpommin;
5. korostaa, että jäsenvaltioiden ei olisi pidettävä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varojen käyttöä energiatehokkuuteen kuluina vaan investointimahdollisuutena, jolla on voimakas vipuvaikutus; kehottaa komissiota tarkistamaan edelleen valtiontuen sääntöjä, jotta energiatehokkuutta varten saadaan enemmän kansallista rahoitusta eurooppalaisten investointien lisäksi;
6. korostaa koheesipolitiikan sekä siihen osoitetun rahoituksen merkitystä kehitettäessä älykkäitä energiaverkkoja ja älykkäitä verkostoja, jotka tehostavat energiajärjestelmiä kaikilla alueilla ja vähentävät energiankulutusta ja energiahäviötä;
7. korostaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla on oltava paitsi energiahuoltoon ja energian käyttöön myös energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseen liittyvät asianmukaiset toimivaltuudet ja vastuu;
8. kehottaa komissiota parantamaan oikeusvarmuutta, joka liittyy alueellisen valtiontuen sääntöihin, jotka koskevat energiatehokkuusvaatimusten mukaisten sosiaaliasuntojen rakentamista ja investointeja kestäviin rakennuksiin ja energiaan;
9. muistuttaa, että joidenkin akateemisten tutkimusten mukaan vuonna 2010 lähes 9 prosenttia EU:n, Norjan ja Sveitsin kansalaisista (52,08 miljoonaa henkeä) ei pystynyt lämmittämään kotiaan riittävästi; panee merkille, että energiaköyhyys on erityisen vakavaa uusissa jäsenvaltioissa ja että se johtuu pääasiassa asuntojen huonosta eristyksestä; kehottaa komissiota tarkastelemaan yksityiskohtaisesti energiatehokkuuden edistämisen, polttoaineköyhyyden ja haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien välistä yhteyttä; korostaa, että energiatehokkuustoimenpiteiden avulla aikaan saadut säästöt on siirrettävä kuluttajille pienempien energialaskujen muodossa;
10. huomauttaa, että energiatehokkuuden mahdollisuuksia ei ole vielä toteutettu tehokkaasti joillakin talouden sektoreilla, kuten rakentamisen ja liikenteen aloilla, ja että niiden työmahdollisuuksia voitaisiin lisätä rakennerahastojen tai koheesiorahaston investoinneilla taikka muilla investoinneilla parempaan energiatehokkuuteen;
11. korostaa, että on varmistettava, että sosiaaliasuntoja rakennetaan ja uudistetaan siten, että energiatehokkuustavoitteet ja -normit täytetään; kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia sidosryhmiä ottamaan huomioon sosiaalisen asuntotuotannon kansallisissa uudistusohjelmissaan ja kumppanuussopimusten strategisten painopisteiden muotoilussa seuraavalle ohjelmakaudella 2014–2020 toissijaisuusperiaatetta noudattaen; muistuttaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU 20 artiklan säännöksistä;
12. toteaa, että etukäteisinvestointien tarve on paikallisten ja alueellisten energiasäästötoimien toteuttamisen suurimpia esteitä; on vakuuttunut, että kaikissa EU:n tason toimissa on otettava huomioon kunnille ja alueille aiheutuvat seuraukset ja budjettirajoitukset; suosittaa sen vuoksi, että paikallisia ja alueellisia edustajia kuultaisiin, kun laaditaan energia-alan kehittämistä koskevia suuntaviivoja, ja että paikallisen ja alueellisen tason ohjelmia tuettaisiin taloudellisesti nykyisten energiavarojen hyödyntämiseksi;
13. muistuttaa, että parlamentti on jo hyväksynyt mietinnön Euroopan unionin koheesipolitiikan ja sen toimijoiden roolista Euroopan uuden energiapolitiikan täytäntöönpanossa ja että tässä mietinnössä käsitellään myös energiatehokkuutta koskevia kysymyksiä;

Ohjelmakausi 2014–2020 ja lainsäädäntömuutokset

14. huomauttaa, että koheesipolitiikan ensisijaisena tavoitteena on edelleen alueiden välisten taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen kaventaminen, ja katsoo, että energiatehokkuuspolitiikka ei saisi vaikuttaa tähän tavoitteeseen; korostaa, että joillakin unionin köyhimmillä alueilla saattaa olla erilaisia painopisteitä ja ne saattavat tarvita ensin muille aloille tehtäviä investointeja; tähdentää, että energiapolitiikan vahvuus on sen joustavuudessa ja paikallisella tasolla tapahtuvassa rahastojen hajautetussa hallinnoinnissa;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

15. palauttaa mieliin, että Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annetun asetuksen energiatehokkuutta koskevia säännöksiä tarkistettiin vuonna 2009 siten, että asuntotuotannosta tuli tukikelpoista koko EU:ssa, ja ylärajaksi asetettiin 4 prosenttia; toteaa, että käytännössä säännösten muutos ei ole lisännyt merkittävästi tähän tavoitteeseen osoitettuja varoja, koska muutos tehtiin myöhään ja se koski jo meneillään olevan ohjelmakauden aikaisia toimintaohjelmia; panee merkille, että koska tähän muutokseen ei osoitettu täydentävää EU-rahoitusta, jotkut jäsenvaltiot hylkäsivät tämän mahdollisuuden, kun taas joissain jäsenvaltioissa on havaittu vahva yhteys varojen alhaisen hyödyntämisen ja puutteellisen hallinnon toiminnan välillä; huomauttaa, että EU:n toimien oikeusvarmuus on tärkeää varmistaa ennen ohjelmakautta 2014–2020 ja sen aikana;

16. suhtautuu myönteisesti EAKR:lle ja koheesiorahastolle annettuihin uusiin mahdollisuuksiin ja niiden tärkeämpään rooliin energiatehokkuustavoitteiden toteuttamisessa ohjelmakaudella 2014–2020; tukee erityisesti koheesiolitiikan rahoituksen tulevaa roolia koko rakennusallalla, myös asuntotuotannossa;

17. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan toimenpideohjelmissaan käyttöön yksinkertaiset ja byrokraatiaa välttävät menettelyt kotitalouksien parempaan energiatehokkuuteen varatun rahoituksen käyttämiseksi;

18. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kunnan viranomaisille annetaan hajauttamista koskevilla järjestelyillä suora pääsy kotitalouksien energiatehokkuutta koskevaan rahoitukseen;

19. panee merkille tuloksen EAKR-asetuksesta käydyistä neuvotteluista, jotka koskivat kutakin alueiden luokkaa koskeviin erityisiin temaattisiin tavoitteisiin varattujen vähimmäismäärärahojen käyttöä, ja toteaa, että tämä lisäisi energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoon tarkoitettuja määrärahoja; muistuttaa, että kunnianhimoiset vähimmäisosuudet ovat ratkaisevan tärkeitä paikallisten toimijoiden liikkuvuuden helpottamiseksi ja että niillä autetaan luomaan vakaita, pitkän aikavälin ohjelmia;

20. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen, että innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttöä laajennettaisiin ohjelmakaudella 2014–2020 kaikkiin temaattisiin tavoitteisiin, myös energiatehokkuuteen;

21. tukee komission ehdotuksia Euroopan rakenne- ja investointirahastojen yksinkertaistamiseksi ohjelmakaudella 2014–2020; uskoo, että yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta koskevien neuvottelujen loppuunsaattamisen ansiosta voidaan alkaa käyttää useita rahastoja samanaikaisesti, mistä on paljon hyötyä energiatehokkuushankkeille;

22. pitää myönteisenä kumppanuussopimuksia koskevaa edistymistä neuvotteluissa yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta; kehottaa jäsenvaltioita ja hallintoviranomaisia toimimaan yhteistyössä energiatehokkuuden alan asiantuntijoiden kanssa, jotta tätä mekanismia hyödynnetään toimenpideohjelmia valmisteltaessa;

23. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan kansallisten energiatehokkuussuunnitelmien ja toimenpideohjelmien välisiä suhteita, jotta voidaan varmistaa, että Euroopan rakenne- ja investointirahastot ovat osa yhtenäistä strategiaa ja vastaavat silti alueellisiin tarpeisiin; korostaa, että energiatehokkuuden päätavoitteena pitäisi olla energiaomavaraisuus alueellisella ja paikallisella tasolla;

24. katsoo, että EU:n toimilla olisi tuettava energiatehokkuutta energian tuotanto-, jakelu- ja kulutusvaiheissa; katsoo, että vaikka energiarahoitusta myönnetään koheesiolitiikan puitteissa pääasiassa uusiutuviin energialähteisiin⁽¹⁾, on saavutettava parempi tasapaino, jotta suurempi osuus rahoituksesta kohdennetaan energiatehokkuutta edistäviin hankkeisiin;

(¹) Iseri Europan komissiolle antama, koheesiolitiikan tuloksia koskeva raportti "Expert evaluation network delivering policy analysis on the performance of Cohesion policy 2007–2013 – Synthesis of national reports 2011 – renewable energy and energy efficiency of housing": http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

25. korostaa, että energiatehokkuustavoitteiden toteuttamiseen liittyvä liiallinen ohjeellisuus ja sitovat tavoitteet voivat lisätä alueellisille ja paikallisviranomaisille näiden toimien toteuttamisesta aiheutuvia menoja sekä aiheuttaa lisäkustannuksia kuluttajille;
26. korostaa, että energiatehokkuutta koskeva ulottuvuus on sisällytettävä älykästä erikoistumista koskeviin tutkimus- ja innovaatiostrategioihin, jotka jäsenvaltioiden ja niiden alueiden on laadittava voidakseen saada tulevan koheesio politiikan innovaatio rahoitusta;
27. muistuttaa jäsenvaltioita, että vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehysten talousarvion on oltava asianmukaisesti rahoitettu ja että koheesio politiikka voi olla ja sen olisi oltava siinä liikkeellepaneva voima;

Tiedottaminen ja tiedon levittämisen merkitys

28. kehottaa komissiota parantamaan edelleen energiatehokkuusasioista saatavilla olevien käytännön tietojen laatua ja tehostamaan niiden levittämistä paikallis- ja alueviranomaisille, erityisesti tiedon levittämistä energiatehokkuusinvestoinneista saatavista hyödyistä, parhaista toimintatavoista, normeista, taloudellisista kannustimista, asianomaisten palvelujen tuottajista sekä energiatehokkuussopimuksista; toteaa, että energiapalveluyritysten puuttuminen monilla alueilla ja monissa jäsenvaltioissa saattaa vaikuttaa energiatehokkuus rahoituksen hyödyntämiseen;
29. toteaa, että rakennuskannan ominaisuuksista ei ole saatavilla tarkkaa tietoa aluetasolla, ja korostaa, että tämä muodostaa merkittävän ongelman strategioita ja suunnitelmia laativille kansallisille ja alueviranomaisille; panee merkille direktiivissä 2012/27/EU asetetut tällaisten tietojen luetteloa koskevat vaatimukset ja pyytää, että luetteloa täydennetään aluetasolla ja että se annetaan yleisön saataville;
30. kehottaa hallintoviranomaisia parantamaan toimenpideohjelmien näkyvyyttä ja niillä mahdollisille tuensaajille tarjottavia kestäviä energiahankkeita koskevia mahdollisuuksia; ehdottaa, että tämä voitaisiin toteuttaa perustamalla kansallisia verkkosivustoja, verkkoalustoja tai tietokantoja mahdollisille tuensaajille ja sidosryhmille, järjestämällä työpajoja ja tapahtumia kohderyhmille tiedottamista varten ja toteuttamalla toimenpiteitä, joilla parannetaan nykyisten verkossa olevien resurssien näkyvyyttä ja saatavuutta (esimerkiksi Build Up -portaali ja SF Energy Invest Manual);
31. kannustaa hallintoviranomaisia edistämään ohjelmakaudella 2014–2020 integroitua hankkeita ottamalla käyttöön kokonaisvaltaisen, aluetason energiatehokkuuslähestymistavan ja erityisesti hyödyntämään uusia strategisen suunnittelun välineitä, kuten yhdenmennyä alueellista investointia, ja ottamaan integroitujen suunnitelmien kehittämiseen mukaan nykyiset aloitteet, esimerkiksi Covenant of Mayors -sopimuksen; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan nopeutettua toimintaa niiden viranomaisten lähettämiin tukihakemuksiin, jotka ovat allekirjoittaneet Covenant of Mayors -sopimuksen ja noudattavat täysin sen vaatimuksia;
32. pitää myönteisenä vuotuista Open Days -kokousta sekä paikallisille ja alueellisille energiatehokkuushankkeille omistettujen seminaarien määrää; ehdottaa, että komissio, jäsenvaltiot ja hallintoviranomaiset kehittävät tästä tapahtumasta tietojen vaihtoa koskevan foorumin, jotta voidaan edistää erittäin tarpeellista vuoropuhelua ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista Euroopan rakenne- ja investointirahastoista rahoitettujen energiatehokkuushankkeiden täytäntöönpanemista ja hallinnointia varten;

Valmiuksien kehittäminen ja tekninen apu

33. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan komission suositukset ⁽¹⁾ ja tehostamaan valmiuksien rakentamista teknisen avun talousarvioiden avulla, jotta paikalliset, alueelliset ja kansalaisjärjestöjen toimijat saadaan todella täysipainoisesti osallistumaan alueellisten ja paikallisten energiastrategioiden laadintaan;

⁽¹⁾ 26. tammikuuta 2011 julkaistu komission tiedonanto ”Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa kestävässä kasvussa” (COM(2011)0017).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

34. toteaa, että energiatehokkaaseen teknologiaan siirtyminen edellyttää uutta osaamista ja ympäristötietoista ammattikoulutusta ja erityiskoulutusta rakennusalailla ja muilla aloilla; kannustaa jäsenvaltioita käyttämään edelleen varoja teknisen tuen tarjoamiseen kaikilla tasoilla (esimerkiksi ELENA-ohjelman kautta); kehottaa lisäksi jäsenvaltioita hyödyntämään Euroopan rakenne- ja investointirahastoja työntekijöiden uudelleen kouluttamiseksi ja heidän taitojensa päivittämiseksi vähäpäästöisessä taloudessa tarvittavia, uusia ammatteja varten sekä välttämään ammattitaitoisen työvoiman puutetta tällä alalla;

35. korostaa JESSICA-aloitteesta (Euroopan yhteinen tuki kaupunkialueiden kestäviä investointeja varten) ja ELENA-aloitteesta mahdollisesti saatavia hyötyjä paikallisille kestäville energiainvestoinneille, millä pyritään auttamaan kaupunkeja ja alueita käynnistämään toteuttamiskelpoisia energiatehokkuutta edistäviä investointihankkeita, ja kehottaa edistämään näitä aloitteita;

36. kannustaa tarjoamaan edelleen hallinnollista tukea paikallis- ja alueviranomaisille, jotta ne voisivat muodostaa ryhmiä pienistä ja keskisuurista energiatehokkuushankkeista, jotka jäisivät yksinään ELENA-, JESSICA- ja älykäs energiahuolto -ohjelmien vähimmäisrahoitusta koskevan rajan alapuolelle; kiinnittää jäsenvaltioiden ja komission huomion siihen, että pienillä ja keskisuurilla kaupungeilla ja maaseutuyhteisöillä ei ole usein tarvittavia hallinnollisia valmiuksia käyttää täysipainoisesti uusia rahoitusvälineitä;

37. korostaa, että byrokratia ja menettelyjen selkeyden puute ovat vaikeuttaneet koheesiorahaston ja rakennerahastojen käyttöä ja monet rahoitusta eniten tarvitsevista ovat siksi jättäneet hakematta tukea; kannustaa näin ollen yksinkertaistamaan sääntöjä ja menettelyjä, vähentämään byrokratiaa ja tekemään varojen myöntämisestä joustavampaa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla; katsoo, että yksinkertaistamisella voidaan edistää varojen tehokkaampaa kohdentamista, lisätä niiden hyödyntämistä, vähentää virheitä ja lyhentää maksuaikoja sekä antaa köyhimmille jäsenvaltioille ja alueille mahdollisuus hyödyntää täysimääräisesti rahoitusvälineitä, joiden tarkoituksena on vähentää alueiden ja valtioiden välisiä eroja; katsoo, että yksinkertaistaminen sekä sääntöjen ja menettelyjen vakaus on saatettava tasapainoon;

Rahoitusvälineiden rooli

38. korostaa, että avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistelmä voi olla toimiva ja innovatiivinen tapa houkutellessa yksityistä rahoitusta, luoda uusia yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia ja edistää innovointia; korostaa, että EU:ssa ja kolmansissa maissa on tärkeää houkutellessa yksityisiä investointeja energiatehokkuuteen;

39. panee merkille, että energiatehokkuushankkeiden investointien rahoituksenhankintatoimia häiritsevät usein markkina-, sääntely- ja luottamusesteet, kuten investoijien korkeat alkuvaiheen kustannukset ja tarkan energiansäästöpotentiaalin ennustamisen vaikeudet; kehottaa jäsenvaltioita etsimään sopivia keinoja kotitalouksien energiatehokkuuteen kohdistuvien investointien edistämiseen;

40. korostaa huolestuneena, että nykyinen talous- ja rahoituskriisi on vaikeuttanut entisestään jäsenvaltioiden mahdollisuuksia löytää energiatehokkuuteen liittyvien koheesipolitiikan ohjelmien yhteisrahoitukseen tarvittavaa rahoitusta; pitää siten tärkeänä, että energiatehokkuushankkeiden rahoittamiseen löydetään uusia innovatiivisia tapoja eli että rahoitusta pyritään hankkimaan myös yksityissektorilta;

41. panee merkille komission tuen uusien ja innovatiivisten rahoitusvälineiden roolin parantamiseen ohjelmakaudella 2014–2020; korostaa, että nopean toimituksen ja oikeusvarmuuden puute on merkittävä ongelma jäsenvaltioille ja muille tällaisten välineiden hallinnointiin osallistuvilla sidosryhmillä; kehottaa komissiota esittämään viipymättä ehdotuksia energiatehokkuustoimenpiteiden tukemiseen tarvittavista, käyttövalmiista (off-the-shelf) rahoitusvälineistä;

42. kehottaa jäsenvaltioita jakamaan parhaita käytäntöjä, kun suunnitellaan kansallisia energiatehokkuusrahastoja, joissa Euroopan rakenne- ja investointirahastoja voidaan käyttää pääomasijoituksina tai samankaltaisina toimenpiteinä ja yhdistää yksityisen sektorin täydentäviin rahoituslähteisiin;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

43. kehottaa komissiota parantamaan entisestään Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD), Euroopan neuvoston kehityspankin ja Euroopan energiatehokkuusrahaston kohdennettua rahoitustukea energiatehokkuushankkeisiin; kehottaa EIP:tä, Euroopan neuvoston kehityspankkia ja EBRD:tä muodostamaan yhteisen työryhmän, jossa tarkastellaan vaihtoehtoja uudeksi rahoitusvälineeksi, jota voidaan tarjota jäsenvaltioille yhdessä niiden kansallisten energiatehokkuusrahastojen kanssa tai niiden kautta ja edistää siten uusia yksityissektorin investointeja;

44. painottaa, että varojen myöntämisen on perustuttava suhteellisuuden, kustannustehokkuuden ja talouden tuloksellisuuden periaatteisiin, eikä se saa lisätä hallinnollista taakkaa;

Ilmastolliset, maantieteelliset ja kilpailukykyyn liittyvät tosiasiat

45. korostaa, että on tärkeää arvioida säännöllisesti, ovatko energiatehokkuustoimenpiteet ja -vaatimukset edelleen riittävät, kun otetaan huomioon ilmasto-olot, vaikutukset teollisuuden ja pk-yritysten kilpailukykyyn sekä energian hintaan eri jäsenvaltioissa ja alueilla; kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon tulosindikaattoreita valmistellessaan;

46. korostaa, että syrjäisimpien alueiden maantieteelliset erityispiirteet on myös otettava huomioon energiatehokkuuden alalla, jotta niiden saaristoluonteeseen liittyviä luonnollisia etuja (maalämpö sekä aurinko-, tuuli- ja merivirtaenergia) voidaan hyödyntää paremmin;

47. tukee MARIE-ohjelman edistymistä Välimeren alueen rakennusalan energiatehokkuuden parantamista koskevan strategian ottamisessa käyttöön; kehottaa Välimeren alueen jäsenvaltioita vaihtamaan tässä yhteydessä parhaita käytäntöjä, jotta Etelä-Eurooppaa varten voidaan laatia mahdollisimman kustannustehokas malli; kehottaa luomaan samanlaisia ohjelmia muilla Euroopan alueilla, erityisesti Keski-Euroopassa; katsoo, että samankaltainen järjestely voitaisiin toteuttaa syrjäisimmillä alueilla erityisesti siksi, että useimmat niistä (eivät kuitenkaan kaikki) sijaitsevat trooppisella vyöhykkeellä;

Indikaattorit ja kriteerit

48. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan vaativia tavoitteita sen varmistamiseksi, että julkiset rakennukset ja muita tarkoituksia palvelevat rakennukset täyttävät direktiivin 2010/31/EU mukaiset korkeimmat energiatehokkuusnormit, ja edellyttämään rakennusten säännöllistä energiasertifiointia;

49. kehottaa komissiota selventämään koheesiopolitiikkaa koskevia energiatehokkuuden yhteisiä indikaattoreita, joita jäsenvaltioiden on sovellettava ja käytettävä ohjelmakaudella 2014–2020;

50. kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon taloudelliset, maantieteelliset ja sosiaaliset olosuhteet, kun kutakin jäsenvaltiota tai aluetta varten määritellään investointikustannukset, jotka liittyvät yhden kilowattitunnin osalta aikaan saatavaan säästöön;

51. kehottaa komissiota laatimaan viipymättä sekä jäsenvaltioita ja alueita tarkasti kuullen energiatehokkuushankkeiden arviointia koskevat suuntaviivat, joiden pohjalta voitaisiin luoda hankkeiden arviointia, seurantaa ja tarkastusta sekä niiden kustannustehokkuuden varmistamista koskevia mekanismeja;

52. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan EAKR-asetuksen liitteessä määriteltyjä tulosindikaattoreita sekä käyttämään avoimia hankkeiden valinkriteerejä ja vakioituja investointikustannuksia säästettävää energian mittayksikköä kohden siten, että energiatehokkuushankkeiden yksinkertaiselle takaisinmaksuajalle määritellään hyväksyttävä enimmäispituus;

53. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen tuoreen erityiskertomuksen energiatehokkuuteen kohdennettujen koheesiopoliittisten investointien kustannustehokkuudesta; korostaa, että tilintarkastustuomioistuin suosittelee avointen ja aiempaa tiukempien valintakriteerien soveltamista sekä EU:n että jäsenvaltioiden hankkeisiin; yhtyy tilintarkastustuomioistuimen päätelmiin siitä, että investointipäätösten tekoon käytettävissä arviointiperusteissa on todettava selvemmin ja tarkemmin, miten energiatehokkuusnäkökulmat olisi otettava huomioon;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

54. toteaa kuitenkin, että tilintarkastustuomioistuimen arvio perustuu melko pieneen otantaan ja lyhyeen takaisinmaksuaikaan; korostaa, että koheesiopolitiikka on integroitu toimintapolitiikka ja että siksi hankkeiden arviointiin on käytettävä kattavaa lähestymistapaa, joka perustuu elinkaarikustannusanalyysiin;

Rakennusalan merkitys

55. huomauttaa, että vuonna 2010 EU:n energian kokonaisloppukulutuksesta rakennusten energiankulutuksella oli suurin osuus – 40 prosenttia, josta kotitalouksien kulutuksen osuus oli 26,7 prosenttia – ja että tämä kulutus tuotti 36 prosenttia unionin hiilidioksidipäästöistä; pitää valittavana, että suurin osa jäsenvaltioista ei onnistu hyödyntämään täysin rakennusten energiansäästömahdollisuuksia; kehottaa komissiota tarkastelemaan keinoja sellaisten toimien edistämiseen, joilla voidaan varmistaa, että tämä merkittävin energiansäästömahdollisuus ei jää käyttämättä, ja tekemään ehdotuksia rakennusten energiankulutusta jäsenvaltioissa koskeviksi selkeiksi tavoitteiksi;

56. muistuttaa, että rakennuksien luonnollinen korjausten välinen aika on 40 vuotta ja että tämän alan energiansäästötekniikka on hyvin kehittyntä, joten valtaosa energiansäästöpotentiaalin täysimääräiseen hyödyntämiseen kohdistuvista esteistä ei ole luonteeltaan teknisiä; toteaa, että energiatehokkuutta koskevien uudistushankkeiden – jotka ovat usein vähemmän näkyviä, pienimuotoisempia ja vaikeampia yhdistää kokonaisuuksiksi – luonteen vuoksi Euroopan rakenne- ja investointirahastoilla on myös erittäin tärkeä tehtävä tarjota rahoitusta, jota tarvitaan näiden esteiden poistamiseksi;

57. toteaa, että energiansäästömahdollisuudet riippuvat pääasiassa nykyisen rakennuskannan kunnosta ja että ne eivät jakaudu tasaisesti jäsenvaltioiden ja alueiden kesken; pyytää jäsenvaltioita hiomaan kunnollisen asunnon määritelmäänsä siten, että niihin sisällytetään energiatehokkuutta koskevat normit;

58. korostaa, että julkisia investointeja rakennusten energiatehokkuuteen tarvitaan etenkin vähiten kehittyneillä alueilla ja koheesiopolitiikan rahoitusta saavissa jäsenvaltioissa, joissa on mahdollista vähentää merkittävästi energiankulutusta kustannustehokkaiden toimenpiteiden avulla;

59. kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisimman hyvin kansallisia ja alueellisia ohjelmia sen varmistamiseksi, että uusista rakennuksista, myös pienituloisille kotitalouksille tarkoitetuista asuinrakennuksista, suunnitellaan erittäin energiatehokkaita ja että nykyisen rakennuskannan energiatehokkuutta parannetaan (jälkiasennus);

60. panee merkille, että maaseudulla ja syrjäisillä alueilla on ihanteelliset olosuhteet käyttäjä hajautetun energiantuotannon tehokkaita muotoja, millä vähennettäisiin pitkän matkan sähkönsiirtoon liittyvää energiahäviötä;

61. kehottaa asianomaisia viranomaisia vauhdittamaan omistamiensa rakennusten kunnostamista koheesiopolitiikan rahoituksen avulla, jotta voidaan luoda tarvittavaa vipuvaikutusta ja näyttää esimerkkiä;

62. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota vaikeuksiin, jotka liittyvät monta perheasuntoa käsittävien rakennusten yhteiseen omistukseen ”vapaamatkustajia” koskevan vaikean ongelman vuoksi;

63. kehottaa komissiota lisäämään tietoisuutta rakennuskannan perusteellisen saneerauksen ja vaiheittaisen perusteellisen saneerauksen todellisesta potentiaalista tukemalla jäsenvaltioita ja alueita saneerausstrategioiden laadinnassa; suosittaa, että näitä strategioita laaditaan samanaikaisesti toimenpideohjelmia koskevien ehdotusten kanssa ja että niissä keskitytään ottamaan mukaan innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttö ja sisällytetään ohjeellisia välitavoitteita investoijien luottamuksen parantamiseksi;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja alueiden komitealle.

P7_TA(2013)0346

Adrianmeren ja Joonianmeren kalastusstrategia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 Adrianmeren ja Joonianmeren kalastusstrategiasta (2012/2261(INI))

(2016/C 093/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Meristrategia Adrianmerta ja Joonianmerta varten” (COM(2012)0713),
- ottaa huomioon kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta 21. joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 sellaisena kuin se on muutettuna ⁽¹⁾ (”Välimeri-asetus”),
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman yhteisestä kalastuspolitiikasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon direktiivin 2008/56/EY ja jäsenvaltioiden velvoitteen toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen meriympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi vuoteen 2020 mennessä,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”EU:n makroaluestrategioiden kehitys: nykyiset käytännöt ja tulevaisuudennäkymät erityisesti Välimeren alueella” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräistä kalastusta koskevista säännöksistä GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) sopimusalueella ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Yhdenmety meripolitiikka – edistyksen arviointi ja uudet haasteet” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen direktiiviksi merten aluesuunnittelun ja rannikkoalueiden yhdenmetyn käytön ja hoidon puitteista (COM(2013)0133),
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Uutta pontta yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskevalle strategialle” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon luontotyypidirektiivin ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11, EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6, EUVL L 196, 28.7.2011, s. 42.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0461.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0269.

⁽⁵⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 193.

⁽⁶⁾ EUVL C 70 E, 8.3.2012, s. 70.

⁽⁷⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 132.

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2012 annetun yhdenntetystä meripolitiikasta vastaavien eurooppalaisten ministerien ja komission julkilausuman kasvua ja työllisyyttä tukevasta merialan toimintaohjelmasta (Limassolin julkilausuma),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sininen kasvu: Meritalouden ja merenkulkualan kestävä kasvun mahdollisuudet” (COM(2012)0494),
  - ottaa huomioon 23. ja 24. kesäkuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
  - ottaa huomioon Välimeren suojelemista pilaantumiselta koskevan yleissopimuksen ja sen pöytäkirjat⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
  - ottaa huomioon 12. lokakuuta 2011 annetun alueiden komitean oma-aloitteisen lausunnon Adrianmeren ja Joonianmeren uuden makroalueen kehittämisen tukemisesta⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 pidetyssä 12. Adrian- ja Joonianmeren neuvoston kokouksessa hyväksytyt Anconan julistuksen,
  - ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen,
  - ottaa huomioon 31. lokakuuta 1995 hyväksytyt vastuuntuntoista kalastusta koskevat FAO:n menettelyohjeet,
  - ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kalastusalan työtä koskevan suosituksen nro 199,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0234/2013),
- A. ottaa huomioon, että Adrianmeren ja Joonianmeren rannikolla⁽³⁾ sijaitsee seitsemän maata ja että niistä neljä on Euroopan unionin jäsenvaltioita (Italia, Kreikka, Kroatia ja Slovenia), yksi on ehdokasvaltio (Montenegro) ja kaksi on mahdollisia ehdokasvaltioita (Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina);
- B. ottaa huomioon, että rajat ylittävä yhteistyö on tärkeää kalastustoiminnan yhteisen hallinnoinnin järjestämiseksi ja kalakantojen kestävä hyödyntämisen varmistamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että vaikka jotkut Adrianmeren reunavaltioista ovat perustaneet erityisalueita, huomattava osa Adrianmeren ja Joonianmeren vesistöistä kuuluu edelleen kansainvälisten vesien piiriin;
- D. ottaa huomioon, että hiljattain antamassaan päätöslauselmassa unionin makroaluestrategioiden kehityksestä parlamentti korosti, että Adrianmeren ja Joonianmeren makroaluestrategia on merkittävä tekijä pyrittäessä saavuttamaan sopu Länsi-Balkanin maiden välillä ja että se voi edistää näiden maiden integroitumista unioniin ja mahdollistaa siten kokonaisuutensa politiikan harjoittamisen koko Välimeren alueella;
- E. ottaa huomioon, että Anconan julistuksen allekirjoittaneet valtiot ovat pyytäneet komissiota laatimaan Adrianmerta ja Joonianmerta koskevan makroaluestrategian ja ottamaan esimerkiksi niistä makroaluestrategioista, joita komissio on jo ehdottanut Itämeren (2009), Tonavaa (2010) ja Atlantin valtameren (2011) varten⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0128.

⁽²⁾ Lausunto COTER-V-016, esittelijä Gian Mario Spacca (ALDE, IT), lokakuu 2011.

⁽³⁾ Kansainvälisen hydrografisen järjestön (IHO) määritelmän mukaan Joonianmeren eteläinen raja on Passeron niemen (Sisilia) ja Tenaronin niemen (Kreikka) välillä.

⁽⁴⁾ COM(2009)0248, COM(2012)0128, COM(2010)0715 ja COM(2011)0782.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- F. ottaa huomioon, että 23.–24. kesäkuuta 2011 antamissaan päätelmissä Eurooppa-neuvosto pyysi jäsenvaltioita ”kehittämään yhteistyössä komission kanssa mahdollisia tulevia makroalueellisia strategioita, erityisesti Adrian- ja Joonianmeren aluetta varten”;
- G. ottaa huomioon, että hiljattain antamassaan lausunnossa alueiden komitea kehotti parlamenttia tukemaan sellaisen unionin laajuisen Adrianmeren ja Joonianmeren makroaluestrategian kehittämistä, jossa otetaan huomioon kyseisen vesistöalueen kohtaamat suuret haasteet etenkin kalastus- ja vesiviljelyaloilla;
- H. ottaa huomioon, että kalastus on perinteisesti tärkeä ala valtaosalle niistä alueista, jotka sijaitsevat Adrianmeren ja Joonianmeren rannikolla ja että kyseisen alueen kalastustoimintaa sääntelevät nykyään Välimeren yleinen kalastuskomitea (GFCM) ja Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT);
- I. ottaa huomioon, että Adrianmeren vesistöalueen ja varsinkin sen pohjoisosan geofyysinen rakenne koostuu pääosin matalista ja hiekkaisista merenpohjista, joiden syvimät kohdat löytyvät vasta useiden meripeninkulmien päästä rannikosta, ja että Joonianmeren rakenne on sama kuin muualla Välimerellä, joka on paljon syvempi varsinkin GSA-alueilla (GFCM-alueen maantieteelliset osa-alueet) 18 ja 19, joilla syvyys saattaa olla 2 000 metriä;
- J. ottaa huomioon, että Adrianmeren ja Joonianmeren vesistöalueella harjoitettava kalastus on sekakalastusta, jossa käytetään erilaisia pyydyksiä ja harjoitetaan monia eri kalastusmuotoja, muun muassa pienimuotoista kalastusta, pohjatruolausta, välivesitruolausta ja virkistyskalastusta;
- K. ottaa huomioon, että Adrianmerellä on erittäin paljon endeemisiä kalalajeja; toteaa kuitenkin, että kalastuksen ja/tai pilaantumisen lisääntyminen ovat aiheuttaneet vakavia ongelmia kalakannoille ja kalastusalueelle yleensä etenkin Italian rannikolla Adrianmeren eteläosassa;
- L. ottaa huomioon, että viime vuosina Adrianmeren ja Joonianmeren alueella vesiviljely on kehittynyt huomattavasti, vaikka ympäristölliset ja alueelliset rajoitteet ovat suuria ja vaikka kaikki alueet eivät sovellu avomerien kalanviljelyyn, ja kun alueet soveltuvat siihen, sen harjoittaminen ei sovi aina yhteen muiden toimintojen kanssa;
- M. ottaa huomioon, että muutamia hyödyllisiä alueellisia yhteistyöaloitteita, esimerkiksi Adriamed⁽¹⁾, on jo käynnissä tutkimusyhteistyön edistämiseksi, jotta voidaan tukea vastuuntuntoista kalastusta Adrianmerellä;
- N. ottaa huomioon, että monilla unionin jäsenvaltioilla ei ole erityisiä kansallisia tai alueellisia suunnitelmia, joilla säännellään rannikko- ja merialueilla toimivia laitoksia ja joissa määritellään selkeästi kalanviljelylaitosten sijoittamiseen soveliaat alueet, jotta voitaisiin välttää helposti ennakoitavissa olevat eturistiriidat muiden talouden alojen, muun muassa matkailun, maanviljelyn ja rannikkokalastuksen, kanssa;
- O. ottaa huomioon Adrianmeren meri- ja rannikkoalueiden suojelualueiden verkoston (AdriaPAN) aloitteen, jolla pyritään optimoimaan näiden alueiden hallinnointia ja suunnittelua kumppanuuden kautta;
- P. katsoo, että Adrianmeren ja Joonianmeren meripolitiikkojen yhdenmisen lähestymistavan kehittämistä on täydennettävä keskustelu- ja kumppanuusprosessilla kaikkien rannikkovaltioiden kanssa meritoimintojen ja yhteisten resurssien rajat ylittävän luonteen vuoksi;

Yleistä

1. panee merkille, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä parlamentti on nyt täysimääräinen toinen lainsäätävä kalastus- ja vesiviljelyalalla, ja se aikoo hoitaa täysipainoisesti tehtävänsä kalastuspolitiikan määrittämisessä unionin, alueiden ja alueiden välisellä tasolla;

⁽¹⁾ Adriamed on FAO:n alueellinen hanke, jonka rahoittavat Italian maatalous-, elintarvike- ja metsätalousministeriö ja komissio, ja sen tavoitteena on edistää tieteellistä yhteistyötä Adrianmeren maiden (Albania, Kroatia, Italia, Montenegro ja Slovenia) FAO:n vastuuntuntoista kalastusta koskevien menettelyohjeiden mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2. katsoo, että Adrianmeren ja Joonianmeren strategiassa olisi huomioitava erityisesti kalastus- ja vesiviljelyalojen kestävä kehitys ja kasvu sekä työllisyys;
3. katsoo, että Adrianmeren ja Joonianmeren strategialla olisi pyrittävä varmistamaan ympäristön säilyttäminen ja suojeleminen;
4. pitää ilahduttavana 3. joulukuuta 2012 esitettyä komission tiedonantoa, joka luo tärkeän perustan sellaiselle sääntelyjärjestelmälle, joka vauhdittaa entistä tiiviimpää yhteistyötä Adrianmeren ja Joonianmeren rannikolla sijaitsevien maiden ja alueiden välillä vastuuntuntoisen ja taloudellisesti kestävä kalastuksen edistämiseksi rannikkoyhteisöissä;
5. uskoo tässä yhteydessä, että yhdenmetyllä meripolitiikalla olisi oltava tärkeä rooli kehitettäessä Adrianmeren ja Joonianmeren pitkän aikavälin strategista politiikkaa, jolla pyritään kestäväan meritalouden ja merenkulkualan kasvuun ja meriekosysteemien säilyttämiseen tuleville sukupolville;
6. uskoo myös, että merten aluesuunnittelu on tärkeää kalastusalan kestäväälle kehitykselle suhteessa toisiin siihen liittyviin toimintoihin, koska se on julkinen prosessi, jossa analysoidaan ja suunnitellaan ihmisen toiminnan alueellista ja ajallista jakautumista Adrianmerellä ja Joonianmerellä ja varsinkin pohjoisella Adrianmerellä;
7. toistaa oman sitoumuksensa tätä tärkeää merialuetta koskevan makroalustrategien toteuttamiseksi, jotta voidaan menestyksekkäästi kohdata kyseisiä rannikkoalueita koskevat haasteet ja ongelmat niiden taloudellisen kehityksen ja unioniin integroitumisen edistämiseksi;
8. katsoo, että kaikkien EU:n rahoitusohjelmien ja -välineiden ⁽¹⁾, kuten myös liittymistä valmistelevien tukivälineiden (IPA), jotka koskevat Adrianmeren ja Joonianmeren alueita, on oltava yhteensopivia ja että niitä on käytettävä mahdollisimman tehokkaasti niin, että ne tarjoavat todellista lisäarvoa kalastajille ja kalastusalan toimijoille;
9. on vahvasti vakuuttunut siitä, että kaikki Adrianmeren ja Joonianmeren alueen vastuuntuntoista ja kestävä kalastusta edistävät toimet voivat vauhdittaa asianomaisten maiden rannikko- ja maaseutualueiden kehittämistä ja edistää yhdistettyjä taloudellisia toimintoja – kuten ammattikalastajien harjoittama kalastusmatkailu, jossa matkailijat tai tutkijat osallistuvat kalastusmatkoihin – joissa noudatetaan täysin kestävä kalastuksen periaatteita paikallista ympäristöä ja biologista monimuotoisuutta suojellen;
10. katsoo, että Barcelonan yleissopimus ja siihen liittyvä rannikkoalueiden yhdenmetyä käyttöä ja hoitoa koskeva pöytäkirja, joka tuli voimaan maaliskuussa 2011, voisivat toimia mallina sille, että yhdenmetystä politiikasta tehtäisiin pakollinen Adrianmeren ja Joonianmeren rannikolla sijaitsevilla jäsenvaltioissa;
11. katsoo, että Adrianmeren ja Joonianmeren kalakannoista, niiden liikkumisesta ja esiintymisalueista sekä virkistyskalastuksesta saatavilla olevat tiedot eivät ole tyydyttäviä, ja kehottaa näin ollen viranomaisia ja alan tutkimuslaitoksia ryhtymään pikaisesti toimiin nykyisten puutteiden korjaamiseksi;
12. kehottaa komissiota toteuttamaan lisätoimenpiteitä, joilla edistetään meriympäristöön ja kalastukseen liittyviä tutkimusohjelmia ja tutkimustulosten käyttöä ja levittämistä;
13. katsoo, että eri alueiden hallintoelinten onnistuneet kaupan alan yhteistyöjärjestelyt ⁽²⁾ voivat toimia esimerkkeinä parhaista toimintatavoista, joita voidaan hyödyntää muilla aloilla kalastus- ja vesiviljelytuotteiden ja erityisesti paikallistuotteiden paremman jäljitettävyyden, tuottavuuden ja markkinoinnin tehostamiseksi;
14. tukee kaikkien sidosryhmien osallistumista kestäväan ja kannattavan kalastusalan kehittämiseksi tällä alueella;

⁽¹⁾ Rakennerahastot (EAKR, CF, ESR, EKTR/EMKR) sekä 7. puiteohjelma ja LIFE+.

⁽²⁾ Esimerkiksi Adrianmeren pohjoisosassa toimii kalastus- ja vesiviljelyalan sosioekonomisen seurannan keskus.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

15. katsoo, että kalastus- ja vesiviljelyalan kestävä kehityksen varmistamiseksi koko Adrianmeren ja Joonianmeren alueella ja rannikkoyhteisöjen työllisyyden lisäämiseksi on ehdottomasti tunnustettava asianmukaisesti naisten kalastusalalla tekemä tärkeä työ, tehtävä ammatillisen pätevyyden hankkiminen naisten kannalta helpommaksi ja tarjottava heille mahdollisuus osallistua rannikkoalueiden toimintaryhmien ja tuottajajärjestöjen toimintaan;
16. kehottaa laatimaan kannustimia, joilla voidaan houkuttaa nuoria kalastus- ja vesiviljelyaloille tällä alueella ja kannustaa heitä harjoittamaan näitä toimintoja;
17. huomauttaa, että parlamentti on jo aikaisemmin kiinnittänyt huomiota siihen, että tarvitaan yksinkertaisempaa, johdonmukaisempaa ja avoimempaa vesiviljelyalan lainsäädäntöä, jolla voidaan poistaa tähän mennessä unionin vesiviljelyn täysien mahdollisuuksien hyödyntämistä koskevat esteet, ja että unionin vesiviljely edellyttää selkeitä ja yksiselitteisiä unionin ja jäsenvaltioiden sääntöjä sekä jäsenvaltioiden selkeästi määrittämiä meri- ja rannikkoalueiden kehitysuunnitelmia, jotka noudattavat Välimeren yleisen kalastuskomitean (GFCM) hiljattain hyväksymiä suuntaviivoja ⁽¹⁾;
18. huomauttaa, että vesiviljelyalan kohdistettu kehittäminen saattaisi luoda vahvasti kesäkauden matkailuun keskittyvien Adrianmeren ja Joonianmeren rannikkoalueille työpaikkoja, jotka eivät ole alttiita matkailusesongille, ja edistää siten merkittävästi työllisyyttä;
19. korostaa, että vesiviljelytoiminnan lisääntyminen ei saa vaarantaa direktiivin 2008/56/EY mukaista ympäristön hyvää tilaa ja että se on tehtävä noudattaen täysin asiaankuuluvaa unionin ympäristölainsäädäntöä;
20. muistuttaa, että kalakantojen ja meriympäristön suojeleminen pilaantumiselta ja liikakalastukselta ja/tai laittomalta kalastukselta on mahdollista ainoastaan siten, että perustetaan meritoiminnan tiedotus- ja valvontajärjestelmien yhdenmukainen verkosto tiiviissä yhteistyössä kyseisillä rannikoilla sijaitsevien valtioiden ja alueiden kanssa;

Erityisiä huomioita

21. kehottaa Adrianmeren ja Joonianmeren rannikkomaita tekemään yhteistyötä alueen erityisiä geofyysisiä ja batymetrisiä ominaisuuksia, meriympäristön eri lajeja ja eri kalastustekniikoita koskevan yleiskatsauksen laatimiseksi, jotta saadaan paremman kalastuksenhoidon perustana toimiva yleisnäkemys tilanteesta ja vahvistetaan kalastustoimintaa tulevan makroaluestrategian yhteydessä;
22. kehottaa komissiota laatimaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa vuoteen 2013 mennessä toimintasuunnitelman Adrianmerta ja Joonianmerta koskevan makroalueeseen pohjautuvan meristrategian konkreettista täytäntöönpanoa varten ja korostaa, että kalastusalan on oltava painopiste tässä strategiassa ja että erityiset geofyysiset ominaispiirteet on otettava huomioon, sekä kehottaa komissiota yhdistämään tämän toimintasuunnitelman aluepolitiikkaan, unionin yhdenmukaiseen meripolitiikkaan ja Verkkojen Eurooppa -välineeseen sen vipuvaikutuksen maksimoimiseksi;
23. kehottaa komissiota antamaan mahdollisimman pian asetusehdotuksen, jossa määritetään Adrianmeren ja Joonianmeren alueen kalastusta koskevat yhteiset tekniset säännöt sekä pyyntiponnistus, kalastusajankohdat, kalastusvälineet ja muut asiaankuuluvat hoitotoimenpiteet, jotka ovat sallittuja Adrianmerellä ja Joonianmerellä;
24. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole hyödyntäneet paremmin yksilöllisiä hoitosuunnitelmia, joilla on mahdollista kumota tiettyjä yleissääntöjä erityisominaisuuksien ottamiseksi huomioon; katsoo, että tällä olisi helpotettu huomattavasti paikallista kalastuksenhoitoa ja annettu arvokasta tietoa eri alueiden tilasta, minkä avulla olisi ollut mahdollista tehdä asianmukaiset muutokset; pyytää siksi rannikkojäsenvaltioita tekemään rakentavaa yhteistyötä keskenään ja komission kanssa kalastuksen hoitotoimenpiteiden päivittämisessä ja jatkuvassa mukauttamisessa;
25. pyytää komissiota aloittamaan pysyvän keskustelun Adrianmeren ja Joonianmeren alueen kolmansien maiden kanssa, jotta saadaan aikaan erityisiä kahdenvälisiä tai monenvälisiä sopimuksia, joiden tavoitteena on edetä sääntöjen ja kalastuksenhoidon yhdenmukaistamisessa ja standardisoinnissa unionin yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi Välimerellä samalla, kun hyödynnetään täysin kansainvälisten ja alueellisten kalastusjärjestöjen tarjoamaa yhteistyökehystä; toteaa, että Adrianmeren ja Joonianmeren strategia voi tarjota lisäarvoa ainoastaan, jos kaikki niiden rannikolla sijaitsevat maat – unionin jäsenvaltiot ja kolmannet maat – otetaan huomioon;

⁽¹⁾ Päätöslauselma GFCM/36/2012/1 "Guidelines on Allocated Zones for Aquaculture (AZA)", joka hyväksyttiin GFCM:n 36. istunnossa (toukokuu 2012).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

26. kehottaa komissiota edistämään yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteita ja etenkin kaikkien kalakantojen kestäväen enimmäistuoton saavuttamista viimeistään vuonna 2020 ja kannustamaan ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan käyttöön suhteessa kolmansiin maihin;
27. kehottaa komissiota lisäämään rannikkovaltioiden kanssa säilyttämistä koskevien parhaiden toimintatapojen vaihtoa ja edistämään sellaisten suojeltujen merialueiden perustamista, joilla elvytettäisiin kaikkein uhanalaisimmat lajit;
28. kehottaa komissiota edistämään meristrategiadirektiivin tavoitteita Adrianmeren ja Joonianmeren rannikolla sijaitsevien kolmansien maiden alueella etenkin, jotta saavutettaisiin meriympäristön hyvä tila ja ylläpidettäisiin sitä vuoteen 2020 mennessä;
29. kehottaa komissiota kannustamaan Adrianmeren ja Joonianmeren rannikolla sijaitsevia kolmansia maita kehittämään ja panemaan täytäntöön meristrategioita, joissa sovelletaan ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa ja varmistetaan ympäristönäkökohtien ottaminen huomioon meriympäristöön vaikuttavissa politiikoissa, ja otetaan huomioon kolmansien naapurimaiden merivesien laatuun liittyvät rajat ylittävät vaikutukset;
30. palauttaa mieliin, että tulevan Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tiedonkeruuohjelmien ja unionin eri tutkimusohjelmien kautta on saatavilla rahoitusta tiedon parantamiseksi meriympäristöstä ja kalalajeista sekä tehokkaamman innovoinnin ja parhaiden käytäntöjen käyttöönottamiseksi kalastustoiminnassa; kehottaa siksi jäsenvaltioita esittämään hankkeita näillä aloilla ja katsoo, että aiemmasta yhteistyöstä eri rannikkovaltioiden, unionin jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden välillä voi syntyä erittäin kiinnostavia aloitteita, jotka voivat hyödyttää koko Adrianmeren ja Joonianmeren aluetta jäsenvaltioiden esittämien hankkeiden kautta;
31. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuuksia luoda yhdessä Euroopan investointipankin (EIP) kanssa ja FEMIP-välineen⁽¹⁾ kautta saadun kokemuksen pohjalta tähän tarkoitukseen varattu rahoitusväline, jolla toteutetaan kyseiseen strategiaan liittyviä toimia ja tavoitteita, jotta estetään asioiden monimutkaistuminen uusien budjettivälineiden hyväksymisen vuoksi; kehottaa komissiota myös tarkastelemaan mahdollisuutta käyttää hankejoukkolainoja sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia erityisen soveliaina rahoitusvälineinä;
32. kehottaa komissiota ehdottamaan erityisten neuvoo-antavien elinten perustamista Välimeren alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan yhteydessä sekä Adrianmerta että Joonianmerta varten Italiassa perustetuista merialueista⁽²⁾ saatujen hyvien kokemusten pohjalta (kuten vuonna 2012 perustettu pohjoisen Adrianmeren kalastusalue, jolla pohjoisen Adrianmeren kalastusala hallinnoidaan yhteisesti ja keskitetysti poliittisesta, taloudellisesta, sosiaalisesta ja ympäristöllisestä näkökulmasta);
33. kehottaa komissiota sisällyttämään merialueen suunnittelua koskevaan uuteen lainsäädäntöehdotukseen säännöksiä, joiden nojalla jäsenvaltioiden on tarkasteltava ympäristöä ja matkailun suojelemista koskevia, jo voimassa olevia sääntöjä alueillaan ja vahvistettava alueilla, joita eivät koske rajoitukset, meri- ja rannikkoalueiden kehityssuunnitelmia, joissa määritetään näiden alueiden käytön ja hallussapidon luvallisuus ja yhteensopivuus, jotta helpotetaan vesiviljelyalan yritysten perustamiseen soveltuville alueille pääsyä;
34. kehottaa komissiota laatimaan erityisen Adrianmerta ja Joonianmerta koskevan työsuunnitelman, jossa vahvistetaan tulevat tavoitteet alueella Välimeren nykymallin (IMP-MED-hanke) mukaisesti; korostaa, että tätä työsuunnitelmaa olisi pidettävä hankkeena, joka voi saada rahoitusta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta;

⁽¹⁾ Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusväline.

⁽²⁾ Perustettujen merialueiden tavoitteena on vahvistaa valtion ja alueiden välistä yhteistyötä kalastus- ja vesiviljelyalan kehittämiseksi ja tukemiseksi sekä edistää kalastusalan tuottajien ja yritysten välistä kumppanuutta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

35. vaatii komissiota laatimaan seuraamustoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että voidaan rangaista jäsenvaltiota, joka ei noudata tiedonkeruu- ja tiedonvälitysvoitteitaan tai ei pysty ratkaisemaan laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastukseen (LIS-kalastus) liittyviä ongelmia vesillään tai kalastuslaivastossaan;

o

o o

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0347

Tulkkaustoiminnan tehostaminen ja sen kustannustehokkuuden parantaminen Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 tulkkaustoiminnan tehostamisesta ja sen kustannustehokkuuden parantamisesta Euroopan parlamentissa (2011/2287(INI))

(2016/C 093/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston tulkkausmenoja koskevasta Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 5/2005 5. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 5/2005 Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston tulkkausmenoista sekä toimielinten vastaukset ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon puhemiehien jäsenille laaditun muistion ”Resource-efficient full multilingualism in interpretation – implementation of the decision on the European Parliament’s budget 2012”,
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin pääsihteerin 9. huhtikuuta 2013 päivätyn raportin ”Preparing for Complexity – European Parliament in 2025 – The Answers”,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0233/2013),
- A. katsoo, että monikielisyys on yksi Euroopan parlamentin ja koko Euroopan unionin keskeisiä piirteitä ja sen avulla varmistetaan kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden kunnioittaminen sekä unionin kansalaisten yhdenvertainen kohtelu heidän alkuperästään ja taustastaan riippumatta;
- B. ottaa huomioon, että monikielisuuden periaate Euroopan parlamentissa muodostaa perustan sen poliittiselle, yhteislainsäädäntö- ja tiedotustyölle;

⁽¹⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 67.

⁽²⁾ EUVL C 291, 23.11.2005, s. 1.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- C. ottaa huomioon, että monikielisyden periaatteella Euroopan parlamentissa varmistetaan, että unionin kansalaisten vaalikelpoisuudelle Euroopan parlamentin vaaleissa ei aiheuteta tarpeettomasti esteitä;
- D. katsoo, että monikielisyys takaa kansalaisille oikeuden viestiä Euroopan parlamentin kanssa unionin kaikilla virallisilla kielillä ja antaa heille siten mahdollisuuden käyttää oikeuttaan demokraattiseen valvontaan;
- E. toteaa, että Euroopan parlamentin kielipalvelut helpottavat viestintää ja pitävät siten parlamentin kaikkien unionin kansalaisten saavutettavissa ja varmistavat avoimuuden 24 viralliselle kielelle perustuvassa unionin ainutlaatuisessa monikielisessä rakenteessa;
- F. ottaa huomioon, että parlamentin työjärjestyksen mukaan parlamentin jäsenet voivat käyttää parlamentissa puheenvuoroja haluamallaan virallisella kielellä, josta puhe tulkataan muille virallisille kielille, millä kunnioitetaan demokraattista oikeutta voida tulla valituksi Euroopan parlamenttiin kielitaidosta riippumatta;
- G. katsoo, että useiden peräkkäisten laajentumisten jälkeen monikielisyden haaste on saavuttanut täysin uuden ulottuvuuden laajuutensa, monimutkaisuutensa ja poliittisen merkityksensä suhteen, ja toteaa, että laaja monikielisyys aiheuttaa tietenkin huomattavia ja kasvavia kustannuksia Euroopan parlamentille ja siten unionin kansalaisille;
- H. toteaa, että parlamentin vuoden 2012 talousarviossa oli tarpeen löytää huomattavia säästöjä, mukaan lukien tulkkauspalvelujen kustannusten vähentäminen 10 miljoonalla eurolla vuodessa, jotta talousarvion kasvu voitiin rajoittaa 1,9 prosenttiin edellisvuoteen verrattuna;

Tulkkauksen puitteet Euroopan parlamentissa

1. toteaa, että Euroopan unioni on maailman ainut instituutio, joka harjoittaa 24 viralliseen kieleen perustuvaa virallista monikielisyyspolitiikkaa, jossa katettavia kieliyhdistelmiä on 552; on näiltä osin tyytyväinen parlamentin tulkkauspalvelujen erittäin korkeaan laatuun, mutta katsoo, että olisi pyrittävä löytämään tapoja vähentää mutkikkaan monikielisyysrakenteen aiheuttamaa taakkaa ja sen huomattavia ja kasvavia kustannuksia;
2. toteaa, että kaikista Strasbourgin ja Brysselin täysistunnoissa ajanjaksolla syyskuu 2009 – helmikuu 2013 puhutuista kielistä englantia käytettiin 26 979 minuuttia (29,1 prosenttia), saksaa 12 556 minuuttia (13,6 prosenttia), ranskaa 8 841 minuuttia (9,5 prosenttia), viroa 109 minuuttia (0,1 prosenttia) ja maltaa 195 minuuttia (0,2 prosenttia);
3. korostaa, että kaikki kansalaiset voivat seurata sekä täysistuntoja että valiokuntakokouksia suoratoistona tai tilausvideona – nämä uudet viestintämuodot lisäävät Euroopan parlamentin toiminnan avoimuutta EU:n kansalaisten kannalta – ja että niiden saatavuus kaikilla virallisilla kielillä korostaa parlamentin demokraattista ja monikulttuurista luonnetta;
4. huomauttaa, että jotkut monikansalliset elimet, kuten Yhdistyneet kansakunnat ja Nato, toimivat ainoastaan hallitusten välisellä tasolla eikä niillä ole lainsäädännöllisiä tehtäviä; toteaa tässä yhteydessä, että 192 jäsenen YK:lla on kuusi virallista kieltä ja että 28 jäsenen Natossa käytetään pääasiassa englantia, vaikka sillä onkin kaksi virallista kieltä;
5. korostaa kuitenkin, että Euroopan parlamentti on suoraan valittu poliittinen elin, jonka jäsenet valitaan heidän kielitaidostaan riippumatta; painottaa näin ollen, että jokaisen jäsenen oikeus puhua valitsemallaan virallisella kielellä on Euroopan parlamentin keskeinen toimintaperiaate;
6. toteaa, että virallisten kielten käytön käytännön järjestelyistä Euroopan parlamentissa määrätään monikielisyttä koskeissa menettelysäännöissä, jotka ajantasaisesti otettiin käyttöön vuonna 2008; toteaa, että näissä menettelysäännöissä määrättyllä ”hallitun täydellisen monikielisyden” käsitteellä taataan tasa-arvo jäsenten ja kansalaisten kesken; huomauttaa, että pyynnöstä tarjottavan tulkkauksen periaatteeseen perustuvan täydellisen monikielisyden toteuttaminen riippuu pitkällä aikavälillä siitä, saadaanko kielipalvelujen käyttäjät täysin tietoisiksi näiden palvelujen aiheuttamista kustannuksista ja siten heidän vastuustaan käyttää niitä parhaalla mahdollisella tavalla;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

7. katsoo, että moitteettoman varainhoidon periaatetta on sovellettava myös tulkkaustoimintaan ja että unionin veronmaksajien rahojen paras mahdollinen käyttö edellyttää jatkuvaa kriittistä analyysiä siitä, missä ja miten toimintaa voidaan tehostaa ja kustannuksia valvoa tai rajoittaa;

Tulkkauksresurssien tehokas käyttö

8. panee merkille parlamentin puhemiesihistön vuonna 2011 tekemän päätöksen, joka koskee resurssitehokasta täydellistä monikielisyttä tulkkauksessa ja jolla tehostetaan tulkkauspalveluja ja vähennetään niiden rakenteellisia kustannuksia seuraavasti:

(i) parlamentin valtuuskuntien matkoista johtuvat tarpeet on sovittava käytettävissä oleviin varoihin ja henkilöstöresursseihin,

(ii) valiokuntaviikoilla etusijalle on asetettava kolmikantaneuvottelujen tulkkaus,

(iii) valiokuntakouksia on järjestettävä tasaisemmin koko viikon aikana,

(iv) iltaisin järjestettävien kokousten kestoa on rajoitettava tiukemmin;

9. pitää myönteisenä, että parlamentin tulkkauspalveluihin osoitetut määrärahat ovat tämän seurauksena alkaneet pienentyä; toteaa, että vuoden 2010 talousarviossa toteutunut summa oli 54 990 000 euroa, vuoden 2011 talousarviossa 56 964 283 euroa ja vuoden 2012 talousarviossa tällä hetkellä 47 000 000 euroa, joskin vuoden 2012 lopullinen toteutunut summa tiedetään vasta 31. joulukuuta 2013 ja se saattaa olla korkeampi;

10. toteaa, että tulkkauksen pääosaston vuoden 2013 määrärahat ovat arviolta 58 000 000 euroa, joista 53 000 000 euroa liittyy suoraan tulkkauspalveluihin; pyytää, että sille tiedotetaan yksityiskohtaisesti ja säännöllisesti resurssitehokasta täydellistä monikielisyttä koskevan aloitteen konkreettisista vaikutuksista vuoden 2013 talousarvioon, erityisesti odotetuista menojen vähennyksistä tai lisäyksistä;

11. panee myös merkille, että parlamentin tulkkauspalvelujen kustannukset vuoden 2012 lopussa päättyneellä kolmivuotiskaudella olivat 157 954 283 euroa ja että vertailtaessa vuoden 2010 ja 2012 talousarvioiden toteutuneita summia käy ilmi, että kustannukset olivat vähentyneet 17 prosenttia; toteaa, että tulkkauspalvelujen järkevästi toteutetut säästöt eivät ole vaarantaneet monikielisuuden periaatetta, ja vaatii, että jäsenille on taattava yhtäläiset mahdollisuudet käyttää kielipalveluja ja kyseisten yksikköjen työolosuhteet on säilytettävä asianmukaisina;

12. panee tyytyväisenä merkille, että ennakoarviossa parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2014 ehdotetaan tulkkauspalvelujen vähentämistä vaalivuonna 23 prosentilla verrattuna vuoden 2013 määrärahoihin, jotka ovat 58 miljoonaa euroa; pyytää yksityiskohtaisia tietoja, joilla osoitetaan, että ehdotetut leikkaukset ovat toteutettavissa ja että tulkkauksen erinomainen laatu voidaan säilyttää;

13. korostaa, että resurssitehokkaan täydellisen monikielisuuden täytäntöönpano on tuonut huomattavia etuja sitä kautta, että valiokuntakokoukset ovat jakautuneet tasaisemmin viikon ajalle, ilman että kokousten kokonaismäärää on vähennetty; toteaa, että tämän tuloksena tulkkauspäivien määrä laski vuoden 2011 105 258 päivästä (107 047 386 euroa) 97 793 päivään (100 237 825 euroa) vuonna 2012 ja säästöä syntyi 6 809 561 euroa;

14. toteaa huolestuneena, että monikielisyttä koskevista menettelysäännöistä laadittujen raporttien perusteella valiokuntien, valtuuskuntien ja poliittisten ryhmien tulkkauspalveluja koskeviin pyyntöihin liittyvien määrärajan jälkeen tehtyjen peruutusten määrä oli edelleen korkea ja kasvava, kuten seuraavat luvut osoittavat:

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Valiokunnat	2009	2010	2011	2012
Pyynnöt	984	1 712	2 213	2 448
Määräajan jälkeen tehdyt peruutukset	76	172	238	359
%	7,72 %	10,05 %	10,80 %	14,70 %
Valtuuskunnat	2009	2010	2011	2012
Pyynnöt	624	813	836	832
Määräajan jälkeen tehdyt peruutukset	116	93	102	171
%	18,59 %	11,44 %	12,20 %	20,60 %
Poliittiset ryhmät	2009	2010	2011	2012
Pyynnöt	1 922	2 310	2 297	2 146
Määräajan jälkeen tehdyt peruutukset	285	378	266	292
%	14,83 %	16,36 %	11,60 %	13,60 %

15. toteaa huolestuneena, että jos tulkkveja ei viime hetkellä voida siirtää muihin tehtäviin, näistä määräajan jälkeen tehdyistä peruutuksista aiheutuvat mahdolliset kustannukset muodostavat huomattavan osan tulkkauksen kokonaismäärärahoista; huomauttaa tähän liittyen, että vuonna 2011 käytettiin 4 350 000 euroa (7,6 prosenttia tulkkausmäärärahoista) ja vuonna 2012 5 480 000 euroa (11,9 prosenttia tulkkausmäärärahoista) tulkkauspalveluihin, jotka olivat käytettävissä mutta jotka jätettiin käyttämättä monikielisyttä koskevien menettelysääntöjen mukaisen määräajan jälkeen tehtyjen pyyntöjen tai peruutusten vuoksi; kehottaa puhemiestöä toimittamaan talousarvion valvontavaliokunnalle yksityiskohtaisen analyysin määräajan jälkeen tehtyjen peruutusten kasvavasta suuntauksesta ja ottamaan käyttöön seuraamusjärjestelmän tietoisuuden lisäämiseksi hukkaan menneiden resurssien kustannuksista sekä tällaisten peruutusten lukumäärän ja prosenttiosuuden vähentämiseksi huomattavasti;

16. korostaa, että työn korkean laatutason ylläpitämisen ohella on tarpeen myös tehostaa kieliresurssien käyttöä ja valvoa niiden kustannuksia tarkastelemalla kunkin kielyksikön kokonaistyömäärää ja varmistamalla, että kokouspyyntöjen ja tulkattavien valtuuskuntavierailujen peruuttamisesta menettelysäännöissä määrättyjen määräaikaisten jälkeen aiheutuvia kustannuksia vähennetään; tähdentää, että valiokunnille, valtuuskunnille ja poliittisille ryhmille olisi tiedotettava menettelysäännöissä vahvistetuista säännöistä;

17. kehottaa parlamentin puhemiestöä kehittämään lisätoimenpiteitä, joilla vähennetään tulkkivarausten viime hetken peruutuksia;

18. kehottaa hallintoa hyödyntämään kattavasti ja tehokkaasti jäsenten ajantasaistettuja kieliprofiileja tehdessään kielijärjestelyjä valiokuntia, valtuuskuntia ja poliittisia ryhmiä varten sekä toimipaikoissa että toimipaikkojen ulkopuolella; vaatii, että kaikkien jäsenten kieliprofiilit olisi ajantasaistettava joka vuosi; huomauttaa lisäksi, että ajantasaistetuista profiileista olisi toimitettava jäljennös valiokuntien, valtuuskuntien, poliittisten ryhmien ja työryhmien sihteereille;

19. vaatii, että kun otetaan huomioon joulukuussa 2011 resurssitehokkaasta täydellisestä monikielisyysdestä tehty Euroopan parlamentin puhemiestön päätös, tulkkaus viralliselle kielelle olisi tarjottava valtuuskunnan vierailun aikana ainoastaan valtuuskuntaan osallistuvan Euroopan parlamentin jäsenen nimenomaisesta kirjallisesta pyynnöstä; korostaa, että valtuuskuntavierailujen yhteydessä tulkkien määrä olisi pidettävä mahdollisimman alhaisena sovellettavien sääntöjen puitteissa;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

20. muistuttaa pääsihteerin ehdotuksesta, jonka mukaan tulkkauspalvelujen käyttäjille (mukaan luettuina valiokunnat, valtuuskunnat ja poliittiset ryhmät) olisi järjestettävä tietoisuutta lisääviä toimenpiteitä, ja odottaa uusia ehdotuksia, joilla lisätään tietoisuutta viime hetken peruutusten kustannuksista;

21. kehottaa hallintoa pyytämään jatkossakin tulkkiyhmän päällikköä laatimaan kokouksen sihteeristön suostumuksella kunkin kokouksen lopussa luettelon tulkkauspalveluista, joita on pyydetty mutta ei käytetty; toteaa, että kokouksen sihteeristölle olisi toimitettava jäljennös luettelosta; katsoo, että tässä luettelossa olisi otettava huomioon myös verkkolähetysten ja tilausvideolähetysten käyttäjät;

22. panee merkille jäsenille tarkoitetun uuden henkilökohtaisen tulkkauspalvelun, joka otettiin käyttöön vuonna 2010 aloitetun pilottihankkeen jälkeen; toteaa, että tästä uudesta palvelusta aiheutui 157 000 euron kustannukset vuonna 2011 ja 115 000 euron kustannukset vuonna 2012; katsoo, että tätä palvelua olisi tarkistettava sen parantamiseksi;

Tulkkaus Euroopan parlamentissa: tulevat toimet

23. panee tyytyväisenä merkille tulkkauspalveluissa viime vuosina lisääntyneen tehokkuuden ja saavutetut kustannusvähennykset samalla kun työn laatu on säilynyt erinomaisena; painottaa, että tulkkaus- ja käännöskustannukset ovat edelleen huomattava osa parlamentin talousarviota, ja katsoo näin ollen, että parlamentin on kiinnitettävä jatkuvasti huomiota haasteeseen, jonka monikielisuuden saavuttaminen kohtuukustannuksin muodostaa;

24. katsoo, että talousarvion valvontavaliokunnalle olisi tiedotettava säännöllisesti muutoksista tulkkauksen kustannuksissa; pyytää, että tulkkausyksikön vuosittain pääsihteerille laatima menettelysääntöjä koskeva raportti annetaan valiokunnan jäsenten saataville;

25. katsoo, että tilanteita, joissa joillekin kielille tarjotaan tulkkausta mutta sitä ei käytetä, olisi vältettävä mahdollisimman paljon; korostaa, että tarvitaan toimia, joilla vähennetään tarpeettomasta tulkkauksesta aiheutuvia kustannuksia kokouksissa, ja kehottaa sen vuoksi kehittämään ja panemaan kiireesti täytäntöön järjestelmän, jonka avulla vältetään tilanteet, joissa tulkkausta tarjotaan kielille, joita kokouksessa ei tosiasiaa puhuta tai verkkolähetysten käyttäjät eivät tarvitse;

26. pyytää pääsihteerää esittämään vuoden loppuun mennessä yksityiskohtaisen analyysin kaikissa (työ)ryhmien, valiokuntien ja valtuuskuntien kokouksissa tarjotuista tulkkauskielistä ja näissä kokouksissa tosiasiallisesti puhutuista kielistä sekä yleiskatsauksen valtuuskuntamatkoja varten pyydettyistä ja myönnettyistä poikkeuksista puhemiesihistön 12. maaliskuuta 2012 hyväksymistä tulkkausta koskevista yleisistä säännöistä ⁽¹⁾;

27. kehottaa puhemiesihistöä tekemään vuoden loppuun mennessä uuden monikielisyyttä koskevan päätöksen, jossa käsitellään erityisesti mahdollisuutta pyynnöstä tarjottavaan tulkkaukseen sekä sen tuloksena odotettavissa olevasta toiminnan tehostamisesta;

28. pyytää näin ollen tilintarkastustuomioistuinta toimittamaan parlamentille kohtuullisen ajan kuluessa ja viimeistään maaliskuuhun 2014 mennessä Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston tulkkaus- ja käännösmenoja koskevan erityiskertomuksen, jossa arvioidaan varainhoidon moitteettomuutta ja ajantasaistetaan erityiskertomuksessa nro 5/2005 esitettyjä huomioita; toteaa vielä, että tämä kertomus voitaisiin laatia säännöllisesti ja sitä voitaisiin käyttää vastuuvapausmenettelyssä; toteaa jälleen, että kertomuksen olisi sisällettävä tietoa siitä, onko asianomaisella toimielimellä soveltuvat välineet ja menettelyt sen varmistamiseksi, että:

— tarjotut palvelut eivät ylitä tosiasiallisia tarpeita,

⁽¹⁾ Puhemiesihistö päätti erityisesti, että parlamentin ulkopuoliseen toimintaan varattujen viikkojen (vihreät viikot) aikana tehtävillä valtuuskuntamatkoilla säilytetään monikielisyyttä koskevien menettelysääntöjen mukainen oikeus enintään viiden kielen tulkkaukseen mutta valtuuskuntamatkoilla, joille pyydetään poikkeuslupaa järjestää ne valiokuntaviikkojen aikana, tarjotaan vain rajoitettu kielivalikoima, johon kuuluu tulkkaus enintään yhdelle kielelle.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- kaikki tarvittavat palvelut voidaan tarjota,
- palvelut tuotetaan mahdollisimman edullisesti,
- tarjotut palvelut ovat korkealaatuisia;

29. toteaa myös, että tässä seurantakertomuksessa olisi verrattava tarkasti parlamentin tulkkauspalvelujen kustannustehokkuutta suhteessa neuvoston ja komission tarjoamiin tulkkauspalveluihin ja verrattava näiden kolmen toimielimen tulkkauspalvelujen todellisia kustannuksia tarkastuksen viiteajanjakson kustannuksiin;

30. vaatii lisäksi, että parlamentissa puututaan ensisijaisesti määräajan jälkeen tehtyjen peruutusten huomattavan suureen määrään, ja kehottaa puhemiehistä esittämään yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman tällaisten peruutusten vähentämiseksi;

31. toteaa jälleen, että toimielinten välinen yhteistyö on välttämätöntä tehokkuutta edistävien ja säästöt mahdollistavien parhaiden käytänteiden vaihtamiseksi; katsoo, että toimielinten välistä yhteistyötä tulkkauksen alalla olisi parannettava; kehottaa tarkastelemaan alaa perinpohjaisesti ja asettamaan etusijalle käytettävissä olevien resurssien jakamisen tehokkaammin kaikkien toimielinten kesken sekä freelance-tulkkauksen alalla toteutettavat käytännön toimet;

32. korostaa tietokonesovellusten merkitystä hallinnointivälineinä ja vaatii myöntämään lisää määrärahoja tähän tarkoitukseen ensi vuoden talousarviossa; katsoo, että toimintaa voidaan tehostaa, jos parlamentin hallinnolle annetaan asianmukaista tietoa hallinnoinnista; pitää valitettavana, että jotkut pääosastot eivät ole vielä ajan tasalla tietokonesovellusten suhteen, vaikkakin tietotekniikka-alalla on tehty parannuksia vuoden 2010 jälkeen;

33. kehottaa asianomaisia yksiköjä arvioimaan, voiko tulkkauspalvelujen huomattava tehostaminen toimia esimerkkinä toiminnan parantamiselle muissa pääosastoissa;

o
o o

34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0348

Sähköisesti välitettävät rahapelit sisämarkkinoilla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2013 sähköisesti välitettävistä rahapeleistä sisämarkkinoilla (2012/2322(INI))

(2016/C 093/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Kohti sähköisesti välitettävien rahapelien kattavaa eurooppalaista kehystä” (COM(2012)0596),
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittäminen” (COM(2011)0012),
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sopupeleistä ja lahjonnasta urheilussa ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0098.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman urheilun eurooppalaisesta ulottuvuudesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman sähköisesti välitettävistä rahapeleistä sisämarkkinoilla ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman online-rahapeliin yhtenäisyydestä ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 20. syyskuuta 2012 annetun Nikosian julistuksen sopupelien torjunnasta,
  - ottaa huomioon 10. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät ja neuvoston puheenjohtajavaltioiden Ranskan, Ruotsin, Espanjan ja Unkarin edistymiskertomukset uhkapelejä ja vedonlyöntiä koskevista puitteista Euroopan unionin jäsenvaltioissa,
  - ottaa huomioon urheilua koskevien eurooppalaisten kumppanuuksien valmistelutoimen ja erityisesti kootut hankkeet, joissa keskitytään erityisesti sopupelitapausten estämiseen tarjoamalla valistusta ja tietoa asianomaisille sidosryhmille,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 51, 52 ja 56 artiklan,
  - ottaa huomioon SEUT-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen vahvistaman oikeuskäytännön, jossa tuomioistuin rahapeliin järjestämisen alalla nimenomaan tunnustaa, että kuluttajansuoja, petosten ehkäisy ja sen ehkäisy, että kansalaisia houkutellessaan tuhlaamaan liiallisesti rahapeleihin, sekä yleinen tarve säilyttää yleinen järjestys ovat yleistä etua koskevia pakottavia syitä, joilla voidaan perustella palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamista ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 annetun Euroopan talous- ja sosiaaliskomitean lausunnon,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0218/2013),
- A. toteaa, että rahapelit eivät ole tavanomaista taloudellista toimintaa mahdollisten kielteisten terveydellisten ja sosiaalisten vaikutustensa vuoksi, joita ovat muuan muassa pelaamishäiriöt, joiden seurauksia ja kustannuksia on vaikea arvioida, järjestäytyneet rikollisuus, rahanpesu ja sopupelit; ottaa huomioon, että sähköisesti välitettäviin rahapeleihin voi liittyä muun muassa niiden käytön helppouden ja sosiaalisen kontrollin puuttumisen vuoksi suurempi riippuvuusriski kuin perinteisiin verkon ulkopuolella pelattaviin rahapeleihin, mutta katsoo, että tästä tarvitaan lisää tutkimusta ja tietoa; ottaa huomioon, että tämän vuoksi tietyt sisämarkkinasäännöt, kuten sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaate, eivät estä jäsenvaltioita määrittämästä omia lisätoimenpiteitään pelaajien suojelemiseksi;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artiklan mukaisesti kaikkien unionin poliitikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa on varmistettava ihmisten terveyden suojeleminen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0025.

⁽²⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 35.

⁽³⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 30.

⁽⁴⁾ Katso tästä asia C-275/92, Schindler, 57–60 kohta; asia C-124/97, Läära ja muut, 32 ja 33 kohta; asia C-67/98, Zenatti, 30 ja 31 kohta; asia C-243/01, Gambelli ja muut, 67 kohta; asia C-42/07, Liga Portuguesa, 56 kohta; yhdistetyt asiat C-316/07, C-358/07–C-360/07, C-409/07 ja C-410/07, Markus Stoß ja muut, 74 kohta; asia C-212/08, Zeturf Ltd, 38 kohta; asia C-72/10, Costa, 71 kohta; asia C-176/11, Hit Larix, 15 kohta; yhdistetyt asiat C-186/11 ja C-209/11 Stanleybet ja muut, 44 kohta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- C. ottaa huomioon, että SEUT:n 169 artikla velvoittaa EU:n takaamaan kuluttajansuojan korkean tason;
- D. katsoo, että sähköisesti välitettävien rahapelien alan erityisluonteen vuoksi ihmisten terveyden ja kuluttajien suojelemisen pitäisi olla ohjaavana pääperiaatteena laadittaessa EU:n tason suosituksia ja kansallista lainsäädäntöä;
- E. ottaa huomioon, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla on oikeus päättää, miten sähköisesti välitettävien rahapelipalvelujen tarjontaa organisoidaan ja säännellään niiden omien arvojen ja yleisen edun mukaisten tavoitteiden mukaisesti, noudattaen samalla unionin oikeutta;
- F. ottaa huomioon, että sähköisesti välitettävien rahapelipalvelujen tarjoaminen ei erityisluonteensa ja toissijaisuusperiaatteen soveltamisen takia ole alakohtaisen sääntelyn piirissä Euroopan unionin tasolla ja se on jätetty palveluja ja kuluttajien oikeuksia koskevien direktiivien ulkopuolelle mutta sitä koskevat kuitenkin useat EU:n johdetun oikeuden säädökset, kuten tietosuojadirektiivi, sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi sekä sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi;
- G. katsoo, että sähköisesti välitettävien rahapelien markkinat eivät ole tavanomaiset, koska niihin liittyy kuluttajansuojaa ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevia riskejä, kuten Euroopan unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että raha- tai uhkapelien järjestäminen on taloudellista toimintaa, joka on sikäli erityisluonteista, että sitä voidaan rajoittaa yleisen edun kannalta pakottavista syistä, joita ovat esimerkiksi kuluttajansuoja, petosten torjunta, rahanpesun torjunta tai yleisen järjestyksen säilyttäminen ja kansanterveyden ylläpito; ottaa huomioon, että niitä koskevien rajoitusten on oltava SEUT:ssa määrättyjen rajoitusten mukaisia, niiden on oltava oikeasuhteisia niiden tavoitteisiin nähden eivätkä ne saa olla syrjiviä;
- I. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on entistä enemmän yhteisiä huolenaiheita laittomien sähköisesti välitettävien rahapelien kielteisistä vaikutuksista yhteiskuntiin ja yleisesti kansantalouksiin ja että nämä koskevat pääasiassa alaikäisten ja haavoittuvien yhteiskuntaryhmien suojelua sekä peliriippuvuuden, rikollisuuden ja veropetosten torjumista;
- J. ottaa huomioon, että sähköisesti välitettävien rahapelien rajat ylittävän luonteen sekä kuluttajansuojaan, petosten ehkäisemiseen ja rahanpesun tai sopupelien kaltaista laitonta toimintaa koskeviin lainvalvontatoimiin liittyvien riskien vuoksi sekä rahapeleihin liittyvän laittoman toiminnan torjumiseksi tarvitaan jäsenvaltioiden kesken ja EU:n tasolla paremmin koordinoitua toimintaa;
- K. katsoo, että on välttämätöntä ottaa käyttöön järjestelmiä urheilukilpailujen ja rahavirtojen valvomiseksi ja tarvittavia seurantamekanismeja;
- L. ottaa huomioon, että tällä hetkellä tarvitaan kattava yleiskuva sähköisesti välitettävien rahapelien alasta sen kansallisen ja rajat ylittävän, EU:n sisäisen ja maailmanlaajuisen, luvallisen ja luvattoman tarjonnan osalta;
- M. ottaa huomioon, että sähköisesti välitettäviä rahapelejä mainostetaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa ja joissakin jäsenvaltioissa mainontaa ei säännellä lainkaan;

Sähköisesti välitettävien rahapelien alan erityisluonne ja kuluttajansuoja

1. katsoo, että korkeatasoisen kuluttajansuojan takaamiseksi erityisesti kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleville kuluttajille kunkin jäsenvaltion unionin lainsäädännön mukaisesti määrittämä kohtuullinen ja laillinen rahapelipalveluiden tarjonta saattaa vähentää rahapelitoiminnan yhteiskunnallisia kustannuksia ja haitallisia vaikutuksia;
2. varoittaa, että rahapelit voivat johtaa vaaralliseen riippuvuuteen, mikä olisi otettava huomioon kaikissa lainsäädäntöehdotuksissa kuluttajien vuoksi;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin jäsenvaltioiden alueella tarjottavien laittomien rahapelien torjumiseksi; kannustaa komissiota tässä yhteydessä vaatimaan jäsenvaltioita ryhtymään valvontatoimenpiteisiin laittoman rahapelitarjonnan torjumiseksi kuluttajansuojaa ja mainontaa koskevilla suunnitelluilla suosituksissaan;
4. katsoo, että vakavien taloudellisten vaikeuksien ja rahapelien suuren suosion välillä on vaarallinen yhteys; korostaa, että nykyinen erittäin vaikea yhteiskunnallinen ja taloudellinen tilanne on vaikuttanut rahapelien räjähdysmäiseen leviämiseen erityisesti köyhimmässä väestöryhmissä ja pitää näin ollen välttämättömänä rahapeli-riippuvuuden ja pelaamishäiriöiden laajuuden jatkuvaa ja tarkkaa seurantaa;
5. toteaa, että sähköisesti välitettävät rahapelit ovat urheilukilpailujen kaupallista hyödyntämistä ja että alan kasvaessa jatkuvasti teknisen kehityksen tahdissa jäsenvaltioilla on internetin erityisluonteen vuoksi vaikeuksia valvoa sitä, jolloin uhkana on, että kuluttajien oikeuksia loukataan ja että alaa joudutaan tutkimaan järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan yhteydessä;
6. painottaa, että riippumatta tavasta, jolla jäsenvaltiot päättävät järjestää sähköisesti välitettävät rahapelipalvelut ja säännellä niitä kansallisella tasolla, on varmistettava korkeatasoinen ihmisten terveyden suojeleminen ja kuluttajansuoja; kehottaa komissiota tarkastelemaan edelleen EU:n tason toimia ja myös jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten välistä virallista yhteistyötä haavoittuvien kuluttajaryhmien suojelemiseksi; korostaa, että rahapelipalveluiden asiantuntijaryhmän olisi varmistettava, että alaikäiset eivät pääse sähköisesti välitettäviin rahapelipalveluihin; kehottaa jäsenvaltioita velvoittamaan jäsenvaltion luvalla työskentelevät toimijat sijoittamaan verkkosivustolleen näkyvälle paikalle sääntelyviranomaisen logon tai luottamusmerkinnän;
7. pyytää komissiota tutkimaan, mitä voitaisiin tehdä sen estämiseksi, että jotkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhtiöt markkinoivat sähköisesti välitettäviä rahapelipalveluita esimerkiksi satelliitti-tv:n tai mainoskampanjoiden välityksellä jäsenvaltiossa, jossa niillä ei ole lupaa tarjota palvelujaan;
8. kehottaa velvoittamaan rahapelioperaattorit esittämään alaikäisille suunnatut selkeät, näkyvät ja yksitulkintaiset varoitukset, joissa todetaan, että alaikäisten osallistuminen sähköisesti välitettäviin rahapeleihin on lainvastaista;
9. neuvoo huolehtimaan siitä, että muita heikommassa asemassa olevat henkilöt eivät rahapelien takia ajaudu entistä suurempiin toimeentulovaikeuksiin;
10. katsoo, että lisää tutkimusta ja tietoa tarvitaan pelaamishäiriöiden laajuuden ja rahapelien eri muotoihin liittyvien riskien selvittämiseksi; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ja komissiota tekemään koordinoitusti lisää tutkimuksia ongelmapelaamisen ymmärtämiseksi; toteaa, että rahapelien järjestäjillä on vastuu osallistua peliriippuvuuden ehkäisemiseen;
11. kehottaa komissiota tutkimaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja tarvittaessa asiantuntijaryhmän avulla mahdollisuuksia luoda oman pelaamisen estämistä koskevien ja henkilökohtaiset aika- tai tappiorajat huomioivien kansallisten rekisterien, joita kansalliset viranomaiset ja luvalliset pelioperaattorit voivat käyttää, EU:n laajuinen yhteentoimivuus, jotta jokainen kuluttaja, joka estää oman pelaamisensa tai ylittää oman pelaamisrajansa yhdellä pelioperaattorilla, voi estää automaattisesti oman pelaamisensa kaikilla muilla luvallisilla pelioperaattoreilla; korostaa, että mekanismeihin, joita käytetään ongelmapelaajien henkilötietojen vaihtamiseen, on sovellettava tiukkoja tietosuojasääntöjä; korostaa, että asiantuntijaryhmällä on merkittävä rooli pyrittäessä suojaamaan kansalaisia rahapeli-riippuvuudelta; korostaa, että kuluttajien saamiseksi tietoisiksi omasta pelitoiminnastaan tässä rekisterissä pitäisi näkyä kuluttajalle kaikki nämä hänen pelihistoriaansa liittyvät tiedot aina, kun hän alkaa pelata;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

12. kehottaa erottamaan selkeästi toisistaan rahapelitoiminta ja muut sähköiset ajanvietepalvelut; katsoo, että palveluihin, joihin liittyy rahapeliä ominaispiirteitä, on sovellettava asianmukaista rahapelilainsäädäntöä ja niissä on noudatettava täysimääräisesti iän ja henkilöllisyyden todentamismekanismeja;

13. panee merkille, että itsesääntelyaloitteet voivat edistää hyvin yhteisten standardien sisällön määrittämistä; vahvistaa kantansa, jonka mukaan rahapeliä kaltaisella arkaluonteisella alalla toimialan itsesääntelyllä ei voida korvata kansallista lainsäädäntöä vaan ainoastaan täydentää sitä;

14. kehottaa komissiota harkitsemaan pakollisten, kolmannen osapuolen suorittamien henkilöllisyystarkastusten täytäntöön panemista alaikäisten tai väärää henkilöllisyyttä käyttävien henkilöiden estämiseksi pelaamasta; ehdottaa, että tässä yhteydessä voitaisiin muun muassa tarkastaa sosiaaliturvatunnus, pankkitilin tiedot tai jokin muu yksilöllinen tunnus, ja katsoo, että tunnistamisen pitäisi tapahtua ennen kuin mitään rahapelitoimintaa voidaan aloittaa;

15. pitää tarpeellisena parantaa sähköisesti välitettävissä rahapeleissä käytettävien ohjelmistojen turvallisuutta ja katsoo, että on tarpeen toteuttaa EU:n yhteinen vähimmäissertifiointi, jotta voidaan varmistaa samojen parametrien ja standardien käyttö;

16. korostaa, että on luotava tehokkaita vedonlyönnin valvontamenetelmiä, joissa otetaan huomioon verkkoympäristön nopea kehitys, mutta tähdentää myös, että käyttäjien henkilötietojen suojaaminen väärinkäytöksiltä on tärkeää;

17. katsoo, että sähköisesti välitettävien rahapeliä yhteisissä standardeissa pitäisi ottaa huomioon sekä palveluntarjoajan että kuluttajan oikeudet ja velvollisuudet, varmistaa kansalaisten ja kuluttajien, erityisesti alaikäisten ja muiden haavoittuvien ihmisryhmien, korkeatasoinen suojeleminen, ja estää harhaanjohtava ja liiallinen mainonta; kannustaa Euroopan rahapelioperaattoreiden yhdistyksiä kehittämään ja ottamaan käyttöön itsesääntelyyn perustuvia käytännösääntöjä;

18. kehottaa komissiota sisällyttämään suosituksensa, että rahapelioperaattorit pitäisi velvoittaa aktiivisesti mainostamaan mahdollisuuksia rajoittaa omaa pelaamista rekisteröitymisen yhteydessä sekä toistuvien tappioiden kohdalla;

19. suosittaa yhdenmukaisia ja yleiseurooppalaisia yhteisiä turvastandardeja sähköiselle tunnistamiselle ja rajat ylittävälle sähköiselle varmennuspalveluille; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen sähköistä tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevasta direktiivistä, joka mahdollistaa olemassa olevien kansallisten sähköisen tunnistamisen järjestelmien yhteentoimivuuden; kehottaa tämän vuoksi virtaviivaistamaan ja tehostamaan rekisteröinti- ja tunnistamismenettelyitä, jotta varmistetaan tehokkaat tunnistamismekanismit ja estetään pelaajia luomasta useita pelitilejä ja alaikäisten pelaajien pääsy rahapeliverkkosivustoille; suosittaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään hyviä käytäntöjä, jotka koskevat valvontatoimenpiteitä, kuten valkoisten ja mustien listojen laatimista laittomista rahapeliverkkosivustoista, suojattujen ja jäljitettävien maksuratkaisujen yhteistä määrittämistä, sekä tarkastelemaan mahdollisuutta estää rahansiirrot kuluttajien suojelemiseksi laittomilta toimijoilta;

20. kehottaa jäsenvaltioita ja toimijoita edistämään sähköisesti välitettäviin rahapeleihin liittyvän mainonnan vastuullisuutta; suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen hyväksyä suositus vastuullisesta rahapelimainonnasta; pyytää komissiota sisällyttämään siihen yhteiset vähimmäisstandardit, jotka takaavat haavoittuvien kuluttajien riittävän suojelun; suosittelee, että mainonnan olisi oltava vastuullista, siihen pitäisi sisältyä selkeitä varoituksia peliriippuvuuden vaaroista, se ei saa olla liiallista eikä sitä saa näyttää sellaisen sisällön yhteydessä, joka on nimenomaan suunnattu alaikäisille, tai jos vaarana on, että se kohdistuu alaikäisiin, mikä on tilanne erityisesti sosiaalisessa mediassa esiintyvissä mainonnassa;

21. kehottaa määrittelemään ja toteuttamaan toimenpiteitä lasten ja nuorten medialukutaidon kehittämiseksi ja vahvistamiseksi; katsoo, että nuorille suunnatun, internetin parhaita käyttötapoja koskevan opetuksen järjestäminen kouluissa voisi antaa käyttäjille taitoja suojata itseään riippuvuudelta sähköisesti välitettäviin rahapeleihin;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

22. korostaa valistuksen, neuvontapalveluiden ja vanhempien roolin merkitystä lisättäessä tietoisuutta sähköisesti välitettävistä rahapeleistä ja pelaamisen seurauksista alaikäisten keskuudessa;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaita keinoja lisätä tietoisuutta peliriippuvuuden riskeistä erityisesti nuorten keskuudessa;

24. vaatii, että sähköisesti välitettävien rahapeliin mainonnan on oltava sosiaalisesti vastuullista ja että vain laillisia pelipalveluja saa mainostaa; katsoo, että sähköisesti välitettäviä rahapelipalveluita ei pitäisi sallia mainostettavan siten, että voittomahdollisuuksia liioitellaan ja luodaan näin väärä vaikutelma siitä, että rahapelit ovat järkevä keino parantaa henkilön taloudellista tilannetta; katsoo, että mainosten on sisällettävä selkeää tietoa peliriippuvuuden seurauksista;

25. korostaa, että haitattoman mainontamuodon ja mainonnan levittämistä koskevien sääntöjen määrittely on keskeisessä asemassa, kun halutaan ehkäistä alle 18-vuotiaiden osallistumista rahapeleihin sekä torjua ongelmapelaamista ja peliriippuvuutta;

26. korostaa, että kuluttajansuojatoimenpiteitä pitäisi tukea yhdistelmällä ennaltaehkäiseviä ja reagoivia valvontatoimenpiteitä, jotta vähennetään kansalaisten yhteyksiä luvattomiin operaattoreihin; painottaa, että on tärkeää määritellä yhteisesti laillisten rahapelioperaattorien käsite, jotta jäsenvaltiot antavat EU:n lainsäädännön mukaisesti rahapeliluvan ainoastaan operaattoreille, jotka täyttävät ainakin seuraavat edellytykset ja joiden katsotaan siten olevan laillisia:

a) operaattorilla on oltava lupa, jonka perusteella sillä on oikeus toimia pelaajan jäsenvaltiossa;

b) operaattoria ei pidetä laittomana missään toisessa jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön perusteella;

27. katsoo, että rekisteröintiprosessin on sisällettävä pakollisena piirteenä tappioiden enimmäisrajat, jotka pelaaja asettaa ja määrittää tietyille ajanjaksolle, ja että vähimmäistasolla tämän piirteen olisi oltava mukana lyhytkestoisissa peleissä;

Vastaavuus EU:n lainsäädännön kanssa

28. korostaa, että yhtäältä sähköisesti välitettävien rahapeliin tarjoajien on aina noudatettava niiden jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, joissa ne toimivat, ja toisaalta kyseisillä jäsenvaltioilla on oikeus määrätä rajoituksista, joita ne pitävät sähköisesti välitettävien laittomien rahapeliin torjumisen kannalta välttämättöminä ja perusteltuina, jotta kansallinen lainsäädäntö voitaisiin panna täytäntöön ja estää laittomien palvelutarjoajien pääsy markkinoille;

29. toteaa, että jäsenvaltioilla on toissijaisuusperiaatetta ja EU:n perussopimusten peruseriaatteita noudattaen oikeus määrittää, miten sähköisesti välitettävien rahapelipalvelujen tarjonta järjestetään ja miten sitä säännellään kansallisella tasolla, sekä oikeus toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet laittomien pelipalvelujen torjumiseksi; toteaa, että tällaisen lainsäädännön on oltava oikeasuhteista, johdonmukaista, avointa ja syrjimätöntä; panee merkille, että tarvitaan johdonmukaisempia EU:n toimia sähköisesti välitettävien rahapeliin rajat ylittävän luonteen huomioon ottamiseksi;

30. panee merkille, että komissio on lähettänyt kirjeitä useille jäsenvaltioille pyytäen yksityiskohtaisia tietoja niiden tämänhetkisestä rahapelilainsäädännöstä; kehottaa komissiota jatkamaan vuoropuhelua jäsenvaltioiden kanssa; ottaa huomioon komission työn tiettyjä jäsenvaltioita koskevissa rikkomistapauksissa ja valituksissa; kehottaa komissiota valvomaan edelleen yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että kansalliset lait ja käytännöt ovat EU:n lainsäädännön mukaisia, ja käynnistämään rikkomismenettelyt niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka näyttäisivät rikkovan EU:n lainsäädäntöä; kunnioittaa jäsenvaltioiden päätöstä monopolien perustamisesta tällä alalla edellyttäen, että ne ovat EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti tiukan valtiollisen valvonnan alaisia, että varmistetaan erityisen korkeatasoinen kuluttajansuoja, että niiden toiminta on yhdenmukaista yleisen edun mukaisten tavoitteiden kanssa ja että niillä vähennetään johdonmukaisesti rahapeliin pelaamismahdollisuuksia;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

31. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja rahapelipalveluiden asiantuntijaryhmää laatimaan koordinoituja toimenpiteitä ja strategioita sekä vaihtamaan hyviä käytäntöjä hyväksytyjen toimijoiden, jotka toimivat Euroopan unionin markkinoilla mutta joiden pääkonttori sijaitsee Euroopan sisäisissä tai ulkopuolisissa veroparatiiseissa, harjoittaman veronkiertoilmiön tutkimiseksi ja torjumiseksi;

32. panee merkille riskit, joita kuluttajien pääsy laittomiin rahapelipalveluihin voi aiheuttaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osana rahapelipalveluiden asiantuntijaryhmän työtä keskustelemaan säännellyn rahapelitoiminnan sallimisen yhteiskunnallisista kustannuksista verrattuna haittavaikutuksiin, joita aiheutuisi, jos kuluttajat siirtyisivät käyttämään laittomien operaattoreiden palveluita;

33. korostaa, että niiden jäsenvaltioiden, jotka päättävät avata oman rahapelialansa, on järjestettävä avoin ja oikeudellisesti varma lupamenettely, joka perustuu puolueettomiin ja syrjimättömiin kriteereihin siten, että noudatetaan tinkimättä EU:n lainsäädäntöä ja varmistetaan riittävä ja tiukka kansalaisten ja kuluttajien suojeleminen;

Hallinnollinen yhteistyö

34. kehottaa rahapelipalveluiden asiantuntijaryhmää ja komissiota helpottamaan mahdollisimman paljon tiedonkulkua sääntelyviranomaisten välillä jäsenvaltioissa, jotta voidaan jakaa parhaita käytäntöjä ja tietoja ja näin helpottaa yhteisen tehokkaan pelaajien tunnistamisjärjestelmän käyttöönottamista ja laittomiin toimijoihin kohdistuvia valvontatoimenpiteitä, parantaa kuluttajansuojaa, vastuullista mainontaa sekä valkoisten ja mustien listojen laatimista, estää sopupelejä ja tarjota oman pelaamisen estämistä koskevia järjestelyitä, joihin kuuluvat muun muassa kaikkialla EU:ssa sovellettavat henkilökohtaiset aika- tai tappiorajat; kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että asiantuntijaryhmä hyötyy työssään mahdollisimman laajasta kokemuksesta; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään uudelleen vuoropuhelun sähköisesti välitettävistä rahapelipalveluista neuvoston sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen työryhmässä;

35. kehottaa komissiota aina ottamaan asiantuntijaryhmiin ja kuulemisiin mukaan ongelmapelaamiseen ja patologiseen pelaamiseen erikoistuneita asiantuntijoita;

36. katsoo, että Euroopan tasolla olisi vahvistettava patologiseen pelaamiseen ja ongelmapelaamiseen erikoistuneiden kansallisten sosiaali- ja terveystieteiden asiantuntijoiden välistä yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;

37. korostaa, että vaikka tutkintaelinten välinen tehokas tietojenvaihto on lainvalvonnan onnistumisen kannalta tärkeää, urheilutulosten manipuloinnin vastaisten toimien on oltava kansallisten ja unionin tietosuojalakien ja -määräysten mukaisia;

38. kannustaa jäsenvaltioita työskentelemään asiantuntijaryhmässä tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja keskenään rajat ylittävien rahapelipalvelujen luvattoman tarjonnan torjuntaa koskevien toimien koordinoimiseksi ja sähköisesti välitettäviä rahapelejä koskevan komission tiedonannon toimintasuunnitelman toteuttamiseksi;

39. toteaa, että jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on välttämätöntä, mutta pitää myös erityisen tärkeänä, että rahapelipalveluiden asiantuntijaryhmä toimii tiiviissä yhteistyössä kaikkien sidosryhmien, myös rahapelialan ja kuluttajajärjestöjen kanssa;

40. korostaa, että asiantuntijaryhmän on pyrittävä tekemään menettelyistä avoimempia ja yksinkertaisempia, jotta voidaan poistaa jäsenvaltioilta turhaa hallinnollista raskautta, joka voisi tarpeettomasti nostaa laillisten verkossa toimivien operaattorien kustannuksia niissä maissa, jotka päättävät avata markkinoitaan; huomauttaa, että hallinnollisen raskautuksen vähentäminen ei koskaan saa vaarantaa kuluttajansuojaa;

41. pitää tarpeellisenä toimenpidettä, jolla lähennetään rahapeleihin liittyviä kansallisia verojärjestelmiä ja estetään se, että suhteettomat veroedut edistävät sähköisesti välitettävien rahapelien leviämistä ja keskittymistä;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

42. kannustaa kansallisia sääntelyviranomaisia niissä maissa, jotka ovat päättäneet ottaa käyttöön toimilupajärjestelmiä, vaihtamaan parhaita käytäntöjä, joilla helpotettaisiin kansallisten lupien soveltamista, rahapeleissä tarvittavien laitteiden tekniset standardit mukaan lukien; kannustaa toimivaltaisia kansallisia sääntelyviranomaisia sallimaan peliyhtiön toiminnan lainkäyttöalueellaan vain siinä tapauksessa, että sen toiminta ei ole vastoin jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jota unionin tuomioistuin ei ole määritellyt unionin lainsäädännön vastaiseksi;

Rahanpesu

43. huomauttaa, että sähköisesti välitettävät rahapelit eivät perustu käteiseen rahaan ja että tarvitaan lisää suojaustoimenpiteitä rahanpesua vastaan, koska ala on riippuvainen kolmansien osapuolien tarjoamista rahoituspalveluista; painottaa rahapelitoiminnasta vastaavien kansallisten viranomaisten, kansallisten poliisiviranomaisten ja sääntöjen noudattamista valvovien kansallisten viranomaisten tiiviin yhteistyön tarvetta rikollisen toiminnan ehkäisemisessä;

44. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja rahapelipalveluiden asiantuntijaryhmää ryhtymään tehokkaisiin toimiin rahanpesun torjumiseksi; suhtautuu myönteisesti ehdotukseen laajentaa rahanpesudirektiivin säännösten soveltamisalaa siten, että se kattaa kaikki rahapelien muodot, ja kehottaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia varmistamaan, että kaikista tilisiirroista, joiden epäillään mahdollisesti liittyvän rahanpesuun tai muuhun rikolliseen toimintaan, ilmoitetaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti;

45. kehottaa neuvostoa edistämään nopeasti ja kunnianhimoisesti neuvotteluja komission ehdotuksesta direktiiviksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen (COM(2013)0045) ja käsittelemään kaikenlaisia, myös sähköisesti välitettäviä, rahapelejä, jotta voidaan estää sähköisen urheiluedonlyöntitoiminnan laitton käyttäminen rahanpesussa;

46. korostaa, että luotettavat rekisteröintijärjestelmät ja yksiselitteiset todentamisjärjestelyt ovat keskeisiä välineitä, joilla voidaan ehkäistä sähköisesti välitettävien rahapelien väärinkäyttöä, kuten rahanpesua; panee merkille, että henkilöllisyyden todentamisessa voidaan hyödyntää jo olemassa olevia ja kehittyviä verkkorakenteita, kuten pankki- ja luottokorttien verkossa tapahtuvan todentamisen järjestelmiä;

47. katsoo, että kaikkien EU:n alueella toimivien sähköisesti välitettäviä rahapelejä järjestävien yhtiöiden on oltava rekisteröityjä laillisina yhteisinä EU:ssa;

48. painottaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on määritettävä ja nimettävä vastuullinen viranomainen, joka vastaa sähköisesti välitettävien rahapelien valvonnasta; korostaa, että viranomaisella on myös lupa puuttua asiaan, mikäli esiin tulee epäilyttävää sähköisesti välitettävää rahapelitoimintaa; katsoo, että rahapeliyhtiöitä pitäisi myös vaatia ilmoittamaan viranomaiselle mahdollisesta epäilyttävästä rahapelitoiminnasta;

Urheilun rehellisyys

49. korostaa, että koska sopupelit ovat luonteeltaan kansainvälinen ilmiö, niiden torjunta vaatii tehokkaampaa yhteistyötä kaikkien sidosryhmien, kuten hallintoelinten, lainvalvontaviranomaisten, urheilualan, rahapelioperaattorien, rahapelien sääntelijöiden, urheilijoiden ja kannattajien, välillä ja että myös asiaa koskeviin valistus- ja ennaltaehkäisytoimiin on kiinnitettävä erityishuomiota; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission vuoden 2012 valmistelutoimeen, jossa tuetaan kansainvälisiä valistushankkeita sopupelien torjumiseksi; panee merkille, että sopupelejä esiintyy rahapelimarkkinoilla sekä verkossa että sen ulkopuolella ja että suurimmassa osassa tapauksia sähköisesti välitettävään vedonlyöntiin liittyviä sopupelejä järjestävät rahapelioperaattorit sääntelemättömillä markkinoilla EU:n ulkopuolella;

50. vaatii käytännesääntöjä, joilla osana itsesääntelyaloitetta kielletään yleisesti urheilutapahtumien koko sellaisen henkilöstön, joka voi välittömästi vaikuttaa tuloksiin (varsinkin pelaajien, valmentajien, tuomareiden, lääkintähenkilöstön ja teknisen henkilöstön, seurojen omistajien ja managereiden), vedonlyönti omista otteluistaan tai tapahtumistaan; painottaa tässä yhteydessä myös tiukkojen ja luotettavien iän ja henkilöllisyyden todentamisjärjestelmien tarvetta jäsenvaltioiden tasolla; kehottaa urheilujärjestöjä käyttämään valistuskampanjoita ja käytännesääntöjä urheilijoiden, tuomareiden ja toimitsijoiden valistamiseen urheilutulosten manipuloinnin laittomuudesta jo varhaisesta iästä alkaen;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

51. katsoo, että käytäntöjen kaltaisten toimien, joilla torjutaan urheilujärjestöjen osallistumista sopupelien ja rahanpesun kaltaiseen korruptioon, on ulotettava kaikkiin sidosryhmiin (toimitsijoihin, omistajiin, managereihin, agentteihin, pelaajiin, tuomareihin ja kannattajiin) ja kaikkiin järjestöihin (seuroihin, liigoihin, liittoihin jne.);

52. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan urheilukorruption estämisen entistä tärkeämpään asemaan ja korostaa, että tehokkaaseen lainvalvontaan on kiinnitettävä lisää huomiota; kehottaa hyväksymään kansallisella tasolla tehokkaita toimenpiteitä eturistiriitojen ehkäisemiseksi, erityisesti estämällä kaikkia urheilumaailman sidosryhmiä lyömästä vetoa kilpailuista, joissa ne ovat osallisina; kehottaa kaikkia urheilun hallintoelimiä sitoutumaan hyvään hallintotapaan, jotta vähennetään sopupelien uhriksi joutumisen todennäköisyyttä; kehottaa komissiota ottamaan tässä yhteydessä huomioon Euroopan neuvoston tekemän työn eri vedonlyöntityyppien riskien arvioimiseksi ja vedonlyöntiin yksittäisistä pelin osista liittyvien mahdollisten riskien arvioimiseksi, jos tietyistä tapahtumista kilpailun aikana on mahdollista lyödä vetoa, ja ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin;

53. kehottaa urheiluliittoja ja rahapelioperaattoreita sisällyttämään käytäntöihin kiellon, joka koskee vedonlyöntiä niin kutsutuista kielteisistä tapahtumista, kuten keltaisista korteista, rangaistuspotkuista tai vapaapotkuista ottelun tai tapahtuman aikana; kehottaa jäsenvaltioita ja rahapelioperaattoreita kieltämään kaikenlaisen reaaliaikaisen urheiluvendonlyönnin, koska tällainen vedonlyönti on osoittautunut helpoksi sopupelikohteeksi ja sen vuoksi riskiksi urheilun rehellisyydelle;

54. vaatii velvoittamaan niin kansalliset kuin Euroopan tason urheiluelimet ja viranomaiset sekä Europolin ja Eurojustin yhteistyöhön ja epäilyttäviä toimia koskevaan tiedonvaihtoon sähköisesti välitettävissä rahapeleissä harjoitetun rajat ylittävän rikollisuuden torjumiseksi;

55. on tyytyväinen siihen, että komissio aikoo edistää sopupelien torjuntaa koskevien hyvien käytäntöjen vaihtoa; korostaa, että Euroopan unionin tuki on tärkeää Euroopan neuvostossa meneillään olevalle työlle, jonka tavoitteena on neuvotella kansainvälinen yleissopimus urheilun rehellisyyden suojelemisesta ja edistämisestä; painottaa, että sopupelit eivät aina liity vedonlyöntiin ja että tähän sopupelien toiseen puoleen, joka myös muodostaa ongelman urheilun rehellisyydelle, on myös puututtava; korostaa tarvetta vahvistaa yhteistyötä EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti sopupelien torjumisessa; kehottaa komissiota ottamaan johtoaseman maailmanlaajuisen foorumin luomisessa tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista sekä sääntelyviranomaisten, urheilujärjestöjen, poliisi- ja oikeusviranomaisten ja rahapelioperaattoreiden yhteisten ehkäisy- ja valvontatoimien koordinoitua varten;

56. katsoo, että rikosoikeudellisia seuraamuksia koskeva johdonmukainen toimintatapa on välttämätön yleiseurooppalaiselle sähköisesti välitettävien rahapelien sääntelylle, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita varmistamaan, että tuloksien epäasiallinen vääristäminen taloudellisen tai muunlaisen hyödyn saavuttamiseksi kielletään pitämällä rangaistavana rikoksena kaikenlaista uhkaa kilpailujen, myös niiden, jotka liittyvät vedonlyöntitoimintaan, rehellisyydelle; kehottaa komissiota ryhtymään sääntelemättömän sähköisen rahapelitoiminnan vastaisiin unionin tason toimiin ja tukemaan sopupelien torjuntaa;

57. toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa rahapelit ja arpajaiset ovat huomattavia tulolähteitä, joita voidaan kohdistaa yleishyödyllisiin ja hyväntekeväisyystarkoituksiin, kulttuuriin, ruohonjuuritason urheiluun, hevosurheiluun ja hevosalalle; painottaa lisäksi tämän huomattavan panoksen merkitystä ja erityistä roolia, jotka pitäisi tunnustaa keskusteluissa unionin tasolla; toistaa kantansa, että urheiluvendonlyönti on urheilukilpailujen kaupallisen hyödyntämisen yksi muoto; suosittaa, että urheilukilpailuja suojellaan kaikenlaiselta luvattomalta kaupalliselta hyödyntämiseltä jäsenvaltioiden toimivaltaa tässä asiassa täysin kunnioittaen, erityisesti siten, että tunnustetaan urheilujärjestöjen omistusoikeudet järjestämänsä urheilukilpailuun, jotta kaikenlaiselle ammatti- ja amatööriurheilulle tulevan kohtuullisen tuoton turvaamisen lisäksi voidaan vahvistaa urheilupetosten, etenkin sopupelien torjuntaa;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

58. kehottaa lisäämään komission koordinoimaa yhteistyötä unionin tasolla niiden sähköisen vedonlyönnin järjestäjien tunnistamiseksi ja pysäyttämiseksi, jotka harjoittavat laitonta toimintaa, esimerkiksi urheilutulosten manipulointia tai alaikäisten juniorikilpailuihin kohdistuvaa vedonlyöntiä, ja odottaa, että sähköinen rahapeliä noudattaa tätä kieltoa itsesääntelyllä;
59. kannustaa jäsenvaltioita harkitsemaan vedonlyönnin kieltämistä yksittäisistä pelin osista, kuten kulmapotkuista, vapaapotkuista, sivurajaheitoista ja keltaisista korteista, koska nämä ovat osoittautuneet helpoiksi sopupelikohteiksi;
60. kehottaa komissiota perustamaan eurooppalaisen hälytysjärjestelmän vedonlyöntiä säänteleville viranomaisille, jotta manipuloituista urheilutapahtumista voidaan vaihtaa tietoa nopeasti;
61. suhtautuu myönteisesti sopupelien maailmanlaajuista torjuntaa koskeviin kansainvälisiin hankkeisiin;
62. painottaa, että urheilijat tarvitsevat korruptiovaikutuksia vastaan tehokkaan suojausmekanismin, jolla turvataan urheilijoiden moraalinen ja fyysinen koskemattomuus, asianmukaiset työolot ja -ehdot sekä palkka- tai palkkioturva ja jolla kielletään eri tasojen kilpailuihin osallistuminen sellaisilta urheilujärjestöiltä, jotka laiminlyövät säännöllisesti nämä velvoitteet urheilijoita kohtaan;
63. korostaa, että urheilutulosten manipulointia koskevia väitteitä käsitellään usein yleisissä tuomioistuimissa ja urheilualan sovittelumenettelyissä ja että kummassakin on noudatettava kansainvälisiä menettelyllisiä vähimmäistakeita Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan mukaisesti;
64. vaatii kussakin jäsenvaltiossa toteutetun arvioinnin jälkeen rahapelien vaarallisten muotojen tiukkaa sääntelyä tai kieltämistä;

o

o o

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

P7_TA(2013)0350

Uhanalaiset eurooppalaiset kielet ja kielellinen monimuotoisuus Euroopan unionissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 uhanalaisista eurooppalaisista kielistä ja kielellisestä monimuotoisuudesta Euroopan unionissa (2013/2007(INI))**

(2016/C 093/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdan ja 22 artiklan,
- ottaa huomioon komission teettämän Euromosaic-tutkimuksen, jonka mukaan jotkin eurooppalaiset kielet ovat katoamassa, koska niitä ei pystytä suojelemaan nykyisillä toimilla,
- ottaa huomioon aineettoman kulttuuriperinnön suojelemisesta 17. lokakuuta 2003 tehdyn Unescon yleissopimuksen, joka kattaa suulliset perinteet ja ilmaisutavat ja jossa kieli nähdään aineettoman kulttuuriperinnön välittäjänä,
- ottaa huomioon kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä 20. lokakuuta 2005 tehdyn Unescon yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Unescon laatiman kartaston maailman uhanalaisista kielistä,
- ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2010 pidetyn Euroopan neuvoston paikallis- ja aluehallinnon kongressin vähemmistökielistä antaman päätöslauselman vähemmistökielistä alueellisen kehityksen voimavarana ”Minority languages – an asset for regional development”(301/2010) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston raportin 12423/2010, päätöslauselman 1769/2010 ja suosituksen 1944/2010,
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus” (COM(2008)0566),
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ”Historiallisten kielivähemmistöjen suojeleminen ja niiden aseman kehittäminen – Lissabonin sopimus” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 21. marraskuuta 2008 antaman päätöslauselman Euroopan monikielisyysstrategiasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan, joka avattiin allekirjoittamista varten 5. marraskuuta 1992,
- ottaa huomioon kielellisten oikeuksien yleismaailmallisen julistuksen vuodelta 1996,
- ottaa huomioon kansallisten vähemmistöjen suojelemaa koskevan puiteyleissopimuksen vuodelta 1995,

⁽¹⁾ <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1671947&Site=DC>.

⁽²⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ EUVL C 259, 2.9.2011, s. 31.

⁽⁴⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 1.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 14. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman ”Kulttuurisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja edistäminen: Euroopan alueiden rooli ja kansainvälisten järjestöjen, kuten Unescon ja Euroopan neuvoston rooli”⁽¹⁾ ja 4. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman ”Suositukset komissiolle alueellisista ja vähemmän käytetyistä eurooppalaisista kielistä – vähemmistökielet Euroopan unionissa laajentumiseen ja kulttuurin monimuotoisuuteen liittyen”⁽²⁾,
  - ottaa huomioon alue- ja paikallisviranomaisten roolista Euroopan yhdentymisessä 14. tammikuuta 2003 antamansa päätöslauselman⁽³⁾, jossa viitataan kielelliseen monimuotoisuuteen Euroopassa,
  - ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus”⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon 25. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman kansalaismediasta Euroopassa⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A7-0239/2013),
- A. katsoo, että Lissabonin sopimus antaa aiempaa paremmat mahdollisuudet suojella ja edistää kaikin puolin Euroopan unionin kulttuurista ja kielellistä perintöä;
- B. toteaa, että kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus on yksi unionin peruseriaatteista, joka vahvistetaan myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklassa: ”unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta”,
- C. ottaa huomioon, että kielellinen monimuotoisuus tunnustetaan kansalaisten oikeudeksi perusoikeuskirjan 21 ja 22 artiklassa, mikä tarkoittaa sitä, että yhden kielen yksinomaisuuden tavoite rajoittaa ja loukkaa unionin perusarvoja;
- D. katsoo, että uhanalaisia kieliä olisi pidettävä osana Euroopan kulttuuriperintöä eikä välineenä toteuttaa poliittisia, etnisiä tai alueellisia pyrkimyksiä;
- E. katsoo, että kaikki eurooppalaiset kielet ovat yhtä arvokkaita ja huomionarvoisia ja ne ovat myös erottamaton osa eurooppalaisia kulttuureja ja sivilisaatioita ja ihmiskunnan rikkaus;
- F. katsoo, että yhtenäiset monikieliset yhteiskunnat, joissa kielellisestä monimuotoisuudesta huolehditaan demokraattisella ja kestäväällä tavalla, edistävät moniarvoisuutta ja ovat avoimempia ja niillä on paremmat mahdollisuudet osaltaan luoda kielellisen monimuotoisuuden mukanaan tuomaa rikkautta;
- G. katsoo, että jokainen kieli, uhanalaiset kielet mukaan lukien, ilmentää sitä historiallista, yhteiskunnallista ja kulttuurista tietämystä ja osaamista ja sitä mentaliteettia ja erityistä luovuutta, joihin unionin rikkaus ja monimuotoisuus ja eurooppalainen identiteetti perustuvat; toteaa, että maan kielellinen monimuotoisuus ja uhanalaisten kielten olemassaolo olisi nähtävä voimavarana eikä rasitteena ja niitä olisi tuettava ja edistettävä;
- H. toteaa, että Unescon uhanalaisten kielten kartastossa kielen määrittely uhanalaiseksi tapahtuu yhden tai useamman seuraavan tieteellisen kriteerin täyttymättä jäämisen tai vaillinaisen täyttymisen perusteella: kielen siirtyminen sukupolvelta toiselle, kielen puhujien absoluuttinen määrä, kielen puhujien osuus kokonaisväestöstä, kielen käyttö erilaisissa julkisissa ja yksityisissä yhteyksissä, kielen kyky mukautua uuteen mediaan, kielen oppimis- ja opetusmateriaalin saatavuus, julkisen vallan ja instituutioiden suhtautuminen kieleen ja kielipolitiikka, mukaan lukien kielen virallinen asema ja käyttö virallisissa yhteyksissä, kieliyhteisön suhtautuminen omaan kieleensä ja dokumentaation tyyppi ja laatu;

⁽¹⁾ EUVL C 92 E, 16.4.2004, s. 322.

⁽²⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 374.

⁽³⁾ EUVL C 38 E, 12.2.2004, s. 167.

⁽⁴⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 59.

⁽⁵⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 75.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- I. toteaa, että vuonna 2005 tehdyn kulttuurista moninaisuutta koskevan Unescon yleissopimuksen mukaisesti jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joilla suojellaan kulttuuritoimintoja, -hyödykkeitä ja -palveluja, sekä toimenpiteitä, jotka koskevat näissä toiminnoissa, hyödykkeissä ja palveluissa käytettävää kieltä, jotta voidaan edistää kulttuuri-ilmaisujen moninaisuutta sekä sopimuspuolten alueella että kansainvälisissä sopimuksissa;
- J. toteaa, että Euroopan neuvoston alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevaa eurooppalaista peruskirjaa, jonka 16 unionin jäsenvaltiota on ratifioinut, voidaan käyttää sekä uhanalaisten kielten suojelun viitekehyksenä että vähemmistöjen suojelun välineenä, ja muistuttaa, että nämä molemmat asiat on mainittu Kööpenhaminan arviointiperusteissa, jotka maiden on täytettävä, jos ne haluavat liittyä unioniin;
- K. ottaa huomioon, että Unescon mukaan kaikissa Euroopan maissa ja eurooppalaisten valtioiden merentakaisilla alueilla sekä unionin travelleriyhteisöissä on kieliä, jotka välittyvät vain suullisesti sukupolvelta toiselle ja joita olisi pidettävä uhanalaisina; toteaa, että joidenkin rajan molemmilla puolilla asuvien yhteisöjen uhanalaiset eurooppalaiset kielet ovat hyvin erilaisen suojan alaisia riippuen siitä, missä jäsenvaltiossa tai alueella asianomaista kieltä puhuvat asuvat;
- L. toteaa, että tämän vuoksi joissakin maissa ja joillakin alueilla on vähemmistökieliä tai alueellisia kieliä, jotka ovat uhanalaisia tai katoamassa mutta jotka niiden naapurimaissa ovat virallisia enemmistökieliä;
- M. katsoo, että eurooppalaisten kielten ja kulttuurien monimuotoisuus on luonnon monimuotoisuuden tavoin osa elävää kulttuuriperintöä, jonka avulla voidaan varmistaa yhteiskuntiemme kestävä kehitys, minkä vuoksi eurooppalaisten kielten asema olisi turvattava ja niitä olisi suojeltava katoamiselta;
- N. ottaa huomioon, että kielellisen monimuotoisuuden kunnioittaminen edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta vahvistamalla keskinäistä ymmärtämystä sekä ihmisten omanarvontuntoa ja avomielisyyttä, ja katsoo, että kielellinen monimuotoisuus parantaa kulttuurin saavutettavuutta, tukee luovuutta ja kulttuurien välisten taitojen hankkimista ja edistää kansojen ja maiden välistä yhteistyötä;
- O. toteaa, että Lissabonin sopimuksen 167 artiklassa todetaan selkeästi, että "unioni myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä", ja kannustaa näin ollen toteuttamaan toimia, joilla säilytetään ja suojellaan unionin rikasta kielellistä kulttuuriperintöä osana sen monimuotoisuutta ja joiden avulla voidaan myös lähteä lujittamaan ja edistämään tätä kulttuuriperintöä jäsenvaltioiden toimenpiteitä täydentäen;
- P. ottaa huomioon, että unionin kielellisen monimuotoisuuden määritelmä kattaa viralliset kielet, virallisen kielen asemassa olevat kielet, alueelliset kielet sekä kielet, joita ei ole virallisesti tunnustettu jäsenvaltioissa;
- Q. ottaa huomioon, että uhanalaisia kieliä ovat myös kielet, jotka ovat uhanalaisia vain tietyillä alueilla, joiden yhteisössä kielen puhujien lukumäärä on vähenemässä merkittävästi, ja kielet, joista peräkkäisten väestönlaskentojen tiedot osoittavat, että niiden puhujien määrä on vähentynyt ratkaisevasti;
- R. ottaa huomioon, että myös jäsenvaltioiden viralliset kielet voivat olla uhanalaisia joillakin unionin alueilla;
- S. katsoo, että erityisesti katoamassa oleviin kieliin on kiinnitettävä huomiota niiden tilanteen kiireellisyden vuoksi ja siksi on lähdettävä torjumaan uhanalaisia kieliä koskevia ennakkoluuloja ja otettava lähtökohdaksi sulautumisen torjunta sekä kansallisella että Euroopan tasolla;
- T. katsoo, että tehokkain oppiminen perustuu äidinkielellä opettamiseen;
- U. katsoo, että jos lapsille opetetaan alusta alkaen heidän äidinkieltään ja sen rinnalla virallista kieltä, useamman kielen oppiminen on heille luonnollinen asia myöhemmässä vaiheessa ja että monikielisydestä on hyötyä eurooppalaisille nuorille;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- V. ottaa huomioon, että uhanalaisiin kieliin Euroopassa kohdistuvaa uhkaa voidaan pienentää takaamalla periaate, jonka mukaisesti julkisen palvelun ja oikeudenkäytön alalla kyseistä kieltä kohdellaan oikeasuhteisesti, yhdenvertaisesti ja monimuotoisuuden periaatteen mukaisesti;
- W. ottaa huomioon, että kielen suojeleminen ja siirtyminen toteutuu varsin usein arkioppimisen kautta ja että tässä yhteydessä on tärkeää tunnustaa vapaaehtoisjärjestöjen, taiteiden ja taiteilijoiden rooli;
- X. toteaa, että uhanalaisten kielten ongelmaa ei oteta riittävässä määrin huomioon komission monikielisyystoimissa ja että kahden viimeisimmän monivuotisen rahoituskehityksen (2000–2007 ja 2007–2013) aikana unionin uhanalaisille kielille myöntämää tukea on vähennetty huomattavasti, mikä on lisännyt niiden ongelmia, ja katsoo, että tilanne ei saa jatkua samanlaisena seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä (2014–2020);
1. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita ottamaan paremmin huomioon lukuisten eurooppalaisten kielten äärimmäisen uhanalaisen tulevaisuuden sekä sitoutumaan tiukasti unionin ainutlaatuisista kielellistä ja kulttuurista perintöä suojelemaan ja edistävään politiikkaan toteuttamalla kunnianhimoisia ennakoivia uhanalaisten kielten elvyttämistoimia ja myöntämällä tähän tarkoitukseen kohtuulliset määrärahat; suosittaa, että toimilla olisi myös pyrittävä lisäämään unionin kansalaisten tietoisuutta siitä kielellisestä ja kulttuurisesta rikkaudesta, jota nämä yhteisöt edustavat; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan toimintasuunnitelmia uhanalaisten kielten tukemiseksi sellaisten yhteisten hyvien käytäntöjen avulla, joita jo sovelletaan monissa Euroopan kielyhteisöissä;
  2. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia tuomitsemaan käytännöt, joilla uhanalaisten kielyhteisöjen identiteettiä tai kieltä tai yhteisöjen kulttuurilaitoksia on uhattu tai uhataan kielellisen syrjinnän ja pakotetun tai peitetyn sulauttamisen keinoin;
  3. kehottaa viimeisiäkin jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan; ottaa huomioon, että peruskirja toimii uhanalaisten kielten suojelun vertailukohtana ja yhtenä vähemmistöjen suojelun mekanismina ja että nämä molemmat asiat mainitaan Kööpenhaminan arviointiperusteissa, jotka maiden on täytettävä, jos ne haluavat liittyä unioniin;
  4. kehottaa unionin jäsenvaltioita ja komissiota noudattamaan sekä jäsenvaltioiden alueella että kansainvälisissä sopimuksissa sitoumuksia, jotka ne ovat tehneet liityessään vuonna 2005 kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehtyyn Unescon yleissopimukseen;
  5. kehottaa unionin viranomaisia asettamaan kielellisen monimuotoisuuden tosiasiallisen kunnioittamisen ja erityisesti heikoimmassa asemassa olevien eurooppalaisten kielten suojelemisen ehdoksi, joka kaikkien unionin jäsenvaltioksi pyrkivien valtioiden on täytettävä;
  6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioiden hallituksia ja alueellisia viranomaisia käynnistämään ohjelmia, joilla edistetään suvaitsevaisuutta uhanalaisia kielyhteisöjä ja etnisiä yhteisöjä kohtaan sekä näiden yhteisöjen ja niiden kieli- ja kulttuuriarvojen kunnioittamista yhteiskunnassa;
  7. muistuttaa jäsenvaltioiden hallituksille ja alueellisille viranomaisille, että uhanalaisen kielen säilyminen tarkoittaa käytännössä uhanalaista kieltä käyttävän yhteisön säilymistä ja kehittymistä ja että kielen suojelua koskevien kulttuuri- ja koulutusnäkökohtien lisäksi taloudellinen ja sosiaalinen ulottuvuus on otettava huomioon myös kielen suojelutoimien suunnittelussa;
  8. kehottaa komissiota ehdottamaan konkreettisia toimenpiteitä uhanalaisten kielten suojelemiseksi ja kehottaa komissiota ja neuvostoa perussopimuksissa annettujen valtuuksiensa mukaisesti hyväksymään unionin tasolla poliittisia toimia ja laatimaan ohjelmia, joilla tuetaan uhanalaisia kieliä ja kielellistä monimuotoisuutta kaudella 2014–2020 käytössä olevista unionin rahoitusvälineistä, joita ovat näiden kielten dokumentointiohjelmat, koulutus-, nuoriso- ja urheilualan ohjelmat, sosiaalisen osallisuuden sekä tutkimuksen ja kehittämisen ohjelmat, kulttuuri- ja mediaohjelma, rakennerahastot (koheesiorahasto, Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto, Euroopan alueellinen yhteistyö ja Euroopan

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

maaseudun kehittämisen maatalousrahasto) sekä kaikki uuden teknologian, sosiaalisen median ja multimediatyökalujen käyttöä edistävät välineet ja vaihtomekanismit, sisältöjen ja sovellusten tuottamisen tukeminen mukaan lukien; katsoo, että näiden välineiden käytössä olisi keskityttävä ohjelmiin ja toimiin, joiden tavoitteet joko kulttuurisesti tai taloudellisesti ovat laajempia ulottuen kyseisen yhteisön ja sen alueen ulkopuolelle; kehottaa komissiota ottamaan huomioon myös sen, että kieliyhteisöjen pienuus aiheuttaa hallinnollisia ja oikeudellisia esteitä uhanalaisia kieliä koskevissa hankkeissa;

9. katsoo, että koska asia on kiireellinen, uhanalaisten kielten suojelutoimien rahoituksen on oltava mahdollisimman helposti saatavissa ja mahdollisimman selkeää, jotta rahoitusta haluavat voivat auttaa uhanalaisia kieliä tosiasiallisesti ja tietyssä ajassa;

10. katsoo, että unionin olisi kannustettava jäsenvaltioita soveltamaan sellaista kielipolitiikkaa, että uhanalainen kieli voi olla lapsen äidinkieli varhaislapsuudesta lähtien; toteaa, että tieteellisten tutkimusten mukaan kahden tai useamman kielen oppimisen edistäminen helpottaisi muiden kielten oppimista myöhemmin samalla kun se kannustaisi kielten siirtämiseen sukupolvelta toiselle ja tukisi konkreettisesti uhanalaisten kielten puhujia kieltensä sukupolvelta toiselle siirtämisessä alueilla, joilla uhanalainen keli on katoamassa;

11. kannattaa kaikenikäisille opiskelijoille annettavan uhanalaisten kielten opetuksen tehostamista asianmukaisilla menetelmillä ja myös etäoppimisen avulla, jotta voidaan kehittää monikulttuurisuuteen ja kielelliseen moniarvoisuuteen perustuvaa todellista unionin kansalaisuutta;

12. panee merkille komission toteuttamat monikielisyysohjelmat; katsoo, että hankkeiden vastuuhenkilöiden on voitava hyödyntää kyseisiä ohjelmia, ja ottaa huomioon, että uhanalaisten kielten säilymisen puolesta kamppailevat kieliyhteisöt ovat usein henkilömääräisesti pieniä, ja vaatii näin ollen, että komission on varmistettava, ettei näiden yhteisöjen vähäinen taloudellinen sitoutuminen, edunsaajien vähäinen lukumäärä tai alueen pieni koko muodostu ohjelmien tukikelpoisuuden esteeksi; kehottaa komissiota mainostamaan näitä ohjelmia ja helpottamaan niiden hyödyntämistä sekä antamaan tukikelpoisuutta koskevia ohjeita; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan näiden unionin tukea saavien uhanalaisten pienten kieliyhteisöjen välittäjinä ja tukijoina ja muistuttaa toisaalta, että kielellisen monimuotoisuuden edistämistä koskevaa unionin rahoitusta ei pidä suunnata alkuperäisestä muihin tarkoituksiin eikä käyttää sellaisten toimien tukemiseen, joiden yhteydessä uhanalaisia kieliä käytetään yleisempien poliittisten tavoitteiden saavuttamisen välineinä;

13. toteaa, että kielten elvyttämispolitiikka vaatii pitkäaikaista toimintaa, jonka on perustuttava monenlaisten yhteen sovitettujen toimien suunnitteluun ja ulotuttava useille eri aloille, erityisesti koulutukseen (johon sisältyy esi- ja perusasteen opetus todellisena voimavarana sekä vanhempien kouluttaminen kyseisellä kielellä), hallintoon, mediaohjelmiin (joihin sisältyy myös mahdollisuus perustaa ja kehittää radio- ja televisioasemia), taiteisiin sekä kaikkiin julkisen elämän aloihin, mikä edellyttää, että varoja on saatava käyttöön pitkällä aikavälillä; katsoo, että olisi tuettava tällaisten ohjelmien suunnittelua, hyvien käytäntöjen vaihtoa eri kieliyhteisöjen välillä ja arviointimenettelyjen käyttöönottoa;

14. muistuttaa, että on tärkeää jatkaa lähinnä suullisesti käytettyjen kielten standardointia;

15. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään enenevässä määrin huomiota erityisesti uhanalaisiin kieliin keskittyviin korkeakouluopintoihin ja tutkimukseen sekä tukemaan niitä;

16. katsoo, että uutta teknologiaa voidaan hyödyntää uhanalaisten eurooppalaisten kielten osaamisen, levittämisen, opettamisen ja säilyttämisen edistämiseksi;

17. korostaa, että on tärkeää, että uhanalaiset kielet siirtyvät perheissä sukupolvelta toiselle, ja katsoo, että on tärkeää edistää uhanalaisten kielten oppimista tarvittaessa erityisessä koulutusjärjestelmässä; kehottaa jäsenvaltioita ja alueellisia viranomaisia kehittämään koulutustoimia ja opetusmateriaaleja tätä tarkoitusta varten;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

18. katsoo, että kielten elvyttämisen yhteydessä on yhtäläisen tärkeää, että pääosin perhepiirissä käytettäviä, toissijaiseen asemaan joutuneita kieliä on voitava käyttää yhteiskunnassa julkisesti;
19. kehottaa komissiota toimimaan yhteistyössä uhanalaisten kielten suojelua ja edistämistä koskevia tavoitteita toteuttavien kansainvälisten järjestöjen kuten Unescon ja Euroopan neuvoston kanssa;
20. suosittelee, että jäsenvaltiot seuraavat heikoimmassa asemassa olevien kielten kehitystä siten, että toimintaan osallistuvat sekä valtion viranomaiset että sellaisten alueiden viranomaiset, joilla on käytössä oma kieli virallisena kielenä tai muutoin;
21. katsoo, että tiedotusvälineiden ja varsinkin uuden median rooli voi olla merkittävä uhanalaisten kielten suojelussa etenkin tulevien sukupolvien kannalta; korostaa, että myös uutta teknologiaa voidaan käyttää mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
22. kehottaa erityisesti paikallisviranomaisia ryhtymään elvytystoimiin tilanteen muuttamiseksi ottaen huomioon, että kielen viimeisen puhujan kuolema merkitsee yleensä kyseisen kielen katoamista;
23. toteaa, että digitointi saattaa osaltaan ehkäistä kielten sukupuuttoon kuolemista; kehottaa näin ollen paikallisviranomaisia keräämään ja julkaisemaan verkkosivustoilla näillä kielillä kirjoja ja äänitteitä ja kaikkia muita kielellisen perinnön muotoja;
24. ehdottaa, että kansainvälisen yhteisön ja jäsenvaltioiden olisi annettava uhanalaisille kieliyhteisöille mahdollisuuksia vaikuttaa omaan tilanteeseensa, jotta he oivaltavat, että heidän oman kielensä käyttämisestä ja suojelusta on etua sekä heidän omalle yhteisölleen että Euroopalle;
25. kehottaa komissiota tukemaan pitkäjänteisesti eri ohjelmista monikansallisia verkostoja sekä Euroopan laajuisia aloitteita ja toimia, joilla pyritään parantamaan uhanalaisten kielten asemaa, ja korostaa, että Unescon laatiman uhanalaisten kielten kartaston jatkuvuus ja täydentäminen on varmistettava tukemalla sitä aktiivisesti ja on laadittava yhdenmukaisia indikaattoreita, joiden avulla voidaan seurata kunkin kielen tilaa ja sen katoamisen ehkäisemistä koskevien toimien tuloksia;
26. kehottaa komissiota jatkamaan Euromosaic-tutkimuksella alkanutta tutkimusta sekä esittämään esimerkkejä kansallisista aktiivisista toimista, joilla on merkittävästi vähennetty jonkin eurooppalaisen kielen katoamisen uhkaa; suosittelee, että osaamisen, asiantuntemuksen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa eri kieliyhteisöjen välillä tuetaan siten, että eurooppalaiset kieliverkostot arvioivat jäsenvaltioiden toimia, joilla säilytetään, suojellaan ja edistetään uhanalaisia kieliä, ja että komissio laatii vastaavat suositukset;
27. kehottaa komissiota tukemaan tutkimusta, joka koskee uhanalaisten kielten omaksumista ja elvyttämistä sekä kaksikielisille ja monikielisille unionin kansalaisille koituvia kognitiivisia ja sosiaalisia hyötyjä;
28. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevan Euroopan neuvoston peruskirjan (1992) ja kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaa puiteyleissopimuksen (1995) sopimuspuolia, allekirjoittamaan ja ratifioimaan mainitut sopimukset;
29. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisia unionin uhanalaisten kielten suojelua koskevia toimia;
30. kehottaa komissiota tukemaan uhanalaisten kielten käyttöä edistäviä pilottihankkeita sekä yksittäisten kieliyhteisöjen omia toimintasuunnitelmia;
31. katsoo, että unionin olisi tuettava kielellistä monimuotoisuutta suhteissaan etenkin sellaisiin kolmansiin maihin, jotka haluavat liittyä siihen;
32. kehottaa komissiota harkitsemaan uhanalaisten kielten suojelua, turvaamista ja edistämistä koskevien unionin erityistoimien määrittämistä;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

33. katsoo, että monikielisuuden edistämiseen liittyvät ohjelmat ovat keskeisiä ohjelmia unionin naapuri- ja ehdokasmaita ja mahdollisia ehdokasmaita koskevilla toimintastrategioissa;
34. katsoo, että kielten elvyttämistä koskevilla komission tukitoimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota digitaaliseen mediaan ja sosiaaliseen mediaan liittyviin aloitteisiin ja pyrittävä varmistamaan, että nuoret sukupolvet ovat mukana Euroopan uhanalaisiin kieliin liittyvässä toiminnassa;
35. katsoo, että komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että tietyt jäsenvaltiot vaarantavat omilla toimillaan kielten säilymisen rajojensa sisäpuolella, vaikka nämä kielet eivät olisikaan uhanalaisia koko Euroopassa;
36. muistuttaa, että useilta hyödyllisiltä verkkosivustoilta saa tietoa ohjelmista, joista voidaan rahoittaa uhanalaisten kielten edistämistä koskevia hankkeita, ja kehottaa komissiota käynnistämään ehdotuspyyntömenettelyn näiden verkkosivustojen päivittämisestä vuosina 2014–2020 toteutettavien uusien ohjelmien huomioon ottamiseksi sekä tiedottamaan asiasta paremmin etenkin asianomaisten kieliyhteisöjen keskuudessa;
37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0351

Parlamentin oikeudet Euroopan ympäristökeskuksen tulevien toiminnanjohtajien nimittämismenettelyn yhteydessä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 suosituksesta komissiolle parlamentin oikeuksista Euroopan ympäristökeskuksen tulevien toiminnanjohtajien nimittämismenettelyn yhteydessä – Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 9 artiklan muuttaminen (2013/2089(INL))

(2016/C 093/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 ⁽¹⁾ 9 artiklan,
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2012 allekirjoitetun Euroopan parlamentin, EU:n neuvoston ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman erillisvirastoista,
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2012 annettuun yhteiseen julkilausumaan liitetyn EU:n erillisvirastoihin sovellettavan yhteisen lähestymistavan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 42 ja 48 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0264/2013),

---

⁽¹⁾ EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

A. ottaa huomioon, että asetus (EY) N:o 401/2009 ei sisällä säännöstä, jolla Euroopan parlamentille annetaan muodollinen oikeus kuulla ehdokasta, joka on valittu nimitettäväksi Euroopan ympäristökeskuksen toiminnanjohtajaksi;

1. pyytää komissiota tekemään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohdan nojalla mahdollisimman pian ehdotuksen säädökseksi asetuksen (EY) N:o 401/2009 muuttamisesta Euroopan ympäristökeskuksen toiminnanjohtajan nimittämismenettelyn osalta tämän päätöslauselman liitteenä olevien yksityiskohtaisten suositusten mukaisesti;

2. toteaa, että suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan toissijaisuusperiaatetta;

3. katsoo, että pyydetyllä ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia;

4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle sekä Euroopan ympäristökeskukselle.

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET, JOIDEN POHJALTA ANNETAAN EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS EUROOPAN YMPÄRISTÖKESKUKSESTA SEKÄ YMPÄRISTÖÄ KOSKEVASTA EUROOPAN TIETO- JA SEURANTAVERKOSTOSTA ANNETUN ASETUKSEN (EY) N:O 401/2009 MUUTTAMISESTA TOIMINNANJOHTAJAN NIMITTÄMISMENETTELYN OSALTA

A. PYYDETYN EHDOTUKSEN PERIAATTEET JA TAVOITTEET

1. Tällä ehdotuksella pyritään saattamaan Euroopan ympäristökeskuksen toiminnanjohtajan nimittämismenettely vastaamaan menettelyjä, joita sovelletaan muiden virastojen (kuten Euroopan kemikaalivirasto, Euroopan lääkevirasto ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen) pääjohtajien tapauksessa sovellettaviin menettelyihin, jotta voidaan erityisesti taata, että Euroopan parlamentilla on muodollinen oikeus kuulla Euroopan ympäristökeskuksen johtokunnan tehtävään valitsemaa ehdokasta ennen hänen nimittämistään.

B. PYYDETYN EHDOTUKSEN TEKSTI

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 muuttamisesta toiminnanjohtajan nimittämismenettelyn osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan parlamentin Euroopan komissiolle esittämän pyynnön ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

⁽¹⁾ EUVL ...

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta annetun asetuksen (EY) N:o 401/2009 ⁽³⁾ 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ei sisällä säännöstä, jolla Euroopan parlamentille annetaan muodollinen oikeus kuulla Euroopan ympäristökeskuksen toiminnanjohtajaksi valittua ehdokasta ennen hänen nimittämistään.
- (2) Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen ⁽⁴⁾ mukaan sääntelyvirastojen pääjohtajaksi nimettyjen henkilöiden olisi tultava parlamentin valiokunnan järjestämiin kuulemistilaisuuksiin.
- (3) Asetus (EY) N:o 401/2009 on kodifioitu versio Euroopan ympäristökeskuksen sekä ympäristöä koskevan Euroopan tieto- ja seurantaverkoston perustamisesta 7 päivänä toukokuuta 1990 annetusta neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 1210/90 ⁽⁵⁾. Tuon säädöksen voimaantulon jälkeen muiden virastojen perustamista koskevat muut asetukset ja erityisesti asetukset (EY) N:o 1907/2006 Euroopan kemikaalivirastosta ⁽⁶⁾, asetus (EY) N:o 726/2004 Euroopan lääkevirastosta ⁽⁷⁾ ja asetus (EY) N:o 178/2002 Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisesta ⁽⁸⁾ ovat sisältäneet säännöksen, jonka mukaan viraston johtokunnan/hallintoneuvoston nimittämä ehdokas kutsutaan antamaan lausunto Euroopan parlamentille ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.
- (4) Vakiintuneen käytännön mukaan ehdokas, jonka Euroopan ympäristökeskuksen johtokunta on valinnut toiminnanjohtajan tehtävään, kutsutaan viipymättä Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kuulemistilaisuuteen.
- (5) Muiden virastojen kuten erityisesti Euroopan kemikaaliviraston, Euroopan lääkeviraston ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamista koskevista tuoreemmista asetuksista poiketen asetuksen (EY) N:o 401/2009 9 artiklassa ei vaadita, että komissio valitsee ehdokkaan Euroopan ympäristökeskuksen toiminnanjohtajan tehtävään sen jälkeen, kun on esitetty kiinnostuksenilmaisupyynnö, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muissa lehdissä tai verkkosivuilla.
- (6) Siksi on aiheellista saattaa Euroopan ympäristökeskuksen tulevien toiminnanjohtajien nimittämismenettely vastaamaan muiden virastojen pääjohtajien nimittämismenettelyjä erityisesti Euroopan parlamentin oikeuksien osalta.

⁽¹⁾ EUVL ...

⁽²⁾ EUVL ...

⁽³⁾ EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13.

⁽⁴⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽⁵⁾ EYVL L 120, 11.5.1990, s. 1.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

(7) Asetus (EY) N:o 401/2009 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 401/2009 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 401/2009 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Keskuksen päällikkönä on toiminnanjohtaja, jonka johtokunta nimittää hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muissa lehdissä sekä verkkosivuilla julkaistun kiinnostuksenilmaisy-pyyntönsä tuloksena. Toiminnanjohtajan toimikausi kestää viisi vuotta ja se on uusittavissa kerran.

Ennen nimittämistään hallintoneuvoston valitsema ehdokas kutsutaan viipymättä antamaan lausunto Euroopan parlamentille ja vastaamaan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Toiminnanjohtajaehdokas toimittaa ennen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan kuulemistilaisuutta kirjallisen suunnitelman, joka sisältää ehdokkaan strategian viiden vuoden virkakaudelle.”

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...,

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puhemies

P7_TA(2013)0364

EU:n nuorisostrategian 2010–2012 täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 EU:n nuorisostrategian 2010–2012 täytäntöönpanosta (2013/2073(INI))

(2016/C 093/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Luonnos neuvoston ja komission yhteiseksi vuoden 2012 raportiksi nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden täytäntöönpanosta (EU:n nuorisostrategia 2010–2018)” (COM(2012)0495) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD (2012)0256),
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin” ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 21.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan,
  - ottaa huomioon 23. marraskuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Yhteinen Erasmus” perustamisesta (COM(2011)0788),
  - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin” (COM(2012)0669),
  - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Nuoret liikkeellä – Aloite nuorten potentiaalin vapauttamiseksi tavoitteena älykäs, kestävä ja osallistava kasvu Euroopan unionissa” (COM(2010)0477),
  - ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2009 annetun komission tiedonannon aiheesta ”EU:n nuorisostrategia: satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin – Uudistetulla avoimella koordinoitimenetelmällä kiinni nuorison haasteisiin ja mahdollisuuksiin” (COM(2009)0200), ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2009)0549),
  - ottaa huomioon 5. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena harjoittelun laatupuitteet – SEUT-sopimuksen 154 artiklan mukaisen työmarkkinaosapuolten Euroopan unionin tason toisen vaiheen kuuleminen” (COM(2012)0728);
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
  - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” (COM(2010)0758),
  - ottaa huomioon eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät (ET 2020) ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”Nuoret liikkeellä -aloite – puitteet Euroopan yleissivistävien ja ammatillisten koulutusjärjestelmien parantamiseksi” ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0238/2013),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan tulevaisuus riippuu siitä kyetäänkö nuorten potentiaali hyödyntämään;
- B. toteaa, että kriisi on lisännyt nuorten epävarmoja työsuhteita, mikä merkitsee, että olemassa olevat työpaikat korvataan aivan liian usein lyhyt- ja määräaikaisilla työsopimuksilla sekä palkattomilla työharjoittelulla;
- C. toteaa, että EU:n nuorten kokonaistyöttömyysaste oli helmikuussa 2013 23,5 prosenttia ja vuonna 2011 työelämän ja koulutuksen ulkopuolella (NEET) oli 7,5 miljoonaa 15–24-vuotiasta nuorta ja 6,5 miljoonaa 25–29-vuotiasta nuorta;
- D. toteaa, että arvioiden mukaan nuorten syrjäytyminen työmarkkinoilta aiheutti 153 miljardin euron kustannukset vuonna 2011, mikä vastaa 1,2:ta prosenttia EU:n BKT:stä ⁽³⁾;
- E. ottaa huomioon, että kaikki nuoret ovat yhteiskunnan oleellinen osa ja että tämä tosiasia olisi tunnustettava; ottaa huomioon, että eriarvoisuutta ja kaikenlaista syrjintää esiintyy yhä ja ne vaikuttavat suuresti nuorten elämään ja heidän myöhempään kehitykseensä yhteiskunnassa;

⁽¹⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 77.

⁽³⁾ Eurofound (2012), ”NEETs – Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe”, Publications Office of the European Union, Luxembourg.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- F. ottaa huomioon, että hellittämätön taluskriisi vaikuttaa huomattavasti nuorten elämään, kuten hyvinvointiin ja sosiaaliseen osallisuuteen, työllisyyteen, asunnon saantiin, terveyteen ja koulutukseen sekä kulttuuritoimintaan, vapaa-aikaan ja urheilutoimintaan, ja johtaa tilanteeseen, jossa nuorilla on ennennäkemättömän vähän mahdollisuuksia EU:ssa; ottaa huomioon, että on olemassa vakava riski sille, että merkittävässä osassa Eurooppaa on yksi ”menetetty sukupolvi”; ottaa huomioon, että hälyttävä tilanne edellyttää pikaisia toimenpiteitä, menettelytapoja ja toimia sekä rakenneuudistuksia; ottaa huomioon, että heikentyvät taloudelliset olosuhteet voivat varsinkin kriisin pahiten koettelemissa maissa johtaa nuorten vastentahtoiseen maastamuuttoon, mikä voi ilmetä valtavana ”aivovuotona”, joka vähentää alkuperämaan kasvua, kehitystä ja innovaatiopotentiaalia keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;
- G. ottaa huomioon, että monet jäsenvaltiot ovat vastanneet taluskriisiin tiukoilla säästötoimenpiteillä, joihin on sisällytetty suuria leikkauksia koulutukseen ja elinikäisen oppimisen ohjelmiin; ottaa huomioon, että kyseisillä toimenpiteillä on haitallinen vaikutus erityisesti nuorisotyöttömyyteen tietyissä jäsenvaltioissa, varsinkin Etelä-Euroopassa, mikä on johtanut useimmissa tapauksissa huomattavaan aivovuotoon näiltä alueilta ja korostanut siten eriarvoisuutta EU:ssa;
- H. ottaa huomioon, että unionin tason nykyisiä välineitä ei tarpeista huolimatta ole juurikaan kehitetty vastaamaan uuden sukupolven haasteisiin, unohtamatta kuitenkaan, että välineitä voidaan parantaa nyky muodossaan; ottaa huomioon, että EU:n nuorisostrategia muodostaa kattavat puitteet ja että jäsenvaltioiden on hyödynnettävä sitä kaikilta osin;
- I. ottaa huomioon, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien määrä on kasvanut huolestuttavasti EU:n alueella; ottaa huomioon, että nuorisotyöttömyysaste on sietämättömän korkea useissa jäsenvaltioissa, että unionin alueen keskimääräiset työttömyysasteet ovat ennätyslukemissa, että todellinen lukema peittyi maasta muuttaneiden nuorten määrän selkeän kasvun alle ja muuttuu vielä hälyttävämmäksi epävarmojen työolojen ja piilotyöttömyyden myötä, ja että työttömyysjaksot pitenevät koko ajan;
- J. ottaa huomioon, että nuorilla naisilla on yhä hirmuttavat työmarkkinaolosuhteet ja he muodostavat suuren enemmistön osa-aikatyöntekijöistä ja tilapäistyöntekijöistä;
- K. toteaa, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevista nuorista aiheutui arvioiden mukaan 153 miljardin euron kansantaloudellinen menetys vuonna 2011, mikä on 1,2 prosenttia EU:n BKT:stä⁽¹⁾; katsoo, että tämä muodostaa raskaan yhteiskunnallisen ja taloudellisen taakan;
- L. ottaa huomioon, että EU:n taluskriisi lisää köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, mikä vaikuttaa erityisesti nuorempiin sukupolviin; ottaa huomioon, että nuoria koskevat kriisin vaikutukset estävät nuoria elämästä itsenäistä elämää ja johtavat ääritapauksissa aliravitsemukseen tai mielenterveysongelmiin;
- M. ottaa huomioon, että alle 25-vuotiaiden nuorten työttömyysaste oli maaliskuussa 2013 jo 23,5 prosenttia ja Euroopan unionissa on yli kaksi miljoonaa vapaata työpaikkaa sen vuoksi, että ammattitaidon tarjonta ja kysyntä eivät kohtaa etenäkään it-alalla ja terveydenhoidon piirissä; on tyytyväinen komission aloitteeseen ”EU:n osaamisanoraama”;
- N. ottaa huomioon, että työpaikkojen tarjonnan ja kysynnän voidaan todeta olevan maantieteellisesti epäsuhtaisia sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden välillä;
- O. ottaa huomioon, että monet nuoret ovat epävirallisissa, tilapäisissä ja epävarmoissa työpaikoissa, jotka eivät liity heidän pätevyytensä tai uravoittemiensa ja joissa ei ole selviä pitkän aikavälin näkymiä; ottaa huomioon, että monet nuoret jättävät myös käyttämättä mahdollisuuden hankkia uralla etenemiseen tarvittava ammattitaito ja itseluottamus;

⁽¹⁾ Eurofound (2012), ”NEETs – Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe”, Publications Office of the European Union, Luxembourg.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- P. ottaa huomioon, että nuoret kohtaavat yhä enemmän vaikeuksia siirtyessään koulutuksesta työelämään, mikä johtuu siitä, että käytettävissä olevien koulutusohjelmien ja työmarkkinoiden tarpeet eivät vastaa toisiaan; ottaa huomioon, että elinikäisen oppimisen aloitteet ja sukupolvien väliset hankkeet ovat hyödyllisiä välineitä, joilla nuoret kaikkialla Euroopassa voidaan varustaa työmarkkinoille pääsyyn tarvittavilla taidoilla;
- Q. ottaa huomioon, että yrittäjien, erityisesti uusien yritysten perustajien joukossa aliedustettuja väestöryhmiä ovat muun muassa nuoret, naiset, vammaiset ja maahanmuuttajat;
- R. ottaa huomioon, että nuorten yksilöllinen ja sosiaalinen kehitys on yhtä tärkeää kuin tiedollinen ja ammatillinen kehitys; ottaa huomioon, että nuoret toimivat aktiivisesti jäsenvaltioiden sosiaalisessa infrastruktuurissa ja ovat kestävien ja elinvoimaisten yhteisöjen keskeinen tekijä;
- S. ottaa huomioon, että laajakaistayhteyksien leviämistä on parannettava jäsenvaltioissa, jotta tarjolla voisi olla digitaalisesti varustettuja kouluja;
- T. ottaa huomioon, että avoimet oppimisresurssit parantavat koulutuksen laatua, saatavuutta ja tasapuolisuutta ja mahdollistavat interaktiivisen, luovan, joustavan ja yksilöllisen oppimisprosessin hyödyntämällä tieto- ja viestintä-tekniikkaa ja uusia teknologioita; ottaa huomioon, että avoin koulutus lisää kestävää työllistettävyyttä tukemalla elinikäistä oppimista;
- U. ottaa huomioon, että uusien teknologioiden ja sosiaalisen median käyttö on nuorille tärkeä yhteydenpitoväline ja parantaa heidän valmiuksiaan osallistua yhteiskuntaan ja vaikuttaa poliittisiin ja yhteiskunnallisiin prosesseihin;
- V. ottaa huomioon, että taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, joita EU:n kriisiin vastaamiseksi toteuttamat tiukat säästötoimenpiteet pahentavat, lisäävät euroskeptisyyttä kansalaisten keskuudessa; ottaa huomioon, että nuoret muodostavat yhteiskunnan haavoittuvimman osan;
- W. ottaa huomioon, että tehokas nuorisopolitiikka voi vaikuttaa nuorten kansalaistietoisuuteen, mikä on äärimmäisen tärkeää heidän yksilölliselle itsenäistymiselleen ja osallistumiselleen yhteiskunnan toimintaan aktiivisina kansalaisina;
- X. ottaa huomioon, että jäseneltyä vuoropuhelua olisi pidettävä ensimmäisenä vaiheena kohti tehokkaan ja hedelmällisen vuoropuhelun luomista nuorten, nuorisojärjestöjen ja EU:n sekä kansallisten elinten välille, ja tätä vuoropuhelua olisi myös jatkuvasti parannettava ja kehitettävä;

EU:n nuorisostrategian tehokkuuden arviointi

1. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden täytäntöönpanosta (EU:n nuorisostrategia 2010–2018);
2. muistuttaa, että komission ehdotuksen mukaan uudesta monivuotisesta rahoituskehiksestä parhaillaan käytävien neuvottelujen yhteydessä olisi lisättävä nuoriso- ja koulutuspolitiikan rahoitusta, jotta voitaisiin tarttua tähänhetkisiin ja tuleviin haasteisiin; painottaa, että nuoria koskevien työryhmien välinen kommunikointi ja tähänastisista toimista ja saavutetuista tuloksista tiedottaminen ovat keskeisiä asioita ja niitä olisi edistettävä;
3. katsoo, että nuorisotyöttömyyden torjumiseen tulevassa monivuotisessa rahoituskehiksessä varatut määrärahat, kuusi miljardia euroa, eivät riitä vaan niitä pitäisi lisätä neuvotteluissa huomattavasti;
4. kehottaa neuvostoa tehostamaan edelleen painotusta nuoriin sisällyttämällä heidät kaikkien EU-ohjelmien painopistealueisiin tulevassa monivuotisessa rahoituskehiksessä;
5. pitää valitettavana, että Eurooppa-neuvoston suurisuuntaiset ilmoitukset sitoutumisesta toimiin nuorten hyväksi eivät ole johtaneet vastaaviin rahoitussitoumuksiin; toteaa, että suuri osa vuonna 2012 julkistetusta kasvupaketista koostui lähinnä jo luvattujen ja sidottujen rakennerahastomäärärahojen osittaisesta uudelleenkohdentamisesta;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

6. pitää valitettavana, että neuvosto toimii ristiriitaisesti puoltamalla toisaalta lisäresurssien kohdistamista nuoriin ja toisaalta viivyttämällä vuoden 2013 lisätalousarvion maksuja koskevia neuvotteluja, mikä vaarantaa Erasmus-apurahojen maksamisen; kehottaa neuvostoa toimimaan rakentavammin ja lopettamaan maksumäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen välisen kuilun kasvattamisen vuotuisissa talousarvioissa;
7. pitää avointa koordinoitimenetelmää asianmukaisena tapana tehdä nuorisopoliittisia päätöksiä; muistuttaa, että Euroopan unionin toimielinten kesken olisi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä nuorisoasioissa; kehottaa Euroopan parlamenttia osallistumaan asiaan nykyistä kattavammin; painottaa, että jäsenvaltioiden on toteutettava avointa koordinoitimenetelmää vahvalla poliittisella tahdolla parhaiden mahdollisten tulosten saavuttamiseksi;
8. on pettynyt siihen, että vaikka jäsenvaltioilta pyydettiin erityistoimenpiteitä EU:n nuorisostrategian ensimmäisen työskentelyjakson aikana, asiassa saavutettiin vain vähäistä edistystä, monissa tapauksissa tilanne on pahentunut eikä monilla jäsenvaltioilla ole erityistä nuorisostrategiaa;
9. panee merkille nuorisostrategian ensimmäisen jakson (2010–2012) vaikutukset; painottaa, että puitteet komission, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien rajat ylittävälle osallistumiselle olivat hyvä alku, mutta niitä on vahvistettava tulevaisuudessa parantamalla työ- ja koulutusmahdollisuuksia, koska siten torjutaan köyhyyttä ja syrjäytymistä, ja samalla on hyödynnetään monialaista toimintatapaa käytäntöjen levittämiseksi muille asian liittyville aloille;
10. korostaa jäsenneilyn vuoropuhelun merkitystä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään mallia edelleen ja varmistamaan nuorten yhdessä ministeriöiden ja toimielinten edustajien kanssa laatimien suositusten tarkoituksenmukaisen ja johdonmukaisen seurannan; ehdottaa edelleen yhteydenpitoa suoraan nuorisojärjestöihin ja järjestöihin kuulumattomiin yksityishenkilöihin paikallisella ja alueellisella tasolla ja varmistaa, ettei heidän äänensä katoa ja että toteutettavat toimet johtavat myönteiseen kehitykseen ja nuorten vaikutusmahdollisuuksien kasvuun;
11. katsoo, että nuorten ja nuorisopolitiikan tilannetta koskevien selkeiden ja käyttäjäystävällisten indikaattorien kehittämistä voidaan edelleen parantaa etenkin nuorison itsenäisyyden ja osallistumisen suhteen, jotta voidaan arvioida paremmin EU:n nuorisostrategian mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden vaikutuksia;
12. kehottaa jäsenvaltioita julkaisemaan tietoon ja näyttöön perustuvia raportteja nuorten sosiaalisesta tilanteesta ja elinoloista sekä laatimaan kansallisia toimintasuunnitelmia ja panemaan ne täytäntöön johdonmukaisesti;
13. korostaa, että olisi kiinnitettävä varhaislapsuudesta alkaen erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, joiden sosiaalisen syrjäytymisen riski on suuri, mukaan lukien työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat henkilöt ja heikossa asemassa olevat nuoret, jotta heille tarjottaisiin todellisia ja konkreettisia työllistymismahdollisuuksia ja heitä kannustettaisiin osallistumaan aktiivisesti yhteiskunnan toimintaan;
14. on tietoinen monialaisen ja tasapainoisen lähestymistavan tarpeesta EU:n nuorisostrategian kahdeksalla toimintalalla; vaatii kriisiaikoina sellaisen nuorisopolitiikan asettamista etusijalle, jota nuoret itse ovat olleet laatimassa ja muovaamassa ja jossa kuuluu heidän äänensä ja tavoitteensa;

Seuraavan työskentelyjakson haasteet:*Koulutus, innovaatiot ja rahoitus*

15. panee tyytyväisenä merkille EU:n koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman; tähdentää, että tälle ohjelmalle tarvitaan vakaa rahoitus ja nuorisoa koskevaa osuutta varten tarvitaan erillinen luku ja erillinen määrärahojen jakautumista koskeva luku;
16. korostaa, että jäsenvaltioiden ja yritysten olisi investoitava enemmän oikeisiin taitoihin ja monipuolistettava sellaista etenkin teknisen alan ammattikoulutusta, jolle on kysyntää, luomalla aiempaa joustavampia opetussuunnitelmia, yhdistämällä yrittäjyyttä ja laaja-alaisia taitoja, jotta ne voidaan paremmin sovittaa yhteen työmarkkinoiden kehityksen kanssa tulevaisuudessa; korostaa nuorten liikkuvuuden lisäämisen tärkeyttä varsinkin opettamalla vieraita kieliä varhaisessa vaiheessa; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön opiskelu- ja harjoittelujaksoja yhdisteleviä ammattikoulutusjärjestelmiä, sillä ne ovat tehokas keino kytkeä koulutus työmarkkinoiden tarpeisiin ja vähentää nuorisotyöttömyyttä;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

17. kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan hankittujen sosiaalietujen täydellisen siirrettävyyden, jotta liikkuvan elämäntyylin valinneiden nuorten työntekijöiden sosiaaliturvaa ei heikennetä;
18. korostaa osaamiskolmion hyötyjä ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään lisää aloitteita ja tehostamaan vuorovaikutusta osaamiskolmion kolmen eri puolen välillä, millä varmistetaan, että tutkimuksen, koulutuksen ja innovaatioiden välinen vuorovaikutus voi auttaa luomaan työpaikkoja ja kasvuja;
19. toteaa, että uusi Horisontti 2020 -ohjelma on asianmukainen kehys tutkimuksen, innovaatioiden ja tieteen huippuosaamisen vahvistamisessa; varoittaa kuitenkin, että joissakin jäsenvaltioissa toteutetut opetusalan leikkaukset vaarantavat ohjelman tavoitteet; kehottaa jäsenvaltioita määrittelemään ohjelman mukaiset prioriteetit ja käyttämään sitä täysimääräisesti;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan ja ehdottamaan menetelmiä innovaatioiden lisäämiseksi kansallisissa opetussuunnitelmissa koulujen tasolla;
21. kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan ammattikoulutusta, työhön tutustumista, oppisopimuskoulutusta, harjoittelua ja työharjoittelua ja poistamaan niitä haittaavat rajatylittävät esteet, jotta näitä koulutuksen muotoja arvotettaisiin tasa-arvon perusteella, lisättäisiin niiden yhteyksiä muihin koulutusväyliin elinikäisen oppimisen näkökulmasta ja sovitettaisiin paremmin yhteen nuorille tarkoitetun työssä tapahtuvan koulutuksen kysyntä ja tarjonta, samalla parantaen liikkuvuutta ja työllistettävyyttä etenkin raja-alueilla;
22. painottaa, että on tärkeä pyrkiä korjaamaan työpaikkojen tarjonnan ja kysynnän välistä maantieteellistä epätasapainoa sekä jäsenvaltioissa että niiden välillä, erityisesti uudistamalla Euroopan ammatillisen liikkuvuuden portaalia (EURES) nuorten työllistymismahdollisuuksien parantamiseksi;
23. korostaa, että EU:n rakennerahaston varojen strateginen investoiminen alueelliseen kehitykseen, kilpailukykyyn ja laadukkaiden oppisopimuskoulutus- ja harjoittelupaikkojen sekä kestävien ja pitkäaikaisten työpaikkojen luomiseen on tärkeää; katsoo, että näin nuoret saavat mahdollisimman paljon mahdollisuuksia työllistyä niin, että työntekijöiden oikeuksia kunnioitetaan kaikissa jäsenvaltioissa ja epävarmuutta ja köyhyysriskiä voidaan huomattavasti vähentää; korostaa edelleen, että on tärkeä tarvittaessa monipuolistaa taloutta runsaasti lisäarvoa tuottaville aloille ja keskittyä erityisesti maaseutuun ja epäsuotuisiin alueisiin;
24. katsoo, että nuorisotyöttömyyden torjumiseksi on ratkaisevan tärkeää ottaa alueelliset ja paikalliset viranomaiset mukaan sopivan toimenpideyhdistelmän suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;
25. katsoo, että tiettyjen jäsenvaltioiden nykyinen korkea työttömyysaste olisi voitu välttää tehokkailla kansallisilla ja alueellisilla strategioilla, joilla pyritään kannustamaan yrityksiä palkkaamaan nuoria;
26. huomauttaa, että Euroopan unionin työllisyysstrategioiden lisäksi myös kunnilla ja alueilla on tärkeä rooli paikallisten työmarkkinoiden seurannassa, niiden tarpeiden ennustamisessa ja nuorille tarkoitettujen ohjelmien suunnittelussa, ja painottaa nuorten merkitystä asuinyhteisöilleen, mukaan luettuna saaret ja syrjäisimmät alueet; kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia edistämään kansalaisten aktiivisuutta ja varmistamaan, että nuorten edustajat tai nuorisojärjestöt osallistuvat erilaisiin Euroopan unionin aloitteisiin;
27. korostaa työttömyyden ehkäisyssä välttämättömien avoimen opetuksen ja avointen yliopistojen vaikutuksen merkitystä opiskelijoiden, mukaan luettuna nuoret aikuiset, tiedon ja uusien taitojen hankkimisprosessissa; korostaa elinikäisen oppimisen olevan kursseille osallistuvien nykytarpeiden ja kiinnostusten mukaista dynaamista tiedon hankkimista;
28. korostaa sitä, miten tärkeää on hankkia laaja-alaisia taitoja, kuten tieto- ja viestintätekniikkataito, johtamistaito, kriittisen ajattelun taito ja kielitaito, myös opiskelemalla ulkomailla, nuorten mahdollisuuksien parantamiseksi tulevaisuuden työmarkkinoilla ja heidän sopeuttamiseksi niille;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

29. korostaa epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen merkitystä nuorten arvojen, asenteiden ja taitojen kehittymisen sekä kansalaistaitojen ja demokraattisen osallistumisen osalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään järjestelmiä, joissa tunnustetaan epävirallisen ja virallisen oppimisen, vapaaehtoistyön, harjoittelun ja sosiaalisen työn kautta hankittu osaaminen ja tarjoamaan tukea tällaiselle toiminnalle uusien koulutus-, nuoriso- ja kansalaisuusohjelmien puitteissa;
30. katsoo, että koulutusallalla voidaan silti vielä kehittää vertaisoppimista keinona helpottaa hyvien käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä;
31. on tyytyväinen siihen, että jäsenvaltiot ja neuvosto ovat sitoutuneet käynnistämään uusia nuorisoaloitteita täsmärahoitustoimenpiteillä; kehottaa neuvostoa käynnistämään vastaavia politiikkoja kaikissa jäsenvaltioissa osana nuorisopolitiikan suurta uudistusta;
32. painottaa, että naisia on kannustettava urille, joita on yleensä pidetty tyypillisesti ”maskuliinisina”, varsinkin it-alalla;
33. uskoo, että varhaisessa vaiheessa tehtyjen toimien ja proaktiivisen työvoimapolitiikan ansiosta monta sukupolvea kattavan köyhyyden aiheuttamiin ongelmiin puuttumisen sijaan aletaan tunnistaa ja hallita nuoruusiän riskejä, minkä avulla voidaan ehkäistä työttömyyttä ja helpottaa työhönsijoittumista; kiinnittää erityistä huomiota kaikkein syrjäytyneimpiin ja niihin, joilla työttömyyden riski on suurin;
34. kiinnittää huomiota kouluissa vallitsevaan epätasa-arvoon, poissaoloihin ja koulupudokkaiden vähentämistarpeeseen kaikkialla unionissa; korostaa, että rahoitusta on lisättävä, jotta turvattaisiin yhtäläinen pääsy koulutukseen ja vähennettäisiin koulun keskeyttämisten määrää; kiinnittää huomiota tarpeeseen parantaa koulutuksen, ammatillisen koulutuksen ja nuorisotyön toimijoiden välisiä yhteyksiä ja yhteistyötä; vaatii joustavia oppimisväyliä Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden tasolle;
35. pitää koulutuksesta työelämään siirtymistä nuorille erittäin tärkeänä ajankohtana, koska heidän työuransa alku vaikuttaa huomattavasti uran kehittymiseen; korostaa tässä yhteydessä, että varhaislapsuuden kehityksellä voi olla merkittävä rooli sukupolvelta toiselle periytyvän, heikon inhimillisen kehityksen noidankehän murtamisessa heikossa asemassa olevien lasten tapauksessa; kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan neuvonta- ja ohjauspalvelujen tarjontaa varhaisessa vaiheessa, jotta parannetaan nuorten kykyä tehdä riittävään tietoon perustuvia päätöksiä tulevista uristaan; katsoo, että siten nuorten on helpompi hankkia työmarkkinoilla tarvittavia taitoja ja löytää työtä; korostaa mahdollisuuksia luoda työpaikkoja vihreään talouteen, terveys- ja sosiaalialalle sekä tieto- ja viestintätekniikan alalle;
36. korostaa, että on tärkeää parantaa politiikkoja, joiden tavoitteena on helpottaa siirtymistä koulutuksesta työelämään, varmistamalla oppisopimuskoulutuksen ja harjoittelun laatu;
37. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan kohderyhmäksi työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret tarjoamalla heille laadukasta koulutusta, jotta he voivat saada työpaikan saamiseen tarvittavaa ammattitaitoa ja kokemusta, sekä helpottamalla osan heistä paluuta koulutusjärjestelmän pariin;
38. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota nuorisovankiloissa oleviin nuoriin ja helpottamaan heidän uudelleen integroitumistaan yhteiskuntaan;
39. kehottaa komissiota vahvistamaan käynnissä olevaa Nuoret liikkeellä -lippulaivahanketta uusilla iskulauseilla kuten ”Ei yhtään nuorta koulutuksen ulkopuolelle” ja ”Ei yhtään nuorta työmarkkinoiden ulkopuolelle”;
40. muistuttaa siitä riskistä, että useilta jäsenvaltioilta riistetään niiden lahjakkaat nuoret ja näin luodaan aivovuotoa; painottaa, että tällainen aivovuoto voi estää näitä jäsenvaltioita elpymästä taloudellisesti ja saavuttamasta todellista kasvua; kehottaa komissiota ja neuvostoa ottamaan tämän kaikilta osin huomioon ehdottaessaan ja toteuttaessaan politiikkoja tulevaisuudessa;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

41. painottaa, että luovat alat voivat tarjota nuorille lisää uusia mahdollisuuksia kehittää lahjojaan ja taitojaan; painottaa komissiolle ja jäsenvaltioille, että uudet teknologiat lisäävät nuorten luovuuden hyödyntämismahdollisuuksia;

42. painottaa, että kulttuurin osuus Euroopan unionin BKT:stä on tärkeä, ja kehottaa jäsenvaltioita edistämään edelleen aloitteita, jotka edistävät nuorten kestäviä työpaikkoja tällä alalla;

Nuorten työllisyys ja yrittäjyys

43. korostaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisen Euroopan unionin sosioekonomisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tärkeyttä Euroopan unionin nuorisostrategian tavoitteiden saavuttamisessa, mikä tarkoittaa, että luodaan enemmän ja yhtäläisiä mahdollisuuksia kaikille nuorille, edistetään sosiaalista osallisuutta, sukupuolten välistä tasa-arvoa ja jokaiseen nuoreen kohdistuvaa solidaarisuutta, vähennetään köyhyysriskiä sekä nostetaan työllisyysastetta tilanteessa, jossa velkaantuneisuutta pyritään parhailtaan vähentämään, nuorisotyöttömyys kasvaa sekä opintosuoritusten ja koulutuksen taso vaihtelee;

44. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään kaikilta osin vuosiksi 2007–2013 tarkoitettuja Euroopan unionin rakennerahastoja, erityisesti ESR:a; kehottaa komissiota tiedottamaan Euroopan parlamentille säännöllisesti jäsenvaltioiden saavuttamasta edistyksestä;

45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suuntaamaan kaikki erityisesti rakennerahastojen puitteissa käytettävissä olevat varat ohjelmaan, jolla lisätään koulutukseen ja työpaikkoihin investoimista, jotta voidaan torjua aivan liian korkea nuorisotyöttömyyttä erityisesti nuorten yritystoimintaa ja yrittäjyyttä tukemalla; suhtautuu myönteisesti nuorisotyöllisyysaloitteeseen ja kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita ja alueita hyödyntämään täysimääräisesti Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) ja erityismäärärahoja;

46. pitää myönteisenä EU:n aloitetta uudesta nuorisotakuujärjestelmästä, jota ollaan laajentamassa kaikkiin alle 30-vuotiaisiin ja jonka puitteissa nuorille tarjottaisiin työmarkkinoilla tarvittavia taitoja ja varmistettaisiin heille laadukkaita, tarkoituksenmukaisia ja merkittäviä mahdollisuuksia; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan järjestelmän täytäntöönpanoon tehokkaasti ja oikea-aikaisesti ja käyttämään täysimittaisesti hyväksi uuteen monivuotiseen rahoituskehikseen sisältyvän uuden nuorisotyöllisyysrahaston tarjoamia mahdollisuuksia; korostaa, että aloitteelle tarvitaan riittävää rahoitusta ESR:n ja muiden entisten ja tulevien EU:n rakennerahastojen kautta; pitää neuvoston seitsemän vuoden jaksolle osoittamia määrärahoja riittämättöminä;

47. painottaa kuitenkin, että nuorisotakuualoite ei voi korvata rakenteellisia toimia ja rakenneuudistuksia, joilla joidenkin jäsenvaltioiden koulutusmarkkinat ja työmarkkinat saadaan vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin;

48. kehottaa komissiota tarjoamaan kannustimia ja teknistä tukea nuorille, jotta nämä voisivat perustaa oman yrityksen iskulauseen ”ellet löydä työpaikkaa, työllistä itsesi” mukaisesti;

49. ehdottaa, että nuorten yrittäjähänkeä lisätään helpottamalla mikroluottojen ja mikrorahoitusvälineiden käyttöä;

50. katsoo, että talouden vakauttamistoimia ei pitäisi toteuttaa tavalla, joka vähentää nuorten työpaikkoja; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan lisää kannustimia nuorten laadukkaan työllistämisen tukemiseen, kuten alennusta veroihin ja sosiaaliturvamaksuihin, sekä asianmukaisen työmarkkinalainsäädännön käyttöönottoon;

51. toteaa, että sosiaaliset yritykset voivat olla merkittävässä asemassa, kun halutaan edistää laadukkaiden työpaikkojen luomista sekä torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä investoimalla Euroopan nuorten koulutukseen;

52. korostaa, että jäsenvaltioiden on tarjottava turvaverkko epäonnistuneita uusia yrityksiä varten; kehottaa jäsenvaltioita vähentämään byrokratiaa;

Uudet teknologiat ja sosiaalinen media

53. kehottaa komissiota käynnistämään tutkimuksen uusien teknologioiden ja sosiaalisen median vaikutuksesta nuorten elämään;
54. korostaa, että jäsenvaltioiden on toteutettava strategioita, jotka tukevat nuorten tieto- ja viestintäteknikan käyttömahdollisuuksia;
55. kehottaa komissiota hyödyntämään sosiaalisen median dynamiikkaa koulutuksessa ja nuorten osallistumisessa, jotta voitaisiin lisätä työllistettävyyttä ja yrittäjyyttä sekä vahvistaa innovaatioita ja kulttuuria;
56. korostaa tarvetta suojella nuoria kaikenlaiselta hyväksikäytöltä, myös verkkohyökkäyksiltä ja nuorten henkilöietoihin ja terveyteen liittyvältä hyväksikäytöltä;
57. korostaa tarvetta parantaa komission nuorisoaloitteita (esimerkiksi Euroopan nuorisoportaali) koskevaa tiedottamista ja käyttöä sosiaalisten verkostojen kautta ja lisätä yhteistyötä nuorisojärjestöjen ja nuorten edustajien kanssa;
58. panee tyytyväisenä merkille ilmoitetun komission koulutuksen avoimuuden lisäämistä koskevan tiedonannon "Opening Up Education", jonka tarkoituksena on parantaa koulutus- ja harjoittelujärjestelmien tehokkuutta, saatavuutta ja tasapuolisuutta vahvistamalla tieto- ja viestintäteknikan ja uusien teknologioiden integrointia koulutukseen ja harjoitteluun, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tukemaan aloitteita koulutuksen avoimuuden lisäämiseksi esimerkiksi järjestämällä laajoja avoimia verkkokursseja;

Nuorten osallistuminen ja Euroopan unionin kansalaisuus

59. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuosi 2013 on julistettu Euroopan kansalaisten teemavuodeksi; tähdentää, että nuoret on saatava paremmin mukaan toimintaan rohkaisemalla heitä kertomaan näkemyksiään Euroopan unionin tulevaisuudesta;
60. kehottaa komissiota jatkamaan ja lisäämään tukeaan eurooppalaiselle nuorisokortille, jotta helpotetaan nuorten mahdollisuuksia osallistua kulttuurielämään kaikkialla Euroopan unionissa;
61. korostaa urheilun, liikunnan ja sosiaalisen toiminnan ratkaisevan tärkeää merkitystä nuorten kannustamisen keinona, jolla voi olla valtava vaikutus paikallisyhteisöihin ja joka voi auttaa vastaamaan moniin nuorten kohtaamiin yhteiskunnallisiin haasteisiin esimerkiksi torjumalla sosiaalista syrjäytymistä ja lisäämällä nuorten ylpeyden ja oman-arvon tunnetta; korostaa myös, että liikunnan fyysiset ja henkiset hyödyt voivat myös auttaa lisäämään nuorten työkykyä;
62. korostaa, että EU:n on suunnattava nuorille yhtenäisiä viestejä, joita tuetaan todellisella politiikalla ajatellen vuoden 2014 Euroopan parlamentin vaaleja;
63. kehottaa komissiota laatimaan lisää aloitteita Euroopan unionin yhdentymisen vahvistamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään Eurooppa-opintoja opetussuunnitelmaan;
64. korostaa, että on tärkeää hyödyntää tieto- ja viestintäteknikkaa, myös sosiaalisia verkostoja, joiden tarkoituksena on erityisesti lisätä osallistumista;
65. pitää tärkeänä kehittää lisää tutustuttamisohjelmia syrjäytyneille ryhmille ja antaa nuorisoalalle tukea, jotta se voi kehittää rakenteitaan ja kommunikointikanaviaan ja saavuttaa siten enemmän nuoria, erityisesti sosiaalisen syrjäytymiseen vaarassa olevia;
66. korostaa "Youth in action" -ohjelman merkitystä, koska se edistää aktiivista kansalaisuutta, kehittää yhteisvastuuta ja lisää suvaitsevaisuutta nuorten keskuudessa;
67. korostaa nuorisojärjestöjen roolia tärkeimpänä osallistumisen ja vapaaehtoistoiminnan kanavana ja katsoo, että sitä on lujitettava tukijärjestelyillä, sopivilla oikeudellisilla kehyksillä sekä oikeuksien ja velvollisuuksien selkeällä yksilöimisellä vapaaehtoistyötä koskevan eurooppalaisen peruskirjan mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita turvaamaan nuorisotyön ja erityisesti EU-hankkeissa mukana olevien nuorisojärjestöjen poliittisen ja taloudellisen tuen;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

68. katsoo, että nuorten mahdollisuus elää itsenäistä elämää on ensisijainen tavoite, johon nuorisostrategian olisi pyrittävä tulevalle kaudella; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita keskittämään nuorisoalan yhteistyön nuorten itsenäistymiseen ja kaikkien nuorten osallistumiseen yhteiskunnan toimintaan;

Yleiset periaatteet

69. korostaa kaikenlaisen syrjinnän, kuten sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän poistamista nuorten keskuudesta;

70. korostaa, että sukupuolten välisen epätasa-arvon ja stereotyyppien torjumisen olisi oltava olennainen osa tehokasta nuorisopolitiikkaa, jotta voidaan ehkäistä ja poistaa erityisesti naisiin kohdistuva väkivalta;

71. korostaa, että on tärkeää pitää nuoria ihmisiä EU:n sosiaalisen vision ensisijaisena ryhmänä ja sitoutua heihin suoraan, mikä lisää heidän vaikutusvaltaansa, kehitystään, hyvinvointiaan ja sosiaalista osallisuuttaan;

72. tähdentää, että nuorille vammaisille on tarjottava tehokasta ja yksilöllistä tukea;

o

o o

73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0365

Nuorisotyöttömyyden torjunta: selviytymiskeinot

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 nuorisotyöttömyyden torjunnasta: selviytymiskeinot (2013/2045(INI))

(2016/C 093/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman nuorten työmarkkinoille pääsyn edistämisestä sekä harjoittelijoiden, työharjoittelun ja oppisopimuskoulutuksen aseman vahvistamisesta ⁽¹⁾,

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Mahdollisuuksia nuorille -aloite” (COM(2011)0933) sekä 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Mahdollisuuksia nuorisolle -aloitteesta ⁽²⁾ ja komissiolle esittämänsä suullisesti vastattavan kysymyksen Mahdollisuuksia nuorille -aloitteesta ⁽³⁾,

— ottaa huomioon komission tiedonannon Mahdollisuuksia nuorille -aloitteen täytäntöönpanosta (COM(2012)0727),

⁽¹⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 29.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0224.

⁽³⁾ O-000106/2012; B7-0113/2012.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Nuoret liikkeellä” (COM(2010)0478),
- ottaa huomioon Luxemburgissa 17. kesäkuuta 2011 hyväksytyt neuvoston päätelmät nuorten työllisyyden edistämisestä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi,
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät nuorisotyöllisyysaloitteesta,
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2012 annetun komission ehdotuksen ”Tavoitteena harjoittelun laatupuitteet – SEUT-sopimuksen 154 artiklan mukaisen työmarkkinaosapuolten Euroopan unionin tason toisen vaiheen kuuleminen” (COM(2012)0728),
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2012 annetun komission ehdotuksen neuvoston suositukseksi nuorisotakuun perustamisesta (COM(2012)0729),
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2012 julkaistun Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) raportin Suomessa ja Ruotsissa nuorisotakuusta saaduista kokemuksista (”Youth Guarantee: Experiences from Finland and Sweden”),
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman nuorisotakuusta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 28. helmikuuta 2013 tekemän poliittisen sopimuksen neuvoston suosituksesta nuorisotakuun perustamisesta,
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin. Uudistetulla avoimella koordinoitimenetelmällä kiinni nuorison haasteisiin ja mahdollisuuksiin” (COM(2009)0200),
- ottaa huomioon ehdotuksen komission asiakirjan ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta” (COM(2011)0607) muuttamisesta,
- ottaa huomioon 30. tammikuuta 2012 annetun Eurooppa-neuvoston jäsenten julkilausuman ”Kohti kasvua tukevaa vakauttamista ja työllisyyttä edistävää kasvua”,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman vammaisten liikkuvuudesta ja osallistamisesta sekä Euroopan vammaisstrategiasta 2010–2020 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan nuorisofoorumin yhdessä työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien kanssa kehittämän oppisopimuskoulutuksen ja harjoittelujen laatua koskevan eurooppalaisen peruskirjan,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2012 julkaistun Eurofoundin raportin nuorista, jotka eivät ole työelämässä tai koulutuksessa ”NEETs: young people not in employment, education or training: characteristics, costs and policy responses in Europe” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2012 julkaistun Eurofoundin raportin nuorten työelämään osallistumista edistävien toimenpiteiden tehokkuudesta ”Effectiveness of policy measures to increase the employment participation of young people” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 29. huhtikuuta 2011 julkaistun Eurofoundin raportin nuorten työntekijöiden auttamisesta kriisin aikana ”Helping young workers during the crisis: contributions by social partners and public authorities” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0016.

⁽²⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽³⁾ Eurofoundin raportti vuodelta 2012 ”NEETs: young people not in employment, education or training: characteristics, costs and policy responses in Europe, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg.

⁽⁴⁾ Eurofoundin raportti vuodelta 2012 ”Effectiveness of policy measures to increase the employment participation of young people”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg.

⁽⁵⁾ Eurofoundin raportti vuodelta 2011 ”Helping young workers during the crisis: contributions by social partners and public authorities”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman maahanmuuttajien kotouttamisesta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2012 julkaistun Eurofoundin raportin ”Recent policy developments related to those not in employment, education and training (NEETs)” ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 julkaistun Eurofoundin raportin ”Terveysongelmista kärsivien ja vammaisten nuorten aktiivinen osallistaminen” ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan;
  - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0275/2013);
- A. toteaa, että 23,5 prosenttia työkäisistä nuorista oli työttömänä kesäkuussa 2013; toteaa myös, että Itävallassa ja Saksassa nuorten työttömyysaste oli korkeintaan 10 prosenttia mutta Kreikassa yli 64,2 prosenttia, mikä kertoo sekä jäsenvaltioiden välisistä että niiden sisäisistä huomattavista maantieteellisistä eroista; ottaa huomioon, että tuoreimpien tietojen ja ennusteiden mukaan nuorten tilanne huonontuu edelleen joissakin jäsenvaltioissa;
- B. ottaa huomioon, että alle 25-vuotiaiden naisten työttömyys kasvaa edelleen ja että se on noussut vuonna 2009 tilastoidusta 18,8 prosentista 22,1 prosenttiin vuonna 2012, ja viimeisten tietojen mukaan se on nyt 22,9 prosenttia; ottaa huomioon, että lannistuneisuuden, omaehtoisen syrjäytymisen ja työttyymättömyyden kaltaiset asenteet yleistyvät yhä enemmän; ottaa huomioon, että nuorten naisten työmarkkinaolosuhteet ovat edelleen huonommat kuin nuorten miesten, minkä vuoksi Eurooppa menettää merkittävää taloudellista kasvupotentiaalia erittäin pätevien naisten taitojen vajaakäytön vuoksi;
- C. toteaa, että vuonna 2011 ilman koulutus-, työ- tai harjoittelupaikkaa oli 7,5 miljoonaa 15–24-vuotiasta ja 6,5 miljoonaa 25–29-vuotiasta nuorta, joista osa kuuluu muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin; toteaa, että tällä voi olla vakavia yksilöllisiä ja yhteiskunnallisia seurauksia kuten epävarmat tulevat työllisyysnäkymät sekä köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen tai jopa psyykkiset ja fyysiset häiriöt; uskoo, että nämä ongelmat lisääntyvät lähitulevaisuudessa ja että niistä aiheutuu huomattavia taloudellisia seurauksia jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmille;
- D. toteaa, että 14 miljoonaa vailla koulutus- tai työpaikkaa olevaa nuorta edellyttää paljon suurempia ponnistuksia jäsenvaltioilta ja Euroopan unionin toimielimiltä, jotta nuoret saadaan uudelleen työmarkkinoille; toteaa, että Euroopan nuorilla on huomattavan erilaisia tarpeita, ja sen vuoksi työmarkkinoille integroitumista tukevat kaikki toimenpiteet on mukautettava kunkin erityisryhmän tarpeita vastaavaksi ja niihin on tarvittaessa sisällytettävä myös henkilökohtaiset arviointimenetelmät;
- E. toteaa, että arvioiden mukaan nuorten poisjäänti työmarkkinoilta aiheutti jäsenvaltioille 153 miljardin euron taloudelliset menetykset vuonna 2011, mikä vastaa 1,2:ta prosenttia EU:n BKT:stä ⁽⁴⁾; toteaa, että tämä määrä on huomattavasti suurempi kuin ne 10 miljardia euroa, jotka arvioiden mukaan tarvitaan 2 miljoonan uuden työpaikan luomiseen nuorille ⁽⁵⁾; katsoo, että tämä muodostaa raskaan ja pitkäaikaisen yhteiskunnallisen ja taloudellisen rasitteen koko Euroopan unionille;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0092.

⁽²⁾ Eurofoundin raportti vuodelta 2012 ”Recent policy developments related to those not in employment, education and training (NEETs)”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg. (<http://www.eurofound.europa.eu/docs/erm/tn1109042s/tn1109042s.pdf>).

⁽³⁾ Eurofoundin raportti vuodelta 2013 ”Terveysongelmista kärsivien ja vammaisten nuorten aktiivinen osallistaminen”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg (<http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1226.htm>).

⁽⁴⁾ Eurofoundin raportti vuodelta 2012: ”NEETs – Young people not in employment, education or training: characteristics, costs and policy responses in Europe”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg.

⁽⁵⁾ Itävallan työ-, sosiaali- ja kuluttajansuoja-asioiden ministeriö, tammikuu 2012.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- F. katsoo, että nuorisotyöttömyys on merkittävä osatekijä, joka vaikuttaa useissa jäsenvaltioissa meneillään olevaan maastamuuton jyrkkään kasvuun; toteaa, että liikkuvuuden ja maastamuuton valitsee vapaaehtoisesti vain hyvin pieni vähemmistö ja että valinta tehdään pikemminkin taloudellisesti pakottavista syistä;
- G. katsoo, että Euroopan unionissa tarvitaan mittavia investointeja kasvun ja työllisyyden luomiseksi ja kotimaisen kysynnän vahvistamiseksi; katsoo, että lyhyen aikavälin taloustilanteen ja jäsenvaltioiden työmarkkinatilanteen huomattava parantaminen edellyttää investointipakettia, joka vastaisi kahta prosenttia Euroopan unionin maiden BKT:stä; katsoo, että tämä toimenpide hyödyttäisi ensisijaisesti nuoria, koska he kärsivät kriisistä eniten;
- H. toteaa, että talouskriisien aikana nuoret ovat monia muita väestöryhmiä heikommassa asemassa; toteaa, että monen nuoren kohdalla työttömyys saattaa muuttua pitkäaikaistyöttömyydeksi, mikä voi lisätä huomattavasti kyseisten nuorten sosiaalisen syrjäytymisen riskiä; katsoo, että tällä on vakavia seurauksia nuorille, koska se heikentää heidän itsetuntoaan, estää heitä toteuttamasta tavoitteitaan, heikentää heidän ansioitaan ja uranäkymiään ja lykkää heidän mahdollisuuksiaan elää itsenäisenä aikuisena ja perustaa perhe, mutta myös yhteiskunnalle, koska se huonontaa yhteiskunnallista, taloudellista ja väestökehityksellistä tilannetta Euroopassa sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä ja kasvattaa todennäköisyyttä, että nuoret kokevat ikääntyneinä köyhyyttä, koska he eivät ole pystyneet maksamaan työuran aikana sosiaaliturvamaksuja;
- I. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklassa yhteisö nimenomaisesti valtuutetaan torjumaan sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää; ottaa huomioon, että yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetusta direktiivistä 2000/78/EY huolimatta nuoriin naisiin kohdistuu edelleen ikään ja sukupuoleen perustuvaa syrjintää heidän siirtyessään työmarkkinoille;
- J. toteaa, että vaikka nuorisotyöttömyyden taso yleisesti onkin korkea, EU:ssa on lähes neljä miljoonaa avointa työpaikkaa⁽¹⁾, koska työttömien taidot eivät vastaa tarjolla olevissa työpaikoissa vaadittuja taitoja; toteaa, että tietyillä tieto- ja viestintätekniikan sekä tutkimuksen ja kehittämisen kaltaisilla aloilla hyvin ammatitaitoisesta henkilöstöstä vallitsee jatkuva ja entistä suurempi kysyntä, jota ei saada tyydytettyä;
- K. ottaa huomioon, että ILO on suositellut, että nuorisotakuun täysimääräiseen täytäntöönpanoon EU:ssa osoitetaan 21 miljardin euron määrärahat, mikä vastaa 0,5 prosentin osuutta euroalueen menoista;
- L. toteaa, että Euroopan unioni sitoutui Eurooppa 2020 -strategiassa nostamaan koulutustasoa, alentamaan koulupudokkaiden osuuden alle 10 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä sekä nostamaan 30–34-vuotiaiden korkeakoulutettujen tai vastaavan tasoisen koulutuksen saaneiden määrän vähintään 40 prosenttiin väestöstä ja nostamaan 20–64-vuotiaiden työllisyysasteen 75 prosenttiin;
- M. katsoo, että kriisi on johtanut epävarmojen työsuhteiden lisääntymiseen erityisesti nuorilla ja että monet täysipäiväiset työpaikat on korvattu määräaikaisten työsuhteiden, osa-aikatyöllä ja palkattomalla työllä;
- N. toteaa, että nuorten työharjoittelu on useammin palkatonta kuin palkallista ja että näin syrjitään nuoria ja heikennetään heidän taloudellista tilannettaan; katsoo, että harjoittelijoiden hyväksikäyttö halpana työvoimana on tunnustettava ja sen takia on laadittava harjoittelun laatuksiterit;
- O. toteaa, että pk-yritykset ja mikroyritykset ovat talouskasvun, uusien työpaikkojen luomisen ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen näkökulmasta kantava voima mutta ne ovat vähentäneet talouskriisin seurauksena yli 3,5 miljoonaa työpaikkaa ja rajoittaneet huomattavasti työhönottoa; toteaa, että työpaikkojen sulkemiset ovat vaikuttaneet kaikkiin työntekijöihin ja eniten nuoriin;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-380_en.htm?locale=fr.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- P. katsoo, että nuorilla on oikeus taitojensa mukaisiin korkealaatuisiin työpaikkoihin; katsoo, että laadukkaat työpaikat ovat välttämättömiä eurooppalaisten nuorten ihmisarvon ja itsenäisyyden kannalta;
- Q. toteaa, että vuonna 2008 esiin noussut talouskriisi on vaikuttanut kielteisesti niin kysyntään kuin tarjontaan työmarkkinoilla, mikä pahentaa merkittävästi tuleviin työnsaantinäkymiin liittyvää epävarmuutta sekä lisää työttömien tarvetta saada paremmin tietoa työllistymismahdollisuuksista; toteaa, että koulutus ja taitojen kehittäminen ovat usein heikommassa asemassa olevien ryhmien saavuttamattomissa, vammaiset nuoret mukaan luettuina;
- R. toteaa, että käytännön taitoja korostavat kaksiosaiset koulutusjärjestelmät, joissa yhdistetään kouluopetus ammatilliseen koulutukseen, sekä joissakin jäsenvaltioissa käytössä olevat korkeakouluopintojen ja ammatillisten opintojen yhdistelmäutkinnot ovat osoittautuneet toimiviksi kriisiaikana; ottaa huomioon, että komissio on toistuvasti todennut, että tehokkailla kaksiosaisilla koulutusjärjestelmillä voidaan varmistaa ammattitaitoisten työntekijöiden vakaa saatavuus ja pitää nuorten työttömyysaste alhaisena;
- S. katsoo, että siirtyminen kokopäiväisestä opiskelusta työmarkkinoille on ratkaiseva hetki nuorten elämässä ja se vaikuttaa olennaisesti heidän tuleviin uranäkymiinsä, koko työuran palkkaukseen sekä heidän pitkän aikavälin sosiaaliseen tilanteeseensa; ottaa huomioon, että koulutuspolitiikkaa ei voida tässä yhteydessä erottaa työmarkkinapolitiikasta;
- T. toteaa, että vuonna 2008 puhjennut talouskriisi on vaikuttanut kielteisesti niin kysyntään kuin tarjontaan työmarkkinoilla, mikä pahentaa merkittävästi tuleviin työnsaantinäkymiin liittyvää epävarmuutta ja minkä vuoksi on tärkeää tarkastella jäsenvaltioiden investointeja työpaikkojen luomiseen ja koulutukseen; katsoo, että kriisin seurauksena yhteiskunnalliset ristiriidat ja yhteiskunnallinen levottomuus voivat lisääntyä;
- U. katsoo, että työvoimapalveluilla on keskeinen rooli työmarkkinoilla, joten niiden on täytettävä tiukat laatuvaatimukset, joiden noudattamista toimivaltaisten viranomaisten on valvottava; korostaa, että näitä laatuvaatimuksia ja valvontaa koskevia vaatimuksia olisi sovellettava samalla tavalla niin julkisiin kuin yksityisiin työvoimapalveluihin;
- V. katsoo, että työttömyys voidaan osaksi ratkaista kehittämällä korkealaatuisia ammatillisia koulutusjärjestelmiä, joissa on päteviä opettajia ja kouluttajia, innovatiivisia oppimismenetelmiä, laadukkaita infrastruktuureja ja välineitä, jotka ovat työmarkkinoiden kannalta relevantteja ja jotka tarjoavat väyliä jatkokoulutukseen;
- W. toteaa, että nuorten osuus määräaikaisissa työsuhteissa työskentelevistä on 40 prosenttia, mutta koko työväestöstä heidän osuutensa on vain 13 prosenttia, ja että joka viides nuori pelkää menettävänsä työpaikkansa;
- X. toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa on havaittavissa kasvava kuilu valmistuneiden taitojen ja työmarkkinoiden tarvitsemien taitojen välillä;
- Y. katsoo, että työmarkkinoiden tarpeiden huomioon ottamisen ei pitäisi mennä sen edelle, että lapset saavat mahdollisimman laajan tietopohjan, sillä tämä on paras turva työelämän ja elämän epävarmuustekijöiden varalle; katsoo, että suurin osa tutkimuksista osoittaa korkealaatuisen koulutuksen tärkeyden heti ensimmäisistä kouluvuosista lähtien koulunkäynnin varhaisen keskeyttämisen torjumiseksi ja vähävaraisimmista oloista tulevien lasten sisällyttämiseksi paremmin osaksi koulutusjärjestelmää;
- Z. katsoo, että avoimet oppimateriaalit parantavat opetuksen laatua, saatavuutta ja tasapuolisuutta ja edistävät vuorovaikutteista, joustavaa ja yksilöllistä oppimisprosessia tieto- ja viestintätekniikan ja uusien tekniikoiden käytön avulla; katsoo, että avoin opetus parantaa kestäväää työllistävyyttä tukemalla elinikäistä oppimista;
- AA. katsoo, että nopeasti muuttuva maailmanlaajuinen taloustilanne aiheuttaa sekä koulujen että yliopistojen opettajille ennennäkemättömiä haasteita ja että tässä muuttuvassa taloustilanteessa on keskeisen tärkeää kehittää uusia taitoja ja monenlaista osaamista, innovatiivisia lähestymistapoja sekä nykyaikaisia opetusmenetelmiä, jotta voidaan varmistaa nuorten tuottava opetus ja nuorison työllistyminen;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- AB. ottaa huomioon, että 60 prosenttia valmistuneista on naisia, jolle annetaan usein alemmpitasoisia ja alipalkattuja töitä; ottaa huomioon, että sukupuolierot vaikuttavat nuoriin naisiin myös työelämän ulkopuolella ja työehdoissa, mikä johtaa eroavaisuuksiin palkoissa (tällä hetkellä 16,2 prosenttia) ja myös eläkkeissä;
- AC. ottaa huomioon, että joustavuuden vaatimus ja epävarmuus vaikuttavat enemmän naisten kuin miesten työllisyyteen: vuoden 2012 kolmannella neljänneksellä 15–24-vuotiaista osa-aikaista työtä tekevästä noin 60 prosenttia oli naisia ja että samassa ikäryhmässä korkea-asteen koulutuksen saaneista (yliopistollinen loppututkinto tai jatkotutkinto) määräaikaisista työntekijöistä 64 prosenttia oli naisia;
- AD. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 artiklasta, 27. marraskuuta 2000 annetusta direktiivistä 2000/78/EY ja 5. heinäkuuta 2006 annetusta direktiivistä 2006/54/EY huolimatta nuoriin naisiin kohdistuu edelleen ikään ja sukupuoleen perustuvaa syrjintää heidän siirtyessään työmarkkinoille; ottaa huomioon, että yhteiskunnallisesti heikossa asemassa oleviin ryhmiin, kuten etnisiin vähemmistöihin, kuuluvilla naisilla on enemmän vaikeuksia päästä virallisille työmarkkinoille;
- AE. ottaa huomioon, että äitiys vaikeuttaa usein nuorten naisten pääsyä työmarkkinoille ja että näin ollen se lisää sukupuolten eriarvoisuutta työelämässä;
- AF. katsoo, että nuoria koskevat työllisyystoimenpiteet on sisällytettävä tulevaisuuteen suuntautuvaan johdonmukaiseen ja investointeihin suuntautuvaan makrotaloudelliseen strategiaan, jolla luodaan edellytykset kestävien 2000-luvun työpaikkojen luomiselle sekä tehokkaalle siirtymiselle koulutuksesta työhön;
1. korostaa, että nuorten työllisyyttä edistävien kansallisten toimien ja EU:n poliittisten toimenpiteiden olisi oltava johdonmukaisia ja toisiaan vahvistavia ja että niissä olisi keskityttävä erityisesti korkealaatuiseen (ammattilliseen) koulutukseen ja työkokemuksen hankkimiseen, minkä avulla nuorilla olisi näin mahdollisuus saada pysyvä hyvälaatuinen työpaikka; korostaa, että luomalla mahdollisuuksia harjoittelujakson suorittamiseen kohtuullista korvausta vastaan ja yleishyödyllisten toimintojen toteuttamiseen voidaan antaa nuorille mahdollisuus toimia sosiaalisesti hyödyllisten tehtävien parissa ja saada työkokemusta;
  2. pitää valitettavana, että nykyiset kriisitoimenpiteet, joilla pyritään leikkaamaan julkisia menoja kriisimaissa, ovat jo aiheuttaneet välittömiä kielteisiä vaikutuksia nuoriin, kun leikkaukset ovat kohdistuneet koulutukseen, työpaikkojen luomiseen ja tukipalveluihin;
  3. korostaa, että työttömät nuoret ovat peräisin hyvin erilaisista ryhmistä, jotka on yksilöitävä niiden tarpeiden ja valmiuksien mukaan hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon parantamiseksi; katsoo, että olisi tunnistettava avaintaidot, joiden avulla nämä nuoret pääsevät nopeammin, vakaammin ja kestävämmiin työmarkkinoille; katsoo, että erityistä huomiota on kiinnitettävä nuoriin, joilla ei ole mitään tutkintoa ja jotka eivät opiskele, tee työtä eivätkä kouluttaudu;
  4. kehottaa komissiota yhdessä niiden jäsenvaltioiden kanssa, joiden nuorisotyöttömyysaste on yli 25 prosenttia, torjumaan nuorisotyöttömyyttä luomalla työpaikan ainakin joka kymmenennelle työttömälle nuorelle;
  5. korostaa, että tarvitaan työpaikkojen luomiseen tähtäävää aktiivista, kattavaa ja yhdenmukaista työmarkkinapolitiikkaa ja nuoriin kohdistettavia erityistoimenpiteitä, jotta voidaan välttää käytettävissä olevien resurssien tuhlaaminen ja pikemminkin vähentää nuorisotyöttömyyttä kuin vain "kierrättää sitä"; kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan, voitaisiinko niiden työmarkkinoilla toteuttaa esimerkkejä muiden jäsenvaltioiden parhaista käytännöistä, ja kehottaa jäsenvaltioita myös ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin nuorisotyöttömyyden torjumiseksi; painottaa hyviä kokemuksia, joita ammatillisen koulutuksen järjestelmiä ja kaksiosaisia koulutusjärjestelmiä soveltavissa valtioissa on saatu parannettaessa koulutuksesta työelämään siirtymistä ja kurottaessa näin umpeen koulutuksesta saadun ammattitaidon ja työmarkkinoiden vaatimusten välistä kuilua; korostaa, että komission tehtävänä on tukea aktiivisesti tällaisia ponnisteluja, ja kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti ammatillisten koulutusjärjestelmien uudistuspyrkimyksistä; korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota suuressa syrjäytymisvaarassa oleviin heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin, ilman koulutus- ja työpaikkaa olevat nuoret mukaan luettuina;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

6. kehottaa komissiota keräämään nuorten koulutukseen liittyviä menestystarinoita ja laatimaan niistä käsikirjan muille jäsenvaltioille;
7. kehottaa komissiota laatimaan vuosittain kertomuksen jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien uudistamisesta ja siten edistämään nuorten työllistyvyyttä rakenteellisesti pitkällä aikavälillä;
8. kehottaa komissiota kehittämään laadullisia suuntaviivoja nykyaikaista kaksiosaista koulutusjärjestelmää varten ja katsoo, että suuntaviivojen tueksi olisi laadittava luettelo, johon kootaan keskeiset eurooppalaiset ei-akateemiset ammatinkuvat laajasti määriteltyinä;
9. tähdentää, että on tärkeää parantaa korkea-asteen koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen laatustandardeja ja pääsymahdollisuuksia; korostaa myös kielten oppimisen merkitystä yleissivistävässä ja ammatillisessa koulutuksessa;
10. painottaa, että kaikki tärkeät paikallisen, alueellisen, kansallisen ja EU:n tason sidosryhmät, kuten työmarkkina-osapuolet, työvoimapalvelut, opetusviranomaiset, yksittäiset työnantajat, kansalaisjärjestöt ja erityisesti myös opiskelija- ja nuorisojärjestöt, on tärkeää saada mukaan, jotta erilaisia nuorten työllisyyttä ja työllistettävyyttä edistäviä toimia voitaisiin suunnitella, toteuttaa ja valvoa onnistuneesti ja kokonaisvaltaisesti; korostaa, että nuorten laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja edistävien toimenpiteiden on oltava joustavia, jotta täytetään työmarkkinoiden alati muuttuvat tarpeet; panee merkille joustavien ja samalla luotettavien sopimussuhteiden, koulutukseen palaamista edistävien tehokkaiden toimien ja nykyaikaisten sosiaaliturvajärjestelmien tarpeen; korostaa, että nuorten varhaisella, jo paljon ennen oppivelvollisuuden loppumista tapahtuvalla ammatinvalinnanohjauksella on erityinen painoarvo, koska se edellyttää, että vanhemmat ja koulut parantavat valmiuksiaan auttaa ja ohjata oppilaita koulutuksen ja myöhemmin ammatin valinnassa;
11. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä tieteen, teknologian, tekniikan ja matematiikan alojen asettamiseksi ensisijaisiksi koulutusohjelmissaan työmarkkinoiden odotettuun tulevaisuuden kehitykseen vastaamiseksi;
12. korostaa työehtosopimusneuvottelujen keskeistä merkitystä edistettäessä ja parannettaessa nuorten työntekijöiden työehtoja;
13. tunnustaa, että oikeisiin taitoihin investoiminen on merkittävä tekijä, jolla autetaan jäsenvaltioita innovoimaan ja parantamaan kilpailukykyään;
14. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan nopeasti muuttuvan globaalin talousympäristön ennennäkemättömät haasteet, joita sekä koulujen että korkeakoulujen opettajat joutuvat kohtaamaan; toteaa, että keskeisessä asemassa nuorten menestyksessä koulutuksessa ja heidän työllistymisnäkömissään ovat uusien taitojen ja pätevyksien kehittäminen, innovatiivinen lähestymistapa ja nykyaikaiset opetus- ja oppimismenetelmät;
15. kehottaa jäsenvaltioita rohkaisemaan ja tukemaan koulutusta, kansalaisyhteiskuntaa ja nuorisoa koskevien laadukkaiden aloitteiden avulla nuorten ja erityisesti naisten osallistumista demokraattiseen elämään sekä hyödyntämään nykyisiä ja uusia välineitä politiikan kehittämisen edistämiseksi ja näin tukemaan nuorten kehitystä, hyvinvointia ja sosiaalista osallisuutta;
16. on syvästi huolissaan koulutukseen ja nuorisopolitiikkaan kohdistuvista määrärahojen leikkauksista jäsenvaltioissa, minkä seurauksena nuoret saattavat jäädä sekä koulutuksen että työelämän ulkopuolelle, ja muistuttaa, että yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen osoitetut määrärahat ovat välttämätön ja korvaamaton sijoitus tulevaisuuteen;
17. kehottaa lisäämään opetushenkilöstön ammatillista koulutusta, erityisesti nykyaikaisia opetusmenetelmiä ja uuden tekniikan käyttöä koskevaa koulutusta; huomauttaa, että elinikäinen oppiminen alkaa jo varhaiskasvatuksessa, ja korostaa, että sen yhteydessä on edistettävä nautittavalla tavalla erityisesti kielellisiä taitoja;
18. korostaa ehdotettua EU:n laajuista lainantakausjärjestelmää kokoaikaisesti opiskelevien maisteriohjelmaa suorittavien opiskelijoiden hyväksi ja sen merkitystä EU:ssa ja kolmansissa maissa, jotta voidaan helpottaa entisestään nuorten liikkuvuutta ja edistää moniulotteista yliopistojen luokittelua;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

19. katsoo, että olisi otettava huomioon paikalliset tarpeet ja alueelliset erityispiirteet, jotta yhdenmukaisen aluekehitysstrategioiden puitteissa voidaan yksilöidä mahdolliset työpaikat erityisesti innovatiivisilla aloilla kuten vihreillä aloilla ja sosiaalisissa yrityksissä;
20. kehottaa jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisviranomaisia laatimaan yhdenmukaisia aluekehitysstrategioita, joihin otetaan mukaan koulutuksen ja työllistämisen osa-alueet koulunkäynnin varhaisen keskeyttämisen ehkäisemistä koskevista toimista alkaen, ja luomaan uusia työllistymispolkuja nuorille;
21. toteaa että tilanne on erityisen hankala alueilla, joilla nuorisotyöttömyys on yli 25 prosenttia; panee tyytyväisenä merkille, että nuorten työllisyyden edistämiseen suunnattua unionin tukea on tarkoitettu lisätä ehdotetussa EU:n nuorisotyöllisyysaloitteessa, jonka määrärahat ovat enintään 8 miljardia euroa seitsemän vuoden pituisella kaudella 2014–2020; korostaa samalla, että eurooppalaisen nuorisotakuun tehokkaaseen toteuttamiseen tarvittaisiin ILO:n mukaan 21 miljardia euroa yksinomaan euroalueella; on samaa mieltä siitä, että tähän nuorisotyöllisyysaloitteeseen suunnattujen erityismäärärahojen ja ESR:n vastaavien määrärahojen olisi oltava etupainotteisia;
22. korostaa, että nuorisotyöttömyyden ja nuorten pitkäaikaistyöttömyyden torjuntaan tarvitaan pikaisia toimia; korostaa lisäksi, että nuorten on saatava pitkäaikaisia, pysyviä ja laadukkaita työpaikkoja;
23. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että nuorisoon kohdistuvaa kansallista lainsäädäntöä ja erityisesti yhdenvertaista kohtelua työssä koskevaan direktiiviin (2000/78/EY) perustuvaa kansallista lainsäädäntöä ei käytetä nuorten syrjimiseksi sosiaalietuuksien saamisessa; katsoo, että on tehtävä paljon enemmän sen varmistamiseksi, että sekä työnantajat että työnantajat ovat tietoisia tämän lainsäädännön mukaisista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;
24. kehottaa jäsenvaltioita päivittämään aluekehitysstrategioitaan siten, että niissä otetaan huomioon toimenpiteet työllisyyden lisäämiseksi, nuorten työllisyys mukaan luettuna;
25. panee tyytyväisenä merkille EPSCO-neuvoston 28. helmikuuta 2013 tekemän päätöksen, joka koskee neuvoston suositusta nuorisotakuun täytäntöönpanosta, ja kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin nuorisotakuujärjestelmien täytäntöönpanemiseksi kunnianhimoisesti kansallisella tasolla; kehottaa laajentamaan kohderyhmiä alle 30-vuotiaisiin nuoriin, mukaan luettuina vastavalmistuneet ja tutkintoa suorittamattomat koulutusjärjestelmistä poistuneet nuoret; korostaa, että tämän toimenpiteen menestys riippuu suuresti monista politiikoista ja toimintaedellytyksistä kuten riittävästä investoinneista yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen, työvoimapalvelujen infrastruktuurista ja valmiuksista, opiskelupaikkojen ja valmistuneille tarkoitettujen paikkojen saatavuudesta sekä laadukkaista oppisopimuskoulutuspaikoista ja harjoittelupaikoista ja työpaikkojen luomiseen tähtäävistä yleisistä politiikoista; kehottaa toteuttamaan jäsenvaltioiden kansallisten uudistusohjelmien avulla ja talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa riittäviä jatkotoimia, joilla helpotetaan kansallisten nuorisotakuujärjestelmien valvontaa, arviointia ja jatkuvaa parantamista; korostaa, että nuorisotakuujärjestelmät olisi liitettävä laajemmin osaksi aktiivista kansallista työmarkkinapolitiikkaa;
26. ilmoittaa jäsenvaltioille, että parlamentti aikoo seurata tarkkaan kaikkia jäsenvaltioiden toimia nuorisotakuun toteuttamiseksi, ja kehottaa nuorisojärjestöjä pitämään parlamentin ajan tasalla jäsenvaltioiden toimia koskevista analyyseistaan;
27. kehottaa kansallisia parlamentteja ja nuorisojärjestöjä yhdessä pitämään hallituksia vastuullisina nuorisotakuun toteutumisesta sekä varmistamaan, että toteutetaan vakavia toimia sen varmistamiseksi, että jokainen nuori (työtön tai virallisen koulutuksen ulkopuolella oleva) saa neljän kuukauden kuluessa laadukkaan työtarjoituksen, jatkokoulutusta, oppisopimuskoulutusta tai harjoittelupaikan;
28. korostaa, että nuorisotakuujärjestelmien täytäntöönpanoon tarkoitettujen toimenpiteiden ja rahoituksen ei pitäisi heikentää rakenteellisia toimia ja uudistuksia, joita tarvitaan koulutusjärjestelmien ja työmarkkinoiden soveltamiseksi tulevaisuuden haasteisiin eräissä jäsenvaltioissa;
29. kehottaa komissiota sisällyttämään ohjelmiinsa erityisiä nuorisotyöttömyyden torjuntaan tähtääviä toimenpiteitä noudattaen Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvän lippulaivahankkeen ”Nuoret liikkeellä” mukaista kokonaisvaltaista ja yhdenmukaista lähestymistapaa;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

30. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita niiden sitoutumisesta Eurooppa 2020 -strategian 75 prosentin työllisyys-tavoitteeseen niin naisten kuin miestenkin osalta ja varoittaa, että nuorisotyöttömyyden nykyinen taso voi jättää kokonaisen naissukupolven työmarkkinoiden ulkopuolelle, mikä lisää naisten näkymättömyyttä ja haavoittuvuutta;

31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan ja julkistamaan nuorisotyöttömyyden torjuntaa koskeviin toimintalinjoihin (kuten nuorisotakuun toteuttamiseen) ja erityisesti sukupuoliulottuvuuteen liittyviä tietoja tuottamalla alueellisia tilastoja eri jäsenvaltioille;

32. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan selkeät laatustandardit ja indikaattorit kansallisten nuorisotakuu-järjestelmien kehittämiselle ja tukemaan entistä enemmän kaikkia nuorisotakuujärjestelmien toteuttamisen kannalta olennaisia toimijoita kuten kansallisia työmarkkinaosapuolia, paikallis- ja alueviranomaisia, työvoimapalveluja sekä opetusviranomaisia; kehottaa edistämään nuorisotakuujärjestelmiä taloudellisin kannustimin, julkisten hankintojen kannustimet mukaan luettuina, ja rahoittamaan työpaikalla tapahtuvaa harjoittelua, jolla tuetaan yrityksiä tekemään laadukkaista työpaikoista ja koulutuksesta tarjouksia, jotka ovat tehokas ja kohdennettu investointi nuorten potentiaaliin; korostaa yritysten erityistä vastuuta edellä mainittujen mahdollisuuksien tarjoamisesta;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yhdessä nuorten sidosryhmien ja parlamentin kanssa nuorten työllisyyttä koskevan toimintasuunnitelman, jossa määritetään lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteet; pitää valitettavana, että nykyisessä keskustelussa pitkän ajanjakson toimenpiteitä esitetään lyhyen aikavälin ratkaisuina; painottaa, että lyhyellä aikavälillä on keskityttävä kriisin välittömään lieventämiseen sekä työmarkkinoilla että niiden ulkopuolella olevien osalta ja painotettava toimeentulon turvaamista; painottaa, että koulutukseen, työpaikkojen luomiseen, oppisopimusjärjestelmiin ja työnantajiin kohdistuviin kannustimiin tehtävät investoinnit ovat pääasiassa keskipitkän aikavälin mutta myös pitkän aikavälin toimenpiteitä, jotka kaikkien toimijoiden on hyväksyttävä ja joita on jatkettava vähintään viiden vuoden ajan; painottaa, että erityisesti ammatillisen koulutuksen harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevän järjestelmän rakentaminen, oppisopimuskoulutus, työssä oppiminen ja nuorten työmarkkinoille integroiminen ovat pitkän ajanjakson toimenpiteitä, joihin on sitouduttava nykyistä pidempään;

34. suosittelee, että jäsenvaltioissa, joissa on kaksiosainen ammattikoulutusjärjestelmä, olisi tarjottava ”korvaavaa oppisopimuskoulutusta” ja samalla nuorisotakuuta usean työnantajan järjestämän ammattikoulutuksen muodossa alle 18-vuotiaille nuorille, joilla ei ole oppisopimuspaikkaa; katsoo, että jäsenvaltioissa, joissa ei ole kaksiosaista ammattikoulutusjärjestelmää, olisi ryhdyttävä toimiin vastaavasti mukautetun järjestelmän toteuttamiseksi;

35. painottaa, että eri ikäryhmät edellyttävät erilaisia lähestymistapoja työllistymiskysymyksissä, kun nuorten osalta on keskityttävä työmarkkinoille siirtymiseen ja vanhempien ikäryhmien osalta työn jatkuvuuden parantamiseen ja sosiaaliturvaan;

36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään työelämän ja koulutuksen lähentymistä, jotta voidaan luoda erilaisia koulutusohjelmia, kuten sellaisia kaksiosaisia koulutuspolkuja, joissa yhdistyvät teoreettinen tietämys ja käytännön kokemus, jotta nuoret voivat hankkia tarvitsemaansa yleistä ja erityistä osaamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita myös investoimaan ammatillista koulutusta sekä teknisiä ja yrittäjyyttä koskevia opintoja koskevan tiedotuskampanjan tukemiseen;

37. kehottaa Euroopan unionin toimielimiä antamaan hyvän esimerkin poistamalla internet-sivustoiltaan ilmoitukset palkattomasta harjoittelusta ja maksamaan vähimmäiskorvausta, joka perustuu harjoittelupaikkakunnan elinkustannusten tasoon;

38. kehottaa jäsenvaltioita harjoittamaan osallistavaa ja kohdennettua työvoimapolitiikkaa, jolla varmistetaan nuorten osallistuminen heitä arvostavalla tavalla ja tarjotaan heille mielekäästä toimintaa esimerkiksi luomalla innostavia verkostoja ja harjoittelujärjestelmiä, joihin kuuluu taloudellinen tuki, jotta harjoittelijalla olisi mahdollisuus muuttaa ja asua harjoittelupaikan lähellä, sekä kansainvälisiä urakeskuksia ja nuorisokeskuksia, jotka tarjoavat yksilöllistä ohjausta esimerkiksi ammatillisesta järjestäytymisestä ja tietoja nuorten harjoitteluun liittyvistä oikeudellisista näkökohdista;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

39. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan yhteistyössä kaikkien relevanttien toimijoiden ja sidosryhmien kanssa työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien saavuttamiseksi yksityiskohtaisempia strategioita, joissa liitetään toisiinsa tehokkaat toimenpiteet koulupudokkaiden saamiseksi takaisin kouluun tai työelämään; kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita esittämään talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa, kuinka ne aikovat edetä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien integroimisessa nuorisotakuun ja muiden välineiden avulla; korostaa tarvetta lisätä nuorten työllistettävyyttä ja osallistumista edistämällä elinikäistä oppimista ja tekemällä sosiaaliturvajärjestelmistä entistä osallistavampia ja aktiivisempia; kehottaa poistamaan monitahoisempia tarpeita omaavien nuorten tai vammaisten nuorten käytännölliset ja logistiset esteet, joita he kohtaavat työmarkkinoille tullessaan;

40. pyytää jäsenvaltioita tehostamaan pyrkimyksiään vähentää koulunkäynnin keskeyttämistä, jotta vuoteen 2012 mennessä saavutettaisiin Eurooppa 2020 -strategian mukainen tavoite siitä, että korkeintaan 10 prosenttia nuorista jättää koulun kesken; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään koulun keskeyttämisen ja lukutaidottomuuden torjunnassa entistä laajempaa toimenpidevalikoimaa, kuten luokkakoon pienentäminen, avun tarjoaminen oppilaille, joilla ei ole varaa suorittaa loppuun pakollista koulutusta, käytännön opetuksen painottaminen opetusohjelmissa, tukihenkilöiden käyttöönotto kouluissa ja koulunsa keskeyttävien välittömän seurannan järjestäminen; viittaa esimerkkiin, joka on saatu Suomesta, jossa on onnistuttu alentamaan koulupudokkaiden määrää tarkastelemalla yhdessä oppilaiden kanssa mahdollisuuksia lähteä uusille urille; pyytää komissiota koordinoimaan parhaiden käytäntöjen hanketta;

41. toteaa, että leikkien avulla lapsia voidaan jo varhaiskasvatustasossa ohjata koulussa menestymisen kannalta oikeaan suuntaan, ja korostaa, että opetushenkilökunnan peruskoulutus sekä erikoistumiskoulutus ovat tässä yhteydessä erittäin tärkeitä;

42. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan kriisin aiheuttamien poikkeuksellisten sosiaalisten olosuhteiden takia strategian heikossa asemassa olevien oppilaiden kannustamista, taloudelliset kannustimet mukaan luettuina, jotta he saavat toisen asteen opinnot päätökseen;

43. korostaa laadukkaan julkisen opiskelija-asuntolaverkon merkitystä;

44. kannattaa sitä, että perustetaan Erasmus kaikille -ohjelma, johon sisällytetään erillinen nuoria koskeva luku ja vastaavat erilliset talousarviomäärärahat, ja että tukea lisätään nuorisotyötä virallisen ja epävirallisen järjestelmän ulkopuolella tekeville tahoille; on sitä mieltä, että erityisesti monialaisten taitojen hankkiminen (esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikka ja kielet) esimerkiksi opiskelemalla, työskentelemällä tai tekemällä vapaaehtoistyötä ulkomailla voi edistää nuorten aktiivista osallistumista yhteiskuntaan ja Euroopan yhdentymistä sekä parantaa heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla ja työntekijöiden liikkuvuutta yleisesti unionin alueella;

45. painottaa, että Euroopan sosiaalirahastolla olisi oltava keskeinen tehtävä nuorisotyöttömyyden torjumisessa, ja kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia toimintaohjelmien hallintoviranomaisia varmistamaan, että ohjelmiin sisältyy toimenpiteitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

46. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön kansallisten nuorisotakuujärjestelmiensä mukaiset toimenpiteet ja ottamaan huomioon sukupuolinäkökohdat näiden toimenpiteiden valmistelun, suunnittelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan työvoimatoimistoja, joissa työskentelee tarkoituksenmukaisesti koulutettua henkilökuntaa ja jotka kykenevät toteuttamaan tehokkaita tiedotustoimia ja laatimaan erityisiä työllistymissuunnitelmia naisille myös pitkäaikaisen työttömyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vaaran välttämiseksi;

47. korostaa, että nuorisotakuun toteutuminen edellyttää kollektiivisten palkkaneuvottelujen sekä samapalkkaisuuden tai samanarvoisen työn periaatteen noudattamista;

48. korostaa, että nuorten on tärkeää oppia yleisiä taitoja, kuten tieto- ja viestintätekniikkaan liittyviä taitoja, johtajuustaitoja, kriittistä ajattelua, kielitaitoja ja yrittäjyystaitoja myös ulkomaanopintojaksojen kautta, jotta voidaan parantaa nuorten mahdollisuuksia työmarkkinoilla ja heidän valmiuksiaan sopeutua työmarkkinoiden tuleviin muutoksiin; kehottaa jäsenvaltioita antamaan tällaisille taidoille suuremman merkityksen opetusohjelmissaan;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

49. on tietoinen vaikeuksista, joita nuoret kohtaavat oman yrityksensä perustamisessa ja kehittämisessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan nuoria yrittäjiä ja itsenäisinä ammatinharjoittajina työskenteleviä nuoria helpottamalla ja yksinkertaistamalla rahoituksen saatavuutta, vähentämällä hallinnollisia rasitteita, tarkastelemalla konkurssilakeja ja luomalla yleisesti suotuisat puitteet, joihin olisi sisällyttävä tehokasta neuvontaa ja mentorointia sekä yrityshautomoiden hyödyntämistä;

50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin nuorten naisten yksityisyrittäjyyden ja itsenäisenä ammatinharjoittajana toimimisen kannustamiseksi, edistämiseksi ja tukemiseksi tarjoamalla heille koulutusta ja neuvontaa sekä helpottamalla erityisesti pk-yritysten rahoituksen ja mikrorahoituksen saantia edullisin ehdoin ja verohelpotuksin;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan stereotypiaa, jonka mukaan yrittäjyys on riskialtista ja miesvaltaista toimintaa; korostaa, että naisten yleisaseman vahvistamiseksi työmarkkinoilla ja yrittäjyyden edistämiseksi tehokkaammin on toteutettava toimia naisyrittäjien alueellisen ja kansainvälisen yhteistyön tukemiseksi ja kannustettava perustamaan foorumeiden verkosto kokemusten ja parhaiden käytänteiden jakamiseksi;

52. panee tyytyväisenä merkille nuorten itsenäisen ammatinharjoittamisen edistämiseen liittyvän ehdotuksen Progress-mikrorahoitusjärjestelyn seuraajasta, joka otettaisiin käyttöön työllisyyttä ja sosiaalisia innovaatioita koskevan unionin ohjelman yhteydessä kaudella 2014–2020 ja jonka avulla kysyntään voitaisiin vastata paremmin myös niiden nuorten keskuudessa, jotka perustavat pieniä yrityksiä, yliopisto-opiskelijoiden perustamat yritykset mukaan luettuina; suhtautuu myönteisesti EIP:n sitoumukseen kiinnittää erityistä huomiota investointeihin, joilla parannetaan nuorten mahdollisuuksia päästä tuottaviin työpaikkoihin; korostaa, että työllisyyttä ja sosiaalisia innovaatioita koskevan ohjelman kaikissa kolmessa lohossa tarjotaan keinoja nuorisotyöttömyyden torjumiseen;

53. korostaa, että vaikka internettalous luo 2,6 työpaikkaa jokaista menetettyä muuta kuin verkkotyöpaikkaa kohden, on tärkeää, että nuoret muuttavat ohjelmointi- ja suunnittelutaidot sekä sosiaalisen markkinoinnin taidot työpaikoiksi hyödyntämällä saatavilla olevaa yhteisön rahoitusta ja kansallista rahoitusta;

54. kehottaa noudattamaan sekä EU:n että kansallisella tasolla kunnianhimoista ja kokonaisvaltaista poliittista lähestymistapaa, jossa koulutusta, harjoittelua, laadukkaita työpaikkoja ja itsenäistä ammatinharjoittamista sekä työvoiman liikkuvuutta koskevia aloitteita tarkastellaan kaikkien nuorten näkökulmasta, kaikilla tasoilla ja yhdenmukaisesti; kannustaa jäsenvaltioita laajoihin korkeakoulujen ja muiden oppilaitosten kuulemisiin niiden opetusohjelmien sopeuttamiseksi entistä paremmin työmarkkinoiden tarpeisiin; kehottaa komissiota laatimaan tulevaa ohjelmakautta 2014–2020 varten kattavan analyysin EU:n ohjelmista sekä koulutukseen ja nuorisotyöttömyyden torjuntaan osoitetuista rahoituslähteistä ohjelmakaudella 2007–2013 ja laatimaan parlamentille ja neuvostolle siitä kertomuksen; korostaa, että nuorisotyöttömyys liittyy alhaiseen talouskasvuun useimmissa jäsenvaltioissa; painottaa tämän vuoksi kiireellistä tarvetta asettaa ensisijaiseksi uusien työpaikkojen syntymistä edistävät kasvun muodot, joista on hyötyä myös nuorille, sekä puuttua nuorten työmarkkinoille siirtymisen rakenteellisiin esteisiin;

55. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen Euroopan nuorisojoukko-ohjelmasta, jonka tavoitteena olisi antaa alle 30-vuotiaille nuorille kaikkialla Euroopassa mahdollisuus tehdä vapaaehtoistyötä toisessa jäsenvaltiossa kolmen kuukauden ajan; korostaa, että Euroopan nuorisojoukko-ohjelman ajatuksena on antaa nuorille mahdollisuus käyttää ja päivittää koulutuksessa saatuja ja sosiaalisia taitoja, lisätä heidän tietämystään toisesta jäsenvaltiosta sekä edistää ystävyyttä ja yhdentymistä kaikkialla EU:ssa; korostaa, että nuorisojoukko-ohjelman puitteissa tehdyn työn on oltava vapaaehtoista ja palkatonta eikä sillä voi korvata olemassa olevia työpaikkoja vierailuvaltiossa; katsoo, että nuorisojoukko-ohjelma olisi käsitettävä yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuutena, jonka tavoitteena on perustaa ohjelma, jossa nuoret voivat saada henkilökohtaisia apurahoja kattamaan matka- ja asuinkulut kolmen kuukauden ajalta;

56. katsoo, että koulutuslaitosten olisi järjestettävä opintosuunnitelman ulkopuolisia työharjoitteluja, jotta opiskelijat saavat kokemusta valitulta alalta, mikä vahvistaa heidän osaamistaan ja muodostaa yhteyksiä työpaikalle;

57. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan yritysmailman ja koulutusalan yhteistyötä ja lujittamaan niiden välisiä kumppanuuksia kaikilla tasoilla, jotta opetussuunnitelmat voitaisiin sitoa entistä tiiviimmin työmarkkinoiden tarpeisiin esimerkiksi laajentamalla alakohtaisia taitoyhteenliittymiä ja osaamisyhteenliittymiä;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

58. korostaa ammatillisen koulutuksen laadun parantamisen merkitystä sille, että voidaan saavuttaa tasapaino koulutuksen ja työmarkkinoiden kysynnän välillä; katsoo, että ammatillisen koulutuksen edistämisen ei pitäisi tapahtua korkeakoulutuksen kustannuksella; korostaa, että ammatillisen ja korkea-asteen koulutuksen välistä vuorovaikutusta ja näiden koulutusmuotojen välisiä siirtymismahdollisuuksia on parannettava; korostaa, että tarvitaan nykyistä joustavampia opetusohjelmia, jotta voidaan helpottaa nuorten pääsyä työmarkkinoille ja helpottaa sopeutumista työmarkkinoiden tuleviin muutoksiin;

59. kehottaa komissiota tekemään harjoittelun laatupuitteita koskevan ehdotuksen, joka perustuu sen aikaisempaan ehdotukseen oppisopimuskoulutuksen ja harjoittelujen laatua koskevasta eurooppalaisesta peruskirjasta⁽¹⁾ ja johon sisällytetään laadukkaan harjoittelun määritelmä ja asianmukaista palkkaa, työoloja sekä työterveys- ja työturvallisuusstandardeja koskevat kriteerit; kehottaa jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia varmistamaan harjoittelun riittävät laadulliset perusteet ja huolehtimaan siitä, että harjoittelu räätälöidään nuorten tarpeiden mukaisesti tärkeiden taitojen saavuttamiseksi ja että sen tukena on pakollinen valvonta, sekä varmistamaan työharjoittelun laatuvaatimukset tarkoituksena muun muassa estää nuorten hyväksikäyttö halpana korvaavana työvoimana; korostaa, että näitä vaatimuksia ja tietämystä niistä on edistettävä ja levitettävä aktiivisesti;

60. kehottaa jäsenvaltiota kiinnittämään erityistä huomiota maahanmuuttajanuorten suureen työttömyyteen ja asettamaan etusijalle työmarkkinoille sijoittumisen ja integraatiopolitiikkojen valtavirtaistamisen, koska työpaikka on avain onnistuneeseen kotoutumiseen; korostaa, että nuorten maahanmuuttajien kohtaamat vaikeudet ammatinvalinnanohjauksen saamisessa olisi otettava huomioon ja että nuorten maahanmuuttajien integroimista yhteiskuntaan ja työmarkkinoille olisi valvottava ja arvioitava;

61. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia omaksumaan kunnianhimoisen lähestymistavan kehitettäessä eurooppalaista oppisopimusyhteinliittymää, joka käynnistyy heinäkuussa 2013, ja tukemaan myös Euroopan laajuisia, kansallisia, alueellisia ja paikallisia kampanjoita ammatillista koulutusta koskevien havaintojen vaihtamiseksi; katsoo, että yhteenliittymän olisi järjestettävä säännöllisesti keskustelutilaisuuksia eurooppalaisen oppisopimusstrategian seurannasta kaikkien tärkeiden Euroopan tason, kansallisten, alueellisten ja paikallisten sidosryhmien kanssa; korostaa, että lisäksi olisi annettava mahdollisuus rahoitukseen rajat ylittävän harjoittelun helpottamiseksi, jotta yritykset ja työmarkkinajärjestöt voisivat osallistua harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistävän koulutusmallin luomiseen;

62. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan yhdessä komission kanssa toimia ja huojennuksia oppisopimusten ja alle 35-vuotiaiden nuorten perustamien yritysten käynnistämiseen tarkoitettujen tukien hyväksi;

63. painottaa tarvetta laajentaa työmarkkinaosapuolten kumppanuuden ja yritysten yhteiskuntavastuun puitteita, jotta niihin voitaisiin entistä paremmin sisällyttää oppisopimuskoulutuksen ja harjoittelujen laatua koskeva eurooppalainen peruskirja sekä nuorisotakuu;

64. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ohjelmakauden 2014–2020 määrittelyn yhteydessä laatimaan rakennerahastojen tavoitteiden asettamiselle, seurannalle ja arvioinnille tiukat ja määritettävissä olevat kriteerit sekä nuorisotyöttömyyden torjuntaa koskevat täsmälliset tavoitteet, jotka ovat mitattavissa myös sukupuolikohtaisesti (vuosina 2007–2011 rakennerahastojen edunsaajista 52 prosenttia oli naisia);

65. pyytää komissiota harkitsemaan ESR:n uutta mukauttamista, jotta voidaan tarjota lisätukea nuoria naisia työllistävälle aloille sekä työllistymisen edistämiseen ja lastenhoitoon;

66. toteaa, että tehostettaessa ja täydennettäessä jäsenvaltioiden toimenpiteitä taloudellisen toiminnan vauhdittamiseksi ja työllisyyden parantamiseksi niiden alueilla EU:n koheesio politiikka on ensisijainen väline, jolla unioni voi auttaa valtioita selviytymään nykytilanteesta ohjaamalla välttämättömien rakenneuudistusten toteuttamista ja keskittämällä investointeja ensisijaisesti toimiin, jotta investointien vaikutukset jäsenvaltion ja sen alueiden sosioekonomiseen tilanteeseen olisivat mahdollisimman suuria ja jotta talous elpyisi ja nuorille syntyisi uusia työpaikkoja; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti ja koordinoitusti käytettävissä olevaa EU:n rahoitusta (EAKR, ESR, koheesiorahasto,

⁽¹⁾ COM(2012)0728.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ja EMKR) ja antamaan nuorille mahdollisuuden toimia aktiivisesti taloudessa ja yhteiskunnassa; painottaa, että olisi kiinnitettävä huomiota alueellisiin erityispiirteisiin, koska ne voivat määrittää nuorten aloitteiden onnistumisen tai epäonnistumisen koko EU:ssa ja erityisesti epäsuotuisimmilla ja syrjäisimmillä alueilla, joilla tarvitaan investointeja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseen;

67. kannustaa jäsenvaltioita edistämään nuorten työllistymismahdollisuuksia paikallisesti ja täydentämään tätä helpottamalla nuorten työntekijöiden liikkumista heidän halutessaan toisiin EU-maihin tai kauemmas⁽¹⁾; kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla vahvistetaan heidän koulutustaan tai kokemuksiaan, mukaan luettuina nykyisten esteiden poistaminen rajat ylittäviltä oppisopimuskoulutuksilta ja harjoitteluilta; toivoo, että tutkintotodistusten ja taitojen vastavuoroisessa tunnustamisessa edistytään entisestään ja että kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien koordinoitua tehostetaan erityisesti eläkejärjestelmien osalta ja että jatkuvasti investoidaan tuntuvasti varhaisessa iässä alkavaan kieltenopetukseen;

68. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan tehokkaiden julkisten työvoimapalvelujen uudistusprosessia ja kehittämistä, jotta niiden nuoria koskevat toimet ja lähestymistavat voitaisiin kohdentaa paremmin olennaisena osana kaikkia kansallisia nuorisotakuustrategioita; korostaa tarvetta uudistaa Eures-järjestelmää siten, että työnhakijat ja työpaikkaa vaihtavat löytäisivät avoinna olevat työpaikat paremmin jo ennakoivasti ja että Eures-järjestelmää ja myös sen neuvontaverkostoa koskeva tietoisuus lisääntyy ja lisätään sen näkyvyyttä ja käytettävyyttä työvoimaneuvontajärjestelmänä, joka auttaa opiskelijoita saamaan lisää tietoa avoinna olevista työpaikoista; korostaa vahvemman koordinoitua tarvetta Euresin ja muiden kansalaisille ja yrityksille suunnattujen portaalien ja palveluiden (esimerkiksi "Eka Eures -työpaikka" -ohjelman, Europe Direct -tiedotuspisteiden tai pk-yrityksille suunnatun eurooppalaisen yritysverkoston) välillä, jotta tarjotut palvelut olisivat tehokkaita ja vaikuttavia; suhtautuu myönteisesti julkisten työvoimapalvelujen johtajien työhön ja kannattaa sen institutionalisoimista;

69. kehottaa jäsenvaltioita luomaan muuttovirtoja koskevien täsmällisten lukujen puuttuessa tämän liikkuvuuden tutkimista, seuraamista ja arvioimista koskevan mekanismin, joka voidaan siirtää Eures-järjestelmään ilmiön tarkasteltavuuden parantamiseksi;

70. korostaa lisäksi, että on tärkeää lisätä nuorten tietämystä mahdollisuudesta käyttää julkisten työvoimapalvelujen neuvontapalveluita, vahvistaa kumppanuuksia koulujen ja korkeakoulujen kanssa sekä toteuttaa toimia Eures-verkoston yhdenmukaisen parantamiseksi;

71. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan ja hyväksymään epävirallisen ja virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella saadun koulutuksen ja pätevyuden sekä muun työkokemuksen työmarkkinoilla vaadittujen taitojen arvottamiseksi, jotta nuoret voivat osoittaa entistä paremmin koulutuksensa ja pätevyytensä, joita menestyksellinen työmarkkinoille pääsy edellyttää;

72. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan selkeän ja yhdenmukaisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän unionin sisällä käyttämällä etenkin ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaista siirtojärjestelmää, Europass-todistuksia sekä eurooppalaista tutkintojen viitekehystä, panemaan kaikilta osin täytäntöön epävirallisen ja arkioppimisen validointia koskevan neuvoston suosituksen ja erityisesti varmistamaan epävirallisen ja epämuodollisen oppimisen tunnustamisen yli valtioiden rajojen; korostaa näiden aloitteiden nopean täytäntöönpanon ja raportoinnin merkitystä;

73. korostaa, että niin kutsuttuun aivovuotoon on puututtava, koska korkeasti koulutettujen ja osaavien nuorten työskentely taitojaan huomattavasti alhaisemman vaatimustason tehtävissä johtaa siihen, etteivät nämä nuoret pääse käyttämään todellisia taitojaan ja osaamistaan, millä on heihin kielteisiä sosiaalisia ja psykologisia vaikutuksia;

74. toteaa, että rajat ylittävä työvoiman liikkuvuus voi olla osittain tehokas ratkaisu työvoiman kysynnän ja tarjonnan yhteen sovittamiseksi unionissa; kehottaa jäsenvaltioita samalla toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet aivovuodon estämiseksi kestäväillä toimenpiteillä, joilla varmistetaan erittäin pätevien työntekijöiden työllistymismahdollisuudet heidän omassa jäsenvaltiossaan tai omalla alueellaan;

⁽¹⁾ MobiPro-ohjelman kaltaiset aloitteet.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

75. pitää koulutuksesta työelämään siirtymistä ratkaisevan tärkeänä ajankohtana nuorille; korostaa turvallista siirtymistä edistävien toimien merkitystä; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita kehittämään henkilökohtaista työvoimaneuvontaa sekä tehostamaan ohjaus- ja neuvontatoimenpiteitä ja yksilöllisten tarpeiden mukaan räätälöityjä työvoimapalveluja, jotka alkaisivat jo toisen asteen koulutuksen ensimmäisen vuoden aikana, jotta nuoret voisivat tehdä tietoisia valintoja tulevan yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen suhteen; kehottaa jäsenvaltioita myös ottamaan käyttöön mekanismeja, joiden avulla voidaan seurata tarjolla olevia mahdollisuuksia ja arvioida, kuinka moni nuori onnistuu siirtymään myöhemmin työelämään;
76. korostaa, että on kannustettava kaikenkokoisia yrityksiä tarjoamaan koulutuspaikkoja kaksiosaisen ammattikoulutusjärjestelmän puitteissa, paitsi jos yrityksellä on suuria taloudellisia vaikeuksia, ja annettava nuorelle työpaikka koulutuksen päätyttyä;
77. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että nuoret voisivat halutessaan saada tehokasta tukea erityisesti ammatinvalinnassa sekä tietoa oikeuksistaan ja vähimmäistuloistaan;
78. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että yliopistojen opetussuunnitelmiin sisällytetään työn etsimistä koskeva peruskoulutus;
79. katsoo, että EU:n koulutusjärjestelmien on edistettävä tasapuolisuuden ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien periaatetta; kehottaa edistämään kaikkia tarvittavia taitoja elinikäisen oppimisen ohjelmiin pääsyn helpottamiseksi keskeisenä edellytyksenä osaamis yhteiskunnassa;
80. painottaa, että kaikki nuorisotyöttömyyden torjuntaan kohdennetut määrärahat pitäisi käyttää tehokkaasti; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön työllisyystoimien seuranta- ja arviointijärjestelmän, joka olisi julkinen ja helposti kansalaisten käytettävissä, sekä kyseisten toimenpiteiden tehokkuuden varmistamisjärjestelmän, jotta toteutettavat toimet perustuisivat koko ajan enemmän näyttöön ja niitä voitaisiin myös jakaa unionin tasolla; toteaa tässä yhteydessä, että tuloksia ja vaikutusindikaattoreita koskevan yhteisen järjestelmän perustaminen edistäisi eri ohjelmissa saavutetun edistymisen määrällistä ja laadullista arviointia;
81. korostaa, että nuorisojärjestöillä olisi oltava tunnustettu asema nuorisotyöttömyyttä koskevan politiikan ja aloitteiden seurannassa ja tarvittaessa täytäntöönpanossa;
82. painottaa tarvetta investoida vakaiden ja laadukkaiden vihreiden työpaikkojen luomiseen keinona antaa nuorille mahdollisuus ihmisarvoiseen elämään; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita suuntaamaan kaikki käytettävissä olevat varat investointien edistämiseen erityisesti vihreiden työpaikkojen luomiseksi, jotta voidaan torjua nuorten aivan liian korkea työttömyysastetta;
83. katsoo, että tarvitaan uusia houkuttelevampia ja alueelliset näkökohdat paremmin huomioon ottavia koulutusstrategioita sekä kokemusten ja parhaiden käytänteiden jakamiseen alueiden ja jäsenvaltioiden välillä tarkoitettujen verkostofoorumien luomista siten, että otetaan huomioon tilanteiden epäyhtenäisyys ja suhtaudutaan joustavasti alueiden erityistarpeisiin ja -piirteisiin ja määritellään painopistealueet kunkin alueen kehittämiseksi;
84. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön toimia, joissa käsitellään sukupuolten välistä eriarvoisuutta ja haavoittuvien ryhmien kuten työkyvyttömiä, vanhusten, maahanmuuttajien ja yksinhuoltajiaitien tarpeita;
85. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan politiikkaa, jonka avulla edistetään naisten osuutta aloilla ja urilla, joilla he ovat aliedustettuina, kuten tieteen ja tekniikan alalla (vuonna 2009 EU:ssa tutkijoista vain 33 prosenttia oli naisia) sekä talous- ja rahoitusalailla, koska tällaisten urien valinta tekisi heistä entistä kilpailukykyisempiä työmarkkinoilla;
86. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan sukupuolen mukaista eriytymistä sekä koulutuksessa että työmarkkinoilla määrittämällä jatkuvaan seurantaan perustuvia erityisiä ja ohjattuja oppimis- ja koulutus suunnitelmia siten, että noudatetaan 28. marraskuuta 2012 annetussa komission tiedonannossa "Koulutuksen uudelleenajattelu" (COM (2012)0669) tehtyjä päätelmiä, joiden puitteissa koulutuspolitiikka yhdistetään nuoriin naisiin kohdennettuihin työllistämistoimiin ja edistetään naisten työllisyyttä ja kannustetaan siihen strategisilla kehityksen aloilla;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

87. kehottaa jäsenvaltioita edistämään nuorten naisten pääsyä työelämään ja toteuttamaan toimenpiteitä, joiden avulla naiset pysyvät työllistettyinä, jotta he voivat samalla keskittyä laadukkaan työn hankkimiseen ja ammatilliseen kehittymiseen, ja kuroma an umpeen aukkoja työmarkkinoille pääsyyssä, työurissa ja palkkauksessa, jotka ovat aina aiheuttaneet naisten ja miesten välisiä eroja työelämässä;

88. katsoo, että naisten auttaminen palaamaan työmarkkinoille edellyttää moniulotteisia poliittisia ratkaisuja, joihin kuuluvat elinikäinen oppiminen sekä toimet, joilla torjutaan epävarmoja työsuhhteita ja edistetään työtä, jossa toteutuvat työntekijän oikeudet ja noudatetaan naisten niin halutessa eriytettyjä työnorganisointitapoja, jotta heidän ei tarvitsisi hylätä tai keskeyttää työuriaan;

89. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään asianmukaista politiikkaa täysin yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja ottamaan käyttöön erityisiä toimenpiteitä, myös työntekoon painottuvaa koulutusta ja työllistymisohjelmia, jotta varmistetaan nuorten miesten ja nuorten naisten yhtäläiset mahdollisuudet tosiasiallisen työkokemuksen hankkimiseen;

90. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja toteuttamaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista ja seurantaa koskevaa politiikkaa, jolla mahdollistetaan työttömien kansalaisten pääsy työnvälitys- ja sosiaaliturvapalvelujen piiriin;

91. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0366

Palveluiden sisämarkkinat**Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 palveluiden sisämarkkinoista: tilanneselvitys ja tulevat toimet (2012/2144(INI))**

(2016/C 093/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9, 49 ja 56 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon palveludirektiivin täytäntöönpanosta "Kasvua luovia uusia palveluita koskeva kumppanuus vuosina 2012–2015" (COM(2012)0261) ja siihen liittyvät komission yksiköiden valmisteluasiakirjat,
- ottaa huomioon palveludirektiivin taloudellisia vaikutuksia kartoittavan komission tutkimuksen "The economic impact of the Services Directive: A first assessment following implementation" (Economic Papers No 456),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Palvelujen sisämarkkinat toimivammiksi – palveludirektiivin mukaisen keskinäisen arvioinnin tulokset ja tarvittavat jatkotoimet" (COM(2011)0020) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "On the process of mutual evaluation of the Services Directive" (SEC(2011)0102),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun" (COM(2012)0573),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantaminen" (COM(2012)0259),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi" (COM(2011)0206),

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti” (COM(2010)0608),
  - ottaa huomioon 14.–15. maaliskuuta 2013 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät eurooppalaisten politiikkojen vaikutuksista kasvuun ja työllisyyteen,
  - ottaa huomioon 28.–29. kesäkuuta 2012 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät kasvu- ja työllisyyssovituksesta,
  - ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät palvelujen sisämarkkinoiden toimivuuden parantamisesta palveludirektiiviä koskevan keskinäisen arvioinnin perusteella,
  - ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksesta komissiolle sisämarkkinoiden hallinnoinnista ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan kansalaisten ja yritysten 20 suurimmasta sisämarkkinoiden toimintaa koskevasta huolenaiheesta ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman palveludirektiiviä koskevasta keskinäisestä arvioinnista ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä ⁽⁶⁾,
  - ottaa huomioon 15. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman palveludirektiivin 2006/123/EY täytäntöönpanosta ⁽⁷⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0273/2013),
- A. toteaa, että sisämarkkinat ovat yksi Euroopan unionin rakentamisen kulmakivistä ja että niiden hyvä toiminta on olennaista unionin politiikan asianmukaisen täytäntöönpanon ja unionin elpymisen kannalta;
- B. ottaa huomioon, että palvelualan osuus on yli 65 prosenttia EU:n BKT:stä ja työllisyysasteesta ja että palveluala on talouden tukipylväs; ottaa huomioon, että palveludirektiivin soveltamisalaan kuuluvien palvelujen osuus on 45 prosenttia EU:n BKT:stä;
- C. katsoo, että direktiivin täysimääräisellä täytäntöönpanolla voidaan tuntuvasti parantaa palveluiden sisämarkkinoiden toimintaa erityisesti pk-yritysten ja itsenäisten ammatinharjoittajien markkinoillepääsyn helpottumisen ja kuluttajien valinnanvaran kasvamisen myötä; katsoo, että näin voidaan tehostaa myös EU:n kilpailukykyä, vauhdittaa kasvua ja luoda uusia työpaikkoja;

⁽¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0395.

⁽⁴⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 46.

⁽⁵⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 51.

⁽⁶⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 9.

⁽⁷⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 1.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- D. katsoo, että toimivien ja tehokkaiden palvelumarkkinoiden kilpailukyvyn tehostaminen on välttämätöntä Euroopan teollisuuden, yritysten (erityisesti pk-yritysten) ja kuluttajien kannalta;
- E. katsoo, että vuonna 2006 hyväksytty palveludirektiivi on tuonut konkreettista etua edistämällä sekä yritysten että kuluttajien markkinoille pääsyä, mutta sillä ei ole vielä saatu aikaan kaikkia odotettuja tuloksia, mikä johtuu direktiivin puutteellisesta täytäntöönpanosta;
- F. katsoo, että direktiivin tulkinnan hajanaisuus ja täytäntöönpanon puutteellisuus haittaavat edelleen palvelujen vapaata liikkuvuutta yli rajojen;
- G. katsoo, että yritysten ja erityisesti pk-yritysten on edelleen täytettävä laajoja hallinnollisia ja byrokraattisia velvoitteita, jotka kuormittavat yrityksiä huomattavasti varsinkin, kun niihin lisätään yritysten luotonsaantivaikeudet;
- H. katsoo, että palveludirektiivin vaatimusten täyttämisen herpaantuminen ei saisi johtaa siihen, että vähennetään pyrkimyksiä saada täysi hyöty direktiivistä;
- I. katsoo, että on aika ryhtyä toimenpiteisiin, koska työttömyyden lisääntymisen ja julkisen talouden heikentymisen vuoksi palveluala on aikaisempaakin tärkeämpi kilpailukyvyn, kasvun ja työllisyyden moottori, jota ei voida jättää vaille huomiota;

Palvelualojen käyttämätön potentiaali luoda kasvua ja työpaikkoja

1. korostaa, että tarpeettomat ja kohtuuttomat hallinnolliset rasitteet, syrjivät käytännöt ja tietyt perusteettomat yli EU:n sisärajojen tarjottavia palveluja koskevat rajoitukset tukahduttavat kasvun lähteitä, haittaavat työpaikkojen luomista ja vievät yrityksiltä liiketoimintamahdollisuuksia;
2. korostaa, että EU:n BKT:ta voitaisiin komission kunnianhimoisen arvion mukaan kasvattaa jopa 2,6 prosenttia 5–10 vuoden aikana, jos jäsenvaltiot olisivat valmiita panemaan palveludirektiivin täytäntöön asianmukaisesti ja täydellisesti ja poistamaan perusteettomat rajoitukset;
3. toteaa, että komission on keskitettävä toimensa taloudellisesti merkittävälle palvelualoille, joilla on keskimääräistä suuremmat kasvun mahdollisuudet, kuten liike-elämän, rakennusalan, matkailualan ja vähittäiskaupan palvelut, jotta voidaan nopeasti saada aikaan konkreettisia tuloksia, jotka ilmenevät kasvuna ja uusina työpaikkoina;
4. korostaa, että voimassa olevien sääntöjen tehokas ja älykäs täytäntöönpano on älykäs ja nopea keino myötävaikuttaa kasvun lisäämiseen ilman julkista rahoitusta; korostaa kiireellistä tarvetta varmistaa direktiivin toimivuus käytännössä, jotta voidaan hyödyntää sen käyttämättä olevia mahdollisuuksia ja edistää eurooppalaista tasapainoisen ja kestävänsä sosiaalisen markkinatalouden mallia;
5. painottaa, että on tärkeä kehittää parempia sisämarkkinoiden suorituskyvyn mittareita, jotka perustuvat yritysten ja kuluttajien todellisille kokemuksille ja odotuksille, jotta voidaan parantaa markkinoiden toimivuutta ja yritysten ja kuluttajien tietämystä eri oikeuksista, joiden avulla voidaan taata pääsy palveluiden sisämarkkinoille;
6. pitää myönteisinä digitaalisten sisämarkkinoiden kehitystä ja digitaalisten ja mobiilipalvelujen sekä tavaroiden ja palvelujen yhdistettyjen kokonaisuuksien kaltaisia uusia palvelumuotoja; korostaa tarvetta soveltaa direktiivin kirjainta ja henkeä mahdollisimman täysipainoisesti ja tulevaisuuteen suuntautuneesti, jotta voidaan edistää innovointia;
7. kannattaa myös sosiaalialan palveluiden sisämarkkinoiden asteittaista avaamista samalla kun noudatetaan palveludirektiivin säännöksiä;
8. muistuttaa, että palveludirektiivi ei edellytä pakollista palvelujen vapauttamista, vaan antaa sekä yrityksille että kuluttajille mahdollisuuden hyödyntää parhaiten sisämarkkinoiden mahdollisuuksia kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden asettamissa rajoissa;
9. suhtautuu myönteisesti komission palveludirektiivin täytäntöönpanosta antamaan tiedonantoon ”Kasvua luovia uusia palveluita koskeva kumppanuus vuosina 2012–2015” (COM(2012)0261), jonka lähtökohtana on direktiivin 41 artiklassa komissiolle asetettu raportointivelvollisuus; muistuttaa, että palveludirektiivin keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutukset EU:n työllisyyteen on syytä ottaa huomioon;

Esteet, rajat ja vapaan liikkuvuuden rajoitukset

10. pitää valitettavana, että on käynyt ilmi merkittävässä määrin tapauksia, joissa jäsenvaltiot ovat asiaankuulumattomalla tavalla käyttäneet yleiseen etuun liittyviä pakottavia syitä (palveludirektiivin 15 artikla) välineinä, joiden ainoa tavoite on kotimarkkinoiden suosiminen ja suojaaminen; katsoo, että yleiseen etuun liittyvät pakottavat syyt olisi aina perusteltava puolueettomasti ja niiden olisi oltava suhteutettuja asetettuun tavoitteeseen, kuten Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään; korostaa, että oikeudellista muotoa ja osakkeenomistusta koskevat rasittavat vaatimukset, alueelliset rajoitukset, taloudellinen tarveharkinta ja kiinteät tariffit luovat perusteettomia esteitä toimivalle rajatylittävälle sijoittautumiselle ja vahingoittavat palvelujen sisämarkkinoita;

11. pitää valitettavana, että suhteellisuusarvioinnin toteuttaminen on harvinaista; pyytää, että komissio selventää suhteellisuuden käsitettä ja antaa jäsenvaltioille käytännön ohjeet periaatteen soveltamiseksi Euroopan unionin tuomioistuimen nykyiseen oikeuskäytäntöön tukeutuen;

12. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan tehokkaasti ja täydellisesti palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaa säännöstä (palveludirektiivin 16 artikla) ja poistamaan kaksinkertaiset sääntelyrasitteet;

13. tähdentää, että kun lupien määrää voidaan rajoittaa luonnonvarojen tai teknisen kapasiteetin niukkuuden vuoksi, palveludirektiivissä todetaan, että palveluntarjoajan on voitava kattaa investointikustannukset ja saada kohtuullista voittoa sijoittamalleen pääomalle edellyttäen, että tämä ei rajoita tai vääristä vapaata kilpailua;

14. on huolissaan kuluttajien ilmoittamien syrjintätapausten lisääntymisestä; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan asianmukaisesti ja täysipainoisesti palveludirektiivin 20 artiklan 2 kohtaa ja kehottaa yrityksiä pidättymään aiheettomista kansallisuuteen ja kotipaikkaan perustuvista syrjivistä käytännöistä; huomauttaa kuitenkin, että kaikki pakotteet myydä rikkovat sopimusvapauden perusperiaatetta; suhtautuu näin ollen myönteisesti siihen, että komissio on paraikaa laatimassa syrjintäkieltoa koskevia ohjeita kuluttajia ja yrityksiä hyödyttävän tasapainon löytämiseksi; pitää lisäksi myönteisenä roolia, joka Euroopan kuluttajakeskuksilla on havaittujen säännönmukaisuuksien tunnistamisessa ja ratkaisemisessa;

Palvelujen sisämarkkinoiden älykäs hallintotapa

15. muistuttaa, että palvelujen sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää vuorovaikutusta alakohtaisten sääntöjen kanssa, joissa voidaan vaatia ylimääräisiä lupia, jotka lisäävät etenkin yritysten kumulatiivisia kustannuksia; muistuttaa, että se riippuu myös EU:n muiden säädösten täytäntöönpanosta; kehottaa siksi jäsenvaltioita soveltamaan yhdenmukaista lähestymistapaa palvelujen sisämarkkinoiden yhteydessä kuluttajien ja yritysten, erityisesti pk-yritysten, oikeusvarmuuden takaamiseksi;

16. kehottaa komissiota varmistamaan, että palveludirektiivin mukainen vertaisarviointi ja ammattipätevyyden tunnustamista koskevan direktiivin mukainen keskinäinen arviointi ovat keskenään yhdenmukaisia; tähdentää, että olisi tehtävä huolellinen tapauskohtainen arviointi, jossa tarkastellaan myös jäsenvaltioiden esittämiä perusteluita tiettyjen vaatimusten säilyttämiselle, jotta voidaan yksilöidä erityiset alat, joilla jäsenvaltiot säätelevät suhteettomasti tietyn ammatin harjoittamista tai estävät pääsemästä tiettyihin ammatteihin; kehottaa jäsenvaltioita luopumaan mainituista perusteettomista vaatimuksista;

17. pyytää, että jäsenvaltiot hyödyntävät nykyistä paremmin palvelujen vapaata liikkuvuutta edistävää keskinäistä tunnustamista tapauksissa, joissa sääntöjä ei ole yhdenmukaistettu;

18. toteaa, että kansallisten vaatimusten monimuotoisuus aiheuttaa hajanaisuutta ja epävarmuutta; kehottaa edistämään palveludirektiivin piiriin kuuluvien palvelujen vapaaehtoisten eurooppalaisten standardien kehittämistä rajat ylittävän vertailukelpoisuuden ja kaupan edistämiseksi;

19. katsoo, että komission ja Euroopan standardointielinten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä varmistaakseen, että käytetty terminologia on tarvittaessa yhdenmukaista, jotta sääntöjä noudatettaisiin johdonmukaisesti koko EU:ssa;

20. korostaa myös, että palvelujentarjoajien rajatylittävän vakuutuspuutteen puutteellisuus on huomattavan suuri vapaan liikkuvuuden este; kehottaa sidosryhmiä etsimään ratkaisuja vuoropuhelun avulla;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

21. kehottaa käyttämään laajemmin jäsenvaltioiden välistä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmää siten, että sillä tarkkaillaan direktiivin vaatimusten noudattamista erityisesti rajatylittävän palvelujen tarjonnan osalta, ja käyttämään Euroopan kuluttajakeskuksia ja SOLVIT-järjestelmää siten, että autetaan yrityksiä ja kuluttajia ristiriitaisten sääntöjen ja sääntöjen noudattamatta jättämisen tapauksissa; korostaa tämän vuoksi, että on tärkeää teknisesti taata sidosryhmien pääsy SOLVIT-järjestelmään;

22. huomauttaa, että SOLVIT-järjestelmää ja muita sisämarkkinoiden välineitä pitäisi parantaa, jotta saataisiin nopeampia ratkaisuja; korostaa, että on tärkeää parantaa tavoitteita ja keskeisiä tulosindikaattoreita tältä osin; panee tyytyväisenä merkille komission aloitteen tarkistaa SOLVITin oikeuskehystä;

23. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toisen sukupolven keskitettyjen asiointipisteiden toimintaa siten, että ne ovat täysin toimivia, monikielisiä ja käyttäjäystävällisiä sähköisen hallinnon portaaleja; korostaa, että on tärkeää soveltaa palvelujen tarjoajan lähestymistapaa, joka kattaa koko suhdannekierron; katsoo, että sähköiset menettelyt tehostavat yksinkertaistamista, vähentävät noudattamiskustannuksia ja lisäävät oikeusvarmuutta; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan keskitettyjen asiointipisteidensä täydellisen yhteensopivuuden ja lisäämään niitä koskevaa tietoisuutta yli rajojen sekä valistamaan unionin kansalaisia ja yrityksiä palveludirektiiviin perustuvista oikeuksista ja mahdollisuuksista; kehottaa lisäksi komissiota vahvistamaan keskitettyjen asiointipisteiden selkeät arviointikriteerit, mukaan lukien niiden käyttöastetta koskevat tiedot, ja tiedottamaan parlamentille säännöllisesti saavutetusta edistyksestä;

Taloudellisten vaikutusten maksimointi täytäntöönpanon tehostamisen avulla

24. korostaa, että palveludirektiivin täytäntöönpanon asianmukaisen valvonnan tehostamisen avulla on saavutettu konkreettisia tuloksia työpaikkojen ja kasvun osalta; kannattaa näin ollen parhaiden käytänteiden vaihtamista jäsenvaltioiden välillä, raja-alueiden toimivaltaisten viranomaisten yhteiset innovatiiviset ratkaisut mukaan lukien;

25. korostaa, että täytäntöönpanon puutteellisuus aiheuttaa ”rajattomia” vaikutuksia, joiden kustannuksista joutuvat vastaamaan kansalaiset kaikkialla EU:n alueella; korostaa, että kaikki jäsenvaltiot ovat toisiaan ja unionia kohtaan vastuussa siitä, että ne panevat direktiivin tehokkaasti täytäntöön, ja kaikkien jäsenvaltioiden olisi vastattava velvoitteistaan yhtäläisesti;

26. kehottaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita niiden keskeisiksi tunnistamissaan ongelmissa, jotka liittyvät EU:n sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoon ja soveltamiseen, kuten siihen, miten parantaa säästösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja korjata kansallisen lainsäädännön mukauttamisessa EU:n lainsäädäntöön esiintyviä puutteita ja löytää nopeita ja tehokkaita oikeussuojakeinoja;

27. korostaa, että toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset ovat velvoitettuja vastaamaan yhteisesti direktiivin kirjaimen ja hengen täydellisestä täytäntöönpanosta siten, että yleistavoitteena on taloudellisen toiminnan ja työllisyyden edistäminen; korostaa tässä yhteydessä, että hallinnollista rasiitusta on kevennettävä;

28. tukee voimakkaasti komission perusteettomia rajoitteita koskevaa nollatoleranssia; kehottaa komissiota käyttämään kaikkia käytössään olevia keinoja, jotta se voi varmistaa voimassa olevien sääntöjen täydellisen ja asianmukaisen noudattamisen jäsenvaltioiden kanssa tasapuolisessa yhteistyössä; kehottaa soveltamaan nopeutettuja, enintään 18 kuukauden kuluessa päätökseen saatettavia rikkomismenettelyjä, kun täytäntöönpanon havaitaan olleen epäasianmukaista tai riittämätöntä tai kun jäsenvaltion havaitaan rikkoneen direktiiviä;

29. kehottaa komissiota hyödyntämään sisämarkkinoille omistetun kuukauden tarjoamaa mahdollisuutta esitellä palveluiden sisämarkkinoiden yrityksille tarjoamia etuja;

Avoimuuden ja vastuullisuuden vahvistaminen

30. pyytää, että komissio laatii vertaisarviointien perusteella hankalimpia rajoituksia koskevan luettelon, ehdottaa kohdennettuja uudistuksia ja antaa tietoja neuvostolle ja parlamentille;

31. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota erityisesti palvelualan vuotuisissa kasvuselvityksissä ja sisämarkkinoiden tilannetta koskevissa kertomuksissa ja sisällyttämään palvelut maakohtaisiin suosituksiin; katsoo, että komission ja neuvoston tulisi näillä tarkoilla maakohtaisilla suosituksilla kannustaa edelleen jäsenvaltioita hyväksymään ja toteuttamaan pitkän aikavälin kasvua tukevaa politiikkaa;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

32. kehottaa kansallisia parlamentteja tukemaan aktiivisesti direktiivin täytäntöönpanoa ja käyttämään kansallisia viranomaisia koskevia valvontavaltuuksiaan kaikilla tasoilla;

33. kehottaa toimijoita, yrityksiä ja työmarkkinaosapuolia vastaamaan omasta osuudestaan ja valvomaan, että viranomaiset vastaavat tehtävistään, jotka liittyvät Euroopan palvelualan uudelleen elvyttämiseen ja pysyvien työpaikkojen luomiseen;

34. pyytää, että neuvosto ja puheenjohtajavaltio sisällyttävät palvelujen sisämarkkinat säännöllisesti kilpailukykyneuvoston kokousten asialistalle; ehdottaa, että sitoumusten noudattamista koskevat komission kertomukset otetaan uudelleen käyttöön välineenä, jolla voidaan mitata edistymistä markkinoille pääsyn edistämiseksi;

35. kehottaa Eurooppa-neuvoston jäseniä ottamaan täyden poliittisen vastuun palvelujen sisämarkkinoiden toimivuudesta; pyytää, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja pitää tämän asian Eurooppa-neuvoston asialistalla niin kauan kuin on tarpeen, täydennettynä yhteisesti sovitulla etenemissuunnitelmalla, jossa on erityiset jäsenvaltioita koskevat arviointikriteerit ja aikataulu, jotta palveludirektiivin täysimääräistä täytäntöönpanoa voidaan tehostaa ja jäljellä olevat esteet voidaan poistaa;

o

o o

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

P7_TA(2013)0367

EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävät neuvottelut

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013, joka sisältää suositukset neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta käytävistä neuvotteluista (2013/2052(INI))

(2016/C 093/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön ja Kaakkois-Aasian maiden järjestön jäsenvaltioiden Indonesian, Malesian, Filippiinien, Singaporen ja Thaimaan välisen yhteistyösopimuksen tekemisestä 30. toukokuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1440/80 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston marraskuussa 2004 valtuuttamat ja Brysselissä lokakuussa 2010 kahdeksannen EU:n ja Aasian huippukokouksen (ASEM8) yhteydessä aloitetut neuvottelut laajemmasta EU:n ja Malesian välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta,
- ottaa huomioon Vientianessa Laosissa 5. ja 6. marraskuuta 2012 pidetyn yhdeksannen EU:n ja Aasian huippukokouksen (ASEM9),
- ottaa huomioon Kambodžassa 18.–20. marraskuuta 2012 pidetyn Kaakkois-Aasian valtioiden järjestön huippukokouksen,

⁽¹⁾ EYVL L 144, 10.6.1980, s. 1.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman komission päätösluonnoksista Malesiaa, Brasiliaa ja Pakistania koskevien maakohtaisten strategia-asiakirjojen ja maaohjelmien laatimisesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman ”Malesia: raipparangaistuskäytäntö” ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 21. tammikuuta 2010 antamansa päätöslauselman kristittyihin yhteisöihin viime aikoina kohdistuneista hyökkäyksistä ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin liittymisen Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimukseen heinäkuussa 2012 ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon parhaillaan käytävät neuvottelut EU:n ja Malesian vapaakauppasopimuksesta,
  - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Malesian hallituksen välisen vuonna 2007 allekirjoitetun tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen ⁽⁶⁾,
  - ottaa huomioon Malesian kanssa vuonna 2007 aloitetut neuvottelut vapaaehtoisesta kumppanuussopimuksesta, joka liittyy toimintasuunnitelmaan metsälainsäädännön noudattamisesta, metsähallinnosta ja puukaupasta (FLEGT),
  - ottaa huomioon Malesiaa koskevan Euroopan yhteisön strategia-asiakirjan vuosiksi 2007–2013,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 90 artiklan 4 kohdan ja 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0235/2013),
- A. toteaa, että Malesia on Kaakkois-Aasian valtioiden järjestön (ASEAN) perustajajäsen ja että se toimii järjestön puheenjohtajana vuonna 2015; toteaa, että Malesia on ASEAN-maista EU:n toiseksi tärkein kauppakumppani;
- B. katsoo, että Malesia on Aasian ja Tyynenmeren alueen taloudellisen yhteistyön (APEC) foorumin, Islamilaisten maiden yhteistyöjärjestön (OIC), Sitoutumattomien maiden liikkeen (NAM), Aasian kehityspankin (ADB), Yhdistyneiden kansakuntien Aasian ja Tyynenmeren alueen talous- ja sosiaalitoimikunnan (UNESCAP), Aasian ja Tyynenmeren alueen maiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseksi laaditun Colombo-suunnitelman, Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO), Aasia-Eurooppa-kokouksen (ASEM) ja Brunei Darussalamin, Indonesian, Malesian ja Filippiinien muodostaman Itä-Aasian kasvualueen (BIMP-EAGA) aktiivijäsen; ottaa huomioon, että Malesia on ollut myös muun muassa Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsen sen perustamisvuodesta 1995 lähtien ja että se on 77 kehitysmaan ryhmän (G77), islamilaisten valtioiden taloudellisen yhteenliittymän (D-8), G15:n ja YK:n ihmisoikeusneuvoston (2010–2013) jäsen;
- C. katsoo, että lokakuussa 2010 Malesia liittyi vuonna 2005 perustettuun Tyynenmeren kumppanuuteen, jonka tarkoituksena on tehdä vapaakauppasopimus, jolla voisi olla huomattavia EU:n kauppapolitiikkaan kohdistuvia vaikutuksia; toteaa, että Tyynenmeren kumppanuuden puitteissa käydyt neuvottelut kokivat huomattavan muutoksen, kun Yhdysvallat liittyi siihen helmikuussa 2008, Meksiko kesäkuussa 2012 ja Kanada lokakuussa 2012;

⁽¹⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 507.

⁽²⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 132.

⁽³⁾ EUVL C 305 E, 11.11.2010, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 87.

⁽⁵⁾ EUVL L 154, 15.6.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 85.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- D. katsoo, että Malesia on osallistunut toistuvasti YK:n ja muiden järjestämiin rauhanturvatehtäviin muun muassa Libanonissa, Itä-Timorissa, Filippiineillä, Indonesiassa, Pakistanissa, Sierra Leonessa, Sudanissa, Länsi-Saharassa, Nepalissa ja Kosovossa ja että se on lähettänyt lääkintäyksikön Afganistaniin;
- E. toteaa, että Malesia on monikulttuurinen, monikielinen, moniuskoinen ja monietninen yhteiskunta, jossa enemmistönä ovat malaijimuslimit ja vähemmistönä intialaisten, kiinalaisten ja muihin kuin malaijeihin kuuluvan alkuperäisväestön muodostamat yhteisöt;
- F. katsoo, että Malesiassa järjestettiin parlamenttivaalit 5. toukokuuta 2013;
- G. katsoo, että nouseva talous Malesia on pitkän aikavälin kehitystavoitteeseensa perustuvan ”uuden talousmallin” mukaisesti toteuttanut perättäisiä sosioekonomisia rakenneuudistusohjelmia siten, että vuonna 1971 käynnistettiin New Economic Policy (NEP), joka korvattiin vuonna 1991 National Development Policy -ohjelmalla ja lopulta vuonna 2001 National Vision Policy -ohjelmalla, jotta Malesiasta tulee kehittynyt maa vuoteen 2020 mennessä (”Vision 2020”);
- H. katsoo, että Malesia hyväksyi rauhanomaista kokoontumista koskevan lain 20. joulukuuta 2011;
- I. katsoo, että EU:n ja Malesian välistä naisten, lasten ja alkuperäisväestön oikeuksia sekä maahanmuuttoa, lehdistönvapautta ja ihmisoikeuksien puolustajia koskevaa yhteistyötä ovat tehostaneet säännölliset yhteydet kansalaisyhteiskunnan ja Malesian ihmisoikeustoimikunnan (SUHAKAM) välillä; toteaa, että EU on myös asteittain käynnistämässä yhteistyötä Malesian kanssa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaisuuteen kuuluvilla aloilla kuten meriturvallisuus ja joukkotuhouhaseiden leviämisen estäminen;
- J. katsoo, että Malesian parlamentti perusti suhteita edelleen kehittääkseen parlamenttien välisen liiton (IPU) Malesia–EU-kokouksen marraskuussa 2010 ja että sen jäsenet edustavat sekä hallituskoalitiota että oppositiota;
1. suosittaa neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle, että

Kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevat neuvottelut

- a) kehitetään EU:n suhteita Kaakkois-Aasian maihin ja erityisesti Malesiaan saattamalla viipymättä päätökseen seitsemän ASEAN-maan kanssa käytävät neuvottelut kumppanuus- ja yhteistyösopimuksista; lisätään EU:ssa tietoisuutta kyseisten suhteiden merkityksestä sekä huomattavista mahdollisuuksista ja monitahoisesta luonteesta,
- b) korostetaan, että EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimus tarjoaa ainutlaatuisia mahdollisuuksia luoda uudenlainen strateginen ja poliittinen kehys kahdenvälisille suhteille, laajentaa EU:n sitoutumista lukuisiin yhteisen mielenkiinnon kohteena oleviin aloihin, kuten kaupalliseen yhteistyöhön, energiaan, tieteeseen ja teknologiaan, maahanmuuttoon, terrorismin torjuntaan, ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin, hyvään hallintoon, sosiaalisiin normeihin ja työoloihin, korruption torjuntaan, ihmiskauppaan ja asensulkuun, sekä vahvistaa EU:n ja Malesian välistä poliittista vuoropuhelua ympäristöstä, vihreästä teknologiasta ja ilmastonmuutoksesta,
- c) vahvistetaan EU:n neuvotteluryhmää neuvottelukierroksen aikana, jotta se vastaisi Malesian puolella saatavilla olevaa teemakohtaista asiantuntemusta ja neuvottelujen helpottamisen lisäksi viestii EU:n asianmukaisesta mielenkiinnosta neuvottelua kohtaan,
- d) kehoitetaan suhtautumaan johdonmukaisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta sekä vapaakauppasopimuksesta käytäviin neuvotteluihin; muistetaan, että sopimusten on tuettava toistensa tavoitteita,
- e) korostetaan, että sopimusneuvottelujen olisi oltava toisistaan riippuvaisia ja niitä olisi käytävä rinnakkain,

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013**Poliittinen vuoropuhelu**

- f) annetaan tunnustusta sille, että Malesia on perustanut merivalvontaviraston, joka yhdistää yhdeksi virastoksi kaikki liittovaltion lainvalvontatoimet merellä; annetaan tunnustusta, Malesian, Singaporen, Indonesian, Filippiinien ja Thaimaan välisen osa-alueellisen yhteistyön tuloksille, Aasian meriturvallisuusaloitteelle (AMARSECTIVE) sekä merirosvouden ja laivojen aseellisten ryöstöjen torjumista Aasiassa koskevalle alueelliselle yhteistyösopimukselle (ReCAAP) sekä ASEAN:n alueellisen foorumin puitteissa tehdyille yhteistyölle, joilla on merkittävästi parannettu meriturvallisuutta sekä Malakansalmessa, jonka kautta kulkee vuosittain 50 000 alusta, että Malesian rannikkovesillä; annetaan arvostusta sille, että Malesian puolustusvoimat ovat ottaneet osaa merirosvouden torjuntaoperaatioihin Somalian rannikolla; nähdään mahdollisuuksia entistä tiiviimmälle EU:n ja Malesian väliselle yhteistyölle meriturvallisuuden lisäämiseksi erityisesti rannikkovartioston valmiuksien kehittämisessä, tietojen vaihdossa, laivaston yhteentoimivuudessa ja oikeudellisten kysymysten kehittämisessä,
- g) korostetaan jälleen Etelä-Kiinan meren maailmanlaajuisia merkitystä ja kehotetaan kaikkia asianosaisia osapuolia sopimaan aluekiistansa, Spratly/Nansha-saaret mukaan luettuna, kansainvälisen sovittelun avulla kansainvälisen oikeuden (erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen) mukaisesti alueellisen vakauden ja rauhan varmistamiseksi; tuomitaan äskettäiset väkivaltaiset tapahtumat Sabahissa ja kehotetaan ratkaisemaan tilanne rauhanomaisesti; annetaan tunnustusta Malesialle ja Singaporelle siitä, että ne ratkaisivat vuonna 2010 rauhanomaisesti pitkäaikaiset maa- ja vesialueita koskevat kiistansa,
- h) suhtaudutaan myönteisesti yhteistyöhön ja Malesian entistä parempiin valmiuksiin torjua terrorismia, rahanpesua, huume- ja asekauppaa sekä matkustusasiakirjojen väärentämistä,
- i) pidetään mielessä, että Malesiassa on voitu pitkään nauttia äärimmäisen vakaista poliittisista oloista; annetaan tunnustusta Malesialle 5. toukokuuta 2013 pidettyjen parlamenttivaalien korkeasta äänestysprosentista, joka ilmentää kansan kiinnostusta poliittiseen päätöksentekoon; pannaan merkille, että äskettäiset vaalit osoittivat Malesian siirtyneen kohti pluralistisempaa demokratiaa; kehotetaan Malesian viranomaisia varmistamaan, että suoritetaan riippumaton ja puolueeton arviointi vaaleista säännönvastaisuuksia koskevien syytösten johdosta; kehotetaan uutta hallitusta reagoimaan kasvaviin etnisiin ja poliittisiin jännitteisiin, useiden poliittisten puolueiden saamaan entistä laajempaan kansan tukeen sekä lisääntyvään yhteiskunnalliseen levottomuuteen ja mielenosoitusten määrän kasvuun sekä aloittamaan aktiivinen vuoropuhelu opposition ja kaikkien etnisten ryhmien kanssa; korostetaan myös sitä, että on tärkeää toteuttaa toimenpiteitä, joilla puututaan korruptiosta johtuvaan kansalaisten tyytymättömyyteen; kehotetaan hallitusta jatkamaan taloudellista ja poliittista uudistusohjelmaa, vaaliuudistus mukaan luettuna,
- j) pyritään siihen, että Malesia sitoutuu kehittämän sosioekonomisia politiikkoja, joilla varmistetaan kaikkien etnisten ja uskonnollisten ryhmien oikeudenmukainen kohtelu ja taataan kaikille Malesian kansalaisille täydet oikeudet, mukaan luettuna oikeus päästä virkoihin, saada koulutusta ja hyödyntää liiketoimintamahdollisuuksia; edistetään sitä, että Malesian talouskasvusta hyötyvät myös kaikkein köyhimmät ja annetaan samalla tunnustusta saavutuksille maan kehittämisessä ja köyhyyden vähentämisessä,
- k) kannustetaan Malesian hallitusta ottamaan maan tuottelias ja aktiivinen kansalaisyhteiskunta kuulemisten avulla entistä enemmän mukaan päätöksentekoon ja poistamaan kansalaisyhteiskuntaa koskevat rajoitukset; annetaan tunnustusta työlle, jota kansalaisyhteiskunta on tehnyt huomion kiinnittämiseksi ympäristökysymyksiin, naisten oikeuksiin, kuluttajansuojaan, alkuperäisväestön ja muiden etnisten ryhmien oikeuksiin, tiedotusvälineiden vapauteen, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, ihmisoikeuksiin ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksiin,
- l) korostetaan, että EU:n on osallistuttava aktiivisesti ja usein korkean tason kokouksiin ja alueen järjestöjen huippukokouksiin, joihin EU on kutsuttu,
- m) palautetaan mieliin, että poliittinen edistys on hyväksi vapaalle ja oikeudenmukaiselle kaupalle samalla tavalla kuin kaupan vapauttamisesta on apua edistettäessä poliittista vapautta, demokratiaa ja ihmisoikeuksia,

Ihmisoikeudet ja perusvapaudet

- n) suhtaudutaan myönteisesti Malesian YK:n ihmisoikeusneuvostossa vuonna 2009 antamaan lausuntoon, jonka mukaan se aikoi harkita kuolemanrangaistuksen korvaamista elinkautisella vankeusrangaistuksella ja perustaa vuonna 2011 riippumattoman malesialaisen lakitoimikunnan tarkastelemaan lakeja, jotka on kumottava; kehoitetaan hallitusta keskeyttämään välittömästi teloitukset ja toteuttamaan lainsäädöllisiä toimenpiteitä kuolemanrangaistuksesta ja ruumiillisista rangaistuksista luopumiseksi,
- o) suojellaan ja edistetään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia EU:n ja Malesian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen neuvottelujen aikana, erityisesti sananvapautta, kokoontumis- ja yhdistymisvapautta sekä seksuaalista suuntautumista ja sukupuoli-identiteettiä sekä ILO:n sosiaalisia ja työoloihin liittyviä normeja; varmistetaan ihmisoikeuslausekkeen täytäntöönpano kaikissa sopimuksissa; kehoitetaan hallitusta toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä, jotta allekirjoitetaan, ratifioidaan ja pannaan tehokkaasti täytäntöön YK:n kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen yleissopimus, sen valinnainen pöytäkirja sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus,
- p) korostetaan, että on tärkeää saavuttaa edistystä tiedotusvälineiden vapauden alalla, koska tiedotusvälineet ovat edelleen sensuurin alaisia; suhtaudutaan myönteisesti verkkomedia Malaysiakinista vuonna 2012 annettuun korkeimman oikeuden päätökseen, jonka mukaan painetun median julkaiseminen on oikeus eikä etuoikeus; pidetään valitettavana, että kokoontumisvapautta rajoitetaan edelleen etenkin kaupunkialueilla; ilmaisevat huolestuneisuutensa Evidence Act -laista, jonka nojalla oikeudellinen vastuu aineiston julkaisemisesta on julkaisemiseen käytettyjen tietokoneiden omistajilla, hallinnoijilla ja valvojilla,
- q) suhtaudutaan myönteisesti monilla aloilla saavutettuun edistykseen, kun sisäistä turvallisuutta koskeva laki (ISA) korvattiin heinäkuussa 2012 turvallisuusrikoksia koskevista erityistoimenpiteistä annetulla lailla (SOSMA), jonka nojalla pisin mahdollinen pidätysaika ilman oikeudenkäyntiä tai syytettä rajoitettiin 28 päivään; pidetään kuitenkin valitettavana, että joissakin SOSMA:n säännöksissä, jotka koskevat esimerkiksi muutoksenhakujärjestelmää, on edelleen uudistuksista huolimatta puutteita, jotka mahdollistavat yhä pidättämisen määräämättömäksi ajaksi, jos takuita ei sallita, ja sitä, että SOSMA:lla rajoitetaan perusoikeuksia kuten viestinnän suojelua ja sallitaan todistusaineiston salaaminen ja näin estetään ristikuulustelu oikeudenkäyntien aikana,
- r) ollaan tyytyväisiä siihen, että Malesian asianajajat ovat osoittaneet rohkeutta ja toimineet itsenäisesti puolustaessaan oikeusvaltioperiaatteen keskeisimpiä arvoja sekä oikeuslaitoksen riippumattomuutta ja pystyvät, tosin rajallisesti, edistämään ja puolustamaan kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia; antavat erityisesti arvoa Malesian asianajajayhteisön tekemälle työlle; pannaan merkille, että jännitteitä on syntynyt oikeuslaitoksen ja lakimiesammattien harjoittajien välille, ja ollaan huolissaan siitä, että institutionaaliset puitteet ovat muuttuneet entistä varautuneemmiksi oikeusprosessien riippumattomuuden täysimääräisen kunnioittamisen sekä tuomioistuinten yksinomaisten toimivallan osalta; ehdotetaan, että hallitus kiinnittää huomiota ja puuttuu huolenaiheisiin, jotka johtuvat rinnakkain kansallisen tapaoikeusjärjestelmän kanssa toimivien valtion hallinnoimien sharia-tuomioistuinten aiheuttamista jännitteistä,
- s) kehoitetaan Malesiaa noudattamaan kansainvälisesti sovittuja sosiaalisia normeja; painotetaan, että on tärkeää noudattaa Kansainvälisen työjärjestön kaikkia sääntöjä ja panna ne nopeasti täytäntöön, mukaan luettuna oikeus muodostaa vapaasti riippumattomia ammattiyhdistyksiä; kehoitetaan Malesian viranomaisia sekä Malesiassa toimivia eurooppalaisia sijoittajia ja yrityksiä noudattamaan kansainvälisiä työnormeja ja takaamaan asianmukaisen palkan ja työolot Malesiassa,
- t) kehoitetaan Malesiaa suojelemaan kaikkien malesialaisten uskonnon tai vakaumuksen vapautta koskevia perustuslaillisia oikeuksia ja edistämään uskontojen välisiä hyviä suhteita ja suvaitsevaisuutta; tuomitaan tässä yhteydessä hindutempeleiden tuhoamisen vuonna 2006 ja kristillisiin kirkkoihin kohdistuneet hyökkäykset ja moskeijojen häpäisy vuonna 2010 sekä viimeaikaiset poliittiset ja juridiset toimet, jotka liittyvät kieliä koskeviin vakiintuneisiin käytäntöihin; vaaditaan, että kristityt voivat käyttää täysimääräisesti perustuslaillisia oikeuksiaan ja harjoittaa uskontoaan perinteidensä mukaisesti ilman, että siihen puututaan tai heitä vainotaan; vaaditaan, että kaikkien malesialaisten oikeus päättää omasta uskonnollisesta vakaumuksestaan vapaasti säilytetään; kehoitetaan, että poistetaan nopeasti nykyiset

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

hallinnolliset ja juridiset esteet kristinuskoon tai hindulaisuuteen kääntyneiltä muslimeilta ja kehotetaan valtiota suojaamaan tällaisia kääntyneitä syytteiden asettamiselta; kehotetaan Malesiaa muuttamaan uskonnonvapauden nimessä 10:ssä Malesian 13 osavaltiosta voimassa olevat lait, joilla kielletään lähetystoiminta ei-muslimeilta ja joiden nojalla määrätään pitkiä vankeustuomioita ja raipparangaistuksia lakeja rikkoville,

- u) kehotetaan hallitusta parantamaan naisten oikeuksia sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi erityisesti sharia-lain ja perheoikeuden suhteen; kehotetaan lopettamaan raipparangaistuksen käyttö,

Taloudellinen, poliittinen ja kulttuurinen yhteistyö

- v) suhtaudutaan myönteisesti Malesian pyrkimykseen lisätä energiatehokkuutta, uusiutuvan energian käyttöä ja investointeja vihreään teknologiaan liikenteen, energian ja rakentamisen alalla siitä huolimatta, että maa on huomattava öljyn ja kaasun tuottaja; suhtaudutaan myönteisesti myös siihen, että Malesia on myöntänyt, että sen on muutettava taloutensa vähähiiliseksi osana ilmastonmuutoksen maailmanlaajuiseen torjuntaan liittyvää vastuutaan; korostetaan, että uusiutuvia energianlähteitä, kuten palmuöljyä ja vesivoimaa, on tuotettava ympäristöystävällisesti pienentämättä trooppisten metsien pinta-alaa, vähentämättä biologista monimuotoisuutta ja korvaamatta ruoan tuotantoa polttoaineen tuotannolla,
- w) katsotaan, että koska Malesia on epäilemättä yksi menestyneimmistä Kaakkois-Aasian talouksista, sen on investoitava entistä enemmän akateemiseen ja tieteelliseen tietoon edetäkseen elintasossa mitattuna seuraavaan vaiheeseen ja tullakseen pitkälle kehittyneeksi maaksi; kannatetaan akateemisen vaihdon ja yhteistyön lisäämistä Erasmus Mundus -ohjelman ja MYEULINK-hankkeen avulla ja ehdotetaan, että vaihdosta tehdään vastavuoroista; kannustetaan tekemään entistä tiiviimpää kulttuuriyhteistyötä esimerkiksi esittelemällä Malesian kulttuuria eurooppalaiselle suurelle yleisölle,
- x) annetaan arvostusta sille, että Malesia oli yksi ensimmäisistä maista, jotka käynnistivät EU:n kanssa neuvottelut vapaaehtoisesta FLEGT-kumppanuussopimuksesta, jonka tarkoituksena on varmistaa, että Malesiasta EU:hun tuotu puutavara on peräisin laillisista lähteistä; kehotetaan saattamaan neuvottelut päätökseen nopeasti, koska EU on malesialaisen puutavaran tärkein markkina-alue,
- y) palautetaan mieliin EU:n sisäinen keskustelu vaaroista, jotka liittyvät sen mahdollistamiseen, että biopolttoaineiden tuotanto laajenee ruoantuotannon kustannuksella, ja korostetaan, että palmuöljyn viljely biopolttoaineen tuotantoa varten on toteutettava kestäväällä tavalla ja välttämällä metsien muuttamista ja biologisen monimuotoisuuden vähenemistä, kunnioittamalla alkuperäisväestön maanomistusoikeuksia ja antamalla köyhimmille yhteisöille mahdollisuus kohottaa elintasoaan,
- z) kehotetaan kehittämään entisestään EU:n ja Malesian välistä matkailua; kannatetaan näkemystä, jonka mukaan ekoturismilla on valtavat mahdollisuudet Malesiassa,

Muut säännökset

- aa) Euroopan parlamenttia kuullaan parlamentaarista yhteistyötä koskevista säännöksistä,
- ab) sisällytetään kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen täytäntöönpanoa koskevat selkeät vertailuarvot ja sitovat määräajat ja säädetään valvontamekanismeista, säännöllinen raportointi Euroopan parlamentille mukaan luettuna,
- ac) kannustetaan EU:n neuvottelijoita jatkamaan tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa antamalla ajantasaista tietoa neuvotteluiden edistymisestä SEUT:n 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman, johon sisältyvät Euroopan parlamentin suositukset, neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä Malesian hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 12. syyskuuta 2013

P7_TA(2013)0368

Euroopan luovat toimialat ja kulttuuriala talouskasvun ja työpaikkojen luojina**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 EU:n luovien toimialojen ja kulttuurialan edistäminen talouskasvun ja työpaikkojen luojina (2012/2302(INI))**

(2016/C 093/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (Unesco) yleiskokouksen kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä 20. lokakuuta 2005 tekemän yleissopimuksen (kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista koskeva Unescon yleissopimus),
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/515/EY kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan yleissopimuksen tekemisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 13. ja 14. marraskuuta 2006 sekä 24. ja 25. toukokuuta 2007 annetut neuvoston päätelmät ⁽²⁾, erityisesti päätelmät kulttuuri- ja luovien alojen mahdollisuuksista edistää Lissabonin tavoitteiden saavuttamista, ja 16. marraskuuta 2007 annetun neuvoston päätöslauselman Euroopan unionin kulttuuria koskevasta asialistasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1855/2006/EY Kulttuuri-ohjelman perustamisesta (2007–2013) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1718/2006/EY Euroopan audiovisuaalialan tukiohjelman täytäntöönpanosta (Media 2007) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kulttuuria kansainvälistyvässä maailmassa koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman taiteilijoiden sosiaalisesta asemasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan kulttuuriteollisuudesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät kulttuurista luovuuden ja innovoinnin innoittajana ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2009 annetun komission tiedonannon tekijänoikeudesta osaamistaloudessa (COM (2009)0532),

⁽¹⁾ EUVL L 201, 25.7.2006, s. 15.⁽²⁾ EUVL C 311, 21.12.2007, s. 7.⁽³⁾ EUVL C 287, 29.11.2007, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 372, 27.12.2006, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 12.⁽⁶⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 32.⁽⁷⁾ EUVL C 125 E, 22.5.2008, s. 223.⁽⁸⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 25.⁽⁹⁾ Asiak. 8749/1/09 REV 1 ja 8749/1/09 REV 1 COR 1.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2010 annetun komission vihreän kirjan ”Kulttuuriteollisuuden ja luovan alan teollisuuden mahdollisuudet käyttöön” (COM(2010)0183),
- ottaa huomioon 30. kesäkuuta 2010 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetun komission tiedonannon ”Eurooppa, maailman ykkösmatkailukohde – Euroopan matkailupolitiikan uudet puitteet” (COM(2010)0352),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ulkoisten toimien kulttuuriulottuvuudesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman kulttuuriteollisuuden ja luovan alan teollisuuden mahdollisuuksien käyttöönotosta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät teollisuuspolitiikkaa käsittelevän tiedonannon päivityksestä ja vahvemmassa eurooppalaisesta teollisuudesta talouden kasvua ja elpymistä varten ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon sisällöstä digitaalisilla sisämarkkinoilla (COM(2012)0789),
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2012 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Competitiveness of the European High End Industries” (SWD(2012)0286),
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetun komission tiedonannon ”Kulttuurialalta ja luovilta toimialoilta kasvua ja työpaikkoja EU:lle” (COM(2012)0537),
- ottaa huomioon alueiden komitean 30. toukokuuta 2013 antaman lausunnon ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0248/2013),
- A. ottaa huomioon, että luovilla toimialoilla ja kulttuurialalla on suuri merkitys unionin taloudelliselle (etenkin pk-yritykset) ja sosiaaliselle kehitykselle, koska ne edistävät innovaatioiden leviämistä muilla aloilla; toteaa, että nämä alat kuuluvat kiinteästi älykäästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua tukevaan Eurooppa 2020 -strategiaan;
- B. ottaa huomioon, että luovat toimialat ja kulttuuriala edistävät osaltaan merkittävästi sosiaalista yhteenkuuluvuutta, luovuutta sekä kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta unionissa;
- C. ottaa huomioon, että kulttuuriala on kärsinyt vähiten talouskriisin vaikutuksesta ja osoittautunut yhteiskunnan kehityksen kannalta strategiseksi alaksi;
- D. katsoo, että on tunnustettava luovien toimialojen ja kulttuurialan kulttuuriarvo ja niiden suuri merkitys kansalaisten hyvinvoinnin, sosiaalisen integraation ja yhteenkuuluvuuden sekä unionin talouskasvun ja työllisyyden kannalta samoin kuin niiden suotuisa vaikutus matkailuun;

⁽¹⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 135.

⁽²⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 142.

⁽³⁾ Asiak. 17566/12.

⁽⁴⁾ CdR 2391/2012.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- E. toteaa, että Euroopan kulttuuri- ja luovalla tuotannolla on suuri taloudellinen merkitys erittäin monille aloille, muun muassa matkailun, kaupan ja digitaalisen teknologian aloille;
- F. ottaa huomioon, että luovat toimialat ja kulttuuriala kattavat laajan kirjon luovaa toimintaa ja palveluita, joilla on omat rahoitukseen ja kehitysmalleihin liittyvät erityispiirteensä; katsoo siksi, että on tärkeää ottaa huomioon tämä moninaisuus tuki- tai yhteistyöstrategioita laadittaessa, etenkin kun on kyse kansainvälisestä yhteistyöstä;
- G. toteaa, että Euroopassa järjestetyt festivaalit tarjoavat mahdollisuuden edistää Euroopan kulttuurituotantoa ja luoda kulttuurista, sosiaalista, taloudellista ja matkailullista arvoa aluetasolla;
- H. toteaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala koostuu pääosin pk-yrityksistä, jotka muodostavat unionin talouden selkärangan;
- I. ottaa huomioon, että komissio pani merkille 26. syyskuuta 2012 julkistetussa työasiakirjassaan⁽¹⁾ korkealaatuisen kulttuurialan ja luovan talouden alan (muoti, korut, kellot, hajuvedet ja kosmetiikka, asusteet, nahkatuotteet, huonekalut ja sisustustuotteet, kotitalouskoneet, gastronomia, viinit ja väkevät juomat, autot, veneet, hotellit ja vapaa-ajan vietto, vähittäiskauppa ja huutokauppakamarit ja julkaisutoiminta) tärkeyden, ja katsoo, että huippulaatuun panostavat yritykset voivat olla johtavassa asemassa kaikilla luovilla toimialoilla ja kulttuurialalla;
- J. katsoo, että luovien toimialojen ja kulttuurialan työntekijöiden aseman vahvistaminen edistää osaltaan taloudellisen toiminnan jäsentämistä, kestävyyttä ja uskottavuutta sekä työllisyyden vahvistumista;
- K. ottaa huomioon, että vaikka liikkuvuus on tärkeä piirre luovilla toimialoilla ja kulttuurialalla, sillä on kuitenkin lukuisia esteitä eri maissa ja alueilla, mihin liittyy vaikeudet viisumin saannissa, taitelijoiden aseman puuttuminen ja taiteellisen tuotannon erityiset ja vaihtelevat olosuhteet;
- L. katsoo, että nykyiseen kulttuurisen monimuotoisuuden taloutta koskevaan pilottihankkeeseen olisi sisällyttävä katsaus luovien toimialojen ja kulttuurialan ongelmiin ja niiden ratkaisuihin;
- M. katsoo, että unionin kansalaisille on tarjottava kulttuuri- ja taidekasvatusta jo pienestä pitäen, jotta he voivat kehittää omaa taiteen ja kulttuurin ymmärrystään, saada oma äänensä kuuluviin ja kasvattaa tietoisuutta Euroopassa läsnä olevien kulttuurien suuresta kirjosta ja kehittää siten omaa luovuuttaan ja ilmaisuaan sekä kulttuurista monimuotoisuutta;
- N. katsoo, että oppilaitosten ja luovien toimialojen ja kulttuurialan yritysten välistä yhteistyötä olisi vahvistettava, jotta voidaan ottaa huomioon muuttuneet työvaatimukset ja erityisosaamisen tarve ja edistää siten tiedonvaihtoa ja monialaisen osaamisen aikaansaamista;
- O. toteaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala ovat huomattavasti moninaisempia ja runsaampia Euroopassa kuin muualla maailmassa, ja katsoo, että näitä aloja olisi hyödynnettävä kasvun vauhdittamiseksi;
- P. katsoo, että luovien toimialojen ja kulttuurialan on tärkeää hyödyntää digitaali-aikaan siirtyminen, koska sen myötä tulee uusia vaatimuksia ja palvelutarpeita, joihin vastaamiseksi on kehitettävä uusia liiketoimintamalleja;
- Q. toteaa, että kulttuurialan teosten saantia verkossa koskevien uusien taloudellisten mallien kehittäminen kukoistaa, ja katsoo, että sitä olisi edistettävä luomalla vakaa lainsäädäntökehys, jolla edistettäisiin myös investointeja luoviin toimialoihin ja kulttuurialaan;
- R. katsoo, että luoville toimialoille ja kulttuurialalle on taattava mahdollisuudet vakaisiin, niiden tarpeita vastaaviin rahoitusmuotoihin niiden tulevan kehityksen varmistamiseksi;

⁽¹⁾ SWD(2012)0286.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- S. katsoo, että luovat toimialat ja kulttuuriala ovat alue- ja paikallistason aluekehitysstrategioiden tärkeä osa-alue sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja talouskasvua koskevien tavoitteiden saavuttamisen kannalta;

Luovien toimialojen ja kulttuurialan menestyksen edellytykset

1. muistuttaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala ovat saaneet aikaan hyviä taloudellisia tuloksia ja edistäneet merkittävästi sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja että ne luovat edelleen työpaikkoja etenkin nuorille sekä synnyttävät melkoista innovointipotentiaalia talouksia parhaillaan koetteleviin talousarvion kurinalaisuutta koskeviin unionin vaatimuksiin liittyvistä vaikeuksista huolimatta;
2. korostaa, että on tärkeää saada tuoreita ja luotettavia tilastotietoja luovista toimialoista ja kulttuurialasta, etenkin niiden todellisesta tilanteesta, niiden erityispiirteistä ja niiden asemasta ja mahdollisuuksista työllisyyden ja kasvun edistäjinä sekä niiden taloudellisista vaikutuksista muihin aloihin, jotta voidaan päättää sopivimmasta poliittisesta toiminnasta näiden alojen tehokkaaksi edistämiseksi; suosittaa luovia toimialoja ja kulttuurialaa koskevan seurantakeskuksen tai tietokannan perustamista;
3. pyytää komissiota jatkamaan luovien toimialojen ja kulttuurialan taloudellista ja sosiaalista merkitystä koskevien tutkimusten tekemistä ja tietojen keräämistä erityisesti useita talouden aloja kattavana tekijänä;
4. pitää valitettavana, että komissio ehdottaa luovia toimialoja ja kulttuurialaa koskevassa tiedonannossaan ⁽¹⁾ toimia, jotka eivät ole riittävän kauaskantoisia ja joiden vaikutus on melko vähäinen; korostaa, että näiden alojen näkymiä on tarkasteltava pidemmällä aikavälillä ja että on tarpeen laatia huolellisesti suunniteltu ja konkreettinen, Eurooppa 2020 -strategian mukainen toimenpideohjelma; huomauttaa, että unionin, jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten tuki kulttuurin luomiselle on elintärkeää;
5. ottaa huomioon kulttuurialan ja luovien toimialojen mahdollisuuksia käsittelevän foorumin ja kehottaa komissiota kutsumaan sen pohjalta koolle laajennetun foorumin, joka keräisi yhteen näiden alojen toimijoita ja jonka tarkoituksena olisi pohtia konkreettisia ratkaisuja ja osallistua aktiivisesti jäsenneilyn keskipitkän ja pitkän aikavälin politiikkaohjelman laatimiseen;
6. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita korostamaan luovien toimialojen ja kulttuurialan ratkaisevaa merkitystä innovoinnissa, jotta voidaan luoda monialaisia yhteyksiä, tuottaa kasaantumis- ja klusterivaikutuksia sekä tarjota uusia investointi- ja työllistymismahdollisuuksia;
7. katsoo, että innovoivaa tutkimusta olisi tuettava, jotta voidaan saavuttaa uusia markkinoita tarjoamalla innovatiivisia ja luovia tuotteita;
8. katsoo, että muihin aloihin liittyvien synergiavaikutusten luomisen tukeminen ja edistäminen on ratkaisevan tärkeää talouskasvun vauhdittamisen kannalta; korostaa tässä yhteydessä kulttuurimatkailun merkitystä vaurauden luomisessa, kulttuuriperintömme tunnetuksi tekemisessä ja kulttuuritapahtumiin, kuten festivaaleihin, osallistumisessa sekä kielten opiskeluun liittyvässä matkailussa;
9. korostaa, että kulttuuriala ja luovat toimialat muodostavat hyvin epäyhtenäisen kokonaisuuden, ja katsoo, että tilannetta on pyrittävä korjaamaan tukemalla yhteisen identiteetin kehittymistä siten, että rohkaistaan yhteistuotantohankkeisiin ja luodaan edellytykset näiden alojen toimijoiden yhteiselle vuoropuhelulle ja vaihdolle, jotta voidaan luoda toimijoiden välisiä uusia yhteyksiä ja mahdollistaa näiden ja muiden talouden alojen vastavuoroinen osaamisen ja tietämyksen siirtäminen; painottaa, että näiden aloitteiden avulla olisi voitava tuoda näiden alojen yhteiset intressit esiin kuitenkin niin, että otetaan huomioon kulttuurin moninaisuus, jota olisi arvostettava sen rikkauden, innoittavan voiman ja kehittymismahdollisuuksien vuoksi, koska se kokonaisuudessaan auttaa yhteisen eurooppalaisen identiteetin syntymistä;
10. katsoo, että on erittäin tärkeää edistää luovien yritysten väliselle yhteistyölle välttämätöntä keskinäistä tietämystä ja osaamisen ja tietämyksen siirtoa kilpailukyvyyn klustereiden, laadukkaiden aloitteiden ja verkostoitumisen avulla siten, että luodaan luovien alojen ja kulttuurialan yhteistä kulttuuria ja rohkaistaan eri alojen yhteistyötä, jotta ne kykenevät vastaamaan tehokkaammin uusiin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin haasteisiin;
11. kannustaa kehittämään alueellista sitoutumista ja alojen välistä osaamisen vaihtoa perustamalla klustereita sekä tehostamaan vuorovaikutusta, jotta saadaan houkutelua investoijia ja jotta kulttuurialaa ja luovia toimialoja edustavat yritykset (hyvin pienet yritykset, pk-yritykset, kansalaisjärjestöt ja kulttuurilaitokset) pystyvät edelleen tukemaan kasvua ja luomaan työpaikkoja;

⁽¹⁾ COM(2012)0537.

Torstai 12. syyskuuta 2013

12. huomauttaa, että valtaosa luovien toimialojen ja kulttuurialan yrityksistä on pk-yrityksiä, ja painottaa, että niille on siksi annettava erityistä tukea tässä yhteydessä;
13. katsoo, että Eurooppa on kulttuurisesti poikkeuksellinen luovien toimialojen ja kulttuurialan ansiosta, ja vaatii, että unioni ja jäsenvaltiot edistävät niiden näkyvyyttä ja antavat niille tunnustusta;
14. kiinnittää huomiota luovia toimialoja ja kulttuurialaa koskevien sääntöjen kirjoon ja suosittaa, että toteutetaan toimia sääntöjen ja käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi unionissa;

Luovien toimialojen ja kulttuurialan ammattilaisten työolot

15. huomauttaa, että luovien alojen ja kulttuurialan ammattilaisille on taattava sellainen sosiaalinen asema, että heillä on tyydyttävät työolot ja he voivat hyötyä asianmukaisista verotuksesta, työoikeuksista, sosiaaliturvaan ja tekijänoikeuksiin liittyvistä toimenpiteistä, jotta heidän liikkuvuuttaan EU:ssa voitaisiin parantaa;
16. katsoo, että on tarkasteltava itsenäisten taiteilijoiden oikeudenmukaista rahoitusta ja oikeudenmukaisia korvauksia koskevia toimia; katsoo myös, että on koordinoitava itsenäisiä taiteilijoita koskevia eri eurooppalaisia sosiaaliturvajärjestelmiä entistä tehokkaammin ottaen huomioon heidän työnsä erittäin liikkuvan luonteen;
17. kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan sosiaaliturvajärjestelmiään luovan alan, erityisesti digitaalisen alan, todellisuuteen ja ottamaan huomioon, että luovilla aloilla työskentelevien henkilöiden on usein vaihdeltava palkkatyöntekijän ja itsenäisen ammatinharjoittajan aseman välillä tai oltava kummassakin asemassa samanaikaisesti;
18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että luovien toimialojen ja kulttuurialan työntekijät voivat saada sairausvakuutuksen ja (vapaaehtoisen) työttömyysvakuutuksen ja että heidän on mahdollista kuulua itsenäisten ammatinharjoittajien työeläkejärjestelmien ja henkilökohtaisten eläkejärjestelmien piiriin kohtuullisten ehtojen mukaisesti;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään luovien toimialojen ja kulttuurialan sosiaaliturvan vähimmäisehtoja ja työehtosopimuksia muun muassa asettamalla näiden ehtojen noudattamisen julkisen tuen saamisen ehdoksi;

Koulutus

20. korostaa, että jäsenvaltioiden on tärkeää kehittää koulutus-, oppisopimus- ja pätevyisyysjärjestelmiään, jotta kulttuuri- ja taideaineiden opiskelijat saavat täysipainoisen koulutuksen, joka vastaa nykyisen työelämän tarpeita, ja jotta liiketoiminta ja opetus tuodaan lähemmäksi toisiaan ja varmistetaan tehokas täytöntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että tietotekniikan opetuksessa olisi kiinnitettävä riittävää huomiota verkkosisältöjen mahdollisuuksiin (esimerkiksi uhkapelit);
21. katsoo, että osana kulttuuri-, taide- ja luovien alojen koulutusta on välttämätöntä myös opettaa taitoja, jotka ovat luovien toimialojen ja kulttuurialan yritysten perustamisen edellytys;
22. katsoo, että on olennaisen tärkeää edistää käsityön, taiteen ja kulttuurin alan koulutusta opiskelijoiden ja koululaisten vanhempien keskuudessa sekä oppilaitoksissa ja palauttaa todelliset uran ja vaurauden luonnin mahdollisuudet muun muassa perustamalla asianomainen seurantakeskus tai tietokanta;
23. painottaa luoviin toimialoihin ja kulttuurialaan liittyvien käsityöläisammattien säilyttämisen ja edistämisen merkitystä;
24. kehottaa komissiota tunnustamaan sellaisen korkeaa ammattitaitoa vaativan työn erityisluonteen, jolla luodaan työpaikkoja Euroopassa ja joka perustuu kaikille huippuluokan luovien toimialojen ja kulttuurialan yrityksille yhteisiin neljään kriteeriin: innovointi ja luovuus, huippuosaaminen ja esteettisyys, tietotaito ja teknologia sekä koko uran kestävä oppiminen sekä tietämyksen edistäminen;
25. katsoo, että on vahvistettava koulutusalan (etenkin korkeakoulujen – niiden itsenäisyyttä kunnioittaen), tutkimuskeskusten, oppilaitosten sekä luovien toimialojen ja kulttuurialan yritysten (myös pk-yritysten) välisiä yhteyksiä, jotta näistä työpaikoista synnyttävistä aloista tulisi kilpailukykyisempiä ja voitaisiin saada aikaan entistä osallistavampia monialaisia ja monitieteellisiä yhteisvaikutuksia erityisesti luomalla vaihdolle, alakohtaisille taitoyhteenliittymille s ja

Torstai 12. syyskuuta 2013

kumppanuuksille toimintaympäristö, jossa osallistujia voidaan auttaa ajattelemaan ja toimimaan tavalla, joka johtaa todennäköisesti yhteiseen menestykseen, ja jotta voidaan lisätä unionin inhimillisen pääoman arvoa, varmistaa toimijoiden keskinäinen osaaminen, tunnistaa erityisosaaminen, ymmärtää paremmin työn ja osaamisen kehitys sekä rohkaista yrittäjyyttä;

26. kehottaa komissiota luomaan korkeakoulujen sekä luovien toimialojen ja kulttuurialan yritysten välisiä alakohtaisia taitoyhteenliittymiä;

27. kehottaa komissiota luomaan ammatillisten oppilaitosten sekä luovien toimialojen ja kulttuurialan yritysten osaamisyhteenliittymiä;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jouduttamaan kulttuuri- ja taidealan opintojen, ammatillisen pätevyyden ja tutkintojen vastavuoroista tunnustamista;

29. muistuttaa, että on tärkeää tukea kulttuuri- ja medialukutaitoa jo pienestä pitäen koko elämän ajan, jotta luovuus ja lahjakkuus sekä kulttuuriin liittyvä kiinnostus saadaan esiin;

30. korostaa, että on edistettävä kiireellisesti nuorten luojien luovuutta ja tuettava julkista osallistumista kulttuurin luomisessa;

31. katsoo, että taide- ja kulttuurikasvatus on tarpeen kulttuurin demokratisoinnin ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi yksilöiden ja yhteisöjen ilmaisun keinona ja vuoropuheluna sekä keinona edistää keskinäistä ymmärrystä; painottaa lisäksi, että taide- ja kulttuurikasvatuksen avulla koululaiset oppivat kehittämään itseään kehittämällä taiteellisia kykyjään, tapaamalla taiteilijoita, tarkastelemalla taideteoksia ja vierailemalla paikoissa, joissa on kulttuurista arvoa;

32. kehottaa komissiota ja neuvostoa harkitsemaan eurooppalaisen asiantuntijarekisterin luomista eurooppalaisen asiantuntijuuden säilyttämiseksi ja edistämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja luovien toimialojen ja kulttuurialan toimijoita kehittämään tällaista asiantuntijuutta koskevaa koulutusta;

Luovien toimialojen ja kulttuurialan rahoitus

33. katsoo, että luovien toimialojen ja kulttuurialan, erityisesti näiden alojen pk-yritysten, asianmukaisten rahoitusjärjestelmien aikaansaaminen ja varmistaminen sekä tehokkaiden täytäntöönpanovälineiden käyttöönotto on välttämätöntä; painottaa, että luovia toimialoja ja kulttuurialaa koskevia julkisia tukitoimia on jatkettava ja vahvistettava ja mahdollistettava siten kestävä korkealaatuinen itsenäinen luova työ; kehottaa komissiota ja neuvostoa kehittämään aineettomien tuotantojen arviointimenetelmiä, erityisesti perustamalla asianomaisen seurantakeskuksen tai tietokannan, ja harkitsemaan kulttuurin investointipankin perustamista;

34. viittaa tässä yhteydessä myös uusiin vaihtoehtoihin, kuten joukkorahoitukseen ja -investointeihin;

35. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon luovien toimialojen ja kulttuurialan asianmukaisen tuen ja rahoituksen tarpeen sosiaali- ja talouspolitiikoissaan;

36. katsoo, että on vahvistettava luovia toimialoja ja kulttuurialaa koskevaa unionin rahoitusta myös talouskriisin aikana; pyytää nimenomaan Euroopan parlamenttia pyrkimään kunnianhimoisen ja kattavan kulttuurialan talousarvion aikaansaamiseen; pyytää siksi, ettei neuvosto leikkaa Luova Eurooppa -ohjelmaa koskevassa komission ehdotuksessa esitettyä talousarviota;

37. korostaa, että on tärkeää kehittää liiketoiminnan rahoittamista ja hallintoa koskevia konsultointi- ja neuvontapalveluja, jotta pk-yrityksiä ja erittäin pieniä yrityksiä voidaan auttaa käsittelemään hyvän hallintotavan edellyttämiä työkaluja, jotta voidaan parantaa kulttuurialan tuotteiden ja palvelujen luomista, tuotantoa ja levitystä;

38. katsoo, että jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien ammattihenkilöiden olisi parannettava luovien toimialojen ja kulttuurialan toimijoiden hankkeiden suunnittelukykyä tarjoamalla ammatillista koulutusta tai perustamalla asianmukaisia organisaatioita auttamaan rahoitussuunnitelmien laatimisessa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

39. pitää myönteisinä ehdotuksia Luova Eurooppa-, COSME- ja Horisontti 2020 -ohjelmiin sisällytettävistä lainansaantimahdollisuuksista, koska nämä välineet tarjoavat monipuolisempia rahoitusmahdollisuuksia luoville toimialoille ja kulttuurialalle;
40. katsoo, että on rahoituslaitoksissa on lisättävä tietämystä luovien toimialojen ja kulttuurialan erityispiirteistä, jotta niiden on helpompi saada rahoitus yksityisistä rahoituslähteistä;
41. pyytää neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet ja suosittelee useiden sellaisten eri rahoitusmuotojen, esimerkiksi julkisten ja yksityisten kumppanuuksien, käyttämistä, joihin sovelletaan avoimuusvaatimuksia ja joiden käyttö ei estä tarpeellisen julkisen rahoituksen saantia siten, että otetaan käyttöön pieniin organisaatioihin sovellettavia lainatakuujärjestelmiä ja tutkitaan mahdollisuuksia käyttää vaihtoehtoisia rahoitusmuotoja, kuten joukkorahoitusta;
42. kehottaa jäsenvaltioita keksimään vaihtoehtoisia tapoja kulttuurialan ja luovien toimialojen rahoittamiseen erityisesti kriisi-aikoina; katsoo, että tässä yhteydessä sponsorointi voisi olla oiva vaihtoehtoinen ratkaisu;
43. katsoo, että audiovisuaalialalla on hyvin tärkeää, että audiovisuaaliset palvelut sisällytetään unionin audiovisuaalisten teosten rahoitukseen, jotta voidaan tukea luovaa työtä; katsoo, että tämän vahvistamiseksi audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi ⁽¹⁾ olisi saatettava selkeästi osaksi kansallista lainsäädäntöä, siitä johtuvat kustannukset huomioon ottaen;
44. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön suotuisan sääntelykehyksen sekä erityisesti luomaan suotuisan liiketoimintaympäristön luovien toimialojen ja kulttuurialan pk-yrityksille huojentamalla niiden hallinnollisia ja lainsäädännöllisiä rasitteita;
45. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan verojen yhdenmukaista koskevia pyrkimyksiään ja erityisesti toteuttamaan toimia kulttuurituotteiden verotusta koskevien jäsenvaltioiden välisten erojen poistamiseksi;
46. muistuttaa, että näillä aloilla toimii paljon pieniä ja keskisuuria yrityksiä, ja katsoo, että on välttämätöntä ottaa käyttöön niille soveltuva verotuskohtelu, jotta voidaan edistää niiden kasvua ja estää niiden häviäminen;
47. muistuttaa, että rakennerahastoista on mahdollisuus tukea merkittävästi kulttuuria, luovuutta ja innovointia unionissa, sillä kulttuuriperustaiset investoinnit voivat saada rahoitusta kaikista kolmesta koheesiopolitiikan tavoitteesta, joita ovat lähentyminen, alueellinen kilpailukyky ja työllisyys;
48. pitää valitettavana joidenkin jäsenvaltioiden ehdotusta Verkkojen Eurooppa -välineestä myönnettävän rahoituksen leikkaamisesta 8,2 miljardilla eurolla tulevassa rahoituskehityksessä, koska sillä olisi kielteisiä vaikutuksia laajakais-tainfrastruktuurin laajentamisen tukemiseen ja siten myös luovia toimialoja ja kulttuurialaa koskevien verkkoliiketoiminnan mallien kehittämiseen;
49. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota käyttämään olemassa olevia ja tulevia välineitä ja ohjelmia, kuten Media-ohjelmaa tai Luova Eurooppa -ohjelman takuumekanismia, ja toteuttamaan erityisiä toimia helpottaakseen luovien toimialojen ja kulttuurialan toimijoiden mahdollisuuksia saada rahoitusta näiden välineiden avulla ja kiinnittämään erityistä huomiota mahdollisimman tehokkaaseen tukijärjestelmien digitointiin hakemusten jättämisen, arvioinnin ja käsittelyn yksinkertaistamiseksi ja hallinnollisen taakan pienentämiseksi;
50. kehottaa EU:n toimielimiä varmistamaan kunnianhimoisen tason uudelle Media-ohjelmalohkolle monivuotisessa rahoituskehityksessä (2014–2020);

Digitointiin, globalisaatioon ja kansainvälisiin markkinoihin liittyvät mahdollisuudet ja haasteet

51. uskoo, että digitaaliset ja verkkotyökalut ja -alustat tarjoavat luoville toimialoille ja kulttuurialalle ennennäkemättömiä mahdollisuuksia uusien liiketoimintamallien kehittämiseen, uusien kohderyhmien tavoittelemiseen sekä markkinoiden laajentamiseen niin unionissa kuin kolmansissa maissa;

⁽¹⁾ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1; oikaistu versio julkaistu virallisessa lehdessä EUVL L 263, 6.10.2010, s. 15.

Torstai 12. syyskuuta 2013

52. painottaa, että 27 erilaisen teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointijärjestelmän olemassaolo on erityinen rasite unionin luoville toimialoille ja kulttuurialalle ja että nykyistä pirstoutunutta järjestelmää on uudistettava, jotta helpotetaan pääsyä sisältöihin ja lisätään niiden (maailmanlaajuisista) leviämistä siten, että taiteilijat, luovan toiminnan harjoittajat, kuluttajat, yritykset ja yleisö voivat hyötyä digitaalisesta kehityksestä, uusista jakelukanavista, uusista liiketoimintamalleista ja muista mahdollisuuksista;

53. katsoo, että uudenaikainen ja tasapainoinen teollis- ja tekijänoikeuksien järjestelmä on digitaaliaikana luovien toimialojen ja kulttuurialan kilpailukyvyyn välttämätön edellytys, ja toteaa, että se antaa mahdollisuuden taata kaikille oikeudenhaltijaryhmille asianmukainen korvaus ja kuluttajille vaivattomasti laaja kirjo erilaista laillista sisältöä ja monipuoliset kielelliset ja kulttuuriset valinnanmahdollisuudet;

54. korostaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojele ei saisi uhata internetin neutraaliutta;

55. painottaa, että kulttuuriteoksiin tutustumista koskevien innovatiivisten digitaalipalvelujen käyttö on yleistynyt huomattavasti, ja katsoo, että on varmistettava sellaisen luotettavan toimintaympäristön luominen, jolla rohkaistaan investointeja luoviin toimialoihin ja kulttuurialaan, työpaikkojen luomiseen unionissa ja innovatiivisten liiketoimintamallien edistämiseen;

56. pyytää tämän vuoksi komissiota luomaan sääntelykehiksen, jossa on otettu huomioon näiden alojen erityispiirteet, sekä yhdenmukaistamaan ja uudistamaan tekijänoikeuslainsäädäntöä, jotta voidaan parantaa pääsyä sisältöihin ja vahvistaa luovan toiminnan harjoittajien asemaa ja valintamahdollisuuksia; kehottaa parempaan vastuunjakoon koko digitaalisessa arvoketjussa niin, että luovien toimialojen ja kulttuurialan kilpailukyky otetaan asianmukaisesti huomioon;

57. korostaa tässä yhteydessä tekijänoikeusorganisaatioiden merkitystä kulttuuriperinnön saattamisessa kaikkien ulottuville varmistamalla teollis- ja tekijänoikeuksien tehokkaan noudattamisen ja yksinkertaistamalla käyttäjiä koskevia menettelyitä;

58. muistuttaa luoviin toimialoihin ja kulttuurialaan sisältyvistä kansainvälisen yhteistyön ja viennin mahdollisuuksista ja siitä, että on unionin etujen mukaista edistää alan ammattilaisten, myös kolmansien maiden ammattilaisten, välistä vaihtoa, sekä houkutelua ja kehittää luovia kykyjä; muistuttaa luovien toimialojen ja kulttuurialan merkittävästä roolista eurooppalaisen kulttuurin ja sen vetovoiman levittämisessä ja edistämässä;

59. painottaa, että on pyrittävä taiteilijoiden aseman vastavuoroiseen tunnustamiseen ja tarkastelemaan, kuinka heille voidaan tarjota mahdollisuuksia liikkuvuuteen ja kuinka voidaan parhaiten hyödyntää koulutusohjelmia, verkostoitumista ja luovien toimialojen ja kulttuurialan ammattilaisten, erityisesti kulttuurialan toimijoiden sekä taiteilijoiden ja teosten vapaata liikkuvuutta;

60. pitää välttämättömänä, että EU ja sen jäsenvaltiot pitävät kiinni mahdollisuudesta säilyttää ja kehittää kulttuuri- ja audiovisuaalipolitiikkaansa olemassa olevien lainsäädännön, normien ja sopimusten, mukaan lukien kulttuuri-ilmainsujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn Unescon yleissopimuksen puitteissa; katsoo siksi, että kulttuuri- ja audiovisuaaliset palvelut, myös verkossa saatavat palvelut, on jätettävä selvästi unionin ja kolmansien maiden välisten sopimusten ulkopuolelle; korostaa tässä yhteydessä, että kulttuuri- ja audiovisuaaliala on pidettävä EU:n ja Yhdysvaltojen välistä vapaakauppasopimusta koskevien neuvotteluvaltuuksien ulkopuolella, ja huomauttaa, että kulttuuri- ja luovan alan teokset eivät ole mihin tahansa muihin tuotteisiin verrattavissa olevia tuotteita;

61. painottaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on tarpeen suunnitella ja laatia vuonna 2005 tehdyn Unescon yleissopimuksen mukaisesti toimia, joilla edistetään kulttuurin moninaisuutta digitaaliaikaan soveltuvalla tavalla;

62. painottaa, että on vahvistettava teosten digitointia, jotta ihmiset pääsevät tutustumaan mahdollisimman moneen eurooppalaiseen kulttuuriperintöön kuuluvaan teokseen;

63. korostaa kulttuuridiplomatian tärkeyttä ja sitä, että EU:n on toimittava globaalina tekijänä unionin luovien toimialojen ja kulttuurialan maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn edistämiseksi;

64. kehottaa komissiota ehdottamaan soveltuvia välineitä, joiden avulla luovat toimialat ja kulttuuriala voisi edistää vientiä kansainvälisille markkinoille sopivilla ehdoilla;

Torstai 12. syyskuuta 2013

65. kehottaa käyttämään Euroopan ulkosuhdehallintoa luovien toimialojen ja kulttuurialan edistämiseen;
66. huomauttaa, että kulttuurialalla on välillisiä vaikutuksia muihin talouden aloihin; kehottaa siksi luovia toimialoja ja kulttuurialaa tehostamaan yhteistyötään muiden alojen, muun muassa tieto- ja viestintätekniikan alan ja matkailualan, kanssa, jotta ne voivat vastata digitaalijan, globalisaation ja kansainvälisille markkinoille pääsyn tuomiin haasteisiin;

Paikallinen ja alueellinen kehitys

67. korostaa alueellisen kulttuuripolitiikan ja luovaa toimintaa koskevan politiikan merkitystä ja paikallis-, alue- ja makroalueviranomaisten keskeistä roolia luovien toimialojen ja kulttuurialan edistämässä ja tukemisessa siten, että kiinnitetään myös asianmukaista huomiota populaarikulttuuriin sekä hyödynnetään sopivia välineitä ja asianmukaisia rahoitusjärjestelyitä; arvostaa julkisten hallintojen aloitteita, jotka koskevat alueellisen liiketoiminnan tukirakenteiden kehittämistä myös EU:n rahoittamien hankkeiden avulla;
68. korostaa, että kulttuurialan ja luovan toiminnan alojen olisi sisällyttävä EU:n ja sen jäsenvaltioiden sosiaalis-taloudellisiin strategioihin; tähdentää, että eri politiikanaloja, kuten teollisuus- ja koulutuspolitiikkaa, innovointipolitiikkaa, matkailupolitiikkaa sekä alueellisen kehittämisen, kaupunkisuunnittelun, paikallisen kehittämisen ja maankäytön suunnittelun politiikkoja olisi koordinoitava entistä tehokkaammin; kehottaa paikallis- ja alueviranomaisia toissijaisuus-periaatteen mukaisesti sisällyttämään luovat toimialat ja kulttuurialan omiin keskipitkän ja pitkän aikavälin taloudellisiin strategioihinsa;
69. korostaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala ovat rajat ylittävän luonteensa ansiosta kiinnostavia viestinnän välineitä ja maailmanlaajuisesti tärkeitä niin maailman taloudelle kuin kestäväälle, älykkäälle ja osallistavalle kasvulle, innovoinnille, yrittäjyydelle, sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle; painottaa, että luovilla toimialoilla ja kulttuurialalla on suuria paikallisia ja alueellisia kasvumahdollisuuksia, jotka avaavat uusia markkinoita näiden alojen yrittäjille ja edistävät siten kulttuurialan työllisyyttä;
70. katsoo, että luovien toimialojen ja kulttuurialan eri kyvyt sekä luovaa toimintaa harjoittavien ja tekniikan yhteistoiminta ovat usein paikallisia ja siksi niitä olisi tuettava perustamalla paikallisia ja alueellisia foorumeja, verkostoja, klustereita, yrityshautomoita ja kumppanuuksia, jotka edistäisivät synergiaa, auttaisivat löytämään luovuuden ja innovoinnin rahoitusmekanismeja ja tukisivat vapaiden työpaikkojen hallinnointia ja rahoitusmahdollisuuksia;
71. korostaa kulttuurin merkitystä kaupunkien sosiaalisessa ja taloudellisessa elvyttämisessä; kehottaa komissiota tukemaan kaupunkihallintojen vertaisoppimista, jotta voidaan edistää paikallishallintojen päätöksentekijöiden välistä hyvien käytänteiden vaihtoa;
72. katsoo, että kulttuurin infrastruktuurin uudenaikaistamisella voidaan auttaa kaupunkialueiden elvyttämistä niin sosiaalisella kuin taloudellisella tasolla;
73. suosittaa piilossa olevan taloudellisen potentiaalin hyödyntämistä luovilla toimialoilla, jotta voidaan parantaa kaupunkien ja alueiden elämänlaatua;
74. kehottaa omaksuma alueelliseen dynamiikkaan perustuvan lähestymistavan, jotta kaikki toimijat (muun muassa taiteilijat, paikallisviranomaiset, eri ammattiryhmien edustajat) saataisiin osallistumaan kulttuuriasioiden hallintoon paikallis- ja aluetasolla;
75. tuo esiin, että luovat toimialat ja kulttuuriala voivat mahdollisina uusien ja parempien työpaikkojen luojina alueilla myötävaikuttaa sosiaaliseen ja alueelliseen yhdentymiseen; on huolestunut siitä, että näitä luoviin toimialoihin ja kulttuurialaan liittyviä näkökohtia ei ole analysoitu eikä tuettu riittävästi; painottaa, että näitä aloja koskevien tilastotietojen keruu on riittämätöntä kaikilla tasoilla ja tilanne on pahin alue- ja paikallistasolla; tähdentää, että on analysoitava tieto- ja viestintätekniikan vaikutuksia luoviin toimialoihin ja kulttuurialaan, jotta näillä aloilla osattaisiin sopeutua uuteen teknologiseen ympäristöön ja seurata tekniikan kehitystä;
76. korostaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala, erityisesti pk-yritykset, tukevat merkittävästi paikallista, alueellista ja (jäsenvaltioiden) rajat ylittävää kasvua ja kehitystä, erityisesti edistämällä kulttuuriperintöä, matkailua ja osaamiskeskkuksia, sillä ne lisäävät alueiden kiinnostavuutta kiinnittämällä erityistä huomiota rikkaan kulttuuriperinnön omaaviin alueisiin, auttavat muokkaamaan sosioekonomisia rakenteita, synnyttävät uutta toimintaa ja edistävät vakaiden ja kestävien työpaikkojen syntymistä; huomauttaa, että tämä koskee ennen kaikkea matkailualaa, sillä vahvan kulttuurialan omaavat kaupungit ja alueet ovat erityisen kiinnostavia matkailijoille;

Torstai 12. syyskuuta 2013

77. korostaa opetusjärjestelmien merkitystä varhaislapsuudesta lähtevälle luovuuden edistämiseksi sekä taide- ja kulttuurikasvatuksen edistämiseksi ja katsoo, että ensimmäisen ja toisen asteen koulutuksessa olisi pyrittävä herättämään kiinnostusta luovien toimialojen teoksiin ja tuotteisiin; painottaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla olisi oltava tärkeä koulutuksellinen ja kulttuurinen rooli tässä kehityksessä, jossa kulttuuria ja luovuutta käsitellään alue- ja kaupunkikehityksen olennaisena osana, koska nämä viranomaiset ovat usein vastuussa esi- ja perusasteen opetuksesta; tähdentää aikuisten epävirallisen oppimisen merkitystä sellaisten taitojen kehittämisessä, jotka auttavat heitä sopeutumaan alituisessa muutoksen tilassa oleviin työmarkkinoihin;

78. korostaa, että tulevasta monivuotisesta rahoituskehiksestä, etenkin Euroopan sosiaalirahastosta ja Euroopan aluekehitysrahastosta saatava rahoitus olisi käytettävä luovien toimialojen ja kulttuurialan vahvistamiseen sekä näiden alojen ja kansallisten, alueellisten ja paikallisten instituutioiden ja hallintojen välisen yhteistyön mahdollisuuksien tukemiseen, jotta näistä aloista saadaan enemmän taloudellista, sosiaalista, koulutuksellista ja kulttuurista hyötyä; kiinnittää huomiota syrjäisimpiin alueisiin, joissa luovien toimialojen ja kulttuurialan yritysten perustaminen ja kehittäminen on hankalampaa;

79. katsoo, että tiettyjen kansallisten ja alueellisten elokuvatuotteen yhteydessä esitetyt alueellistamisvaatimukset auttavat säilyttämään kulttuurin ja maantieteellisen sijainnin välisen yhteyden ja että nämä vaatimukset olisi pidettävä ennallaan vuonna 2001 annetussa elokuva-alaa koskevassa tiedonannossa ⁽¹⁾ asetettujen ehtojen mukaisesti;

80. toteaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala ovat vahvan muutoksen tilassa, minkä ansiosta on mahdollista luoda klustereita, jotka vauhdittavat edistystä sekä kaupunkien ja alueiden kehitystä;

81. tuo esiin, että luovat toimialat ja kulttuuriala myötävaikuttavat Euroopan valtavan kulttuurisen, historiallisen ja rakennustaiteellisen perinnön vaalimiseen ja hoitamiseen; tähdentää irtaimen kulttuuriperinnön eli kautta aikojen aina tähän päivään saakka valmistettujen ihmiskunnan luovuutta ilmentävien esineiden merkitystä; korostaa, että luovat toimialat ja kulttuuriala ovat tärkeitä EU:n matkailualan kehitykselle ja houkuttelevat runsaasti matkailijoita sekä EU:sta että sen ulkopuolelta; katsoo, että luovien toimialojen ja kulttuurialan olisi niiden tuoman lisäarvon ansiosta saatava huomattavaa tukea tulevasta EU:n talousarviosta sekä vuosiksi 2014–2020 laadittujen kansallisten ja alueellisten ohjelmasiirtojen perusteella, koska nämä alat tarjoavat merkittäviä taloudellisia mahdollisuuksia;

82. korostaa, että on tarpeen vaalia jokaisen alueen kansallista perintöä ja edistää sen kulttuurisällön tunnettuutta niin kotimaassa kuin ulkomailla;

83. katsoo, että luovien ihmisten, tuotteiden ja palvelujen olisi oltava osana EU:n kulttuurista monimuotoisuutta vahvojen unionin sisämarkkinoiden ja hyvin kehittyneiden alueiden sekä paikallisten talouksien perusta, koska ne voivat myötävaikuttaa uuden taloudellisen toiminnan ja uusien työpaikkojen syntymiseen; kehottaa hyödyntämään tehokkaammin luovia toimialoja ja kulttuurialaa uusien investointien ja monien eri lahjakkuuksien houuttelemiseksi Eurooppaan; tähdentää, että luovien toimialojen ja kulttuurialan yrittäjien ei ole helppo saada rahoitusta; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia sosiaaliturvan ja verotukseen liittyviä toimia, joilla tuetaan luovaa taloutta sekä uusia, unionin markkinoille soveltuvia luovien toimialojen ja kulttuurialan liiketoimintamalleja, jotka mahdollistaisivat taiteilijoiden ja luovilla toimialoilla ja kulttuurialalla työskentelevien liikkuvuuden ja auttaisivat heitä voittamaan eri verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmiin sekä kielieroihin liittyvät esteet ja edistäisivät maiden ja kulttuurien välistä ymmärrystä;

o

o o

84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamentteille.

⁽¹⁾ EYVL C 43, 16.2.2002, s. 6.

Torstai 12. syyskuuta 2013

P7_TA(2013)0374

Mikrotuotanto**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 mikrotuotannosta – pienimuotoinen sähkön- ja lämmöntuotanto (2012/2930(RSP))**

(2016/C 093/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 192 artiklan 2 kohdan ja 194 artiklan,
  - ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta ⁽²⁾ ja sen vaikutukset lämmön- ja energiantuotantoon,
  - ottaa huomioon 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ⁽³⁾ ja 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin ⁽⁴⁾ sekä niiden täytäntöönpanoa-setukset,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Energian sisämarkkinat toimiviksi” (COM(2012)0663) ja siihen liittyvät valmisteluasiakirjat (SWD(2012)0367 ja SWD(2012)0368),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Uusiutuva energia: merkittävä tekijä Euroopan energiemarkkinoilla” (COM(2012)0271),
  - ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon komissiolle osoitetun kirjallisen kysymyksen energian mikrotuotannosta (E-010355/2011),
  - ottaa huomioon komissiolle osoitetun kirjallisen kysymyksen aurinkovoimaloita koskevista investointikumppanuus-hankkeista (E-011185/2012),
  - ottaa huomioon komissiolle osoitetun suullisen kysymyksen energian mikrotuotannosta (O-000074/2013 – B7-0217/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että ihmisarvoisen elämän mahdollistamiseen riittävän energian saatavuus on kaikkien perusoikeus ja että energian hinnat ovat nousseet merkittävästi viime vuosien aikana;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on koko ajan riippuvaisempi kolmansista maista tuodusta energiasta ja siksi tarvitaan muutosta, jotta EU voi täyttää ilmasto- ja energiatavoitteen ja kasvua koskevat tavoitteensa;

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.⁽²⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.⁽⁴⁾ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 66.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- C. ottaa huomioon, että fossiilisten polttoaineiden käyttö energialähteenä on lisännyt hiilidioksidin määrää ilmakehässä ja siten myötävaikuttanut maailmanlaajuiseen ilmastomuutokseen; ottaa huomioon, että EU on asettanut tavoitteet uusiutuvan energian tuotannolle vuodeksi 2020 ja laatii parhaillaan ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita vuoteen 2030 asti; ottaa huomioon, että pienimuotoiselle energiantuotannolle (mikrotuotanto) on olemassa säännökset, mutta ne ovat hajautuneet lainsäädäntöaloitteiden ja muiden kuin lainsäädäntöaloitteiden kuten uusiutuvasta energiasta tai energiatehokkuudesta annettujen direktiivien joukkoon;
- D. katsoo, että EU:n johtajien olisi omaksuttava johtoasema uusiin energialähteisiin siirtymisen hoitamisessa ja otettava huomioon, että mukaan on saatava kaikki unionin kansalaiset tulostasosta ja varakkuudesta riippumatta; katsoo, että pienimuotoinen energiantuotanto voi auttaa elvyttämään yhteisöhenkeä, torjumaan energiaköyhyyttä, luomaan uusia työpaikkoja ja talouskasvua sekä löytämään uuden keinon torjua nykyistä talouskriisiä;
- E. ottaa huomioon, että pienimuotoinen ja hajautettu energiantuotanto antaa kotitalouksille ja pk-yrityksille sekä kaupunki- ja maaseutualueille mahdollisuuden toimia yhdessä ilmastomuutoksen torjumiseksi alkamalla energiantuottajiksi; toteaa, että kuluttajien olisi saatava tietoa tehokkaista energian tuotanto- ja kulutustavoista; toteaa, että kuluttajille annettava mahdollisuus oman sähkön ja lämmön tuottamiseen saattaa johtaa kestävämpään ja osallistavampaan yhteiskuntaan; ottaa huomioon, että energian sisämarkkinoita koskevassa tiedonannossa otetaan kantaa mahdollisuuksien antamiseen tällaisille tuottajakuluttajille; korostaa, että kuluttajilla on jo lukuisia mahdollisuuksia osallistua aktiivisesti tehokkaaseen energiantuotantoon ja -kulutukseen, mutta edelleen on käsiteltävä useita haasteita;
- F. katsoo, että energian mikrotuotannolla voi olla myös maailmanlaajuisia merkitystä;
- G. toteaa, että pienimuotoisen energian- ja lämmöntuotannon kannustimet eroavat toisistaan suuresti eri jäsenvaltioissa, ja katsoo, että EU:n politiikan täytäntöönpanoa olisi parannettava, jotta pienimuotoista energiantuotantoa voitaisiin hyödyntää koko EU:ssa;

Määritelmä

1. toteaa, että tässä päätöslauselmassa mikrotuotannolla tarkoitetaan 1) yksityishenkilöiden ja pk-yritysten omiin tarpeisiinsa toteuttamaa pienimuotoista lämmityksen tai jäähdytyksen tuotantoa ja sähköä tuottavaa energiaa ja 2) erityyppisen ryhmä- tai osuustoiminnan pienimuotoista tuotantoa yhteisötasolla paikallisiin tarpeisiin; toteaa, että mikrotuotantoon kuuluu erilaista tekniikkaa (vesivoima, maalämpö, aurinkoenergia, vuorovesivoima, tuulivoima, lämpöpumput, biomassa), jossa kiinnitetään erityistä huomiota uusiutuviin ja kestäviin muotoihin;

Johdanto

2. vahvistaa, että energian mikrotuotannon on oltava keskeinen osa tulevaisuuden energiantuotantoa, jos EU aikoo täyttää uusiutuvan energian tavoitteensa pitkällä aikavälillä; muistuttaa, että mikrotuotannolla vaikutetaan osaltaan uusiutuvien energialähteiden kokonaisuuteen EU:n energiapaletissa ja mahdollistetaan tehokas sähkönkulutus tuotantopaikan läheisyydessä, jolloin vältetään siirtohävikki;

3. muistuttaa, että energian mikrotuotannon onnistuneeseen käyttöönottoon vaikuttavat monet tekijät, kuten hyvin toimivat eurooppalaiset energian sisämarkkinat, mikrotuotantoyksiköiden tekninen kehittyminen, älykkään energiainfrastruktuurin käyttöönotto erityisesti jakelutasolla ja mikrotuotantoa koskevat tehokkaat lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin kannustimet eurooppalaisella, kansallisella ja paikallisella tasolla;

4. ottaa huomioon tutkimuksen ja tekniikan roolin mikrotuotannon tehokkuuden lisäämisessä ja kustannusten alentamisessa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

5. panee merkille, että mikrotuotantotekniikan laajemman käyttöönoton tiellä on tiettyjä esteitä, kuten korkeita perustamiskustannuksia koskeva haaste, sähköverkkoon liittymisen ja sen käytön hallinnon monimutkaisuus sekä puutteellinen tieto eri mikrotuotantotekniikoiden elinkaaren aikana saatavista energia- ja kustannussäästöistä;
6. panee merkille, että energiaköyhyys on kasvava ongelma; korostaa, että mikrotuotannon edistäminen yksilö- ja yhteisötasolla saattaa antaa kuluttajille mahdollisuuksia ryhtyä aktiivisiksi toimijoiksi energia-alalla ja samalla hallita omaa energiankulutustaan ja vähentää ostettavan energian määrää, mikä auttaa torjumaan energiaköyhyyttä; korostaa, että mikrotuotanto antaa mahdollisuuden muuttaa yhteiskuntaa kestävämpään, yhteistoiminnalliseen ja tasa-arvoisempaan suuntaan; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota vuokralaisiin, jotka usein jätetään energiatehokkuutta lisäävien toimien ja oman energiantuotannon ulkopuolelle;
7. korostaa, että pienimuotoisen sähkön ja lämmön yhteistuotannon ja pienimuotoisten uusiutuvien energialähteiden kaltaisen mikrotuotantotekniikan avulla on mahdollista rakentaa nollaenergiataloja ja energiapositiivisia rakennuksia, jotka syöttävät sähköverkkoon paikan päällä tuotetun ylijäämänsähköä;
8. panee merkille, että on tärkeää edistää paikallisten uusiutuvan energian osuuskuntien toimintaa maaseutu- ja kaupunkialueilla, jotta voidaan lisätä kansalaisten tukea uusiutuvalla energialle sekä heidän tietoisuuttaan pienimuotoisesta energiantuotannosta ja osallistumisestaan siihen, parantaa uusiutuvan energian saatavuutta ja hankkia lisää investointeja; panee merkille, että on tärkeää edistää paikallisia ja alueellisia yhteisostoryhmiä, joiden avulla kansalaiset voisivat olla mukana sähkömarkkinoilla turvallisesti ja tehokkaasti ja joiden ansiosta voidaan varmistaa, että tuottajakuluttajat saavat oikeudenmukaiset hinnat sähköjärjestelmään toimittamistaan palveluista; toteaa, että paikallisviranomaisilla on kansalaisten, pk-yritysten ja sidosryhmien keskuudessa merkittävä asema energian mikrotuotannon edistämässä ja siihen kannustamisessa;
9. katsoo, että EU:n kansalaiset eivät oikeastaan tiedä energian mikrotuotannon eduista, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin mikrotuotantoratkaisujen ja tämän alan parhaiden käytäntöjen mainostamiseksi;
10. toteaa, että energian mikrotuotantoa koskevista valmiuksista ja tulevaisuuden potentiaalista EU:ssa on saatavilla vähän tietoa; katsoo, että tiedon lisääminen antaisi mikrotuotannolle mahdollisuuden saavuttaa keskeinen asema ilmasto-, energia- ja teollisuuspolitiikassa;
11. toteaa, että sähkön mikrotuotannon edistämiseksi tarvitaan älykkäitä sähkömittareita, joilla voidaan laskea tuottajan omaan käyttöön tulevan sähkön ja verkkoon syötettävän sähkön osuus, ja lämpöenergian mittareita, joilla voidaan tarkkailla lämpöverkkoon kuuluvaan kiinteistöön saapuvaa ja sieltä lähtevää lämpöä, jotta tuotettu lämpöenergia voidaan hyvittää;
12. toteaa, että lämmön ja sähkön yhteistuotanto on usein kannattavaa syöttää laitoksiin myös mikrotuotannossa, koska silloin energiatehokkuus usein kasvaa merkittävästi;
13. toteaa, että energian mikrotuotannon laajamittainen käyttöönotto on merkittävä askel siirryttäessä historiallisesta keskitetystä energiajärjestelmästä hajautetumpaan ja joustavampaan järjestelmään, jota tarvitaan EU:n energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi; pitää tärkeänä mikrotuotannon edistämistä mutta katsoo, että samalla on käsiteltävä oikeudenmukaisesti jakeluverkonhaltijoiden ongelmia, kuten kustannusten jakamista ja älykkääseen teknologiaan suunnattujen investointien tarvetta; korostaa, että olisi määriteltävä asianmukaisesti mikrotuotannosta saatavien lisäpalvelujen myönteiset vaikutukset ja tuki järjestelmän turvalliselle toiminnalle ja niitä olisi käsiteltävä oikeudenmukaisesti; pitää siksi tärkeänä, että nyt tehdään oikeita päätöksiä ja hyväksytään oikeita tavoitteita eikä enää lykätä asianmukaisia investointeja ja pitkälle menevää lainsäädäntöä;
14. huomauttaa, että EU:n mikrotuotantokapasiteetin lisääminen saattaa olla erittäin kallista ja että yksittäisten tuottajakuluttajien lisäinvestoinnit mikrotuotantoon edellyttävät myös investointeja energiajärjestelmän muille tasoille, kuten jakelu- ja siirtojärjestelmiin, jotka helpottavat mikrotuotannon käyttöä; huomauttaa, että tämä ei saa heikentää täydellistä toimitusvarmuutta eikä nostaa keinotekoisesti energian hintoja; yhtyy Eurooppa-neuvoston näkemykseen, että EU:n energiapolitiikalla on varmistettava kotitalouksien ja yritysten energiansaanti kohtuullisin ja kilpailukykyisin hinnoin ja kustannuksin;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Sääntelypuitteet

15. kehottaa komissiota laatimaan sääntelijöiden ja verkonhaltijoiden parhaisiin käytäntöihin perustuvat suositukset siitä, miten voidaan lyhentää ja yksinkertaistaa energian mikrotuotantoyksikköjen toimintaa ja sähköverkkoon liittämistä koskevia hallinnollisia menettelyjä, ja kiinnittämään niissä erityistä huomiota yhden asiointipisteen menettelyjen perustamiseen; korostaa, että on edistettävä energiatehokkuusdirektiiviin sisältyvien sähkön ja lämmön mikroyhteistuotantoyksikköjä koskevien säännösten kaltaisten nykyisten ohjeiden tiukkaa täytäntöönpanoa;

16. toteaa, että mikrotuotannolla tuotettu energia, jos se käytetään heti ja paikallisesti, auttaa torjumaan energiavirtoja ja niihin liittyviä tappioita järjestelmässä ja lisää tuottajakuluttajien omistajuuden tunnetta; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään erityisiä mekanismeja, joilla kannustetaan omavaraisuuteen ja kulutuksen kokonaisvähentämiseen;

17. kehottaa komissiota ja kansallisia sääntelyviranomaisia kehittämään sääntelykehyksiä, joissa määritellään kaikkien jakeluverkon toimijoiden roolit ja vastuut siten, että erityistä huomiota kiinnitetään yhteisostoryhmien käyttöönoton mahdollistaviin olosuhteisiin, koska mikrotuotannon aktiivisen käytön ansiosta sillä on keskeinen rooli tulevaisuudessa;

18. toteaa, että hajautetummassa energiaverkossa jakeluverkonhaltijan rooli toimitusvarmuuden sekä vakaan ja luotettavan verkkotoiminnan takaajana muuttuu yhä tärkeämmäksi ja että se huolehtii samalla myös kuluttajien tietosuojasta; kehottaa komissiota ja kansallisia sääntelyelimiä tunnustamaan tämän aseman ja helpottamaan jakeluverkonhaltijoiden investointeja jakelujärjestelmään energijärjestelmän kokonaistehokkuuden parantamiseksi; pyytää lisäksi jakeluverkonhaltijoille tarkemmin määriteltyä asemaa tasapainottamispalvelujen ja muiden lisäpalvelujen järjestäjänä;

19. katsoo, että tarvitaan EU:n pienimuotoista energiantuotantoa koskevia, tehokkaasti koordinoituja toimia osana eurooppalaisten energian sisämarkkinoiden luomista;

20. toteaa, että eri jäsenvaltioiden energian mikrotuotantoa koskevilla verotussäännöksillä ja oikeudellisilla säännöksillä on erilaiset tavoitteet ja rakenteet, mikä saattaa haitata mikrotuotannon yleistymistä; kehottaa komissiota määrittämään Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelman mukaisia budjettikohtia ja tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan poistaa kansallisten lainsäädäntöjen nykyiset esteet yksityistalouksien ja osuuskuntien mikrotuotantohankkeiden rahoitusmahdollisuuksien tieltä, luoda uusia kohdennettuja rahoitusvälineitä (esimerkiksi mikroluotot) sekä levittää tätä toimintaa koskevia parhaita käytäntöjä;

21. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon mikrotuotannon erityispiirteet suunnitellessaan ja arvioidessaan kansallisia kannustin- ja tukiohjelmia, jotta varmistetaan niiden soveltuminen pienimuotoiseen energiantuotantoon;

Infrastruktuuri, tuotteet ja standardit

22. kehottaa panemaan viipymättä ja täysimittaisesti täytäntöön kolmannen energiapaketin ja erityisesti EU:n mittauslainsäädännön, jotta voidaan helpottaa sähköverkkoon liittyvää tuottajakuluttajatoimintaa ja tehokasta jakelunhallintaa; pyytää, että energian siirtäminen tuottajan ja kuluttajan välillä olisi mahdollista myös pienimuotoisesti, esimerkiksi naapuruston tai osuuskunnan kesken; kehottaa jäsenvaltioita vauhdittamaan älymittareiden käyttöönottoa, kun se on kustannus-hyötyanalyysin perusteella kuluttajan edun mukaista, jotta kotitaloudet saisivat täsmällistä tietoa omasta energiantuotannostaan ja täyden hyödyn siitä;

23. ehdottaa, että komissio tutkisi mahdollisuutta sisällyttää mikrotuotantojärjestelmiä kaupunkisuunnitteluhankkeisiin, ja katsoo, että tämä saattaisi johtaa tehokkuuden lisääntymiseen ja kustannusten alenemiseen kehitettäessä uusiutuvan energian pienimuotoisia siirto- ja jakelujärjestelmiä;

24. toteaa, että standardointi on avain mikrotuotannossa käytettävien tuotantovälineiden laajamittaiselle käyttöönotolle yksinkertaistetulla ja kustannustehokkaalla tavalla; kehottaa eurooppalaisia standardointielimiä tehostamaan standardointitoimintaansa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

25. muistuttaa, että pienimuotoiset tuottajat toimivat yhdessä jakeluverkon kanssa eri tavoin kuin suuren mittakaavan tuottajat ja siksi niitä olisi kohdeltava eri tavalla myös lainsäädännössä;

26. tiedostaa, että mikrotuotannon yleistyminen johtaa jakeluverkon hallinnoinnissa haasteisiin, jotka liittyvät energian kysynnän ja tarjonnan yhteensovittamiseen ja jotka edellyttävät innovatiivisia investointeja jakeluverkon parantamiseen, ja panee merkille älykkään teknologian merkityksen tämän toteutumisen; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan mikro-tuottajien pääsyä sähköverkkoon mutta puuttumaan samalla pienimuotoisen energiantuotannon verkkokustannuksia ja tehokkaan verkonhallinnan ylläpitoa koskevaan ongelmaan; kehottaa kansallisia sääntelyviranomaisia tarjoamaan kannustimia paikallisiin jakeluverkkoihin liittyviä innovaatioita ja investointeja varten;

27. toteaa, että ilmeisesti omistajuushankkeet hyväksytään helpommin, joten niitä olisi helpotettava; muistuttaa, että yhteisostoryhmillä saattaisi olla tärkeä rooli asiassa, mutta toteaa, että niiden asema on ollut tähän mennessä epäselvä unionin lainsäädännössä ja kehottaa siksi panemaan pikaisesti ja määrätietoisesti täytäntöön energiatehokkuusdirektiiviin sisältyvät kysyntäjoustoja koskevat säännökset;

28. kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuuksia tukea crowdfunding-malleja eli sellaisia pitkän aikavälin investointijärjestelmiä, joissa sijoittajat ja yrittäjät ovat suorassa yhteydessä verkkopalvelun välityksellä, jotta ihmisille annettaisiin mahdollisuuksia ja kannustimia mikrotuotantoon keskittyvien osuuskuntien perustamiseen;

29. panee merkille, että yleinen kiinnostus kohdistuu yhä enemmän mahdollisuuteen rahoittaa hankkeita yleisölle osoitettavilla avoimilla pyynnöillä (crowdfunding); kehottaa komissiota edistämään mahdollisuuksia paikallisten hankkeiden yhteisomistajuuteen ja tällä tavoin lisäämään paikallista kannatusta hankkeelle;

30. kehottaa komissiota lisäksi tutkimaan, missä määrin EU:n säännöt, kuten esitedirektiivi (2003/71/EY), rahoitusvälinemarkkinadirektiivi (2004/39/EY) ja sähköistä rahaa koskeva direktiivi (2009/110/EY), sallivat jo nyt tiettyjen hankkeiden täytäntöönpanon paikallisten rakenteiden yhteisomistajuuden kautta;

31. toteaa, että energian mikrotuotantoa koskevien aloitteiden olisi aina oltava verkkosääntöjen mukaisia; toteaa, että sähköä koskevan johdetun oikeuden, kuten verkkosääntöjen, tavoitteet voidaan täyttää paremmin ja kustannustehokkaammin laatimalla EU:n tasolla standardeja useimpia erityyppisiä mikrotuotantotekniikoita varten; kehottaa ottamaan käyttöön aktiivisen jakeluverkonhallinnan, joka perustuu vahvaan yhteistyöhön jakeluverkonhaltijoiden ja siirtoverkonhaltijoiden sekä verkkoviranomaisten muiden osatekijöiden (tuotanto-, kulutus- ja varastointiyksiköt) välillä, jotta voidaan kannustaa paikallisiin jakeluverkkoihin liittyvään innovointiin ja investointeihin;

32. vaatii, että energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER), sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen verkosto (Sähkö-ENTSO), komissio ja jäsenvaltioiden hallitukset kiinnittävät erityistä huomiota hajautettuihin uusiutuviin energialähteisiin verkkosääntöjä koskevassa laatimis- ja neuvotteluprosessissa;

33. toteaa, että vuokrauksen kaltaiset uudet tuotanto-, omistus- ja kulutusmuodot voisivat olla keskeisessä asemassa mikrotuotannon yleistymisessä, koska monet tämän lähestymistavan mahdollistamat elementit, kuten edullisemmat alkupääomakustannukset ja tuotteiden ja palvelujen yhdistelmien kiinteiden hintojen myötä saatava kustannusten seurattavuus sekä alemman tulotason omaavien tuottajakuluttajien merkittävän rahoitusongelman ratkaiseminen, asennustyön laadun optimointi ja parempi huolto sekä sitä kautta tuotantopuolen pitempi elinkaari, ovat mikrotuotannossa myönteisiä tekijöitä;

Erityistoimet

34. kehottaa komissiota toteuttamaan kattavan arvioinnin energian mikrotuotannon mahdollisesta kapasiteetista ja tarkastelemaan parhaita käytäntöjä EU:ssa sekä energian mikrotuotannon laajamittaisen yleistymisen mahdollisia vaikutuksia eurooppalaisiin energian sisämarkkinoihin ja infrastruktuuriin;

35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että mikrotuotanto on oikeutettu rahoitukseen unionin rahastoista, rakennerahastot mukaan luettuna, kaudesta 2014–2020 alkaen;

Torstai 12. syyskuuta 2013

36. kehottaa sijoittamaan tutkimus-, kehitys- ja innovaatorahoitusta mikrotuotantoon sopivien teknisten ratkaisujen ja laitteistojen kehittämiseen;

37. pitää tärkeänä EU:n johtajuutta ilmasto- ja energiapolitiikan alalla ja toteaa, että mikrotuotannon olisi edistettävä unionin pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamista; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita panemaan paremmin täytäntöön voimassa olevaan EU:n toimintakehykseen sisältyvät strategiat pienimuotoisesta sähkön- ja lämmöntuotannosta, jolloin mikrotuotannon merkitys tunnustettaisiin ja sen yleistymistä jäsenvaltioissa helpotettaisiin;

38. kehottaa komissiota ottamaan huomioon energian mikrotuotannon aseman tulevassa EU:n energialainsäädännössä, etenkin EU:n vuoden 2030 ilmasto- ja energiapaketin yhteydessä;

39. kehottaa komissiota yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tarkastelemaan huolella energiaverkkojen kustannusrakenteita ja neuvomaan tapoja, joilla helpotetaan energian mikrotuotantoyksiköiden lupamenettelyä, sähköverkkoon pääsyä ja toimintaa;

o

o o

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0375

Sama palkka mies- ja naispuolisille työntekijöille

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteen soveltamisesta (2013/2678(RSP))

(2016/C 093/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8, 157 ja 225 artiklan,
- ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY⁽¹⁾,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1979 päätöslauselmallaan 34/180 hyväksymän kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),
- ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Vahvistettu sitoumus naisten ja miesten tasa-arvoon. Naisten peruskirja” (COM(2010)0078),
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle sen periaatteen soveltamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0225.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan yhdentymisestä saatavan lisäarvon arvioinnin sen periaatteen soveltamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon tutkimuksen sukupuolten välisistä eroista EU:ssa maksetuissa eläkkeissä ”The gender gap in pensions in the EU” ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen mies- ja naispuolisille työntekijöille samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaatteen soveltamisesta (O-000078/2013 – B7-0218/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että 24. toukokuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa suosituksista komissiolle sen periaatteen soveltamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, parlamentti pyysi komissiota tarkistamaan direktiiviä 2006/54/EY 15. helmikuuta 2013 mennessä ja ottamaan siinä huomioon parlamentin suositukset ja tarkistamaan muuta voimassa olevaa lainsäädäntöä;
- B. katsoo, että koska työmarkkinapolitiikkojen nykysuuntauksen mukaan pyritään luopumaan työehtosopimusneuvotte-lujen periaatteesta ja käytännöstä, palkat neuvotellaan yhä useammin erikseen, mistä seuraa yksilökeskeistä palkkausjärjestelmää koskevien tietojen ja avoimuuden puutetta, joka vuorostaan aiheuttaa palkkaeroja samalla tasolla olevien työntekijöiden välille ja saattaa kasvattaa sukupuolten palkkaeroa;
- C. katsoo, että sukupuolten palkkaeron kaventuminen on äärimmäisen hidasta, ja joissakin jäsenvaltioissa palkkaero on jopa kasvanut; katsoo, että lähes 40 vuotta voimassa olleesta laaja-alaisesta lainsäädännöstä, toteutetuista toimista ja käytetyistä voimavaroista huolimatta (ero oli EU:n tasolla 17,7 prosenttia vuonna 2006, 17,6 prosenttia vuonna 2007, 17,4 prosenttia vuonna 2009 ja 16,4 prosenttia vuonna 2010) sukupuolten palkkaero, joka on tällä hetkellä EU:ssa 16,2 prosenttia, on edelleen pysyvä ongelma; katsoo, että sen periaatteen täytäntöönpano, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, on keskeisen tärkeä tekijä sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi; katsoo, että sukupuolten palkkaeron negatiiviset vaikutukset naisiin ulottuvat heidän eläkeikänsä ja naisten eläkkeet ovat keskimäärin 39 prosenttia matalampia kuin miesten eläkkeet;
- D. katsoo, että tieteellisten tutkimusten mukaan sukupuolten palkkaeron poistamisessa on otettava huomioon erilaisia tekijöitä, kuten työssäkäynti- ja työllisyysasteen erot, palkkarakenteen erot, työvoiman koostumuksen erot ja erot palkkauksessa sekä muut kansantaloudelliset ja institutionaaliset erot, ja puututtava niihin asianmukaisesti;
- E. katsoo käytännön osoittaneen, että pelkät hyvät käytännöt tai oikeudellisesti sitomattomat toimenpiteet harvoin toimivat kannustimina ja että vertaisryhmäoppiminen ei tuota odotettuja tuloksia;
- F. toteaa, että Euroopan yhdentymisestä saatavan lisäarvon arvioinnin loppupäätelmien mukaan sukupuolten palkkaeron yhden prosenttiyksikön lasku lisää talouskasvua 0,1 prosenttia ja sukupuolten palkkaeron poistamisella on ratkaiseva merkitys nykyisessä taloudellisessa taantumassa;
- G. katsoo, että sukupuolten palkkaeron poistamisen hitaalla etenemisellä on merkittäviä demografisia, sosiaalisia, oikeudellisia ja taloudellisia seurauksia;
1. pitää valitettavana, että sukupuolten palkkaerojen pienentäminen etenee hitaasti Euroopan unionissa;
  2. korostaa, että miesten ja naisten eriarvoisen kohtelun vähentäminen poistamalla sukupuolten välinen palkkaero hyödyttää naisten lisäksi koko yhteiskuntaa eikä palkkaeron poistoa tulisi pitää kustannuksena vaan sijoituksena;
  3. toistaa, että direktiivi 2006/54/EY ei nykyisessä muodossaan ole riittävän tehokas väline, jotta sillä voitaisiin puuttua sukupuolten palkkaeroon ja saavuttaa työhön ja ammattiin liittyvän sukupuolten tasa-arvon tavoite;

⁽¹⁾ Euroopan yhdentymisestä saatavan lisäarvon arviointi 4/2013.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/documents/130530_pensions_en.pdf.

Torstai 12. syyskuuta 2013

4. pyytää komissiota auttamaan jäsenvaltioita pienentämään sukupuolten palkkaeroa ainakin viidellä prosenttiyksiköllä vuodessa ja lopulta poistamaan palkkaeron vuoteen 2020 mennessä;
5. toteaa, että monitasoinen ja monitahoinen lähestymistapa vaatii, että komissio tukee jäsenvaltioita hyvien käytäntöjen edistämässä ja sukupuolieroihin puuttuvien politiikkojen täytäntöönpanossa;
6. kehottaa komissiota tarkistamaan viipymättä direktiiviä 2006/54/EY ja ehdottamaan muutoksia siihen direktiivin 32 artiklan ja SEUT:n 157 artiklan mukaisesti noudattaen yksityiskohtaisia suosituksia, jotka on lueteltu parlamentin 24. toukokuuta 2012 antaman päätöslauselman liitteessä;
7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

P7_TA(2013)0376

Unionin tietoverkkoturvallisuusstrategia: Avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Euroopan unionin kyberturvallisuussuunnitelmasta – avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö (2013/2606(RSP))

(2016/C 093/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ja Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 7. helmikuuta 2013 antaman yhteisen tiedonannon ”Euroopan unionin kyberturvallisuussuunnitelma – avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö” (JOIN(2013)0001),
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 annetun komission ehdotuksen direktiiviksi toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa (COM(2013)0048),
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Euroopan digitaalistrategia” (COM(2010) 0245) ja 18. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Euroopan digitaalistrategia – Euroopan kasvun vauhdittaminen digitaalisin keinoin” (COM(2012)0784),
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” (COM(2012)0529),
- ottaa huomioon komission 28. maaliskuuta 2012 antaman tiedonannon ”Rikostorjunta digitaaliaikana: Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen perustaminen” (COM(2012)0140) ja neuvoston aiheesta 7. kesäkuuta 2012 esittämät päätelmät,
- ottaa huomioon tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS korvaamisesta 12. elokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/40/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/114/EY Euroopan elintärkeän infrastruktuurin määrittämisestä ja nimeämisestä sekä arvioinnista, joka koskee tarvetta parantaa sen suojaamista ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 218, 14.8.2013, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 345, 23.12.2008, s. 75.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Tukholman ohjelman⁽²⁾ ”Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten”, komission tiedonannon ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttaminen EU:n kansalaisten hyväksi – Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi” (COM(2010)0171) sekä komission tiedonannon ”EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa” (COM(2010) 0673) sekä 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin sisäisestä turvallisuusstrategiasta⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission ja korkean edustajan yhteisen ehdotuksen neuvoston päätökseksi järjestelyistä, joiden mukaisesti unioni panee täytäntöön yhteisvastuulausekkeen (JOIN/2012/0039),
- ottaa huomioon muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta 28. toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/413/YOS⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman elintärkeiden tietoinfrastruktuureiden suojaamisesta – saavutukset ja seuraavat vaiheet: kohti maailmanlaajuisia verkkoturvallisuutta⁽⁵⁾ ja neuvoston 27. toukokuuta 2011 esittämät päätelmät komission tiedonannosta ”elintärkeiden tietoinfrastruktuureiden suojaamisesta ”Saavutukset ja seuraavat vaiheet: kohti maailmanlaajuisia verkkoturvallisuutta” (COM(2011)0163),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisten yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman tietoverkkoturvallisuudesta ja -puolustuksesta⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2013 ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan verkko- ja tietoturvirastosta (ENISA) (COM(2010)0521)⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopoliitikassa⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2001 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen tietoverkkorikollisuudesta,
- ottaa huomioon unionin kansainväliset velvoitteet ja etenkin palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) mukaiset velvoitteet,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 16 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja etenkin sen 6, 8 ja 11 artiklan,
- ottaa huomioon käynnissä olevat Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen väliset neuvottelut transatlanttisesta kauppaa- ja investointikumppanuudesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa, että kasvavat tietoverkkohaasteet, jotka ovat yhä monimutkaisempia uhkia ja hyökkäyksiä, ovat suuri uhka jäsenvaltioiden turvallisuudelle, vakaudelle ja taloudelliselle hyvinvoinnille sekä yksityissektorille ja laajemmalle yhteisölle; katsoo, että yhteiskuntamme ja taloutemme suojaaminen on siksi jatkuvasti kehittyvä haaste;

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0207.

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 2.6.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0237.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0468.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0457.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0103.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0470.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- B. katsoo, että tietoverkkojen ja tietoverkkoturvallisuuden pitää muodostaa yksi EU:n ja kunkin jäsenvaltion turvallisuus- ja puolustuspolitiikan strategisista pilareista; katsoo, että on hyvin tärkeää varmistaa, että tietoverkko pysyy avoimena ideoiden vapaalle vaihdolle, tiedon kululle ja itseilmaisulle;
- C. katsoo, että sähköinen kaupankäynti ja verkkopalvelut ovat Internetin elinvoima ja että ne ovat ratkaisevia Eurooppa 2020 -strategian tavoitteille, sillä ne hyödyttävät sekä kansalaisia että yksityissektoria; katsoo, että unionin on tajuttava täysin internetin tuoma potentiaali ja mahdollisuudet yhtenäismarkkinoiden kehittämisessä edelleen, digitaaliset yhtenäismarkkinat mukaan lukien;
- D. toteaa, että Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategiaa koskevassa yhteisessä tiedonannossa hahmoteltuihin strategisiin pääasioihin kuuluvat tietoverkkojen kestävyuden saavuttaminen, tietoverkkorikosten vähentäminen, yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan (YTPP) liittyvien tietoverkkoja koskevan puolustuspolitiikan ja tietoverkkovalmiuksien kehittäminen sekä EU:n johdonmukaisen kansainvälisen tietoverkkopolitiikan kehittäminen;
- E. toteaa, että unionin verkko- ja tietojärjestelmät ovat suuressa määrin liittyneet toisiinsa; katsoo, että internetin globaalin luonteen vuoksi monet verkkoihin ja tietoturvaan liittyvät vaaratilanteet ylittävät kansalliset rajat ja voivat heikentää sisämarkkinoiden toimintaa sekä kuluttajien digitaalisia yhtenäismarkkinoita kohtaan tuntemaa luottamusta;
- F. toteaa, että verkkoturvallisuus unionissa ja muualla maailmassa on vain niin vahva kuin sen heikoin lenkki, ja häiriöt yhdellä alalla tai yhdessä jäsenvaltiossa vaikuttavat muihinkin aloihin ja jäsenvaltioihin, jolloin tästä aiheutuvat seuraukset vaikuttavat koko unionin talouteen;
- G. panee merkille, että huhtikuuhun 2013 mennessä vain 13 jäsenvaltiota oli virallisesti hyväksynyt kansallisen verkkoturvallisuusstrategian; panee merkille, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen perustavanlaatuisia eroja, jotka liittyvät niiden valmiuteen, turvallisuuteen, strategiseen kulttuuriin ja kykyyn kehittää ja toteuttaa kansallisia verkkoturvallisuusstrategioita, ja katsoo, että näitä eroja olisi arvioitava;
- H. toteaa, että turvallisuuskulttuurin erot ja oikeudellisen kehyksen puute johtavat hajanaisuuteen ja ne ovat ensisijainen huolenaihe digitaalisilla yhtenäismarkkinoilla, toteaa, että tietoverkkoturvallisuutta koskevan yhtenäisen menettelyn puuttuminen vaarantaa vakavasti taloudellisen hyvinvoinnin sekä liiketoimien turvallisuuden, minkä vuoksi tarvitaan yhteisiä toimia ja entistä tiiviimpää yhteistyötä hallitusten ja yksityissektorin sekä lakien täytäntöönpanosta ja tiedustelutoiminnasta vastaavien virastojen välillä;
- I. toteaa, että tietoverkkorikollisuus on yhä kalliimmaksi käyvä kansainvälinen ongelma, joka maksaa Yhdistyneiden kansakuntien huume- ja rikollisuusviraston mukaan tällä hetkellä maailmantaloudelle vuosittain lähes 295 miljardia euroa;
- J. toteaa, että teknistä kehitystä hyödyntävä kansainvälinen järjestäytyneet rikollisuus on siirtämässä toimintaansa tietoverkkoihin ja että tietoverkkorikollisuus on muuttamassa järjestäytyneen rikollisuuden ryhmien perinteistä rakennetta radikaalisti; toteaa tämän johtaneen siihen, että järjestäytyneet rikollisuus on vähemmän paikallista ja se käyttää entistä todennäköisemmin alueellisuutta ja kansallisten oikeusjärjestelmien eroja globaalilla tasolla;
- K. toteaa, että toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa tietoverkkorikollisuuden tutkintaa haittaavat edelleen monet esteet, kuten rahanpesun mahdollistavan ”virtuaalivaluutan” käyttö tietoverkossa käytävässä kaupassa, alueellisuuteen ja oikeusjärjestelmien rajoihin liittyvät kysymykset, riittämätön kapasiteetti tiedustelutietojen vaihtoon, koulutetun henkilöstön puute sekä epäyhtenäinen yhteistyö muiden sidosryhmien kanssa;
- L. toteaa tekniikan muodostavan tietoverkkojen kehittämisen perustan ja pitää jatkuvaa mukautumista teknologisiin muutoksiin keskeisenä, jos EU:n tietoverkkojen kestävyyttä ja turvallisuutta halutaan parantaa; katsoo, että on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että lainsäädäntö pysyy uusimman teknisen kehityksen tasolla niin, että tietoverkkorikolliset voidaan tehokkaasti tunnistaa ja asettaa syytteeseen ja tietoverkkorikosten uhreja voidaan suojella;

Torstai 12. syyskuuta 2013

katsoo, että EU:n kyberturvallisuutta koskevan strategian pitää sisältää toimia, jotka keskittyvät tietoisuuteen, koulutukseen, tietotekniikan CERT-kriisiryhmien kehittämiseen, kyberturvallisuustuotteiden ja -palveluiden sisämarkkinoiden kehittämiseen sekä tutkimusta, kehittämistä ja innovointia koskevien investointien tukemiseen;

1. pitää myönteisenä yhteistä tiedonantoa, joka koskee Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategiaa ja ehdotusta direktiiviksi toimista, joilla varmistetaan verkko- ja tietoturvan korkea taso koko unionissa;
2. korostaa internetin ja tietoverkkojen keskeistä ja yhä kasvavaa merkitystä poliittisten, taloudellisen ja yhteiskuntaan liittyvän tietojen vaihdon yhteydessä paitsi unionissa myös suhteessa muihin toimijoihin koko maailmassa;
3. korostaa, että on laadittava strateginen tiedonanto, jossa käsitellään EU:n kyberturvallisuuspolitiikkaa, tietoverkkojen kriisitilanteita, strategisia tarkasteluja, julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä sekä yleisölle annettavia varoituksia ja suosituksia;
4. muistuttaa, että tarvitaan verkko- ja tietoturvan korkeaa tasoa, jotta voidaan ylläpitää yhteiskunnan asianmukaisen toiminnan edellyttämiä palveluita, mutta niitä edellyttää myös kansalaisten fyysisen koskemattomuuden turvaaminen, sillä niiden avulla voidaan parantaa keskeisten infrastruktuurien tehokkuutta ja turvallista toimintaa; korostaa, että samalla, kun on käsiteltävä verkko- ja tietoturvaa, myös fyysisen turvallisuuden parantaminen on tärkeä kysymys; korostaa, että infrastruktuuriin pitäisi olla kestävää sekä tahallisten että tahattomien häiriöiden suhteen; korostaa, että siksi kyberturvallisuutta koskevassa strategiassa pitäisi keskittyä entistä enemmän tahattomien järjestelmäongelmien yleisiin syihin;
5. kehottaa jälleen jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kansallisia kyberturvallisuusstrategioita, jotka kattavat tekniikkaan, koordinointiin, henkilöstöresursseihin ja annettavaan rahoitukseen liittyvät näkökohdat ja joihin sisältyy yksityiskohtaisia sääntöjä yksityissektorin tuista ja vastuista, jotta voidaan varmistaa yksityissektorin osallistuminen mahdollisimman nopeasti; kehottaa myös toteuttamaan kattavia riskinhallintamenettelyjä ja turvaamaan sääntely-ympäristön;
6. toteaa, että vain unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden yhdistetty johtajuus ja poliittinen omistajuus mahdollistavat verkko- ja tietoturvan korkean tason koko unionissa ja edistävät näin yhtenäismarkkinoiden varmaa ja häiriötöntä toimintaa;
7. korostaa, että unionin kyberturvallisuutta koskevan politiikan avulla olisi luotava turvallinen ja luotettava digitaalinen ympäristö, jonka perustana ovat ja jolla pyritään turvaamaan ja säilyttämään verkossa vapaudet ja perusoikeudet noudattaen EU:n perusoikeuskirjan 16 artiklaa ja erityisesti yksityisyyttä ja tietosuojaa koskevia oikeuksia; katsoo, että erityistä huomiota pitäisi kiinnittää lasten suojelemiseen verkossa;
8. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, jotta voitaisiin toteuttaa koulutusohjelmia, joilla edistetään ja parannetaan Euroopan kansalaisten tietämystä, taitoja ja koulutusta erityisesti liittyen henkilökohtaiseen turvallisuuteen osana digitaalisen lukutaidon ohjelmaa jo nuoresta iästä lähtien; pitää myönteisenä aloitetta Euroopan kyberturvallisuuskuukauden järjestämisestä ENISAn tuella ja yhteistyössä julkisten viranomaisten sekä yksityissektorin kanssa, jotta voidaan parantaa tietämystä verkko- ja tietojärjestelmien suojaamiseen liittyvistä haasteista;
9. katsoo, että kyberturvallisuutta koskeva koulutus parantaa Euroopan yhteiskunnan tietämystä kyberuhkista, mikä edistää tietoverkkojen vastuullista käyttöä ja auttaa parantamaan tietoverkkoja koskevaa yleistä tietämystä; panee merkille Europolin ja sen uuden tietoverkkorikollisuutta käsittelevän eurooppalaisen keskuksen (EC3) roolin koulutustoimien tarjoamisessa EU:n tasolla liittyen kansainvälisen oikeudellisen yhteistyön välineiden käyttöön ja oikeuden täytäntöönpanoon tietoverkkorikosten erilaisten näkökohtien osalta;
10. toistaa, että on annettava teknisiä neuvoja ja oikeudellista tietoa sekä perustettava ohjelmia, jotka liittyvät tietoverkkorikosten ennaltaehkäisyyn ja torjumiseen; kehottaa kouluttamaan tietoverkkoinsinöörejä, jotka erikoistuvat keskeisten infrastruktuurien ja tietojärjestelmien suojaamiseen, ja kehottaa kouluttamaan myös liikenteen ohjausjärjestelmien ja liikenteenhallintakeskusten käyttäjiä; korostaa, että on otettava käyttöön säännöllisiä kyberturvallisuutta koskevia koulutusohjelmia julkisen sektorin henkilöstölle kaikilla tasoilla;

Torstai 12. syyskuuta 2013

11. toistaa, että on noudatettava varovaisuutta rajoitettaessa kansalaisten mahdollisuuksia viestintä- ja tietotekniikan välineiden käyttöön; korostaa, että jäsenvaltioiden ei pitäisi koskaan vaarantaa kansalaisten oikeuksia ja vapauksia kehitettäessä vastatoimia kyberuhkiin ja -hyökkäyksiin; katsoo, että niillä pitäisi olla riittävät lainsäädännölliset välineet tietoverkkoihin liittyvien siviili- ja sotilaallisen tason vaaratilanteiden erottamiseksi toisistaan;

12. katsoo, että kyberturvallisuutta koskeva sääntely pitää suunnata riskien mukaisesti ja siinä pitää keskittyä kriittiseen infrastruktuuriin, jonka asianmukainen toiminta on tärkeä yleiseen etuun liittyvä tekijä; katsoo, että perustana on sovellettava alalla jo olemassa olevia markkinapohjaisia toimia, joilla verkkojen kestävyys taataan; korostaa toiminnallisen tason yhteistyön merkitystä pyrittäessä entistä tehokkaampaan kyberuhkia koskevaan tiedonvaihtoon julkisten viranomaisten ja yksityissektorin välillä sekä unionin että kansallisella tasolla tarkoituksena taata verkko- ja tietoturva niin, että luodaan molemminpuolinen luottamus, arvo ja sitoutuminen sekä vaihtoon liittyvä asiantuntemus; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien pitäisi perustua verkkojen ja tekniikan neutraaliuteen ja niissä pitäisi keskittyä sellaisten ongelmien käsittelyyn, joilla on merkittävä julkinen vaikutus; kehottaa komissiota kannustamaan kaikkia asianomaisia markkinoiden toimijoita entistä suurempaan valppauteen ja yhteistyöhön, jotta voidaan suojata muita toimijoita niiden palveluille aiheutuvilta vahingoilta;

13. katsoo, että kyberturvallisuuteen liittyvien vaaratilanteiden havaitseminen ja niistä ilmoittaminen ovat keskeisellä sijalla edistettäessä tietoverkkojen kestävyttä unionissa; katsoo, että olisi määritettävä suhteellisuutta ja tarvittavaa tietojen julkistamista koskevat vaatimukset, jotta kansallisille viranomaisille voidaan ilmoittaa tapauksista, joihin liittyy merkittäviä tietoturvan loukkauksia, mikä mahdollistaa kyberrikosten seurannan parantamisen ja edistää tietämyksen parantamista kaikilla tasoilla;

14. kehottaa komissiota ja muita toimijoita ottamaan käyttöön kyberturvallisuutta ja tietoverkkojen kestävyttä koskevia toimia, jotka käsittävät taloudellisia kannustimia kyberturvallisuuden ja tietoverkkojen kestävyden korkean tason edistämiseksi;

Tietoverkkojen kestävyys

15. toteaa, että eri aloilla ja jäsenvaltioilla on erilainen valmius- ja taitotaso ja että se estää luottamukseen perustuvan yhteistyön kehittämistä ja heikentää yhtenäismarkkinoiden toimintaa;

16. katsoo, että pk-yrityksiä koskevissa vaatimuksissa pitäisi soveltaa suhteellista ja riskiperusteista menettelyä;

17. vaatii kehittämään keskeisiin infrastruktuureihin liittyvää tietoverkkojen kestävyttä ja muistuttaa, että tulevaisuudessa yhteisvastuulausekkeen (SEUT-sopimuksen 222 artikla) toteuttamista koskevissa menettelyissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioon kohdistuva kyberisku; kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa ottamaan tämän riskin huomioon uhkia ja riskejä koskevissa yhteisissä kertomuksissaan, joita esitetään vuodesta 2015 alkaen;

18. korostaa, että erityisesti keskeisten palveluiden loukkaamattomuuden, käytettävyyden ja luottamuksellisuuden takaamiseksi keskeisten infrastruktuurien tunnistamisen ja luokittelun on oltava ajan tasalla, ja on asetettava niiden verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset;

19. toteaa, että direktiiviehdotuksessa toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa säädetään tällaisista tietoyhteiskunnan palveluita tarjoavien tahojen ja kriittisten infrastruktuurien käyttäjien turvallisuuden vähimmäisvaatimuksista;

20. kehottaa jäsenvaltioita ja unionia toteuttamaan nopeille ja kaksisuuntaisille tiedonvaihtojärjestelmille riittävät kehykset, jotka mahdollistavat anonyymiyden yksityissektorille ja pitävät julkisen sektorin jatkuvasti ajan tasalla ja antavat tarvittaessa apua yksityissektorille;

Torstai 12. syyskuuta 2013

21. pitää myönteisenä komission ilmoitusta kyberturvallisuuteen liittyvän riskinhallintakulttuurin perustamisesta ja kehottaa jäsenvaltioita ja unionin toimielimiä sisällyttämään kyberkriisien hallinnan nopeasti niiden kriisinhallintasuunnitelmiin ja riskianalyysieihin; kehottaa lisäksi jäsenvaltioiden hallituksia ja komissiota kannustamaan yksityistä sektoria sisällyttämään kyberkriisien hallinnan niiden hallintasuunnitelmiin ja riskianalyysieihin ja kehottaa niitä antamaan henkilöstölleen kyberturvallisuutta koskevaa koulutusta;

22. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ja unionin toimielimiä perustamaan hyvin toimivien tietotekniikan CERT-kriisiryhmien verkko, joka on toiminnassa joka päivä 24 tuntia vuorokaudessa; korostaa, että kansallisten CERT-ryhmien olisi oltava osa tehokasta verkkoa, jossa asiaan liittyviä tietoja vaihdetaan noudattaen asianmukaisia luottamusta ja luottamuksellisuutta koskevia normeja; toteaa, että CERT-ryhmät ja muut asianomaiset turvallisuusryhmät yhteen kokoavat aloitteet voivat olla hyödyllisiä välineitä kehitettäessä rajat ylittävää ja eri alojen välistä luottamusta; pitää kyberrikosten torjunnassa tärkeänä tehokasta ja toimivaa yhteistyötä CERT-ryhmien ja lakien täytäntöönpanosta vastaavien virastojen välillä;

23. tukee ENISAA sen verkko- ja tietoturvallisuuteen liittyvissä tehtävissä etenkin annettaessa ohjausta ja neuvoja jäsenvaltioille ja tuettaessa parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja luottamuksen ilmapiirin kehittämistä;

24. korostaa, että alan on pantava täytäntöön kyberturvallisuutta koskevia toiminnallisia vaatimuksia sellaisten tieto- ja viestintätieteiden tuotteiden koko arvoketjussa, joita käytetään liikenneverkoissa ja tietojärjestelmissä, jotta voidaan suorittaa asianmukaista riskien arviointia, ottaa käyttöön turvanormeja ja -ratkaisuja ja jotta voidaan kehittää parhaita käytäntöjä ja tietojen vaihtoa liikennejärjestelmien kyberturvallisuuden varmistamiseksi;

Teolliset ja teknologiset resurssit

25. katsoo, että verkko- ja tietoturvan korkea taso on keskeisellä sijalla parannettaessa sekä turvallisuusratkaisujen toimittajien että niiden käyttäjien kilpailukykyä unionissa; katsoo, että unionin tietotekniikka-alalla on merkittävää vielä hyödyntämätöntä potentiaalia, mutta yksityisillä ja julkisilla käyttäjillä sekä yrityksillä ei usein vielä ole tietoja kustannuksista ja hyödyistä, joita kyberturvallisuuteen investoimisesta seuraa, minkä vuoksi ne ovat haavoittuvia haitallisten kyberuhkien suhteen; korostaa, että CERT-ryhmien toteutus on tässä suhteessa merkityksellinen tekijä;

26. katsoo, että kyberturvallisuuteen liittyvien ratkaisujen vahva tarjonta ja kysyntä edellyttävät tieto- ja viestintätieteistä vastaavilta viranomaisilta riittäviä investointeja akateemisiin resursseihin, tutkimukseen ja kehittämiseen sekä tietämyksen ja kapasiteetin lisäämiseen, jotta voidaan edistää innovointia ja saada aikaan riittävä tietämys verkko- ja tietoturvaan liittyvistä riskeistä ja siirtyä kohti yhtenäistä eurooppalaista turvallisuusalaa;

27. kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet sellaisten ”kyberturvallisuuden yhtenäismarkkinoiden” luomiseksi, joilla käyttäjät ja toimittajat voivat hyödyntää parhaalla tavalla tarjolla olevia innovaatioita, synergiavaikutuksia ja yhdistettyä asiantuntemusta ja joille pk-yritykset voivat päästä;

28. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhteisiä investointeja Euroopan kyberturvallisuusosalalle samaan tapaan kuin on tehty muillakin aloilla, kuten ilmailualalla;

Kyberrikollisuus

29. katsoo, että tietoverkoissa tapahtuvat rikokset voivat olla yhteiskuntien hyvinvoinnin kannalta yhtä haitallisia kuin fyysisessä ympäristössä tapahtuvat rikokset ja että tällaiset rikosten muodot usein vahvistavat toisiaan, kuten voidaan havaita esimerkiksi lasten seksuaalisen hyväksikäytön, järjestäytyneen rikollisuuden ja rahanpesun yhteydessä;

30. toteaa, että joissakin tapauksissa laillinen ja laitton liiketoiminta ovat yhteydessä toisiinsa; korostaa, että terrorismin ja vakavan järjestäytyneen rikollisuuden rahoituksen välillä on tärkeä internetin mahdollistama yhteys; korostaa, että yleisö on saatava tietoiseksi vakavuudesta, joka liittyy kyberrikollisuuteen osallistumiseen, ja siitä, että usein ensi näkemältä ”sosiaalisesti hyväksyttävät” rikokset, kuten elokuvien laitton lataaminen, voivat usein tuoda suuria summia kansainvälisille rikollisjärjestöille;

Torstai 12. syyskuuta 2013

31. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että verkkojen ulkopuolella sovellettavat normit ja periaatteet pätevät myös verkossa, minkä vuoksi kyberrikollisuuden torjumista on tehostettava ajantasaisella lainsäädännöllä ja toiminnallisilla valmiuksilla;

32. katsoo, että kyberrikollisuuden rajattoman luonteen vuoksi tarvitaan erityisesti yhteisiä ponnistuksia ja tarjottavaa asiantuntemusta unionin tasolla yksittäisten jäsenvaltioiden tason yläpuolella ja että Eurojustin, Europolin, Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen (EC3), CERT-ryhmien ja yliopistojen sekä tutkimuskeskusten on siksi saatava riittäviä resursseja, jotta ne voivat toimia asianmukaisella tavalla asiantuntemuksen, yhteistyön ja tiedonvaihdon keskuksina;

33. pitää erittäin hyvänä Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen perustamista ja kannustaa kehittämään tätä keskusta ja sen tärkeää roolia tietojen ja asiantuntemuksen nopeassa ja tehokkaassa vaihtamisessa rajojen yli, jotta tuetaan verkkorikollisuuden estämistä, havaitsemista ja tutkintaa;

34. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansalaiset voivat helposti saada tietoa verkkouhkista ja niiden torjunnasta; katsoo, että tällaisten ohjeiden pitäisi sisältää tietoja siitä, miten käyttäjät voivat suojella yksityisyyttään internetissä, miten havaita verkkohoukuttelu ja ilmoittaa siitä, miten asentaa ohjelmia ja palomureja, miten käyttää tunnussanoja ja miten havaita verkkourkinta, sivustoharhautukset ja muut hyökkäykset;

35. vaatii, että jäsenvaltiot, jotka eivät ole vielä ratifioineet tietoverkkorikollisuutta koskevaa Euroopan neuvoston Budapestin yleissopimusta, tekevät niin viipymättä; pitää myönteisenä Euroopan neuvoston ajatuksia tarpeesta päivittää yleissopimusta teknisen kehityksen mukaisesti, jotta voidaan taata jatkossakin sen tehokkuus verkkorikollisuuden käsittelyssä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osallistumaan asiaa koskevaan keskusteluun; kannustaa toimiin, joilla edistetään yleissopimuksen ratifiointia muissa maissa, ja kehottaa komissiota edistämään sitä aktiivisesti unionin ulkopuolella;

Kyberpuolustus

36. korostaa, että kyberhaasteet, -uhkat ja -hyökkäykset vaarantavat jäsenvaltioiden puolustukseen ja kansalliseen turvallisuuteen liittyviä etuja ja että siviilitoimilla ja sotilaallisella menettelyllä keskeisen infrastruktuurin suojaamisessa olisi maksimoitava kummankin tahon saama hyöty niin, että pyritään saamaan aikaan synergiavaikutuksia;

37. kehottaa siksi jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötään Euroopan puolustusviraston kanssa, jotta voidaan kehittää kyberpuolustusvalmiuksia koskevia ehdotuksia ja aloitteita viimeaikaisten aloitteiden ja hankkeiden pohjalta; korostaa tarvetta lisätä tutkimusta ja kehittämistä myös resurssien yhdistämisen ja jakamisen avulla;

38. toistaa, että EU:n kattavassa kyberturvallisuutta koskevassa strategiassa olisi otettava huomioon olemassa olevien virastojen ja elinten tuoma lisäarvo sekä sellaisista jäsenvaltioista saadut hyvät käytännöt, jotka ovat jo ottaneet käyttöön omia kansallisia kyberturvallisuusstrategioita;

39. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ottamaan kyberkriisien hallinnan mukaan kriisinhallintasuunnitelmiin ja korostaa, että jäsenvaltioiden on yhteistyössä Euroopan puolustusviraston kanssa kehitettävä suunnitelmia YTPP-tehtävien ja -toimien suojaamiseksi kyberhyökkäyksiltä; kehottaa niitä kokoamaan yhteen eurooppalaiset kyberpuolustusjoukot;

40. korostaa kyberturvallisuuteen liittyvää hyvää käytännön yhteistyötä NATO:n kanssa ja tarvetta tehostaa yhteistyötä etenkin tekemällä tiivistä yhteistyötä suunnittelun, tekniikan, koulutuksen ja välineiden suhteen;

41. kehottaa unionia pyrkimään vaihdon aikaansaamiseen kansainvälisten kumppanien kanssa, NATO mukaan lukien, ja kehottaa tunnistamaan yhteistyön aloja, välttämään päällekkäisyyksiä ja pyrkimään toiminnan täydentävyyteen mahdollisuuksien mukaan;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Kansainvälinen politiikka

42. katsoo, että kansainvälisellä yhteistyöllä ja vuoropuhelulla on keskeinen rooli luotaessa luottamusta ja avoimuutta ja edistettäessä korkeatasoista verkostoitumista ja tiedonvaihtoa maailmanlaajuisesti; kehottaa siksi komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa perustamaan kyberdiplomatiaryhmän, jonka tehtäviin kuuluu vuoropuhelun edistäminen samanmielisten maiden ja organisaatioiden kanssa; kehottaa EU:ta osallistumaan entistä aktiivisemmin monenlaisiin kyberturvallisuutta käsitteleviin kansainvälisiin korkean tason konferensseihin;

43. katsoo, että on saatava aikaan tasapaino toistensa kanssa kilpailevien tavoitteiden kanssa, joita ovat tiedon rajat ylittävä siirtäminen, tietoturva ja kyberturvallisuus, unionin kansainvälisten velvoitteiden ja erityisesti palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) mukaisesti;

44. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa valtavirtaistamaan kyberturvallisuuteen liittyvän ulottuvuuden EU:n ulkoisissa toimissa ja erityisesti suhteessa kolmansiin maihin, jotta voidaan tehostaa kyberturvallisuuden käsittelyyn liittyvää yhteistyötä sekä kokemusten ja tietojen vaihtoa;

45. kehottaa unionia pyrkimään vaihdon aikaansaamiseen kansainvälisten kumppanien kanssa, jotta voidaan tunnistaa yhteistyön aloja, välttää päällekkäisyyksiä ja pyrkiä toiminnan täydentävyyteen mahdollisuuksien mukaan; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota toimimaan aktiivisesti kansainvälisissä organisaatioissa ja koordinoimaan jäsenvaltojen kantoja siihen, miten kyberalalla voidaan edistää ratkaisuja ja menettelyjä tehokkaasti;

46. katsoo, että pitäisi pyrkiä varmistamaan, että olemassa olevat kansainväliset oikeudelliset välineet ja erityisesti kyberrikollisuutta koskeva Euroopan neuvoston yleissopimus pannaan täyteen tietoverkoissa; katsoo siksi, että tällä hetkellä ei tarvitse luoda uusia oikeudellisia välineitä kansainvälisellä tasolla; pitää kuitenkin myönteisenä kansainvälistä yhteistyötä, jolla pyritään kehittämään tietoverkossa toimimista koskevia normeja tukemaan oikeusvaltioperiaatteen toteutumista tietoverkoissa; katsoo, että olisi harkittava nykyisten oikeudellisten välineiden päivittämistä teknisen kehityksen mukaisesti; katsoo, että lainsäädäntöjärjestelmiin liittyvät kysymykset edellyttävät perinpohjaista keskustelua oikeudellisesta yhteistyöstä ja syytteenasettamisesta rajat ylittävissä rikostapauksissa;

47. katsoo erityisesti, että EU:n ja Yhdysvaltojen välisen kyberturvallisuutta ja kyberrikoksia käsittelevän työryhmän pitäisi olla väline, jonka avulla EU ja Yhdysvallat vaihtavat tarpeen mukaan kyberturvallisuutta koskevia parhaita käytäntöjä; panee tässä yhteydessä merkille, että kyberturvallisuuteen liittyvät alat, kuten verkko- ja tietojärjestelmien turvallisesta toiminnasta riippuvaiset palvelut, sisältyvät transatlanttista kauppa- ja investointikumppanuutta käsitteleviin tuleviin neuvotteluihin, joiden yhteydessä on turvattava EU:n itsenäisyys ja sen toimielinten riippumattomuus;

48. toteaa, että kyberturvallisuuteen liittyvät taidot ja kyky estää, havaita ja tehokkaasti vastustaa uhkia ja vihamielisiä hyökkäyksiä eivät jakaudu maailmassa tasaisesti; korostaa, että toimet tietoverkkojen kestävyuden parantamiseksi ja tietoverkkouhkien torjumiseksi eivät saa rajoittua samanmielisiin kumppaneihin, vaan niiden yhteydessä olisi käsiteltävä myös alueita, joiden kapasiteetti, tekninen infrastruktuuri ja oikeudelliset kehykset ovat vähemmän kehittyneitä; katsoo, että CERT-ryhmien koordinointi on tässä suhteessa keskeisellä sijalla; kehottaa komissiota edistämään ja tarvittaessa avustamaan sopivin keinoin kolmansia maita niiden pyrkimyksissä kehittää omia tietoverkkoturvallisuutta koskevia valmiuksiaan;

Täytäntönpaino

49. kehottaa arvioimaan säännöllisesti kansallisten kyberturvallisuusstrategioiden tehokkuutta korkeimmalla poliittisella tasolla, jotta voidaan varmistaa mukautuminen uusiin globaaleihin uhkiin ja taata kyberturvallisuuden samanlainen taso eri jäsenvaltioissa;

50. pyytää komissiota laatimaan selkeän etenemissuunnitelma, jossa määritetään aikataulu kyberturvallisuusstrategiaan liittyvien unionin tason tavoitteiden saavuttamiselle sekä niiden arvioinnille; kehottaa jäsenvaltioita sopimaan samanlaisesta aikataulusta tähän strategiaan sisältyville kansallisille toimille;

Torstai 12. syyskuuta 2013

51. pyytää komissiolta, jäsenvaltioilta, Europolilta, vasta perustetulta Euroopan verkkorikostorjuntakeskukselta, Eurojustilta ja ENISAlta säännöllisiä kertomuksia, joissa arvioidaan kehitystä kyberturvallisuusstrategiassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa sekä esitetään keskeisiä toimintaindikaattoreita, joilla mitataan toteuttamisessa saavutettua kehitystä;

o
o o

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Europolille, Eurojustille sekä Euroopan neuvostolle.

P7_TA(2013)0377

Kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalinen strategia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalisesta strategiasta: aika kiristää tahtia (2013/2593(RSP))

(2016/C 093/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan digitaalistrategiasta – Euroopan kasvun vauhdittaminen digitaalisin keinoin (COM(2012)0784,
- ottaa huomioon komissiolle ja neuvostolle esitetyt kysymykset aiheesta kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalinen strategia: aika kiristää tahtia (O-000085 – B7- 0219/2013 ja O-000086 – B7-0220/2013),
- ottaa huomioon verkkovierailuista yleisissä matkaviestintäverkoissa unionin alueella 13. kesäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 531/2012 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta 14. maaliskuuta 2012 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 243/2012/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon käynnissä olevat neuvottelut Verkkojen Eurooppa -välineestä ja erityisesti muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta – COM(2013)0329),
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015. eu ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” (COM(2012)0529),
- ottaa huomioon 25. tammikuuta 2012 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (yleinen tietosuojasetus) (COM(2012) 0011),

⁽¹⁾ EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 81, 21.3.2012, s. 7.

⁽³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2011 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Verkkojen Eurooppa -välineestä (COM(2011)0665),
  - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan digitaalistrategiasta (COM(2010)0245),
  - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto aikoo hyväksyä päätelmiä Euroopan digitaalistrategiasta kokouksessaan 24.–25. lokakuuta 2013;
- B. katsoo, että vuonna 2010 hyväksytyyn Euroopan digitaalistrategian ensisijaisena tavoitteena on oltava jäsenvaltioiden välisen epätasa-arvon vähentäminen erityisesti nopean ja erittäin nopean kiinteän ja mobiili-infrastruktuurin saatavuudessa;
- C. ottaa huomioon, että tieto- ja viestintätekniikat ovat digitaalisen yhteiskunnan ytimessä ja niiden osuus on tällä hetkellä noin 20 prosenttia EU:n vuotuisesta kasvusta ja tuottavuudesta, 4,5 prosenttia EU:n BKT:stä, ne tuottavat 25 prosenttia yksityisistä T&K-investoinneista ja ne muodostavat mahdollisesti erityisen kasvun ja työllisyyden edistystekijän;
- D. katsoo, että digitaalisen talouden mahdollisuuksien hyödyntämisellä EU:ssa olisi taloudessa suuri kerrannaisvaikutus, joka lisäisi kasvua ja työpaikkoja EU:ssa, ja katsoo siksi, että näihin mahdollisuuksiin tarttuminen on yksi tärkeimmistä kasvua ja kilpailukykyä koskevista uudistuksista, jotka auttavat EU:ta selviämään nykyisestä kriisistä;
- E. ottaa huomioon, että vuoteen 2020 mennessä Internetiin kytketään 50 miljardia laitetta ja että maailmanlaajuisen dataliikenteen odotetaan kasvavan 15-kertaiseksi vuoden 2017 loppuun mennessä; katsoo, että tämä laajakais-taliikenteen räjähdysmäinen kasvu edellyttää kunnianhimoista politiikkaa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä kiinteän että mobiililaajakaistan kapasiteetin lisäämisen osalta, jotta unionissa saataisiin aikaan enemmän kasvua, kilpailukykyä ja tuottavuutta;
- F. katsoo, että muiden maanosien todellisen kehityksen nopeus on ylittänyt nykyisen digitaalistrategian tavoitteet, eikä se siksi ole riittävän kunnianhimoinen sen varmistamiseen, että EU on televiestinnän maailmanjohtaja vuoteen 2020 mennessä;
- G. ottaa huomioon, että parlamentti ja neuvosto odottavat edelleen komissiolta ehdotuksia Internetin neutraaliudesta ja yleispalveluista;
1. korostaa, että digitaalistrategian ja digitaalisten sisämarkkinoiden loppuunsaattamisen on oltava kasvun luomista ja kriisistä selviämistä koskevien EU:n ponnistelujen ytimessä; katsoo, että sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla vaaditaan poliittista johtajuutta digitaalisten sisämarkkinoiden nykyisten esteiden käsittelyssä, jotta EU:hun voidaan luoda työpaikkoja ja kasvua; muistuttaa, että digitaalitalous kasvaa seitsemän kertaa muuta taloutta nopeammin ja että EU:n digitaalisten sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen voisi antaa vauhtia 110 miljardilla eurolla vuodessa;
  2. korostaa, että EU:lla on monia samanaikaisia paineita BKT:n kasvusta, kun kasvun edistämisen mahdollisuudet julkisista varoista ovat rajallisia korkeiden velka- ja vajetasojen vuoksi, ja kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kaikki mahdolliset kasvua edistävät tekijät; panee merkille, että tieto- ja viestintätekniikat ovat olennainen käänneentekevä teknologia kaikilla talouden aloilla ja erityisesti seuraavilla: terveydenhuolto, energia, julkiset palvelut ja koulutus;

Verkkovierailuvapaa Eurooppa vuonna 2015

3. pitää valitettavana, että televiestintämarkkinat ovat vieläkin pirstoutuneet kansallisiksi markkinoiksi eikä niitä voida pitää sisämarkkinoina, joilla kannustetaan kilpailuun;

Torstai 12. syyskuuta 2013

4. korostaa, että alan analytytikot ovat osoittaneet, että Euroopassa operaattorin verkkovierailutulot ovat useissa tapauksissa noin kymmenen prosenttia myynnistä ja että uusimmat BEREC-analyysit ovat osoittaneet, että teollisuus ja kuluttajat maksavat keskimäärin kaksi kertaa enemmän kuin operaattoreiden täytyy maksaa verkkovierailupuhelujen tukkimarkkinoilla;
5. pitää valitettavana, että nämä verkkovierailun epätasapainoiset voittomarginaalit lisäävät liikkuvuuden kustannuksia Euroopassa; toteaa, että se on este kasvulle ja hyvinvoinnille, sillä liikkuvuus on eräs kaikkein tärkeimmistä kasvutekijöistä Euroopassa;
6. korostaa, että verkkovierailumaksujen poistaminen on olennaisen tärkeää innovaation edistämiseksi, koska sillä luodaan laajemmalla kotimarkkinat innovatiivisille tuotteille ja palveluille;
7. katsoo, että televiestinnän sisämarkkinoita ei ole olemassa muun muassa siksi, että kotimaan hinnastojen ja verkkovierailuhinnastojen välillä on merkittäviä eroja; katsoo tästä syystä, että rakenteellisilla toimenpiteillä olisi edistettävä sellaisten aitojen digitaali- ja televiestintäalan sisämarkkinoiden luomista, joilla kannustetaan kilpailuun ja joilla ei ole eroja kansallisten hintojen ja verkkovierailuhintojen välillä, jolloin luodaan yleiseurooppalaiset matkaviestintämarkkinat;
8. muistuttaa neuvostoa ja komissiota siitä, että Euroopan digitaalistrategian mukaan vuonna 2015 verkkovierailumaksujen ja kansallisten puhelinmaksujen ero olisi oltava lähellä nollaa ja että asetuksen (EU) N:o 531/2012 tavoitteena on saada aikaan matkaviestintäpalvelujen sisämarkkinat ja lopulta poistaa erot kansallisten hintojen ja verkkovierailuhintojen välillä;
9. katsoo, että digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamisen olisi tästä syystä johdettava siihen, että verkkovierailumaksujen ja kansallisten puhelinmaksujen ero poistuu vuoteen 2015 mennessä, mikä johtaa verkkovierailuvapaaseen EU:hun (puhelut, tekstiviestit, tiedonsiirto);
10. muistuttaa, että televiestintäoperaattorien uusien tarjousten pitäisi olla käyttäjäystävällisiä ja avoimia, jolloin estettäisiin televiestintäalan uusien piilotettujen esteiden syntyminen;
11. muistuttaa, että komission on tarkistettava asetuksen (EU) N:o 531/2012 toiminta ja arvioitava verkkovierailumarkkinoiden kilpailukyky, kuluttajien hyötyminen verkkovierailupalvelujen hinnan todellisista laskuista, sekä verkkovierailumaksujen ja kansallisten maksujen ero, mukaan lukien kansallisille palveluille ja verkkovierailupalveluille yhden hinnan tarjoavien tarjousten saatavuus;
12. toteaa, että pelkästään verkkovierailumaksujen poistamisella ei voida luoda todellisia digitaalisia sisämarkkinoita; korostaa, että tästä välineestä on säädettävä Euroopan yleisessä digitaalistrategiassa, jossa kiinnitetään erityistä huomiota infrastruktuurien kehittämiseen ja saatavuuteen, jotta voidaan edistää tämän alan työpaikkojen säilymistä ja luomista;
13. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen sellaisen lainsäädäntöpakettien ehdottamisesta, jolla puututaan EU:n digitaalisten sisämarkkinoiden toiminnan jäljellä oleviin esteisiin; kehottaa komissiota tekemään vaikutustenarvioinnin televiestintäalan kasvumahdollisuuksista luomalla Euroopan digitaaliset sisämarkkinat;

Infrastruktuuuri ja liikkuvuus

14. korostaa tarvetta säilyttää laajakaistan käyttöä ja saatavuutta, sähköistä kauppaa, digitaalista osallisuutta, rajatylittäviä julkisia palveluja ja tutkimusta ja innovaatiota koskevat Euroopan digitaalistrategian tavoitteet edelleen kaikenkattavana painopistealana, jotta EU voi hyötyä täysimääräisesti digitaalisen yhteiskunnan eduista;
15. muistuttaa, että Euroopan digitaalisten sisämarkkinoiden esteet on poistettava, ja rinnakkain sen kanssa Euroopan unionin on ehdottoman ensisijaisesti investoitava optimaaliseen ja erittäin nopeaan Internet-laajakaistaninfrastruktuuriin, jotta digitaalitalouden mahdollisuuksia voidaan hyödyntää täysimääräisesti;

Torstai 12. syyskuuta 2013

16. korostaa, että jos EU aikoo olla digitaalisen vallankumouksen kehto ja saada takaisin maailmanlaajuisen johtajuutensa, tarvitsemme kunnianhimoisia ja eteenpäin suuntautuvia tavoitteita vuodelle 2020; katsoo, että eteenpäin suuntautuvana digitaalistrategian tavoitteena vuodelle 2020 pitäisi olla kaikkien EU:n kotitalouksien liittäminen laajakaistaan, jonka nopeus on sata megatavua sekunnissa ja jossa 50 prosentilla kotitalouksista nopeus on vähintään yksi gigatavu sekunnissa; panee merkille, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta on jo antanut tukensa kyseisille kunnianhimoisille tavoitteille Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta laatimassaan mietinnössä;

17. pitää erittäin valitettavana sitä, että monet jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet 800 MHz:n taajuusyliäämän osoittamista mobiililaajakaistapalveluille koskevaa 1. tammikuuta 2013 päättynyttä määräaikaan radiotaajuuspoliittisen ohjelman mukaisesti; korostaa, että tämä viive on vaikeuttanut 4G-verkkojen kehittämistä EU:ssa, ja kehottaa näin ollen jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta voidaan varmistaa, että 800 MHz:n kaista tulee mobiililaajakaistapalvelujen käyttöön, ja kehottaa komissiota käyttämään kaikkia valtuuksiaan ripeän täytäntöönpanon takaamiseksi;

18. toteaa, että digitaalistrategiassa mainittuja, laajakaistan saatavuutta koskevia tavoitteita tuskin saavutetaan; usko siksi, että EU:n maailmanlaajuinen kilpailukyky heikkenee edelleen, jos uusiin verkkoihin ei tehdä suurempia investointeja; katsoo siksi, että Euroopan komission tulisi sisämarkkina-aloitteensa puitteissa myös perinpohjaisesti tarkistaa televiestintämarkkinoiden sääntelyjärjestelmä, jotta kiinteisiin ja matkaviestintäverkkoihin saataisiin lisää investointeja;

19. katsoo, että kilpailun asemaa investointien edistämässä uusissa digitaalisissa infrastruktuureissa talouskasvun lisäämiseksi ei pidä heikentää; katsoo, että on olennaisen tärkeää, että komissio takaa sääntelypuitteet, joissa kaikki markkinoiden toimijat voivat investoida innovatiivisiin digitaalisiin infrastruktuureihin; katsoo, että sitä varten toisen sukupolven yhteystekniikoiden (NGA) tehokkaiden saatavuushintojen määrittämistä koskevien uusien sääntöjen olisi edustettava taustalla olevaa kilpailuprosessia kaikissa jäsenvaltioissa noudattamalla kansallisten sääntelyviranomaisten ennakkoehtoja; katsoo, että sitä varten kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi tehdä työtä yhteisiin tavoitteisiin, esimerkiksi digitaalistrategian tavoitteisiin, pyrkimiseksi hyödyntämällä parempaa tuntemustaan ja erityisasiantuntemustaan omista kansallisista markkinoistaan;

20. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia sähköisen viestinnän sääntelykehiksen perusteellista tarkistamista varten;

21. korostaa Euroopan digitaalistrategiasta annetussa tiedonannossa ilmoitettujen avaintoimien loppuunsaattamisen merkitystä siten, että kiinnitetään erityistä huomiota kestäviin, luotettaviin infrastruktuureihin ja palveluihin sekä tietosuojajärjestelmään;

22. muistuttaa komissiota, että se tarkistaa tietoyhteiskuntadirektiiviä 2001/29/EY⁽¹⁾ ennustettavuuden ja joustavuuden takaamiseksi EU:n digitaalisilla sisämarkkinoilla, kuten Euroopan parlamentin 11. joulukuuta 2012 antamassa päätöslauselmassa digitaalisen vapauden strategiasta EU:n ulkopoliitikassa⁽²⁾ todetaan;

Tieto- ja viestintätekniikat nuorison työllistämiseksi

23. korostaa, että täysin toimintakykyisten digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää koordinoituja ponnisteluja, joilla varmistetaan verkkoon pääsy ja sen edellyttämät taidot kaikille kansalaisille ikään, asuinpaikkaan, koulutukseen ja sukupuoleen katsomatta;

24. suhtautuu myönteisesti kaikille sidosryhmille avoimen digitaalisten työpaikkojen laajan liittouman (Grand Coalition for Digital Jobs) avaamiseen maaliskuussa 2013; kehottaa komissiota tekemään digitaalisten taitojen ja työpaikkojen laajasta liittoumasta nopeasti toiminnallisen, toistamaan tämän aloitteen jäsenvaltioiden tasolla ja antamaan osallistujille ensisijaisen pääsyn unionin varoihin niiden toimien tukemiseksi;

25. korostaa, että työttömyys, mukaan lukien nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyys, on noussut sietämättömän korkealle tasolle Euroopassa ja että se todennäköisesti pysyy korkealla tasolla lähitulevaisuudessa ja että kaikilla poliittisilla tasoilla tarvitaan päättäväistä ja ripeää toimintaa;

⁽¹⁾ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0470.

Torstai 12. syyskuuta 2013

26. huomauttaa, että Euroopassa on tällä hetkellä yli neljä miljoonaa tieto- ja viestintäteknikan työntekijää ja vaikka määrä kasvaa kolme prosenttia vuodessa, Euroopan komission mukaan kriisistä huolimatta vuoteen 2015 mennessä on täyttämättä 700 000–1 000 000 korkeaa ammattitaitoa edellyttävää tieto- ja viestintäteknikan työpaikkaa; korostaa, että sähköiset taidot ja digitaalista koulutusta koskevat toimet voivat siksi olla erittäin tärkeitä, jotta erityisesti nuorten ihmisten kasvavaan työttömyyteen voidaan puuttua;

27. suhtautuu myönteisesti unionin tason nuorisotakuujärjestelmiin, joilla varmistetaan, että kaikki nuoret eurooppalaiset saavat laadukkaan työtarjoituksen, jatkokoulutusta, oppisopimuspaikan tai harjoittelupaikan neljän kuukauden kuluessa koulun loppumisesta tai työttömäksi jäämisestä; huomauttaa kuitenkin, että nuorisotyöllisyysaloitteelle seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä osoitetut kuusi miljardia euroa eivät selvästikään riitä ongelman koko laajuuden käsittelyyn; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään näiden toimien tehokkuutta korostamalla digitaalisten taitojen hankintaa; korostaa, että digitaalisten taitojen pitäisi olla välttämätön osa kaikkea ammattikoulutusta, jotta voidaan varmistaa, että uudet sukupolvet sekä tällä hetkellä työssä olevat saavat tarvitsemansa taidot;

Tieto- ja viestintäteknikat pk-yritysten hyväksi

28. muistuttaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden peruserä on Internetin asema foorumina, jonka avulla kuka tahansa kansalainen voi käynnistää muille kansalaisille suunnatun palvelun tai innovatiivisen tuotteen sen lisäksi, että sillä on tehtävänsä sosiaalisen viestinnän foorumina;

29. korostaa, että pk-yritykset ovat Euroopan talouden ytimessä ja että tarvitaan enemmän toimenpiteitä eurooppalaisten pk-yritysten maailmanlaajuisen kilpailukyyn edistämiseksi ja parhaan mahdollisen ympäristön luomiseksi sellaisen uuden ja lupaavan teknisen kehityksen hyödyntämistä varten, jolla on suuri vaikutus EU:n kilpailukyyn, kuten pilvipalvelut;

30. huomauttaa, että säännöllisen työn vaihtoehtoisena uramahdollisuutena yhä useammat eurooppalaiset, erityisesti nuoret, päättävät nyt ryhtyä yrittäjiksi verkon, pilvipalvelujen, matkaviestintäalustojen, sosiaalisen median verkostojen ja valtavien tietovirtojen luomien ennennäkemättömien mahdollisuuksien kannustamina; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan yritysystävällisemmän ympäristön, jossa rahoitus ("lupa epäonnistua"), markkinat, verkot ja taidot ovat helpommin saatavilla ja jota on kannustettava riskinjakojärjestelmillä, riskipääomalla, edullisella verokohtelulla ja verkostoitumistapahtumilla;

Julkisen sektorin digitalisointi

31. korostaa, että julkisen sektorin digitalisoinnin pitäisi olla digitaalistrategian seuraavien vaiheiden ensisijainen toimi, koska julkishallinnon kustannusten vähentämisen ja kansalaisille tarjottavien tehokkaampien palvelujen lisäksi digitaalinen vipuvaikutus kaikilla talouden aloilla olisi erittäin hyödyllistä;

32. pitää valitettavana, että pilvipalveluja koskevia kansallisia strategioita kehitetään kunnianhimoisen ja tehokkaan eurooppalaisen strategian sijasta; pyytää komissiota vahvistamaan ehdotuksiaan ja etsimään riittävän tehokkaita keinoja, jotta Euroopan unioni voi ottaa johtajuuden standardisoinnin alalla;

33. korostaa, että nykyinen julkishallinto on olennaisen tärkeä tekijä työpaikkoja, kasvua ja kilpailukykyä edistävien toimenpiteiden suunnittelun ja toteuttamisen tukena; korostaa, että tieto- ja viestintäteknikan mahdollisuuksia olisi tutkittava aiempaa paremmin toimivan ja tehokkaamman julkisen sektorin aikaansaamiseksi ja hallinnollisten rasiusten vähentämiseksi; panee merkille, että tieto- ja viestintäteknikoilla voidaan parantaa veronkeräys- ja terveydenhuoltojärjestelmiä, vähentää viipeitä toimittajien maksuissa ja parantaa oikeusjärjestelmien tehokkuutta; katsoo erityisesti, että terveydenhuoltopalvelut on mullistettava ja tarjottava kustannustehokkaampaa ja henkilökohtaisempaa palvelua potilaille ja ammattihenkilöille;

34. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan eurooppalaista pilvipalvelukumppanuutta koskevaa työtä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tieto- ja viestintätekniikoiden rahoittaminen: monivuotinen rahoituskehys

35. pitää valitettavana, että komission Verkkojen Eurooppa -välineelle kaudelle 2014–2020 ehdottamaa 9,2 miljardia euroa tieto- ja viestintätekniikan investointeja varten vähennetään jyrkästi; korostaa, että uusien rahoitusolojen vuoksi rakennerahastojen ja maaseudun kehitysrahastojen investoinnit laajakaistaverkkoihin ovat tärkeämpiä kuin koskaan, ja niitä pitäisi kasvattaa huomattavasti ohjelmakauteen 2007–2013 verrattuna;

36. korostaa, että EU:n varoja on kohdennettava enemmän tieto- ja viestintätekniikan investointeihin ja että tieto- ja viestintätekniikan rahoituksen pitäisi vastata seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä alan painoarvoa ja taloudellista vaikutusta; kehottaa kaksinkertaistamaan tieto- ja viestintätekniikan menoihin liittyvän osuuden yleisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä verrattuna kauteen 2007–2013;

o

o o

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0378

Syyrian tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Syyrian tilanteesta (2013/2819(RSP))**

(2016/C 093/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta,
  - ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 23. tammikuuta, 18. helmikuuta, 11. maaliskuuta, 22. huhtikuuta, 27. toukokuuta, 24. kesäkuuta, 9. heinäkuuta ja 22. heinäkuuta 2013 antamat päätelmät Syyriasta; ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 8. helmikuuta 2013 antamat päätelmät Syyriasta,
  - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin antamat julkilausumat: 21. elokuuta 2013 annettu julkilausuma viimeisimmistä tiedoista kemiallisten aseiden käytöstä Damaskoksessa, 23. elokuuta 2013 annettu julkilausuma Syyrian konfliktin poliittisen ratkaisun löytämisen kiireellisyydestä (joka heijasteli EU:n 7. syyskuuta 2013 hyväksymää yhteistä kantaa Syyriaan) ja 10. syyskuuta 2013 annettu julkilausuma ehdotuksesta ottaa Syyrian kemialliset aseet kansainväliseen valvontaan,
  - ottaa huomioon vuoden 1949 Geneven yleissopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat, Haagin yleissopimukseen liitetyn Genevessä 17. kesäkuuta 1925 allekirjoitetun pöytäkirjan, joka koskee tukehduttavien, myrkyllisten tai muiden samankaltaisten kaasujen sekä bakteriologisten keinojen käytön kieltoa sodassa, sekä kemiallisten aseiden kielto­sopimuksessa asetetut normit,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että rauhallisiin mielenosoittajiin kohdistuvien väkivaltaisuuksien alettua Syyriassa maaliskuussa 2011 maassa on YK:n mukaan menehtynyt yli 100 000 ihmistä, joista suurin osa on siviilejä; ottaa huomioon, että YK:n humanitaarisen avun koordinoinnista vastaavan viraston (OCHA) mukaan 4,25 miljoonaa ihmistä on tällä hetkellä maan sisäisinä pakolaisina ja että pääasiassa Turkissa, Jordaniassa, Libanonissa ja Irakissa on yli kaksi miljoonaa syyrialaista pakolaista;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- B. ottaa huomioon, että 21. elokuuta 2013 Damaskoksen liepeillä toteutettiin laajamittainen kemiallinen isku, jossa kuoli satoja ihmisiä, myös paljon naisia ja lapsia; katsoo, että tämä isku oli törkeä kansainvälisen oikeuden rikkomus, sotarikos ja rikos ihmisyyttä vastaan; ottaa huomioon, että monista lähteistä saadut tiedot vahvistavat tällaisen iskun tapahtuneen ja näyttävät muodostavan vahvan todisteen siitä, että Syyrian hallinto on vastuussa näistä iskuista;
- C. ottaa huomioon, että 25. elokuuta 2013 eli neljä päivää kemiallisen hyökkäyksen jälkeen Syyrian armeija suostui siihen, että YK:n tarkastajat voivat vierailla alueella; ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon on kehottanut tarkastusryhmää esittämään tuloksensa mahdollisimman pian; ottaa huomioon, että YK:n tarkastusmatkan tehtävä rajoitettiin sen selittämiseen, oliko kemiallisia aseita käytetty ilman, että käsitellään kysymystä siitä, kuka oli teosta vastuussa;
- D. ottaa huomioon, että 9. syyskuuta 2013 YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon ja 10. syyskuuta 2013 komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton totesivat pitävänsä tervetulleena ehdotusta, jonka mukaan Syyrian hallinnon kemialliset aseet olisi siirrettävä kansainväliselle yhteisölle tuhoamista varten ja johon Venäjä, Iran ja Syyrian hallinto innokkaasti tarttuivat; ottaa huomioon, että Ban Ki-moon totesi harkitsevansa sitä, että hän pyytää turvallisuusneuvostoa vaatimaan näiden aseiden ja niiden kemiallisten lähtöainevarastojen siirtämistä välittömästi Syyriassa paikkaan, jonne ne voidaan turvallisesti varastoida ja jossa ne voidaan turvallisesti tuhota;
1. tuomitsee voimakkaasti kemiallisin asein 21. elokuuta 2013 toteutetun siviilien joukkosurman, jossa länsimaisten tiedustelupalvelujen mukaan kuoli ainakin 1 400 ihmistä, joista 400 oli lapsia, ja panee merkille, että monet lähteet tuntuvat viittaavan siihen, että Syyrian hallinto on vastuussa tästä hyökkäyksestä;
  2. korostaa, että kansainvälinen yhteisö ei voi katsella sivusta tätä kemiallisten aseiden tyrmistyttävää käyttöä; painottaa, että todistettu kemiallisten aseiden käyttö erityisesti siviilejä vastaan on törkeä kansainvälisen oikeuden rikkomus, sotarikos ja rikos ihmisyyttä vastaan ja se edellyttää selkeää, voimakasta, kohdennettua ja yhtenäistä vastausta, jossa ei suljeta pois mahdollisia pelotetoimia, jotta tehdään selväksi, että tällaisia rikoksia ei voida hyväksyä, ja jotta vältetään kemiallisen aseiden käyttö jatkossa Syyriassa tai muualla;
  3. on tyytyväinen EU:n Syyria-kantaan, joka hyväksyttiin EU:n ulkoministerien epävirallisessa kokouksessa 7. syyskuuta 2013; korostaa, että Syyrian tilanne edellyttää jäsenvaltioiden johdonmukaista yhteistä toimintatapaa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita keskustelemaan edelleen Syyrian tilanteesta ulkoasiainneuvostossa ja pohtimaan, mihin toimiin EU voisi ryhtyä tukeakseen Syyrian opposition demokraattisia voimia, helpottaakseen vuoropuhelua ja löytääkseen yhteisen toimintatavan kansainvälisen yhteisön muiden osapuolten kanssa sekä toimittaakseen lisää humanitaarista apua väestölle Syyriassa ja sen naapurimaissa; painottaa, että EU:n olisi erityisesti käännyttävä kaikkien relevanttien toimijoiden puoleen ja edistettävä koko alueen tilanteen rauhoittamista;
  4. vaatii YK:ta saattamaan nopeasti loppuun perusteellisen tutkimuksensa, joka koskee kemiallisten aseiden käyttöä Syyriassa; vaatii, että tarkastusryhmän raportti lähetetään mahdollisimman pian turvallisuusneuvostolle, jotta se voi keskustella Syyrian joukkosurmista YK:n tutkimusryhmän johtopäätösten pohjalta ja arvioida toimenpiteitä, joita tämän seurauksena on toteutettava, jotta voidaan vastata kemiallisten aseiden käyttöön Syyriassa ja saattaa tästä vastuussa olevat vastaamaan teoistaan;
  5. pitää tervetulleena ehdotusta, jonka mukaan Syyrian kemiallisten aseiden varastot luovutetaan kansainväliselle yhteisölle niiden mahdollisimman nopeaa tuhoamista varten kansainvälisen yhteisön vaatimuksesta, jota täydentää Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston velvoittava päätöslauselma, jonka noudattamatta jättämisen tapauksessa sen täytäntöönpanoa voitaisiin vaatia kaikkia Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaisia välineitä käyttäen;
  6. katsoo, että kansainvälisen yhteisön olisi löydettävä poliittinen ratkaisu Syyrian tilanteeseen siten, että lopetetaan väkivalta, estetään kemiallisten aseiden käytön toistuminen ja edistetään siirtymistä demokratiaan; kehottaa erityisesti Venäjää ja Kiinaa turvallisuusneuvoston pysyvinä jäseninä täyttämään velvollisuutensa ja helpottamaan yhteisen kannan ja diplomaattisen ratkaisun löytämistä Syyrian kriisiin unohtamatta kuitenkaan YK:n yleiskokousta, joka voi ottaa tämän kysymyksen esille siinä tapauksessa, että asia juuttuu pitkäksi aikaa turvallisuusneuvostoon; on vakuuttunut siitä, että Syyrian nykyisen kriisin kestävä ratkaisu voidaan saavuttaa ainoastaan syyrialaisen johtaman osallistavan poliittisen prosessin kautta ja kansainvälisen yhteisön tuella; tukee edelleen tässä hengessä EU:n ja sen jäsenvaltioiden sekä YK:n ja

Torstai 12. syyskuuta 2013

Arabiliiton yhteisen erityisedustajan Lakhdar Brahimin ponnistuksia edistyksen saavuttamiseksi Geneve 2 -prosessissa ja YK:n turvallisuusneuvostossa; kehottaa turvallisuusneuvostoa jälleen viemään Syyrian tilanteen kansainväliseen rikostuomioistuimeen muodollista tutkintaa varten; kehottaa jälleen presidentti al-Assadia ja hänen hallintoaan astumaan syrjään ja tekemään tilaa demokraattiselle muutokselle;

7. ilmaisee syvän huolensa Syyrian pitkään jatkuneesta humanitaarisesta kriisistä ja sen vaikutuksista naapurimaihin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita noudattamaan humanitaarisia velvollisuuksiaan ja lisäämään apuaan syyrialaispakolaisille; kehottaa jälleen kaikkia maita täyttämään lupauksensa, joita ne tekivät Kuwaitin avunantajakonferenssissa 30. tammikuuta 2013; kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia helpottamaan humanitaarisen avun ja tuen toimittamista kaikkien mahdollisten kanavien kautta, myös valtiollisten rajojen ja rintamalinjojen yli, ja varmistamaan kaikkien lääkintähenkilöstöön kuuluvien ja humanitaarista työtä tekevien turvallisuuden;

8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille ja Syyrian konfliktin kaikille osapuolille.

P7_TA(2013)0379

Egyptin tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Egyptin tilanteesta (2013/2820(RSP))

(2016/C 093/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat Egyptiä koskevat päätöslauselmansa,
- ottaa huomioon siirtymävaiheessa olevien arabikevään maiden varallisuuden takaisin hankinnasta 23. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. helmikuuta 2013 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät arabikeväästä,
- ottaa huomioon 21. elokuuta ja 22. heinäkuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät Egyptistä,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuy ja komission puheenjohtajan José Manuel Barroson 18. elokuuta 2013 antaman yhteisen julkilausuman Egyptistä,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin ulkoasiainneuvoston 21. elokuuta 2013 pidetyn Egyptiä käsittelevän ylimääräisen kokouksen johdosta esittämät kommentit, korkean edustajan elo- ja heinäkuussa 2013 antamat lausumat Egyptin tilanteesta ja tapahtumista sekä korkean edustajan ja Yhdysvaltojen ulkoministerin John Kerryn 7. elokuuta 2013 antaman yhteisen julkilausuman Egyptistä,
- ottaa huomioon vuonna 2001 tehdyn ja vuonna 2004 voimaan tulleen EU–Egypti- assosiaatiosopimuksen, jota vahvistettiin vuonna 2007 hyväksytyllä toimintasuunnitelmalla, sekä komission 20. maaliskuuta 2013 julkistaman edistymiskertomuksen sopimuksen täytäntöönpanosta,

---

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0224.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon EU–Egypti-työryhmän 14. marraskuuta 2012 pidetyn kokouksen johdosta annetut yhteispuheenjohtajien päätelmät,
  - ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2013 julkaistun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen ”Hallintotapaan liittyvä yhteistyö EU:n ja Egyptin välillä”,
  - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
  - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleis-sopimuksen, jonka sopimuspuolena Egypti on,
  - ottaa huomioon Egyptissä 8. heinäkuuta 2013 annetun perustuslaillisen julistuksen, jossa esitetään etenemissuunnitelmaa perustuslain muuttamiseksi ja uusien vaalien järjestämiseksi,
  - ottaa huomioon Egyptin väliaikaishallinnon demokratiaan siirtymistä tukevan ohjelman,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Egypti on suurin arabimaa, eteläisen Välimeren alueen keskeinen valtio, EU:n tärkeä kauppakumppani ja EU:n avustusten merkittävä vastaanottaja; toteaa, että Egyptin poliittisilla, taloudellisilla ja yhteiskunnallisilla tapahtumilla on merkittäviä vaikutuksia koko alueella ja laajemmaltikin;
- B. toteaa, että presidentti Mursi ja hänen hallituksensa eivät kyenneet lunastamaan antamiaan taloutta koskevia lupauksia, ottamaan huomioon Egyptin yhteiskunnan kaikkien demokraattisten voimien oikeutettuja huolenaiheita eivätkä viemään läpi demokratiaan siirtymistä, jota maan väestö on vaatinut kahden viime vuoden ajan, minkä seurauksena politiikan jakautuminen voimistui ja joukkomielenosoitukset, joissa vaadittiin presidentti Mursin eroa, sekä väkivaltaiset yhteenotot yleistyivät;
- C. ottaa huomioon, että 30. kesäkuuta 2013 miljoonat presidentti Mursin vastustajat kokoontuivat Kairoon ja muihin Egyptin kaupunkeihin vaatimaan hänen eroaan; ottaa huomioon, että kyseisten mielenosoitusten jälkeen, 3. heinäkuuta 2013, armeijan ylipäällikkö kenraali Abdel Fattah al-Sisi johti sotilasvallankaappausta, jossa Mursi ja hänen hallituksensa syrjäytettiin; ottaa huomioon, että 4. heinäkuuta 2013 antamassaan julkilausumassa Egyptin asevoimien korkein neuvosto ilmoitti keskeyttävänsä perustuslain soveltamisen ja siirtävänsä vallan perustuslakituomioistuimen puheenjohtajalle siihen asti, että on pidetty aikaistetut presidentinvaalit, joiden jälkeen on tarkoitus järjestää parlamenttivaalit sekä perustaa kansallinen koalitiohallitus ja komitea pohtimaan perustuslakiin tehtäviä muutoksia; ottaa huomioon, että Adly Mansour vannoi virkavalan ryhtyessään hoitamaan väliaikaisen presidentin virkaa;
- D. toteaa, että väliaikainen presidentti hajotti parlamentin ylähuoneen ja ilmoitti etenemissuunnitelmasta yhdeksän kuukauden pituiseksi siirtymäkaudeksi, jonka aikana vuonna 2012 laadittua perustuslakia muutettaisiin ja se hyväksyttäisiin kansanäänestyksellä, minkä jälkeen järjestettäisiin parlamenttivaalit ja presidentinvaalit; toteaa, että hän nimitti väliaikaisen pääministerin; ottaa huomioon, että Egyptin korkeimmat islamilaiset ja kristityt vaikuttajat, näkyvässä asemassa olevat liberaalipoliitikot ja salafistinen Nour-puolue hyväksyivät siirtymäkauden suunnitelman; ottaa huomioon, että 50 asiantuntijasta koostuva uusi perustuslakikomitea nimitettiin 1. syyskuuta 2013 ja sen tehtäväksi annettiin laatia perustuslakiin tehtävät muutokset;
- E. ottaa huomioon, että entinen presidentti Mursi on ollut 3. heinäkuuta 2013 lähtien pidätettynä tuntemattomassa paikassa ja maan valtiosyyttäjä on asettanut hänet ja 14 muuta henkilöä, muun muassa Muslimiveljeskunnan johtohahmoja, syytteeseen murhaan ja väkivaltaan yllyttämisestä; panee merkille, että monia Muslimiveljeskunnan jäseniä on pidätetty, mukaan lukien sen useimmat johtajat, ja he odottavat oikeudenkäyntiään; toteaa, että entinen diktaattori Hosni Mubarak vapautettiin vankilasta 22. elokuuta 2013 ja on sen jälkeen ollut kotiarestissa;
- F. ottaa huomioon, että sotilaallisesta väliintulosta alkaen Muslimiveljeskunnan kannattajat ovat järjestäneet suuria mielenosoituksia kaikkialla Egyptissä ja vaatineet entisen presidentin Mursin vapauttamista ja palauttamista virkaan; toteaa, että monet Muslimiveljeskunnan järjestämistä mielenosoituksista ovat muuttuneet väkivaltaisiksi ja johtaneet kuolonuhreja aiheuttaviin yhteenottoihin kansalaisten, Muslimiveljeskunnan kannattajien sekä armeijan ja turvallisuusjoukkojen välillä; ottaa huomioon, että Egyptin armeija ja poliisi hajottivat 14. elokuuta 2013 kaksi entisen presidentin Mursin ja Muslimiveljeskunnan kannattajien mielenosoitusleiriä Rabaan risteyksessä ja Nahdan aukiolla Kairossa, mikä johti satojen mielenosoittajien ja kymmenien poliisien kuolemaan;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- G. ottaa huomioon, että väliaikaishallinto julisti yhdeksän kuukautta kestävästä poikkeustilasta ja antoi ilmoituksen, jonka mukaan julkisuuden henkilöistä koostuva riippumaton komitea perustettaisiin tutkimaan Rabaan aukion ja Nahdan aukion mielenosoitusleirien hajottamista; ottaa huomioon, että alueelliset ja valtion tason egyptiläiset kansalaisjärjestöt ovat pyytäneet Arabiliittoa lähettämään tiedonhankintavaltuuskunnan tutkimaan Egyptin viimeaikaisia väkivaltaisuuksia; toteaa, että EU ja kansainväliset välittäjät ovat toistaiseksi epäonnistuneet pyrkimyksissään saada aikaan osallistava poliittinen vuoropuhelu ja että mielenosoitukset, yhteenotot ja pidätykset ovat jatkuneet;
- H. ottaa huomioon, että mielenosoitusleirien väkivaltaisen hajottamisen jälkeen Egyptin kristittyihin kohdistui traagista uskonnollisten ryhmien välistä väkivaltaa, johon syyllistyivät erityisesti Muslimiveljeskunnan kannattajat; ottaa huomioon, että Egyptin turvallisuusjoukkoja syytettiin siitä, että ne eivät onnistuneet suojelemaan kirkkoja ja koptiyhteisöjä ennustettavissa olleita kostohyökkäyksiä vastaan;
- I. ottaa huomioon, että terrorismi ja väkivaltaiset hyökkäykset turvallisuusjoukkoja vastaan Siinailta ovat lisääntyneet, mistä esimerkkinä on 25 poliisin surmaaminen virantoimituksen ulkopuolella pohjoisella Siinailta 19. elokuuta 2013; ottaa huomioon, että Egyptin sisäministeri Muhammed Ibrahim joutui pommi-iskun kohteeksi Kairossa 5. syyskuuta 2013;
- J. ottaa huomioon, että väliaikaishallinto on nimennyt kansallisen sovinnon ja oikeusvaltion toimintansa keskeisiksi painopisteiksi;
- K. toteaa, että Egyptillä on vaikeita talousongelmia, jotka pahenevat jatkuvasti; toteaa, että maan taloudellinen vauraus edellyttää poliittista vakautta, moitteetonta talouspolitiikkaa, korruption torjumista ja kansainvälistä tukea; ottaa huomioon, että sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja kansalaisten korkeampi elintaso ovat keskeisiä ulottuvuuksia pyrittäessä luomaan Egyptiin avoin, vakaa, demokraattinen, vapaa ja vauras yhteiskunta;
- L. katsoo, että riippumattomilla ammattiyhdistyksillä ja kansalaisyhteiskunnan järjestöillä on keskeinen rooli Egyptin poliittisen ja yhteiskunnallisen siirtymäkauden kriittisessä vaiheessa; toteaa, että todellisessa demokratiassa vapaa ja riippumaton lehdistö ja tiedotusvälineet ovat keskeinen osa yhteiskuntaa; panee merkille, että toimittajiin kohdistuva ruumiillinen väkivalta ja häirintä ovat lisääntyneet Egyptissä ja että Kairossa toimiva tuomioistuimien määräsi 3. syyskuuta 2013 suljettavaksi neljä televisiokanavaa, joiden toiminnasta Muslimiveljeskunta vastasi tai jotka olivat sille myötämisiä, ja niiden ilmoitettiin toimineen laittomasti; ottaa huomioon, että viimeisten kuuden viikon aikana turvallisuusjoukot ovat tehneet ratsioita monen televisiokanavan toimitiloihin;
- M. ottaa huomioon, että egyptiläiset naiset ovat erityisen haavoittuvassa asemassa nykyisen pitkittyneen poliittisen kriisin aikana; ottaa huomioon, että naispuoliset mielenosoittajat joutuvat usein väkivallan ja seksuaalisen väkivallan kohteeksi ja heitä kohdellaan halventavasti ja naisoikeusaktivisteja uhkaillaan ja ahdistellaan;
- N. ottaa huomioon, että Egypti on saanut vuosina 2007–2012 noin miljardi euroa EU-tukea ja että EU on luvannut apua vielä viisi miljardia euroa, joka voidaan asettaa kokonaisuudessaan saataville vasta, kun Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) asettamiin ehtoihin sidotut edellytykset täyttyvät;
- O. ottaa huomioon, että ulkoasiainneuvosto antoi 21. elokuuta 2013 Egyptistä hyväksymisensä päätelmissä korkean edustajan tehtäväksi tarkastella yhteistyössä komission kanssa apua, jota EU on tarjonnut Egyptille Euroopan naapurisuuspolitiikan ja assosiaatiosopimuksen puitteissa, lähtien siitä, miten Egypti on sitoutunut niiden perustana oleviin periaatteisiin; toteaa, että jäsenvaltiot päättivät keskeyttää Egyptiä koskevien venttilupien myöntämisen kaikille tarvikkeille, joita voitaisiin käyttää maan sisäisissä tukahduttamistoimissa, sekä arvioida uudelleen muita sotilastarvikkeita koskevia venttilupia ja Egyptille annettavaa turvallisuusalan apua;
- P. ottaa huomioon, että tarkistetun naapurisuuspolitiikan ja etenkin ”enemmällä enemmän” -periaatteen mukaisesti se, millä tasolla ja kuinka laajasti EU sitoutuu toimimaan Egyptin kanssa, perustuu kannustimiin ja riippuu siten maan edistymisestä sitoumustensa kunnioittamisessa demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon alalla;

Torstai 12. syyskuuta 2013

1. ilmaisee horjumattoman solidaarisuutensa Egyptin kansaa kohtaan ja vilpittömät surunvalittelunsa viimeaikaisten yhteenottojen ja väkivaltaisuuksien uhrien perheille; kehottaa Egyptin viranomaisia perustamaan oikeudellisen komitean tutkimaan riippumattomasti kaikki kuolemantapaukset Egyptin hallinnon 8. heinäkuuta 2013 antaman lupauksen mukaisesti;
2. tuomitsee Egyptin turvallisuusjoukkojen suhteettoman voimankäytön sekä traagiset kuolemantapaukset Rabaan ja Nahdan mielenosoitusleirien hajottamisen yhteydessä; vaatii Egyptin hallintoa varmistamaan, että turvallisuusjoukot ottavat käyttöön asianmukaiset sisäiset selvitysmenettelyt, jotta voidaan todentaa, ketkä ovat vastuussa liiallisesta voimankäytöstä, ja saattaa siitä vastuussa olevat oikeuden eteen;
3. pitää valitettavana, että Muslimiveljekkunnan johto ei ole kyennyt selkeästi ohjeistamaan poliittisia kannattajiaan pidättymään kaikista muista kansalaisiin, armeijaan ja poliisivoimiin kohdistuvista väkivallan muodoista; pitää myös valitettavana, että Muslimiveljekkunnan johto ei tehnyt mitään näiden hyökkäysten ehkäisemiseksi ja lopettamiseksi vaan tyytyi ainoastaan tuomitsemaan ne jälkikäteen; kehottaa Muslimiveljekkunnan johtoa pidättymään väkivaltaan kehittämisen ja sen ihannoimisesta ja kannattaa oikeusmenettelyjen käynnistämistä niitä Muslimiveljekkunnan johtajia vastaan, jotka ovat yllyttäneet väkivallan käyttöön;
4. tuomitsee kaiken terrorismin, yllytyksen, väkivallan ja vihapuheen; kehottaa kaikkia poliittisia toimijoita ja turvallisuusjoukkoja osoittamaan erittäin suurta pidättyvyyttä ja välttämään provokaatiota, jotta uudet väkivaltaisuuksien voidaan estää maan edun mukaisesti; muistuttaa väliaikaista presidenttiä, väliaikaishallintoa ja Egyptin armeijaa niiden velvollisuudesta varmistaa maan kaikkien kansalaisten turvallisuus riippumatta heidän poliittisista näkemyksistään ja sidonnaisuuksistaan; on vakavasti huolissaan raporteista, joiden mukaan kymmeniä lapsia on pidätetty Muslimiveljekkunnan kannattajiin kohdistuneiden iskujen yhteydessä, ja vaatii heidän välitöntä vapauttamistaan;
5. on huolissaan Egyptin poliittisen tilanteen kehityksestä; kehottaa Egyptin viranomaisia lakkauttamaan maan poikkeustilan mahdollisimman pian, vapauttamaan kaikki poliittiset vangit, syrjäytetty presidentti Mursi mukaan luettuna, ja kohtelemaan pidätettyjä noudattaen kaikkia kansainvälisiä velvoitteita, jotta voidaan luoda edellytykset osallistavalle poliittiselle prosessille;
6. korostaa, että valta olisi siirrettävä demokraattisesti valituille siviiliviranomaisille mahdollisimman pian; ilmaisee solidaarisuutensa kaikkia niitä egyptiläisiä kohtaan, jotka pitävät arvossa demokraattisia pyrkimyksiä ja arvoja, ja kehottaa palaamaan pikaisesti demokratiaprosessiin, johon kuuluu myös sellaisten vapaiden ja oikeudenmukaisten presidentin- ja parlamenttivaalien järjestäminen, joihin kaikki demokraattiset toimijat osallistuvat kaikilta osin; kehottaa toteuttamaan tarvittavat taloudelliset ja hallinnolliset uudistukset; kehottaa Muslimiveljekkuntaa edistämään osaltaan sovinnontekoa; uskoo, että maan demokraattisten poliittisten voimien tai toimijoiden kieltäminen tai niiden ulkopuolelle jättäminen tai syytteenpano merkitsisi aiempien virheiden toistamista ja johtaisi vain radikalismiin lisääntymiseen;
7. kannattaa perustuslain laatimis- ja uudistamisprosessia ja korostaa, että sen avulla on luotava aidosti demokraattisen uuden Egyptin perusta, jolla taataan kaikkien Egyptin kansalaisten, niin miesten kuin naistenkin, perusoikeudet ja -vapaudet, myös uskonnonvapaus, edistetään uskontojen välistä suvaitsevaisuutta ja rinnakkaiseloja ja taataan vähemmistöjen suojeleminen, yhdistymis- ja kokoontumisvapaus sekä tiedotusvälineiden vapaus; katsoo vakaasti, että uuteen perustuslakiin tehtävistä muutoksista on kuultava Egyptin koko poliittisen kirjjon kaikkia osia, myös Muslimiveljekkunnan maltillisia voimia, ja naisten on voitava osallistua prosessiin asianmukaisesti ja että uudesta moniarvoisesta peruslaista olisi järjestettävä kansanäänestys ja olisi pidettävä vapaat ja rehelliset parlamenttivaalit;
8. kehottaa lopettamaan välittömästi naispuolisiin mielenosoittajiin ja naisten oikeuksien puolustajiin kohdistuvan seksuaalisen ja muun väkivallan sekä kaikenlaisen muun halventavan kohtelun, ja tutkimaan vakavasti ja puolueettomasti kaikki tällaiset tapaukset ja saattamaan niistä vastuussa olevat oikeuden eteen;
9. tuomitsee koptiyhteisöön kohdistuneen väkivallan ja monien kirkkojen, yhteisön kokoontumispaikkojen ja liikkeiden tuhoamisen kaikkialla maassa; on huolissaan siitä, että viranomaiset eivät ole ryhtyneet riittäviin turvallisuustoimenpiteisiin suojellakseen koptiyhteisöä lukuisista varoituksista huolimatta; korostaa, että Egyptin yhteiskunta on aiemmin ollut moniarvoinen ja että maan koptiyhteisöllä on vuosisataiset perinteet; pyytää Egyptin hallitusta tukemaan koptiyhteisöä kaikin mahdollisin tavoin, jotta se voi pysyä Egyptin yhteiskunnan ja talouden merkittävänä osana ja jotta sen rauhanomainen rinnakkaiselo maan muiden yhteisöjen kanssa voisi palautua nopeasti;

Torstai 12. syyskuuta 2013

10. korostaa jälleen kerran kansalaisyhteiskunnan, ammattiyhdistysten ja tiedotusvälineiden merkitystä syvän ja kestäväen demokratian rakentamiselle Egyptiin; kehottaa väliaikaishallintoa takaamaan, että maan sisäiset ja kansainväliset kansalaisyhteiskunnan järjestöt, riippumattomat ammattiyhdistykset ja toimittajat voivat toimia maassa vapaasti ilman valtiovallan puuttumista; kehottaa Egyptin viranomaisia varmistamaan, että kansalaisjärjestöjä koskevan lain laatimista varten asetettu komitea tuottaa kansainvälisiä normeja vastaavan luonnoksen; tukee ulkoasiainneuvoston 21. elokuuta 2013 tekemää päätöstä, jonka mukaan EU jatkaa sosiaalisen ja taloudellisen avun antamista sekä kansalaisyhteiskunnan tukemista, koska taloudellisen tilanteen kielteiset vaikutukset kohdistuvat Egyptin yhteiskunnan heikoimmassa asemassa oleviin väestönsosiin;

11. suhtautuu myönteisesti Egyptin kansallisen ihmisoikeusneuvoston hallitukselle antamaan suositukseen avata YK:n ihmisoikeusvaltuutetun aluetuomioisto Kairoon ja kehottaa Egyptin hallitusta hyväksymään tämän toimiston avaamisen;

12. kehottaa EU:ta ottamaan kahdensivälisissä suhteissaan ja Egyptille antamassaan taloudellisessa tuessa huomioon sekä ehdollisuuden periaatteen ("enemmällä enemmän") että maan vakavat taloudelliset haasteet; kehottaa hyväksymään tätä varten selkeät ja yhteisesti hyväksytyt kriteerit; pitää myönteisenä ulkoasiainneuvoston äskettäistä päätöstä keskeyttää Egyptiä koskevien vientilupien myöntäminen kaikille tarvikkeille, joita voitaisiin käyttää maan sisäisissä tukahduttamistoinnissa, sekä arvioida uudelleen muita sotilastarvikkeita koskevia vientilupia ja Egyptille annettavaa turvallisuusalan apua;

13. on edelleen valmis auttamaan Egyptin kansaa demokratiaan siirtymisessä ja talousuudistusten toteuttamisessa; pitää myönteisinä ja kannattaa komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin ja erityisedustaja Bernardino Leónin pyrkimyksiä toimia välittäjinä osapuolten välillä, jotta nykyinen poliittinen kriisi voitaisiin ratkaista neuvottelemalla;

14. panee merkille 18. kesäkuuta 2013 annetussa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa "Hallintotapaaan liittyvä yhteistyö EU:n ja Egyptin välillä" esitetyt huomiot, ja kehottaa varmistamaan, että unionin rahoituksen käyttöön liittyvää avoimuutta ja vastuullisuutta lisätään Egyptissä erityisesti hankkeissa, joiden tarkoituksena on tukea kansalaisyhteiskuntaa sekä suojella vähemmistöjä ja turvata naisten oikeudet;

15. toistaa vaatimuksensa perustaa viipymättä EU:n mekanismi, jonka avulla arabikevään maille voidaan antaa oikeudellista ja teknistä apua varallisuuden palauttamisprosessissa, kuten 23. toukokuuta 2013 annetussa päätöslauselmassa esitettiin, mutta jota Egyptin levottomuudet ovat viivästyttäneet; korostaa toistamiseen, että aikaisempien diktaattoreiden ja heidän hallintojensa anastaman varallisuuden palauttamisessa avustaminen on EU:n moraalinen velvollisuus; pitää varallisuuden palauttamista symbolisen arvonsa vuoksi erittäin poliittisena kysymyksenä ja toteaa, että se voi edistää merkittävästi vastuullisuuden palauttamista, vakauden luomista ja toimivien instituutioiden rakentamista demokratian ja oikeusvaltion hengessä kumppanimaissa, joita asia koskee;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Egyptin arabitasavallan hallitukselle.

P7_TA(2013)0380

Yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellinen ulottuvuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan merellisestä ulottuvuudesta (2012/2318(INI))

(2016/C 093/20)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston ja erityisesti sen 42, 43 ja 45 artiklan,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 222 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT:n 194 artiklan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian ”Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa” ja Eurooppa-neuvoston 11.–12. joulukuuta 2008 hyväksymän selvityksen Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta ”Turvallisuudesta huolehtiminen muuttuvassa maailmassa”,
- ottaa huomioon vuonna 2007 vahvistetun Euroopan unionin yhdenmetyt meripolitiikan (COM(2007)0575) ja sitä koskevan edistymiskertomuksen vuodelta 2012 (COM(2012)0491),
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2012 annetun yhdenmetyt meripolitiikasta vastaavien eurooppalaisten ministerien ja Euroopan komission julkilausuman kasvua ja työllisyyttä tukevasta merialan toimintaohjelmasta ”Limassolin julkilausuma”,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät meriturvallisuusstrategiasta,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Afrikan sarvea koskevasta EU:n strategiasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS),
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2012 annetun yhteisen ehdotuksen neuvoston päätökseksi järjestelyistä, joiden mukaisesti unioni panee täytäntöön yhteisvastuulausekkeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2006 annetun komission vihreän kirjan ”Euroopan unionin tuleva meripolitiikka: Meriä ja valtameriä koskeva eurooppalainen näkemys” (COM(2006)0275),
- ottaa huomioon pohjoisimpien alueiden kestävästä EU-politiikasta 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾ ja komission 26. kesäkuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antaman tiedonannon ”Arktista aluetta koskevan Euroopan unionin politiikan määrittely: edistyminen vuodesta 2008 ja seuraavat vaiheet” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan puolustusviraston (EDA) voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevat käytännösäännöt vuodelta 2012,
- ottaa huomioon 18. maaliskuuta 2011 hyväksytyt Naton meristrategian ”Alliance Maritime Strategy”,
- ottaa huomioon vuonna 2008 hyväksytyt neuvoston yhteisen toiminnan Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (Atalanta) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2012 tehdyn neuvoston päätöksen Euroopan unionin operaatiosta alueellisten merivoimien valmiuksien kehittämiseksi Afrikan sarvessa (EUCAP NESTOR) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0006.

⁽²⁾ JOIN(2012)0039 – 2012/0370(NLE).

⁽³⁾ EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 71.

⁽⁴⁾ JOIN(2012)0019..

⁽⁵⁾ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33.

⁽⁶⁾ EUVL L 187, 17.7.2012, s. 40.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman siviili-sotilasyhteistyöstä sekä siviili-sotilasvoimavarojen kehittämisestä ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Afrikan sarvesta 14. marraskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät ja erityisesti niiden liitteessä esitetyt strategiset puitteet,
  - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamisesta ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾ EU:n ja Kiinan suhteista,
  - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman merirosvoudesta ⁽⁴⁾ ja 10. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman merirosvoudesta ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0220/2013),
- A. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioille kuuluu yli 90 000 kilometrin mittainen ja kahta valtamerta ja neljää merta reunustava rannikko sekä merentakaisia alueita ja kansallisia turvallisuusjärjestelmiä muilla valtamerillä; katsoo, että EU:n jäsenvaltiot ovat vastuussa Euroopan rannikko- ja aluevesien, talousvyöhykkeiden, mannerjalustan, meri-infrastruktuurin ja meren luonnonvarojen valvonnasta ja turvallisuudesta; katsoo, että jäsenvaltiot ovat pääasiallisesti vastuussa lippunsa alla purjehtivilla aluksilla olevien merimiesten turvallisuudesta ja kansalaistensa suojelusta; katsoo, että valtioiden kykenemättömyydellä valvoa merialueitaan on seurauksia myös kaukana niiden rannikko- ja merialueiden ulkopuolella;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden merirajat muodostavat Euroopan unionin ulkoiset rajat;
- C. ottaa huomioon, että merialueet ovat avoimia, laajoja ja rajattomia alueita, joita rajoittaa vain merialueiden lainkäyttövalta; ottaa huomioon, että merialueita on vaikea valvoa erityisesti siksi, että kansainvälisen merioikeuden tavoitteena on periaatteessa kaupan helpottaminen ja vapaan liikkuvuuden takaaminen;
- D. ottaa huomioon, että 90 prosenttia EU:n ulkomaankaupasta ja 40 prosenttia sen sisäisestä kaupasta kuljetetaan meritse; ottaa huomioon, että EU on maailman johtava merenkulkualan toimija ja että eurooppalaiset laivanvarustajat hallinnoivat 30:tä prosenttia aluksista ja 35:tä prosenttia maailman laivatonnistosta – muun muassa 55:tä prosenttia konttialuksista ja 35:tä prosenttia tankkereista, mikä vastaa 42:tä prosenttia maailman kauppamerenkulun arvosta; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot muodostavat yhdessä maailman suurimman talousvyöhykkeen (noin 25 miljoonaa neliökilometriä);
- E. ottaa huomioon, että EU:n meristrategian olisi ennen kaikkea perustuttava SEUT-sopimuksen 21 artiklan perusperiaatteisiin, kuten demokratiaan ja oikeusvaltion periaatteisiin, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuuteen ja jakamattomuuteen, ihmisarvon kunnioittamiseen, tasa-arvon ja yhteisvastuun periaatteisiin sekä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen; ottaa huomioon, että valtioiden velvollisuutena on pyrkiä kansainvälisen oikeuden, varsinkin YK:n merioikeusyleissopimuksen täytäntöönpanoon ja vahvistamiseen sekä kaupalle ja ympäristölle elintärkeiden sujuvien merireittien ja maapallon yhteisten varojen säilyttämisen varmistamiseen;

⁽¹⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 7.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0455.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0097.

⁽⁴⁾ EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 61.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0203.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- F. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisten meriliikennevirtojen merkitys on kasvanut räjähdysmäisesti talouskasvun, globalisaation ja kasvavan globaalin keskinäisen riippuvuuden vuoksi; ottaa huomioon, että merten geostrateginen tasapaino muuttuu vauhdilla ja nopeasti kehittyvät maat ottavat käyttöön teknologioita ja strategioita vahvistaakseen asemaansa alueellisilla ja maailmanlaajuisilla merialueilla rajoittaen Yhdysvaltojen ja Euroopan pääsyä niille; ottaa huomioon, että monisäikeisempi ja hajanaisempi meriturvallisuusympäristö, jossa sovelletaan kansainvälisiä sopimuksia löyhästi ja vaihtelevasti, vaikeuttaa tehokasta monenvälisyyttä ja kansainvälistä yhteistyötä meriasioiden sääntelyssä; ottaa huomioon, että on EU:n edun mukaista varmistaa meriturvallisuus sekä sen omilla rannikoilla että kaikilla maailman valtamerillä ja merillä;
- G. ottaa huomioon, että useat tekijät, kuten köyhyys, kehityksen puute, valtion vähäinen valvonta ja lainvalvonta ja reittien suojattomuus edistävät suojattomiin merireitteihin kohdistuvien erilaisten uhkien lisääntymistä; ottaa huomioon, että kyseiset uhat voivat olla peräisin kansainvälisen merikaupan häiritsemisestä kiinnostuneista valtioista tai valtiosta riippumattomien merialan toimijoiden laittomista toimista, kuten kansainvälinen rikollisuus (esimerkiksi aseiden tai huumausaineiden salakuljetus), terrorismi tai merirosvous, joissa käytetään hyväksi meriasioiden pirstaloituneen paikallisen, alueellisen ja globaalin hallinnointijärjestelmän heikkouksia; ottaa huomioon, että laillinen ja laitton toiminta merellä on lisääntynyt ja monimutkaistunut merellä läsnä olevien toimijoiden lisääntymisen vuoksi, minkä vuoksi on entistä vaikeampaa erottaa laillinen ja laitton toiminta toisistaan; katsoo, että tämä asettaa EU:lle paineita panostaa kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan, jotta voidaan puuttua rajat ylittävien haasteiden monisäikeisyyteen, johon mikään jäsenvaltio ei pysty yksinään;
- H. ottaa huomioon, että merivoimien valmiuksia ja voiman projisointia koskeva yleinen näkemys muuttuu nopeasti ja että nopeasti kehittyvät maat ja jo kehittyneet maat kyseenalaistavat yhä useammin YK:n merioikeusyleissopimuksen periaatteet, kansainvälisen sovitteluksen tai sääntelyn; ottaa huomioon, että varsinkin Kiina ajaa helminauhapolitiikkaansa (String of Pearls), jolla se pyrkii lisäämään ja laajentamaan läsnäoloaan merellä monista kerrotuista ja kertomattomista syistä, joita ovat muun muassa kauppa- ja energiareittien turvaaminen sekä meren luonnonvarojen ja kriittisen meri-infrastruktuurin valvominen, mikä on ristiriidassa käytännössä kaikkien sen naapurimaiden mereen liittyvien intressien kanssa Etelä- ja Itä-Kiinan merellä;
- I. ottaa huomioon, että EU ja sen kaikki jäsenvaltiot ovat YK:n merioikeusyleissopimuksen sopimuspuolia, ja siksi yleissopimus on yhteisön säännöstön osa;
- J. katsoo, että EU:n on globaalina toimijana tarkasteltava turvallisuushaasteita ja mahdollisia yhteisiä ratkaisuja etenkin maailmanlaajuisesti lähellä sijaitsevista Välimeren, Afrikan sarven ja läntisen Atlantin sekä myös Tyynenmeren alueilta idän ja lännen kautta ja arktiselta alueelta Etelämantereelle;
- K. ottaa huomioon, että laittomat valtiosta riippumattomat merialan toimijat lisääntyvät ja uhkaavat keskeisiä merireittejä ja -infrastruktuureja sekä hyödyntävät valtioiden ja niiden lainkäyttövallan heikkoutta;
- L. ottaa huomioon, että muita kuin perinteisiä uhkia joudutaan usein torjumaan haastavassa ja vaarallisessa ympäristössä, ja siksi on käytettävä sekä siviili- että sotilasalan keinoja; katsoo, että YTPP:n siviili- ja sotilasulottuvuus ovat kumpikin asianmukaisia kehyksiä merellä ja rannikolla ilmenevien vaarallisten uhkien torjumiselle;
- M. ottaa huomioon, että EU ei voi yksin varmistaa maailmanlaajuisesta meriturvallisuudesta; katsoo, että sen on luotava vahvoja kumppanuuksia kolmansien maiden ja alueellisten järjestöjen kanssa erityisesti kaukaisilla alueilla – esimerkiksi Aasiassa – missä EU:n on vaikea hyödyntää omia resurssejaan;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan unionin turvallisuusstrategiassa ei viitata nimenomaisesti merelliseen ulottuvuuteen muuten kuin määrittämällä merirosvous uhkaksi EU:lle; ottaa huomioon, että Euroopan unionin yhdennetyssä meripolitiikassa käsitellään merialan kysymyksiä mutta hädin tuskin puututaan turvallisuusasioihin ja näin EU:n kannalta yhä huolestuttavampi ala jätettiin huomioimatta; ottaa huomioon, että EU:n lähestymistapaa meriturvallisuuteen on ehdottomasti tarkistettava erityisesti hyväksymällä EU:n meriturvallisuusstrategia, jossa selvennetään, miten

Torstai 12. syyskuuta 2013

yhdenntyn meripolitiikan olisi oltava mukana Euroopan unionin turvallisuusstrategian toteuttamisessa; ottaa huomioon, että tässä meriturvallisuusstrategiassa olisi määriteltävä EU:n turvallisuusedut ja strategiset tavoitteet ja tunnistettava tavoitteet, riskit sekä käytössä olevat ja tarvittavat väliintulokeinot sekä mahdolliset tapahtumapaikat;

- O. ottaa huomioon, että EU:n meriturvallisuusstrategiaa tarvitaan mereen liittyvien unionin etujen, riskien ja mahdollisuuksien sekä Euroopan kansalaisten ja heidän omaisuutensa suojelun valtavirtaistamiseksi; katsoo, että strategian olisi edistettävä eurooppalaisia arvoja ja periaatteita sekä oltava tulevaisuuteen suuntautunut ja ennakoiva, ja sen avulla on pantava liikkeelle kaikki asiaankuuluvat siviili- ja sotilasalan instituutiot ja toimijat, ja siinä on korostettava erityisesti, että EU:n jäsenvaltioilla ei enää ole varaa kehittää ja ylläpitää merivoimavalmiuksia, jos ainoana tavoitteena on käyttää niitä pelkästään mahdollisesti korkean intensiteetin operaatioihin;
- P. katsoo, että konfliktit ja epävakaus, jotka vaikuttavat EU:n kiinnostukseen avoimiin meriliikennevirtoihin ja turvalliseen pääsyyn merialueille, edellyttävät laajempaa näkemystä yhdysiteestä ihmisten turvallisuuden, valtionhallinnon ja kehityksen välillä; katsoo, että Afrikan sarvea koskevaa EU:n strategiaa olisi siksi käytettävä mallina kattavalle lähestymistavalle, johon kuuluu EU:n poliittisia, diplomaattisia, sosiaalisia ja taloudellisia välineitä; katsoo, että kattavan lähestymistavan olisi oltava Euroopan meriturvallisuusstrategian ytimessä ja sen olisi käsitettävä koordinaatio EU:n eri aloitteiden, virastojen ja välineiden välillä, jotta puututaan epävakauden perussyihin ja autetaan konfliktien ratkaisemisessa, rauhaan pakottamisessa sekä valtiorakenteiden, hallinnon ja kehitystarpeiden kehittämisessä, mukaan luettuina turvallisuusalan uudistus, energiahuolto, merikaupan ja -liikenteen ja muun kaupan ja liikenteen turvallisuus, kalastus ja ympäristönsuojelu sekä ilmastonmuutoksen vaikutukset;

Yleisiä huomioita tulevasta EU:n meriturvallisuusstrategiasta

1. uskoo vahvasti, että EU:lle on erityisen tärkeää turvallinen, avoin ja puhdas meriympäristö, joka mahdollistaa kaupan ja ihmisten vapaan kulun ja valtamerten luonnonvarojen rauhanomaisen, laillisen, oikeudenmukaisen ja kestäväen käytön; katsoo, että meriliikennevirrat ovat eurooppalaisen kaupan elinehto ja eurooppalaisen vaurauden ja vaikutusvallan välittäjiä; ottaa huomioon, että EU:n kansalaisten suojelu ja SEUT-sopimuksen 21 artiklassa esitettyjen periaatteiden edistäminen on EU:n ja jäsenvaltioiden velvollisuus ja että siksi EU:n institutionaalista kehystä olisi kehitettävä edelleen tämän velvollisuuden täyttämiseen tarvittavien tavoitteiden, keinojen ja valmiuksien säätämiseksi;

2. muistuttaa jäsenvaltioita, että vain sitoumuksen, vastavuoroisen ymmärryksen ja todellisen solidaarisuuden hengessä unioni voi hoitaa Lissabonin sopimuksen mukaisen tehtävänsä ja pyrkimyksensä globaaliksi turvallisuuden tuottajaksi; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että Lissabonin sopimuksella SEU-sopimukseen lisätyssä 42 artiklan 7 kohdassa ("keskinäistä puolustusta koskeva lauseke" tai "keskinäistä avunantoa koskeva lauseke") ja SEUT-sopimukseen lisätyssä 222 artiklassa ("yhteisvastuulauseke") ja SEU-sopimukseen lisätyssä 42 artiklan 6 kohdassa (pysyvä rakenteellinen yhteistyö) määrätään institutionaalista kehyksestä, jonka puitteissa noudatetaan tehokasta yhteisvastuuta kaikkien jäsenvaltioiden kesken unionin turvallisuuden ja puolustuksen alalla; muistuttaa, että kyseisiä välineitä ei ole vielä pantu täytäntöön; pitää erityisen ilahduttavana komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) yhteistä ehdotusta järjestelyiksi, joilla unioni panee täytäntöön yhteisvastuulausekkeen, ja kehottaa niitä arvioimaan, mitä seuraisi, jos se otettaisiin käyttöön merellä esiintyvien tai meren luonnonvaroihin tai meri-infrastruktuuriin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi; vaatii neuvostoa hyväksymään tämän ehdotuksen pikaisesti;

3. korostaa, että YK:n merioikeusyleissopimus muodostaa oikeudellisen kehyksen kaikentyypiselle toiminnalle valtamerillä ja merillä ja että sitä voidaan käyttää oppaana merialueita koskevien riitojen rauhanomaisessa ratkaisemisessa; kehottaa siksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään yleissopimuksen yleismaailmallisuutta ja vaatimaan tiukasti sen määräysten yhtenäistä ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa;

4. toteaa, että EU:lla on jo ulkosuhdehallinnon, komission, rahoitusvälineiden, kehitysyhteistyön, humanitaarisen avun, kriisinhallinnan, kaupallisen yhteistyön ja muiden asiaankuuluvien toimintavälineiden kautta käytössään joitakin tarpeellisia keinoja ja välineitä, joilla vastataan maailmanlaajuisen meriturvallisuuteen liittyviin haasteisiin ja täytetään turvallista ja vakaata ympäristöä koskeva tarve; toteaa kuitenkin, että suurin osa teknisistä ja aineellisista voimavaroista on jäsenvaltioiden käsissä, ja niiden halu tehostaa yhteistyötään on EU:n meriturvallisuuden kannalta ratkaiseva;

Torstai 12. syyskuuta 2013

5. panee kuitenkin merkille, että EU:n meriturvallisuusstrategiaa tarvitaan varmistamaan yhdennetty ja kattava lähestymistapa, jossa keskitytään erityisesti uhkiin, riskeihin, haasteisiin ja mahdollisuuksiin merellä; katsoo, että meriturvallisuusstrategiassa on luotava synergioita ja löydettävä yhteisiä vastauksia panemalla liikkeelle kaikki asiaankuuluvat siviili- ja sotilasalan instituutiot ja toimijat ja perustamalla se samalla eurooppalaiseen arvioihin ja periaatteisiin; katsoo, että meriturvallisuusstrategiassa olisi kartoitettava kaikki mahdolliset uhat, joita ovat muun muassa perinteiset turvallisuusuhat, luonnonkatastrofien ja ilmastonmuutokset aiheuttamat uhat sekä tärkeiden meren luonnonvarojen suojeluun, meri-infrastruktuuriin ja kauppavirtoihin vaikuttavat uhat; huomauttaa, että siinä on myös yksilöitävä erityiset keinot ja valmiudet, joita tarvitaan kaikkiin haasteisiin puuttumiseksi, mukaan luettuina tiedustelu, valvonta ja partiointi, etsintä- ja pelastustoimi, merikuljetus, EU:n ja muiden maiden kansalaisten evakuointi kriisialueilta, kauppasaartojen täytäntöönpano sekä YTPP-johtoisten tehtävien ja operaatioiden avustaminen;

6. kehottaa korkeaa edustajaa, komissiota ja neuvostoa laatimaan EU:n meriturvallisuusstrategian, joka keskittyy kaikkien meriturvallisuudelle tärkeiden eurooppalaisten toimijoiden ja jäsenvaltioiden niveltämiseen toisiinsa ja koordinointiin niiden kesken; kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa keskittymään vuoden 2007 yhdennetyn meripolitiikkaan puutteisiin, sillä se ei sisällä turvallisuusasioita, sekä Euroopan unionin turvallisuusstrategiaan rajoihin, koska se ei auta torjumaan meriturvallisuuden uhkia ja riskejä; katsoo, että meriturvallisuusstrategian kunnianhimoisuuden taso sekä keinot ja valmiudet olisi sidottava Euroopan unionin turvallisuusstrategiaan ja unionin yhdennettyyn meripolitiikkaan ja määriteltävä sen perusteella, että EU:lla on tarve toimia globaalina turvallisuuden tuottajana ja varmistaa siten meriliikennevirtojen vapaus ja avomerelle pääsy maailmanlaajuisesti; korostaa, että meriturvallisuuden sääntelyllä on lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksia Euroopan turvallisuuden ja vaurauden muihin osatekijöihin;

7. kehottaa jäsenvaltioita avustamaan tiiviisti Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota EU:n uuden meriturvallisuusstrategian laatimisessa ja osallistumaan siihen, jotta voidaan hyödyntää tehokkaasti niiden kaikkia voimavaroja, ja pitämään mielessä uusien voimavarojen kartoittamisen ja luomisen yhdistämällä ja yhteiskäytöllä; katsoo myös, että uudessa strategiassa olisi myös yhdistettävä yhteiset kahdenväliset ja monenväliset joukkojen muodostamista koskevat aloitteet, kuten Ranskan ja Ison-Britannian 2. marraskuuta 2010 antama julistus;

8. painottaa, että tällainen merta koskeva yhdennetty lähestymistapa, jossa yhdistetään siviili- ja sotilasvälineet ja joka kattaa turvallisuuden sisäiset ja ulkoiset näkökannat, on jo muotoutumassa kansallisella tasolla joissakin jäsenvaltioissa ja tietyt jäsenvaltiot soveltavat sitä kahdenvälisesti ja että siksi sitä olisi vahvistettava unionin tasolla; korostaa roolia, joka merenkulkuvaltioilla voi ja pitäisi olla merialueiden myönteisen alueellisen yhdentymisen edistämiseksi; tähdentää, että merialueiden alueellista yhdentymistä koskevat aloitteet voivat ja niiden pitäisi johtaa ratkaisevan tärkeän laivastokaluston yhdistämiseen ja jakamiseen EU:n valmiustarpeiden täyttämiseksi;

Mahdolliset riskit

9. toteaa, että lisääntynyt meriliikenne ja merellä ja rannikolla tapahtuvan toiminnan kehittyminen ovat meriturvallisuudelle haaste, koska niiden vuoksi laillisen ja laittoman toiminnan erottaminen toisistaan on entistä vaikeampaa;

10. toteaa, että EU:n turvallisuuteen kohdistuu perinteisiä uhkia erityisesti siksi, että uusien meriliikenteen voimatekijöiden syntyminen on aiheuttanut todennäköisemmin mahdollista valtioiden välistä kilpailua merialueiden omistuksesta (kiistoja lainkäyttövallasta, aluevaatimuksista ja avomerenalueiden etsintä- ja hyödyntämisluvista); toteaa lisäksi, että kehittyvät maat ovat kehittäneet merikalustoaan (laivastoja, sukellusveneitä) ja niillä on samanaikaisesti taipumuksena kyseenalaistaa kansainvälisen merioikeuden periaatteet;

11. varoittaa tärkeiden luonnonvarojen ja mineraalien laittomasta hyödyntämisestä EU:n jäsenvaltioiden vesillä tai naapurimerillä; huomauttaa, että hallinnoimattomalla kilpailulla meren luonnonvaroista ja mineraalivaroista voi olla haitallinen vaikutus meren ekosysteemiin ja näin merellä tapahtuvan toiminnan ympäristövaikutukset lisääntyvät; muistuttaa, että meren luonnonvarojen hyödyntäminen voi johtaa myös merialueiden militarisoimiseen, joka ei ole toivottavaa; korostaa kuitenkin, että jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus osallistua omien meren luonnonvarojensa etsimiseen ja hyödyntämiseen kansainvälistä oikeutta ja ympäristölainsäädäntöä noudattavalla tavalla;

Torstai 12. syyskuuta 2013

12. toteaa, että EU:n on luotava kolmansien maiden ja alueellisten järjestöjen kanssa vahva kumppanuus, jotta voidaan varmistaa kaupan ja luonnonvarojen hyödyntämisen turvallisuus ja vakaus; korostaa, että YTPP:n vahvan merellisen ulottuvuuden avulla EU voisi toimia tarvittaessa tehokkaana kansainvälisenä välittäjänä;

13. varoittaa, että valtiot, jotka ovat haluttomia yhteistyöhön kansainvälisen yhteisön kanssa eivätkä noudata kansainvälisiä sopimuksia ja standardeja, jotka pystyvät maantieteellisen sijaintinsa vuoksi sulkemaan kauppareittejä ja joilla on siihen tekniset ja sotilaalliset valmiudet, ovat yksi tämän ajan suurimmista meriturvallisuuden ongelmista; katsoo, että Euroopan ulkosuhdehallinnon ja korkean edustajan / varapuheenjohtajan olisi käytettävä kaikkia diplomaattisia keinoja saadakseen ne sitoutumaan vuoropuheluun ja yhteistyöhön;

14. toteaa, että vaikka valtioiden välisiä sotilaallisia yhteenottoja ei voida kokonaan sulkea pois, EU:n turvallisuuteen kohdistuvat suorat ja välilliset uhkat aiheutuvat kuitenkin enimmäkseen muista kuin perinteisistä uhkista ja toimijoista, jotka käyttävät hyväksi vaikeuksia, jotka liittyvät oikeuden täytäntöönpanoon meri- ja rannikkoalueilla ja jotka yleensä johtuvat valtioiden toimintakyvyttömyydestä, valtioiden epävakauksesta tai valtion valvonnan puutteesta;

15. toteaa, että yksi suurimmista EU:n meriturvallisuuteen kohdistuvista uhista on sellaisen terroristitoiminnan lisääntyminen merillä ympäri maailmaa, jossa uhataan suoraan EU:n siviili- ja sotilasaluksia, satamarakenteita ja energialaitoksia ja hyödynnetään meriä maalla sijaitseviin kohteisiin hyökkäämiseen ja tunkeutumiseen; toteaa, että nämä toimijat ovat vuorovaikutuksessa kansainvälisten järjestäytyneiden rikollisverkostojen kanssa, jotka ovat mukana merellä tapahtuvassa laittomassa toiminnassa, kuten salakuljetuksessa, ihmiskaupassa, laittomassa maahanmuutossa, huume- ja asekaupassa mukaan luettuina pienaseet ja joukkotuhoaseiden osat; korostaa, että kyseisellä laittomalla toiminnalla pahennetaan poliittisia ja humanitaarisia kriisejä, jarrutetaan sosiaalista ja taloudellista kehitystä, demokratiaa ja oikeusvaltiota, lietsotaan köyhyyttä ja aiheutetaan muuttoliikettä, ihmisten joutumista pois asuinsijoiltaan ja valtavaa inhimillistä kärsimystä;

16. on huolissaan lisääntyvistä todisteista siitä, että terroristiverkostot ja valtiosta riippumattomat toimijat hankkivat kehittyneitä mereen liittyviä ja myös merenalaisia valmiuksia tai tutka- ja ilmaisintekniikkaa ja että niillä on käytettävissään kansainvälisen merenkulkualan logistiikkatietoja, louhintavalmiuksia ja vedessä käytettäviä omatekoisia räjähteitä, jotka lisäävät huomattavasti niiden uhkapotentiaalia ja ovat osoitus niiden toiminnan laajenemisesta Euroopan lähelle ja etenkin eteläisen Atlantin molemmille puolille;

17. katsoo, että pitkittyneiden konfliktien jatkuminen eri merialueiden läheisyydessä, kuten Etelä-Kaukasiassa, Välimeren kaakkoisosassa tai Japaninmerellä, on yksi maailman suurimmista epävakauden aiheuttajista, joka vaarantaa kuljetusreitit ja energian siirtoreitit, edistää asekauppaa ja helpottaa valtiosta riippumattomien toimijoiden, kuten rikollisverkostojen ja terroristisolujen, toimintaa;

18. on huolissaan Itä- ja Länsi-Afrikan rannikolla harjoitettavasta merirosvoudesta; huomauttaa, että merirosvojen hyökkäykset – aseelliset ryöstöt, alusten ja miehistöjen sieppaukset ja rahankiristykset – hankaloittavat huomattavasti vapaata pääsyä näille merialueille ja meriliikennettä niillä ja ovat siksi merkittävä uhka kansainväliselle kaupalle ja meriturvallisuudelle; muistuttaa, että merirosvous on yleensä ongelma, joka johtuu hallinnon ja kehityksen puutteesta kyseisissä rannikkovaltioissa; toivoo, että YTPP:n EUNAVFOR Atalanta -operaation saavutusten perusteella EU käynnistää YTPP:n operaatioita merirosvouksen torjumiseksi muuallakin;

19. varoittaa merirosvouden, kansainvälisen terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden aiheuttamista yleisistä ongelmista merenkäynnin turvallisuudelle tärkeissä ja ongelmallisissa meriliikenteen kauttakulkukohdissa; painottaa, että muutamat tärkeimmistä ja maailmanlaajuiset energiatoimitukset varmistavista vesiväylistä sijaitsevat maantieteellisesti epävakaimmilla merialueilla, joita ovat muun muassa Suezin kanava, Hormuzinsalmi ja Malakansalmi, tai joihin kuljetaan näiden merialueiden kautta;

20. toteaa, että muun kuin perinteisen toiminnan torjumisen on perustuttava kaikkiin YTPP:n välineisiin, myös sotilaallisiin, koska väliintulot tapahtuvat usein erittäin hankalassa maastossa ja toimijoilla on käytettävissään laaja valikoima vaarallisia aseita; vaatii ottamaan mallia EU:n toiminnasta Afrikan sarvessa, missä on käynnissä EUNAVFOR Atalanta -operaatio ja EUCAP NESTOR -operaatio, ja käyttämään YTPP:n operaatioiden lisäksi muita EU:n ulkoisen toiminnan välineitä, jotta voidaan käsitellä kriisin sosiaalisia, taloudellisia ja poliittisia syitä ja varmistaa kyseisten alueiden kestävä turvaaminen;

Torstai 12. syyskuuta 2013

21. toteaa, että säännösten vastainen maahanmuutto todennäköisesti asettaa edelleen paineita EU:n merirajoille varsinkin eteläisten naapurimaiden poliittisen ja taloudellisen kehityksen valossa ja Pohjois-Afrikan, Sahelin, Afrikan sarven ja Saharan eteläpuolisen Afrikan mahdollisesti jatkuvan epävakauden vuoksi; muistuttaa kuitenkin, että muuttoliikettä ei pidä pitää turvallisuushkana vaan pikemminkin inhimillisenä ilmiönä, joka edellyttää vankkaa hallinnointistrategiaa, jossa yhdistetään alueellinen, poliittinen ja diplomaattinen yhteistyö sekä kehitysyhteistyöpolitiikat ja investoinnit alueellisiin kumppanuuksiin; kiinnittää huomiota siihen, että tämä ponnistus edellyttää mereen liittyvien valmiuksien ja merivartioston kehittämistä, jotta voidaan valvoa laittomilla aluksilla matkustavia maahanmuuttajia ja pelastaa heidät;

22. toteaa, että lisääntynyt meriliikenne lisää todennäköisesti mahdollisuutta katastrofeihin, joita ovat esimerkiksi öljyvudot ja muut ympäristön pilaantumiseen liittyvät tapahtumat, myrkyllisen jätteen sijoittaminen ja laittomat öljytankkaukset; korostaa, että EU:n on edelleen kehitettävä strategiaa, joka perustuu merellä tapahtuneista vakavista ympäristökatastrofeista saatuun aiempaan kokemukseen siten, että varmistetaan kaikkien EU:n elinten ja virastojen sekä jäsenvaltioiden viranomaisten koordinoitu osallistuminen, jotta luodaan asianmukaisia synergioita solidaarisuuden ja tehokkaamman toiminnan hengessä;

Kriittiset merialueet*Välimeri*

23. tähdentää, että Välimeri asettaa haasteita, jotka voivat uhata EU:n vakautta ja EU:n suoria intressejä varsinkin joissakin rannikkovaltioissa todennäköisesti jatkuvien poliittisten mullistusten sekä sosiaalisten ja taloudellisten vaikeuksien vuoksi; huomauttaa, että tämän seurauksena tuetulla laittomalla toiminnalla, kuten terrorismilla ja kaikenlaisella laittomalla kaupalla, on vaikutuksia EU:n meriturvallisuuteen ja myös etelään suuntautuvien energiatoimitusten turvallisuuteen; katsoo, että alueelliseen merialan yhteistyöhön tarvitaan kiireellisesti investointeja ja että siihen on sisällyttävä eurooppalainen ja alueellinen yhteistyö, tiedustelu, valvonta, partiointi ja merivartiostotoiminta, jotka kaikki edellyttävät riittävää merivoimien projisointia;

24. korostaa, että Välimeren alueella on ollut monia alueellisia konflikteja ja merirajakiistoja, ja vaatii siksi EU:ta sitoutumaan konfliktien laajenemisen estämiseen Välimeren alueella, sillä se lisäisi nykyisiä uhkia, joita ovat muun muassa Syyrian sisällissodan seuraukset ja vaikutukset sen ja naapurimaiden merialueeseen, poliittinen epävakaus ja hallintovalmiuksien puute Libyassa, Egyptissä ja Tunisiassa, lumipalloefekti naapurimaissa Marokossa ja Algeriassa, jotka ovat vielä riidoissa Länsi-Saharan konfliktin vuoksi ja joihin Malin ja Sahelin alueen konfliktin yltyminen suoraan vaikuttaa; varoittaa myös uhasta, joka on seurausta Välimeren kriisien sekä Lähi-idän, Sahelin, Afrikan sarven, Länsi-Afrikan ja Saharan eteläpuolisen Afrikan epävakauden ja konfliktin välisistä sidoksista;

25. toteaa, että maakaasun äskettäiset löydöt itäisellä Välimerellä ovat luoneet uuden geopolittisen ympäristön ja lisänneet huomattavasti kiistoja, jotka vaikuttavat suoraan EU:n jäsenvaltioiden Kreikan ja Kyproksen oikeutettuihin etuihin ja täysivaltaisiin oikeuksiin; ilmaisee huolestumisensa Turkin, Venäjän, Yhdysvaltojen ja Israelin merivoimien lisääntyneestä aktiivisuudesta Välimerellä; panee lisäksi merkille Aigeianmeren ratkaisemattomat kiistat Turkin kanssa sekä jännityksen lisääntymisen Kreikan ja Kyproksen merialueiden hiilivetyvarojen aiotun hyödyntämisen vuoksi; vaatii siksi EU:ta puolustamaan asemaansa, jotta estetään luonnonvaroja koskevat konfliktit Välimerellä ja EU:n jäsenvaltioille alueella aiheutuvat turvallisuusuhat, jotka voisivat viime kädessä vaikuttaa koko EU:hun;

Itämeri

26. toteaa, että Itämeri on EU:n sisämeri lukuun ottamatta Venäjän merialueita ja useille rantavaltioille kriittinen liikenneväylä; Itämeren alueen vakaus ja meriliikenteen häiriötön toiminta riippuu EU:n jäsenvaltioiden välisten sekä EU:n ja Venäjän välisten poliittisten intressien yhteensovittamisesta; Itämeren poliittiseen vakauteen liittyvät rantavaltioiden kielivähemmistöjen aseman turvaamisen, energiakuljetusten, vilkkaan kauppamerenkulun, mahdollisten öljytankerionnettomuuksien, kalavarantojen ja ympäristön pilaantumisen kysymykset; lisäksi Itämeren meriturvallisuuden haasteina ovat

Torstai 12. syyskuuta 2013

toisen maailmansodan jälkeen upotetut kemialliset aseet merenpohjassa, vanhentuneet ydinvoimat rannikoilla, mahdolliset terrori-iskut energiakuljetuksiin sekä mahdolliset laittomat asekuljetukset Itämeren satamien kautta;

Mustameri

27. katsoo, että geostrategisesti Mustameri on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä raja-alueista erityisesti sen energiavarmuuden ja energiatoimitusten monipuolistamisen takaamiseksi; toteaa, että alueella on keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä suuri riskien mahdollisuus, koska sillä on strateginen asema tärkeänä tavaran ja energian kuljetusreitteinä ja se sijaitsee lähellä epävakaita pitkittyneiden konfliktien alueita, kuten kiistanalaiset Abhasian ja Etelä-Ossetian alueet ja niihin liittyvä Venäjän ja Georgian konflikti; korostaa, että koska useiden EU:n jäsenvaltioiden energiaturvallisuus on erittäin riippuvaista Mustanmeren läheisyydessä ja läpi kulkevien kaasu- ja öljyreittien turvallisuudesta, EU:lla on strateginen kiinnostus estää pitkittyneiden alueellisten konfliktien paheneminen ja etsiä niihin kestäviä ratkaisuja; huomauttaa, että siksi EU:n on tarvittaessa mahdollisesti hyödynnettävä merivoimiaan;

28. ottaa huomioon 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Mustaameriä koskevasta EU:n strategiasta⁽¹⁾ ja toistaa, että EU:n on omaksuttava aktiivisempi rooli Mustanmeren turvallisuusympäristön muokkaamisessa; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan Mustanmeren alueelle strategian, jossa käsitellään konkreettisesti meriturvallisuuden haasteita;

29. korostaa, että konfliktien estämistä ja ratkaisemista koskevaa vuoropuhelua strategisten kumppanien kanssa on tehostettava, mutta painottaa lisäksi, että on tärkeää sitoutua Mustanmeren synergian kaltaisiin alueellisiin monenvälisiin aloitteisiin, jotta voidaan torjua ihmis-, huume- ja asekauppaan osallistuvien rikollisjärjestöjen kaltaisia uhkia tai laittoman kalastuksen ja ympäristön pilaamisen kaltaisia ongelmia;

Atlantin valtameri ja Länsi-Afrikka

30. toteaa, että Atlantin valtameri on Euroopan kaupan elinehto; on huolestunut siitä, että Atlantti ja erityisesti Karibian alue on Etelä-Amerikasta lähtöisin olevien huumeiden kuljetusreitti; on huolestunut siitä, että taloudellisen toiminnan kehittyminen tulevina vuosikymmeninä erityisesti Panaman kanavan laajentumisen vuoksi edistää rikollisen toiminnan kasvua alueella;

31. katsoo, että Länsi-Afrikan rannikko ja erityisesti Guineanlahti muodostavat tällä hetkellä yhden merkittävimmistä uhista Euroopalle; on syvästi huolissaan, että Länsi-Afrikan rannikolla on kehkeytymässä vakavia haasteita rikollisen toiminnan, huume-, ihmis- ja asekaupan leviämisen aloilla; toteaa, että samanaikaisesti Guineanlahden maissa toimii yhä enenevässä määrin Nigeriassa toimivan Boko Haramin kaltaisia alueellisia terroristiverkostoja, joiden toiminta leviää naapurimaihin ja jotka ovat sidoksissa maailmanlaajuisiin verkostoihin, kuten al-Qaida Pohjois-Afrikan islamilaisissa maissa, mistä Malin kriisi on selkeä osoitus;

32. panee huolestuneena merkille, että poliittinen epävakaus jatkuu Guineanlahden maissa, joista tietyt valtiot ovat toimintakyvyttömiä, kuten Guinea-Bissau, josta on tullut Latinalaisesta Amerikasta peräisin olevan ja Eurooppaan suuntautuvan huumekaupan keskus;

33. toteaa, että alue on myös tärkeä energiantuottaja, sillä Guineanlahden maat tuovat tällä hetkellä EU:n öljystä 13 prosenttia ja maakaasusta 6 prosenttia ja Nigerian osuus EU:n kokonaisöljyntuonnista on 5,8 prosenttia; odottaa alueen merkityksen lisääntyvän mereltä askettäin löytyneiden öljy- ja maakaasuesiintymien vuoksi; on siksi huolissaan siitä, että kilpailu meren luonnonvaroista voi lisätä konflikteja ja rikollista toimintaa;

⁽¹⁾ EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 81.

Torstai 12. syyskuuta 2013

34. huomauttaa, että Länsi-Afrikan rannikon epävakaus, terrorismi ja rikollisuus liittyvät tiiviisti Sahelin alueen epävakauteen; vaatii siksi EU:ta yhdistämään EUCAP Sahel Nigerin YTPP-operaation yhteydessä terrorismin vastaiset toimet Sahelin alueella alueelliseksi ja kattavaksi strategiaksi, jolla torjuntaan uhkia Länsi-Afrikan rannikon merialueilla ja erityisesti Guineanlahdella; kehottaa EU:ta tässä yhteydessä varmistamaan koordinaation alueen kahden YTPP-operaation – EUCAP Sahel Niger ja EUTM Mali – välillä ja koordinaation mantereella ja merellä toteutettavien toimien kanssa terrorismin ja muun järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi alueella;

35. panee tyytyväisenä merkille komission ilmoituksen vakautusvälineestä rahoitettavasta kriittisiä merireittejä Guineanlahdella koskevasta ohjelmasta (CRIMGO), joka on suunnattu Guineanlahden vesien turvallisuuden parantamiseen kouluttamalla merivartijoita ja perustamalla tiedonvaihtoverkosto Länsi-Afrikan seitsemän rannikkovaltion viranomaisten välillä; kehottaa panemaan pikaisesti täytäntöön CRIMGO-ohjelman Länsi-Afrikan rannikolla; kehottaa myös perustamaan erityisiä yhteistyömekanismeja yhteyden luomiseksi tämän komission rahoittaman ohjelman ja YTPP-operaatioiden EUCAP Sahel Nigerin ja EUTM Malin välillä, sillä niiden toimet liittyvät olennaisesti Guineanlahden epävakauden syihin;

36. korostaa, että EU:n toimintaa Guineanlahdella on tehostettava; kehottaa luomaan erityisiä synergioita, jotta nykyisten EU:n välineiden ja rakenteiden, kuten Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA), niveltämisestä saadaan lisäarvoa;

37. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa kartoittamaan EU:n jäsenvaltioiden ja AKT-kumppaneiden mahdollisuudet strategisissa paikoissa – kuten Lajesin lentotukikohta Azoreilla Portugalissa ja Kap Verde – joita voidaan käyttää erityisten laivasto- ja lento-operaatioiden toteuttamiseen aseiden leviämisen, terrorismin, merirosvouksen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi Guineanlahdella ja laajemmin Etelä-Atlantilla kolmikantakumppanuudessa, joka käsittää transatlanttisen yhteistyön Yhdysvaltojen, Kanadan, Brasilian ja muiden latinalaisamerikkalaisten maiden kanssa sekä EU:n ja Afrikan unionin yhteistyön;

Adeninlahti ja läntinen Intian valtameri

38. toteaa, että merirosvouksen vuoksi Adeninlahti on tällä hetkellä yksi maailman vaarallisimmista merialueista; muistuttaa, että merirosvous on järjestäytyneen rikollisuuden erityismuoto, joka edellyttää erityistä, kattavaa ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa puututaan merirosvouden ja sosiaalisen, poliittisen ja taloudellisen hallinnon väliseen syy-yhteyteen, kuten Afrikan sarvi ja Somalia erityisesti osoittavat; huomauttaa, että lunnasrahoista saatujen rahavirtojen jäljittäminen, rikollisverkostojen purkaminen ja rikollisten asettaminen syyteeseen ovat myös tärkeitä tekijöitä merirosvouksen torjunnassa ja että ne voidaan saavuttaa vain hyödyntämällä jäsenvaltioiden viranomaisten, Europolin ja Interpolin yhteistyötä; huomauttaa, että tässä kohdin on konkreettinen yhteys ulkoisen turvallisuuspolitiikan ja sisäisen lainvalvonnan välillä;

39. pitää tervetulleena YTPP-operaatio EUCAP NESTORa, joka on suunniteltu merivoimien valmiuksien kehittämiseen Afrikan sarvessa ja läntisellä Intian valtamerellä ja jolla pyritään tarjoamaan kestävämpi ja paikallinen panos EUNAVFOR Atalantan tavoitteiden saavuttamiseksi;

40. korostaa EUNAVFOR Atalantan äskettäistä menestystä, jonka on oltava pysyvää, merirosvoiskujen määrän hillitsemisessä läntisellä Intian valtamerellä ja YTPP:n uskottavuuden tehostamisessa; toteaa, että Atalanta on kaikkien aikojen ensimmäinen YTPP:n laivasto-operaatio ja että sen olisi oltava mallina YTPP:n merellisen ulottuvuuden edelleen kehittämiseksi ja täytäntöönpanolle siten, että sen onnistumisia, puutteita ja siitä saatuja kokemuksia arvioidaan; on tyytyväinen EU:n myönteiseen rooliin EUNAVFOR Atalanta-operaation SHADE-mekanismissa (Shared Awareness and De-confliction), jolla edistetään alueella toimivien monikansallisten, kansallisten ja alueellisten merivoimien, erityisesti Naton Ocean Shield -operaation, koordinaattia; pitää myös myönteisenä EU:n virastojen (esimerkiksi EU:n satelliittikeskus SatCen ja Euroopan meriturvallisuusvirasto EMSA) hyvää yhteistyötä kolmansien osapuolten kanssa alusten satelliittikuvien tulkinnassa, vaikka tällaiselle yhteistyölle ei ole vahvistettu virallisia järjestelyjä; kehottaa EU:ta virallistamaan EU:n

Torstai 12. syyskuuta 2013

nykyisten välineiden ja elinten välisen kytköksen Atalanta-operaation, EMSAn ja SatCenin lailla, jotta estetään tehtävien, resurssien ja asiantuntemuksen päällekkäisyys ja saadaan selkeää operationaalista hyötyä näistä synergioista;

41. korostaa, että kattavan lähestymistavan käsite, joka tässä erityisessä tapauksessa juontaa Afrikan sarvea koskevasta puitestrategiasta, ilmenee alueella käynnissä olevan kolmen YTPP-operaation yhdistelmässä (EUNAVFOR Atalanta, Somalian koulutusoperaatio ja EUCAP Nestor), joita poliittinen sitoutuminen ja kehitysyhteistyöpolitiikka tukevat; pitää tervetulleena EU:n operaatiokeskuksen käynnistämistä, sillä sen tavoitteena on helpottaa näiden operaatioiden välistä koordinoitua ja vahvistaa niiden välisiä synergioita, mikä on merkittävä askel YTPP:n kehittämisessä; toteaa, että vastauksena monitahoiseen ongelmaan tämän täydentävyys- ja koordinaatioesimerkin olisi innoitettava muita toimia, joissa YTPP-operaatiot ovat osallisina; panee merkille, että pysyvä sotilasalan suunnittelu- ja toteutusvoimavara tehostaisi entisestään merivoimiin liittyvien osatekijöiden yhdistämistä YTPP-operaatioihin;

42. panee merkille laivanvarustajien aluksilla käyttöön ottamat suojoitoimenpiteet; kannattaa viimeaikaisia yksityisten meriturvallisuusalan yritysten sääntelyä koskevia merenkulkualan vaatimuksia ja muistuttaa Kansainväliselle merenkulkujärjestölle, lippuvaltioiden hallituksille ja merenkulkualalle esittämästään vaatimuksesta tehdä yhteistyötä sellaisten käytännösääntöjen laatimiseksi, jotka edistävät yksityisesti palkattujen aseistettujen turvamiesten käyttöä laivoissa koskevien selkeiden, johdonmukaisten ja täytäntöönpanokelpoisten kansainvälisesti hyväksytyjen normien soveltamista, sekä yksityisille meriturvallisuusalan yrityksille esittämästään vaatimuksesta toimia tarkasti näiden normien mukaisesti;

Arktinen alue

43. korostaa, että arktisten meriväylien avaaminen on välitön seuraus ilmastonmuutoksesta, ja painottaa, että EU:n olisi ennen kaikkea panostettava alueen, sen resurssien ja keskeisten ympäristöresurssien suojeluun ja säilyttämiseen samalla kun varmistetaan, että arktisten alueiden luonnonvaroja käytetään kestävällä ja paikallisväestöä kunnioittavalla tavalla; painottaa alueen yleisen vakauden ja rauhan merkitystä; korostaa siksi, että on tarpeen ottaa käyttöön yhteinen ja koordinoitu aluetta koskeva EU:n politiikka, jossa on määritelty selkeästi EU:n painopistealueet, mahdolliset haasteet ja strategia; tähdentää, että arktiseen alueeseen liittyvien Tanskan, Suomen ja Ruotsin intressien ohella Islannin liittyminen tulevaisuudessa EU:hun vahvistaisi unionin muuttumista arktiseksi rannikkoalueeksi, joten arktista aluetta koskevaa politiikkaa on koordinoitava yhä paremmin EU:n tasolla; pitää tähän liittyen myönteisenä edellä mainittua yhteistä tiedonantoa ”Arktista aluetta koskevan Euroopan unionin politiikan määrittely: edistyminen vuodesta 2008 ja seuraavat vaiheet” ja toistaa näkemyksensä, että toimenpiteitä koskevaan vuoropuheluun tarvitaan kaikki alueen kumppanit, myös Venäjä;

44. korostaa arktisten meriväylien kautta kulkevien uusien kauppareittien merkitystä myös EU:lle ja sen jäsenvaltioille; painottaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on aktiivisesti ylläpidettävä merten vapautta ja oikeutta liikkua vapaasti kansainvälisillä vesiteillä; painottaa, että tämänhetkiset pitkäaikaiset alueelliset kiistat arktisten valtioiden välillä olisi ratkaistava rauhanomaisesti; vaatii EU:n tiiviimpää osallistumista alueella ja sen arviointia, mitä välineitä ja valmiuksia voitaisiin tarvita alueen konfliktien ratkaisemiseksi; korostaa, joka tapauksessa, että arktisen alueen militarisointi on estettävä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia siitä, miten Galileo-hankkeella voitaisiin hyödyttää EU:n arktista aluetta koskevaa politiikkaa ja miten sitä voitaisiin kehittää turvallisemman merenkulun mahdollistamiseksi arktisilla vesillä niin, että investoidaan erityisesti Koillisväylän turvallisuuteen ja käytettävyyteen;

Tyynimeri

45. korostaa Tyynenmeren ja erityisesti Etelä-Kiinan meren maailmanlaajuisesta merkitystä, sillä sen kautta kuljetetaan kolmasosa maailman kaupasta; on huolissaan lisääntyvästä jännityksestä ja kehottaa kaikkia asianosaisia osapuolia heti pidättymään yksipuolisista poliittisista ja sotilaallisista toimista, lieventämään lausumiaan ja sopimaan Etelä-Kiinan meren aluekiistat kansainvälisen sovittelun avulla kansainvälisen oikeuden ja erityisesti YK:n merioikeusyleissopimuksen mukaisesti, jotta voidaan turvata alueen vakaus;

46. katsoo, että Etelä-Kiinan meren ja Itä-Kiinan meren alueiden jännityksen mahdollisessa rauhanomaisessa ratkaisussa voidaan edetä neuvottelemalla ja ottamalla käyttöön kyseisten merialueiden rauhanomaista hyödyntämistä koskevat käytännösäännöt, mukaan lukien turvallisten kauppareittien ja kalastuskiintiöiden perustaminen tai alueiden määrittäminen luonnonvarojen hyödyntämistä varten;

Torstai 12. syyskuuta 2013

47. kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa kartoittamaan rauhaa ja turvallisuutta koskevat riskit, jos jännitteet ja aseelliset konfliktit yltyvät Itä-Kiinan merellä ja Etelä-Kiinan merellä;

48. toteaa, että tietyt valtiot – erityisesti Australia – ovat jo poliittisesti huomattavan aktiivisia Tyynellämerellä ja että EU:n täytyisi luottaa kahdenväliseen ja monenväliseen yhteistyöhön, jotta varmistetaan alueen turvallisuus;

49. korostaa vuonna 2014 valmistuvaksi suunnitellun Panaman kanavan laajennuksen merkitystä merten geostrategisen tasapainon muuttamisessa ja poikkeuksellisia mahdollisuuksia, joita se antaa EU:lle ja jäsenvaltioille; varoittaa, että jäsenvaltioiden laivaus- ja satamainfrastruktuurien olisi valmistauduttava kohtaamaan ennustettavissa olevan merikauppa-liikennevirtojen lisääntymisen ja siihen liittyvät turvallisuusriskit, jotka aiheutuvat muun muassa ympäristöön kohdistuvan paineen ja rikollisen toiminnan lisääntymisestä; painottaa, että tästä Tyynenmeren ja Atlantin välisestä yhteydestä voisi tulla merkittävä vaihtoehtoinen kuljetusreitti Aasiasta Eurooppaan ja päinvastoin lännen kautta;

Nykyiset välineet ja valmiuksien kehittäminen

50. uskoo vahvasti, että rahoitus- ja talouskriisi olisi nähtävä mahdollisuutena panna täytäntöön voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskeva aloite merivoimien valmiuksien kehittämisen alalla täysin eurooppalaisella tavalla, nimittäin hyödyntämällä LeaderSHIP 2020 -aloitetta ja edistämällä laivanrakennus- ja laivankorjauksien sekä niihin liittyvien alojen toimijoiden verkottumista, joka saattaa osaltaan auttaa uskottavien sotilaallisten valmiuksien ylläpitämistä ja on ainoa keino varmistaa, että Euroopalla on valmiudet ja kyky kohdata merialueita ja merivoimavalmiuksia koskevat maailmanlaajuiset turvallisuushaasteet;

51. pitää kuitenkin valitettavana, että EU:n jäsenvaltiot ovat tehneet ankaria leikkauksia kansallisiin puolustusbudjetteihin vastauksena rahoituskriisiin ja talouden hidastumiseen ja että nämä leikkaukset, joita useimmiten ei koordinoita EU:n tasolla ja joissa ei huomioida Euroopan turvallisuusstrategiaa, voivat aiheuttaa vakavia seurauksia unionin kyyville ja valmiudelle selviytyä mereen liittyvistä ja muista turvallisuushaasteista ja haitata sen roolia globaalina turvallisuuden tuottajana;

52. korostaa, että EU:n asettama painopiste voimavarojen yhdistämisestä ja yhteiskäytöstä, joiden tavoitteena on koordinoinnin lisääminen, älykkäämpi puolustusmenojen käyttö ja paremmat mittakaavaedut jäsenvaltioissa, ei vielä ole tuottanut tuloksia myöskään meriturvallisuuteen liittyvien valmiuksien alalla;

53. on tyytyväinen EDAn tekemään pohjatyöhön voimavarojen yhdistämisen ja yhteiskäytön saavuttamiseksi vaatimusten ja hankkeiden yhdenmukaistamisen kautta merivoimien koulutuksen ja logistiikan aloilla; pitää tervetulleena vuonna 2012 tehtyä Wise Pen -asiantuntijaryhmän tutkimusta merenkulun vaatimuksista ja valmiuksista; vaatii jäsenvaltioita turvautumaan EDAn mandaatin ja asiantuntemuksen valossa sen neuvoihin ja tekniseen apuun, kun niillä on tarve leikata puolustusbudjettejaan, jotta estetään strategisten valmiuksien kehittämisen vaarantuminen EU:ssa, jonka on puututtava aukkoihin ja vajeisiin koordinoitulla tavalla; kannustaa jäsenvaltioita työskentelemään EDAn kanssa valmiustarpeiden ja erityisesti siviili- ja sotilasvalmiuksien ja kaksikäyttövalmiuksien kartoittamiseksi merenkulun alalla; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa kartoittamaan EDAn ja meri- ja kalastusasioiden pääosaston avustamana kaikki merivoimien ja merenkulun kalustot, jotka ovat vuonna 2012 laadittujen merenkulun vaatimusten ja valmiuksien mukaisia ja jotka EU:n jäsenvaltiot ovat vaarassa menettää rahoituksellisten ja taloudellisten rajoitusten vuoksi, ja vaatii etsimään keinoja niiden säilyttämiseksi ja asettamaan ne EU:n yhdenmukaisen meripolitiikan ja tulevan EU:n meriturvallisuusstrategian käyttöön;

54. muistuttaa, että kaksikäyttövalmiudet ovat tarpeellisia YTPP:n täytäntöönpanossa nykymailman monitahoisten turvallisuushaasteiden valossa; korostaa, että Sahelin ja Afrikan sarven tämänhetkiset kriisit korostavat tarvetta kattavaan lähestymistapaan, jossa otetaan käyttöön siviilipuolen ja sotilaallisen puolen sitoumusten koko skaala sekä kaksikäyttö-laitteistoja ja -valmiuksia, myös Euroopan merivoimavalmiuksia sekä siviili- ja sotilasalan laivanrakennusvalmiuksia, joiden tarkoituksena on taata laivojen turvallisuus ja kestävyys; kehottaa jäsenvaltioita työskentelemään asianmukaisten EU:n

Torstai 12. syyskuuta 2013

elinten ja virastojen ja varsinkin komission, EDAn ja Euroopan avaruusjärjestön ESAn kanssa EU-rahoituksen hankkimiseksi kaksikäyttövalmiuksien kehittämiseen, joka on keino täyttää valmiuspuutteet kansallisella, alueellisella ja unionin tasolla; palauttaa mieliin Galileo-ohjelman kaksikäyttöpotentiaalin ja sen arvon YTPP-operaatioiden täytäntöönpanon ja tehokkuuden kannalta varsinkin merenkulun alalla; korostaa silti, että avoimuuden, tehokkuuden ja monenvälisyyden lisääminen olisi asetettava etusijalle valmiuksien kehittämisessä;

55. muistuttaa, että puolustuksen, laivanrakennuksen ja laitteistojen tuotantovalmiuksien alalla on vakautettava EU-pohjainen ja EU-rahoitettu teknologinen perusta; palauttaa mieliin nykyisen talous- ja rahoituskriisin valossa, että kykenevän ja omavaraisen eurooppalaisen puolustusteollisuuden käynnistäminen ja tukeminen merkitsee työpaikkojen ja kasvun luomista; kehottaa laadukkaampaan vuoropuheluun teollisuuden sidosryhmien kanssa, koska merivoimien valmiuksien kehittäminen merkitsee monien vuosien sitoutumista; korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden ja teollisuuden on rationalisoitava ja yhdenmukaistettava vaatimuksia, jotta varmistetaan Euroopan operationaalinen yhteensopivuus merenkulun ja merivoimien valmiuksien alalla, viestintäjärjestelmät ja teknologia mukaan luettuina;

56. uskoo, että EDAn merivalvonnan verkosto (Marsur) on yksi tällaisista innovaatioista, joka antaa lisäarvoa YTPP:n merellisen ulottuvuuden kehittämiseksi; vaatii painokkaasti asianmukaisten yhteistyöalojen vahvistamista Marsurin ja muiden sellaisten EU-hankkeiden kanssa, joilla pyritään kehittämään merivalvontaa, joita ovat esimerkiksi Euroopan maanseurantaohjelma Kopernikus (aiempi GMES – ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta), merenkulku- ja turvallisuuspalveluhankkeet tai EMSAn työ merenkulun valvonnassa;

57. katsoo, että EMSAn, ESAn ja Euroopan maanseurantaohjelman tekemä työ voi auttaa YTPP:n merellisen ulottuvuuden täytäntöönpanossa ja että se olisi virallisesti otettava tähän käyttöön; korostaa, että niiden asiantuntemus asettaa ne erinomaiseen asemaan palvelujen ja tuen tarjoamisessa käynnissä oleville YTPP-operaatioille valvonnan, partioinnin tai satelliittitietojen keräämisen, tutkinnan ja levittämisen aloilla EMSAn ja EUNAVFOR Atalanta -operaation välillä luodun kumppanuuden mukaisesti, vaikka tämä kumppanuus onkin epävirallista;

58. kehottaa perustamaan sellaisen täysin eurooppalaisen merivartioston Frontexin ja Euroopan merivartioverkoston jo hankkiman kokemuksen perusteella, joka saa valmiutensa nimetyiltä viranomaiselimiltä ja -laitoksilta, joka toimii oikeus- ja sisäasioiden yhteistyöstä juontavan oikeuskäytännön mukaan ja jonka tavoitteena on suojella EU:n rajoja ja kansalaisia mutta myös Euroopan unionin rannikovesillä vaarassa olevia ihmisiä;

59. on tyytyväinen yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämisen yhteydessä tehtyyn työhön tehokkaiden eurooppalaisten merivalvontavalmiuksien saavuttamiseksi; kehottaa siksi EU:ta investoimaan mielekkäästi yhteisen tietojenvaihtoympäristön kehittämiseen edelleen esimerkiksi Marsuno-hankkeesta, BluemassMed-hankkeesta ja Euroopan rajavalvontajärjestelmästä (Eurosur) saatujen kokemusten mukaisesti, jotta oltaisiin valmiita havaitsemaan ja valvomaan merenkulkuun liittyviä haasteita EU:n jäsenvaltioiden vesillä tai EU:n naapurimaissa ja vastaamaan näihin haasteisiin;

60. kehottaa EU:ta ja Natoa parantamaan meriturvallisuuden strategista koordinoitua välillään, koska niiden jäsenillä on vain yhden merivoimat; katsoo, että tulevan EU:n meriturvallisuusstrategian olisi oltava riippumaton Naton strategiasta mutta täydennettävä sitä, jotta voidaan vastata mahdollisimman moneen edellä mainituista haasteista samalla kun varmistetaan rajoitetun merikaluston optimaalinen käyttö; panee tyytyväisenä merkille myönteiset tulokset, joita on saatu EU:n ja Naton yhteisestä operationaalisesta päämajasta Northwoodissa; uskoo, että EU:n olisi keskityttävä selvään lisäarvoon, jota saadaan sen kattavasta lähestymistavasta monitahoisten haasteiden käsittelyyn, kuten on käynyt ilmi Atalanta-operaation tehokasta merirosvouden torjuntaa koskevasta diplomaattisesta, taloudellisesta ja oikeudellisesta seurannasta; kehottaa parantamaan Naton ja EU:n välistä tietojenvaihtoa entisestään ja tehostamaan yhteistyötä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

61. pitää valitettavana, että nykytilanne merkitsee toistoa, päällekkäisyyttä, resurssien tuhlausta ja reviirikiistoja meriturvallisuuden alalla työskentelevien EU:n elinten ja virastojen välillä; vaatii EU:ta tutkimaan lisäkeinoja vähentää hallinnollista ja taloudellista taakkaa, joka aiheutuu useiden EU:n elinten ja toimijoiden tehtävien, asiantuntemuksen, laitteistojen ja resurssien hyödyttömästä päällekkäisyydestä, jotta korkea edustaja / varapuheenjohtaja voi hoitaa koordinoititehtävänsä;

62. kehottaa tällä perusteella ottamaan käyttöön koordinointi- ja niveltämistoimet EU:n meriturvallisuusstrategiassa, jossa olisi jäseneltävä selvät yhteistyöohjeet asiaankuuluvien komission pääosastojen, muun muassa meri- ja kalastusasioiden, sisäasioiden, oikeusasioiden, yritys- ja teollisuustoiminnan, liikenteen ja liikkuvuuden, verotuksen ja tulliliiton, tutkimuksen ja innovoinnin ja kehitysyhteistyön pääosastojen, sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon ja ulkopoliittikan välineiden hallinnon välillä; katsoo, että samoin olisi tehtävä EDAn, EMSAn, SatCenin, Europolin, Frontexin, EU:n sotilashenkilöstön, kriisinhallinta- ja suunnitteluosaston, EU:n tiedusteluanalyytikseskuksen ja jäsenvaltioiden asianmukaisten viranomaisten välistä yhteistyötä varten;

63. pitää tervetulleena Euroopan merivoimien komentajien (CHENS) toimia eurooppalaisten merivoimien välisen yhteisymmärryksen ja yhteisiä intressejä koskevien kysymysten tarkastelun edistämiseksi; vaatii, että CHENSin vuosikokousten ja sen erikoistuneiden työryhmien tulokset otetaan huomioon EU:n meriturvallisuusstrategiassa ja sen täytäntöönpanossa YTPP:n tasolla, jotta voidaan edistää yhteistyön lisäämistä ja varmistaa yhdennetty ja tehokas lähestymistapa;

64. kehottaa joulukuussa 2013 kokoontuvaa, puolustusasioita käsittelevää Eurooppa-neuvostoa hyväksymään EU:n meriturvallisuusstrategian, johon sisältyvät Euroopan parlamentin tässä mietinnössä esittämät näkemykset; muistuttaa jäsenvaltioita, että nykypäivän maailma ja erityisesti sen haasteet ja uhat edellyttävät yhdenmukaista, johdonmukaista ja vakuuttavaa toimintaa EU:n 500 miljoonan kansalaisten suojelemiseksi; palauttaa myös mieliin, että nämä haasteet edellyttävät EU:n ulkopoliittikkaa, joka perustuu maailmanlaajuisen rauhan ja turvallisuuden tarpeeseen ja edistämiseen;

o

o o

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, Naton pääsihteerille ja Naton parlamentaariseen yleiskokoukselle.

P7_TA(2013)0381

EU:n sotilaalliset rakenteet: nykytilanne ja tulevaisuudennäkymät**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 EU:n sotilaallisista rakenteista: nykytilanne ja tulevaisuudennäkymät (2012/2319(INI))**

(2016/C 093/21)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,

— ottaa huomioon 13. ja 14. joulukuuta 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2012 kokoontuneen neuvoston päätelmät sotilaallisten voimavarojen kehittämisestä,
- ottaa huomioon 17. ja 18. kesäkuuta 2004 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukeman yleistavoitteen (Headline Goal) 2010,
- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen keskinäistä puolustusta ja yhteisvastuuta koskevat lausekkeet, jossa jäsenvaltiot veloitetaan tarjoamaan apua, jos jokin jäsenvaltio on joutunut katastrofin, terrorihyökkäyksen tai aseellisen hyökkäyksen uhriksi,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan turvallisuusstrategian ja Eurooppa-neuvoston 11.–12. joulukuuta 2008 hyväksymän kertomuksen sen täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/871/YUTP Euroopan unionin sellaisten operaatioiden yhteisten kustannusten rahoituksen hallinnointijärjestelmän perustamisesta, joilla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla (Athene) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/411/YUTP Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä sekä yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP kumoamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2013 pidetyssä ulkoasiainneuvoston istunnossa käydyt puolustusministerien keskustelut joulukuussa 2013 pidettävän puolustusasioiden Eurooppa-neuvoston kokouksen valmisteluista,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽³⁾, 22. marraskuuta 2012 EU:n keskinäistä puolustusta ja yhteisvastuuta koskevista lausekkeista: poliittinen ja operatiivinen ulottuvuus ⁽⁴⁾, 12. syyskuuta 2012 neuvoston vuosittaisesta selvityksestä Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta ⁽⁵⁾ sekä 14. joulukuuta 2011 rahoituskriisin vaikutuksista EU:n jäsenvaltioiden puolustusalaan antamansa päätöslauselmat ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0205/2013),

Yleisiä näkökohtia

1. panee yhä huolestuneempana merkille EU:n riittämättömät valmiudet reagoida nopeasti ja tehokkaasti kansainvälisiin kriiseihin, vaikka se on jo pitkään ollut sitoutunut rauhan turvaamiseen, ihmisoikeuksien suojeluun, konfliktien estämiseen ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistamiseen YK:n peruskirjan periaatteiden mukaisesti; painottaa, että on EU:n ja sen jäsenvaltioiden etujen mukaista toimia johdonmukaisesti turvallisuuden takaajana ei pelkää Euroopassa vaan koko maailmassa ja erityisesti omilla lähialueillaan;
2. muistuttaa sitoutuneensa tiukasti kriisinhallinnan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan, jossa yhdistetään laaja diplomaattisten, taloudellisten, kehityspoliittisten ja viimeisenä mahdollisuutena sotilaallisten keinojen kirjo, kuten parlamentin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vuosittaisista selvityksistä antamissa päätöslauselmissa on esitetty; korostaa, että sotilaalliset rakenteet ja voimavarat ovat olennainen osa kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja ne antavat EU:lle mahdollisuuden reagoida uhkiin, konflikteihin ja kriiseihin, humanitaariset kriisit ja luonnonkatastrofit mukaan lukien, jos kaikki muut keinot epäonnistuvat;

⁽¹⁾ EUVL L 343, 23.12.2011, s. 35.

⁽²⁾ EUVL L 183, 13.7.2011, s. 16.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0455.

⁽⁴⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 9.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0334.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0574.

Torstai 12. syyskuuta 2013

3. pitää valitettavana, että viimeaikaiset sotilasoperaatiot Libyassa ja Malissa ovat osoittaneet, miten vähän todellisen yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisessä on edistytty, ja korostaa, että tarvitaan lisää koordinoitua ja yhteistyötä EU:n tasolla, jos unionista halutaan vakavasti otettava, tehokas ja uskottava toimija maailmassa;
4. muistuttaa, että EU:n on perussopimuksen mukaisesti asteittain määritettävä unionin yhteinen puolustuspolitiikka, jonka tuloksena voi olla yhteinen puolustus; muistuttaa myös keskinäistä puolustusta koskevaan lausekkeeseen perustuvista jäsenvaltioiden velvoitteista;
5. toistaa olevansa huolissaan kansallisten puolustusbudjettien yhä jatkuvista rajuista ja koordinoimattomista leikkauksista, jotka hankaloittavat pyrkimyksiä korjata voimavaroissa olevat puutteet ja heikentävät yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan uskottavuutta; kehottaa jäsenvaltioita pysäyttämään ja kääntämään tämän kehityssuunnan ja vauhdittamaan kansallisella ja EU:n tasolla tehtävää työtä sen vaikutusten rajaamiseksi laajemman yhteistyön ja voimavarojen yhdistämisen ja yhteiskäytön avulla;
6. muistuttaa päätöslauselmastaan rahoituskriisin vaikutuksista EU:n jäsenvaltioiden puolustusalaan ja toistaa siinä esittämänsä suositukset kriisistä sotilaallisiin voimavaroihin aiheutuvien negatiivisten vaikutusten torjumiseksi EU:n tasolla parantamalla puolustussuunnittelun koordinoitua sekä lisäämällä voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä, tukemalla puolustusalan tutkimusta ja teknologian kehittämistä, rakentamalla yhdennetymppää, kestävämpää, innovatiivisempaa ja kilpailukykyisempää Euroopan puolustuksen teknologista ja teollista pohjaa, perustamalla eurooppalaiset puolustus-
tarvikkeiden markkinat ja löytämällä uusia muotoja EU:n laajuiselle rahoitukselle;
7. kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin puolustusteollisuuden tuotannon uudelleenjärjestelmisen ja yhdistämisen helpottamiseksi, jotta voidaan vähentää nykyistä ylikapasiteettia, joka ei ole kestävällä pohjalla;
8. suhtautuu myönteisesti komission puolustusteollisuutta ja -markkinoita käsittelevän työryhmän työhön ja 24. heinäkuuta 2013 annettuun komission tiedonantoon ”Kohti kilpailukykyisempää ja tehokkaampaa puolustus- ja turvallisuusalaa” (COM(2013)0542) ja kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksia, miten laajempia EU:n politiikkoja ja välineitä voitaisiin käyttää joustavasti puolustus- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden tukemiseksi erityisesti monialaisissa toiminnoissa kuten kaksikäyttöteknologiassa;
9. korostaa, että nykyisten EU:n sotilaallisten rakenteiden – unionin tasolla sekä kansainvälisellä ja kansallisella tasolla – on jatkettava muutosprosessia kansainvälisiin tehtäviin soveltuvien modulaaristen, yhteentoimivien ja siirrettävissä olevien asevoimien rakentamiseksi;
10. panee tyytyväisenä merkille Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2012 antaman kehotuksen lisätä YUTP-operaatioiden operatiivista tehokkuutta ja vaikuttavuutta sekä parantaa eurooppalaista yhteistyötä voimavarojen varmistamiseksi tulevaisuudessa ja kriittisten puutteiden korjaamiseksi sekä Euroopan puolustusteollisuuden vahvistamiseksi;
11. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa esittämään joulukuun 2013 Eurooppa-neuvoston kokousta varten ehdotuksia, joissa otetaan huomioon tämän päätöslauselman suositukset ja joka sisältää vaihtoehdot eurooppalaisen turvallisuus- ja puolustusyhteistyön edistämiseksi sitä haluavien jäsenvaltioiden kesken perussopimuksen pysyvää rakenteellista yhteistyötä koskevien määräysten perusteella, jos kaikkien jäsenvaltioiden kesken ei päästä sopimukseen kunnianhimoisesta asiallistasta;
12. päättää laatia ehdotuksia perussopimusten vahvistamiseksi YTPP:n kehittämisen osalta osana omaa asialistaansa seuraavassa perustuslain valmistelukunnassa;

EU:n sotilasoperaatioiden suunnittelu- ja toteutusvalmiuksien parantaminen

13. pitää valitettavana, että kymmenen vuotta ensimmäisen itsenäisen EU-johtoisen sotilasoperaation jälkeen EU:lla ei edelleenkään ole pysyviä sotilaallisia suunnittelu- ja toteutusvoimavaroja ja että tämä haittaa EU:n kykyä reagoida akuutteihin kriiseihin; muistuttaa, että nykyiset järjestelyt, jotka vaativat kansallisten esikuntien tilapäistä aktivoimista, edustavat yksinomaan reaktiivista lähestymistapaa eikä niistä saada resursseja tarvittavaan etukäteissuunnitteluun;

Torstai 12. syyskuuta 2013

14. katsoo, että vaikka käyttöön otetulle EU:n operaatiokeskukselle on annettu tunnustusta sen Afrikan sarvessa suorittaman koordinoititehtävän vuoksi, se on täysin riittämätön edistysaskel kohti tällaisia pysyviä voimavaroja, sillä sen resurssit ovat hyvin rajalliset ja sen tehtävät on rajattu tiukasti tukitoimintoihin; pitää valitettavana, että viiden Weimar plus -maan aloite ei ole johtanut yhtään merkittävämpiin tuloksiin; kehottaa jäsenvaltioita sopimaan ensimmäisenä toimenpiteenä, että operaatiokeskukselle annetaan tehtäväksi operatiivinen suunnittelu sellaisissa operaatioissa, joihin ei sisälly suoraa täytäntöönpanoa, esimerkiksi EU:n koulutusoperaatioissa Malissa ja Somaliassa;

15. toistaa kehoituksensa, että Euroopan ulkosuhdehallintoon perustettaisiin todellinen EU:n operatiivinen esikunta tarvittaessa pysyvän rakenteellisen yhteistyön avulla; korostaa, että sen olisi oltava siviilien ja sotilaiden muodostama yksikkö, joka vastaisi EU:n siviili- ja sotilasoperaatioiden suunnittelusta ja toteutuksesta ja siinä olisi erilliset komentoketjut siviileille ja sotilaille;

16. huomauttaa, että EU:n operatiivisen esikunnan perustaminen parantaisi EU:n institutionaalista muistia kriisinhallinnassa, tukisi yhteisen strategiakulttuurin kehittämistä jäsenvaltioiden henkilöstön siirtojen kautta, maksimoisi siviilien ja sotilaiden koordinoinnin hyödyt, mahdollistaisi tiettyjen tehtävien yhdistämisen, pienentäisi kustannuksia pitkällä aikavälillä ja helpottaisi parlamentin ja neuvoston suorittamaa poliittista valvontaa;

17. korostaa, että pysyviä sotilaallisia suunnittelu- ja toteutusvoimavaroja tarvitaan myös keskinäistä puolustusta ja yhteisvastuuta koskevista lausekkeista johtuvien velvoitteiden takia, ja painottaa, että on varmistettava sopivan tasoinen valmiustila ja reaktion nopeus, jos jompaankumpaan lausekkeista vedotaan; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ehdottamaan käytännön järjestelyitä keskinäistä puolustusta koskevan lausekkeen edellyttämän toiminnan määrittämiseksi EU:n tasolla;

Tehokkaammat EU:n taisteluosastot: unionin nopean toiminnan ja vakauttamisen väline

18. panee merkille EU:n taisteluosastojen panoksen jäsenvaltioiden asevoimien muutoksessa, sillä ne edistävät asevoimien yhteentoimivuutta ja monikansallista yhteistyötä; pitää valitettavana, että osastot eivät ole vielä osoittaneet hyödyllisyyttään nopean toiminnan välineenä operaatioissa ja että ilman merkittäviä muutoksia sopimukseen pääseminen niiden käyttönotosta vaikuttaa epätodennäköiseltä; katsoo, että Malin tilanteessa hukattiin mahdollisuus käyttää ensimmäisen kerran EU:n taisteluosastoja;

19. katsoo, että taisteluosastojen tehokkuuden lisäämiseksi olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota niiden kokoonpanoon, koska saman alueen mailla on yleensä samanlaiset käsitykset uhkista, mikä helpottaa niihin vastaamista;

20. katsoo, että uudistetussa Euroopan unionin sotilasoperaatioiden yhteisten kustannusten rahoituksen hallinnointi-järjestelmässä (Athene) ei oteta vieläkään asianmukaisesti huomioon taisteluosastotoiminnan erityispiirteitä, ja kehottaa lisäämään huomattavasti nopean toiminnan operaatioiden yhteisten kustannusten osuutta niin, että kulut korvataan kokonaan, jos taisteluosastoja käytetään; katsoo, että periaatteen ”aiheutuneet kustannukset maksaa niiden aiheuttaja” soveltaminen vapaaehtoisesti ja vuorotellen valmiustilaan asetettuihin taisteluosastoihin on vastoin oikeudenmukaisen taakanjaon periaatetta;

21. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tekemään ehdotuksia Athene-mekanismin mukauttamiseksi taisteluosastojen erityispiirteisiin tarvittaessa pysyvän rakenteellisen yhteistyön avulla, joka perustetaan rinnakkain pysyvän operatiivisen esikunnan kanssa; kehottaa samalla komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa esittämään ehdotuksia EU:n sotilasoperaatioiden valmisteluun käytettävän käynnistysrahaston perustamiseksi ja rahoittamiseksi perussopimuksen vaatimalla tavalla;

22. panee merkille neuvostossa ja Euroopan ulkosuhdehallinnossa taisteluosastojen joustavuuden ja käytettävyyden parantamiseksi tehdyn työn, josta ei kuitenkaan toistaiseksi ole saatu juurikaan kouriintuntuvia tuloksia; korostaa, että tarvitaan erittäin kehittyntä yhteentoimivuutta, paitsi teknisesti myös menettelyjen ja käsitteiden tasolla erityisesti voimankäyttöä ja johtovastuun siirtämistä koskevien sääntöjen yhteensovittamiseksi ja kansallisten varausten poistamiseksi;

23. pyytää Eurooppa-neuvostoa tarkastelemaan, miten poliittista päätöksentekojärjestelmää EU:ssa ja jäsenvaltioissa voitaisiin virtaviivaistaa, jotta nopea toiminta olisi käytännössä mahdollista; korostaa, että on osoitettava riittävää poliittista tahtoa vastata haasteisiin; kannustaa pohtimaan mahdollisia yksinkertaistettuja menettelyjä, kun kyse on taisteluosastojen lähettämisestä rajoitetuksi ajaksi edellyttäen, että tietyt selvästi määritellyt ja sovitut ennakoehdot täyttyvät, kuten YK:n esittämä nimenomainen pyyntö;

Torstai 12. syyskuuta 2013

24. panee tyytyväisenä merkille, että jäsenvaltiot ovat edelleen sitoutuneet kehittämään kunnianhimoisesti taisteluosastoja ja että ne ovat luvanneet suunnitella oman osallistumisensa säännöllisten jatkuvien sitoumusten pohjalta, jotta estetään katkosten syntyminen taisteluosastojen vuorolistoihin tulevaisuudessa; kannustaa kehittämään taisteluosastoja pitkään aikavälin kumppanuuksina, jotka kestävät pidempään kuin niiden valmiusjakso, jotta maksimoidaan yhteisten varuste- ja palveluhankintojen ja yhdistämisen ja yhteiskäytön sotilaalliset ja taloudelliset hyödyt; toteaa, että Euroopan puolustusviraston vuoden 2012 jälkipuoliskolla tekemä puitesopimus logistisista peruspalveluista EU:n valmiustilassa oleville taisteluosastoille on konkreettinen esimerkki tästä;

25. huomauttaa, että kaikki kustannukset, jotka eivät liity sotilasoperaatioihin, kuten taisteluosastojen valmistautumiseen ja valmiudessa oloon liittyvät kulut, voitaisiin maksaa EU:n talousarviosta;

26. korostaa, että taisteluosastot ovat kooltaan ja kestävyydeltään rajattu erityisväline, joka on sovitettu tietynlaisiin tilanteisiin eikä niitä voi pitää yleisenä kriisinhallintavälineenä; muistuttaa, että Helsingin yleistavoitteessa vuonna 1999, jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti vuonna 2008, asetettiin EU:n tavoitteeksi pystyä saattamaan 60 päivässä toimintakykyiseksi 60 000 miehen joukko suurta operaatiota varten; panee merkille että vaikka tästä tavoitteesta ei olekaan virallisesti luovuttu, sitä ei ole koskaan pystytty realistisesti saavuttamaan jatkuvien voimavarojen puutteiden vuoksi; korostaa, että EU:n uskottavuutta vahingoittavien mielivaltaisten tavoitteiden asettelemisen sijasta tarvitaan kiireesti kestävä työtä voimavaroissa olevien puutteiden korjaamiseksi ja joukkojen muodostamisen ja projisoinnin parantamiseksi EU:n sotilasoperaatioissa yleensä;

Rakenteiden ja voimavarojen kehittäminen tärkeimpien voimavaroissa olevien puutteiden korjaamiseksi

27. muistuttaa SEU-sopimuksen 42 artiklan 3 kohdassa ja 45 artiklassa määräyistä Euroopan puolustusviraston tehtävistä ja erityisesti sen keskeisestä roolista EU:n voimavarojen ja puolustusmateriaalipolitiikan kehittämisessä ja täytäntöönpanossa, toimintavaatimusten yhdenmukaistamisessa, monenkeskisten hankkeiden ehdottamisessa, jäsenvaltioiden ohjelmien koordinoimisessa, Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan lujittamisessa ja sotilasmenojen tehokkuuden parantamisessa; kehottaa jäsenvaltioita antamaan kustannustehokkuutta painottavalle Euroopan puolustusvirastolle riittävästi rahoitusta, jotta se voi hyödyntää koko potentiaaliaan, ja toistaa, että komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan olisi esitettävä ehdotuksia viraston henkilöstön palkkaamiseen ja käyttökustannuksiin tarvittavan rahoituksen myöntämiseksi unionin talousarviosta;

28. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole antaneet selkeitä voimavaroja koskevia sitoumuksia, ja kehottaa neuvostoa panemaan täytäntöön SEU-sopimuksen 42 artiklan 3 kohdassa ja 45 artiklan 1 kohdassa määrätyn arviointivaatimuksen; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tekemään tätä koskevia ehdotuksia; katsoo, että parlamentille olisi tiedotettava säännöllisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamisen kannalta merkityksellisten sotilaallisten voimavarojen rakentamisessa saavutetusta edistyksestä;

29. kannustaa edistämään Euroopan puolustusviraston voimavarojen kehittämissuunnitelman täytäntöönpanoa ja vaatii, että sen uudelleentarkastelun yhteydessä vuonna 2013 se yhdistetään paremmin kansalliseen puolustussuunnitteluun, jota on vielä yhdenmukaistettava; toistaa jäsenvaltioille esittämänsä pyynnön, että ne käynnistäisivät virallisen puolustussuunnittelun koordinoimisen kehittämisprosessin sekä keskenään että EU:n sotilaskomiteassa erityisesti Euroopan puolustusviraston ohjeiden perusteella; kiinnittää huomiota tarpeeseen vauhdittaa Euroopan puolustusviraston ja EU:n sotilaskomitean / Euroopan unionin sotilasesikunnan yhteistyötä; odottaa, että valtion- ja hallitusten päämiehet käynnistävät Euroopan puolustuksen uudelleenarvioinnin joulukuussa 2013 pidettävässä puolustusasioita käsittelevässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa;

30. kehottaa omaksumaan jäsennellymmän lähestymistavan keskeisiin voimavarapuutteisiin Euroopan tasolla ja erityisesti joukkojen toiminnan mahdollistavilla ja sitä tukevilla keskeisillä aloilla, kuten tiedustelu, seuranta ja tunnistaminen, strategiset ilmakuljetukset, helikopterit, lääkintätuki, ilmatankkaus sekä täsmäammukset, tiiviissä yhteistyössä Naton kanssa ja sitä täydentäen; panee tyytyväisenä merkille Euroopan puolustusviraston hallinnoimien yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevien aloitteiden alustavat tulokset, mutta korostaa, että tarvitaan lisää edistystä näillä ja muillakin alueilla; pitää valitettavana, että vaikka Euroopan asevoimat ovat toistuvasti kokeneet tällaisten joukkojen toiminnan mahdollistavien ja sitä tukevien voimavarojen puutteita yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan ja muissakin operaatioissa, yhtäkään näistä voimavarojen puutteista ei ole toistaiseksi korjattu tyydyttävästi;

31. kehottaa arvioimaan, voidaanko perustaa pysyvä YTPP-varasto (vastaa tehtäviltään Naton huolto- ja hankintavirasto), joka tarjoaa yhdenmukaista monikansallista tukea EU:n sotilaallisille rakenteille ja jäsenvaltioille, mukaan luettuina kaikkien operaatioiden keskeiset varusteet ilman hankalia hankintamenettelyitä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

32. korostaa, että EU:n on kehitettävä tehokkaat ja oikeasuhteiset voimavarat ja strategiat sen turvallisuuden ja strategiset edut vaarantavien kasvavien tietoverkkouhkien varalta; korostaa, että on tehtävä yhteistyötä yksityisten toimijoiden kanssa, jotta tähän tavoitteeseen päästäisiin ja jotta voitaisiin kunnioittaa digitaalisia vapauksia ja kansainvälistä oikeutta sekä varmistaa riittävä demokraattinen valvonta;

33. korostaa, että Euroopan ilmakuljetusten komentokeskus (EATC) on hyvä esimerkki, joka on osoittanut toimivuutensa ja lisäarvonsa operaatioiden aikana erityisen hyödyllisenä mallina yhdistämisestä ja yhteiskäytöstä, joka perustuu tiettyjen toimivaltuuksien siirtämiseen yhteisiin rakenteisiin kansallisesta vastuusta kuitenkin luopumatta; kehottaa siirtämään Euroopan ilmakuljetusten komentokeskuksen mallin muillekin operatiivisen tuen alueille ja odottaa tuloksia erityisesti Euroopan puolustusviraston työstä mahdollisten monikansallisten helikopterijoukkojen perustamiseksi toisen keskeisen voimavaroissa olevan puutteen korjaamiseksi;

34. toistaa jäsenvaltioille esittämänsä kehotuksen harkita tiettyjen kalliiden voimavarojen, erityisesti avaruusvoimavarojen, miehittämättömien ilma-alusten tai strategisten ilmakuljetusvälineiden yhteisomistusta; panee tyytyväisenä merkille, että komissio tarkastelee mahdollisuuksia kehittää EU:n omistamia voimavaroja, joissa hyödynnetään puolustuksen ja siviiliturvallisuuden, kuten pelastuspalvelun ja rajavalvonnan, tarpeiden välisiä synergiaetuja;

35. korostaa, että Euroopassa on saatava aikaan yhteinen lähestymistapa keskikorkeudella lentäviä pitkän toiminta-ajan etäohjattavia ilma-aluksia koskevan järjestelmän (MALE RPAS) kehittämiseen, ja kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään innovatiivisia tapoja tämän pyrkimyksen toteuttamiseksi;

36. korostaa satelliittien keskeistä merkitystä nykyaikaisille operaatioille, erityisesti tiedustelun, seurannan ja tunnistamisen, viestinnän ja paikannuksen voimavarojen osalta, ja tarvetta maksimoida niukkojen resurssien käyttö yhteisen lähestymistavan pohjalta ja kaikkia mahdollisia siviili- ja sotilasalan synergiaetuja hyödyntäen turhien päällekkäisyyksien välttämiseksi; kannustaa tämän vuoksi tekemään lisää yhteistyötä Euroopan avaruusjärjestön, Euroopan puolustusviraston ja komission välillä ja vaatii jatkamaan EU:n rahoitusta Copernicus (GMES)- ja Galileo-ohjelmille;

37. kannustaa edistämään MUSIS-ohjelmaa, jotta voidaan helpottaa seuraavan sukupolven kaukokartoitussatelliittien ottamien kuvien jakamista, ja kehottaa unionia osallistumaan suoraan ohjelman rahoitukseen ja liittymään EU:n satelliittikeskukseen, jotta voidaan varmistaa EU:n ja erityisesti YTPP:n tarpeisiin räätälöityjen kuvien saatavuus;

38. panee tyytyväisenä merkille voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevien käytännesääntöjen hyväksymisen merkittävänä askeleena kohti tiiviimpää yhteistyötä Euroopassa ja korostaa, että niiden täytäntöönpanosta on tehtävä ensimmäinen strateginen arviointi vuoden loppuun mennessä; odottaa, että Eurooppa-neuvoston kokous joulukuussa 2013 on merkittävä virstanpylväs ja antaa poliittisen sysäyksen voimavarojen yhdistämiselle ja yhteiskäytölle ja selkeää ohjausta niiden toteuttamiselle; korostaa, että EU:n on parannettava tiedotusta, jotta yhdistämistä ja yhteiskäyttöä voidaan laajentaa;

39. korostaa, että on varmistettava jäsenvaltioiden asevoimien tarvitsemien varusteiden toimitusvarmuus, jotta ne voivat noudattaa sitoumuksiaan kansainvälisissä kriiseissä; on vakavasti huolissaan kasvavasta riippuvuudesta unionin ulkopuolisesta teknologiasta ja hankintalähteistä ja sen seurauksista unionin autonomisuudelle; korostaa puolustus-teollisuuden strategista merkitystä ja pyytää Euroopan puolustusvirastoa ja komissiota jatkamaan työtään yksilöidäkseen keskeiset teolliset voimavarat, jotka säilytetään tai joita kehitetään unionissa, jotta voidaan vähentää sen riippuvuutta ulkopuolisista toimittajista;

40. pitää valitettavana, että kansalliset puolustusalan tutkimusbudjetit supistuvat ja että tutkimus on hajallaan jäsenvaltioissa; korostaa, että EU voi saada aikaan huomattavaa lisäarvoa eurooppalaisella puiteyhteistyöllä ja synergiaetuja puolustus- ja siviilialan turvallisuustutkimuksesta; korostaa erityisesti, että on keskityttävä keskeisiin kehitystä vauhdittaviin teknologioihin tehtäviin investointeihin, kuten robottiteknologiaan ja nano-, ja mikroelektroniikkaan, ja varmistettava, että näillä aloilla käytettävät EU:n varat hyödyttävät myös puolustuksen tarpeita;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Johdonmukaisuuden lisääminen EU:n jäsenvaltioiden pysyvissä monikansallisissa rakenteissa

41. panee merkille, että Euroopassa on tehty useita kahdenvälisiä, alueellisia ja monikeskisiä kumppanuusaloitteita, joilla pyritään yhdistämään voimavaroja ja edistämään yhteentoimivuutta, ja niistä voidaan tukea EU:n, YK:n ja Naton tai tilapäisten liittoutumien operaatioita; suhtautuu myönteisesti yhteistyöstä saataviin hyötyihin ja tukee täysin voimavarojen yhdistämisen ideaa, mutta kannustaa rationalisoimaan jollain tavalla ja sovittamaan paremmin yhteen monet monikansalliset rakenteet, jotka ovat kasvaneet ilman minkäänlaista yleistä ja johdonmukaista suunnitelmaa;

42. kehottaa vahvistamaan Eurocorpsin ja EU:n sotilasesikunnan välisiä yhteyksiä ja pyytää useampia jäsenvaltioita liittymään Eurocorpsin monikansallisiin rakenteisiin, jotka voisivat muodostaa Euroopan asevoimien täysin yhdenmukaisen osan ytimen;

43. panee merkille Euroforin sulkemisen ja antaa tunnustusta sen aiemmin antamalle panokselle EU:n operaatioille ja taisteluosastojen toiminnalle; panee merkille erityisen panoksen, joka on saatu Euromarforista, Eurogendforista, Baltian maiden puolustusyhteistyöstä, Pohjoismaiden puolustusyhteistyöstä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden maihinnousujoukoista, Espanjan ja Italian maihinnousujoukoista, Saksan ja Alankomaiden yhteisistä joukoista, Belgian ja Alankomaiden laivastoyhteistyöstä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan aloitteista yhteisten valmiusjoukkojen muodostamiseksi, yhdenmukaisesta lentotukialusryhmästä ja yhteisestä asevoimien esikunnasta sekä muista nykyisistä tai kehitteillä olevista alueellisista ja kahdenvälisistä pysyvistä rakenteista;

44. toistaa, että on varmistettava yleinen johdonmukaisuus EU:n tasolla ja pyytää jäsenvaltioita koordinoimaan tiiviimmin aloitteitaan EU:n sotilaskomiteassa Euroopan puolustusviraston toimittamien tietojen perusteella;

Eurooppalaisen ulottuvuuden lujittaminen koulutuksessa ja sotaharjoituksissa

45. toistaa täyden tukensa eurooppalaisille koulutuksen ja harjoittelun rakenteille ja hankkeille, erityisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemiaan työlle yhteisen turvallisuuskulttuurin edistämiseksi sekä sen mahdollisuuksille yksilöidä ja kehittää kustannuksia säästäviä yhteistyöhankkeita kansallisten laitosten välillä; panee tyytyväisenä merkille neuvoston 12. huhtikuuta 2013 tekemän päätöksen vahvistaa akatemiaa myöntämällä sille oikeuskelpoisuus ja rahoitusta unionin talousarviosta; katsoo, että tämä voisi olla esimerkkinä EU:n budjettituella muillekin YTPP:n rakenteille, kuten Euroopan puolustusvirastolle ja EU:n satelliittikeskukselle; kannustaa kehittämään Erasmus-ohjelman syntynyttä nuorten upseerien eurooppalaista vaihto-ohjelmaa ja eurooppalaisten upseerien koulutus- ja harjoittelulaitosten osallistumista Erasmus-ohjelmaan;

46. tukee voimakkaasti yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevia aloitteita koulutuksessa ja harjoittelussa, joissa voidaan päästä huomattaviin säästöihin sen vaikuttamatta kansalliseen itsensä määräämisoikeuteen operaatioihin osallistumisessa; korostaa Euroopan puolustusviraston helikopterikoulutusohjelman menestystä ja panee tyytyväisenä merkille Euroopan puolustusviraston käynnistämät taktisia ilmakuljetuksia koskevat sotaharjoitukset, joiden pitäisi johtaa pysyvien Euroopan ilmakuljetusten taktiikan koulutuskurssien perustamiseen; odottaa lisää edistystä uusien taistelulentäjien yhteisen koulutusjärjestelmän kehittämisessä; panee tyytyväisenä merkille Euroopan puolustusviraston työn yhdistetyn ja jaetun koulutuksen kehittämiseksi kyberpuolustuksen, kotitekoisten räjähteiden torjunnan ja laivasto-operaatioiden aloilla; painottaa, että Euroopan puolustusviraston on otettava huomioon niiden jäsenvaltioiden harjoitustarpeet, joiden ilmaluokset on valmistettu EU:n ulkopuolisissa yhtiöissä;

47. painottaa EU:n taisteluosastojen tarjoamien yhteisen koulutuksen ja yhteisten sotaharjoitusten hyödyllisyyttä; kannustaa taisteluosastoihin osallistuvia valtioita avaamaan taisteluosastojen sotaharjoitukset muille osallistujille, kuten mahdollisille strategisille ja operatiivisille kumppaneille sekä kumppanijärjestöille, kuten YK:lle;

48. korostaa, että on vältettävä mahdollisia päällekkäisyyksiä Naton kanssa esimerkiksi verkkoturvallisuuskoulutuksen alalla;

EU:n ja Naton yhteistyön hyötyjen lisääminen

49. korostaa, että unionin sotilaallisten voimavarojen vahvistaminen parantamalla EU:n rakenteita hyödyttää myös Natoa ja edistää oikeudenmukaisempaa taakanjakoa liittoutuman sisällä; antaa tunnustusta pragmaattiselle yhteistyölle, jolla pyritään välttämään yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevan aloitteen ja "älykäästä puolustusta" koskevan aloitteen välisiä päällekkäisyyksiä erityisesti Euroopan puolustusviraston ja Naton transformaatioesikunnan yhteistoiminnan avulla;

Torstai 12. syyskuuta 2013

50. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja Naton pääsihteeriä tekemään tiiviimpää ja säännöllisempää yhteistyötä poliittisella tasolla riskien arvioinnissa, resurssinhallinnassa, toimien suunnittelussa ja siviili- ja sotilasoperaatioiden täytäntöönpanossa; korostaa, että on kehitettävä nykyisiä EU:n ja Naton operatiivisen yhteistyön kehyksiä alkaen Berlin plus -sopimuksista, joiden täytäntöönpanoa Turkki edelleen estää;

51. korostaa, että kansalliset voimavarat, olivatpa ne kehitetty EU:n tai Naton puitteissa, pysyvät kansallisen viranomaisen vallassa ja siksi niitä voidaan käyttää kaikissa operaatioissa, joista päätetään kansallisesti;

52. korostaa Nato-standardien merkitystä Euroopan puolustusyhteistyössä ja painottaa, että EU:ssa kehitettyjen voimavarojen täysi yhteentoimivuus Naton kanssa on varmistettava;

53. panee merkille, että Naton nopean toiminnan joukot ja EU:n taisteluosastot ovat toisiaan täydentäviä ja vahvistavia aloitteita, jotka kuitenkin vaativat samanlaisia ponnisteluja jäsenvaltioilta, ja kehottaa pyrkimään niiden välisten synergiaetujen maksimointiin;

Yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan nostaminen uudelle tasolle

54. pyytää jäsenvaltioita ottamaan laadullisen askeleen eteenpäin Euroopan puolustuksessa vahvistamalla EU:n sotilaallisia rakenteita tämän päätöslauselman mukaisesti; kannustaa sitä haluavia jäsenvaltioita etenemään tarvittaessa SEU-sopimuksen 42 artiklan 6 kohdassa ja 46 artiklassa määritellyn pysyvän rakenteellisen yhteistyön avulla; katsoo, että jos yhteistyö tällaisessa muodossa käynnistetään, sen pitäisi perustua ennen kaikkea osallistuvien jäsenvaltioiden halukkuuteen kantaa vastuunsa kansainvälisessä yhteisössä ja varustaa unioni paremmin kriisinhallintaoperaatioita varten;

55. katsoo, että sen vuoksi pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön olisi sisällyttävä erityisesti seuraavat elementit, joilla pyritään tehostamaan toimintaa:

- EU:n pysyvän operatiivisen esikunnan perustaminen
- EU:n taisteluosastoja käyttävien nopean toiminnan operaatioiden yhteinen rahoitus
- sitoutuminen taisteluosastojen valmiusvuoroihin, yhteen sovitettuihin voimankäyttöä sääntöihin ja virtaviivaistetuihin päätöksentekomenettelyihin;

56. korostaa, että jäsenvaltioiden on myös vahvistettava sitoutumistaan voimavarojen kehittämiseen, erityisesti niiden yhdistämisen ja yhteiskäytön avulla, mutta katsoo, että siinä on säilytettävä mahdollisimman suuri joustavuus ja kaikkien on voitava osallistua, jotta voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin kahdenväliset, alueelliset tai monenkeskiset synergiaedut; katsoo kuitenkin, että sopimukseen pysyvästä rakenteellisesta yhteistyöstä pitäisi sisältyä ainakin sitoumukset

- puolustussuunnittelun rakenteellisesta koordinoinnista
- voimavarojen kehittämisen yhteisestä arvioinnista ja uudelleentarkastelusta
- Euroopan puolustusviraston rahoituksen kasvattamisesta;

57. panee merkille, että perussopimuksen mukaan pysyvä rakenteellinen yhteistyö on vahvistettava unionin puitteissa, ja huomauttaa, että valtaosa tällaisessa yhteistyössä kehitetyistä toimista voisi sen vuoksi saada rahoitusta EU:n talousarviosta samoilla ehdoilla kuin muut EU:n toimet SEU:n 41 artiklan mukaisesti;

58. katsoo, että pysyvän rakenteellisen yhteistyön pitäisi myös parantaa johdonmukaisuutta eurooppalaisten yhteistyöaloitteiden välillä vapaan osallistumisen ja joustavuuden hengessä vahvistamalla tehostetun YTPP:n puitteissa syntyvien eri yhteistyöalojen välisiä yhteyksiä;

o

o o

Torstai 12. syyskuuta 2013

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Naton parlamentaariseen yleiskokoukseen ja Naton pääsihteerille.

P7_TA(2013)0383

Venäjän harjoittama painostus itäisen kumppanuuden maita kohtaan (Vilnassa pian pidettävän itäisen kumppanuuden huippukokouksen yhteydessä)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Venäjän harjoittamasta painostuksesta itäisen kumppanuuden maita kohtaan (Vilnassa pidettävän itäisen kumppanuuden huippukokouksen yhteydessä) (2013/2826(RSP))

(2016/C 093/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Vilnassa marraskuussa 2013 pidettävän itäisen kumppanuuden huippukokouksen,
  - ottaa huomioon, että Ukraina, Georgia ja Moldova voivat allekirjoittaa ja parafoida tapauksesta riippuen assosiaatiosopimukset Euroopan unionin kanssa; ottaa erityisesti huomioon tarjolla olevan assosiaation uuden ja entistä monipuolisemman luonteen, joka mahdollistaa laajat ja merkitykselliset suhteet eurooppalaisten kumppaneiden kanssa ja tarjoaa näin ollen puhtaasti taloudellisten etujen lisäksi mahdollisuuden luoda tiiviitä poliittisia ja yhteiskunnallisia suhteita,
  - ottaa huomioon vuonna 1994 tehdyn, Ukrainan ydinaseriisuntaa koskeneen Budapestin muistion, jossa Ukrainalle annettiin takeet voimankäyttöä ja sillä uhkaamista vastaan ja jossa sille tarjottiin tukea siinä tapauksessa, että sitä yritettäisiin painostaa taloudellisin keinoin,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että jatkuva sitoutuminen itäisen kumppanuuden puitteissa on tarjonnut kumppanuusmaille kokonaisvaltaisen ohjelman niiden kansalaisten edun mukaisten uudistusten jatkamiseksi samaan aikaan, kun EU:n ja itäisen kumppanuuden maiden välillä on tehty assosiaatiosopimuksia ja pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppasopimuksia, joissa osapuolet sitoutuvat vapaaehtoisesti tehostamaan menestyksestä yhteistyötään monilla aloilla;
- B. ottaa huomioon, että Venäjä on aivan äskettäin painostanut assosiaatiosopimukseen pyrkiviä itäisen kumppanuuden maita tavalla, joka on asettanut kyseiset maat epäsuotuisaan asemaan, sillä se on esittänyt sellaisia geopolittisia rajoituksia, joiden kohteeksi kyseisten maiden ei pitäisi joutua, ja toteaa, että tällaisia rajoituksia ovat muun muassa Ukrainan vientiin kohdistetut pakotteet, Moldovan viiniteollisuutta koskeva vientikielto ja lisäesteet, jotka haittaavat edistymistä Transnistrian konfliktin ratkaisemisessa sekä Armeniaan liittyvät turvallisuusuhat, joilla pyritään pakottamaan itäisen kumppanuuden maat pitäytymään allekirjoittamasta tai parafoimasta assosiaatiosopimuksia tai pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppasopimuksia vaan sen sijaan liittymään Venäjä-johtoiseen tulliliittoon, jonka Venäjä aikoo muuttaa Euraasian unioniksi;
- C. toteaa, että itäisen kumppanuuden maihin kohdistettu painostus, joka tarkoittaa parhaillaan sovellettavia taloudellisia ja poliittisia toimia tai tulevia taloudellisia rajoituksia koskevia ilmoituksia, ilmentää Venäjän aikomusta pitää itäisen kumppanuuden maita jatkossakin osana omaa vaikutuspiiriään ja vastustaa kyseisten maiden mahdollisuutta lähentyä EU:ta assosiaatiosopimusten kautta, mikä on lähestymistapana kansallisen itsemääräämisoikeuden, keskinäisen luottamuksen ja hyvien naapurussuhteiden periaatteiden vastaista;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- D. toteaa, että itäisen kumppanuuden mailla on täysi itsemääräämisoikeus ja vapaus luoda tasaveroisina kumppaneina suhteita itse valitsemiinsä kumppaneihin Helsingin sopimusten mukaisesti;
- E. katsoo, että nyt on tärkeämpää kuin koskaan kiinnittää huomiota EU:n itäisiin naapurivaltioihin ja huolestuttaviin paineisiin, joita kohdistuu itse itäisen kumppanuuden hankkeeseen, jota Venäjä vastustaa ja jonka se on kyseenalaistanut;
- F. ottaa huomioon, että assosiaatiosopimukseen EU:n kanssa sisältyy poliittisia ja oikeudellisia uudistuksia, jotka auttavat vahvistamaan oikeusvaltiota, vähentämään korruptiota ja takaamaan ihmisoikeuksien paremman kunnioittamisen; ottaa huomioon, että tulliliittoon ei sitä vastoin kuulu arvoperusteisia mittapuita tai ehdollisuuksia ja että näin ollen sen ei voida katsoa houkuttelevan kansallisiin uudistuksiin;
- G. katsoo, että lukkiutuneita konflikteja käytetään jatkuvasti itäisen kumppanuuden maiden täysimääräisen itsemääräämisoikeuden heikentämiseen tai murentamiseen Venäjän geopolittisten ja taloudellisten etujen mukaisesti;
1. palauttaa mieliin, että tasa-arvoisuus ja itsemääräämisoikeuteen sisältyvien oikeuksien kunnioittaminen, sisäisiin asioihin puuttumattomuus, hyvä valtioiden välinen yhteistyö ja kansainvälisen oikeuden mukaisten velvoitteiden noudattaminen Helsingin sopimusten mukaisesti ovat itsenäisten valtioiden välisiä kansainvälisiä suhteita sääteleviä peruseriaatteita, joita ei saisi näin ollen millään muotoa loukata;
  2. pitää valitettavana lisääntyvää painostusta Vilnassa pidettävän itäisen kumppanuuden huippukokouksen lähestyessä niitä itäisen kumppanuuden maita kohtaan, jotka ovat saavuttamassa assosiaatiosopimustensa allekirjoittamista tai parafoimista edeltävien neuvottelujen viimeisen vaiheen; ei voi hyväksyä tällaista painostusta; katsoo lisäksi, ettei kumppanimaiden vähitellen etenevä yhdentymisen EU:n kanssa ole ristiriidassa Venäjään solmittavien hyvien naapurussuhteiden kanssa, ja vaatii Venäjää olemaan ryhtymättä toimiin, jotka ovat selkeästi vastoin edellä mainittuja Helsingin periaatteita; kehottaa Venäjän federaatiota pidättymään lisäämästä painostustaan itäisen kumppanuuden maita kohtaan ja kunnioittamaan täysimääräisesti niiden suvereenia oikeutta tehdä omat poliittiset valintansa;
  3. korostaa voimakkaasti, että itäisen kumppanuuden maiden vapaat valinnat, joilla ei ole minkäänlaisia kielteisiä vaikutuksia Venäjän kauppaan, eivät saisi johtaa siihen, että ne joutuvat kärsimään kaupallisten toimenpiteiden, viisumirajoitusten, työntekijöiden liikkuvuutta koskevien rajoitusten ja lukkiutuneisiin konflikteihin puuttumisen kaltaisista seurauksista; torjuu jyrkästi nollasummapelin pitämisen mallina EU:n ja Venäjän suhteissa itäisiin kumppanimaihin;
  4. on vakuuttunut siitä, että EU:n arvoihin ja normeihin perustuvien poliittisten ja taloudellisten uudistusten eteneminen näissä maissa on viime kädessä Venäjän oman edun mukaista, koska se laajentaisi vakauden, vaurauden ja yhteistyön aluetta sen rajoilla; muistuttaa EU:n Venäjälle osoittamasta pysyvästä kutsusta osallistua tähän prosessiin toimimalla rakentavasti itäisen kumppanuuden maiden kanssa;
  5. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa käsittelemään tätä kehitystä muuna kuin pelkkänä kaupallisena toimintana, joka verhoaa puhtaasti poliittisen painostuksen, ja ryhtymään toimiin unionin kumppaneiden puolustamiseksi ja niiden unioniin liittyviä toiveita ja valintoja tukevan voimakkaan viestin välittämiseksi kaikille itäisen kumppanuuden maille;
  6. vakuuttaa jälleen puoltavansa voimakkaasti assosiaatiosopimusten parafoimintaa tai allekirjoittamista Vilnan huippukokouksessa tähän valmiiden ja halukkaiden itäisten kumppanimaiden kanssa edellyttäen, että asiaankuuluvat vaatimukset täyttyvät; katsoo, että tämä antaa uutta vauhtia asteittain etenevälle yhdentymiselle ja syventää merkittäväksi suhteita sekä vastaa näin kyseisten maiden unioniin liittyviin toiveisiin; kehottaa tässä yhteydessä itäisiä kumppanimaita jatkamaan ja tehostamaan ponnistelujaan työskentelynsä päätökseen saamiseksi ennen Vilnassa pidettävää itäisen kumppanuuden huippukokousta ja pysymään taipumattomina niihin kohdistetun painostuksen alla;
  7. korostaa EU:n tarvetta täyttää velvollisuutensa sitoutua ja puolustaa yhteisvastuullisuuden hengessä niitä itäisen kumppanuuden maita, jotka ovat altistuneet Venäjän harjoittamalla huolestuttavalle ja yhä pahenevalle avoimelle painostukselle, jonka tarkoituksena on estää maita ryhtymästä EU:n kumppaneiksi, ja pyytää komissiota ja neuvostoa esittämään kumppanimaita tukeakseen konkreettisia ja tehokkaita toimenpiteitä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

8. palauttaa mieleen, että assosiaatiosopimuksilla ja pitkälle menevillä ja laaja-alaisilla vapaakauppasopimuksilla pyritään parantamaan kumppanimaiden ja EU:n kilpailukykyä ja talouden tuotosta ja suorituskykyä samaan aikaan, kun kunnioitetaan itäisen kumppanuuden maiden taloudellista yhteistyötä Venäjän kanssa kaikkia osapuolia hyödyttävällä tavalla; huomauttaa, että sellaisinaan assosiaatiosopimukset ja pitkälle menevät ja laaja-alaiset vapaakauppasopimukset eivät vaaranna itäisen kumppanuuden maiden alueella jo pitkään vaalimia kauppasuhteita; katsoo päinvastoin, että näitä sopimuksia ei saisi pitää yhteensopimattomina kyseisten kauppasuhteiden kanssa ja että mahdolliset kauppakiistat olisi ratkaistava Maailman kauppajärjestön vahvistamien sääntöjen ja velvoitteiden mukaisesti sanotun kuitenkin rajoittamatta assosiaatiosopimusten ja pitkälle menevien ja laaja-alaisien vapaakauppasopimusten mukaisia velvoitteita; vakuuttaa lisäksi, että EU on valmis auttamaan itäisen kumppanuuden maita niiden yhdentymispyrkimyksissä tukemalla assosiaatiosopimusten tai laaja-alaisien vapaakauppasopimusten asiaankuuluvien osastojen väliaikaista soveltamista heti allekirjoittamisen jälkeen, vapauttamalla keskeytetyt lainat ja avustusohjelmat assosiaatiosopimusten tai laaja-alaisien vapaakauppasopimusten allekirjoittamisen tai parafoinnin jälkeen, jos vaaditut ehdot täyttyvät, ja jatkamalla viisumimenettelyjen helpottamista ja mahdollisuutta viisumivapaaseen matkustamiseen;

9. huomauttaa assosiaatiosopimusten parafoimiseen tai allekirjoittamiseen valmistautuvissa maissa enemmistö kansasta kannattaa Euroopan yhdentymistä; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kuitenkin tehostamaan toimia itäisen kumppanuuden ja sen hyötyjen näkyvyyden edistämiseksi kumppanimaiden yleisön keskuudessa, sillä näin voidaan lujittaa poliittista yksimielisyyttä niiden EU:hun liittyvien valintojen suhteen; kehottaa suunnittelemaan ja käynnistämään lyhyellä aikavälillä asianomaisissa kumppanimaissa laajan tiedotuskampanjan assosiaatiosopimusten luonteesta, hyödyistä ja vaatimuksista;

10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioille, itäisten kumppanimaiden ja Venäjän federaation hallituksille ja parlamenteille, Euroopan neuvoston parlamentaarille yleiskokoukselle ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

P7_TA(2013)0384

EU:n sisäisen turvallisuuden strategia**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 toisesta kertomuksesta EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta (2013/2636(RSP))**

(2016/C 093/23)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission 10. huhtikuuta 2013 antaman tiedonannon toisesta kertomuksesta EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta (COM(2013)0179),

— ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategiasta ⁽¹⁾,

— ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välikertomus) ⁽²⁾,

— ottaa huomioon Tukholman ohjelman ja toimintasuunnitelman sen toteuttamiseksi (COM(2010)0171),

— ottaa huomioon neuvoston 25. helmikuuta 2010 hyväksymän Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategian,

---

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0207.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0245.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston 7. kesäkuuta 2013 hyväksymät päätelmät vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevista EU:n painopisteistä vuosiksi 2014–2017,
  - ottaa huomioon Europolin laatiman terrorismin tilannetta ja suuntauksia koskevan selvityksen (TE-SAT) 2013,
  - ottaa huomioon Europolin laatiman EU:n vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden uhkakuva-arvion (SOCTA) 2013,
  - ottaa huomioon komission henkilöstön valmisteluasiakirjan (SWD(2013)0017) vuosien 2011–2013 vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin arvioinnista,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 2 kohdan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) V osaston 1, 2, 4 ja 5 luvun,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 6, 7 ja 8 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan, 11, 12 ja 21 artiklan, 47–50 artiklan sekä 52 ja 53 artiklan,
  - ottaa huomioon asiaan liittyvän unionin tuomioistuimen ja kansallisten perustuslakituomioistuinten suhteellisuus-kriteeriä koskevan oikeuskäytännön ja sen, että julkisten viranomaisten on demokraattisessa yhteiskunnassa sovellettava tätä oikeuskäytäntöä,
  - ottaa huomioon asiaa koskevat Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiot,
  - ottaa huomioon maahanmuuttajien ihmisoikeuksista vastaavan erityisraportoijan François Crépeau 24. huhtikuuta 2013 julkaiseman raportin ”Regional study: management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants”,
  - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen toisesta kertomuksesta EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta (O-000068/2013 – B7-0213/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimus on jatkoa Maastrichtin sopimukselle, jolla luotiin turvallisuuteen, vapauteen ja oikeuteen perustuva alue, ja että sen avulla lasketaan perusta EU:n turvallisuuspolitiikan kehittämiseksi ja EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteisen turvallisuusohjelman laatimiseksi niin, että ne kytketään oikeusvaltioperiaatteeseen sekä demokraattisten arvojen, kansalaisvapauksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen ja solidaarisuuteen, ja niitä on valvottava demokraattisesti EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla; ottaa huomioon, että nämä edellytykset johtuvat EU:n ja sen jäsenvaltioiden kansainvälisistä velvoitteista ja erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä yleissopimuksesta ja YK:n sopimuksista ja yleissopimuksista, joiden osapuolia ne ovat;
- B. katsoo, että turvallisuuspolitiikassa ei voida keskittyä vain vastatoimiin, vaan siihen on sisällytettävä ennaltaehkäisy, mikä on erityisen tarpeellista aikana, jolloin kasvava taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus asettaa kyseenalaiseksi yhteiskuntasopimuksen sekä käytännön perusoikeudet ja kansalaisvapaudet;
- C. toteaa, että EU:n kansalaisten turvallisuus on ensisijainen asia;
- D. toteaa, etteivät jäsenvaltiot ja komissio ole tähän mennessä käytännössä käsitelleet kaikkia Lissabonin sopimuksen voimaantumisen vaikutuksia ja että Euroopan parlamentin ja sen kantojen rooli on näin edelleen suhteellisen vähäinen erityisesti liittyen tarpeeseen tarkastella Euroopan unionin perusoikeuskirjaa, jota ei ole otettu päätöksentekomenettelyyn piiriin⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Ks. Euroopan parlamentin 15. joulukuuta 2010 antamaa päätöslauselmaa perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2009) ja tehokkaasta täytäntöönpanosta Lissabonin sopimuksen jälkeen (EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 49).

Torstai 12. syyskuuta 2013

- E. toteaa, että vuosia 2010–2014 koskeva sisäinen turvallisuusstrategia (ISS) jakautuu viiteen ensisijaiseen tavoitteeseen, joiden yhteydessä EU voi tuottaa lisäarvoa: pysäytetään kansainvälisten rikollisverkostojen toimet ja edistetään niiden purkamista, ehkäistään terrori-iskuja, tehostetaan kyberturvallisuutta, taataan rajaturvallisuus ja parannetaan kykyä selviytyä luonnonkatastrofeista; toteaa, että kyseistä strategiaa ei voida panna täytäntöön, ellei siinä taata henkilöiden vapaata liikkuvuutta, maahanmuuttajien ja turvapaikan hakijoiden oikeuksia sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden kaikkien kansainvälisten velvoitteiden täyttämistä;
- F. ottaa huomioon, että toisessa vuosikertomuksessa EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta todetaan, että kaikki viisi asetettua tavoitetta pysyvät voimassa, sekä esitetään asian nykytilanne, jo saavutettu edistys ja tulevat toimet;
- pitää valitettavana, että komission 10. huhtikuuta 2013 antamassa toisessa tiedonannossa Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta suhtaudutaan varsin kriittikittömästi sisäisen turvallisuuden strategian osalta toteutettuihin toimiin ja vahvistetaan uudelleen samat tavoitteet kuin marraskuussa 2010 annetussa ensimmäisessä tiedonannossa jättäen huomiotta etenkin perusoikeuskirjan sisällyttämisen seuraukset, kun otetaan huomioon, että useimmat perusoikeuskirjan määräyksistä koskevat paitsi EU:n kansalaisia myös kaikkia EU:n alueella olevia henkilöitä;
  - pane merkille EU:n sisäisen turvallisuuden strategian perustamisen valmistelun ja tärkeimmät periaatteet strategiassa, jolla pyritään siihen, että kaikki EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot pyrkivät samoihin päämääriin; korostaa, että vapaus, turvallisuus ja oikeus ovat tavoitteita, joihin on pyrittävä samanaikaisesti, ja muistuttaa, että vapauden ja oikeudenmukaisuuden saavuttamiseksi turvallisuuteen pyrkimisen on aina perustuttava perussopimusten ja oikeusvaltion periaatteisiin sekä perusoikeuksia koskeviin unionin velvoitteisiin; katsoo, että EU:n turvallisuustoimet olisi kohdennettava toimiin, joiden on osoitettu kykenevän madaltamaan rikollisuusastetta ja ehkäisemään terrori-iskuja ja jotka toteutetaan tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti perusoikeuksia kunnioittaen sekä asianmukaista valvontaa ja vastuullisuutta noudattaen;
  - korostaa, että myös sisäiseen turvallisuuteen sovelletaan EU:n ja kansallisen tason perusoikeusvelvoitteita, ja on hyvin huolissaan siitä, että EU:n toimielimet ja jäsenvaltioiden viranomaiset ja kansalaiset ovat joutuneet jäsenvaltioiden, kolmansien maiden ja kolmansien osapuolten harjoittaman salaisen tiedustelun kohteiksi yksityisten yritysten tuella; kehottaa EU:n ja jäsenvaltioiden elimiä tutkimaan asiaa ja ryhtymään jatkotoimiin; korostaa, että EU:n sisäisen turvallisuuden strategian pitää perustua yhteisymmärrykseen siitä, mikä on ”sisäistä” ja mikä ”ulkoista”, ja sillä on pyrittävä puolustamaan EU:n toimielimiä sekä EU:n jäsenvaltioita ja niiden kansalaisia laittomalta ulkomaiselta valvonnalta sekä epäasianmukaiselta vaikuttamiselta ja manipuloinnilta; kehottaa vahvistamaan EU:n viestintä- ja logistiikkajärjestelmien turvallisuutta ja luottamuksellisuutta kolmansien osapuolten tai ulkomaiden harjoittamaan valvontaan nähden; korostaa, että kansalaisten oikeus yksityisyyteen ja tietosuojaan sekä oikeus saada asiakirjoja ja tietoja ovat eurooppalaisia perusarvoja ja -oikeuksia, joita on sovellettava kaikilla tasoilla ja kaikilla foorumeilla;
  - muistuttaa, että Euroopan parlamentti on nyt täysivaltainen institutionaalinen toimija turvallisuuspolitiikan alalla ja että näin ollen parlamentilla on oikeus osallistua aktiivisesti sisäisen turvallisuusstrategian ja sen piirteiden ja painopisteiden määrittämiseen sekä asianomaisten välineiden arvioimiseen muun muassa harjoittamalla sisäisen turvallisuusstrategian täytäntöönpanon säännöllistä valvontaa, jota Euroopan parlamentti, kansalliset parlamentit ja neuvosto toteuttavat yhdessä SEUT-sopimuksen 70 ja 71 artiklan mukaisesti;
  - katsoo, että käsiteltävien turvallisuushkien asianmukainen analysointi on tehokkaan sisäisen turvallisuuden strategian keskeinen edellytys; muistuttaa komissiota sen sitoumuksesta laatia monialainen katsaus luonnonvoimien ja ihmisen aiheuttamista (tahallista ja tahattomista) riskeistä EU:ssa; muistuttaa Eurooppa-neuvostoa sen SEUT:n 222 artiklasta johtuvasta veloitteesta arvioida säännöllisesti unioniin kohdistuvia uhkia ja pyytää komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten edellä mainitut veloitteet pantaisiin parhaiten täytäntöön siten, että nykyinen hajanainen ja kapea-alainen uhkien ja riskien arviointi kootaan yhteen EU:n tasolla sekä kansallisella tasolla;
  - huomauttaa, että se, miten tehokkaasti Europol pystyy arvioimaan ja analysoimaan terroriuhkia ja muuta rikollista toimintaa, riippuu suurelta osin jäsenvaltioiden laitosten halukkuudesta toimittaa sille tietoja; ehdottaa, että tietojen toimittamista jäsenvaltioista Europolille tehostetaan tiukentamalla jäsenvaltioiden velvollisuutta tehdä yhteistyötä Europolin kanssa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

7. muistuttaa, että yksi tärkeimmistä EU:n sisäistä turvallisuutta uhkaavista tekijöistä on järjestäytynyt rikollisuus mafiajärjestöt mukaan lukien; panee tyytyväisenä merkille jäsenvaltioiden ja komission saavuttaman edistyksen järjestäytynyttä ja vakavaa kansainvälistä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin osana ja kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan sitoutumisensa ja myöntämään riittävästi varoja; katsoo, että olisi edistettävä yhteisiä oikeudellisia standardeja ja operatiivisia välineitä, kuten takavarikointia, eurooppalaisia tutkintamääräyksiä ja yhteisiä tutkintaryhmiä; katsoo, että on tarpeen vahvistaa poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä jäsenvaltioiden ja EU:n välillä sekä kolmansien maiden kanssa siten, että noudatetaan lainsäädäntöä ja niitä velvoitteita, jotka EU:lla on kansainvälisten sitoumusten mukaisesti perusvapauksien ja -oikeuksien, oikeusvaltion ja henkilötietojen suojelun sekä kansalaisten ja EU:n asukkaiden yksityiselämän alalla, ja vaatii Euroopan parlamenttia toimimaan ratkaisevassa roolissa arvioitaessa ja määriteltäessä sisäisen turvallisuuden politiikkoja, koska niillä on perustava vaikutus kaikkien EU:ssa elävien ihmisten perusoikeuksiin; korostaa näin ollen, että on välttämätöntä varmistaa, että nämä politiikat kuuluvat ainoan suorilla vaaleilla valitun unionin toimielimen toimivaltaan siten, että EU:n politiikkoja voidaan tarkastella ja valvoa demokraattisesti oikeuteen, turvallisuuteen ja vapauteen perustuvan alueen puitteissa;
8. toistaa Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien nykyisen yhteistyön pohjalta aloitteensa ”parlamentin toimintapoliittisesta syklistä”, jossa on otettava tarkasti huomioon alaa koskevien komission vuosikertomusten laatiminen ja jonka päätteeksi parlamentti laatii vuosikertomuksen sisäisen turvallisuuden strategian kulloisestakin tilanteesta;
9. katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä lapsiin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseen;
10. pitää myönteisenä, että ampuma-aseiden laittoman kaupan torjunta on sisällytetty järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskeviin EU:n painopisteisiin; odottaa kuitenkin komission kehittävän yleisen strategian, joka koskee ampuma-aseita sekä niiden käyttöä laittomassa kaupassa, järjestäytyneessä rikollisuudessa ja terrorismissa;
11. pitää valitettavana, että rahanpesun torjuntaa ei ole sisällytetty erillisenä EU:n ensisijaisena tavoitteena järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, kuten Europol on suositellut; on täysin vakuuttunut siitä, että järjestäytyneen rikollisuuden eri tyypit, kuten rahanpesu, ympäristörikollisuus, yritysrakollisuus ja korruptio, ovat toisiinsa liittyviä ja toisiaan vahvistavia tekijöitä, ja kehottaa komissiota ja neuvostoa asettamaan korruption ja rahanpesun torjunnan viipymättä ensisijaisiksi tavoitteiksi;
12. korostaa, että terrorismin torjunta on sisäisen turvallisuuden strategian tärkeä tavoite; korostaa, että Europolin mukaan terrorismin uhka EU:ssa on todellinen, vaikka se ilmeneekin monissa erilaisissa muodoissa, mutta ihmettelee siihen liittyviä EU:n painopisteitä terrori-iskujen todellisen alkuperän suhteen; korostaa, että ennaltaehkäisy on otettava hillintätoimenpiteiden ohella tärkeämmäksi painopisteeksi; toteaa, että on tehostettava keskittymistä ja suunnattava vastaavia erityisesti rahoitus- ja henkilöstöresursseja poliisitoimiin ja tiedotuspalveluihin niin, että terrori-iskuja voidaan todella ehkäistä; muistuttaa terrorismin rahoituksen estämisen merkityksestä ja odottaa ehdotusta hallinnollisista ja oikeudellisista toimenpiteistä, kuten terrorismista epäiltyjen henkilöiden varojen jäädyttämisestä SEUT:n 75 artiklan mukaisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan asianmukaisesti jälleen esiin nousevan väkivaltaisen poliittisen radikalisoitumisen aiheuttaman uhkan luonnetta ja laajuutta; pitää olennaisen tärkeänä sellaisten mekanismien kehittämistä, joiden avulla voidaan havaita varhaisessa vaiheessa merkit tällaisesta radikalisoitumisesta, ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan tämän huomioon toimintansa aloilla myös ennaltaehkäisemisen suhteen; on huolissaan sellaisten EU:n tai kolmansien maiden kansalaisiin kuuluvien niin kutsuttujen ”yksinäisten sutten” toiminnan lisääntymisestä, jotka matkustavat konfliktialueille ja palaavat sitten EU:n alueelle, koska he edustavat uudentyyppisiä riskejä, joita ei voida käsitellä tavanomaisilla terrorismintorjunnassa käytettävillä keinoilla; kannustaa hyvien käytäntöjen vaihtoon nuorten radikalisoitumisen ehkäisemiseksi ja tukee ehdotettua asiaan liittyvää ”EU:n työkalupakkia”; odottaa, että kaikki nämä tekijät otetaan huomioon terrorismin vastustamista koskevan puitepäätöksen arvioinnissa, ja korostaa tarvetta yhdistää nykyiset terrorismin vastaiset välineet toisiinsa entistä paremmin;
13. kehottaa Euroopan komissiota, jäsenvaltioita sekä EU:n muita toimielimiä ja elimiä tutkimaan tarkoin ääriainesten väkivaltaista liikehdintää Euroopan unionissa ja ryhtymään konkreettisiin toimenpiteisiin tällaisen väkivaltaisen toiminnan torjumiseksi;

Torstai 12. syyskuuta 2013

14. korostaa, että yksityisellä sektorilla ja erityisesti rahoitusalla on järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin rahoituksen torjunnassa keskeinen asema petoksien, rahanpesun ja muiden epäilyttävien liiketoimien tunnistamisessa ja niistä ilmoittamisessa; toteaa, että rahoitusalan on tehtävä entistä tiiviimpää yhteistyötä hallitusten virastojen kanssa, jotta voidaan havaita nykyisen sääntelyn puutteet ja käyttää innovatiivisia menetelmiä näiden kysymysten käsittelemiseen; pitää erittäin tärkeänä sen ymmärtämistä, että järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin vastainen tehokas taistelu edellyttää yhtenäistä menettelyä, joka käsittää kaikki sidosryhmät sekä kansallisella että EU:n tasolla;

15. katsoo, että olisi vahvistettava kriittisten infrastruktuurien kestävyyttä ihmisen aiheuttamia ja luonnonkatastrofeja vastaan; pitää valitettavana, että Euroopan kriittisen infrastruktuurin suojelua koskeva nykyinen direktiivi (2008/114/EY) ⁽¹⁾ ei toimi asianmukaisesti, ja kehottaa komissiota ehdottamaan direktiivin tarkistamista sen parantamiseksi;

16. katsoo, että on aiheellista laatia luonnollisia riskejä koskeva tilastollinen tutkimus, jossa luetellaan kriittisimmät alueet, ja että sen pohjalta olisi laadittava automaattinen ja tehokas pelastus- ja tukijärjestelmä, jonka avulla hätätilanteisiin voidaan reagoida nopeasti;

17. pitää ympäristö- ja talousrikollisuuden torjuntaa erittäin tärkeänä sen alkuperästä riippumatta, koska tällainen rikollisuus vaikuttaa erityisen haitallisesti EU:n kansalaisten elinolosuhteisiin varsinkin kriisiaikoina;

18. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ilmoitukseen savukkeiden salakuljetusta koskevasta aloitteesta ja asettaa siihen suuria toiveita;

19. panee merkille, että verkkorikosten torjunta on määritelty sisäisen turvallisuuden strategian ensisijaiseksi tavoitteeksi; katsoo, että verkkorikokset uhkaavat EU:ta yhä enenevässä määrin ja että verkkorikollisuus edistää merkittävästi myös muuta rikollista toimintaa; kehottaa komissiota varmistamaan riittävät määrärahat Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen perustamiseen ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan tietoverkkorikollisuutta koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen; muistuttaa, että sisäisen turvallisuuden strategian puitteissa tehtävässä henkilötietojen käsittelyssä ja keräämisessä on aina noudatettava EU:n tietosuojaperiaatteita ja erityisesti tarpeellisuus-, suhteellisuus- ja laillisuusperiaatetta sekä alalla sovellettavaa EU:n lainsäädäntöä ja asiaa koskevia Euroopan neuvoston yleissopimuksia; muistuttaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota lapsiin digitaalisympäristössä ja että lapsipornografiaa on torjuttava; tukee sitä, että maailmanlaajuisuutta kumppanuutta verkossa esiintyvän lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi laajennetaan;

20. toistaa, että EU:n poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön edistäminen myös Europolin, Euroopan poliisiakatemia (CEPOL) ja Eurojustin kautta sekä asianmukaisen koulutuksen kautta on ratkaisevan tärkeää toimivan sisäisen turvallisuuden strategian kannalta ja että jäsenvaltioiden viranomaiset sekä EU:n toimielimet ja virastot on otettava mukaan yhteistyöhön; katsoo, että tätä yhteistyötä ei saa rajoittaa rikoksista epäiltyjen etsimiseen ja pidättämiseen, vaan siinä on keskityttävä myös rikosten ennaltaehkäisyyn ja niiden uusitumisen estämiseen; panee merkille asiaa koskevat Euroopan komission ehdotukset, kuten ehdotuksen Eurojustin uudistamisesta sekä Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevan lainsäädäntöluonnoksen; muistuttaa, että on varmistettava oikeus- ja poliisialan toimivallan erottaminen ja näiden alojen itsenäisyys;

21. tukee Euroopan syyttäjänviraston perustamista erityisesti, jotta että unionin talousarviota voidaan suojella entistä paremmin, ja kehottaa Euroopan komissiota esittämään asiaa koskevan ehdotuksen nopeasti;

22. pitää valitettavana, ettei sisäisen turvallisuuden strategiassa ole vielääkään asianmukaista ”oikeudellista ulottuvuutta”; muistuttaa Tukholman ohjelman mukaisesti, että keskinäistä luottamusta on vahvistettava kehittämällä asteittain oikeusjärjestelmien monimuotoisuuteen ja unionin lainsäädännön yhtenäisyyteen perustuvaa eurooppalaista oikeuskulttuuria ja että tähän on sisällytettävä oikeusvaltion, demokraattisten arvojen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, eikä tätä saa rajoittaa pelkästään rikollisista toimista tai terrorismista epäiltyjen ihmisten etsimiseen; korostaa keskinäisen luottamuksen tärkeyttä, sillä se on edellytys oikeudellisen yhteistyön kehittämiselle; katsoo, että tällainen keskinäinen luottamus voidaan saada aikaan vain laatimalla yhdenvertaiset standardit kansalaisoikeuksien ja menettelytakeiden alalla ja noudattamalla niitä;

⁽¹⁾ EUVL L 345, 23.12.2008, s. 75.

Torstai 12. syyskuuta 2013

23. painottaa, että on tärkeää luoda yhdenmety rajaturvallisuusjärjestelmä, joka takaa yhtenäisen, turvallisen ja korkealaatuisen ulkorajavalvonnan ja helpottaa samalla laillista liikkumista ulkorajojen yli sekä edistää liikkuvuutta Schengen-alueella; on tyytyväinen toisen sukupolven Schengen-tietojärjestelmän (SIS II) äskettäiseen käyttöönottoon ja kehottaa turvaamaan uuden järjestelmän toiminnan korkealaatuisen hallinnonin eu-LISAn avulla; odottaa, että uusi Euroopan rajavalvontajärjestelmä (Eurosur) on täysin toiminnassa vuoden 2014 loppuun mennessä, ja katsoo, että se on tehokas väline, joka edistää rajat ylittävän rikollisuuden ja laittoman maahanmuuton havaitsemista, ehkäisemistä ja torjuntaa sekä maahanmuuttajien suojelua ja heidän henkensä pelastamista; korostaa, että maahanmuuton ja rajaturvallisuuden alaan liittyvien uusien tietotekniikkajärjestelmien, kuten niin sanottujen älykkäitä rajoja koskevien aloitteiden, mahdollista kehittämistä olisi tutkittava tarkoin erityisesti välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaate huomioon ottaen, ja niitä olisi kehitettävä vasta sitten, kun asiaa koskevat oikeudelliset välineet on hyväksytty; suhtautuu erityisen myönteisesti hiljattain saavutettuun sopimukseen Schengenin säännöstön arviointimekanismista ja kehottaa komissiota kantamaan uuden vastuunsa Schengenin säännöstön noudattamisen korkean tason varmistamiseksi koko Schengen-alueella; painottaa, että rajavalvonnan palauttamisen sisärajoille olisi oltava poikkeuksellinen toimenpide, jota voidaan käyttää vain viimeisenä keinona ja että tällöin olisi otettava huomioon paitsi turvallisuusnäkökohdat myös vaikutus liikkuvuuteen ja liikkumisvapauteen; korostaa, että maahanmuuttoa sekä sitä, että suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia ylittää ulkorajoja, ei pitäisi sinänsä katsoa uhkaksi yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle; vahvistaa vahvan tukensa Bulgarian ja Romanian liittymiselle Schengen-alueeseen ja kehottaa myös neuvostoa hyväksymään maiden liittymisen, koska se lisää keskinäistä luottamusta ja solidaarisuutta, jotka ovat EU:n sisäisen turvallisuuden korkean tason takaamisen ehdoton edellytys;

24. korostaa, että on tärkeää vahvistaa poliisivoimien keskinäistä luottamusta, jotta voidaan edistää yhteistyötä, yhteisiä tutkimusryhmiä ja tietojenvaihtoa; muistuttaa tässä yhteydessä, että poliisivoimien eurooppalainen koulutus on olennaisen tärkeää;

25. katsoo, että sisäisen turvallisuuden strategian määrittämisessä ja täytäntöönpanossa on otettava entistä paremmin huomioon turvallisuuspolitiikan sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välinen nykyinen vuorovaikutus ja että oikeus- ja sisäasioiden alalla aktiivisesti toimivien EU:n toimielinten ja virastojen tulisi noudattaa kummassakin ulottuvuudessa suorittamisessa tehtävissä täysimääräisesti unionin säännöstön sekä perusoikeuskirjan arvoja ja periaatteita; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita myös arvioimaan sisäisen turvallisuuden strategian vaikutusta EU:n ulkoisen turvallisuuden strategiaan myös perusvapauksien ja -oikeuksien sekä demokraattisten arvojen ja periaatteiden kunnioittamiseen ja edistämiseen liittyvien velvollisuuksien osalta, sellaisina kuin ne esitetään niiden allekirjoittamissa kansainvälisissä teksteissä, yleissopimuksissa ja muissa sopimuksissa; pitää valitettavana sitä, että YTPP:n ja vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueen välisten siteiden vahvistamista koskevan vuoden 2011 etenemissuunnitelman toteutus ei ole edennyt asianmukaisesti, ja kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa jouduttamaan siihen liittyvää työtä;

26. toteaa, että nykyinen sisäisen turvallisuuden strategia on voimassa vuoteen 2014 saakka; kehottaa komissiota alkamaan valmistella vuosia 2015–2019 koskevaa uutta sisäisen turvallisuuden strategiaa, jossa otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen voimaantulo ja perusoikeuskirjan sisällyttäminen unionin oikeuteen; katsoo että tämän uuden politiikan on perustuttava nykyisen strategian ja nykyisten välineiden perusteelliseen, riippumattomaan ja ulkoiseen arviointiin ja että sen yhteydessä on otettava huomioon tulevat haasteet ja sidosryhmien laaja kuuleminen; pyytää, että ennen uuden strategian hyväksymistä neuvosto ottaa asianmukaisella tavalla huomioon parlamentin panoksen uuden sisäisen turvallisuuden strategian laatimisessa;

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TA(2013)0385

EU:n työterveys- ja työturvallisuusstrategia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 unionin työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta (2013/2685(RSP))

(2016/C 093/24)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen johdanto-osan sekä 3 ja 6 artiklan,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 4, 9, 145, 151, 152, 153, 154, 156 ja 168 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 3, 27, 31, 32 ja 33 artiklan,
  - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen unionin työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 arvioinnista (O-000073/2013 – B7- 0214/2013),
  - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2002 annetun komission tiedonannon ”Työn ja yhteiskunnan muutoksiin sopeutuminen: Yhteisön uusi työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2002–2006” (COM(2002)0118),
  - ottaa huomioon 21. helmikuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Työn laadun ja tuottavuuden parantaminen: yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2007–2012” (COM(2007)0062),
  - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
  - ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2011 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 väliarvioinnista (SEC(2011)0547),
  - ottaa huomioon 31. toukokuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 arvioinnista (SWD(2013)0202),
  - ottaa huomioon 24. helmikuuta 2005 antamansa päätöslauselman työterveyden ja -turvallisuuden edistämisestä ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 15. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta vuosiksi 2007–2012 ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 väliarvioinnista ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteena on saavuttaa 20–64-vuotiaiden 75 prosentin työllisyysaste vuoteen 2020 mennessä;
- B. ottaa huomioon, että teknologinen ja taloudellinen kehitys sekä taloudelliset ja yhteiskunnalliset kriisit muovaavat jatkuvasti työympäristöä ja edellyttävät nopeaa reagointia työterveyden ja -turvallisuuden korkean tason takaamiseksi;
- C. katsoo, että talouskriisiä ei pitäisi käyttää tekosyynä työelämän riskien ennaltaehkäisyn heikentämiseen;
- D. toteaa, että työterveyttä ja -turvallisuutta on käsitelty EU:n poliittisissa asiakirjoissa ja toimintaohjelmissa vuodesta 1978 lähtien;
- E. ottaa huomioon, että yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2007–2012 päättyi vuonna 2012 eikä jatkotoimista ole vielä laadittu poliittista asiakirjaa EU:n tasolla;
- F. ottaa huomioon, että komissio tunnustaa, että yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta vuosiksi 2007–2012 oli hyötyä koko EU:lle ja että joihinkin työturvallisuutta ja -terveyttä koskeviin haasteisiin on vielä vastattava tulevina vuosina;

⁽¹⁾ EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 400.

⁽²⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 14.

⁽³⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 102.

Torstai 12. syyskuuta 2013

1. on huolestunut siitä, että komissio ei ole vielä hyväksynyt uutta unionin työterveys- ja työturvallisuusstrategiaa;
2. kehottaa uudelleen komissiota ehdottamaan uutta vuoteen 2020 saakka ulottuvaa unionin työterveys- ja työturvallisuusstrategiaa; kehottaa komissiota tekemään tämän ennen vuoden 2013 loppua;
3. pitää valitettavana, ettei komissio ole tähän mennessä esittänyt joko ehdotusta direktiiviksi työperäisistä tuki- ja liikuntaelinten sairauksista tai ehdotusta työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY tarkistamisesta, vaikka se oli jo työohjelmassaan vuodeksi 2011 ilmoittanut tekevänsä kyseiset ehdotukset;
4. toistaa 15. joulukuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa EU:n työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 väliarvioinnista esittämänsä viestin;
5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2013)0386

Rajatylyttävät työehtosopimukset ja kansainvälinen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 rajatylyttävistä työehtosopimuksista ja kansainvälisestä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta (2012/2292(INI))

(2016/C 093/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9, 151, 152, 154, 155 ja 156 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artiklan, 28 artiklan, 52 artiklan 3 kohdan ja 53 artiklan sekä johdanto-osan ja asiaankuuluvat selitykset,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 11 artiklan,
- ottaa huomioon (tarkistetun) Euroopan sosiaalisen peruskirjan 5 ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua Euroopan tasolla edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta 20. toukokuuta 1998 annetun komission päätöksen 98/500/EY,
- ottaa huomioon työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12. maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY,
- ottaa huomioon eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä henkilöedustuksen osalta 8. lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/86/EY ja eurooppaosuuskunnan sääntöjen täydentämisestä henkilöedustuksen osalta 22. heinäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/72/EY,
- ottaa huomioon työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysyhmissä 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/38/EY,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011 hyväksytyt EPSCO-neuvoston päätelmät 17423/11,
- ottaa huomioon 10. syyskuuta 2012 laaditun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Transnational company agreements: realising the potential of social dialogue” (SWD(2012)0264),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena työllistävä elpyminen” (COM(2012) 0173),
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2012 päivätyn komission asiantuntijaryhmän raportin ylikansallisista yrityskohtaisista sopimuksista,
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2012 päivätyn komission asiantuntijaryhmän tarkistetun työasiakirjan ylikansallisista yrityskohtaisista sopimuksista,
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2012 julkaistun komission vihreän kirjan ”Rakennemuutos ja muutosten ennakointi: mitä viimeaikaisista kokemuksista on opittu?” (COM(2012)0007) ja 17. tammikuuta 2012 päivätyn siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Restructuring in Europe 2011” (SEC(2012)0059),
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Globalisaation aikakauden yhdenmety teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle” (COM(2010)0614),
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2008 laaditun komission katsauksen ”Mapping of transnational texts negotiated at corporate level” (EMPL F2 EP/bp 2008 (D) 14511),
- ottaa huomioon 2008 laaditun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”The role of transnational company agreements in the context of increasing international integration” (SEC(2008)2155),
- ottaa huomioon komission kertomuksen ”Transnational collective bargaining: Past, present and future” (helmikuu 2006),
- ottaa huomioon 9. helmikuuta 2005 annetun komission tiedonannon sosiaalipoliittisesta ohjelmasta (COM(2005) 0033),
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset työläusekkeistä välikirjoissa (yleissopimus nro 94) ja kollektiivisesta neuvottelumenettelystä (yleissopimus nro 154),
- ottaa huomioon ILO:n valvontaelinten oikeuskäytännön,
- ottaa huomioon ILO:n hyväksymän monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipoliittikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen (MKY-julistus 1977),
- ottaa huomioon ILO:n 10. kesäkuuta 2008 hyväksymän julistuksen sosiaalisesti oikeudenmukaisesta globalisaatiosta,
- ottaa huomioon ILO:n 18. kesäkuuta 1998 hyväksymän julistuksen työelämän peruseriaateista ja -oikeuksista,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimukset yleisistä työntekijöitä koskevista perusnormeista, joita ovat (muiden muassa) järjestäytymisvapaus ja oikeus kollektiivisiin neuvotteluihin (yleissopimukset nro 87 (1948) ja 98 (1949) sekä syrjimättömyys työssä (yleissopimukset nro 100 (1951) ja 111 (1958),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan teettämän tutkimuksen ”Enforcement of Fundamental Workers’ Rights” (syyskuu 2012),
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan teettämän tutkimuksen ”Cross-border collective bargaining and transnational social dialogue” (kesäkuu 2011),

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan sekä rakennemuutoksen ennakoinnista ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A7-0258/2013),
- A. ottaa huomioon, että komission mukaan ⁽²⁾ vuonna 2012 oli 244 eurooppalaista kansainvälistä yrityskohtaista sopimusta (TCA-sopimusta); toteaa, että tämä merkitsee, että työmarkkinasuhteista ylikansallisissa yrityksissä tulee Euroopassa yhä integroidummat;
- B. toteaa, että yhä useammassa uudessa TCA-sopimuksessa on sovittu riidanratkaisumenetelmistä, kuten sekä työntekijöiden että työnantajien järjestöt suosittelevat;
- C. toteaa, että näille sopimuksille ei ole oikeudellisia puitteita kansainvälisellä tasolla eikä EU:n tasolla; katsoo, että olisi pohdittava, onko tämä syy siihen, että näitä sopimuksia tehdään entistä vähemmän;
- D. ottaa huomioon, että kullakin EU:n jäsenvaltiolla on oma, erilaiseen historialliseen kehitykseen ja perinteisiin perustuva työmarkkinasuhteita koskeva järjestelmänsä, jota on noudatettava ja joka ei kaipaakaan yhdenmukaistamista;
- E. toteaa, että rajat ylittävät kumppanuudet työmarkkinaosapuolten välillä ovat osoittautuneet hyviksi käytännöiksi edistää työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja heidän oikeuksiaan rajojen yli; katsoo, että EU:n tuki tällaisille rajat ylittävälle kumppanuuksille on erittäin tärkeää;
- F. toteaa, että eurooppalaisen tason vuoropuhelulla edistetään työllisyyden kasvun jatkumista, työolojen kehittämistä ja lisätään näin ollen kansainvälisten yritysten työntekijöiden hyvinvointia innovatiivisin keinoin ja säilytetään samalla työehtosopimuksia koskeva itsemääräämisoikeus;
- G. toteaa, että EU pitää kokoontumisvapautta ja kollektiivista neuvottelu-oikeutta perusoikeuksina;
- H. toteaa, että yritykset toimivat entistä enemmän eurooppalaisella tasolla, kun taas työntekijöiden edustus on pääasiallisesti järjestetty kansallisten toimintalinjojen mukaisesti;
1. huomauttaa, että tämä päätöslauselma koskee TCA-sopimuksia; huomauttaa, että TCA-sopimuksia tehdään toisaalta eurooppalaisten ammattijärjestöjen ja toisaalta yksittäisten yritysten ja/tai työnantajajärjestöjen välillä yleisesti alakohtaisella tasolla ja että päätöslauselma ei koske kansainvälisiä puitesopimuksia, joita kansainväliset ammattiliitot tekevät yritysten kanssa; korostaa, että on tarpeen edistää eurooppalaista ja ylikansallista työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja kansainvälisiä työehtosopimusneuvotteluita;
2. ehdottaa, että komissio harkitsisi, tarvitaanko näitä eurooppalaisia TCA-sopimuksia varten valinnaisia eurooppalaisia oikeudellisia puitteita, joilla lisätään oikeusvarmuutta ja avoimuutta sekä saadaan aikaan ennakoitavia ja täytäntöönpanokelpoisia oikeusvaikutuksia sellaisia sopimuksia varten, jotka noudattavat näitä puitesäännöksiä; ehdottaa, että edistetään eurooppalaisiin TCA-sopimuksiin liittyviä sellaisia käytäntöjä, joissa tunnustetaan sopimusosapuolten sopimusautonomia, ja suosittelee, että sopimuksiin kirjataan määräyksiä riitojen ratkaisemisesta;

Eurooppalaisia TCA-sopimuksia koskevat valinnaiset oikeudelliset puitteet

3. korostaa työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä, jonka ansiosta ne voivat ryhtyä neuvotteluihin ja tehdä sopimuksia kaikilla tasoilla;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0005.

⁽²⁾ Transnational company agreements: realising the potential of social dialogue, komission yksiköiden valmisteluasiakirja, 10.9.2012 (SWD(2012)0264, s. 2).

Torstai 12. syyskuuta 2013

4. korostaa sitä, että TCA-sopimukset eroavat toisistaan esimerkiksi laajuuden, soveltamisalan ja allekirjoittajaosapuolten suhteen sekä niiden osapuolten tarkoitusten, lähtökohtien, tarpeiden ja tavoitteiden mukaan; toteaa, että yritykset ja yrityskulttuurit poikkeavat merkittävästi toisistaan ja sopimusosapuolten autonomiaa luoda erilaisia TCA-sopimuksia tulee kunnioittaa;
5. ehdottaa, että työmarkkinaosapuolet vaihtavat kokemuksia ylikansallisten yritys kohtaisten sopimusten alalla;
6. korostaa, että komission olisi perustettava valinnaisten oikeudellisten puitteiden soveltamista koskeva tarkastelunsa käytön vapaaehtoisuuteen työmarkkinaosapuolille sekä osallistuville yrityksille ja yritysryhmille sekä joustavuuteen ja mahdollisuuteen siirtää ne kansalliselle tasolle, jotta ylikansallisista yritys kohtaisista sopimuksista tulee oikeudellisesti vaikuttavia; korostaa nimenomaisesti työmarkkinaosapuolten ja työehtosopimusten osapuolten itsemääräämisoikeutta;
7. katsoo, että eurooppalaisten yritysneuvostojen olisi oltava täysimääräisesti mukana neuvotteluissa tarvittaessa eurooppalaisten ammattijärjestöjen keskusliittojen kanssa erityisesti siksi, että ne voivat havaita TCA-sopimuksen tarpeen/ mahdollisuuden, aloittaa prosessin ja valmistella neuvotteluja, auttaa varmistamaan avoimuuden ja tietojen levittämisen asianomaisia työntekijöitä koskevien sopimusten osalta; suhtautuu myönteisesti siihen, että eurooppalaisten ammattijärjestöjen keskusliitot ovat suunnitelleet menettelysääntöjä eurooppalaisen yritysneuvoston mukaan ottamiseksi;
8. on vakuuttunut siitä, että suosituimmuuslausekkeen (most favourable clause) ja taantuman välttämistä koskevan lausekkeen (non-regression clause) sisällyttäminen sopimukseen on tarpeen, jotta vältetään vaara, että eurooppalainen ylikansallinen yritys kohtainen sopimus aiheuttaisi kansallisten työehtosopimusten ja kansallisten yritys kohtaisen sopimusten kiertämistä tai heikentäisi niitä;
9. suosittaa ottamaan käyttöön vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä; katsoo, että olisi sovitava ensimmäisestä tilapäisestä yrityksen tasoisesta yhteisestä mekanismista – esimerkiksi sopimuksen allekirjoittaneita osapuolia rohkaistaan sopimaan vapaaehtoisista riitojen ratkaisua koskevista lausekkeista – ratkaisujen löytämiseksi sopimuspuolten välisiin konflikteihin; katsoo, että nämä lausekkeet voisivat perustua EU:n työmarkkinaosapuolten alakohtaisella tasolla hyväksymiin ja tarjoamiin vaihtoehtoisin riitojenratkaisumalleihin; toteaa, että moniin Euroopan tasolla jo tehtyihin ylikansallisiin yritys kohtaisiin sopimukseen sisältyy tuomioistuinten ulkopuolisia menettelyjä riitojen ratkaisemiseksi, ja kehottaa työmarkkinaosapuolia vaihtamaan entistä enemmän näkemyksiä tästä asiasta ja kartoittamaan menetelmiä niiden edelleen kehittämiseksi ja/tai optimoimiseksi;
10. ehdottaa, että komissio suosittaa työmarkkinaosapuolille, että ne ottavat huomioon seuraavat eurooppalaisia TCA-sopimuksia koskevat peruseriaatteen: valtuuksia koskeva menettely, toisin sanoen sopimuksia tekevien osapuolten legitimitietin ja edustuksellisuuden selkeyttäminen, sopimuksen tekopaikka ja päiväys, sisältöä ja maantieteellistä laajuutta koskeva soveltamisala, suosituimmuuslauseke ja taantuman välttämistä koskeva lauseke, voimassaoloaika, sopimuksen irtisanomista koskevat edellytykset ja riitojenratkaisumenettelyt, sopimuksen kattamat asiat ja muut muodolliset vaatimukset;
11. suhtautuu myönteisesti toimiin, joita komissio on toteuttanut työmarkkinaosapuolten ja asiantuntijoiden välisen kokemusten vaihdon tueksi, kuten esimerkkien kerääminen, tietokantojen perustaminen ja tutkimusten tekeminen;
12. palauttaa tässä yhteydessä mieliin myönteiset kokemukset, joita on saatu työmarkkinaosapuolten välisistä rajatylittävistä kumppanuuksista ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan EU:n tuen tällaisille kumppanuuksille tulevaisuudessa;
13. kehottaa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia käyttämään täysimääräisesti hyväksi EU-sopimusten mahdollisuutta SEUT-sopimuksen 155 artiklan mukaisesti ja samalla kunnioittamaan niiden autonomiaa;
14. kehottaa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia omaksuma entistä vahvemman roolin unionin politiikkojen nuotoilussa; kehottaa työmarkkinaosapuolia erityisesti osallistumaan vuotuisen kasvuselvityksen laatimiseen ja toimimaan entistä painokkaammin jäsenvaltioiden saavuttaman edistyksen seurannassa;
15. korostaa, että on edistettävä, tuettava ja lisättävä naisten edustusta ja osallisuutta työmarkkinaosapuolten vuoropuhelussa ja työehtosopimusneuvottelujen rakenteissa eri tasoilla ja käsiteltävä tasa-arvonäkökohtia asiaan liittyvillä foorumeilla, jotta voidaan saada esiin naisten mielipiteet ja sisällyttää sukupuolten tasa-arvokysymykset työehtosopimusneuvotteluihin; korostaa, että työmarkkinaosapuolten välisellä vuoropuhelulla ja työehtosopimusneuvotteluilla on epäilemättä suuret mahdollisuudet sukupuolten tasa-arvoa edistävinä välineinä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, EU:n työmarkkinaosapuolille sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TA(2013)0387

Ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanne EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanteesta EU:ssa (2012/2263(INI))

(2016/C 093/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 67 ja 79 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 24 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja sen lisäpöytäkirjat,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille aiheesta ”Ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskeva toimintasuunnitelma (2010–2014)” (COM(2010)0213),
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2012 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Välikertomuksesta ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta” (COM(2012) 0554),
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi” (COM(2010)0171),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta parlamentille ja neuvostolle ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisia varten – Tukholman ohjelma”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,
- ottaa huomioon oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 3018. kokouksessa 3. kesäkuuta 2010 annetut päätelmät ilman huoltajaa olevista alaikäisistä,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäättökseen 2001/220/YOS korvaamisesta⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puittepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta ⁽¹⁾ ja ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävästä EU:n strategiasta vuosiksi 2012–2016 annetun komission tiedonannon,
- ottaa huomioon turvapaikkoihin liittyvät direktiivit, etenkin 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle ⁽²⁾, 27. tammikuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/9/EY turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vähimmäisvaatimuksista ⁽³⁾ ja 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission muutosehdotukset Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän menetelmiin, etenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston muutetun direktiiviehdotuksen turvapaikan hakijoiden vaatimuksista (uudelleenlaadittu) (COM(2011)0320) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston muutetun direktiiviehdotuksen kansainvälisen suojan suoman aseman tarjoamisesta ja poistamisesta (uudelleenlaadittu) (COM(2011)0319) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusehdotuksen vastuullisen jäsenvaltion kriteereistä ja menettelyistä kansainvälisen suojelupyynnön tutkimiseksi, jonka kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö on esittänyt jossain jäsenvaltiossa (uudelleenlaadittu) (COM(2008)0820),
- ottaa huomioon 22. syyskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY oikeudesta perheenyhdistämiseen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2007 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 779/2007/EY lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemistä ja torjuntaa sekä väkivallan uhrien ja riskiryhmien suojelemista koskevan erityisohjelman (Daphne III -ohjelma) perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana perusoikeuksien ja oikeusasioiden yleisohjelmaa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 23. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon EU:n takaisinottosopimusten arvioinnista (COM(2011)0076),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston toimet ja etenkin ilman huoltajaa olevien lasten saapumisen, oleskelun ja palauttamisen ongelmista annetun parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman 1810 (2011) "Unaccompanied children in Europe: issues of arrival, stay and return", neuvoston ministerikomitean suosituksen (CM/Rec(2007)9) jäsenvaltioille ilman huoltajaa olevien alaikäisten maahanmuuttajien hyväksi laadittavista tulevaisuuden suunnitelmista sekä neuvoston ministerikomitean hyväksymät palauttamista koskevat 20 suuntaviivaa (CM(2005)40),
- ottaa huomioon lasten oikeuksia koskevat kansainväliset asiakirjat, erityisesti YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista ja etenkin sen 3 artiklan sekä YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiset huomautukset ja etenkin yleisen huomautuksen N:o 6 (2005) huoltajaa vailla olevien ja vanhemmistaan eroon joutuneiden lasten kohtelusta heidän lähtömaansa ulkopuolella,

⁽¹⁾ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁽³⁾ EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18.

⁽⁴⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁽⁵⁾ EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽⁶⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23.

⁽⁷⁾ EUVL L 173, 3.7.2007, s. 19.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon YK:n pakolaisvaltuutetun vuonna 1997 antaman tiedotteen toimintalinjoista ja menettelytavoista, joita on sovellettava turvapaikkaa hakevien ilman huoltajaa olevien lasten tapauksessa,
  - ottaa huomioon YK:n vuonna 1992 hyväksymän, naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean yleisen suosituksen N:o 19,
  - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen joulukuussa 1993 hyväksymän naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan julistuksen, joka on ensimmäinen kansainvälinen ihmisoikeuksia koskeva asiakirja, joka käsittelee yksinomaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa,
  - ottaa huomioon kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen YK:n yleissopimuksen lisäpöytäkirjan ihmiskaupan, erityisesti nais- ja lapsikaupan ehkäisemisestä, torjumisesta ja rankaisemisesta,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0251/2013),
- A. ottaa huomioon, että tuhansia kolmansien maiden kansalaisia tai vailla kansalaisuutta olevia alle 18-vuotiaita saapuu joka vuosi yksin unionin alueelle tai he ovat sinne saavuttuaan yksin;
- B. toteaa, että jatkuvat konfliktit eri puolilla maailmaa ja käynnissä oleva maailmanlaajuinen kriisi ovat kasvattaneet äkillisesti ilman huoltajaa olevien alaikäisten määrää;
- C. ottaa huomioon, että ilman huoltajaa saapuvien alaikäisten saapumissyöt ovat moninaisia: sodat, väkivalta, alaikäisten perusoikeuksien loukkaaminen, halu päästä perheenjäsenen luo, luonnonkatastrofit, köyhyys, ihmiskauppa, hyväksikäytöt jne.;
- D. toteaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä ilman huoltajaa oleviin ihmiskaupan lapsiuhreihin, koska he tarvitsevat erityistä apua ja tukea erityisen haavoittuvan asemansa vuoksi;
- E. ottaa huomioon, että monen alaikäisen saapumisen syynä ovat pakkoavioliitot ja siksi unionin on osallistuttava aktiivisemmin tämän ilmiön torjumiseen;
- F. ottaa huomioon, että nämä alaikäiset ovat sinänsä jo erittäin heikossa asemassa ja sen vuoksi on varmistettava, että heidän perusoikeuksiaan kunnioitetaan;
- G. toteaa, että Euroopan unionilla on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukainen velvollisuus suojella lasten oikeuksia;
- H. ottaa huomioon, että Tukholman ohjelmassa ilman huoltajaa olevien lasten suojeleminen on asetettu ensisijaiseksi tavoitteeksi;
- I. panee merkille, että ilman huoltajaa olevien alaikäisten vastaanotto ja heistä huolehtiminen vaihtelee maittain, eikä tehokasta ja yhdenmukaista suojaa voida varmistaa;
- J. ottaa huomioon, että ilman huoltajaa olevien tyttöjen ja poikien tasa-arvo ja heidän ihmisoikeuksiensa yhdenvertainen suojeleminen on varmistettava, ja toteaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä tyttöjen ihmisoikeuksien loukkaamiseen sekä riittävän tuen ja asianmukaisten suojakeinojen tarjoamiseen;
- K. ottaa huomioon lukuisat tapaukset, joissa lapsia on kadonnut turvapaikanhakijoiden majoitus- ja vastaanottokeskuksista;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Yleiset suositukset

1. muistuttaa, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on ennen kaikkea potentiaalisesti vaarassa oleva lapsi ja siksi lasten suojelun pikemmin kuin maahanmuuton valvomisen on oltava jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin keskeisenä periaatteena alaikäisten ollessa kyseessä, sillä näin myös kunnioitetaan lapsen etua koskevaa perusperiaatetta; muistuttaa, että lapsiksi ja näin ollen alaikäisiksi on katsottava poikkeuksetta kaikki alle 18-vuotiaat henkilöt; huomauttaa, että ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja erityisesti tytöt ovat kaksi kertaa alttiimpia ongelmille ja vaikeuksille kuin muut alaikäiset; toteaa, että heistä tekee erityisen haavoittuvaisia se, että heillä on samat tarpeet kuin muilla alaikäisillä ja lisäksi pakolaisina heillä on samat tarpeet ja samanlaisia kokemuksia kuin muilla pakolaisilla; painottaa, että tytöt ja naiset ovat erittäin haavoittuvaisia oikeuksiensa loukkaamisen suhteen maahanmuuttoprosessin alusta loppuun ja että ilman huoltajaa olevat tytöt ovat erityisen riskialttiita, sillä he ovat usein seksuaalisen hyväksikäytön, riiston ja väkivallan ensisijaisia kohteita; toteaa, että usein viranomaiset kohtelevat ilman huoltajaa olevia alaikäisiä unionin maahanmuuttolainsäädännön rikkojina eivätkä henkilöinä, jolle kuuluu heidän iästään ja erityisolosuhteistaan johtuvia oikeuksia;
2. muistuttaa myös, että lapsen etu, sellaisena kuin se on kuvattuna lainsäädäntöteksteissä ja oikeuskäytännössä, on aina asetettava etusijalle, olivatpa kyseessä sitten viranomaisten tai yksityisten tahojen toteuttamat toimet; kehottaa komissiota edistämään lapsen etua koskevien unionin säännösten asianmukaista täytäntöönpanoa ja ehdottamaan strategisia suuntaviivoja, jotka perustuvat parhaisiin käytänteisiin, oikeuskäytäntöihin ja YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiseen huomautukseen N:o 6 (2005) huoltajaa vailla olevien ja vanhemmistaan eroon joutuneiden lasten kohtelusta heidän lähtömaansa ulkopuolella, ja arvioimaan indikaattoreiden ja kriteereiden perusteella, mikä on lapsen edun mukaista; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön lainsäädäntötoimia ja muita toimia, joiden avulla varmistetaan lasten ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten riittävä suojelu ja joilla pyritään erityisesti parantamaan kestävien ratkaisujen löytämiseen tähtääviä menetelmiä;
3. tuomitsee jyrkästi Euroopan unionin alueella ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelun nykyiset puutteet ja arvostelee ankarasti sitä, että alaikäisten vastaanotto-olosuhteet ovat usein surkeat ja että heidän perusoikeuksiaan loukataan monin tavoin tietyissä jäsenvaltioissa;
4. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden on pian puututtava tilanteeseen johdonmukaisella tavalla ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelemiseksi siten, että heidän perusoikeuksiaan kunnioitetaan kaikilta osin; suhtautuu myönteisesti niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat allekirjoittaneet YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan lasten suojelusta riiston pahimmilta muodoilta;
5. pitää myönteisenä komission hyväksymää vuosien 2010–2014 toimintasuunnitelmaa ilman huoltajaa olevista alaikäisistä; pitää kuitenkin valitettavana, ettei komission linjaus perustu kattavammin näiden alaikäisten perusoikeuksien suojeluun, ja vahvistaa, että nykyiset toimet eivät ole riittäviä ja että ilman huoltajaa olevien alaikäisten kattavan suojelun varmistamiseksi tarvitaan pidemmälle meneviä toimia; muistuttaa, että yksi ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevan EU:n toimintasuunnitelman tavoitteista oli, että EU ja sen jäsenvaltiot puuttuisivat maahanmuuton perimmäisiin syihin ja sisällyttäisivät ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevan asian kehitysyhteistyön piiriin, sillä näin voitaisiin auttaa luomaan lapsille turvallisia kasvuympäristöjä alkuperämaissa; korostaa, että ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevien EU:n toimintalinjojen ennaltaehkäisevää ulottuvuutta olisi kehitettävä pidemmälle keskittymällä enemmän köyhyyden poistamiseen, terveys- ja työllisyyspolitiikkaan, ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen sekä konfliktien jälkeiseen jälleenrakentamiseen liittyviin toimiin; katsoo, että EU:n on edettävä komission ehdottamaa toimintasuunnitelmaa pitemmälle, jotta voidaan todella vahvistaa ilman huoltajaa olevien alaikäisten perusoikeuksia; korostaa erityisesti tarvetta vahvistaa laillisen edustajan asemaa EU:ssa ja kumppanimaissa ja pitää erittäin tärkeänä laatia seurantasuunnitelma yhteistyössä alkuperämaiden ja mahdollisten kauttakulkumaiden kanssa, jotta voidaan varmistaa, että lapsia suojellaan asianmukaisesti kotimaahan paluun jälkeen ja uudelleenkotouttamisen yhteydessä;
6. pitää valitettavana ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevien unionin säännösten hajanaisuutta ja kehottaa komissiota laatimaan jäsenvaltioille ja kaikille toimijoille suunnatun käsikirjan, johon kaikki nämä oikeudelliset perustat on koottu yhteen, sillä näin voidaan helpottaa säännösten asianmukaista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja vahvistaa ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelua;
7. pitää valitettavana ilman huoltajaa olevien alaikäisten luotettavien virallisten tilastotietojen puuttumista; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota parantamaan ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevien tilastotietojen, myös ikää ja sukupuolta koskevien tilastotietojen, keruuta, jotta voidaan parantaa niiden keräämisen vertailtavuutta kaikissa jäsenvaltioissa ja ottaa käyttöön tiedon kokoamista ja vaihtoa koskeva koordinoitu menetelmä kaikissa jäsenvaltioissa siten, että samalla varmistetaan henkilötietojen suojelu sellaisten foorumien avulla, jotka kokoavat yhteen kaikki toimijat, jotka osallistuvat

Torstai 12. syyskuuta 2013

ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevan kysymyksen pohdintaan, sekä kansallisten yhteyspisteiden luettelon avulla, ja kehottaa hyödyntämään entistä tehokkaammin nykyisiä jo käytössä olevia unionin tason tilastotietojen keräämiseen tarkoitettuja välineitä, kuten Eurostatia, Frontexia, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoa (EASO) ja Euroopan muuttoliikeverkostoa; korostaa, että tällaisen tiedonkeruun tarkoituksena on saada tilanteesta parempi käsitys, parantaa ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelua ja vastata paremmin heidän tarpeisiinsa; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita, Euroopan tasa-arvoinstituuttia sekä kansainvälisiä ja valtiosta riippumattomia järjestöjä toteuttamaan sukupuolen mukaan jaoteltujen tietojen keräämiseen, seuraamiseen ja vaihtamiseen tähtääviä lisätoimia, jotta voidaan saada kattava kuva ilman huoltajaa olevien tyttöjen määrästä ja tarkastella tämän ryhmän erityistarpeita, tarjota heille tukea ja panna täytäntöön erityistoimia, joilla nämä tarpeet voidaan täyttää, ja vaihtaa parhaita käytänteitä, joiden avulla voidaan tehdä parannuksia;

8. muistuttaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden on tehostettava yhteistyötään EU:n ulkopuolisten alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa ilman huoltajaa olevia alaikäisiä ja näiden perusoikeuksien kunnioittamista koskevista asioista sekä kysymyksissä, jotka koskevat muun muassa pysyvien ratkaisujen tunnistamista, perheenjäsenen jäljittämistä, valvottua palauttamista ja takaisinottoa silloin, kun se on lapsen edun mukaista, perheiden jälleenyhdistämistä ja uudelleenkotouttamista; kehottaa myös tiivistämään yhteistyötä kolmansien alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa kysymyksissä, jotka koskevat ihmiskaupan ja erityisesti lapsikaupan sekä alaikäisten riiston ehkäisemistä ja torjumista ja laittoman maahanmuuton sekä naisiin kohdistuvan väkivallan muiden muotojen, kuten pakkoavioliittojen, ehkäisemistä, Euroopan unionin ja näiden valtioiden säännöllisesti käymien vuoropuheluiden yhteydessä ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) toiminnan puitteissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään lastensuojelun ja ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevan kysymyksen kehitysyhteistyöpolitiikkaansa; korostaa maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan sekä lasten oikeuksia koskevien EU:n toimintalinjojen, mikä koskee sekä alaikäisiä EU:ssa että kolmansissa maissa, johdonmukaisen kehittämisen merkitystä ottaen asianmukaisesti huomioon edellä mainittujen toimintalinjojen vaikutukset kehitysmaihin; muistuttaa Lissabonin sopimukseen sisältyvästä kehityspolitiikan johdonmukaisuuden velvoitteesta; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kolmansia maita edistämään ilman huoltajaa olevien alaikäisten alkuperä-, kauttakulku- ja määrärahoissa yleisön tietoa lisääviä kampanjoita lasten maahanmuuttoon liittyvistä riskeistä ja erityisesti alaikäisten riistosta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta; painottaa, että henkilö- ja perhehistoriaa koskevat tutkimukset ovat erittäin tärkeitä, jotta voidaan vahvistaa alaikäisten tausta ja laatia räätälöityjä suunnitelmia, joiden avulla heidät voidaan kotouttaa tulomaahan tai kotouttaa uudelleen alkuperämaahan;

9. muistuttaa, että ihmiskaupan torjuminen on ensimmäinen välttämätön toimenpidevaihe, sillä alaikäiset ja etenkin tytöt ovat alttiita ihmiskaupalle, sukupuoleen perustuvalla väkivallalla sekä riistolle, erityisesti työvoiman ja seksuaaliselle riistolle ja hyväksikäytölle, ja näiden suhteen haavoittuvaisia; painottaa myös, että on otettava käyttöön tehokkaat järjestelmät, joilla voidaan ehkäistä, tunnistaa, raportoida, käsitellä, tutkia, hoitaa ja seurata tarkemmin ihmiskauppaan, työvoiman ja seksuaaliseen riistoon sekä hyväksikäyttöön liittyviä tapauksia, ja korostaa, että näihin toimiin olisi ryhdyttävä myös kolmansissa maissa, jotta voidaan puuttua ihmiskaupan perimmäisiin syihin; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita olemaan erittäin valppaina ja panemaan tehokkaasti täytäntöön ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2011/36/EU, seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta annetun direktiivin 2011/93/EU sekä rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2012/29/EU; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tiivistämään poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä ja tekemään yhteistyötä EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin kanssa, jotta voidaan havaita mahdolliset uhrit, valistaa yleisöä ja torjua ihmiskauppaa; pitää myönteisenä ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian (2012–2016) hyväksymistä ja erityisesti säännöksiä, jotka koskevat lastensuojelujärjestelmiä koskevien suuntaviivojen laatimisen rahoittamista sekä parhaiden käytänteiden vaihtoa; muistuttaa jäsenvaltioita YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 11 artiklasta, jossa valtioita kehoitetaan toteuttamaan toimia lasten laittomien kuljetusten torjumiseksi; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan puuttua lasten salakuljetusta koskevaan ongelmaan, joka on yleistymässä; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan syytteen salakuljettajat mahdollisuuksien mukaan asianmukaisin ja oikeassa suhteessa olevin seuraamuksin; on huolissaan monien sellaisten ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanteesta, jotka elävät piilossa unionissa ja ovat erityisen suojattomia riistoa ja hyväksikäyttöä vastaan; kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä tekemään yhteistyötä ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelu ja ihmisarvo;

10. pitää valitettavana, että lastensuojelun määrärahoissa on jatkuvasti huomattava vaje muihin humanitaarisen avun aloihin verrattuna; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin eurooppalaisen turvapaikka- ja maahanmuuttorahaston puitteissa, sillä näin annettaisiin mahdollisuus lasten suojeluun tähtäävien pitkän aikavälin takeiden luomiselle, pakolaisia, turvapaikanhakijoita, ulkoraajoja ja palautusta koskevat osiot mukaan luettuina,

Torstai 12. syyskuuta 2013

sekä Euroopan sosiaalirahaston puitteissa, jotta voitaisiin tukea alueita, joita nämä ongelmat eniten koskevat; katsoo, että pitkän aikavälin riittävä rahoitus on taattava erityisesti niille ohjelmille, joilla pyritään tunnistamaan ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja varmistamaan riittävä vastaanotto, suojelu, laillisten edunvalvojien nimittäminen, perheenjäsenten jäljittäminen, uudelleen kotouttaminen ja integrointi, sekä rajavartioiden ja viranomaisten kouluttamiseen;

Strategiset linjaukset

11. kehottaa komissiota laatimaan jäsenvaltioille parhaisiin käytänteisiin perustuvat sitovat strategiset suuntaviivat, jotka olisi laadittava yhteisten vähimmäisvaatimusten muotoon ja joissa olisi käsiteltävä yksityiskohtaisesti prosessin jokainen vaihe siitä alkaen, kun alaikäinen saapuu unionin alueelle siihen asti, kunnes hänelle löydetään pysyvä ratkaisu, sillä näin varmistetaan alaikäisen asianmukainen suojelu; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevia kansallisia strategioita, jotka perustuvat näihin strategisiin suuntaviivoihin, ja nimeämään yhden kansallisen yhteispisteen, jonka tehtävänä on koordinoita kansallisen järjestelmän laatimista ja täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota valvomaan yhteistyössä jo toiminnassa olevan asiantuntijaryhmän kanssa jäsenvaltioiden tilannetta ja niissä toteutettuja toimia ja toimittamaan vuotuisen kertomuksen parlamentille ja neuvostolle;

12. muistuttaa, ettei yhdeltäkään lapselta saa evätä pääsyä unionin alueelle, ja vaatii, että jäsenvaltioiden on noudatettava kansainvälisiä ja unionin tason velvoitteita, joita sovelletaan lapsen ollessa niiden lainkäyttövallan alaisuudessa ja joita ei voida rajoittaa mielivaltaisesti; muistuttaa myös, ettei yhtäkään lasta voida lähettää takaisin nopeutetun menettelyn perusteella jäsenvaltion rajalta;

13. kehottaa jäsenvaltioita kunnioittamaan tiukasti ja poikkeuksetta perusvaatimusta, jonka mukaan alaikäistä ei saa koskaan pidättää; pitää valitettavana, että turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vaatimuksista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston tarkistetussa direktiiviehdotuksessa ei kielletty ilman huoltajaa olevien alaikäisten turvapaikanhakijoiden pidättämistä, ja kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan direktiivissä vahvistettua poikkeuksellisia oloja koskevaa määräaika; kehottaa komissiota valvomaan erityisen tarkasti alaikäisten säilöönottoa koskevien unionin säännösten täytäntöönpanoa oikeuskäytännön valossa; kehottaa jäsenvaltioita myös sijoittamaan alaikäiset erityisiin lapsille tarkoitettuihin koteihin ja ottamaan huomioon näiden iän ja sukupuolen;

14. katsoo, että jokaisen jäsenvaltion vastuulla on tunnistaa ilman huoltajaa olevat alaikäiset; kehottaa jäsenvaltioita ohjaamaan heidät välittömästi saapumisen jälkeen erityisyksiköiden, kuten sosiaali- ja kasvatusalan viranomaisten puoleen, joiden on arvioitava jokaisen alaikäisen yksilöllinen tilanne ja erityisesti kansallisuus, koulutus sekä etninen, kulttuurinen ja kielellinen tausta sekä erityiset suojelun tarpeet ja antaa heille välittömästi kaikki tarpeelliset tiedot heidän oikeuksistaan, suojelustaan, laillisista mahdollisuuksistaan ja avustumahdollisuuksistaan, suojelustaan sekä menettelyistä ja niiden vaikutuksista heidän ymmärtämällään kielellä ja heidän ymmärtämässään muodossa tarpeen mukaan tulkkien välityksellä; kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään parhaita käytänteitä lapsiystävällisistä välineistä, joiden avulla lapsille selvitetään menettelyt ja heidän oikeutensa; kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä kiinnittämään erityistä huomiota ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin, jotka tarvitsevat erityistä suojelua, ja huolehtimaan näiden tunnistamista, vastaanottoa ja suojelua koskevista erikoisjärjestelyistä erityisesti, kun kyse on ilman huoltajaa olevista alaikäisistä, jotka ovat ihmiskaupan uhreja, ja tarjoamaan näille tarpeellista tukea ja suojelua direktiivin 2011/36/EU mukaisesti;

15. pitää valitettavana tietyissä jäsenvaltioissa iän arviointiin käytettävien lääketieteellisten tekniikoiden sopimatonta ja tunkeilevaa luonnetta, sillä ne voivat aiheuttaa traumoja, ja luiden kehitysasteeseen tai hampaiden mineralisoitumiseen perustuvien tiettyjen menetelmien kiistanalaisuutta ja niihin liittyvää huomattavaa virhemahdollisuutta; kehottaa komissiota sisällyttämään strategiaan suuntaviivoihin parhaisiin käytänteisiin perustuvia normeja, jotka koskevat iän arviointiin käytettävää menetelmää, jonka olisi perustuttava riippumattomien ja pätevien ammattihenkilöiden ja asiantuntijoiden moniulotteiseen ja monitieteelliseen arvioon, joka olisi toteutettava tieteellisesti ja turvallisesti sekä lapsen ja sukupuolen huomioon ottavalla oikeudenmukaisella tavalla ja siten, että erityistä huomiota kiinnitetään tyttöihin; muistuttaa, että iän arviointi on toteutettava siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon lapsen oikeudet, fyysinen koskemattomuus ja ihmisarvo, ja että epäselvä tapaus on aina luettava alaikäisen hyväksi; muistuttaa, että lääkärintarkastuksia olisi tehtävä vasta, kun kaikkia muita iän määrittelyyn käytettäviä menetelmiä on kokeiltu tuloksetta, että tämän arvioinnin tuloksiin olisi aina oltava mahdollisuus hakea muutosta; pitää myönteisinä EASON tätä kysymystä koskevia toimia, joita olisi pidettävä lähtökohtana kaikissa alaikäisiä koskevissa toiminna;

Torstai 12. syyskuuta 2013

16. vaatii, että kaikki jäsenvaltiot varmistavat, että ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle nimetään edunvalvoja tai vastuuhenkilö, jonka tehtävänä on ohjata alaikäistä tämän saapumisesta siihen saakka, kunnes pysyvä ratkaisu löytyy, sekä avustaa ja edustaa häntä kaikissa menettelyissä ja varmistaa, että hän voi käyttää kaikkia oikeuksiaan kaikissa menettelyissä, ja kehottaa kertomaan alaikäiselle viipymättä henkilöstä, joka on nimetty vastaamaan hänestä; vaatii myös, että tällä henkilöllä on oltava erityiskoulutusta, joka antaa pohjan tehtäviin, joissa edellytetään tietoa ilman huoltajaa olevien alaikäisten ongelmista, lastensuojelusta ja lasten oikeuksista sekä turvapaikka- ja maahanmuuttolainsäädännöstä, ja hänen on toimittava täysin riippumattomasti; katsoo, että näille henkilöille olisi annettava jatkuvaa ja riittävää koulutusta ja heitä olisi valvottava säännöllisesti ja riippumattomasti; kehottaa komissiota sisällyttämään strategisiin suuntaviivoihin parhaisiin käytänteisiin perustuvia yhteisiä vaatimuksia, jotka koskevat näiden henkilöiden toimivaltaa, tehtäviä, ominaisuuksia, osaamista ja koulutusta;

17. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että viranomaisten palveluksessa työskentelevät virkamiehet ja henkilöstö, jotka todennäköisesti joutuvat tekemisiin ilman huoltajaa olevien alaikäisten, myös ihmiskaupan uhreiksi joutuneiden alaikäisten, kanssa, ovat tehtävän hoitamiseen päteviä ja heillä on tehtäviä vastaava koulutus, jotta he voivat tunnistaa tällaiset tapaukset ja suhtautua niihin asianmukaisesti, ja vaatii, että heille annetaan riittävää koulutusta ilman huoltajaa olevien alaikäisten erityistarpeista, lasten oikeuksista, lasten käyttäytymisestä ja lapsipsykologiasta sekä turvapaikka- ja maahanmuuttolainsäädännöstä; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa pakollista koulutusta henkilöstölle, joka ottaa vastaan ilman huoltajaa olevia alaikäisiä turvapaikoissa, samoin kuin haastattelijoille, päättäjille ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten laillisille edustajille, ja varmistamaan, että jäsenvaltioiden poliisi- ja oikeusviranomaiset osallistuvat säännöllisesti sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaan koulutukseen; korostaa, että alaikäisestä vastaavan henkilön on annettava tälle tietoa ja neuvottava tätä, mutta tämä ainoastaan täydentää oikeudellista neuvontaa eikä korvaa sitä; muistuttaa, että riippumatta lapsen kansalaisuudesta tai siitä, onko kansalaisuutta tunnustettu vai ei, jäsenvaltio, jossa ilman huoltajaa oleva alaikäinen oleskelee, on vastuussa hänen edunvalvonnastaan ja mahdollisimman korkean suojelun tasosta;

18. painottaa, että on varmistettava ilman huoltajaa olevien alaikäisten suojelun johdonmukaisuus ja sitä koskevien vaatimusten yhdenvertaisuus, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita takaamaan seuraavat asiat ilman huoltajaa oleville alaikäisille riippumatta heidän asemastaan samoin ehdoin kuin lapsille, jotka ovat vastaanottavan maan kansalaisia:

- pääsy asianmukaiseen majoitukseen; majoituksessa on aina oltava asianmukaiset saniteettitilat, majoitus ”keskuksessa” ei saa koskaan olla suljetussa keskuksessa ja alaikäisille on ensimmäisinä päivinä järjestettävä majoitus ilman huoltajaa olevien alaikäisten vastaanottoon erikoistuneissa keskuksissa; tämän ensimmäisen vaiheen jälkeen alaikäisille on varmistettava pysyvämmät asumisjärjestelyt; ilman huoltajaa olevat alaikäiset on aina erotettava aikuisista; keskuksen on täytettävä alaikäisten tarpeet ja tilojen on oltava tarpeisiin sopivat; majoitusta vastaanottoperheissä ja ”tukiasunnoissa” sekä alaikäisten majoitusta sukulaisten tai ilman huoltajaa oleville alaikäisille muuten läheisten alaikäisten luona olisi edistettävä, kun se on ajankohtaista ja alaikäisen tahdon mukaista;
- kun alaikäiset on tunnistettu ilman huoltajaa oleviksi, heille on tarjottava riittävää aineellista, oikeudellista ja psykologista tukea;
- oikeus yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen sekä sosiaalikasvatukselliseen neuvontaan sekä välitön mahdollisuus päästä osalliseksi näistä; koulunkäynti vastaanottavassa maassa on tehtävä mahdolliseksi välittömästi; lisäksi ilman huoltajaa oleville alaikäisille on mahdollisuuksien mukaan annettava todellinen mahdollisuus osallistua vastaanottavassa maassa puhutun kielen kursseille heti heidän saavuttuaan jäsenvaltion alueelle; jäsenvaltioiden olisi helpotettava lasten aikaisempien opintojen tunnustamista, jotta he voivat saada jatkokoulutusta Euroopassa;
- oikeus terveyteen ja todellinen mahdollisuus saada riittävää perusterveydenhuoltoa; jäsenvaltioiden olisi myös tarjottava asianmukaista sairaanhoitoa ja psykologista hoitoa alaikäisille, jotka ovat joutuneet kidutuksen, seksuaalisen hyväksikäytön tai muiden väkivallan muotojen uhreiksi; jäsenvaltioiden olisi myös tarjottava tarpeen mukaan erityishoitoa (esimerkiksi mahdollisuus saada kuntoutuspalveluja) alaikäisille, jotka ovat joutuneet jonkinlaisen hyväksikäytön, riiston tai raa’an, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun uhreiksi tai jotka ovat joutuneet kärsimään aseellisesta konfliktista;
- mahdollisuus saada tietoa ja käyttää tiedotusvälineitä (muun muassa radiota, televisiota ja internetiä), jotta he voivat täyttää viestintätarpeensa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- oikeus vapaa-aikaan, myös oikeus leikkiä ja osallistua virkistystoimintaan;
- kaikkien ilman huoltajaa olevien alaikäisten oikeus käyttää ja kehittää jatkossakin omaa yksilöllisyyttään ja arvojaan, myös äidinkieltään;
- oikeus tunnustaa ja harjoittaa uskontoa;

19. muistuttaa, että kaikki menettelyt on mukautettava alaikäisten tarpeisiin ja erityistä huomiota on kiinnitettävä näiden ikään, kypsyysasteeseen ja ymmärryskykyyn, minkä lisäksi lasten tarpeet on otettava huomioon Euroopan neuvoston esittämien lapsiystävällisen oikeuden suuntaviivojen mukaisesti, ja pitää myönteisinä näiden suuntaviivojen edistämiseen tähtäävää komission toimintaa; korostaa, että alaikäisten näkemyksiä on kuunneltava ja ne on otettava huomioon menettelyjen kaikissa vaiheissa yhteistyössä koulutettujen henkilöiden, kuten psykologien, sosiaalityöntekijöiden ja kulttuurikäsytysten sovittelijoiden, kanssa;

20. suhtautuu myönteisesti turvapaikkalainsäädännön alalla saavutettuun edistykseen ja kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat lainsäädäntö- ja hallintouudistukset, joiden avulla tällaiset säädökset voidaan panna täytäntöön tehokkaasti; muistuttaa kuitenkin, että EU:n turvapaikkapolitiikassa ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin on suhtauduttava ensisijaisesti lapsina, ja kehottaa jäsenvaltioita jättämään ilman huoltajaa olevat alaikäiset mahdollisuuksien mukaan nopeutettujen menettelyjen ja rajamenettelyjen ulkopuolelle; muistuttaa, että jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen, jolla ei ole jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevia omaisia, on jättänyt useita turvapaikkahakemuksia, turvapaikkahakemuksen käsittelystä on kuitenkin vastuussa nimenomaan se jäsenvaltio, jossa alaikäinen oleskelee hakemuksen jätettyään, ja kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksiä; korostaa, että ilman huoltajaa olevien alaikäisten erityistarpeiden vuoksi on välttämätöntä, että heidän turvapaikkahakemuksensa käsitellään ensisijaisina, jotta oikeudenmukainen päätös voidaan tehdä mahdollisimman pian; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään turvapaikanhaku-järjestelmiään, jotta voidaan ottaa käyttöön yhdenmukainen ja lapset huomioiva institutionaalinen kehys, jossa otetaan huomioon ilman huoltajaa olevien alaikäisten ja erityisesti ihmiskaupan uhrien erityistarpeet ja moninaiset vaikeudet;

21. painottaa, että kaikkien ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevien päätösten on perustuttava yksilölliseen arviointiin ja lapsen edun huomioon ottamiseen;

22. tuomitsee tapaukset, joissa alaikäinen yhtäkkiä joutuu täysi-ikäistytyään epävakaisiin olosuhteisiin; kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään parhaita käytänteitä ja säätämään järjestelyistä, joilla alaikäisiä tuetaan täysi-ikäisyyteen siirtymisessä; pitää myönteisinä neuvoston tällä alalla toteuttamia toimia ja kehottaa komissiota sisällyttämään strategiaan suuntaviivoihinsa parhaita käytänteitä, joiden avulla alaikäisille voidaan laatia yhteistyössä näiden kanssa yksilöllisiä tulevaisuudensuunnitelmia;

23. kehottaa jäsenvaltioita määrittämään kunkin osapuolen ja erityisesti jäsenvaltioiden ja paikallisten viranomaisten, hyvinvointipalveluiden, nuorisotyöntekijöiden, perheiden ja laillisten edustajien velvollisuudet, jotka koskevat tulevaisuudensuunnitelmien täytäntöönpanoa ja seurantaa sekä koordinoinnin varmistamista;

24. painottaa tiukasti, että tärkein tavoite on löytää EU:n alueelle saapuneelle ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle tämän tarpeiden ja edun mukainen kestävä ratkaisu; muistuttaa, että tämän päämäärän tavoittelussa on aina lähdettävä liikkeelle selvittämällä perheenyhdistämismahdollisuudet EU:n sisällä ja ulkopuolella edellyttäen, että tämä on lapsen mukaista; tähdentää, että alaikäiseltä voidaan periaatteessa pyytää apua sukulaisten etsinnässä, mutta häntä ei saada velvoittaa osallistumaan tähän niin, että kansainvälisen suojelun tarpeen tutkimisen tulos riippuisi osallistumisesta; palauttaa mieliin, että tapauksissa, joissa alaikäisen tai hänen omaistensa henki on vaarassa, erityisesti jos nämä ovat jääneet alkuperämaahan, kyseisiä henkilöitä koskevien tietojen keräämisessä, käsittelyssä ja luovuttamisessa on noudatettava luottamuksellisuutta, jotta ei vaaranneta asianomaisten henkeä; kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia niiden toimivaltaisia viranomaisia parantamaan yhteistyötä erityisesti poistamalla kaikki perheenjäsenten jäljittämiseen ja/tai jälleenyhdistämiseen liittyvät hallinnolliset esteet ja vaihtamaan keskenään parhaita käytänteitä; pyytää komissiota valvomaan oikeudesta perheenyhdistämiseen annetun direktiivin 2003/86/EY ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa;

25. kehottaa komissiota sisällyttämään strategiaan suuntaviivoihin parhaisiin käytänteisiin perustuvia yhteisiä vaatimuksia ehdoista, joiden on täyttyvä ennen kuin alaikäinen voidaan palauttaa, johdonmukaisella tavalla, lapsen etua kunnioittaen ja siten, että toimet pohjaavat alaikäisten palauttamista koskevia parhaita käytäntöjä koskevaan komission vuonna 2011 julkaisemaan selvitykseen, johon sisältyi myös tarkistusluettelo ja kokoelma parhaita käytänteitä; muistuttaa, ettei palautuspäätöstä voida missään tapauksessa tehdä, jos se ei ole lapsen edun mukainen ja jos se asettaa alaikäisen tai

Torstai 12. syyskuuta 2013

tämän perheen elämän, fyysisen tai psyykkisen terveyden, hyvinvoinnin, turvallisuuden taikka perusoikeudet vaaraan, ja että kunkin alaikäisen yksilöllinen tilanne (myös perheen tilanne perheenyhdistämistapauksessa) on arvioitava kaikilta osin; muistuttaa, että palautuspäätös voidaan tehdä vasta, kun on saatu varmuus, että alaikäinen nauttii kohdemaassa turvallisista, konkreettisista ja mukautetuista järjestelyistä, joissa tämän oikeuksia kunnioitetaan ja joihin on yhdistetty uudelleenkotouttamistoimia kohdemaassa; kehottaa jäsenvaltioita yhdessä alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa sekä yhteistyössä kansalaisjärjestöjen sekä alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa ottamaan käyttöön yhteistyö- ja seurantamekanismeja, joiden avulla voidaan varmistaa alaikäisen turvallinen palautus, ja varmistamaan alaikäisten suojelun ja uudelleenkotouttamisen palautuksen jälkeen; huomauttaa, että tällaiset järjestelyt ovat palautuksen kannalta elintärkeitä; pyytää komissiota korostamaan direktiivin 2008/115/EY arvioinnin yhteydessä kyseisen direktiivin ja etenkin sen 10 artiklan, 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 17 artiklan vaikutusta ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin; vaatii, että EU sitoutuu tehostamaan toimiaan muuttoliikkeen mahdollisten taustatekijöiden, kuten varhaisessa iässä solmittujen avioliittojen ja pakkoavioliittojen, haitallisten perinnekäytänteiden, muun muassa naisten sukuelinten silpomisen, ja seksuaalisen väkivallan, kitkemiseksi kaikkialla maailmassa;

26. korostaa, että ilman huoltajaa olevan alaikäisen kotoutus on toteutettava kunnioittaen kaikilta osin lapsen etnistä, uskonnollista, kulttuurista ja kielellistä taustaa ja siten, että lähtökohtana pidetään yhteistyössä alaikäisen kanssa laadittua tulevaisuudensuunnitelmaa;

27. kehottaa jäsenvaltioita velvoittamaan viranomaiset toteuttamaan toimia, jotka koskevat kerjäämään pakotettuja ilman huoltajaa olevia alaikäisiä; katsoo, että ilman huoltajaa olevien alaikäisten riisto kerjäämiseen pakottamalla on estettävä kaikin keinoin;

o

o o

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Euroopan neuvostolle.

P7_TA(2013)0388

Kongon demokraattisen tasavallan tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta (2013/2822(RSP))

(2016/C 093/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa,
- ottaa huomioon Euroopan unionin korkean edustajan Catherine Ashtonin 30. elokuuta 2013 antaman julkilausuman Pohjois-Kivun tilanteesta sekä hänen 7. kesäkuuta 2012 ja 10. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselmat Itä-Kongon tilanteesta,
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen Paramaribossa Surinamissa 27.–29. marraskuuta 2012 pidetyssä kokouksessa hyväksytyyn päätöslauselman Suurten järvien alueen ja erityisesti Kongon demokraattisen tasavallan itäosan epävakaaasta ja turvattomasta tilanteesta,
- ottaa huomioon Suurten järvien alueesta 22. heinäkuuta 2013 ja Kongon demokraattisen tasavallan itäosan tilanteesta 10. joulukuuta 2012, 19. marraskuuta 2012 ja 25. kesäkuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2052 (2012) Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta, päätöslauselman 1925 (2010), päätöslauselman 1856 (2008), jossa määritetään mandaatti YK:n operaatiolle Kongon demokraattisessa tasavallassa (Monusco), ja päätöslauselman 2098 (2013), jossa Monuscon mandaatti uudistettiin,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 28. kesäkuuta 2013 antaman raportin YK:n vakauttamisoperaatiosta Kongon demokraattisessa tasavallassa,
  - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston puheenjohtajan 25. heinäkuuta 2013 antaman lausuman Suurten järvien alueen tilanteesta,
  - ottaa huomioon Afrikan unionin rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän neuvoston 28. elokuuta 2013 pidetyssä 393. kokouksessa tehdyn päätöksen Suurten järvien alueen tilanteesta ja erityisesti Kongon demokraattisen tasavallan itäosan tilanteesta,
  - ottaa huomioon Suurten järvien alueen kansainvälisen konferenssin (ICGRL) valtioiden ja hallitusten päämiesten 6. elokuuta 2013 ja 24. marraskuuta 2012 antamat julkilausumat Kongon kansantasavallan turvallisuustilanteesta,
  - ottaa huomioon ranskankielisten maiden kansainvälisen järjestön 13. ja 14. lokakuuta 2012 pidetyssä 14. huippukokouksessa annetun päätöslauselman Kongon demokraattisen tasavallan tilanteesta,
  - ottaa huomioon kesäkuussa 2000 allekirjoitetun Cotonoun kumppanuussopimuksen,
  - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009) ja 1960 (2010) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,
  - ottaa huomioon vuoden 1949 Geneven sopimuksen 3 artiklan ja saman sopimuksen toisen pöytäkirjan, joilla kielletään mielivaltaiset teloitukset, raiskaus, pakkovärväys ja muut julmuudet,
  - ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 tehdyn lapsen oikeuksien kansainvälisen yleissopimuksen, jolla erityisesti kielletään lasten osallistuminen aseellisiin konflikteihin,
  - ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liitetyn valinnaisen pöytäkirjan lasten osallistumisesta aseellisiin konflikteihin, jonka Suurten järvien alueen valtiot ovat ratifioineet,
  - ottaa huomioon vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja vuoden 1966 kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
  - ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan, jonka Kongon demokraattinen tasavalta ratifioi vuonna 1982,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että viime heinäkuusta lähtien väkivalta Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa on lisääntynyt ja viihollisuudet M23-järjestön ja hallituksen joukkojen välillä ovat käynnistyneet uudelleen, mikä on johtanut tuhansien ihmisten kuolemaan, lukemattomiin vammautumisiin muun muassa hyökkäyksissä siviilejä ja YK:n rauhanturvaajia vastaan; toteaa, että humanitaarinen tilanne on edelleen hälyttävä;
- B. toteaa, että uusiutuvan aseellisen konfliktin takia Kivun alue on kärsinyt julmuuksista ja välivallasta, mukaan luettuina ryöstely, seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva väkivalta, kidnappaukset, aseellisten joukkojen harjoittama lasten pakkorekrytointi aseellisiin ryhmiin ja ihmisoikeusloukkaukset, jotka aiheuttavat jatkuvaa piinaa ja heikentävät YK:n turvallisuusneuvoston ja alueellisten elinten ponnistuksia konfliktin lopettamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että 28. elokuuta 2013 yksi YK:n rauhanturvaaja kuoli ja 10 loukkaantui M23-kapinallisryhmän hyökkäyksessä Kibatin ylängöllä Pohjois-Kivussa, jossa Monusco tuki Kongon puolustusvoimia Goman alueen siviiliväestön suojelemisessa;
- D. ottaa huomioon, että yli 2,7 kotiseudultaan siirtymään joutunutta ihmistä on paennut kodeistaan, yksin vuonna 2012 yli miljoona, ja yli 440 000 kongolaista pakolaista on paennut muihin Afrikan maihin, ja että noin 6,4 miljoonaa ruokaa ja hätäapua tarvitsevaa ihmistä hädin tuskin pysyy hengissä epävakaisissa oloissa, jotka johtuvat toistuvista taisteluista sekä ihmisoikeuksien että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksista Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- E. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien loukkauksiin ja sotarikoksiin syyllistyneiden syyttämättä jättäminen Kongon demokraattisessa tasavallassa edistää rankaisemattomuuden ilmapiiriä ja kannustaa tekemään lisää rikoksia;
- F. ottaa huomioon, että neuvottelut kapinallisryhmien ja Kongon demokraattisen tasavallan valtion välillä katkesivat toukokuussa 2013; muistuttaa, että M23-järjestön kapinalliset integroitiin armeijaan vuoden 2 000 rauhansopimuksen jälkeen, mutta he nousivat kapinaan huhtikuussa 2012 ja muodostavat yhden tusinasta aseellisesta ryhmästä, jotka taistelevat tällä luonnonvaroiltaan rikkaalla alueella;
- G. ottaa huomioon, että ICGLR:n seitsemäs huippukokous käynnistyi 5. syyskuuta 2013 ja että se kehotti käynnistämään rauhanneuvottelut uudelleen ja saattamaan ne nopeasti päätökseen;
- H. ottaa huomioon, että 28. maaliskuuta 2013 YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 2098 (2013) Monuscon mandaattia jatkettiin 31. maaliskuuta 2014 asti ja luotiin poikkeuksellisesti erityinen "interventioprikaati", joka on osa operaation nykyistä 19 815 sotilaan vahvuutta;
- I. ottaa huomioon, että vuonna 2012 ICGLR:n jäsenvaltiot käynnistivät yhteisen varmennusjärjestelmän, jolla pyritään seuraamaan joukkojen liikkeitä Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa ja ottamaan käyttöön suunnitellut puolueettomat kansainväliset joukot;
- J. ottaa huomioon, että YK:n asiantuntijaryhmä julkaisi todisteita, jotka yhdistävät Ruandan ja kapinalliset, ja että Yhdysvallat kehotti Ruandaan lopettamaan tällaisen tuen; ottaa huomioon, että Ruanda on toistuvasti kiistänyt kaikenlaiset yhteydet M23-järjestöön;
- K. toteaa, että seksuaalisen väkivallan ja laajamittaisten raiskausten käytöllä aseena sodassa on erittäin tuhoisia seurauksia, kuten uhrien fyysinen ja henkinen tuhoutuminen, ja että niitä on siksi pidettävä sotarikoksina; ottaa huomioon, että kansalliset viranomaiset ja kansainvälinen yhteisö ovat investoineet runsaasti oikeusjärjestelmän ja erityisesti sen sotilaallisen osan vahvistamiseen ja kannustaneet käynnistämään tutkinta- ja syytösmenettelyjä seksuaalisesta väkivallasta; ottaa huomioon, että oikeudenkäyntejä on pidetty, mutta tuomioita ei ole pantu täytäntöön ja että monissa tapauksissa syyllisiksi todetut ovat voineet paeta, eikä korvausten tarjoamiseksi uhreille ole tehty paljoakaan;
- L. katsoo, että konfliktin seurauksiin on puututtava ja että tähän käytettäviä keinoja ovat erityisesti demilitarisointi, paikallishallinnon uudistaminen, entisten taistelijoiden kotiuttaminen ja uudelleen integroiminen, pakolaisten paluu kotimaahan, maan sisäisten pakolaisten asuttaminen sekä toteuttamiskelpoisten kehitysohjelmien toteuttaminen;
- M. ottaa huomioon, että Euroopan unioni pyrkii palauttamaan oikeus- ja turvallisuusjärjestelmän (poliisi ja armeija) toiminnan ja saattamaan ne toimintakuntoon tarjoamalla taloudellista ja teknistä apua ja kouluttamalla henkilöstöä operaatioiden "EUSEC RD" ja "EUPOL RD" puitteissa;
- N. ottaa huomioon, että maan luonnonvarojen laitton hyödyntäminen, jossa osa luonnonvaroista päätyy muihin maihin, on eräs konfliktia lietsovista ja pahentavista tekijöistä Kongon demokraattisessa tasavallassa, ja luo yhä turvattomuutta koko alueella;
- O. ottaa huomioon, että kasvava työttömyys, sosiaalinen kriisi, elintarviketriisi, peruspalvelujen riittämättömyys, väestön köyhtyminen ja ympäristön tilan heikentyminen Kongon demokraattisessa tasavallassa ovat osaltaan syynä tämän maan ja Suurten järvien alueen epävakauteen;
- P. ottaa huomioon, että viime kuukausina ei ole edistytty ihmisoikeuksien puolustajien suojaamista koskevan lakiesityksen laatimisessa ja että ihmisoikeusaktivistien ja journalistien painostaminen Kongon demokraattisessa tasavallassa on lisääntynyt, heitä on pidätetty mielivaltaisesti ja peloteltu; toteaa, että mitään ei ole tehty näihin rikoksiin syyllistyneiden tuomiseksi oikeuden eteen;
- Q. ottaa huomioon, että 9. huhtikuuta 2013 korkeimmassa sotilastuomioistuimessa käynnistettiin uudelleen vetoamus-oikeudenkäynti kesäkuussa 2010 tapahtuneesta Floribert Chebeyan murhasta, joka oli Voice of the Voiceless -järjestön (VSV) toiminnanjohtaja ja World Organisation Against Torturen (OMCT) toiminnanjohtaja, ja Fidèle Bazanan murhasta, joka oli VSV:n jäsen, mutta sen jälkeen puolustusasianajat Peter Ngomo Milambo, Emmanuel Ilunga Kabengele ja Regine Sesepe ovat saaneet uhkauksia;

Torstai 12. syyskuuta 2013

R. ottaa huomioon, että 7. elokuuta 2013 Pweton alueella Katangan provinssissa sijaitsevassa Kawakolon kylässä kapinallisryhmän jäsenet murhasivat julmasti valtioista riippumattoman Libertas-järjestön jäsenen Godfrey Mutombon ja että vuodesta 2011 samat henkilöt ovat levittäneet kauhua eräissä kylissä provinssin pohjoisosassa;

1. on erittäin huolissaan Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa tapahtuneesta viimeaikaisesta väkivallan lisääntymisestä, jolla on vakavia poliittisia, taloudellisia, sosiaalisia, humanitaarisia ja turvallisuuteen liittyviä vaikutuksia maassa ja kaikkialla alueella, joka jo nyt on hauras ja epävakaa;

2. tuomitsee jyrkästi äskettäiset väkivaltaisuuudet Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa ja erityisesti M23-ryhmän ja muiden aseellisten ryhmien, varsinkin FDLR:n (Democratic Forces for the Liberation of Rwanda) tekemät umpimähkäiset kranaatti-iskut, jotka ovat kylväneet kuolemaa, aiheuttaneet vammoja ja tuhoa siviiliväestön keskuudessa; tuomitsee kapinallisten Monusco-joukkoja vastaan kohdistamat hyökkäykset, joissa on kuollut useita ihmisiä, mukaan lukien tansanialainen rauhanturvaaja, ja monia muita haavoittunut; kehottaa kaikkia asianosaisia osapuolia antamaan pääsyn ja suojaa humanitaarisille järjestöille, jotka saapuvat auttamaan kärsivää siviiliväestöä;

3. vaatii välittömästi lopettamaan kaikki ihmisoikeuksien loukkaukset, myös hälyttävän ja laajalle levinneen seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan (YK:n turvallisuusneuvoston 19. kesäkuuta 2008 antaman päästölauselman 1820 (2008) mukaisesti) ja valitettavan lasten rekrytoinnin ja käytön armeijoissa; ilmaisee solidaarisuutensa Kongon demokraattisen tasavallan kansalle, joka sodasta kärsii;

4. kehottaa painokkaasti kaikkia asianosaisia viranomaisia toteuttamaan välittömästi toimia puolueettomien ja perusteellisten tutkimusten tekemiseksi kaikista aiemmista ja nykyisistä ihmisoikeuksien loukkauksista ja toimimaan täydessä yhteistyössä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa; kehottaa toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että ihmisoikeuksien loukkauksiin, sotarikoksiin, ihmisyden vastaisiin rikoksiin, naisiin kohdistuviin seksuaalirikoksiin ja lapsisotilaiden värväämiseen syyllistyneistä henkilöistä ilmoitetaan, heidät tunnustetaan ja asettamaan syytteeseen ja heitä rangaistaan kansallisten ja kansainvälisten rikoslakien mukaisesti;

5. tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen ulkoisen tuen antamisen M23-ryhmälle ja muille tuhoa aiheuttaville voimille Kongon demokraattisessa tasavallassa ja vaatii välittömästi ja pysyvästi lopettamaan sellaisen tuen;

6. tukee Monuscon interventioprikaatia, jonka tehtävänä on hyökätä aseellisia ryhmiä, myös M23-ryhmää, vastaan, kiittää Monuscon ripeitä toimia joilla prikaatin tehtävä, erityisesti siviilien suojeleminen, toteutetaan, ja kannustaa jatkamaan näitä ponnistuksia; kehottaa erityisesti YK:n turvallisuusneuvostoa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet turvallisuusneuvoston päästölauselman 2098 (2013) mukaisesti siviilien suojelemiseksi Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa;

7. kehottaa laajennettua yhteistä varmennusmekanismia (EJVM) tutkimaan perusteellisesti, mistä tappava kranaattituli ja pommit tulevat Kongon demokraattisen tasavallan alueelta naapurimaahan Ruunaan; kehottaa lisäämään EJVM:n raporttien avoimuutta ja säännöllisyyttä;

8. korostaa, että kaikenlaiset suorat väliintulot Kongon demokraattisen tasavallan naapurimaista voivat vain pahentaa tilannetta; kehottaa kaikkia asiaankuuluvia alueen toimijoita äärimmäiseen pidättyvyyteen ja pidättymään kaikenlaisista toimista ja lausunnoista, jotka voivat johtaa tilanteen heikentymiseen entisestään; kehottaa naapurimaita kunnioittamaan täysimääräisesti Kongon demokraattisen tasavallan itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta;

9. suhtautuu myönteisesti ICGLR:n jäsenvaltioiden, AU:n ja YK:n toimiin ja aloitteisiin, joilla pyritään kriisin kestävään, rakenteelliseen ja rauhanomaiseen poliittiseen ratkaisemiseen; kehottaa kunnioittamaan kaikkia rauhaa, turvallisuutta ja yhteistyötä (PSC) koskevaan puitesopimukseen sisältyviä määräyksiä;

10. kehottaa Suurten järvien alueen maita, erityisesti helmikuussa 2013 Addis Abeban sopimuksen puitteissa tehtyjä sitoumuksia noudattaen, edistämään yhdessä rauhaa, vakautta ja turvallisuutta alueellisen taloudellisen kehityksen vahvistamiseksi ja kiinnittämään erityistä huomiota sovinnontekoon, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, rankaisemattomuuden torjumiseen, puolueettoman oikeusjärjestelmän luomiseen ja hallinnon suurempaan vastuullisuuteen;

Torstai 12. syyskuuta 2013

11. suhtautuu myönteisesti 5. syyskuuta 2013 Kampalassa ICGLR:n puheenjohtajan, Ugandan presidentin Yoweri Musevenin suojeluksessa järjestettyyn keskusteluun rauhasta alueella; kehottaa kaikkia asianosaisia toimijoita osallistumiseen ja kannustaa Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisia tukemaan vuoropuhelua yhteisöjen kesken, erityisesti niiden, jotka ovat joutuneet kärsimään konfliktista;
12. kehottaa Afrikan unionia ja Suurten järvien alueen valtioita toteuttamaan lisätoimia luonnonvarojen laittoman hyväksikäytön ja kaupan estämiseksi; katsoo, että kyseinen laitton toiminta on yksi syy aseiden leviämislle ja salakuljetukselle, jotka puolestaan merkittäväällä tavalla lietsovat ja pahentavat konflikteja Suurten järvien alueella;
13. kehottaa kansainvälistä yhteisöä, myös EU:ta, AU:ta ja YK:ta, tekemään edelleen kaikkensa tarjotakseen Kongon demokraattisen tasavallan itäosan väestölle koordinoitua ja tehokkaampaa apua ja osallistukseen toimiin, joilla vastataan humanitaariseen katastrofiin;
14. suhtautuu myönteisesti komission antamaan 10 miljoonan euron lisämäärärahaan pikaisesti tarvittavan avun antamiseksi 2,5 miljoonalle ihmiselle Kongon demokraattisessa tasavallassa, mikä nostaa EU:n hätäavun Kongon demokraattiselle tasavallalle ja Suurten järvien alueelle 71 miljoonaan euroon vuonna 2013 ja tekee EU:sta suurimman humanitaarisen avun antajan;
15. vaatii Kongon demokraattisen tasavallan hallitusta saattamaan valmiiksi turvallisuusalan uudistukset ja kehottaa toteuttamaan toimia sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla valtion auktoriteetin lisäämiseksi ja oikeusvaltion periaatteen noudattamiseksi Kongon demokraattisessa tasavallassa erityisesti hallintotavan ja turvallisuuden alalla, mukaan lukien läheinen yhteistyö EU:n sotilasapuoperaation (EUSEC) kanssa ja EU:n poliisiapuoperaation (EUPOL) kanssa; katsoo, että tämän yhteistyön olisi jatkuttava, jotta rauha ja turvallisuus voidaan vakiinnuttaa sekä maassa että Suurten järvien alueella;
16. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan parlamenttia, senaattia ja presidentti Joseph Kabilaa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet demokratian vakiinnuttamiseksi ja kaikkien poliittisten voimien aidon osallistumisen varmistamiseksi niin, että kansan tahto voidaan ilmaista maan hallinnossa, perustuslain ja lainsäädännön mukaisesti sekä järjestää vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit; muistuttaa, että on otettava huomioon EU:n vuoden 2011 vaalitarkkailuvaltuuskunnan suositukset, toteutettava välttämättömät uudistukset vaalien järjestämiseksi säännöllisin väliajoin, mukaan luettuna sen varmistaminen, että järjestetään paikallisvaalit;
17. kehottaa Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisia varmistamaan kaikissa olosuhteissa ihmisoikeuksien puolustajien fyysisen ja henkisen koskemattomuuden ja toimittamaan nopeat, perusteelliset, puolueettomat ja avoimet tutkinnat, jotta voidaan tunnistaa kaikki uhkauksiin, hyökkäyksiin ja useiden ihmisoikeuksien puolustajien murhiin syyllistyneet;
18. korostaa, että on tärkeää säätää pitkään odotetut säädökset, mukaan luettuina laki ihmisoikeuksien puolustajien suojelusta ja laki kansallisen lainsäädännön saattamisesta Rooman peruskirjan mukaiseksi;
19. suosittelee, että YK:n ihmisoikeusneuvoston 24. istunnossa annetaan voimakas päätöslauselma, jolla otetaan jälleen käyttöön jonkinlainen ihmisoikeuksien seurantarjestelmä Kongon demokraattisessa tasavallassa, ja pyytää YK:n ihmisoikeusvaltuutettua antamaan raportin ihmisoikeustilanteesta Kongon demokraattisessa tasavallassa;
20. vaatii Kongon demokraattisen tasavallan viranomaisia varmistamaan, että tosiasiallisesti luodaan erityinen sekatuomioistuin auttamaan rankaisemattomuuden torjunnassa ja tuomitsemaan Kongon demokraattisessa tasavallassa vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksiin, mukaan luettuna naisiin kohdistuva seksuaalinen väkivalta, syyllistyneet;
21. katsoo, että avoin mahdollisuus käyttää Kongon demokraattisen tasavallan luonnonvaroja ja valvoa niitä sekä resurssien tasaveroisen jakaminen valtion talousarvion kautta on välttämätöntä maan kestävä kehityksen kannalta; kehottaa siksi Afrikan unionia ja Suurten järvien alueen maita toteuttamaan lisätoimenpiteitä, joilla torjutaan luonnonvarojen laitonta hyödyntämistä ja kauppaa, ja kehottaa Euroopan unionia ja koko kansainvälistä yhteisöä vahvistamaan yhteistyötä Kongon demokraattisen tasavallan kanssa tällä alalla;

Torstai 12. syyskuuta 2013

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Afrikan unionille, Suurten järvien alueen valtioiden hallituksille, Kongon demokraattisen tasavallan presidentille, pääministerille ja parlamentille, YK:n pääsihteerille, seksuaalista väkivaltaa konflikteissa käsittelevälle YK:n erityisedustajalle, YK:n turvallisuusneuvostolle ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

P7_TA(2013)0389

Keski-Afrikan tasavallan tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Keski-Afrikan tasavallasta (2013/2823(RSP))**

(2016/C 093/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Librevillessä (Gabon) 11. tammikuuta 2013 tehdyn, Keski-Afrikan tasavallan poliittis-sotilaallisen kriisin ratkaisemista koskevan sopimuksen, joka allekirjoitettiin Keski-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECCAS) valtionpäämiesten ja pääministerien suojeluksessa ja jossa esitetään ehdot maan kriisin lopettamiselle,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 14. elokuuta 2013 esittämän raportin Keski-Afrikan tasavallan tilanteesta sekä raportit, joita ovat julkaisseet Yhdistyneiden kansakuntien rauhanrakennustoimisto Keski-Afrikan tasavallassa (Binuca), humanitaaristen asioiden alipääsihteerin ja ihmisoikeuksista vastaava apulaispääsihteerin,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 24. tammikuuta 2013 antaman päätöslauselman 2088 (2013) ja YK:n turvallisuusneuvoston Keski-Afrikan tasavaltaa koskevat julkilausumat ja pyytää turvallisuusneuvostoa tukemaan afrikkalaisten johtamaa uutta operaatiota,
- ottaa huomioon Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden neuvoston 19. heinäkuuta 2013 tekemän päätöksen, jolla hyväksyttiin rauhanturvaoperaation käynnistäminen afrikkalaisin voimin 1. elokuuta 2013 alkaen,
- ottaa huomioon ECCASin ylimääräiset valtionpäämiesten ja pääministerien huippukokoukset, jotka järjestettiin N'Djamenassa (Tšad) 21. joulukuuta 2012, 3. huhtikuuta 2013 ja 18. huhtikuuta 2013, ja kokousten päätökset, joiden mukaan perustetaan kansallinen siirtymäneuvosto (NTC), jolla on lainsäädännöllinen ja perustuslaillinen valta, ja hyväksytään etenemissuunnitelma Keski-Afrikan tasavallan siirtymäkauden prosessia varten,
- ottaa huomioon kansainvälisen yhteysryhmän 3. toukokuuta 2013 Brazzavillessa (Kongo) pitämän kokouksen, jossa hyväksyttiin siirtymäkauden etenemissuunnitelma ja perustettiin erityisrahasto Keski-Afrikan tasavallan auttamiseksi,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 21. joulukuuta 2012, 1. ja 11. tammikuuta 2013, 25. maaliskuuta 2013, 21. huhtikuuta 2013 ja 27. elokuuta 2013 antamat julkilausumat Keski-Afrikan tasavallan tilanteesta,
- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta ja pelastuspalveluasioista vastaavan komission jäsenen 21. joulukuuta 2012 antaman julkilausuman uusien taistelujen puhkeamisesta Keski-Afrikan tasavallassa,
- ottaa huomioon AKT-EU-yleiskokouksen 19. kesäkuuta 2013 antaman päätöslauselman Keski-Afrikan tasavallasta,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 27. joulukuuta 2012 sekä 4. ja 11. tammikuuta 2013 antamat lehdistötiedotteet Keski-Afrikan tasavallasta,
  - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin 26. joulukuuta 2012 antaman julkilausuman, jossa hän tuomitsi kapinallisten hyökkäykset ja kehotti kaikkia osapuolia noudattamaan ECCASin N'Djamenassa 21. joulukuuta 2012 tekemiä päätöksiä, sekä Ban Ki-moonin 5. elokuuta 2013 antaman julkilausuman, jossa hän vaati tekemään lopun Keski-Afrikan tasavallan vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin liittyvästä rankaisemattomuudesta, mukaan luettuna mahdolliset sanktiot,
  - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeuskomissaarin Navanethem Pillayn 16. huhtikuuta 2013 antaman lausunnon, jossa hän vaati tekemään lopun väkivallasta ja palauttamaan maahan oikeusvaltion,
  - ottaa huomioon Afrikan unionin komission puheenjohtajan Nkosazana Dlamini-Zuman 12., 19. ja 31. joulukuuta 2012 antamat julkilausumat Keski-Afrikan tasavallan tilanteesta,
  - ottaa huomioon tarkistetun Cotonoun sopimuksen,
  - ottaa huomioon 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman Keski-Afrikan tasavallan tilanteesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että jotkut Séléka-liittouman osat ovat 24. maaliskuuta 2013 saavutetun sotilaallisen voiton ja valtaan pääsyn jälkeen lisänneet väärinkäytöksiä, raiskauksia, rikoksia, fyysisiä väkivallantekoja, varkauksia, ryöstelyä ja muita ihmisoikeusrikkomuksia sekä pääkaupungissa että maaseudulla täysin hallitsemattomasti;
- B. ottaa huomioon, että 20. elokuuta 2013 Sélékan johtama aseriisuntaoperaatio Boy-Rabéssa alueella, joka on entisen presidentin François Bozizén seuraajien hallinnassa, johti 11 ihmisen surmaan ja kymmenien haavoittumiseen, ja operaation jälkeen esiintyi ryöstelyä;
- C. ottaa huomioon, että 28. elokuuta 2013 yli 5 000 Banguin asukasta pakeni Keski-Afrikan suurimmalle kansainväliselle lentokentälle piiloutuakseen ryösteleviltä entisiltä kapinallistaistelijoilta ja pysytteli kenttäalueella noin 18 tuntia;
- D. ottaa huomioon, että vaarana on, että syrjäytettyä presidenttiä François Bozizéa kannattavat Keski-Afrikan armeijan entiset yksiköt käynnistävät uudelleen aseelliset vihamielisyydet, ja ottaa huomioon uskonnollisten jännitteiden hyväksikäytön ja siitä aiheutuvat riskit;
- E. ottaa huomioon, että 4. syyskuuta 2013 Banguin tuomioistuimen syyttäjä vaati 10 vuoden vankeutta 24 entiselle Séléka-kapinalliselle, jotka oli tuotu tuomittaviksi ensimmäisessä oikeudenkäynnissä, jossa käsiteltiin Keski-Afrikan tasavallassa tapahtuneita väärinkäytöksiä;
- F. toteaa, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on yksi Euroopan unionin perusarvoista ja keskeinen osa Cotonoun sopimusta;
- G. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien loukkauksiin ja sotarikoksiin syyllistyneiden syyttämättä jättäminen edistää rankaisemattomuuden ilmapiiriä ja kannustaa tekemään lisää rikoksia;
- H. ottaa huomioon, että 7. elokuuta 2013 kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) syyttäjä antoi toisen varoituksen siitä, että Keski-Afrikan tasavallassa tehdyt rikokset saattavat kuulua ICC:n toimivaltaan ja että hänen virastonsa nostaa tarvittaessa syytteet;
- I. ottaa huomioon, että väkivaltaisuudet ovat johtaneet uusiin väestön siirtymiin ja että Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avun toimisto arvioi, että kolmannes väestöstä on jättänyt kotipaikkansa ja kärsii aliravitsemuksesta ja että 1,6 miljoonaa ihmistä tarvitsee kipeästi apua ja 200 000:lla on terveysongelmia, 484 000 elää vakavassa elintarvikkeiden puutteessa, 206 000 ihmistä on maan sisäisenä pakolaisena ja 60 000 on pakolaisena naapurimaissa; ottaa lisäksi huomioon, että 650 000 lasta ei enää käy koulua, koska aseelliset ryhmät miehittävät kouluja, ja että joukot ja aseelliset ryhmittymät ovat värvänneet 3 500 lasta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0033.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- J. ottaa huomioon, että 21. elokuuta 2013 Kamerunin viranomaiset sulki tilapäisesti rajan Keski-Afrikan tasavaltaan väitetyään, että Séléka-kapinalliset olivat hyökänneet Toktoyon rajakaupunkiin ja surmanneet kamerunilaisen rajavartijan; ottaa huomioon, että rajan avaamisen jälkeen kuorma-autonkuljettajat empivät rajan ylittämistä Keski-Afrikan puolelle huonontuneiden turvallisuusolojen vuoksi;
- K. ottaa huomioon, että Keski-Afrikan tasavaltaan kohdistuu sosiaalisia ja taloudellisia haasteita, kun julkinen ja yksityinen sektori on ryöstetty ja tuhottu, mikä vaarantaa vakavalla tavalla maan hallinnon ja taloudellisen kudoksen ja aiheuttaa sosiaalisia mullistuksia; ottaa huomioon, että myös sairaalat on suurelta osin ryöstetty, mikä on luonut maahan katastrofaalisen terveystilanteen;
- L. muistuttaa, että Librevillen sopimus muodostaa siirtymäjärjestelyjen perustan; ottaa huomioon, että 18 kuukauden siirtymäkauden päätteeksi olisi järjestettävä vapaat, demokraattiset, avoimet ja säännönmukaiset vaalit mutta että valtionpäämies, pääministeri, siirtymäkauden hallituksen jäsenet ja NTC:n puhemiesjäsenet eivät voi osallistua niihin;
- M. ottaa huomioon, että NTC perustettiin 3. huhtikuuta 2013 pidetyssä ECCAS-huippukokouksessa, ja ottaa huomioon, että 18. huhtikuuta 2013 pidetyssä kokouksessa vahvistettiin sen kokoonpanoa ja toimintaa koskeva etenemissuunnitelma;
- N. ottaa huomioon, että Keski-Afrikan tasavaltaa käsittelevä kansainvälinen yhteysryhmä perustettiin toukokuussa 2013 koordinoimaan alueellista, mantereen laajuisia ja kansainvälistä toimintaa, jotta saavutettaisiin pysyvä ratkaisu maan toistuviin ongelmiin;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan unioni käy säännöllistä poliittista vuoropuhelua Keski-Afrikan tasavallan kanssa Cotonoun sopimuksen mukaisesti ja se on maan pääasiallinen tukija ja päätti 8. heinäkuuta 2013 lisätä humanitaarista apua 8 miljoonalla eurolla, mikä nostaa määrän 20 miljoonaan euroon; ottaa huomioon, että tämä EU:n apu ei riitä ja että muidenkin kansainvälisten kumppaneiden on osallistuttava;
- P. ottaa huomioon, että Keski-Afrikan tasavalta on kärsinyt epävakaudesta ja poliittista levottomuuksista vuosikymmenten ajan aina siitä lähtien kun se itsenäistyi vuonna 1960; toteaa, että vaikka Keski-Afrikan tasavalta on luonnonvaroiltaan (puutavaraa, kultaa, timantteja, uraania jne.) rikas maa, se on YK:n inhimillisen kehityksen indeksillä 187 maan joukossa vasta sijalla 179 ja noin 70 prosenttia sen väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella ja näin ollen se on yksi maailman köyhimmistä maista;
1. tuomitsee sen, että Séléka-liittouman aseelliset joukot ottivat perustuslaillisen vallan 24. maaliskuuta 2013;
  2. on vakavasti huolissaan Keski-Afrikan tasavallan tilanteesta, jolle on tyypillistä lain ja järjestyksen täydellinen romahtaminen ja oikeusvaltion puuttuminen; tuomitsee viimeisimmät väkivallanteot, jotka ovat edelleen heikentäneet jopa alkeellisimpia peruspalveluja maassa ja pahentaneet entisestään vakavaa humanitaarista tilannetta, joka vaikuttaa koko väestöön;
  3. kehottaa Keski-Afrikan tasavallan viranomaisia toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä, jotta voidaan suojella siviiliväestöä, lopettaa lasten värväminen ja käyttö aseellisissa ryhmissä sekä palauttaa turvallisuus ja yleinen järjestys sekä perustason sähkö- ja vesipalvelut;
  4. tuomitsee jyrkästi humanitaarisen oikeuden vakavat rikkomiset sekä ihmisoikeuslainsäädännön laajalle levinneet rikkomiset erityisesti Séléka-liittouman joidenkin osien toimesta, mukaan luettuina mielivaltaiset surmat ja teloitukset, tahdonvastaiset katoamiset, sattumanvaraiset pidätykset ja vangitsemiset, kidutus, seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva väkivalta ja lapsisotilaiden värväys;
  5. kehottaa Keski-Afrikan viranomaisia ja kaikkia sidosryhmiä puuttumaan maan toistuvien kriisien rakenteellisiin syihin ja tekemään yhteistyötä pannakseen täytäntöön Librevillen sopimuksen, jossa asetetaan ehtoja maan siirtymäkaudelle ja paluulle perustuslailliseen järjestykseen tavoitteena pitkään kestävä rauhan ja demokraattisten ratkaisujen saavuttaminen;
  6. vetoaa kansainvälisiin kumppaneihin, jotta ne tukisivat täysin yhteisiä ponnisteluja turvallisuuden, humanitaarisen avun ja oikeusvaltion rakentamisen alalla; kehottaa YK:n turvallisuusneuvostoa tarkastelemaan kiireellisesti Afrikan unionin pyyntöä, joka koskee rahoitusta 3 600:sta siviili- ja sotilashenkilöstä koostuvalle rauhanturvaoperaatiolle Keski-Afrikan tasavallassa;
  7. tukee meneillään olevaa siirtymistä Keski-Afrikan rauhan vakiinnuttamisoperaatiosta (Micopax) afrikkalaisen johdon alaisuudessa toteutettavaan Keski-Afrikan tukiopeeraatioon (AFISM-CAR), jonka toimivaltaa olisi käytettävä YK:n suojeluksessa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

8. pitää myönteisenä, että ECCAS-valtionpäämiehet ovat päättäneet lisätä merkittävästi Keski-Afrikan monikansallisten joukkojen (FOMAC) kokoa ja antaa asianmukaisen valtuutuksen Keski-Afrikan tasavallan tilanteen turvaamiseksi; on samalla huolissaan siitä, että vaikka Keski-Afrikan tasavaltaan on lähetetty 1 300 miehen vahvuiset ECCAS-joukot, ne eivät ole pystyneet estämään maata luisumasta laittomuuden tilaan; toteaa, että Keski-Afrikan tasavallan heikkenevä tilanne voisi johtaa alueelliseen epävakauteen;
9. kehottaa ilmoittamaan ihmisoikeuksien loukkauksiin, sotarikoksiin, ihmisyyden vastaisiin rikoksiin, naisiin kohdistuviin seksuaalirikoksiin ja lapsisotilaiden värväämiseen syylistyneistä, tunnistamaan nämä henkilöt ja asettamaan heidät syytteeseen sekä rankaisemaan heitä kansallisten ja kansainvälisten rikoslakien mukaisesti; toteaa tässä yhteydessä, että Keski-Afrikan tasavallan tilanne on jo saatettu kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen ja että tuomioistuimen perussäännön mukaan kansanmurha, rikokset ihmisyyttä vastaan tai sotarikokset eivät vanhene;
10. pitää myönteisenä Keski-Afrikan tasavallan päätöstä käynnistää ohjelma laittomien aseiden keräämiseksi vastauksena väkivaltaan ja pikkurikollisuuteen kroonisesti epävakassa maassa; vaatii hallitusta tekemään tästä toimenpiteestä pakollisen;
11. panee merkille, että on asetettu yhteinen tutkintakomitea tarkastelemaan Sélékan valtaanpääsyn jälkeen tapahtuneita väärinkäytöksiä, ja kehottaa kaikkia tähän toimintaan osallistuvia osapuolia työskentelemään yhdessä kansallisen sovinnon puolesta;
12. pitää lisäksi tarpeellisena puuttua konfliktien seurauksiin erityisesti siten, että uudistetaan armeija ja turvallisuusjoukot, demilitarisoidaan, demobilisoidaan ja uudelleenintegroidaan entiset sotilaat, kotiutetaan pakolaiset, mahdollistetaan hätäsiirtolaisten kotiinpaluu ja pannaan täytäntöön kestäviä kehitysyhteistyöohjelmia;
13. toteaa, että kattava poliittinen ratkaisu, joka sisältää tulojen oikeudenmukaisen jakamisen valtion budjetista, on tärkeä etsittäessä ratkaisua kriisiin ja tasoitettaessa tietä alueen kestäväälle kehitykselle; kehottaa YK:n pääsihteeriä nimittämään asiantuntijapaneelin tutkimaan Keski-Afrikan tasavallan maatalous- ja kaivannaisresurssien hyödyntämistä siten, että voidaan luoda oikeudellinen kehys, joka mahdollistaa sen, että maan resurssit hyödyttävät sen väestöä;
14. pitää myönteisenä, että EU on lisännyt tukeaan Keski-Afrikan humanitaarisen kriisin helpottamiseksi, ja kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita maan johtavina avunantajina parantamaan koordinoitua muiden avunantajien ja kansainvälisten instituutioiden kanssa, jotta voidaan riittävällä tavalla täyttää kiireelliset humanitaariset tarpeet ja lievittää Keski-Afrikan tasavallan väestön kärsimyksiä; pyytää, että New Yorkissa syyskuussa 2013 pidettävän YK:n yleiskokouksen yhteydessä järjestetään Keski-Afrikan tasavaltaa käsittelevä kansainvälinen kokous;
15. vaatii tehostamaan Keski-Afrikan tasavallan suostumuksella kansainvälistä toimintaa ARS:n jäsenten pidättämiseksi, jotta tämän rikollisen ryhmittymän tuhotyöt saadaan loppumaan;
16. vaatii Keski-Afrikan tasavallan viranomaisia täyttämään kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntöön sisältyvät velvoitteet, joita maa on sitoutunut noudattamaan;
17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, Afrikan unionin toimielimille, Keski-Afrikan talousyhteisölle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariseen edustajakokoukselle sekä Euroopan unionin jäsenvaltioille.

Torstai 12. syyskuuta 2013

P7_TA(2013)0390

Bahrainin tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Bahrainin ihmisoikeustilanteesta (2013/2830(RSP))

(2016/C 093/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Bahrainista 27. lokakuuta 2011 ⁽¹⁾, 15. maaliskuuta 2012 ⁽²⁾ ja 17. tammikuuta 2013 ⁽³⁾ antamansa aiemmat päätöslauselmat,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien alivaliokunnan valtuuskunnan vierailun Bahrainiin 19. ja 20. joulukuuta 2012 ja valtuuskunnan antaman lehdistötiedotteen ja ottaa huomioon suhteista Arabian niemimaahan vastaavan valtuuskunnan vierailun 27.–30. huhtikuuta 2013 ja sen antaman lehdistötiedotteen,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Bahrainista antamat julkilausumat ja erityisesti hänen 7. tammikuuta, 11. helmikuuta ja 1. heinäkuuta 2013 antamansa julkilausumat,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin antamat lausumat, erityisesti 8. tammikuuta 2013 annetun lausuman, sekä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun tiedottajan 6. elokuuta 2013 antaman lausuman,
- ottaa huomioon EU:n ja Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) 23. istunnon ja ministerikokouksen, joka pidettiin Manamassa, Bahrainissa 30. kesäkuuta 2013,
- ottaa huomioon Bahrainin kansalliskokouksen 28. heinäkuuta 2013 pitämän ylimääräisen kokouksen, jonka johdosta maan kuningas Hamad bin Isa Al Khalifa antoi poikkeussäädöksiä,
- ottaa huomioon Bahrainissa vuonna 2006 annetut lait, jotka koskevat yhteiskunnan suojelemista terroriteoilta,
- ottaa huomioon Kairossa 1. syyskuuta 2013 kokoontuneen Arabiliigan ministerineuvoston päätöksen perustaa Bahrainin pääkaupunkiin Manamaan arabimaiden yhteinen ihmisoikeustuomioistuin,
- ottaa huomioon Bahrainin riippumattoman tutkintalautakunnan marraskuussa 2011 antaman raportin ja sen seuranta koskevan raportin, joka annettiin 21. marraskuuta 2012,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleis-sopimuksen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, lapsen oikeuksien yleissopimuksen sekä ihmisoikeuksista tehdyn Arabiliiton peruskirjan, joiden kaikkien sopimuspuolena Bahrain on,
- ottaa huomioon vuonna 2004 laaditut ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat, jotka on ajantasaisesti vuodelta 2008,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 125.

⁽²⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 111.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0032.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- A. ottaa huomioon, että Bahrainin ihmisoikeustilanne on edelleen huolestuttava demokratiaa vaatineiden mielenosoitusten vuonna 2011 tapahtuneen tukahduttamisen jälkeen; toteaa, että monilla Bahrainin hallituksen viimeaikaisilla toimilla loukataan ja rajoitetaan yhä vakavasti Bahrainin eräiden väestöryhmien oikeuksia ja vapauksia, erityisesti yksilöiden oikeutta rauhanomaiseen mielenilmaisuun, ilmaisunvapautta ja digitaalista vapautta; ottaa huomioon, että Bahrainin viranomaiset tukahduttavat edelleen rauhanomaisia poliittisia mielenosoituksia ja turvallisuus- ja poliisijoukot käyttävät suhteetonta voimaa ja kidutusta;
- B. panee merkille, että ihmisoikeusaktivistit joutuvat Bahrainissa jatkuvasti järjestelmällisten iskujen kohteiksi, heitä ahdistellaan ja pidätetään ja osa heistä on saanut elinkautisen vankeustuomion;
- C. ottaa huomioon, että 1. elokuuta 2013, ennen Manamassa 14. elokuuta 2013 pidettäväksi suunniteltua rauhanomaista mielenosoitusta, Bahrainin kuningas määräsi panemaan täytäntöön parlamentin antamia suosituksia, joihin kuuluu kaikkien mielenosoitusleirien, kokoontumisten ja protestien kieltäminen pääkaupungissa Manamassa, uusia rajoituksia sosiaalisen median käyttöön, pidätysajan pidentäminen ja kansalaisuuden peruminen kaikilta, jotka todetaan syyllisiksi terroritekoihin tai niihin yllyttämiseen;
- D. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimisto on todennut pitävänsä myönteisenä kansalliskokouksen suositusta, jonka mukaan perusvapauksiin, erityisesti mielipiteen vapauteen, ei pitäisi puuttua, jotta lainvalvonta ja ihmisoikeuksien suojeleminen pysyvät tasapainossa, mutta toistanut huolensa julkisten mielenosoitusten ja muiden julkisten kokoontumisten rajoittamisesta;
- E. ottaa huomioon, että Bahrainin riippumattoman tutkintalautakunnan raportin mukaan maan viranomaiset ovat sitoutuneet käynnissä oleviin uudistuksiin; toteaa, että edistymistä on tapahtunut oikeus- ja lainvalvontajärjestelmien uudistamisessa, väärin perustein irtisanottujen työntekijöiden uudelleen palkkaamisessa, syyttäjänviranomaisen erityisyksikön perustamisessa käsittelemään väärinkäytöksiä koskevia väitteitä sekä poliisilaitoksen uudistuksen toteuttamisessa; ottaa huomioon, että kaiken kaikkiaan riippumattoman tutkintalautakunnan suositusten täytäntöönpano on hidasta;
- F. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksista vastaavan ministerin Salah bin Ali Abdulrahmanin johtama virallinen valtuuskunta osallistuu YK:n ihmisoikeusneuvoston 24. istuntoon 7.–27. syyskuuta 2013 ja tarkastelee kokousten aikana ihmisoikeusneuvoston ja Bahrainin riippumattoman tutkintalautakunnan sekä kansalliskokouksen antamien suositusten täytäntöönpanoa; toteaa, että Bahrainin hallitus on sitoutunut panemaan suositukset täytäntöön aikataulun ja toimintasuunnitelman mukaisesti;
- G. ottaa huomioon, että Bahrainissa on pidätetty jopa lapsia ja heitä on pidetty aikuisten vankiloissa, jotka eivät ole sopivia alaikäisille ja raporttien mukaan heitä on kidutettu ja kohdeltu epäasianmukaisesti;
- H. ottaa huomioon, että hallitus lykkäsi 24. huhtikuuta 2013 toisen kerran – tällä kertaa määräämättömäksi ajaksi – kidutusta ja muuta julmaa, epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua tai rangaistusta käsittelevän YK:n erityisraportoijan vierailua;
- I. ottaa huomioon Bahrainin 2. syyskuuta 2013 antaman ilmoituksen, että siitä tulee arabimaiden ihmisoikeustuomioistuimen pysyvän päätoimipaikan isäntämaa Arabiliiton Kairossa pitämän kokouksen antaman hyväksynnän jälkeen;
- J. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksista vastaava Euroopan unionin erityisedustaja Stavros Lambrinidis vieraili Bahrainissa kesäkuussa 2013 pidetyn EU:n ja Persianlahden maiden yhteistyöneuvoston ministerikokouksen yhteydessä;
1. kehottaa Bahrainin viranomaisia kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, myös ilmaisunvapautta – sekä internetissä että muualla – ja kokoontumisvapautta; pitää Bahrainin parlamentin ja kuninkaan äskettäisiä rajoittavia määräyksiä erittäin valitettavina ja kehottaa poistamaan kiellon, joka koskee oikeutta rauhanomaiseen mielenosoitukseen ja kokoontumisvapautteen pääkaupungissa Manamassa, sekä kumoamaan oikeusministerin 3. syyskuuta 2013 antamat määräykset, jotka ovat ristiriidassa hallituksen antaman, uudistusten käynnistämistä koskevan sitoumuksen kanssa eivätkä auta luomaan kansallista sovintoa tai luottamusta kaikkien osapuolten kesken;

Torstai 12. syyskuuta 2013

2. vaatii kunnioittamaan Bahrainin kansalaisten laillista oikeutta ilmaista vapaasti mielipiteensä, järjestää tapaamisia ja osoittaa rauhanomaisesti mieltään; korostaa vapaiden ja moniarvoisten tiedotusvälineiden merkitystä; kehottaa päästämään kansainväliset kansalaisjärjestöt ja toimittajat maahan rajoituksitta;
3. suhtautuu myönteisesti Bahrainin viranomaisten toimiin maan riippumattoman tutkintalautakunnan suositusten täytäntöönpanemiseksi; toteaa, että asiassa on ryhdytty joihinkin toimiin, mutta painottaa, että maan ihmisoikeustilanteen parantamiseksi on tehtävä enemmän; kehottaa Bahrainin hallitusta panemaan kokonaisuudessaan ja ripeästi täytäntöön riippumattoman tutkintalautakunnan antamat sekä ihmisoikeusneuvoston yleisen määräaikaisarvioinnin yhteydessä annetut suositukset; suosittelee, että YK:n ihmisoikeusneuvoston 24. istunnossa perustetaan seurantamekanismi, jonka tehtäväksi annetaan seurata riippumattoman tutkintalautakunnan suositusten ja Bahrainin ihmisoikeustilannetta koskevan yleisen päätöslauselman täytäntöönpanoa;
4. kehottaa Bahrainin hallitusta toteuttamaan tarvittavat demokraattiset uudistukset ja rohkaisemaan osallistavaa ja rakentaa kansallista vuoropuhelua ja sovintoa, mihin kuuluu myös toisinajattelijoiden vapauttaminen;
5. kehottaa Bahrainin viranomaisia lopettamaan välittömästi kaikki tukahduttamistoimet, oikeuslaitoksen harjoittama häirintä mukaan luettuna, ja kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki mielipidevangit, poliittiset aktivistit, toimittajat, bloggaajat, lääkärit ja ensihoitajat, ihmisoikeuksien puolustajat ja rauhanomaiset mielenosoittajat, mukaan lukien Abdulhadi Al-Khawaja, Nabeel Rajab, Ibrahim Sharif, Najj Fateel, Zainab Al-Khawaja, Mahdi Issa Mahdi Abu Deeb ja Jalila Al-Salman;
6. pitää myönteisenä, että kuningas Hamad Bin Isa al-Khalifa on perustanut vankien ja pidätettyjen oikeuksia käsittelevän riippumattoman lautakunnan, ja kehottaa lautakuntaa valvomaan ja kohentamaan tehokkaasti vankien ja pidätettyjen oloja ja kohtelua;
7. on tyytyväinen siihen, että Bahrainin kuningas Hamad Bin Isa al-Khalifa on perustanut ihmisoikeuksista ja sosiaalisesta kehityksestä vastaavan ministeriön, ja kehottaa ministeriötä toimimaan kansainvälisten ihmisoikeusnormien ja -velvoitteiden mukaisesti; panee erityisesti merkille Bahrainin edistyksellisen suhtautumisen naisiin yhteiskunnassa;
8. panee merkille, että Bahrainin sisäministeriö perusti heinäkuussa 2013 virallisesti poliisin oikeusasiamiehen viran, ja toivoo tämän merkitsevän sitä, että Bahrainin kansalaisten tekemät valitukset ja esiin tuomat epäkohdat voidaan käsitellä tehokkaasti;
9. panee merkille Bahrainin hallituksen käynnissä olevat toimet rikoslain ja oikeudellisten menettelyjen uudistamiseksi ja rohkaisee sitä jatkamaan tätä prosessia; kehottaa Bahrainin hallitusta ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin taatakseen oikeudenmukaiset oikeudenkäynnit ja maan oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja puolueettomuuden ja varmistamaan, että se toimii täysin kansainvälisen ihmisoikeusnormien mukaisesti;
10. vaatii tutkimaan riippumattomasti kaikki kidutusta ja muuta epäasianmukaista kohtelua koskevat väitteet ja julkistamaan tulokset; katsoo, että aiemmista rikkomuksista vastuuseen saattaminen on ratkaisevan tärkeää siirryttäessä kohti oikeudenmukaisuutta ja aitoa sovintoa, joita yhteiskunnan vakaus edellyttää;
11. vaatii, että Bahrainin viranomaiset kunnioittavat nuorten oikeuksia, eivät sijoita heitä aikuisten laitoksiin ja kohtelevat heitä lapsen oikeuksien yleissopimuksen mukaisesti, koska Bahrain on sopimuksen sopimuspuoli;
12. katsoo, että kansalaisuuden riistäminen mielivaltaisesti saattaa johtaa kansalaisuudettomuuteen, millä on vakavia seurauksia kyseisen henkilön ihmisoikeuksien suojelulle; toteaa, että jos Bahrainin viranomaiset peruvat poliittisten vastustajien kansalaisuuden, ne toimivat kansainvälisen oikeuden vastaisesti;
13. pitää EU:n heikkoa reaktiota Bahrainin tilanteeseen valitettavana ja kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tuomitsemaan meneillään olevat perusihmisoikeuksien ja perusvapauksien loukkaukset ja määräämään kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä (viisumikiellot ja varojen jäädyttäminen) riippumattoman tutkintalautakunnan raportissa dokumentoiduista ihmisoikeusloukkauksista vastuussa oleville ja niihin osallistuville henkilöille;

Torstai 12. syyskuuta 2013

14. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita laatimaan yhteistyössä selkeän strategian siitä, kuinka unioni ryhtyy aktiivisesti vaatimaan sekä julkisesti että yksityisesti mielipidevankien vapauttamista, ja kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa varmistamaan jäsenvaltioiden kanssa, että ulkoasiainneuvosto hyväksyy Bahrainin ihmisoikeustilannetta koskevat päätelmät, joihin olisi sisällyttävä erityinen kehoitus vapauttaa kyseiset vangit välittömästi ja ehdoitta;
15. pitää valitettavana, että kidutusta käsittelevän erityisraportoijan vierailua lykättiin jälleen, ja kehottaa Bahrainin viranomaisia helpottamaan kokoontumis- ja yhdistymisvapautta sekä ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevien erityisraporttien vierailuja;
16. suhtautuu myönteisesti Arabiliiton päätökseen perustaa arabimaiden ihmisoikeustuomioistuimen Manamaan ja toivoo sen edistävän ihmisoikeuksia koko alueella; kehottaa Bahrainin hallitusta ja sen kumppaneita Arabiliitossa varmistamaan kyseisen tuomioistuimen lahjomattomuuden, puolueettomuuden, tehokkuuden ja uskottavuuden;
17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 12. syyskuuta 2013

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0382

EU:n Valko-Venäjää koskeva politiikka

Euroopan parlamentin suositus 12. syyskuuta 2013 neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n Valko-Venäjää koskevasta politiikasta (2013/2036(INI))

(2016/C 093/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Valko-Venäjän tilanteesta 23. syyskuuta 2012 järjestettyjen parlamenttivaalien jälkeen 26. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Valko-Venäjän tilanteesta 29. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon Valko-Venäjältä 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon Valko-Venäjän tilanteesta 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston vuosittaisesta selvityksestä Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta 12. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾,
  - ottaa huomioon itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumien kansallisen foorumin kokouksen 1. kesäkuuta 2013 antaman päätöslauselman,
  - ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – itäinen ulottuvuus 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,
  - ottaa huomioon vuonna 2009 pidetyn itäistä kumppanuutta koskeneen Prahan huippukokouksen julkilausuman;
  - ottaa huomioon 15. lokakuuta 2012 annetut ulkoasioiden neuvoston päätelmät ja Valko-Venäjää koskevista rajoittavista toimenpiteistä 6. marraskuuta 2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1014/2012 ⁽⁸⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 97 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A7-0261/2013),
- A. ottaa huomioon, että vuodesta 1994 lähtien Valko-Venäjällä ei ole pidetty vaalilainsäädännön mukaisia vapaita ja rehellisiä vaaleja kansainvälisiä normeja noudattaen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0410.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0112.

⁽³⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 162.

⁽⁴⁾ EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 57.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0334.

⁽⁶⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 26.

⁽⁷⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 105.

⁽⁸⁾ EUVL L 307, 7.11.2012, s. 1.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- B. ottaa huomioon, että vallanjaon periaate poistettiin käytännössä perustuslain uudistuksessa vuonna 1996 ja että poliittinen oppositio ei ole ollut edustettuna sen jälkeen poliittisissa elimissä eikä ole voinut osallistua valtion poliittisen suunnan määrittelyyn ja täytäntöönpanoon;
- C. ottaa huomioon, että samaan aikaan ihmis- ja perusoikeuksia on rikottu järjestelmällisesti ja laajasti erityisesti ilmaisunvapauden sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapauden osalta;
- D. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto lykkäsi vuonna 1997 kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ratifiointia ja jäädytti väliaikaisen kauppasopimuksen, minkä takia EU:n ja Valko-Venäjän suhteita säännellään edelleen vuoden 1989 kauppaa- ja yhteistyösopimuksella;
- E. ottaa huomioon, että EU:n ja Valko-Venäjän suhteet kehittivät jossain määrin 2008–2010, kun Valko-Venäjä osoitti halukkuutta kehittää rakentavat suhteet EU:n kanssa ja kun oli havaittavissa tietynlaisia parannuksia kansalaisyhteiskunnan, opposition ja vapaan lehdistön toimintaedellytyksissä, mutta vuoden 2010 presidentinvaaleja seuranneet raakalaismaiset hyökkäykset rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan, sortopolitiikan kiristäminen, kuten presidenttiehdokkaiden pidättäminen ja sitä seuranneet joukkopidätykset, poliittisista syistä opposition edustajia vastaan nostetut rikossyytteen ja painostustoimien sarja ihmisoikeuksien puolustajia ja riippumattomia tiedotusvälineitä vastaan johtivat suhteiden huonontumiseen;
- F. katsoo, että torjuessaan EU:n kehotukset noudattaa kansainvälisesti hyväksytyjä demokraattisia normeja Valko-Venäjän viranomaiset ajavat omaehtoisen eristäytymisen politiikkaa ja pakottavat Valko-Venäjän kansan siihen;
- G. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti ei tunnusta Valko-Venäjän parlamentin legitimitettä; ottaa huomioon, että viime vuosikymmenen aikana vain yksi virallinen Euroopan parlamentin valtuuskunta vieraili Valko-Venäjällä vuonna 2010;
- H. ottaa huomioon, että 70 prosenttia Valko-Venäjän asukkaista haluaa muutosta maassa mutta osa kansasta katsoo, että merkittävät muutokset johtaisivat alussa lähes varmasti elintason alenemiseen ⁽¹⁾;
- I. katsoo, että demokraattinen muutos olisi todennäköisempää, jos uudistusmielinen osa nykyisin hallitsevasta eliitistä osallistuisi siihen; katsoo kuitenkin, että merkittävimpien aloitteiden olisi tultava kansalaisjärjestöiltä ja yksityisiltä yrityksiltä;
- J. ottaa huomioon, että jatkuvan poliittisen vuoropuhelun käynnistämisen Valko-Venäjän viranomaisten kanssa edellä mainituin ehdoin olisi johdettava siihen, että kansalaisyhteiskunta ja oppositio otetaan mukaan monenväliseen keskusteluun ja uudistuksia toteutetaan;
- K. ottaa huomioon, että itäistä kumppanuutta koskeva huippukokous Vilnassa voisi olla jälleen uusi tärkeä mahdollisuus EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden ehdolliselle ja asteittaiselle paranemiselle, mikäli kaikki poliittiset vangit vapautetaan ja rehabilitoidaan poliittisesti;
- L. ottaa huomioon, että EU:n rajoittavia toimenpiteitä on tarkistettu ja laajennettu (niitä sovelletaan tällä hetkellä 242 henkilöön ja 30 yhteisöön) samalla kun Valko-Venäjän viranomaiset kieltävät edelleen pääsyn maahan joiltakin poliitikoilta ja virkamiehiltä, kansainvälisten järjestöjen edustajat, toimittajat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat mukaan lukien;
- M. ottaa huomioon, että lisäponnistukset yhtenäisen strategian ja toimintasuunnitelman aikaansaamiseksi voisivat auttaa poliittisen opposition tavoitteiden saavuttamisessa; katsoo, että konkreettiset toimet, kuten yhteinen ehdokaslista vuoden 2014 paikallisvaaleissa, yhteisen poliittisen ohjelman laatiminen ja yhteisen ehdokkaan valinta vuoden 2015 presidentinvaaleihin, edustavat myönteistä kehitystä;

⁽¹⁾ Itsenäisen yhteiskunnallisen, taloudellisen ja poliittisen tutkimuksen instituutti, huhtikuu 2013.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- N. katsoo, että vuonna 2012 käynnistetyllä Valko-Venäjän yhteiskunnan kanssa käytävällä nykyaikaistamista koskevalla eurooppalaisella vuoropuhelulla on ollut myönteinen vaikutus rakentavan keskustelun käynnistämiseen Valko-Venäjän yhteiskunnassa maassa tarvittavista uudistuksista ja EU:ta koskevan tiedon lisäämiseen; katsoo kuitenkin, että on tarpeen kehittää vuoropuhelun käsitettä, tarkoitusta, strategiaa ja hallintorakennetta ja parantaa sen koordinoitua itäisen kumppanuuden aloitteiden kanssa;
- O. katsoo, että itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumin kansallinen foorumi on EU:lle tärkeä ja luotettava kumppani ja ainutlaatuinen viestintäkanava Valko-Venäjän väestön suuntaan;
- P. ottaa huomioon, että Valko-Venäjällä on edelleen poliittisia vankeja⁽¹⁾, kuten ihmisoikeusaktivisti ja Saharov-palkintoehdokas Ales Bialatski, jotka kärsivät vakavasta psyykkisestä ja fyysisestä kidutuksesta, mukaan luettuna tappouhkaukset, mielivaltaiset siirrot, epätydyttävä terveydenhuolto ja perheenjäsenten tapaamisen epääminen; toteaa, että kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen ja heidän poliittisten oikeuksiensa palauttaminen sekä perusluonteisten ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen ja demokraattisten vapauksien kunnioittaminen ovat yhä Valko-Venäjän ja Euroopan unionin suhteiden normalisoinnin pääasiallisena ehtona;
- Q. katsoo, että ihmisoikeuskeskus Viasnan raportoima poliittisista syistä tapahtuvien pidätysten väheneminen 868:sta vuonna 2011 235:een vuonna 2012 saattaa johtua sorron ja pelottelun ilmapiiristä;
- R. katsoo, että lainsäädäntöön äskettäin tehdyt rajoittavat muutokset lisäsivät kansalaisyhteiskunnan vastaisia toimia, mukaan lukien toimet ihmisoikeuksien puolustajia, riippumattomia tiedotusvälineitä ja puolustusasianajajia vastaan; katsoo, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleistilanne on surkea ja aiheuttaa edelleen suurta huolta, kuten YK:n Valko-Venäjän erityisedustajan vuonna 2013 julkaistussa erikoisraportissa korostetaan; katsoo, että Valko-Venäjän viranomaisten piittaamattomuus kansainvälisen yhteisön vetoomuksista huonontaa entisestään suhteita EU:hun ja syventää Valko-Venäjän eristäytymistä;
- S. ottaa huomioon, että Valko-Venäjän viranomaisten 2012 lainsäädäntöön tekemät muutokset antavat turvallisuuspalvelulle laajat oikeudet pakkokeinojen käyttämiseen; ottaa huomioon, että uusien säännösten nojalla turvallisuuspalvelu voi rajoituksetta mennä asuntoihin, ottaa kiinni ja pidättää sekä Valko-Venäjän kansalaisia että immuniteetin suojaamia diplomaatteja ja kansainvälisten laitosten edustajia; ottaa huomioon, että kyseisessä säädöksessä on myös määräys, joka vapauttaa KGB:n virkailijat kaikesta toiminnan kohteena olevan henkilön terveyden vaurioittamisen oikeudellisesta vastuusta; ottaa huomioon, että Valko-Venäjän erikoisjoukoille on annettu laajat valtuudet hajottaa mielenosoituksia;
- T. ottaa huomioon, että vuoden 2011 lopulla joukkokokouksista annettua lakia muutettiin siten, että joukkokokouksen järjestäminen saattaa johtaa rikosoikeudelliseen vastuuseen järjestyshäiriöistä; ottaa huomioon, että joukkomielenosoitusten järjestäjien on toimitettava viranomaisille tiedot rahoituslähteistään;
- U. ottaa huomioon, että jo 2011 otettiin käyttöön ulkomaalaisten avustusten saamista koskeva rikosoikeudellinen vastuu ja että valtiopetoksen käsitettä laajennettiin, minkä johdosta viranomaiset voivat vainota rikosoikeudellisesti järjestöjä ja henkilöitä, jotka saavat rahoitusta ulkomailta tai osallistuvat kansainvälisiin tapahtumiin;
- V. ottaa huomioon, että vuonna 2012 Valko-Venäjän oikeusministeriö eväsi 19 kansalaisjärjestön ja kahden poliittisen puolueen rekisteröitymisen samalla kun rekisteröimättömien järjestöjen jäseniä pelotellaan, häiritään ja vainotaan jatkuvasti Valko-Venäjällä;
- W. ottaa huomioon, että Valko-Venäjä on ainoa Euroopan valtio, joka soveltaa kuolemanrangaistusta; ottaa huomioon, että tuomittujen perheenjäsenet ja yleisö eivät tiedä teloitusten päivämääriä, ruumista ei anneta haudattavaksi sukulaisille eikä hautapaikkaa anneta tiedoksi;
- X. ottaa huomioon, että vuonna 2012 teloitettiin kaksi ihmistä, vaikka oikeusprosessi ei täyttänyt oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin vaatimuksia; ottaa huomioon, että vuonna 2012 ei annettu pitkään aikaan yhtään kuolemantuomiota, mutta uusia kuolemantuomioita annettiin taas vuonna 2013;

⁽¹⁾ Poliittisia vankeja ovat myös Mikalai Statkevits, Pavel Seviarynets, Eduard Lobau, Mikalai Antuhovitš, Mikalai Dziadok ja Ihar Alienevitš.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- Y. katsoo, että Valko-Venäjän tilanteelle on ominaista oikeuslaitukseen kohdistuvan luottamuksen puute, koska tämä ei ole tarpeeksi riippumaton ja tekee poliittisesti motivoituja päätöksiä;
- Z. ottaa huomioon, että Valko-Venäjä on ainoa itäisen kumppanuuden valtio, jonne ei ole vielä perustettu virallista ihmisoikeuselintä;
- AA. katsoo, että sensuuri on vakava poliittinen ongelma Valko-Venäjällä;
- AB. ottaa huomioon, että Toimittajat ilman rajoja -järjestön vuoden 2013 World Press Freedom -indeksissä Valko-Venäjä nousi 179 valtion joukossa sijalta 168 sijalle 157, mutta on edelleen alimmalla sijalla itäisen kumppanuuden valtioista (Azerbaidžan (156), Ukraina (126), Georgia (100), Armenia (74) ja Moldova (55));
- AC. ottaa huomioon, että riippumattomien TV- ja radiokanavien sekä lehtien saatavuus on heikkoa, kun valtion tiedotusvälineet hallitsevat tiedonvälitystä;
- AD. katsoo, että tiedotusvälineiden vapauden tilanne Valko-Venäjällä on sietämätön, erityisesti sen takia, että toimittajia, joille on määrätty matkustuskielto ulkomaille, on häiritty ja yleisradiolähetyksiä ja internetin vapautta on rajoitettu lainsäädännöllä, lisäksi oikeudenkäyttö riippumattomia toimittajia kohtaan on valikoivaa, mistä on osoituksena kolme rikosasiaa, jotka käynnistettiin kesällä 2012;
- AE. ottaa huomioon, että vuonna 2012 vähintään 15:tä aktivistia ja toimittajaa kiellettiin poistumasta Valko-Venäjältä väärin väitteiden perusteella;
- AF. ottaa huomioon, että yli puolella Valko-Venäjän kansalaisista on pääsy internetiin; katsoo, että sähköiset tiedotusvälineet parantavat riippumattomien tiedotusvälineiden saatavuutta, vaikka valtionhallinto ja oppilaitokset ovatkin estäneet pääsyn joillekin opposition internetsivustoille;
- AG. ottaa huomioon, että Valko-Venäjä on sijalla 50 YK:n inhimillisen kehityksen indeksissä 2012, verrattuna Venäjään (55) ja itäisen kumppanuuden valtioihin (Georgia (72), Ukraina (78), Azerbaidžan (82), Armenia (87) ja Moldova (113));
- AH. katsoo, että yksi suurimmista syistä tietylle sosiaaliselle vakaudelle Valko-Venäjällä on ollut sosiaaliturvajärjestelmä, josta ihmiset hyötyvät ja päättävät vastineeksi olla poliittisesti passiivisia; ottaa huomioon, että 65 prosenttia valkovenäläisistä saa jonkinlaista valtiontukea, eläkettä, opintorahaa, työttömyyskorvausta, jne.;
- AI. ottaa huomioon, että matala työttömyysaste voidaan saavuttaa keinotekoisesti tukemalla valtion omistamia yhtiöitä, jotka tuottavat 70 prosenttia BKT:stä ja työllistävät 50 prosenttia työvoimasta;
- AJ. ottaa huomioon, että vaikka Valko-Venäjän hallitus yrittää houkuttaa ulkomaisia investointeja – maassa on ammattitaitoista työvoimaa, yksityistämishjelma, kuusi vapaakauppa-aluetta ja huipputeknologiapuisto – valtion järjestelmällinen puuttuminen yksityisen sektorin toimintaan kuitenkin on kuitenkin ilmeistä;
- AK. ottaa huomioon, että Valko-Venäjän viranomaiset ovat tähän saakka ilmaisseet geopoliittisen kiinnostuksensa taloudellisen integraation syventämiseen Venäjän kanssa Euraasian tulli- ja talousliiton perustamisen kautta; ottaa huomioon, että samaan aikaan ylivoimaisesti suurin osa kaikista Valko-Venäjälle viime vuosina tulleista suorista ulkomaisista investoinneista on venäläistä alkuperää; ottaa huomioon, että asiantuntijoiden mukaan noin 700 000 valkovenäläistä on muuttanut viime vuosikymmeninä Venäjälle, useimmat Moskovaan ja Pietariin;
- AL. ottaa huomioon, että sekä EU:sta että Valko-Venäjältä on ollut havaittavissa merkkejä maan WTO-jäsenyysneuvotteluiden uudelleen aloittamisesta, etenkin nyt kun Venäjä on liittynyt järjestöön;
- AM. ottaa huomioon, että EU:n naapurisuusbarometrin puitteissa tehdyt tuoreet kyselyt viittaavat siihen, että yli 50 prosenttia Valko-Venäjän väestöstä katsoo, että EU:n olisi kasvatettava rooliaan talouskehityksen, kaupan ja alueellisen yhteistyön alalla Valko-Venäjän kanssa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- AN. ottaa huomioon, että nykyaikaistamisprosessi, jonka Valko-Venäjän viranomaiset äskettäin julistivat, on asiantuntijoiden mukaan suunnattu lähinnä teollisuuden perusinfrastruktuurin kunnostamiseen, vaikka maassa tarvitaan perinpohjaisempia talousuudistuksia ja avointa liiketoimintaympäristöä sekä vähemmän viranomaisten valvontaa kaikilla liiketoiminta-aloilla;
- AO. ottaa huomioon, että Transparency International -järjestön CPI-korruptioindeksissä 2012 Valko-Venäjä on 176 valtion ja alueen joukossa sijalla 123 verrattuna Ukrainaan (144), Azerbaidžaniin (139), Venäjään (133), Armeniaan (105), Moldovaan (94) ja Georgiaan (51);
- AP. ottaa huomioon, että Valko-Venäjä liittyi äskettäin Euroopan neuvoston korruption vastaiseen Greco-mekanismiin ja ihmiskaupan vastaiseen Greta-mekanismiin;
- AQ. ottaa huomioon, että Valko-Venäjään sovelletaan Euroopan naapuruuspolitiikkaa, mutta poliittisen tilanteen takia toimintasuunnitelmaa ei ole vielä tehty;
- AR. ottaa huomioon, että Valko-Venäjälle myönnetään tällä hetkellä tukea maakohtaisen strategia-asiakirjan 2007–2013 nojalla;
- AS. ottaa huomioon, että vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymissä osoitettiin 33,4 miljoonaa euroa rajat ylittäviin ENPI-hankkeisiin Valko-Venäjän ja sen naapurien välillä, ja noin 60 kuntaa osallistuu tällä hetkellä 50:een rajat ylittävään yhteishankkeeseen Latvian, Liettuan ja Valko-Venäjän välillä;
- AT. ottaa huomioon, että vain 20 valkovenäläistä asiantuntijaa osallistuu erilaisiin ENPI-hankkeisiin, kun heitä oli 120 vuonna 2008;
- AU. ottaa huomioon, että Valko-Venäjän viranomaiset ottavat aktiivisesti osaa itäisen kumppanuuden monenvälisiin asiantuntijatapaamisiin sekä erityisesti rajat ylittävää yhteistyötä koskeviin hankkeisiin;
- AV. katsoo, että hyviä käytännön esimerkkejä ovat 58 Puolan, 47 Liettuan ja 30 Latvian kuntaa ja kaupunkia, jotka tekevät hedelmällistä yhteistyötä valkovenäläisen kumppanikaupunkinsa ja -kuntansa kanssa, ja Euroregion-alue ”Nemunas-Neman-Niemen”, joka yhdistää Liettuan, Puolan, Kaliningradin alueen ja Valko-Venäjän yhteisen hankkeen täytäntöönpanossa;
- AW. ottaa huomioon, että valkovenäläiset ovat saaneet henkeä kohden eniten Schengen-viisumeita viime vuosina; ottaa huomioon, että heidän on käytettävä viisumin saamiseksi paljon enemmän rahaa, monissa tapauksissa myös aikaa ja vaivaa, kuin monien muiden itäisen kumppanuuden valtioiden tai Venäjän kansalaisten;
1. suosittaa komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille, että
- a) Valko-Venäjän viranomaisia vaaditaan kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja tukemaan demokratiaan siirtymistä, jotta valtion eristäytyminen muusta Euroopasta saadaan loppumaan;
- b) muistutetaan, että ehdoton ennakkoehto EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden paranemiselle, joka saattaisi johtaa EU:n rajoittavien toimenpiteiden asteittaiseen poistamiseen, on kaikkien jäljellä olevien poliittisten vankien ehdoton ja välitön vapauttaminen sekä heidän poliittisten oikeuksiensa ja kansalaisoikeuksiensa palauttaminen;

Poliittinen vuoropuhelu

- c) käytetään hyväksi Liettuan puheenjohtajakautta ja Vilnassa pidettävää itäisen kumppanuuden huippukokousta taas uutena merkittävänä tilaisuutena suhteiden parantamiseen Valko-Venäjän kanssa, heti kun kaikki poliittiset vangit on vapautettu, jotta voidaan käynnistää muun muassa demokraattisia uudistuksia, vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja, oikeusvaltiota sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista koskeva poliittinen vuoropuhelu sekä yhteistyö opposition ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, edellyttäen, että Valko-Venäjän viranomaiset osoittavat kunnioitusta kyseisiä perusarvoja kohtaan;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- d) panee merkille, että elokuussa 2013 vankilasta vapautettiin Dzmitry Daškevitš ja syyskuussa 2013 Aliaksandr Franskevitš, mutta pitää valitettavana sitä, että nämä aiemmat poliittiset vangit saivat vapautensa vasta kärsittyään vankeusrangaistuksensa kokonaan;
- e) hyödynnetään mahdollisimman laajasti ulkoministerin väliaikaista ja ehdollista poistamista EU:n viisumikieltoluettelosta, jotta voidaan laajentaa keskeisiä ja olennaisen tärkeitä diplomaattisia viestintäkanavia Valko-Venäjän kanssa ja erityisesti jotta hän voi helpommin osallistua itäistä kumppanuutta koskevaan huippukokoukseen ennen kaikkea merkityksellisen vuoropuhelun järjestämiseksi poliittisten vankien vapauttamisesta; pidetään kuitenkin edelleen tiukasti kiinni viisumikiellosta ja varojen jäädyttämisestä niiden osalta, jotka osallistuvat suoraan demokraattisia vaaleja koskevien normien ja ihmisoikeuksien rikkomiseen;
- f) tehdään perusteellinen arviointi nykyisistä EU:n rajoittavista toimenpiteistä Valko-Venäjän virkamiehiä ja elimiä vastaan, jotta voidaan tarvittaessa parantaa niiden tehokkuutta ja mukauttaa niiden soveltamisalaa, luonnetta ja voimassaoloa, jotta voidaan reagoida maan tapahtumiin ja sen EU-suhteiden kehitykseen;
- g) laaditaan yhteisen väliaikaissuunnitelman ja ”ponnistelut palkitaan” -periaatteen perusteella strateginen etenemissuunnitelma, johon sisältyy ensisijaisia uudistuskohteita Valko-Venäjällä suhteiden parantamiseksi ja tehokasta yhteistyötä ENP:n puitteissa, edellyttäen että toteutetaan konkreettisia toimia demokraattisten uudistusten edistämiseksi;
- h) heti kun vaalit on tunnustettu vapaiksi ja rehellisiksi, kuullaan Euroopan parlamenttia parlamenttien välisiä suhteita koskevien uusien ehdotusten mukaan ottamisesta sekä kahdenvälisesti että EURONESTin parlamentaarisisessa edustajakokouksessa ja samalla jatketaan EU:n Valko-Venäjän demokraattisille voimille ja kansalaisyhteiskunnalle antamaa tukea;
- i) varmistetaan SEU:n 24 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden tuki EU:n kannalle Valko-Venäjään sekä jäsenvaltioiden ja Valko-Venäjän kahdenvälisten suhteiden yhteensopivuus EU:n toiminnan kanssa; korostetaan, että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden ja muiden demokraattisten valtioiden luja sitoutuminen yhtenäiseen toimintaan voi edistää demokratian yleismaailmallisten arvojen ja uudistusten onnistunutta toteuttamista Valko-Venäjällä;
- j) kannustetaan vuoropuhelua sellaisten virkamiesten kanssa, jotka eivät ole henkilökohtaisesti osallistuneet tukahduttamistoimiin, jotta EU:n ja Valko-Venäjän yhteistyö paranisi; tuetaan virkamiesten yhteistoimintaa Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta viime kädessä voitaisiin helpottaa uudistuksia;
- k) kannustetaan laajemmin kansalaisyhteiskuntaa, mukaan luettuina ammattiliitot ja liike-elämän edustajat sekä poliittinen oppositio, lisäämään osallistumistaan nykyaikaistamista koskevaan vuoropuheluun; järjestetään itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumien laatimien suositusten perusteella avoimia julkisia kuulemisia sen käsitteestä, tarkoituksesta, strategiasta ja hallintorakenteesta; tuetaan vuoropuhelua edelleen antamalla tarvittavaa taloudellista tukea ja asiantuntemusta ja vahvistetaan viestintäkampanjaa etenkin vuoropuhelun sisällön ja odotettujen tulosten osalta;
- l) varmistetaan, että viranomaisten osallistuminen nykyaikaistamista koskevaan vuoropuheluun yhdessä ja tasavertaisesti demokraattisen opposition ja kansalaisyhteiskunnan kanssa tapahtuu kaikkia demokratian periaatteita kunnioittaen ja siten, että tavoitteena on kilpailukykyinen talous ja demokraattiset uudistukset sekä moniarvoinen yhteiskunta ja oikeusvaltio;
- m) vahvistetaan, että kansalaisyhteiskunta on keskeinen toimija EU:n kanssa käytävässä poliittisessä vuoropuhelussa demokraattisen muutoksen kannustamiseksi Valko-Venäjällä ja näin ollen tuetaan kansalaisyhteiskunnan kokouksen järjestämistä Vilnassa ennen kolmatta itäisen kumppanuuden huippukokousta;
- n) hyödynnetään eurooppalaista demokratia rahastoa (EED) täysimääräisesti ja pyritään täten tukemaan Valko-Venäjän demokratia- ja ihmisoikeusasioihin liittyviä keskeisiä toimijoita, erityisesti niitä, joilla on ollut vaikeuksia saada EU:n tavanomaista tukea;
- o) kehoitetaan Venäjää ja itäisen kumppanuuden maita vaatimaan Valko-Venäjää vapauttamaan heti ja ehdoitta sekä rehabilitoimaan poliittisesti kaikki poliittiset vangit ja suojaamaan heitä muulta poliittiselta vainoamiselta;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- p) varmistetaan, että Valko-Venäjällä vierailevat EU:n ja jäsenvaltioiden edustajat pitävät säännöllisesti yhteyttä kansalaisyhteiskunnan ja opposition edustajiin sen varmistamiseksi, että kaikki osapuolet osallistuvat tasapuolisesti EU:n ja Valko-Venäjän suhteisiin liittyviin prosesseihin;
- q) tarkastellaan kaikkia käytettävissä olevia poliittisia mahdollisuuksia, jotta Valko-Venäjää voidaan kehottaa
- panemaan täysimääräisesti täytäntöön vaalilain uudistukset Etyjin/ODIHRin suositusten mukaisesti, jotta voidaan perustaa moniarvoinen poliittinen järjestelmä, joka perustuu vapaisiin ja oikeudenmukaisiin vaaleihin ja jossa poliittiset linjanvedot syntyvät poliittisten puolueiden aidosta poliittisesta kilpailusta, joka on demokratian peruselementti;
  - sallimaan Minskissä suljettuna olevan Etyjin toimiston avaaminen uudelleen;
  - poistamaan kaikki demokraattiseen oppositioon ja kansalaisyhteiskunnan järjestöihin ja hallituksesta riippumattomiin järjestöihin kohdistuvat yhdistymis-, ilmaisun- ja liikkumisvapautta sekä rauhanomaista kokoontumisvapautta koskevat esteet ja rajoitteet, myös kaikki esteet rekisteröinniltä ja täysimääräiseltä toiminnalta sekä kansainväliseen kehitysapuun kuuluvan teknisen avun vastaanottamiselta; uudistamaan rikoslakinsa säännökset rekisteröimättömiin järjestöihin kuulumisesta;
  - laatimaan tarvittavat toimieliimiin liittyvät muutokset, jotta voidaan varmistaa oikeuslaitoksen riippumattomuus YK:n erityisraportoijan antaman tuomarien ja asianajajien riippumattomuutta koskevan suosituksen mukaisesti muuttamalla lakimiesammattia koskevaa lakia ja soveltamalla sitä tehokkaasti;
  - olemaan panematta täytäntöön vuonna 2013 kuolemaan tuomittujen teloituksia ja keskeyttämään ja lopulta lakkauttamaan kuolemanrangaistukset;
  - panemaan täytäntöön YK:n ihmisoikeuskomitean ja mielivaltaista vangitsemista koskevan työryhmän erillisiä tapauksia koskevat päätökset sekä YK:n kidutuksen vastaisen komitean vuonna 2011 antamat suositukset epäinhimillisen ja halventavan kohtelun lopettamiseksi;
  - tekemään täysimittaista yhteistyötä Valko-Venäjän ihmisoikeustilanteesta raportoivan YK:n erityisraportoijan kanssa, jotta voidaan puuttua hänen huhtikuun 2013 raportissaan esittämiin vakaviin huolenaiheisiin ja ensimmäisenä askeleena myöntää hänelle pääsy maahan;
  - uudistamaan täysin rangaistuslaitosjärjestelmänsä ja tehostamaan yhteistyötä Euroopan neuvoston kanssa ennen kaikkea allekirjoittamalla eurooppalainen yleissopimus kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi ja päästämään kidutuksen vastainen komitea säännöllisesti erityisesti poliittisten vankien ja ihmisoikeusaktivistien vankiloihin; sallimaan muiden asiaankuuluvien kansainvälisten ja kansallisten järjestöjen edustajien, diplomaattien, kansalaisyhteiskunnan ryhmien sekä poliittisten vankien perheenjäsenten pääsyn Valko-Venäjän vankiloihin;
  - perustamaan riippumaton ja täysin toimiva kansallinen ihmisoikeuslaitos, joka voisi olla oikeusasiamiehen muodossa;
  - varmistamaan yhtäläiset mahdollisuudet ja yhtäläiset oikeudet, osallisuus ja syrjimättömyys kaikille kansallisille vähemmistöille ja Valko-Venäjän puolalaisliiton tilanteen normalisoiminen; lopettamaan romanivähemmistön marginalisointi ja edistämään uskonnollisten oikeuksien ja vapauksien kunnioittamista sekä homo-, biseksuaalien sekä transihmisten syrjimättömyyttä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- r) tiedotusvälineiden todellisen vapauden ja saatavuuden osalta ryhdytään seuraaviin toimenpiteisiin: kehoitetaan Valko-Venäjää poistamaan journalisteja koskevat akkreditointirajoitukset sekä satelliittitelevisiota koskevat rajoitukset, tehostetaan EU:n taloudellista ja teknistä tukea kaikenlaisille riippumattomille viestimille (maassa ja sen ulkopuolella), jotta varmistetaan viestimien kestävä toiminta ja mahdollisesti niiden parempi saatavuus; annetaan tukea EU:n avustusohjelmien hakemusten täyttämiseen, yhteishankkeiden ja yhteenliittymien kehittämiseksi kansainvälisten lehdistötoimistojen ja ulkomaisten viestimien kanssa;

Talous- ja energiayhteistyö

- s) pyritään rakentamaan EU:n ja Valko-Venäjän tekniseen vuoropuheluun makroekonomisesta kehityksestä ja rahoituskysymyksistä, jotta saadaan Valko-Venäjä sitoutumaan uskottavasti makrotaloudellisiin ja rakenneuudistuksiin, joihin sisältyvät valtionyhtiöiden yksityistäminen, hintojen, kaupan ja pankkijärjestelmän vapauttaminen, asianmukaisen sosiaalisen turvaverkon kehittäminen ja korruption torjunta;
- t) korostetaan edelleen, että edellä mainitut uudistukset, edellyttäen, että keskeiset poliittiset edellytykset on täytetty, ovat elintärkeitä Valko-Venäjän taloudelliselle kehitykselle, helpottaisivat eurooppalaisten investointien ja kansainvälisten lainojen saantia sekä voisivat lähettää myönteisen viestin Maailman kauppajärjestön neuvottelujen esteiden poistamiseksi ja näin ollen mahdollistaisivat Valko-Venäjän yhdentymisen entistä enemmän maailmantalouteen;
- u) tarjotaan teknistä apua suotuisan liiketoimintaympäristön luomiseksi, jotta voidaan vakiinnuttaa kaikkien yritysten, erityisesti pk-yritysten, tasapuoliset toimintaedellytykset, investointien turvallisuus ja yhtäläiset mahdollisuudet;
- v) tiivistetään yhteistyötä Valko-Venäjän kanssa työllisyysasioissa, mukaan luettuna henkisen pääoman ja taitojen kehittäminen työmarkkinoiden vaatimusten mukaisesti;
- w) kannustetaan Valko-Venäjää panemaan täytäntöön ILO:n suosituksia, jotka koskevat erityisesti riippumattomien ammattiliittojen yhdistymisvapautta, rekisteröintiä ja toimintaa; kehoitetaan Valko-Venäjää muuttamaan lainsäädäntöään sen varmistamiseksi, että työntekijät voivat irtisanoutua niin julkisen kuin yksityisen sektorin töistä vapaasti ja rajoituksetta;
- x) kehoitetaan Valko-Venäjää noudattamaan kaikkien voimaloiden rakentamista ja käyttöä koskevia korkeimpia kansainvälisiä turvallisuusvaatimuksia ja todella riippumattomia ympäristövaikutusten arviointeja sekä käyttämään mahdollisimman tehokkaasti hyväkseen asiantuntemusta ja rahoitusta kaikista saatavilla olevista kansainvälisistä välineistä olemassa olevan kansainvälisen lainsäädännön, kuten Espoon yleissopimuksen ja Århusin yleissopimuksen mukaisesti ja 23. kesäkuuta 2011 perusteellisten riski- ja turvallisuusarviointien tekemisestä tehdyn sitoumuksen perusteella, ottaen huomioon Euroopan komission ja ydinturvallisuutta käsittelevän eurooppalaisen korkean tason asiantuntijaryhmän sopimat määritykset;
- y) edistetään energialähteiden ja toimitusreittien monipuolistamista Valko-Venäjällä ja jaetaan EU:n parhaita käytäntöjä kansainvälisten ja alueellisten vihreän talouden hankkeiden toteuttamisessa ja tuetaan samalla energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä;
- z) edistetään edelleen alueellista yhteistyötä Valko-Venäjän kanssa toteutettavien itäisen kumppanuuden toimialakohtaisten aloitteiden avulla, erityisesti kaupan, energian, ympäristön ja liikenteen alalla; kannustetaan kahdenvälisen talousfoorumien parhaita käytäntöjä ja samalla pyritään myös kehittämään valtiosta riippumattomien toimijoiden valmiuksia sekä edistämään hyvää hallintotapaa ja julkisen hallinnon uudistamista;
- aa) jatketaan teknisen ja terveydellisen avun antamista Tšernobylin ydinonnettomuudesta kärsivälle väestölle;
- ab) kannustetaan Valko-Venäjää tutkimaan ja kehittämään epätavanomaisia energialähteitä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Rajavalvonta

- ac) lujitetaan EU:n ja Valko-Venäjän yhteistyötä rajavalvonnassa ja rajat ylittävän rikollisuuden torjunnassa ja erityisesti autetaan Valko-Venäjää kehittämään kauttakulkujärjestelmäänsä, nykyaikaistamaan tullilaitosta ja rajavalvontamenettelyjä ja panemaan täysimääräisesti täytäntöön EU:n yhdenmetyt rajaturvallisuuden käsitteen;
- ad) varmistetaan EU:n diplomaateille ja poliitikoille rajoittamaton pääsy ja matkustaminen Valko-Venäjälle;
- ae) tarjotaan yhteisen edun nimessä lisäkoulutusta Valko-Venäjän rajavartiolaitokselle Schengenin säännösten mukaisesti;
- af) harkitaan EU:n asianmukaisen teknisen tuen tarjoamista ajantasaisen rajavalvontajärjestelmän ja nykyaikaisen infrastruktuurin käyttöönottamiseksi;
- ag) annetaan asianmukaisille Valko-Venäjän yksiköille riittävä koulutus biometristen passien käyttöönottoa koskevista EU:n parhaista käytänteistä;
- ah) käynnistetään EU:n ja Valko-Venäjän liikkuvuuskumppanuus ja kannustetaan Valko-Venäjää ottamaan aktiivisesti osaa muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita käsittelevään itäisen kumppanuuden paneeliin;
- ai) kannustetaan Valko-Venäjän yhteistyötä YK:n kehitysohjelman ja UNICEFin kanssa ihmiskaupan torjuntaohjelmien tukemiseksi;

Kansalaisyhteiskunta ja ihmisten väliset yhteydet

- aj) lisätään sellaisten hankkeiden osuutta, jotka hyödyttävät paremmin suurta osaa väestöstä ja ovat näkyvämpiä, mikä lisää kansalaisten tietämystä EU:n arvoista, normeista ja politiikoista ja korostaisi EU:n mallin ja asiantuntemuksen etuja; nostetaan esiin kansalaisyhteiskuntafoorumien tarjoama mahdollisuus etenkin tämän vuoden lokakuussa Chisinaussa pidettävän foorumin kokouksen valossa;
- ak) vastustetaan järjestelmällisesti ja ehdottomasti Valko-Venäjän viranomaisten harjoittamaa virheellistä ja harhaanjohtavaa tiedottamista EU:n politiikoista ja hankkeista julkaisemalla ja jakamalla kaikki tarvittavat tiedot (tiedot, luvut ja lainsäädäntö);
- al) tehostetaan Valko-Venäjällä toimivien tai EU:n jäsenvaltioissa toimivien Valko-Venäjällä keskeisesti vaikuttavien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, riippumattomien kansalaisjärjestöjen, ihmisoikeuksien puolustajien ja ammattiliittojen teknistä ja taloudellista tukea, myös eurooppalaisen demokratiarahaston (EED) avulla; otetaan kansalaisyhteiskunta entistä aktiivisemmin mukaan EU:n rahoittamien hankkeiden täytäntöönpanoon, valvontaan ja arviointiin; parannetaan lisäksi huomattavasti EU-tiedon välittämistä ja levittämistä, jotta voidaan lisätä kansalaisten tietoa EU:n suhtautumisesta perusoikeuksiin ja -vapauksiin sekä sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen tarpeesta;
- am) tuetaan demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta toimivia järjestöjä, joiden kotipaikka saattaa olla myös Valko-Venäjän ulkopuolella, koska Valko-Venäjän viranomaiset epäävät jatkuvasti tällaisilta järjestöiltä mahdollisuuden rekisteröityä; tarkistetaan kiireellisesti viimeisimmät EU:n rahoituksen anomista EIDHR/NSLA -välineestä koskevat uudet säännöt, jotka käytännössä sulkevat hakuprosessin ulkopuolelle tunnetut ja arvostetut valkovenäläiset kansalaisjärjestöt;
- an) pyytää Valko-Venäjän viranomaisia panemaan täytäntöön YK:n mielivaltaista vangitsemista koskevan työryhmän päätöksen A/HRC/WGAD/2012/39 ihmisoikeusaktivisti Ales Bialiatskin tapauksesta, jossa katsottiin, että ihmisoikeuskeskus Viasnan puheenjohtajan ja FIDH:n (ihmisoikeusjärjestöjen kansainvälinen liitto) varapuheenjohtajan pidättäminen oli mielivaltaisen ja vastoin ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 20 artiklan 1 kohtaa ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 22 artiklaa;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ao) kehoitetaan Valko-Venäjää ulottamaan pysyvä kutsu kaikkiin YK:n erityismenettelyihin ja kutsumaan ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta raportoiva YK:n erityisraportoija vierailemaan maassa;
  - ap) velvoitetaan Valko-Venäjän viranomaiset kumoamaan ulkomaalaisten avustusten vastaanottamisen rangaistavuus ja sallimaan järjestöille varojen pitäminen ulkomaalaisilla pankkitileillä;
  - aq) harkitaan viisumien myöntämisen yksipuolista helpottamista ja viisumikustannusten laskemista 60 eurosta Valko-Venäjän kansalaisten kannalta kohtuulliselle tasolle sekä viisumisäännösten tarjoaman nykyisen jouston hyödyntämistä täysimääräisesti, mukaan lukien lyhytaikaisten viisumien maksun poistaminen tai alentaminen erityisesti nuorten osalta, jotta mahdollistetaan ja parannetaan ihmisten välisiä yhteyksiä ja torjutaan valkovenäläisten eristämistä; harkitaan myös pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien maksujen yksipuolista alentamista tai poistamista pitkäaikaisena tavoitteena viisumivapaa järjestelmä;
  - ar) kehoitetaan Valko-Venäjän viranomaisia aloittamaan neuvottelut EU:n kanssa viisumien myöntämisen helpottamisesta ja takaisinottoa koskevista sopimuksista pitkäaikaisena tavoitteena viisumivapaa järjestelmä, jotta voidaan edistää ihmisten välisiä yhteyksiä, ja toteuttamaan kiireelliset toimet Puolan ja Liettuan kanssa tehtyjen paikallisten rajaliikennesopimusten panemiseksi täytäntöön;
  - as) kannustetaan EU:n ja Valko-Venäjän kaupunkien ja kuntien välistä yhteistyötä käyttämällä joidenkin EU:n valtioiden, kuten Puolan, Liettuan ja Latvian hyvien käytänteiden esimerkkejä;
  - at) pyritään tarjoamaan enemmän koulutus- ja tutkimusmahdollisuuksia EU:ssa valkovenäläisille korkeakoulutuksessa, aikuiskoulutuksessa ja epävirallisessa koulutuksessa; käynnistetään EU:n toimielimissä ja muissa kansainvälisissä organisaatioissa harjoitteluohjelma nuorille valkovenäläisille ammatti-ihmisille; tarjotaan lisätukea eurooppalaiselle humanistiselle yliopistolle sekä kehitetään ja tuetaan koulutus- ja ammattikoulutusohjelmia Valko-Venäjällä; varmistetaan riittävä ja pitkäaikainen rahoitus valkovenäläisille opiskelijoille tarkoitetulle Erasmus Mundus -ohjelmalle;
  - au) etsitään aktiivisesti mahdollisuutta käynnistää Valko-Venäjän kanssa vuoropuhelu sen korkeakoulujärjestelmää koskevien perusteellisten uudistusten täytäntöönpanosta, jotta voidaan kehittää erityisesti akateemista vapautta, hallinnollista itsenäisyyttä ja opiskelijoiden osallistumista lopullisena tavoitteena liittyminen eurooppalaiseen korkeakoulutusalueeseen (Bolognan prosessi);
  - av) kehottaa kansainvälistä jääkiekkoliittoa harkitsemaan vakavasti uudelleen päätöstään antaa Valko-Venäjälle vuoden 2014 jääkiekon maailmanmestaruuskisojen isännöys;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.
-

Tiistai 10. syyskuuta 2013

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2013)0336

Kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttaminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta (COM(2012) 0432 – C7-0211/2012 – 2012/0208(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0432),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0211/2012),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. marraskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0256/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 86.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0448.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

P7_TC1-COD(2012)0208

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/98 ⁽²⁾ siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin mainitun asetuksen säännöksiä.
- (2) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan asetuksella (EY) N:o 850/98 siirretty tietty valta olisi saatettava yhdenmukaiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (3) **Tämän asetuksen tiettyjen säännösten ajantasaistamiseksi tehokkaasti niin, että ne ilmentävät tieteen ja tekniikan kehitystä**, komissiolle olisi eräiden asetuksen (EY) N:o 850/98 säännösten soveltamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavista:
  - alueiden jako maantieteellisiin alueisiin,
  - eräiden silmäkokoyhdistelmien käyttöedellytyksiä koskevien sääntöjen muuttaminen,
  - sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen antaminen, jotka koskevat useamman kuin yhden kalastusaluksen pyytämien kohdelajien prosentiosuuksien laskemista sen varmistamiseksi, että kaikki kalastustoimeen osallistuvat alukset noudattavat kyseisiä prosentiosuuksia,
  - sellaisten sääntöjen antaminen, jotka koskevat verkkoihin kiinnitettävien sallittujen laitteiden, jotka eivät tuki tai pienennä verkon silmiä, teknisiä kuvauksia ja käyttöä,
  - edellytykset, joilla kokonaispituudeltaan yli 8-metrinen alusten sallitaan käyttää puomitrooleja erällä unionin vesillä,
  - välittömästi sovellettavat toimenpiteet silloin kun rekrytointi on odottamattoman pientä tai suurta, vaelluskuviot muuttuvat tai tapahtuu mikä tahansa muu kalakantojen säilyttämiseen vaikuttava muutos,
  - **toimet, joiden nojalla tiettyihin jäsenvaltion kalastustoimiin ICES-suuralueilla VIII, IX ja X ei sovelleta tiettyjä pystyverkkoja, pussiverkkoja ja riimuverkkoja koskevia säännöksiä, kun haiden sivusaaliiden ja poisheitettyjen saaliiden määrät ovat erittäin vähäisiä.** [tark. 1]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. syyskuuta 2013.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (4) On erittäin tärkeää, että komissio toteuttaa ~~delegoitujen säädösten antamista edeltävän~~ valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemisia, ~~myös erityisesti~~ asiantuntijatasolla, **jotta saadaan objektiivisia, tarkkoja, täydellisiä ja ajan tasalla olevia tietoja.** [tark. 2]
- (5) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (6) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 850/98 säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta:
- silmäkoon mittaamista koskevat tekniset säännöt,
  - neliösilmainen havas ja langan paksuus,
  - havaksen rakennetta koskevat tekniset säännöt,
  - sellaisten laitteiden luettelointi, jotka voivat tukkia tai muulla tavoin pienentää verkon silmiä,
  - sellaisten alusten luettelo, joille on myönnetty erityiskalastuslupa puomitroolien käyttöön,
  - konetehon ja pyydysten mittaamista koskevat tekniset säännöt,
  - jäsenvaltioiden velvollisuus varmistaa, että pyyntiponnistuksen tasoja ei ylitetä erällä ICES-alueen IXa alueilla,
  - väliaikaiset toimenpiteet silloin kun meren eliökantojen säilyttäminen vaatii välittömiä toimenpiteitä.
- (7) Komissiolle siirrettyjä täytäntöönpanovaltuuksia, lukuun ottamatta niitä, jotka liittyvät jäsenvaltioiden velvollisuuden varmistamiseen, että pyyntiponnistuksen tasoja ei ylitetä erällä ICES-alueen IXa alueilla, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (8) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 850/98 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 850/98 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut alueet voidaan jakaa maantieteellisiin alueisiin erityisesti 2 kohdassa tarkoitettujen määritelmien perusteella. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti alueiden jaosta ~~maantieteellisiin alueisiin~~ sellaisten maantieteellisten alueiden määrittelemiseksi, joilla sovelletaan erityisiä teknisiä säilyttämistoimenpiteitä.” [tark. 3]

- 2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti liitteiden X ja XI muuttamiseksi, jotta nuorten kalojen suojelua voidaan lisätä kalakantojen säilyttämisen yhteydessä.”;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

b) korvataan 5 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti menetelmästä, jolla lasketaan aluksella pidettyjen kohdelajien ja muiden lajien prosenttiosuudet silloin, kun ne on pyydetty useamman kuin yhden kalastusaluksen samanaikaisesti hinaamalla verkolla tai hinaamalla verkoilla, ja menetelmästä, jolla varmistetaan, että kaikki yhteiseen kalastustoimeen osallistuvat kalastusalukset, jotka pitävät kalaa aluksella, noudattavat liitteissä I–V esitettyjä lajien prosenttiosuuksia.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Silmäkoon mittaamista koskevat, myös valvontatarkoituksissa sovellettavat tekniset säännöt annetaan täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

3) Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

”8. Neliöilmäisen havaksen mittaamista koskevat, myös valvontatarkoituksissa sovellettavat tekniset säännöt annetaan täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

4) Lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Langan paksuuden mittaamista ja havaksen rakennetta koskevat, myös valvontatarkoituksissa sovellettavat tekniset säännöt, annetaan täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

5) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

1. On kiellettyä käyttää laitteita, joilla voidaan tukkia verkon minkä tahansa osan silmiä tai muulla tavoin tosiasiallisesti pienentää niiden kokoa.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sulje pois eräiden sellaisten laitteiden käyttöä, jotka voivat tukkia verkon minkä tahansa osan silmiä tai muulla tavoin tosiasiallisesti pienentää niiden kokoa, mutta joita voidaan käyttää suojaamaan tai vahvistamaan verkkoa. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti tällaisten laitteiden teknisistä kuvauksista, käytöstä ja kiinnittämisestä.

3. Täydellinen luettelo laitteista, jotka ovat 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen teknisten kuvausten mukaisia ja jotka voidaan kiinnittää kalastusverkkoon, vahvistetaan täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

6) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti 2 kohdassa vahvistettujen perusteiden yksityiskohtaisista soveltamisedellytyksistä, joilla kokonaispituudeltaan yli 8-metrinen alusten sallitaan käyttää puomitrooleja 1 kohdassa säädetyillä alueilla.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Komissio vahvistaa 2 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen komission jäsenvaltioilta edellyttämien luetteloiden toimittamista koskevat vaatimukset täytäntöönpanosäädöksellä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 7) Korvataan 29 b artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne toimenpiteensä, joilla ne täyttävät 5 kohdassa säädetyn veloitteensa. Jos komissio toteaa, etteivät jäsenvaltion toimenpiteet täytä veloitetta, se voi ehdottaa muutoksia toimenpiteisiin. Jos komissio ja asianomainen jäsenvaltio eivät pääse sopimukseen tarvittavista toimenpiteistä, komissio voi vahvistaa tällaiset toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksillä."

- 8) Korvataan 34 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Konetehon ja pyydysten mittaamista koskevat tekniset säännöt annetaan täytäntöönpanosäädöksellä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

8 a) Korvataan 34 b artiklan 11 kohta seuraavasti:

"11. Siirretään komissiolle valta antaa STECF:ää kuultuaan delegoituja säädöksiä, joiden nojalla tiettyihin jäsenvaltion kalastustoimiin ICES-suuralueilla VIII, IX ja X ei sovelleta 1–9 kohtaa, jos jäsenvaltioiden toimittamat tiedot osoittavat, että kyseisissä kalastustoimissa haiden sivusaaliiden ja poisheitettyjen saaliiden määrät ovat erittäin vähäisiä." [tark. 4]

- 9) Korvataan 45 artikla seuraavasti:

"45 artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi tai tästä asetuksesta poikkeamiseksi delegoituja säädöksiä 48 a artiklan mukaisesti teknisistä säilyttämistoimenpiteistä, jotka koskevat hinattavien tai kiinteiden pyydysten käyttöä taikka kalastustoimintaa tietyillä alueilla tai tiettyinä ajanjaksoina. Kyseisillä välittömästi sovellettavilla toimenpiteillä pyritään reagoimaan silloin kun rekrytointi on odottamattoman pientä tai suurta, vaelluskuviot muuttuvat tai tapahtuu mikä tahansa muu ~~kalakantojen~~ **meren eliöiden kantojen** säilyttämiseen vaikuttava muutos. [tark. 5]

2. Jos meren eliökantojen säilyttäminen vaatii välittömiä toimenpiteitä, komissio voi päättää tilanteen korjaamiseksi väliaikaisista toimenpiteistä täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jos tiettyjen lajien tai pyyntivesien säilyttämiseen kohdistuu vakava uhka, ja jos viivyttely aiheuttaisi vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, jäsenvaltio voi toteuttaa asianmukaisia säilyttäviä ja syrjimättömiä toimenpiteitä sen lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä.

4. Kyseiset 3 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet on ilmoitettava perusteluineen komissiolle ja muille jäsenvaltioille heti niiden hyväksymisen jälkeen.

Komissio vahvistaa kymmenen työpäivän kuluessa tällaisen ilmoituksen vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteiden asianmukaisuuden ja syrjimättömyyden tai vaatii niiden peruuttamista tai muuttamista. Komission päätös annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille."

- 10) Korvataan 46 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio voi omasta aloitteestaan tai minkä tahansa jäsenvaltion pyynnöstä tehdä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen siitä, onko jäsenvaltion soveltama kansallinen tekninen toimenpide tämän artiklan 1 kohdan mukainen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jos tällainen päätös tehdään, sovelletaan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa."

Tiistai 10. syyskuuta 2013

11) Korvataan 48 artikla seuraavasti:

”48 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2371/2002 perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

12) Lisätään artikla seuraavasti:

”48 a artikla

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 4 kohdan c alakohdassa, 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, **29 d artiklan 7 kohdassa, 34 b artiklan 11 kohdassa** ja 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle ~~määrämättömäksi ajaksi~~ **kolmeksi vuodeksi ... päivästä ...kuuta ... (*)**. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen kolmen vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. [tark. 6]**

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 4 kohdan c alakohdassa, 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 6 kohdassa, **29 d artiklan 7 kohdassa, 34 b artiklan 11 kohdassa** ja 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN. [tark. 7]

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 2 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 4 kohdan c alakohdan, 4 artiklan 5 kohdan b alakohdan, 16 artiklan 2 kohdan, 29 artiklan 6 kohdan ja **29 d artiklan 7 kohdan, 34 b artiklan 11 kohdan tai** 45 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.”

(*) **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

[tark. 8]

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ....

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0337

Rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudelliset vaikutukset *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista sekä päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevissa asioissa (COM(2011)0127 – C7-0094/2011 – 2011/0060(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2016/C 093/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2011)0127),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 3 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0094/2011),
  - ottaa huomioon Italian senaatin, Puolan parlamentin Sejmin, Puolan senaatin ja Romanian senaatin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston 31. toukokuuta 2012 antaman lausunnon,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0254/2013),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (8) *Koska avioliitto ja rekisteröity parisuhde ovat luonteeltaan erilaisia liittoja ja niihin sovelletaan eri periaatteita, on perusteltua laatia kaksi säädöstä, joista toisella säännellään aviovarallisuussuhteita ja toisella eli tällä asetuksella rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia näkökohtia.*

Poistetaan.

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 8 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (8 a) *Rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia näkökohtia koskevan päätöksen tunnustamisen ainoana päämääränä jäsenvaltiossa on sallia päätöksessä määriteltujen varallisuus oikeudellisten vaikutusten täytäntöönpano. Se ei edellytä jäsenvaltiolta sen parisuhteen tunnustamista, joka on kyseisen päätöksen johtaneiden varallisuus oikeudellisten vaikutusten taustalla. Tämä asetus ei edellytä parisuhteen käsitteen luomista niissä jäsenvaltioissa, joissa sitä ei tunneta.*

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (10) Tämä asetus koskee rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin liittyviä kysymyksiä. Rekisteröidyn parisuhteen käsitettä sivutaan vain siltä osin kuin se on tarpeen tämän asetuksen kannalta. Käsitteen täsmällinen sisältö määritellään jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa.

- (10) Tämä asetus koskee rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin liittyviä kysymyksiä. Rekisteröidyn parisuhteen käsitettä sivutaan vain siltä osin kuin se on tarpeen tämän asetuksen kannalta. **Tätä asetusta sovellettaessa rekisteröity parisuhde katsotaan muuntyyppiseksi liitoksi kuin avioliitto. Rekisteröityä parisuhdetta koskevan käsitteen täsmällinen sisältö määritellään jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 4
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(11 a) Tätä asetusta ei sitä vastoin pitäisi soveltaa niihin yksityisoikeuden aloihin, jotka koskevat rekisteröidyn parisuhteen muita kuin varallisuus oikeudellisia vaikutuksia. Selvyyden vuoksi eräät kysymykset, joiden voitaisiin nähdä olevan yhteydessä varallisuusasioihin, olisi nimenomaisesti suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 11 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 3.)

Tarkistus 5
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(12) **Koska** rekisteröityjen parisuhteiden osapuolten **elatusvelvollisuuksista** säädetään **jo** toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevilla asioilla 18 päivänä joulukuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 4/2009, **ne** olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, aivan kuten **lahjoitusten pätevyyttä ja vaikutuksia** koskevat kysymykset, joista säädetään **sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 17 päivänä kesäkuuta 2008** annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston **asetuksessa (EY) N:o 593/2008**.

(12) Rekisteröityjen parisuhteiden osapuolten **elatusvelvollisuudet, joista** säädetään toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevilla asioilla 18 päivänä joulukuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 4/2009, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, aivan kuten **perimystä** koskevat kysymykset, joista säädetään **toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4 päivänä heinäkuuta 2012** annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston **asetuksessa (EU) N:o 650/2012** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 201, 27.7.2012, s. 107.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 4.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 6
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

- (13) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi lisäksi jätettävä jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa **mahdollisesti esiintyvien esineoikeuksien luonnetta ja tällaisten oikeuksien julkivarmistamista** koskevat kysymykset, jotka eivät kuulu myöskään [toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten ja virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o .../... soveltamisalaan. Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa toisella tai kummallakin osapuolella on omaisuutta, voivat toteuttaa esineoikeudellisia toimenpiteitä, jotka liittyvät erityisesti omaisuutta koskevan omistusoikeuden siirtymisen merkitsemiseen rekistereihin, jos kyseisen jäsenvaltion laissa tätä edellytetään.

Tarkistus

- (13) Tämän asetuksen, **aivan kuten asetuksen (EU) N:o 650/2012** soveltamisalan ulkopuolelle olisi lisäksi jätettävä **joidenkin** jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa **tunnetut määrältään rajoitetut esineoikeuksia (numerus clausus)** koskevat kysymykset. **Jäsenvaltiolta ei olisi edellytettävä, että se tunnustaa kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa omaisuutta koskevan esineoikeuden, jos kyseistä esineoikeutta ei tunneta sen oikeudessa.**

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 5.)

Tarkistus 7
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (13 a) **Jotta edunsaajat kuitenkin voisivat nauttia heille rekisteröidyn parisuhteen varallisuuden jakamisen kautta syntyneistä tai siirretyistä oikeuksista toisessa jäsenvaltiossa, tässä asetuksessa olisi säädettävä tuntemattoman esineoikeuden muuntamisesta esineoikeudeksi, joka lähinnä vastaa sitä kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännössä. Muuntamisessa olisi otettava huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset. Lähinnä vastaavan kansallisen esineoikeuden määrittelyä varten voidaan ottaa yhteyttä sen valtion viranomaisiin tai toimivaltaisiin henkilöihin, jonka lakia rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettiin, lisätietojen saamiseksi oikeuden luonteesta ja vaikutuksista. Tätä varten voidaan käyttää siviili- ja kauppaoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön nykyisiä verkostoja ja muita käytettävissä olevia toisen valtion lain ymmärtämistä helpottavia keinoja.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 16 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 6.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 13 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 b) Kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvän oikeuden rekisteriin kirjaamisen edellytykset olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, (kiinteän omaisuuden osalta omaisuuden sijaintipaikan laissa (*lex rei sitae*)) olisi määritettävä, millaisin oikeudellisin edellytyksin ja miten kirjaaminen on suoritettava ja mitkä viranomaiset, kuten kiinteistörekisterit tai notaarit, ovat vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki edellytykset täyttyvät ja että perusteeksi esitetyt tai laaditut asiakirjat ovat riittäviä tai sisältävät tarvittavat tiedot.

(Tarkistus vastaa osin asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 18 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 7.)

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 13 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 c) Oikeuden rekisteriin kirjaamisen vaikutukset olisi samoin jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, olisi näin ollen määritettävä, onko rekisteröinnillä esimerkiksi oikeuden olemassaolon toteava vai oikeuden luova vaikutus. Jos esimerkiksi oikeuden hankkiminen kiinteään omaisuuteen on rekisterien kaikkia koskevan vaikutuksen varmistamiseksi tai oikeustoimien suojaamiseksi kirjattava rekisteriin sen jäsenvaltion oikeuden mukaan, jossa rekisteriä pidetään, hankinta-ajankohtaan olisi sovellettava kyseisen jäsenvaltion lakia.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 19 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 8.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 10
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 d) *Kuten asetuksessa (EU) N:o 650/2012, myös tässä asetuksessa olisi noudatettava jäsenvaltioissa sovellettavia eri järjestelmiä varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevien asioiden käsittelemiseksi. Sen vuoksi tätä asetusta sovellettaessa "tuomioistuimien" olisi ymmärrettävä laajasti eli niin, että se kattaa paitsi lainkäyttötehtäviä hoitavat tuomioistuimet sanan varsinaisessa merkityksessä myös notaarit tai rekisteriviranomaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat perintöasioissa tuomioistuimen tavoin tiettyjä lainkäyttötehtäviä, sekä notaarit ja oikeusalan ammattilaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat lainkäyttötehtäviä tietyssä perintöasiassa tuomioistuimen antaman valtuutuksen nojalla. Tässä asetuksessa säädettyjen toimivaltasääntöjen olisi sidottava kaikkia tässä asetuksessa määriteltyjä tuomioistuimia. Vastaavasti "tuomioistuimen" ei olisi katettava jäsenvaltion oikeusviranomaisiin kuulumattomia viranomaisia, joilla on kansallisen lainsäädännön mukaan valtuudet käsitellä perintöasioita, kuten useimmissa jäsenvaltioissa notaareja, jos he eivät hoida lainkäyttötehtäviä, kuten asia yleensä on.*

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 20 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 10.)

Tarkistus 11
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(15) Asetuksessa olisi lisäksi säädettävä mahdollisuudesta laajentaa rekisteröidyn parisuhteen purkamista tai pätemättömäksi julistamista koskevaa hakemusta käsittelevien jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta kattamaan myös rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisia näkökohtia koskevat kysymykset, jotka liittyvät mainittuun hakemukseen, jos osapuolet ovat **sopineet asiasta**.

(15) Asetuksessa olisi lisäksi säädettävä mahdollisuudesta laajentaa rekisteröidyn parisuhteen purkamista tai pätemättömäksi julistamista koskevaa hakemusta käsittelevien jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta kattamaan myös rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisia näkökohtia koskevat kysymykset, jotka liittyvät mainittuun hakemukseen, jos osapuolet ovat **nimenomaisesti hyväksyneet kyseisten tuomioistuinten toimivallan tai se on muulla tavoin tunnustettu**.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(15 a) *Jos varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevat kysymykset eivät liity rekisteröidyn parisuhteen purkamiseen tai pätemättömäksi julistamiseen eivätkä toisen osapuolen kuolemaan, osapuolet voivat päättää antaa asian sen jäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi, jonka lain he ovat valinneet sovellettavaksi parisuhteensa varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin. Tämä edellyttää osapuolten keskinäistä sopimusta, jonka he voivat tehdä viimeistään ennen asian panemista vireille tuomioistuimessa ja sen jälkeen tuomioistuimen valtion oikeuden mukaisesti.*

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 12.)

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(16) Muissa tapauksissa **olisi asetuksen nojalla voitava säilyttää**, tärkeysjärjestyksessä lueteltujen liittymäperusteiden mukaisesti, **jäsenvaltion tuomioistuinten alueellinen toimivalta käsitellä rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia näkökohtia koskevia hakemuksia**. Näiden liittymäperusteiden avulla varmistetaan, että **parisuhteen osapuolten** ja sen jäsenvaltion välillä, jonka tuomioistuin on asiassa toimivaltainen, on läheinen yhteys. **Nämä tuomioistuimet voivat** luopua toimivallasta, jos niiden kansallisessa laissa ei säädetä rekisteröidyistä parisuhteista. Tämä mahdollisuus ei kuitenkaan koske sen jäsenvaltion tuomioistuimia, jossa parisuhde on rekisteröity. **Siltä varalta, että millään tuomioistuimella ei ole tämän asetuksen muiden säännösten nojalla toimivaltaa, asetukseen on sisällytetty toissijaista toimivaltaa koskeva sääntö, jonka avulla ehkäistään oikeussuojan epäämisen riski.**

(16) **Tämän asetuksen nojalla olisi voitava säilyttää jäsenvaltion tuomioistuinten alueellinen toimivalta käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat rekisteröityihin parisuhteisiin liittyvien varallisuus oikeudellisten näkökohtien selvittämistä** muissa tapauksissa **kuin osapuolten eron tai toisen osapuolen kuoleman yhteydessä sellaisten tärkeysjärjestyksessä lueteltujen liittymäperusteiden mukaisesti, joiden** avulla varmistetaan, että **osapuolten** ja sen jäsenvaltion välillä, jonka tuomioistuin on asiassa toimivaltainen, on läheinen yhteys. **Näiden tuomioistuinten olisi voitava** luopua toimivallasta, jos niiden kansallisessa laissa ei säädetä rekisteröidyistä parisuhteista. Tämä mahdollisuus ei kuitenkaan koske sen jäsenvaltion tuomioistuimia, jossa parisuhde on rekisteröity.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 14
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(16 a) Erityisesti niiden tilanteiden varalta, joissa oikeussuoja on evätty, tässä asetuksessa olisi säädettävä varatoimivallan (*forum necessitatis*) käyttämisestä niin, että jäsenvaltion tuomioistuimelle annetaan poikkeustapauksissa mahdollisuus ratkaista varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskeva asia, jolla on läheinen liittymä kolmanteen valtioon. Tällainen poikkeustapaus voi syntyä, kun menettely osoittautuu mahdottomaksi asianomaisessa kolmannessa valtiossa esimerkiksi sisällissodan vuoksi tai kun ei kohtuudella voida odottaa edunsaajan aloittavan tai käyvän läpi menettelyä kyseisessä valtiossa. Varatoimivaltaa voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan, jos asialla on riittävä yhteys siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 31 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 14.)

Tarkistus 15
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(18) Jotta voidaan helpottaa rekisteröidyn parisuhteen osapuolten omaisuuden hoitoa, olisi **osapuolten kaikkeen omaisuuteen sovellettava sen valtion lakia, jossa parisuhde on rekisteröity, vaikka kyseessä ei olisi jäsenvaltion lainsäädäntö.**

(18) Jotta voidaan helpottaa rekisteröidyn parisuhteen osapuolten omaisuuden hoitoa, **asetuksessa olisi annettava heille omaisuuden luonteesta tai sijainnista riippumatta mahdollisuus valita omaisuuteensa sovellettava laki niiden lakien joukosta, joihin osapuolilla on läheinen yhteys joko asuinpaikan tai kansalaisuuden perusteella. Ei ole mitään syytä evätä tätä lainvalintaa rekisteröidyn parisuhteen osapuolilta. Jos osapuolet valitsevat lain, jossa ei säädetä rekisteröidyistä parisuhteista, lainvalinta olisi jätettävä huomiotta. Valinta olisi tämän jälkeen suoritettava objektiivisin perustein. Vaikka asianomaiset henkilöt tuntisivatkin pääsääntöisesti oikeutensa hyvin, olisi asiaan liittyvä oikeussuoja kuitenkin taattava säätämällä lainvalinnan vaikutuksia koskevasta oikeudellisesta neuvonnasta. Tämä edellytys täyttyy erityisesti silloin, kun lainvalintaan sovellettavat muut muotovaatimukset, erityisesti asiakirjojen vahvistaminen notaarilla, varmistavat tällaisen neuvonnan.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(18 a) Oikeusvarmuuden ja selkeyden takaamiseksi asetuksessa olisi säädettävä myös rekisteröidyn parisuhteen rekisteröimisestä useaan kertaan. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rekisteröityjä parisuhteita ei rekisteröidä moneen kertaan.

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(18 b) Jotta voidaan taata ennakoitavuus ja oikeusvarmuus sekä ottaa huomioon osapuolten todellinen tilanne, asetuksessa olisi säädettävä yhdenmukaisista lainvalintasäännöistä, joiden nojalla voidaan määrittää perättäin sovellettavien liittymäperusteiden avulla osapuolten kaikkeen omaisuuteen sovellettava laki niitä tapauksia varten, joissa osapuolet eivät ole valinneet sovellettavaa lakia. Ensimmäiseksi perusteeksi olisi asetettava osapuolten ensimmäinen yhteinen asuinpaikka parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana tai osapuolten ensimmäinen yhteinen asuinpaikka parisuhteen rekisteröinnin jälkeen. Sitä seuraisi osapuolten yhteinen kansalaisuus parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana. Jos kumpikaan näistä perusteista ei täyty eli jos osapuolilla ei ole vielä ensimmäistä yhteistä asuinpaikkaa eikä osapuolilla ole parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana samaa kansalaisuutta, olisi sovellettava sen valtion lakia, johon osapuolilla on parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana läheisimmät yhteydet ottaen huomioon kaikki olosuhteet. Näiden perusteiden mukaisesti määriteltyjä lakeja ei pitäisi soveltaa, jos niissä ei tunneta rekisteröidyn parisuhteen käsitettä. Osapuolten omaisuuteen olisi lähtökohtaisesti sovellettava sen valtion lakia, jossa parisuhde on rekisteröity,

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 15.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 18 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(18 c) Jos ”kansalaisuuden” käsitettä käytetään sovellettavan lain määräytymisessä, olisi otettava huomioon, että tietyissä valtioissa, joiden oikeusjärjestys perustuu common law -järjestelmään, yhdistävänä tekijänä on ”kotipaikan” (domicile) käsite eikä ”kansalaisuus”.

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 18 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(18 d) Jotta voidaan turvata oikeustoimien oikeusvarmuus ja estää rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain vaihtaminen ilman, että osapuolet saavat asiasta tiedon, ei sovellettavaa lakia saa vaihtaa, elleivät osapuolet ole selvästi ilmaisseet haluavansa muutosta. Osapuolten tekemä lain vaihto ei voi tulla voimaan takautuvasti, paitsi jos osapuolet ovat varta vasten näin päättäneet. Joka tapauksessa sovellettavan lain vaihtaminen ei saisi vaikuttaa kolmansien oikeuksiin eikä aiemmin tehtyjen oikeustoimien pätevyYTEEN.

Tarkistus 20

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 19 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(19 a) Kaikki tarvittavat tiedot olisi asetettava saataville yksinkertaisin ja asianmukaisin keinoin, erityisesti komission monikielisen verkkosivuston kautta.

Tarkistus 21

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 19 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(19 b) Hyvien käytänteiden vaihtoa oikeusalan toimijoiden välillä olisi kannustettava.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 22
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (19 c) **Komission olisi otettava käyttöön tuomioistuinten virkamiehille ja oikeusalan toimijoille tarkoitettu tiedotus- ja koulutusväline perustamalla interaktiivinen portaali kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä, mukaan luettuna järjestelmä ammattitaidon ja ammatikäytäntöjen vaihtamista varten.**

Tarkistus 23
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 23 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (23) Koska jäsenvaltioissa tehtyjen päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on yksi tämän asetuksen tavoitteista, asetuksessa olisi säädettävä **asetukseen (EY) N:o 44/2001 perustuvista** päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä, jotka on tarvittaessa mukautettu vastaamaan tämän asetuksen kattaman alan erityisvaatimuksia. Sen vuoksi jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön päätöstä, joka joko osittain tai kokonaisuudessaan koskee rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia näkökohtia, ainoastaan jos jäsenvaltion kansallisessa laissa ei säädetä rekisteröidyistä parisuhteista tai jos laissa säädetään erilaisista varallisuus oikeudellisista vaikutuksista.

- (23) Koska jäsenvaltioissa tehtyjen päätösten vastavuoroinen tunnustaminen **rekisteröidyn parisuhteen varallisuus-oikeudellisia vaikutuksia koskevissa asioissa** on yksi tämän asetuksen tavoitteista, asetuksessa olisi säädettävä päätösten tunnustamista, **täytäntöönpanokelpoisuutta** ja täytäntöönpanoa koskevista säännöksistä, **joita ovat samanlaisia kuin muissa yksityisoikeudellisen yhteistyön alalla annetuissa unionin säädöksissä ja** jotka on tarvittaessa mukautettu vastaamaan tämän asetuksen kattaman alan erityisvaatimuksia. Sen vuoksi jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön päätöstä, joka joko osittain tai kokonaisuudessaan koskee rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia näkökohtia, ainoastaan jos jäsenvaltion kansallisessa laissa ei säädetä rekisteröidyistä parisuhteista tai jos laissa säädetään erilaisista varallisuus oikeudellisista vaikutuksista.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 19.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 24
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 kappale

Komission teksti

- (24) Jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioissa käytössä olevat erilaiset **tavat** ratkaista rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin näkökohtiin liittyviä kysymyksiä, olisi tässä asetuksessa varmistettava virallisten asiakirjojen **tunnustaminen** ja **täytäntöönpano**. **Virallisia asiakirjoja ei voida tunnustamisen osalta kuitenkaan rinnastaa tuomioistuinten päätöksiin. Virallisten asiakirjojen tunnustaminen merkitsee sitä, että asiakirjoilla on sisältönsä puolesta sama todistusvoima ja samat vaikutukset kuin kyseisillä asiakirjoilla on niiden alkuperäjäjäsenvaltiossa ja että asiakirjojen oletetaan olevan päteviä, ellei toisin osoiteta.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 60 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 20.)

Tarkistus

- (24) Jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioissa käytössä olevat erilaiset **järjestelmät** ratkaista rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin näkökohtiin liittyviä kysymyksiä, olisi tässä asetuksessa varmistettava virallisten asiakirjojen **hyväksyminen** ja **täytäntöönpanokelpoisuus rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin suhteisiin liittyvissä asioissa kaikissa jäsenvaltioissa.**

Tarkistus 25

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (24 a) **Tässä asetuksessa olisi säädettävä erityisesti asetuksen (EU) N:o 650/2012 pohjalta säännöksistä, jotka koskevat tuomioistuinten päätösten tunnustamista, täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa sekä julkisten asiakirjojen hyväksymistä ja täytäntöönpanokelpoisuutta sekä tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen täytäntöönpanokelpoisuutta.**

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 21.)

Tarkistus

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 26
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 25 kappale

Komission teksti

- (25) **Vaikka** rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavaa lakia olisi sovellettava parisuhteen osapuolen ja kolmannen välisiin oikeussuhteisiin, **on tämän lain oikeusvaikutuksista kuitenkin aiheellista säätää sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa parisuhteen osapuolella tai kolmannella on asuinpaikka, jotta varmistetaan kolmannen suojele. Kyseisen jäsenvaltion laissa voidaan säätää, että osapuoli voi vedota parisuhteensa varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavaan lakiin kolmatta vastaan vain silloin kun jäsenvaltion laissa säädetty rekisteröintiä tai julkaisemista koskevat vaatimukset on täytetty, paitsi jos kolmas on ollut tai hänen on täytynyt olla tietoinen rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin näkökohtiin sovellettavasta laista.**

Tarkistus

- (25) Rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin **tämän asetuksen mukaisesti** sovellettavaa lakia olisi sovellettava parisuhteen osapuolen ja kolmannen välisiin oikeussuhteisiin. **Kolmannen suojaamiseksi kummankaan parisuhteen osapuolen ei kuitenkaan pitäisi voida vedota tähän lakiin tai kansainvälisesti pakottaviin säännöksiin, jos oikeussuhteissa kolmannen kanssa olevan osapuolen ja kolmannen asuinpaikat sijaitsevat samassa valtiossa, joka ei ole se valtio, jonka lakia sovelletaan rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin. Tästä olisi poikettava silloin, jos kolmannen suojalle ei ole edellytyksiä, eli jos kolmas on ollut tai hänen olisi täytynyt olla tietoinen sovellettavasta laista taikka kun kyseisessä valtiossa laissa säädetty rekisteröintiä tai julkaisemista koskevat vaatimukset on täytetty.**

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 22.)

Tarkistus 27
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 26 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (26 a) **Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa päätösten, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen ja virallisten asiakirjojen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevien todistusten ja kaavakkeiden laatimisen ja myöhemmän muuttamisen osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.**

Tarkistus

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 78 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 23.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 28
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 26 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(26 b) **Tässä asetuksessa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimista ja myöhempää muuttamista koskevien täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava neuvoo-antavaa menettelyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 79 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 24.)

Tarkistus 29
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 28 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(28) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet ja erityisesti sen 7, 9, 17, 21 ja 47 artikla, joissa vahvistetaan yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus solmia avioliito ja perustaa perhe kansallisen lain mukaisesti sekä omistusoikeus, kielletään kaikenlainen syrjintä ja vahvistetaan oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja tuomioistuimeen. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi sovellettava tätä asetusta näitä oikeuksia ja periaatteita kunnioittaen.

(28) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet ja erityisesti sen 7, 9, 17, **20**, 21 ja 47 artikla, joissa vahvistetaan yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus solmia avioliito ja perustaa perhe kansallisen lain mukaisesti sekä omistusoikeus **ja yhdenvertaisuus lain edessä**, kielletään kaikenlainen syrjintä ja vahvistetaan oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja tuomioistuimeen. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi sovellettava tätä asetusta näitä oikeuksia ja periaatteita kunnioittaen.

(Tarkistus vastaa osin asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 81 kappaletta ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 25.)

Tarkistus 30
Ehdotus asetukseksi
1 artikla – 3 kohta – a alakohta

Komission teksti

Tarkistus

a) rekisteröidyn parisuhteen oikeusvaikutukset yksilöihin,

Poistetaan.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 31

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – b alakohta

Komission teksti

Tarkistus

b) osapuolten oikeustoimikelpoisuus,

b) osapuolten **yleinen** oikeustoimikelpoisuus,

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 26.)

Tarkistus 32

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – b a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b a) parisuhteen olemassaolo, pätevyys tai tunnustaminen,

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 27.)

Tarkistus 33

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – d alakohta

Komission teksti

Tarkistus

d) osapuolten väliset lahjat,

Poistetaan.

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – e alakohta

Komission teksti

Tarkistus

e) jälkeen **elävän osapuolen perintöoikeus,**

e) jälkeen **elävään osapuoleen liittyvät perimyskysymykset,**

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 29.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – f alakohta

Komission teksti

Tarkistus

f) **osapuolten keskinäiset yhtiöt,**f) **kysymykset, jotka liittyvät yhtiöitä tai muita yhteisöjä tai yhteenliittymiä koskevaan lakiin,**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 30.)

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – g alakohta

Komission teksti

Tarkistus

g) **omaisuutta koskevien esineoikeuksien luonne ja tällaisten oikeuksien julkivarmistaminen.**

g) esineoikeuksien luonne.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan k kohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 31.)

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – g a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

g a) **kiinteään tai irtaimen omaisuuteen liittyvien oikeuksien kirjaaminen rekisteriin, kirjaamisen oikeudelliset edellytykset mukaan luettuina, ja tällaisten oikeuksien rekisteriin kirjaamisen tai kirjaamatta jättämisen vaikutukset ja**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan 1 kohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 32.)

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – g b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

g b) **kysymykset, jotka koskevat rekisteröidyn parisuhteen osapuolten tai entisen parisuhteen osapuolten sellaisten eläke- tai työkyvyttömyyseläkeoikeuksien siirtoa, jotka ovat karttuneet rekisteröidyn parisuhteen voimassaoloaikana, jos parisuhde puretaan.**

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 33.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

b) ”rekisteröidyllä parisuhteella” laissa säädettyä kahden henkilön yhteiselämää, **jonka viranomainen rekisteröi**;

Tarkistus

b) ”rekisteröidyllä parisuhteella” laissa säädettyä kahden henkilön yhteiselämää, **joka on vahvistettu sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla, jossa parisuhde on rekisteröity**;

Tarkistus 40

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – b a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b a) ”parisuhdesopimuksella”, sopimuksia, joiden avulla osapuolet tai tulevat osapuolet järjestävät parisuhteensa varallisuus oikeudelliset vaikutukset;

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 35.)

Tarkistus 41

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – c alakohta – johdantokappale

Komission teksti

c) ”virallisella asiakirjalla” asiakirjaa, joka on **alkuperäjäsenvaltiossa** virallisesti laadittu tai rekisteröity virallisena asiakirjana ja

Tarkistus

c) ”virallisella asiakirjalla” **rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellista omaisuusasiaa koskevaa** asiakirjaa, joka on virallisesti laadittu tai rekisteröity virallisena asiakirjana **jäsenvaltiossa ja jonka**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan i alakohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 36.)

Tarkistus 42

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – d alakohta

Komission teksti

d) ”päätöksellä” rekisteröidyn parisuhteen varallisuussuhteita koskevaa jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä riippumatta siitä, **kutsutaanko** päätöstä **tuomioistuinratkaisuksi, tuomioksi, määräykseksi, täytäntöönpanomääräykseksi tai joksikin muuksi**, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä;

Tarkistus

d) ”päätöksellä” rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevaa jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä riippumatta siitä, **miksi** päätöstä **kutsutaan**, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 31 artiklan 1 kohdan g kohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 37.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 43

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – e alakohta

Komission teksti

- e) ”alkuperäjäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa päätös on tehty, **rekisteröintiä koskeva asiakirja tai** virallinen asiakirja on laadittu tai jossa yhteisen omaisuuden jakamista koskeva tai muu asiakirja on laadittu lainkäyttöelimen tai sen valtuuttaman tahon toimesta tai luona;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan e alakohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 38.)

Tarkistus

- e) ”alkuperäjäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, jossa päätös on tehty, jossa virallinen asiakirja on **vahvistettu** tai **jonka tuomioistuimessa sovinto on tehty**;

Tarkistus 44

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – f alakohta

Komission teksti

- f) ”**pyynnön vastaanottavalla jäsenvaltiolla**” jäsenvaltiota, jossa pyydetään tunnustamaan ja/tai panemaan täytäntöön päätös, rekisteröintiä koskeva asiakirja, virallinen asiakirja tai lainkäyttöelimen tai sen valtuuttaman tahon toimesta tai luona laadittu yhteisen omaisuuden jakamista koskeva tai muu asiakirja;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 39.)

Tarkistus

- f) ”**täytäntöönpanojäsenvaltiolla**” jäsenvaltiota, jossa päätöksen, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa pyydetään;

Tarkistus 45

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – g alakohta

Komission teksti

- g) ”**tuomioistuimella**” jäsenvaltioiden toimivaltaisia lainkäyttöelimiä, jotka käyttävät tuomiovaltaa rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevissa asioissa, sekä muita viranomaisia tai henkilöitä, jotka jäsenvaltioiden lainkäyttöelimet ovat valtuuttaneet tai nimenneet hoitamaan tässä asetuksessa tarkoitettuja tuomiovaltaan liittyviä tehtäviä;

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 40.)

Tarkistus

Poistetaan.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 46
Ehdotus asetukseksi
2 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Tässä asetuksessa ”tuomioistuimella” tarkoitetaan oikeusviranomaisia ja kaikkia muita viranomaisia ja oikeusalan ammattilaisia, jotka ovat toimivaltaisia rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin suhteisiin liittyvissä asioissa ja hoitavat oikeudellisia tehtäviä tai jotka toimivat oikeusviranomaisen antaman valtuutuksen nojalla tai oikeusviranomaisen valvonnassa, edellyttäen että nämä muut viranomaiset ja oikeusalan ammattilaiset pystyvät antamaan takeita puolueettomuudestaan ja asianosaisten oikeudesta tulla kuulluksi ja että niiden toimintajäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti tekemät päätökset täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) päätökseen voi hakea muutosta tai pyytää sen uudelleen tarkastelua oikeusviranomaisessa ja*
- b) päätöksellä on sama oikeusvoima ja vaikutus kuin samaa asiaa koskevalla oikeusviranomaisen päätöksellä.*

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 a kohdassa tarkoitetut muut viranomaiset ja oikeusalan toimijat 33 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tarkistus 47
Ehdotus asetukseksi
-3 artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-3 artikla

Varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskeva toimivalta jäsenvaltioissa

Tämä asetys ei vaikuta jäsenvaltioiden sisäiseen toimivaltaan rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin liittyvissä asioissa.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 42.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 48
Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joissa on pantu vireille toisen osapuolen **perintöasiaa** koskeva kanne [toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten ja virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o .../... nojalla, on toimivalta myös **kanteeseen** liittyvissä parisuhteen varallisuus oikeudellisiä vaikutuksia koskevilla kysymyksissä.

Tarkistus

1. Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joissa on pantu vireille **rekisteröidyn parisuhteen** osapuolen **perimystä** koskeva kanne **asetuksen (EU) N:o 650/2012** nojalla, on toimivalta myös **tähän perintöasiaan** liittyvissä parisuhteen varallisuus oikeudellisiä vaikutuksia koskevilla kysymyksissä.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 43.)

Tarkistus 49
Ehdotus asetukseksi
4 artikla

Komission teksti

Toimivalta **osapuolten erotessa**

Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joille on osoitettu rekisteröidyn parisuhteen purkamista tai pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus, on myös toimivalta päättää hakemukseen liittyvistä varallisuus oikeudellisista vaikutuksista, jos osapuolet ovat **sopineet asiasta**.

Osapuolet voivat sopia asiasta milloin tahansa, myös kesken menettelyn. Jos asiasta sovitaan ennen menettelyä, on sopimus laadittava kirjallisena ja kummankin osapuolen on päivättävä ja allekirjoitettava se.

Jos **osapuolet eivät ole sopineet asiasta**, toimivalta määräytyy 5 artiklan mukaisesti.

Tarkistus

Toimivalta **parisuhteen purkamisen tai pätemättömäksi julistamisen yhteydessä**

Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joille on osoitettu rekisteröidyn parisuhteen purkamista tai pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus, on myös toimivalta päättää hakemukseen liittyvistä varallisuus oikeudellisista vaikutuksista, jos osapuolet ovat **nimenomaisesti hyväksyneet kyseisten tuomioistuinten toimivallan tai tunnustaneet sen muulla yksiselitteisellä tavalla**.

Jos **1 kohdassa tarkoitettun tuomioistuimen toimivaltaa ei ole tunnustettu**, toimivalta määräytyy 5 artiklan mukaisesti.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 44.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 50
Ehdotus asetukseksi
4 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a artikla

Oikeuspaikkasopimus

1. Osapuolet voivat sopia, että heidän rekisteröidyn parisuhteensa varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskeissa asioissa toimivaltaisista ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka lain he - 15 b artiklan mukaan ovat valinneet parisuhteensa varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavaksi laiksi. Tämä toimivalta on yksinomainen.

Tämän rajoittamatta 3 alakohdan soveltamista sopimus oikeuspaikan valinnasta voidaan tehdä tai sitä voidaan muuttaa milloin tahansa ennen asian panemista vireille tuomioistuimessa.

Jos tuomioistuINVALTION laissa niin säädetään, osapuolet voivat valita oikeuspaikan myös asian vireillepanon jälkeen. Siinä tapauksessa valinta on kirjattava tuomioistuimessa tuomioistuINVALTION lain mukaisesti.

Jos sopimus tehdään ennen menettelyä, on se laadittava kirjallisena ja päivättävä ja osapuolten on allekirjoitettava se. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää pysyvä tallenne sopimuksesta.

2. Jos oikeuspaikkaa ei ole valittu, osapuolet voivat myös sopia, että toimivaltaisista ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka lakia sovelletaan 15 artiklan mukaisesti heidän parisuhteensa varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin.

Tarkistus 51
Ehdotus asetukseksi
4 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 b artikla

Vastaajan saapuville tuloon perustuva toimivalta

1. Sen toimivallan lisäksi, joka tuomioistuimella on tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, toimivaltainen on sen jäsenvaltion tuomioistuin, jonka lakia on päätetty - 15 b artiklan mukaisesti soveltaa tai jonka lakia voidaan soveltaa 15 artiklan nojalla ja jossa vastaaja vastaa haasteeseen. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos vastaaja on vastannut kiistääkseen toimivallan tai jos toinen tuomioistuin on toimivaltainen 3, 4 tai 4 a artiklan nojalla.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Ennen kuin tuomioistuin julistautuu toimivaltaiseksi 1 kohdan nojalla, se varmistaa, että vastaajalle ilmoitetaan hänen oikeudestaan kiistää tuomioistuimen toimivalta ja vastaamisen tai vastaamatta jättämisen seurauksista.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 46.)

Tarkistus 52

Ehdotus asetukseksi

5 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1. **Lukuun ottamatta 3 ja 4 artiklassa mainittuja tapauksia rekisteröidyn parisuhteen** varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevassa menettelyssä toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet,

a) **jossa osapuolilla on yhteinen** asuinpaikka, tai

b) **jossa puolisoilla oli viimeinen yhteinen asuinpaikka**, jos jompikumpi asuu siellä edelleen, tai

c) **jossa vastaajalla on asuinpaikka**, tai

d) jossa parisuhde on rekisteröity.

2. Edellä 1 kohdan **a, b ja c alakohdassa** tarkoitettujen tuomioistuimien voivat luopua toimivallasta, jos niiden lainsäädännössä ei tunneta rekisteröidyn parisuhteen käsitettä.

(5 artiklan 1 kohdan c a alakohdan osalta katso 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa koskeva tarkistus; vastaa menettelyyn 2011/0059 (CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 47.)

1. **Jos millään tuomioistuimella ei ole 3, 4 tai 4 a artiklan nojalla toimivaltaa**, varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevassa menettelyssä toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet,

a) **jonka alueella osapuolten** asuinpaikka **on ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille**, tai

b) **jonka alueella osapuolten viimeinen asuinpaikka** oli, jos jompikumpi asuu siellä edelleen **ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille**, tai

c) **jonka alueella vastaajan asuinpaikka on ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille**, tai

c a) jonka kansalaisia molemmat osapuolet ovat ajankohtana, jona asia pannaan vireille, tai, jos kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta tai Irlanti, jossa on kummankin osapuolen kotipaikka, tai

d) jossa parisuhde on rekisteröity.

2. Edellä 1 kohdan **a, b, c ja c a alakohdassa** tarkoitettujen tuomioistuimien voivat luopua toimivallasta, jos niiden lainsäädännössä ei tunneta rekisteröidyn parisuhteen käsitettä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 53
Ehdotus asetukseksi
6 artikla

Komission teksti

Jos millään tuomioistuimella ei ole 3, 4 tai 5 artiklan nojalla toimivaltaa tai jos tuomioistuin on luopunut toimivallasta, jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia, **jos**

- a) toisella tai kummallakin osapuolella on omaisuutta **tämän jäsenvaltion alueella**; tällöin tuomioistuimen toimivalta koskee pelkästään **kyseistä** omaisuutta, tai
- b) **kumpikin osapuoli on kyseisen jäsenvaltion kansalainen, tai jos kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta tai Irlanti, kummallakin osapuolella on kyseisessä jäsenvaltiossa kotipaikka.**

Tarkistus

Jos millään **jäsenvaltion** tuomioistuimella ei ole 3, 4, **4 a** tai 5 artiklan nojalla toimivaltaa tai jos tuomioistuin on luopunut toimivallasta, **sen** jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia, **jonka alueella** toisella tai kummallakin osapuolella on **kiinteää** omaisuutta **tai rekisteröityä omaisuutta**. Tällöin tuomioistuimen toimivalta koskee pelkästään **kiinteää** omaisuutta tai **rekisteröityä omaisuutta**.

Jäsenvaltion tuomioistuimet ovat tällöin toimivaltaisia vain kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta tai rekisteröityä omaisuutta koskevissa päätöksissä.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 48.)

Tarkistus 54
Ehdotus asetukseksi
7 artikla

Komission teksti

Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole 3, 4, 5 tai 6 artiklan nojalla toimivaltaa **tai jos tuomioistuin on luopunut toimivallasta**, jäsenvaltion tuomioistuimet voivat poikkeuksellisesti **ja edellyttäen, että asialla on riittävän läheinen yhteys kyseiseen jäsenvaltioon, päättää rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisista vaikutuksista**, jos **menettely osoittautuu mahdottomaksi tai** menettelyä ei voida **olosuhteet huomioiden** kohtuudella panna vireille tai toteuttaa **jossakin** kolmannessa valtiossa.

Tarkistus

Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei **ole 3, 4, 4 a**, 5 tai 6 artiklan nojalla toimivaltaa, jäsenvaltion tuomioistuimet voivat poikkeuksellisesti **ratkaista varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevan asian**, jos menettelyä ei voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa **tai jos se olisi mahdotonta** kolmannessa valtiossa, **johon asialla on läheinen liittymä**.

Asialla on oltava riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 11 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 49.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 55
Ehdotus asetukseksi
8 artikla

Komission teksti

Tuomioistuimella, jossa *asia* on vireillä 3, 4, 5, 6 tai 7 artiklan nojalla, on toimivalta käsitellä myös vastakanne, jos vastakanne kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

Tarkistus

Tuomioistuimella, jossa *menettely* on vireillä 3, 4, **4 a**, 5, 6 tai 7 artiklan nojalla, on toimivalta käsitellä myös vastakanne, jos vastakanne kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

Jos asia on pantu vireille tuomioistuimessa 6 artiklan mukaisesti, tuomioistuimen toimivalta rajoittuu asian kohteena olevaa kiinteää omaisuutta tai rekisteröityä omaisuutta koskevaan vastakanteeseen.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 50.)

Tarkistus 56
Ehdotus asetukseksi
9 artikla

Komission teksti

Asian katsotaan tulleen vireille tuomioistuimessa:

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimenpiteitä haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle, **tai**
- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, mikäli kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimia asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

Tarkistus

Tätä lukua sovellettaessa asian katsotaan tulleen vireille tuomioistuimessa

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimia haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle;
- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, mikäli kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimia asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen, **tai**

b a) jos asian käsittely aloitetaan tuomioistuimen omasta aloitteesta, ajankohtana, jona tuomioistuin tekee päätöksen käsittelyn aloittamisesta, tai jos tällaista päätöstä ei edellytetä, ajankohtana, jona tuomioistuin kirjaa asian rekisteriin.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 14 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 51.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 57

Ehdotus asetukseksi

12 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan **samojen asianosaisten** välillä samaa asiaa koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

Tarkistus

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan **osapuolten välillä** samaa asiaa koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on todettu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 52.)

Tarkistus 59

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 2 kohta

Komission teksti

(2) Jos nämä kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, tuomioistuin, jossa **kanne on nostettu myöhemmin**, voi osapuolen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on ensin pantu vireille, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

Tarkistus

2. Jos nämä kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, sellainen tuomioistuin, jossa **kannetta ei ole pantu vireille ensimmäisenä**, voi osapuolen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on pantu vireille ensimmäisenä, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 18 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 54.)

Tarkistus 60

Ehdotus asetukseksi

14 artikla

Komission teksti

Jäsenvaltion lain mukaisia **välitoimia tai** turvaamistoimia voidaan pyytää kyseisen valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat tämän asetuksen mukaan toimivaltaisia tutkimaan pääasian.

Tarkistus

Jäsenvaltion lain mukaisia turvaamistoimia **tai muita väliaikaisia toimenpiteitä** voidaan pyytää kyseisen valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun jonkin toisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat tämän asetuksen mukaan toimivaltaisia tutkimaan pääasian.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 19 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 56.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 61
Ehdotus asetukseksi
-15 artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-15 artikla**Sovellettavan lain yhtenäisyys ja soveltamisala**

1. Rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavaa lakia sovelletaan kaikkeen omaisuuteen, johon kyseiset vaikutukset kohdistuvat, omaisuuden sijainnista riippumatta.
2. Rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavassa laissa määritellään, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1 artiklan 3 kohdan g ja a alakohdan soveltamista, muun muassa seuraavat asiat:
  - a) osapuolten omaisuuden jako eri luokkiin ennen rekisteröityä parisuhdetta ja sen jälkeen,
  - b) omaisuuden siirto luokasta toiseen,
  - c) tarvittaessa vastuu toisen osapuolen veloista,
  - d) osapuolten käyttöoikeudet rekisteröidyn parisuhteen aikana,
  - e) rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisten vaikutusten päättäminen ja purkaminen ja omaisuuden jakaminen parisuhteen purkamisen yhteydessä,
  - f) rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudelliset vaikutukset toisen osapuolen ja kolmannen väliseen oikeussuhteeseen 31 artiklan mukaisesti.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistuksia 57 ja 58.)

Tarkistus 62
Ehdotus asetukseksi
-15 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-15 a artikla**Universaali soveltaminen**

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan riippumatta siitä, onko se jonkin jäsenvaltion laki.

(Ks. 16 artiklaa koskeva tarkistus; tekstiä on muutettu. Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 20 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 59.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 63
Ehdotus asetukseksi
-15 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-15 b artikla

Sovellettavan lain valinta

1. Osapuolet tai tulevat osapuolet voivat sopia rekisteröidyn parisuhteensa varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain valinnasta tai vaihtamisesta, edellyttäen, että valittavassa laissa tunnustetaan rekisteröidyn parisuhteen käsite ja liitetään siihen varallisuus oikeudelliset vaikutukset, ja edellyttäen, että se on jokin seuraavista:

- a) sen valtion laki, jossa osapuolilla tai tulevilla osapuolilla tai toisella heistä on asuinpaikka ajankohtana, jona sopimus tehdään, tai
- b) sen valtion laki, jonka kansalainen toinen osapuolista tai tulevasta osapuolista on ajankohtana, jona sopimus tehdään, tai
- c) sen valtion laki, jossa osapuolet ovat rekisteröineet parisuhteen.

2. Jos valitussa laissa ei tunneta rekisteröidyn parisuhteen käsitettä tai siihen ei liitetä varallisuus oikeudellisiä vaikutuksia, sovellettava laki määritetään 15 artiklan mukaisesti.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen lainvalinta on voimassa vain, jos osapuolet tai tulevat osapuolet voivat todistaa, että he ovat ennen sitä saaneet neuvontaa koskien tämän lainvalinnan oikeudellisiä seurauksia.

Tämä vaatimus katsotaan täytetyksi, jos neuvonta varmistetaan jo muilla lainvalintaan liittyvillä muotoa koskevilla kansallisilla vaatimuksilla.

4. Elleivät osapuolet toisin sovi, rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain vaihtaminen parisuhteen aikana vaikuttaa ainoastaan vastaisuudessa.

5. Jos osapuolet päättävät, että sovellettavan lain vaihto vaikuttaa takautuvasti, se ei kuitenkaan vaikuta siihen asti sovelletun lain nojalla tehtyjen oikeustoimien pätevyyteen eikä aiemmin sovellettuun lakiin perustuviin kolmansien oikeuksiin.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 64
Ehdotus asetukseksi
15 artikla

Komission teksti

Sovellettavan lain määräytyminen

Parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, **jossa parisuhde on rekisteröity**.

Tarkistus

Sovellettavan lain määräytyminen **ilman lainvalintaa**

1. Ellei - 15 b artiklan mukaista lainvalintaa tehdä, parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä

a) jossa osapuolilla on parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana tai sen jälkeen ensimmäinen yhteinen asuinpaikka, tai

b) jonka kansalaisia osapuolet ovat parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana, tai

c) johon osapuolilla yhdessä on läheisimmät yhteydet parisuhteen rekisteröinnin ajankohtana ottaen huomioon kaikki olosuhteet, tai

d) jossa parisuhde on rekisteröity.

2. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä ei sovelleta, jos kyseisessä lainsäädännössä ei tunneta rekisteröidyn parisuhteen käsitettä.

3. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan säännöksiä ei sovelleta, jos osapuolilla on useamman valtion yhteinen kansalaisuus.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 61 ja sitä seuraavia tarkistuksia)

Tarkistus 65
Ehdotus asetukseksi
15 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

15 a artikla

Parisuhteen rekisteröiminen useaan kertaan

Jos osapuolten välillä on samanaikaisesti voimassa useampi kuin yksi rekisteröity parisuhde eri valtioissa, sovellettava lainsäädäntö määräytyy viimeksi rekisteröidyn parisuhteen ajankohdan mukaan 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 66
Ehdotus asetukseksi
16 artikla

Komission teksti

16 artikla

Tarkistus

Poistetaan.

Lainvalintasäännön yleispätevyys

Tämän luvun säännösten mukaan määräytyvää lainsäädäntöä sovelletaan, vaikka kyseessä ei olisi jäsenvaltion lainsäädäntö.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 68.)

Tarkistus 67
Ehdotus asetukseksi
16 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

16 a artikla

Sovellettavan lain valintaa koskevat muodolliset vaatimukset

1. *Edellä - 15 b artiklassa tarkoitettu lainvalintaa koskeva sopimus on tehtävä kirjallisesti ja päivättävä, ja kummankin osapuolen on allekirjoitettava se. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää pysyvä tallenne sopimuksesta.*
2. *Sopimuksen on täytettävä rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain tai sen valtion lain muodolliset vaatimukset, jossa sopimus tehtiin.*
3. *Jos sen valtion lainsäädännössä, jossa molemmilla osapuolilla on asuinpaikka lain valintaa koskevan sopimuksen tekohetkellä, säädetään muista tämän tyyppisistä sopimusta tai parisuhdesopimusta koskevista muotovaatimuksista, kyseisiä vaatimuksia on sovellettava.*
4. *Jos osapuolten asuinpaikka on sopimuksen tekohetkellä eri valtioissa ja jos näiden valtioiden lainsäädännössä on säädetty erilaiset muotovaatimukset, sopimus on muodollisesti pätevä, jos se täyttää jommankumman lainsäädännön vaatimukset.*

(Vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 5 artiklan 2 kohtaa. Ks. myös menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistus 65.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 68
Ehdotus asetukseksi
16 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

16 b artikla**Parisuhdesopimuksen muotovaatimukset**

Parisuhdesopimuksen muotoon sovelletaan vastaavasti 16 a artiklaa. Muita 16 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja muotovaatimuksia ovat tätä artiklaa sovellettaessa vain parisuhdesopimusta koskevat muotovaatimukset.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 66.)

Tarkistus 69
Ehdotus asetukseksi
16 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

16 c artikla**Esineoikeuksien muuntaminen**

Jos henkilö vetoaa esineoikeuteen, johon hänellä on oikeus rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain nojalla, ja sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa oikeuteen vedotaan, ei tunne kyseistä esineoikeutta, kyseinen oikeus on tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan muunnettava lähinnä vastaavaksi kyseisen valtion lain mukaiseksi esineoikeudeksi ottaen huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 31 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 67.)

Tarkistus 70
Ehdotus asetukseksi
17 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Tämän asetuksen säännöksillä ei voida rajoittaa sellaisten pakottavien säännösten soveltamista, joiden noudattamista jäsenvaltio pitää niin olennaisen tärkeänä yleisten etujensa, kuten poliittisen, sosiaalisen tai taloudellisen järjestelmän turvaamiseksi, että niitä on sovellettava kaikissa niiden soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa riippumatta siitä, mitä lakia rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin muutoin tämän asetuksen nojalla sovellettaisiin.

1. Kansainvälisesti pakottavat säännökset ovat säännöksiä, joiden noudattamatta jättäminen olisi selvästi vastoin asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public). Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi tulkita oikeusjärjestyksen perusteisiin perustuvaa poikkeusta Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 21 artiklan vastaisesti, jossa kielletään kaikenlainen syrjintä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Tällä asetuksella ei rajoiteta tuomioistuinvallion lain kansainvälisesti pakottavien säännösten soveltamista, tämän rajoittamatta 31 artiklan mukaisesti sovellettavia liikesuhdetta suojaavia säännöksiä.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 69.)

Tarkistus 71

Ehdotus asetukseksi

18 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Tämän asetuksen mukaan määräytyvän lain säännöstä voidaan olla soveltamatta ainoastaan, jos sen soveltaminen on selvästi vastoin oikeuspaikan oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 35 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 70.)

1. Tämän asetuksen mukaan määräytyvän **jonkin valtion** lain säännöstä voidaan olla soveltamatta ainoastaan, jos sen soveltaminen on selvästi vastoin oikeuspaikan oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Tarkistus 72

Ehdotus asetukseksi

19 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava tietyn valtion lakia, **sovelletaan** kyseisessä valtiossa voimassa olevia **aineellisen oikeuden sääntöjä** kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä lukuun ottamatta.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 71.)

Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava jonkin valtion lakia, **tarkoitetaan** kyseisessä valtiossa voimassa olevia **oikeussääntöjä** kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä lukuun ottamatta.

Tarkistus 73

Ehdotus asetukseksi

20 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Valtiot, **joiden eri alueilla** on **omat oikeusjärjestyksensä**

Valtiot, **joissa** on **useita oikeusjärjestelmiä – alueellinen lainvalinta**

1. Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava sellaisen valtion lakia, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevat oikeussääntönsä, tämän valtion sisäisten lainvalintasääntöjen mukaan määräytyy, minkä alueellisen yksikön oikeussääntöjä sovelletaan.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

Jos valtioon kuuluu useita alueita, joilla kullakin on oma oikeusjärjestyksensä tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita koskeva säännöstönsä,

a) viittauksella tällaisen valtion lainsäädäntöön tarkoitetaan tämän asetuksen nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä asianomaisella alueella voimassa olevaa lainsäädäntöä;

b) viittauksella kyseisessä valtiossa olevaan asuinpaikkaan tarkoitetaan asuinpaikkaa asianomaisella alueella;

c) viittauksella kansalaisuuteen tarkoitetaan tämän valtion lain mukaan määräytyvää aluetta tai, jos asiaa koskevia sääntöjä ei ole, osapuolten valitsemaa aluetta, tai jos valintaa ei ole tehty, aluetta, johon osapuolella tai osapuolilla on läheisimmät yhteydet.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 36 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 72.)

1 a. Jos tällaisia sisäisiä lainvalintasääntöjä ei ole

a) viittauksia 1 kohdassa tarkoitettun valtion lakiin pidetään osapuolten asuinpaikkaa koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa osapuolten asuinpaikka on;

b) viittauksia 1 kohdassa tarkoitettun valtion lakiin pidetään osapuolten kansalaisuutta koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, johon osapuolilla on läheisin yhteys;

c) viittauksia 1 kohdassa tarkoitettun valtion lakiin pidetään muiden sellaisten säännösten, joissa viitataan liittymäperusteena muihin tekijöihin, nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa kyseinen tekijä sijaitsee.

Tarkistus 74

Ehdotus asetukseksi

20 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

20 a artikla

Valtiot, joissa on useita oikeusjärjestelmiä – henkilöiden välinen lainvalinta

Jos valtiossa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan eri henkilöryhmiin rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisten vaikutusten osalta, viittauksen tällaisen valtion lakiin on katsottava viittaavan tässä valtiossa voimassa olevien sääntöjen määrittämään oikeusjärjestelmään tai säännöstöön. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, sovelletaan oikeusjärjestelmää tai säännöstöä, johon osapuolilla on läheisin liittymä.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 73.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 75
Ehdotus asetukseksi
20 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

20 b artikla

Tämän asetuksen soveltamatta jättäminen sisäiseen lainvalintaan

Jäsenvaltion, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat rekisteröidyn parisuhteen varallisuusoikeudellisia vaikutuksia koskevat oikeussääntönsä, ei tarvitse soveltaa tätä asetusta lainvalintaan yksinomaan tällaisten alueellisten yksiköiden välillä.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 74.)

Tarkistus 76
Ehdotus asetukseksi
21 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jäsenvaltiossa tehty päätös tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.

1. Jäsenvaltiossa tehty päätös tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä. **Päätösten tunnustaminen ei kuitenkaan tarkoita, että jäsenvaltio tunnustaa rekisteröidyn parisuhteen oikeudellisena instituutiona omassa oikeusjärjestyksessään.**

Tarkistus 77
Ehdotus asetukseksi
21 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Jos kysymys päätöksen tunnustamisesta sellaisenaan on riidan kohteena, voi jokainen, jonka etua päätöksen tunnustaminen koskee, pyytää **asetuksen (EY) N:o 44/2001 [38–56] artiklassa** tarkoitetussa menettelyssä vahvistettavaksi, että päätös on tunnustettava.

2. Jos kysymys päätöksen tunnustamisesta sellaisenaan on riidan kohteena, voi jokainen, jonka etua päätöksen tunnustaminen koskee, pyytää **27 b-o artiklassa** tarkoitetussa menettelyssä vahvistettavaksi, että päätös on tunnustettava.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 39 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 75.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 78

Ehdotus asetukseksi

22 artikla – a alakohta

Komission teksti

- a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **missä** tunnustamista pyydetään;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 76.)

Tarkistus

- a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **jossa** tunnustamista pyydetään;

Tarkistus 79

Ehdotus asetukseksi

22 artikla – b alakohta

Komission teksti

- b) päätös on tehty **poisjäänyttä vastaajaa vastaan** eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle **riittävän ajoissa** ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole **hakenut päätökseen muutosta**, vaikka olisi voinut niin tehdä;

(Vastaa osin asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa.)

Tarkistus

- b) päätös on tehty **vastaajan poissa ollessa** eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle **niin hyvissä ajoin** ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole **riitauttanut päätöstä**, vaikka olisi voinut niin tehdä;

Tarkistus 80

Ehdotus asetukseksi

22 artikla – c alakohta

Komission teksti

- c) päätös on ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, joka on **tehty** samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, **missä** tunnustamista pyydetään;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 78.)

Tarkistus

- c) päätös on ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, joka on **annettu oikeudenkäynnissä** samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, **jossa** tunnustamista pyydetään;

Tarkistus 81

Ehdotus asetukseksi

22 artikla – d alakohta

Komission teksti

- d) päätös on ristiriidassa **toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin tehdyn** päätöksen kanssa ja viimeksi mainittu päätös täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, missä tunnustamista pyydetään.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 79.)

Tarkistus

- d) päätös on ristiriidassa **samaa asiaa koskevassa ja samojen asianosaisten välisessä oikeudenkäynnissä** toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa **annetun aiemman** päätöksen kanssa ja **aiemmin tehty** päätös täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 82
Ehdotus asetukseksi
25 artikla

Komission teksti

Ulkomaista päätöstä ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 41 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 80.)

Tarkistus

Jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen asiaratkaisua ei saa missään tapauksessa **tutkia uudelleen**.

Tarkistus 83
Ehdotus asetukseksi
26 artikla

Komission teksti

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyä, jos päätökseen on haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 42 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 81.)

Tarkistus

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyä, jos päätökseen on haettu muutosta **alkuperä-jäsenvaltiossa** varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

Tarkistus 84
Ehdotus asetukseksi
27 artikla

Komission teksti

Jäsenvaltiossa tehty ja siellä täytäntöönpanokelpoinen päätös **ja tuomioistuimessa tehty sovinto on pantava muissa jäsenvaltioissa täytäntöön asetuksen (EY) N:o 44/2001 [38–56 artiklan ja 58] artiklan** mukaisesti.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 43 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 82.)

Tarkistus

Jäsenvaltiossa tehty ja siellä täytäntöönpanokelpoinen päätös on **täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa, kun päätös on julistettu siellä täytäntöönpanokelpoiseksi jonkun asianomaisen hakemuksesta 27 b–o artiklassa tarkoitetun menettelyn** mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 85
Ehdotus asetukseksi
27 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 a artikla**Kotipaikan määrittäminen**

Ratkaistakseen 27 b–o artiklassa tarkoitettua menettelyä sovellettaessa, onko asianosaisen kotipaikka täytäntöönpanojäsenvaltiossa, tuomioistuimen on sovellettava kyseisen jäsenvaltion kansallista lakia.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 44 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 83.)

Tarkistus 86
Ehdotus asetukseksi
27 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 b artikla**Paikallisten tuomioistuinten toimivalta**

1. Hakemus päätöksen julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi on toimitettava täytäntöönpanojäsenvaltion sille tuomioistuimelle tai toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 33 artiklan mukaisesti.

2. Paikallinen toimivalta määräytyy sen asianosaisen kotipaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, tai täytäntöönpanopaikan perusteella.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 45 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 84.)

Tarkistus 87
Ehdotus asetukseksi
27 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 c artikla**Menettely**

1. Hakemismenettelyyn sovelletaan täytäntöönpanojäsenvaltion lakia.

2. Hakijalla ei edellytetä olevan postiosoitetta tai valtuutettua edustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

3. Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

- a) päätöksen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamisen edellytykset;
- b) todistus, jonka alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai toimivaltainen viranomais on antanut 33 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella, tämän kuitenkin rajoittamatta 27 d artiklan soveltamista.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 46 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 85.)

Tarkistus 88**Ehdotus asetukseksi****27 d artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

27 d artikla**Todistuksen toimittamatta jättäminen**

1. Jollei 27 c artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua todistusta toimiteta, tuomioistuin tai toimivaltainen viranomais voi asettaa sen toimittamiselle määräajan tai hyväksyä vastaavan asiakirjan tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettyinä, vapauttaa todistuksen toimittamisvelvollisuudesta.
2. Asiakirjoista on toimitettava käännös, jos tuomioistuin tai toimivaltainen viranomais sitä vaatii. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on kelpoisuus käännösten tekemiseen jossakin jäsenvaltioista.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 47 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 86.)

Tarkistus 89**Ehdotus asetukseksi****27 e artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

27 e artikla**Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen**

Päätös julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi heti, kun 27 c artiklassa säädettyt muodollisuudet on täytetty, eikä 22 artiklassa säädettyjä tunnustamatta jättämisen perusteita tutkita. Asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei menettelyn tässä vaiheessa ole oikeutta tulla kuulluksi hakemuksesta.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 48 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 87.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 90
Ehdotus asetukseksi
27 f artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 f artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehdyn päätöksen tiedoksi antaminen

1. Hakijalle on viivytyksettä annettava tiedoksi täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehty päätös täytäntöönpanojäsenvaltion laissa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen on annettava tiedoksi sille asianosaiselle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ja päätös on liitettävä tiedoksiantoon, jos sitä ei jo ole annettu kyseiselle asianosaiselle tiedoksi.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 49 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 88.)

Tarkistus 91
Ehdotus asetukseksi
27 g artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 g artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhaku

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta päätökseen, joka on tehty täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta.

2. Muutoksenhaku on osoitettava sille tuomioistuimelle, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 33 artiklan mukaisesti.

3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista menettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Jos asianosainen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jää saapumatta muutoksenhakutuomioistuimeen käsittelyyn, joka koskee hakijan tekemää muutoksenhakua, 11 artiklan säännöksiä sovelletaan, vaikka sen asianosaisen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei olisikaan missään jäsenvaltiossa.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

5. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhaku on toimitettava 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiannosta. Jos sen osapuolen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomio julistettiin täytäntöönpanokelpoiseksi, muutoksenhaku aika on 60 päivää siitä päivästä, jona päätös on joko annettu tiedoksi hänelle henkilökohtaisesti tai toimitettu hänen asuinpaikkaansa. Tätä määräaikaa ei voida pidentää välimatkan perusteella.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 50 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 89.)

Tarkistus 92**Ehdotus asetukseksi****27 h artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

27 h artikla**Menettely muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riittämiseksi**

Muutoksenhaun johdosta tehty päätös voidaan riitauttaa ainoastaan menettelyllä, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 33 artiklan mukaisesti.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 51 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 90.)

Tarkistus 93**Ehdotus asetukseksi****27 i artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

27 i artikla**Tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen epääminen tai täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen kumoaminen**

Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 27 g tai 27 h artiklan mukaisesti, voi evätä tuomion julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan jollakin 22 artiklassa mainituista perusteista. Sen on tehtävä päätöksensä viipymättä.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 52 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 91.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 94
Ehdotus asetukseksi
27 j artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 j artikla**Asian käsittelyn keskeyttäminen**

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 27 g tai 27 h artiklan mukaisesti, keskeyttää asian käsittelyn sen asianosaisen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu, jos päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus alkuperäjäsenvaltiossa on muutoksenhaun vuoksi keskeytetty.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 53 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 92.)

Tarkistus 95
Ehdotus asetukseksi
27 k artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 k artikla**Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet**

1. Jos päätös on tunnustettava tämän jakson mukaisesti, mikään ei estä hakijaa tekemästä pyyntöä täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisiin väliaikaisiin toimenpiteisiin tai turvaamistoihin ryhtymisestä, vaikka 27 e artiklan mukaista julistusta päätöksen täytäntöönpanokelpoisuudesta ei ole annettu.
2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen oikeuttaa ilman eri toimenpiteitä ryhtymään turvaamistoihin.
3. Ennen kuin 27 g artiklan 5 kohdassa tarkoitettu, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyyn päätökseen sovellettava muutoksenhaku-aika on kulunut umpeen ja ennen kuin mahdollisen muutoksenhaun johdosta on annettu ratkaisu, sen asianosaisen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, omaisuuteen saa kohdistaa ainoastaan turvaamistointia.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 54 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 93.)

Tarkistus 96
Ehdotus asetukseksi
27 l artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 l artikla**Osittainen täytäntöönpanokelpoisuus**

1. Jos päätöksellä on ratkaistu useampia vaatimuksia ja jos sitä ei kaikkien vaatimusten osalta voida julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi, tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tämä yhden tai useamman vaatimuksen osalta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Hakija voi pyytää, että täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen rajoitetaan päätöksen tiettyihin osiin.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 55 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 94.)

Tarkistus 97

Ehdotus asetukseksi

27 m artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 m artikla

Oikeusapu

Hakijalla, joka on alkuperäjäsenvaltiossa saanut täydellistä tai osittaista oikeusapua tai vapautuksen kulujen tai kustannusten suorittamisesta, on täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä oikeus saada täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti laajinta mahdollista oikeusapua tai laajin vapautus kulujen tai kustannusten suorittamisesta.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 56 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 95.)

Tarkistus 98

Ehdotus asetukseksi

27 n artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 n artikla

Vakuuden, takuun tai talletuksen kieltö

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa, ei saa vaatia minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänen kotipaikkansa tai asuinpaikkansa ei ole täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 57 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 96.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 99
Ehdotus asetukseksi
27 o artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 o artikla

Maksun tai veron kieltö

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä ei saa täytäntöönpanojäsenvaltiossa periä mitään riidan kohteen arvon mukaan määräytyvää maksua tai veroa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 58 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 97.)

Tarkistus 100
Ehdotus asetukseksi
28 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Virallisten asiakirjojen **tunnustaminen**

Virallisten asiakirjojen **hyväksyminen**

1. Jäsenvaltiossa **laaditut viralliset asiakirjat on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa, ellei niiden pätevyyttä ole riitautettu sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ja ellei tunnustaminen** ole selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **missä tunnustamista pyydetään.**

1. Jäsenvaltiossa **vahvistetulla virallisella asiakirjalla on toisessa jäsenvaltiossa sama todistusvoima kuin sillä on alkuperäjäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa oleva vaikutus edellyttäen, että se ei ole selvästi vastoin asianomaisen** jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Henkilö, joka aikoo käyttää virallista asiakirjaa toisessa jäsenvaltiossa, voi pyytää virallisen asiakirjan alkuperäjäsenvaltiossa laativaa viranomaista täyttämään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditun lomakkeen, jossa kuvaillaan virallisen asiakirjan todistusvoima alkuperäjäsenvaltiossa.

1 a. Virallisen asiakirjan oikeellisuus riitautetaan alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimissa, ja sitä koskeva päätös tehdään kyseisen valtion lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole todistusvoimaa toisessa jäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

1 b. Viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet riitautetaan tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa, ja sitä koskevat päätökset tehdään III luvun perusteella sovellettavan lain tai 32 artiklan mukaisesti sovellettavan lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole riitautetun asian osalta todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Virallisten asiakirjojen tunnustaminen merkitsee, että asiakirjoilla on sisältönsä puolesta sama oikeusvaikutus ja että asiakirjojen oletetaan olevan päteviä.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 59 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 98.)

Tarkistus 101

Ehdotus asetukseksi

29 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Viralliset asiakirjat, jotka on laadittu jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä täytäntöönpanokelpoisia, on hakemuksesta julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi toisessa jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 44/2001 [38–57] artiklan mukaisessa menettelyssä.

2. Tuomioistuin, jolta haetaan asetuksen (EY) N:o 44/2001 [43 ja 44] artiklan mukaisesti muutosta, voi evätä virallisen asiakirjan julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), missä täytäntöönpanoa pyydetään.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 60 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 99.)

Tarkistus 102

Ehdotus asetukseksi

30 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen tunnustaminen ja täytäntöönpanokelpoisuus

Tuomioistuimessa tehdyt sovinnot, jotka ovat alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisia, on tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa ja julistettava siellä täytäntöönpanokelpoisiksi asianosaisen pyynnöstä samoin edellytyksin kuin viralliset asiakirjat. Tuomioistuin, jolta haetaan asetuksen (EY) N:o 44/2001 [42 tai 44] artiklan mukaisesti muutosta, voi evätä tuomioistuimessa tehdyn sovinnon julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpano olisi selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), missä täytäntöönpanoa pyydetään.

1 c. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevan asian ratkaisu riippuu viralliseen asiakirjaan aviovarallisuussuhteita koskevista asioissa kirjattuja oikeustoimia ja oikeudellisia suhteita koskevasta kysymyksestä, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tuon kysymyksen.

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen virallinen asiakirja on julistettava täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 27 b–o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

1 a. Edellä 27 c artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa virallisen asiakirjan laatineen viranomaisen on kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

2. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 27 g tai 27 h artiklan nojalla, epää virallisen asiakirjan julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumoo täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoiset tuomioistuimessa tehdyt sovinnot on julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 27 b–o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Edellä 27 c artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa on tuomioistuimen, joka hyväksyi sovinnon tai jossa se tehtiin, kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 32 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvooantavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

1 b. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 27 g tai 27 h artiklan nojalla, voi evätä tuomioistuimessa tehdyn sovinnon julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpano olisi selvästi vastoin **täytäntöönpanojäsenvaltion** oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 61 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 100.)

Tarkistus 103

Ehdotus asetukseksi

31 artikla – otsikko

Komission teksti

Tarkistus

Oikeusvaikutukset suhteessa kolmansiin

Kolmansien suojaaminen

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011(0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 101.)

Tarkistus 104

Ehdotus asetukseksi

31 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudelliset vaikutukset osapuolen ja kolmannen väliseen oikeussuhteeseen **kuuluvat 15 artiklan** nojalla **sen valtion lain piiriin, jossa parisuhde on rekisteröity.**

1. Rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudelliset vaikutukset osapuolen ja kolmannen väliseen oikeussuhteeseen **määräytyvät sen lain mukaan, jota tämän asetuksen** nojalla sovelletaan rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 105

Ehdotus asetukseksi

31 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jäsenvaltion laissa voidaan kuitenkin säätää, että parisuhteen osapuoli ei voi vedota sovellettavaan lakiin kolmatta vastaan, jos toisella osapuolista tai kolmannella on asuinpaikka kyseisen jäsenvaltion alueella ja jäsenvaltion laissa säädettyjä julkaisemista tai rekisteröintiä koskevia vaatimuksia ei ole täytetty, paitsi jos kolmas on ollut tai hänen on täytynyt olla tietoinen rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavasta laista.

Tarkistus

2. Kun on kyse oikeussuhteesta parisuhteen osapuolen ja kolmannen osapuolen välillä, kumpikaan parisuhteen osapuolista ei kuitenkaan voi vedota rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavaan lakiin, jos kolmannen osapuolen kanssa oikeussuhteessa olevan parisuhteen osapuolen ja kolmannen osapuolen asuinpaikka on samassa valtiossa, joka on muu valtio kuin se, jonka lakia sovelletaan rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin. Tällaisissa tapauksissa kolmatta osapuolta koskeviin varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa parisuhteen asianomaisen osapuolen ja kolmannen osapuolen asuinpaikka on.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 102.)

Tarkistus 106

Ehdotus asetukseksi

31 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Sen jäsenvaltion laissa, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee, voidaan säätää 2 kohtaa vastaavasta säännöstä, joka koskee rekisteröidyn parisuhteen osapuolen ja kolmannen välisiä oikeussuhteita kyseisen omaisuuden osalta.

Tarkistus

3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta, jos

- a) kolmas oli tietoinen tai hänen olisi pitänyt olla tietoinen rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavasta laista, tai
- b) sen valtion, jossa kolmannen ja kolmannen kanssa oikeussuhteessa olevan parisuhteen osapuolen asuinpaikka on, lain mukaiset rekisteröidyn parisuhteen varallisuus oikeudellisten vaikutusten ilmoittamisen tai rekisteröinnin vaatimukset täytyivät, tai
- c) on kyse kiinteästä omaisuudesta ja sen valtion, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee, lain mukaiset rekisteröidyn parisuhteen ilmoittamisen tai rekisteröinnin vaatimukset kiinteän omaisuuden osalta täytyivät.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 103.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 107
Ehdotus asetukseksi
-32 artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-32 artikla

Asuinpaikka

1. Yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän asuinpaikalla tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa sen keskushallinnon sijaintipaikkaa. Liiketoimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön asuinpaikalla tarkoitetaan hänen päätoimipaikkaansa.

2. Jos oikeussuhde on solmittu jonkin sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan toiminnan yhteydessä tai jos sopimuksen täyttäminen kuuluu sopimuksen mukaan tällaiselle sivuliikkeelle, edustajalle tai muulle toimipaikalle, asuinpaikkana pidetään sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan sijaintipaikkaa.

3. Asuinpaikan määrittämisen kannalta merkityksellinen ajankohta on oikeussuhteen solmimishetki.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 104.)

Tarkistus 108
Ehdotus asetukseksi
33 artikla – 1 kohta – b a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b a) niiden tuomioistuinten tai viranomaisten nimet ja yhteystiedot, joilla on toimivalta käsitellä 27 b artiklan 1 kohdan mukaisia täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevia hakemuksia ja 27 g artiklan 2 kohdan mukaisia tällaisista hakemuksista tehtyjä päätöksiä koskevia muutoksenhakemuksia,

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 78 artiklan 1 kohtaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 105.)

Tarkistus 109
Ehdotus asetukseksi
33 artikla – 1 kohta – b b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b b) Edellä 27 h artiklassa tarkoitetut menettelyt muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riitauttamiseksi;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 110
Ehdotus asetukseksi
33 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista näiden **säännösten** myöhemmistä muutoksista.

Tarkistus

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista näiden **tietojen** myöhemmistä muutoksista.

Tarkistus 111
Ehdotus asetukseksi
33 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Komissio saattaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville asianmukaisin keinoin, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston monikielisen internetsivuston kautta.

Tarkistus

3. Komissio saattaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville **yksinkertaisella tavalla ja** asianmukaisin keinoin, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston monikielisen internetsivuston kautta.

Jäsenvaltiot varmistavat, että tämän monikielisen verkkosivuston tiedot ovat myös saatavilla kaikkien niiden perustamien virallisten verkkosivustojen kautta erityisesti siten, että sivustoilta on linkki komission verkkosivustolle.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 78 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 108.)

Tarkistus 112
Ehdotus asetukseksi
33 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Komissio ottaa käyttöön asianomaisille tuomioistuinten virkamiehille ja oikeusalan toimijoille suunnatun tiedotus- ja koulutusvälineen luomalla interaktiivisen kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä toimivan verkkoportaalin, johon sisältyy ammatillisen asiantuntemuksen ja käytänteiden vaihtojärjestelmä.

(Tarkistus vastaa menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 109.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 113
Ehdotus asetukseksi
33 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

33 a artikla

2 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävän luettelon laatiminen ja myöhempi muuttaminen

1. Komissio laatii jäsenvaltioiden ilmoitusten pohjalta 2 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun luettelon muista viranomaisista ja oikeusalan ammattilaisista.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kaikista kyseiseen luetteloon sisältyviin tietoihin myöhemmin tehtävistä muutoksista. Komissio muuttaa luetteloa vastaavasti.

3. Komissio julkaisee luettelon ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4. Komissio saattaa kaikki 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 79 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 110.)

Tarkistus 114
Ehdotus asetukseksi
33 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

33 b artikla

27 c, 28, 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatiminen ja myöhempi muuttaminen

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset 27 c, 28, 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimisesta ja/tai myöhemmästä muuttamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 80 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 111.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 115
Ehdotus asetukseksi
33 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

33 c artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 81 artiklaa ja menettelyyn 2011/0059(CNS) kuuluvan mietinnön tarkistusta 112.)

Tarkistus 116
Ehdotus asetukseksi
34 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Komission tarkastelee kertomuksessaan erityisesti seuraavia kysymyksiä:

- **sovellettavan lain ja oikeuspaikan valintaa koskevien mahdollisuuksien käyttäminen rekisteröidyissä parisuh-teissa ja niiden vaikutukset käytännössä,**
- **lainvalintaa koskevan neuvontavaatimuksen soveltaminen käytännössä**
- **toimivallasta luopumismahdollisuuden käyttö niiden jäsenvaltioiden tuomioistuimissa, joissa ei tunneta rekiste-röidyn parisuhteen käsitettä, ja sen vaikutukset käytän-nössä ja**
- **mahdollisuudet yhdenmukaistaa tämän asetuksen mukai-sia säännöksiä edelleen [tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista sekä päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta aviovarallisuussuhteita koskevissa asi-oissa annetun asetuksen] kanssa tasa-arvon lisäämiseksi.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 117
Ehdotus asetukseksi
35 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Asetuksen III luvun säännöksiä sovelletaan vain rekisteröidyn parisuhteen osapuoliin.

Tarkistus

3. Asetuksen III luvun säännöksiä sovelletaan vain rekisteröidyn parisuhteen osapuoliin, **jotka ovat tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen**

a) rekisteröineet parisuhteen tai

b) valinneet rekisteröidyn parisuhteensa varallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovellettavan lain.

Sovellettavan lain valintaa koskeva sopimus, joka on tehty ennen [tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä], on niin ikään voimassa, jos se täyttää III luvun vaatimukset tai se on voimassa sovellettavan lain valintahetkellä asiaa koskevien kansainvälisen yksityisoikeuden määräysten mukaisesti.

Jos tässä asetuksessa säädettyä sovellettavan lain valintaa koskeva sopimus on tehty ennen [tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä] mutta se ei sovellettavan lain valintahetkellä asiaa koskevien kansainvälisen yksityisoikeuden määräysten mukaisesti ollut voimassa, koska sovellettavassa laissa ei säädetä sovellettavan lain valinnasta rekisteröidyissä parisuhteissa, sopimus tulee voimaan [tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä].

P7_TA(2013)0338

Aviovarallisuussuhteet *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista sekä päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta aviovarallisuussuhteita koskevissa asioissa (COM(2011)0126 – C7-0093/2011 – 2011/0059(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2016/C 093/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2011)0126),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 3 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0093/2011),
- ottaa huomioon Italian senaatin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A7-0253/2013),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti	Tarkistus
(10) Tämä asetus koskee aviovarallisuussuhteisiin liittyviä kysymyksiä. Se ei kata avioliiton käsitettä, joka määritellään jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa.	(10) Tämä asetus koskee aviovarallisuussuhteisiin liittyviä kysymyksiä. Se ei kata avioliiton käsitettä, joka määritellään jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa. Tätä käsitettä käsitellään asetuksessa pikemminkin neutraalisti. Asetus ei vaikuta avioliiton käsitteen määrittelyyn jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä.

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti	Tarkistus
(11) Asetuksen soveltamisalan olisi katettava kaikki aviovarallisuussuhteita koskevat yksityisoikeudelliset kysymykset, jotka liittyvät puolisoiden omaisuuden hoitoon ja aviovarallisuussuhteiden purkautumiseen puolisoiden erotessa tai toisen puolison kuollessa.	(11) Asetuksen soveltamisalan olisi katettava kaikki aviovarallisuussuhteita koskevat yksityisoikeudelliset kysymykset, jotka liittyvät puolisoiden omaisuuden hoitoon ja aviovarallisuussuhteiden purkautumiseen puolisoiden ottaessa asumus- tai avioeron tai toisen puolison kuollessa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 9 kappaletta.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 3
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(11 a) Tätä asetusta ei kuitenkaan pitäisi soveltaa sellaisiin yksityisoikeuden aloihin, jotka eivät liity aviovarallisuussuhteisiin. Selkeyden vuoksi tietyt kysymykset, joiden voitaisiin katsoa liittyvän aviovarallisuussuhteita koskeviin asioihin, olisi siksi nimenomaisesti suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 11 kappaletta.)

Tarkistus 4
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(12) Koska puolisoiden **elatusvelvollisuuksista** säädetään jo toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa 18 päivänä joulukuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 4/2009, **ne** olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, aivan kuten **lahjoitusten pätevyyttä ja vaikutuksia** koskevat kysymykset, joista säädetään **sopimusvelvoitteisiin** sovellettavasta laista 17 päivänä **kesäkuuta 2008** annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston **asetuksessa (EY) N:o 593/2008 (Rooma I)**.

(12) Puolisoiden **elatusvelvollisuus, josta** säädetään jo toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa 18 päivänä joulukuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 4/2009, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, aivan kuten **perimystä** koskevat kysymykset, joista säädetään **toimivallasta**, sovellettavasta laista, **päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4 päivänä heinäkuuta 2012** annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston **asetuksessa (EU) N:o 650/2012** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 201, 27.7.2012, s. 107.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 5
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

- (13) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi lisäksi jätettävä jäsenvaltioiden kansallisissa laeissa **mahdollisesti esiintyvien esineoikeuksien luonnetta ja tällaisten oikeuksien julkivarmistamista** koskevat kysymykset, jotka eivät kuulu myöskään [toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten ja virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o .../... soveltamisalaan. Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa toisella tai kummallakin puolisolla on omaisuus, voivat toteuttaa esineoikeudellisia toimenpiteitä, jotka liittyvät erityisesti omaisuutta koskevan omistusoikeuden siirtymisen merkitsemiseen rekistereihin, jos kyseisen jäsenvaltion laissa tätä edellytetään.

Tarkistus

- (13) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi lisäksi jätettävä **joidenkin** jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä **tunnetut määrältään rajoitetut esineoikeuksia (numerus clausus)** koskevat kysymykset, jotka eivät kuulu myöskään **asetuksen (EU) N:o 650/2012** soveltamisalaan. **Jäsenvaltiolta ei olisi edellytettävä, että se tunnustaa kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa omaisuutta koskevan esineoikeuden, jos kyseistä esineoikeutta ei tunneta sen oikeudessa.**

(Tarkistus vastaa osin asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 15 kappaletta.)

Tarkistus 6
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (13 a) **Jotta edunsaajat kuitenkin voisivat nauttia heille esimerkiksi aviovarallisuussuhteiden päättymisen kautta syntyneistä tai siirretyistä oikeuksista toisessa jäsenvaltiossa, tässä asetuksessa olisi säädettävä tuntemattoman esineoikeuden muuntamisesta esineoikeudeksi, joka lähinnä vastaa sitä kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännössä. Muuntamisessa olisi otettava huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset. Lähinnä vastaavan kansallisen esineoikeuden määrittelyä varten voidaan ottaa yhteyttä sen valtion viranomaisiin tai toimivaltaisiin henkilöihin, jonka lakia aviovarallisuussuhteisiin sovelletaan, lisätietojen saamiseksi oikeuden luonteesta ja vaikutuksista. Tätä varten voidaan käyttää siviili- ja kauppaoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön nykyisiä verkostoja ja muita käytettävissä olevia toisen valtion lain ymmärtämistä helpottavia keinoja.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 16 kappaletta.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 13 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 b) Kiinteään tai irtaimen omaisuuteen liittyvän oikeuden rekisteriin kirjaamisen edellytykset olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, (kiinteän omaisuuden osalta omaisuuden sijaintipaikan laissa (*lex rei sitae*)) olisi määritettävä, millaisin oikeudellisin edellytyksin ja miten kirjaaminen on suoritettava ja mitkä viranomaiset, kuten kiinteistörekisterit tai notaarit, ovat vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki edellytykset täyttyvät ja että perusteeksi esitetyt tai laaditut asiakirjat ovat riittäviä tai sisältävät tarvittavat tiedot.

(Tarkistus vastaa osin asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 18 kappaletta.)

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 13 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 c) Oikeuden rekisteriin kirjaamisen vaikutukset olisi samoin jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, olisi näin ollen määritettävä, onko rekisteröinnillä esimerkiksi oikeuden olemassaolon toteava vai oikeuden luova vaikutus. Jos esimerkiksi oikeuden hankkiminen kiinteään omaisuuteen on rekisterien kaikkia koskevan vaikutuksen varmistamiseksi tai oikeustoimien suojaamiseksi kirjattava rekisteriin sen jäsenvaltion oikeuden mukaan, jossa rekisteriä pidetään, hankinta-ajankohtaan olisi sovellettava kyseisen jäsenvaltion lakia.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 19 kappaletta.)

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 13 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 d) ”Aviovarallisuussuhteiden” käsitteen, joka määrittää tämän asetuksen soveltamisalan, olisi katettava kaikki säännöt, jotka koskevat avioliiton seurauksena syntyneitä ja sen päättämisen jälkeen vallitsevia omistussuhteita puolisoiden välillä sekä heidän suhteissaan kolmansiin. Se kattaa sovellettavan oikeuden sitovien säännösten lisäksi myös mahdolliset valinnaiset säännökset, joista puolisoit voivat sopia sovellettavan oikeuden mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 10
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 e kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13 e) *Kuten asetuksessa (EU) N:o 650/2012, myös tässä asetuksessa olisi noudatettava jäsenvaltioissa sovellettavia eri järjestelmiä aviovarallisuussuhteita koskevien asioiden käsittelemiseksi Sen vuoksi tätä asetusta sovellettaessa "tuomioistuimien" olisi ymmärrettävä laajasti eli niin, että se kattaa paitsi oikeudellisia tehtäviä hoitavat tuomioistuimet sanan varsinaisessa merkityksessä myös notaarit tai rekisteriviranomaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat varallisuussuhteisiin liittyvissä asioissa tuomioistuimen tavoin tiettyjä lainkäyttötehtäviä, sekä notaarit ja oikeusalan toimijat, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat lainkäyttötehtäviä tietyssä aviovarallisuussuhteisiin liittyvässä asiassa tuomioistuimen antaman valtuutuksen nojalla. Tässä asetuksessa säädettyjen toimivaltasääntöjen olisi sidottava kaikkia tässä asetuksessa määriteltyjä tuomioistuimia. Vastaavasti "tuomioistuimen" ei olisi katettava jäsenvaltion oikeusviranomaisiin kuulumattomia viranomaisia, joilla on kansallisen lainsäädännön mukaan valtuudet käsitellä varallisuussuhteisiin liittyviä asioita, kuten useimmissa jäsenvaltioissa notaareja, jos he eivät hoida oikeudellisia tehtäviä, kuten asia yleensä on.*

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 20 kappaletta.)

Tarkistus 11
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(14) Jotta voidaan ottaa huomioon parien lisääntynyt liikkuvuus yhteiselämän aikana sekä edistää hyvää oikeudenkäyttöä, tämän asetuksen toimivaltasääntöjen mukaan olisi toimivalta aviovarallisuussuhteita, myös aviovarallisuussuhteiden purkautumista, koskevissa asioissa, jotka liittyvät avio- tai asumuseroon tai avioliiton pätemättömäksi julistamiseen, annettava niille jäsenvaltion tuomioistuimille, joilla on tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 nojalla toimivalta käsitellä itse avio- tai asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista.

(14) Jotta voidaan ottaa huomioon parien lisääntynyt liikkuvuus yhteiselämän aikana sekä edistää hyvää oikeudenkäyttöä, tämän asetuksen toimivaltasääntöjen mukaan olisi toimivalta aviovarallisuussuhteita, myös aviovarallisuussuhteiden purkautumista, koskevissa asioissa, jotka liittyvät avio- tai asumuseroon tai avioliiton pätemättömäksi julistamiseen, annettava niille jäsenvaltion tuomioistuimille, joilla on tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 nojalla toimivalta käsitellä itse avio- tai asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista, **kun puolisoit ovat nimenomaisesti tai muulla tavoin tunnustaneet asianomaisten tuomioistuinten toimivallan.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

- (16) Jos aviovarallisuussuhteita koskevat kysymykset eivät liity avio- tai asumuseroon tai avioliiton pätemättömäksi julistamiseen eivätkä toisen puolison kuolemaan, puoliset voivat päättää antaa asian sen jäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi, jonka lain he ovat valinneet sovellettavaksi aviovarallisuussuhteisiinsa. Puolisot **voivat sopia** asiasta keskenään **milloin tahansa, myös kesken menettelyn**.

Tarkistus

- (16) Jos aviovarallisuussuhteita koskevat kysymykset eivät liity avio- tai asumuseroon tai avioliiton pätemättömäksi julistamiseen eivätkä toisen puolison kuolemaan, puoliset voivat päättää antaa asian sen jäsenvaltion tuomioistuinten käsiteltäväksi, jonka lain he ovat valinneet sovellettavaksi aviovarallisuussuhteisiinsa. **Tämä edellyttää, että puoliset sopivat** asiasta keskenään **viimeistään ennen asian panemista vireille tuomioistuimessa ja sen jälkeen tuomioistuimen valtion oikeuden mukaisesti**.

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

- (17) Tämän asetuksen nojalla olisi voitava säilyttää jäsenvaltion tuomioistuinten alueellinen toimivalta käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat muita kuin parin eroon tai toisen puolison kuolemaan liittyviä aviovarallisuussuhteita. **Lisäksi asetuksessa olisi säädettävä varatoimivallasta (forum necessitatis), jotta voidaan estää tilanteet, joissa oikeussuoja on evätty**.

Tarkistus

- (17) Tämän asetuksen nojalla olisi voitava säilyttää jäsenvaltion tuomioistuinten alueellinen toimivalta käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat muita kuin parin eroon tai toisen puolison kuolemaan liittyviä aviovarallisuussuhteita **sellaisten tärkeysjärjestyksessä lueteltujen liittymäperusteiden mukaisesti, joiden avulla varmistetaan, että puolisoitten ja sen jäsenvaltion välillä, jonka tuomioistuin on asiassa toimivaltainen, on läheinen yhteys**.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 14
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(17 a) *Erityisesti niiden tilanteiden varalta, joissa oikeussuoja on evätty, tässä asetuksessa olisi säädettävä varatoimivallan (forum necessitatis) käyttämisestä niin, että jäsenvaltion tuomioistuimelle annetaan poikkeustapauksissa mahdollisuus ratkaista aviovarallisuussuhteisiin liittyvä asia, joka on läheisessä yhteydessä kolmanteen valtioon. Tällainen poikkeustapaus voi syntyä, kun menettely osoittautuu mahdottomaksi asianomaisessa kolmannessa valtiossa esimerkiksi sisällissodan vuoksi, tai kun ei kohtuudella voida odottaa edunsaajan aloittavan tai käyvän läpi menettelyä kyseisessä valtiossa. Varatoimivaltaa voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan, jos asialla on riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.*

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 31 kappaletta.)

Tarkistus 15
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 21 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(21) Jotta voidaan taata ennakoitavuus ja oikeusvarmuus sekä ottaa huomioon parin todellinen tilanne, asetuksessa olisi säädettävä yhdenmukaisista lainvalintasäännöistä, joiden nojalla voidaan määrittää perättäin sovellettavien liittymäperusteiden avulla puolisoitten kaikkeen omaisuuteen sovellettava laki niitä tapauksia varten, joissa puoliset eivät ole valinneet sovellettavaa lakia. Ensimmäiseksi perusteeksi olisi asetettava puolisoitten ensimmäinen yhteinen asuinpaikka avioitumisen jälkeen. Sitä seuraisi puolisoitten yhteinen kansalaisuus avioitumishetkellä. Jos kumpikaan näistä perusteista ei täyty eli jos puolisoilla ei ole vielä ollut ensimmäistä yhteistä asuinpaikkaa ja kummallakin puolisoilla on avioitumishetkellä sama kaksoiskansalaisuus, olisi sovellettava sen valtion lakia, johon puolisoilla on avioitumishetkellä ollut läheisimmät yhteydet ottaen huomioon kaikki olosuhteet **ja erityisesti avioliiton solmimispaikka.**

(21) Jotta voidaan taata ennakoitavuus ja oikeusvarmuus sekä ottaa huomioon parin todellinen tilanne, asetuksessa olisi säädettävä yhdenmukaisista lainvalintasäännöistä, joiden nojalla voidaan määrittää perättäin sovellettavien liittymäperusteiden avulla puolisoitten kaikkeen omaisuuteen sovellettava laki niitä tapauksia varten, joissa puoliset eivät ole valinneet sovellettavaa lakia. Ensimmäiseksi perusteeksi olisi asetettava puolisoitten **asuinpaikka avioitumishetkellä tai** ensimmäinen yhteinen asuinpaikka avioitumisen jälkeen. Sitä seuraisi puolisoitten yhteinen kansalaisuus avioitumishetkellä. Jos kumpikaan näistä perusteista ei täyty eli jos puolisoilla ei ole vielä ollut ensimmäistä yhteistä asuinpaikkaa ja kummallakin puolisoilla on avioitumishetkellä sama kaksoiskansalaisuus, olisi sovellettava sen valtion lakia, johon puolisoilla on avioitumishetkellä ollut läheisimmät yhteydet ottaen huomioon kaikki olosuhteet.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 22 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(22 a) *Kun tätä asetusta sovelletaan eli kun perusteena käytetään sen mukaisesti valtion lainsäädännön mukaan kansalaisuutta, kysymys siitä, miten useamman samanaikaisen kansalaisuuden tapauksessa menettelyä ja katsotaanko henkilön olevan sellaisen valtion kansalainen, ratkaistaan valtion sisäisen lainsäädännön mukaisesti tarvittaessa myös kansainvälisiä sopimuksia soveltaen. Samalla sovelletaan rajoituksitta Euroopan unionin yleisiä periaatteita.*

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(24) Ottaen huomioon aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain valinnan merkitys, tässä asetuksessa olisi säädettävä eräistä takuista, joilla varmistetaan, että puoliset tai tulevat puoliset ovat tietoisia valintansa seurauksista. **Lainvalintaa koskevassa sopimuksessa olisi noudatettava avioehtoa koskevia muotovaatimuksia, joista säädetään joko valitun valtion laissa tai sen valtion laissa, jossa asiakirja on laadittu. Vähimmäisvaatimuksena olisi oltava, että lainvalintaa koskeva sopimus tehdään kirjallisesti ja kumpikin puoliso päivää ja allekirjoittaa sen. Lisäksi on noudatettava joko valitun valtion laissa tai sen valtion laissa mahdollisesti säädettyjä muita muotovaatimuksia, jossa asiakirja laaditaan. Nämä muodollisuudet voivat koskea avioehtosopimusten pätevyyttä, julkaisemista tai rekisteröintiä.**

(24) Ottaen huomioon aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain valinnan merkitys, tässä asetuksessa olisi säädettävä eräistä takuista, joilla varmistetaan, että puoliset tai tulevat puoliset ovat tietoisia valintansa seurauksista. Sopimus **on ainakin tehtävä** kirjallisesti ja **päivättävä, ja kummankin puolison on allekirjoitettava se. Sovelletttavan lain valinta tapahtuu tällöin aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan oikeuden mukaisessa muodossa tai sen valtion oikeuden mukaisesti, jossa sopimus on tehty.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 18
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 24 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(24 a) *Jotta voitaisiin ottaa huomioon tietyt jäsenvaltioiden oikeusnormit, kuten yhteisenä kotina käytetyn asunnon suoja sekä käyttöoikeuden sääntely puolisoiden välisessä suhteessa, asetus ei saisi estää pakottavien säännösten soveltamista asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa, vaan sen pitäisi sallia, että jäsenvaltio ei sovelle ulkomaista lainsäädäntöä vaan omaa lainsäädäntöään. Pakottavilla säännöksillä tarkoitetaan tässä yhteydessä pakottavia määräyksiä, joiden noudattamisen jäsenvaltio katsoo tarpeelliseksi yleisen etunsa ja erityisesti poliittisen, sosiaalisen ja taloudellisen järjestyksensä ylläpitämisen vuoksi. Näin ollen jäsenvaltion, jossa puolisoiden yhteisenä kotina käytetty asunto sijaitsee, olisi voitava tätä suojatakseen soveltaa omia säännöksiään, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien oikeusvarmuutta koskevien säännösten soveltamista, joiden ensisijaisuus varmistetaan 35 artiklan avulla.*

Tarkistus 19
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 27 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(27) Koska jäsenvaltioissa tehtyjen päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on yksi tämän asetuksen tavoitteista, asetuksessa olisi säädettävä **asetukseen (EY) N:o 44/2001 perustuvista päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa** koskevista säännöksistä, jotka **on tarvittaessa mukautettu vastaamaan tämän asetuksen soveltamisalan erityisvaatimuksia.**

(27) Koska jäsenvaltioissa tehtyjen **aviovarallisuussuhteita koskevien** päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on yksi tämän asetuksen tavoitteista, asetuksessa olisi säädettävä päätösten tunnustamista, **täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa** koskevista säännöksistä, jotka **vastaavat yksityisoikeuden alan oikeudellista yhteistyötä koskevia unionin muita oikeudellisia välineitä.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 28 kappale

Komission teksti

- (28) Jotta voidaan ottaa huomioon **jäsenvaltioissa käytössä olevat** erilaiset **tavat ratkaista aviovarallisuussuhteisiin liittyviä kysymyksiä**, olisi tässä asetuksessa varmistettava virallisten asiakirjojen **tunnustaminen** ja **täytäntöönpano**. **Virallisia asiakirjoja ei voida tunnustamisen osalta kuitenkaan rinnastaa tuomioistuinten päätöksiin**. **Virallisten asiakirjojen tunnustaminen merkitsee sitä, että asiakirjoilla on sisältönsä puolesta sama todistusvoima ja samat vaikutukset kuin kyseisillä asiakirjoilla on niiden alkuperäjäsenvaltiossa ja että asiakirjojen oletetaan olevan päteviä, ellei toisin osoiteta.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 60 kappaletta.)

Tarkistus

- (28) Jotta voidaan ottaa huomioon erilaiset **järjestelmät aviovarallisuussuhteita koskevien tapausten käsittelemiseksi jäsenvaltioissa**, tässä asetuksessa olisi varmistettava virallisten asiakirjojen **hyväksyminen** ja **täytäntöönpanokelpoisuus aviovarallisuussuhteita koskevissa asioissa kaikissa jäsenvaltioissa**.

Tarkistus 21

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 28 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (28 a) **Tässä asetuksessa olisi näin ollen oltava erityisesti asetukseen (EU) N:o 650/2012 perustuvia säännöksiä, jotka koskevat tuomioistuinten päätösten tunnustamista, täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa sekä julkisten asiakirjojen hyväksymistä ja täytäntöönpanokelpoisuutta sekä tuomioistuimessa tehtyjen soveltojen täytäntöönpanokelpoisuutta.**

Tarkistus 22

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 29 kappale

Komission teksti

- (29) **Vaikka aviovarallisuussuhteisiin sovellettavaa lakia olisi sovellettava puolison ja kolmannen välisiin oikeussuhteisiin, olisi tämän lain soveltamishdoista kuitenkin aiheellista säätää sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa puolisolalla tai kolmannella on asuinpaikka, jotta varmistetaan kolmannen suojele. Kyseisen jäsenvaltion laissa voidaan säätää, että puoliso voi vedota aviovarallisuussuhteisiin sovellettavaan lakiin kolmatta vastaan vain silloin kun jäsenvaltion laissa säädetyt rekisteröintiä tai julkaisemista koskevat vaatimukset on täytetty, paitsi jos kolmas on ollut tai hänen on täytynyt olla tietoinen aviovarallisuussuhteisiin sovellettavasta laista.**

Tarkistus

- (29) Puolison ja kolmannen välisiin oikeussuhteisiin olisi tämän **asetuksen mukaisesti sovellettava aviovarallisuussuhteisiin sovellettavaa lakia**. Kolmannen suojelelun varmistamiseksi toisen puolison ja kolmannen välisessä oikeussuhteessa kumpikaan puolisoista ei voisi vedota tähän lakiin, jos oikeussuhteessa kolmanteen olevan puolison sekä kolmannen asuinpaikka on samassa valtiossa, joka ei ole se valtio, jonka oikeutta sovelletaan aviovarallisuussuhteisiin. Tähän olisi sovellettava poikkeusta, kun kolmas ei nauti suojelelun eli kun sovellettava oikeus on ollut tai sen on pitänyt olla kolmannen tiedossa tai kun noudatetaan valtiossa voimassa olevia rekisteröintiä tai julkivarmistamista koskevia vaatimuksia.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 23
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 30 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 a) *Jotta voidaan varmistaa yhtäläiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, komissiolle olisi annettava sellaisten todistusten ja lomakkeiden laatimista ja myöhempää muuttamista koskeva täytäntöönpanovalta, jotka koskevat päätösten, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen sekä julkisten asiakirjojen julistamista täytäntöönpanokelpoisiksi. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾.*

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 78 kappaletta.)

Tarkistus 24
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 30 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 b) *Tässä asetuksessa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimista ja myöhempää muuttamista koskevien täytäntöönpanosäästöjen hyväksymiseen olisi sovellettava neuvoo-antavaa menettelyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.*

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 79 kappaletta.)

Tarkistus 25
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 32 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(32) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet ja erityisesti sen 7, 9, 17, 21 ja 47 artikla, joissa vahvistetaan yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus solmia avioliito ja perustaa perhe kansallisen lain mukaisesti sekä omistusoikeus, kielletään kaikenlainen syrjintä ja vahvistetaan oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja tuomioistuimeen. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi sovellettava tätä asetusta näitä oikeuksia ja periaatteita kunnioittaen.

(32) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet ja erityisesti sen 7, 9, 17, **20**, 21, **23** ja 47 artikla, joissa vahvistetaan yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus solmia avioliito ja perustaa perhe kansallisen lain mukaisesti sekä omistusoikeus, **yhdenvertaisuus lain edessä**, kielletään kaikenlainen syrjintä ja vahvistetaan oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja tuomioistuimeen. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten olisi sovellettava tätä asetusta näitä oikeuksia ja periaatteita kunnioittaen.

(Tarkistus vastaa osin asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 81 kappaletta.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) puolisoiden oikeustoimikelpoisuus,

Tarkistus

a) puolisoiden *yleinen* oikeustoimikelpoisuus,

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – a alakohta (uusi)

Komission teksti

a a) avioliiton olemassaolo, pätevyys tai tunnustaminen,

Tarkistus

Tarkistus 28

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – c alakohta

Komission teksti

c) puolisoiden väliset lahjat,

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 29

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – d alakohta

Komission teksti

d) lesken *perintöoikeus*,

Tarkistus

d) lesken *perimyksen liittyvät kysymykset*,

Tarkistus 30

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – e alakohta

Komission teksti

e) *puolisoiden keskinäiset yhtiöt*,

Tarkistus

e) *kysymykset, jotka liittyvät yhtiöitä tai muita yhteisöjä tai yhteenliittymiä koskevaan lakiin,*

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan h kohtaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 31

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – f alakohta

Komission teksti

f) **omaisuutta koskevien** esineoikeuksien luonne **ja tällaisten oikeuksien julkivarmistaminen.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan k kohtaa.)

Tarkistus

f) esineoikeuksien luonne,

Tarkistus 32

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – f a alakohta (uusi)

Komission teksti

f a) kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvien oikeuksien kirjaaminen rekisteriin, kirjaamisen oikeudelliset edellytykset mukaan luettuina, ja tällaisten oikeuksien rekisteriin kirjaamisen tai kirjaamatta jättämisen vaikutukset ja

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan l kohtaa.)

Tarkistus

Tarkistus 33

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 3 kohta – f b alakohta (uusi)

Komission teksti

f b) kysymykset, jotka koskevat oikeutta siirtää tai tarkistaa avioliiton aikana kertyneitä vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkeoikeuksia puolisoiden tai entisten puolisoiden välillä avioerotilanteessa.

Tarkistus

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) "aviovarallisuussuhteilla" kaikkia niitä sääntöjä, **joita koskevat omistussuhteita** puolisoiden välillä sekä suhteessa kolmansiin;

Tarkistus

a) "aviovarallisuussuhteilla" kaikkia niitä sääntöjä, **joita sovelletaan avioliiton seurauksena syntyneisiin omistussuhteisiin** puolisoiden välillä sekä suhteessa kolmansiin;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

- b) "avioehtosopimuksella" sopimusta, jolla puoliset järjestävät keskinäiset **omistussuhteensa sekä omistussuhteet suhteessa kolmansiin**;

Tarkistus

- b) "avioehtosopimuksella" sopimusta, jolla puoliset **tai tulevat puoliset** järjestävät keskinäiset **avio-omistussuhteensa**;

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – c alakohta – johdantokappale

Komission teksti

- c) "virallisella asiakirjalla" asiakirjaa, joka on **alkuperäjäsenvaltiossa** virallisesti laadittu tai rekisteröity virallisena asiakirjana ja

Tarkistus

- c) "virallisella asiakirjalla" **omaisuusasioita koskevaa** asiakirjaa, joka on virallisesti laadittu tai rekisteröity virallisena asiakirjana **jäsenvaltiossa** ja

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan i alakohtaa.)

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – d alakohta

Komission teksti

- d) "päätöksellä" aviovarallisuussuhteita koskevaa jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä riippumatta siitä, **kutsutaanko** päätöstä **tuomioistuinratkaisuksi, tuomioksi, määräykseksi, täytäntöönpanomääräykseksi tai joksikin muuksi**, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä;

Tarkistus

- d) "päätöksellä" aviovarallisuussuhteita koskevaa jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä riippumatta siitä, **miksi** päätöstä **kutsutaan**, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan g alakohtaa.)

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – e alakohta

Komission teksti

- e) "alkuperäjäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jossa päätös **tai avioehtosopimus** on tehty, virallinen asiakirja on **laadittu** tai **tuomioistuinsovinto** on tehty **tai jossa yhteisen omaisuuden jakamista koskeva tai muu asiakirja on laadittu lainkäyttöelimen tai sen valtuuttaman tai nimeämän tahon toimesta tai luona**;

Tarkistus

- e) "alkuperäjäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jossa päätös on tehty, **jossa** virallinen asiakirja on **vahvistettu** tai **jonka tuomioistuimessa sovinto** on tehty;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – f alakohta

Komission teksti

f) ”**pyynnön vastaanottavalla jäsenvaltiolla**” jäsenvaltiota, jossa **pyydetään tunnustamaan ja/tai panemaan täytäntöön päätös, avioehtosopimus, virallinen asiakirja**, tuomioistuimessa **tehty sovinto** tai **lainkäyttöelimen** tai **sen valtuuttaman tai nimeämän tahon toimesta tai luona laadittu yhteisen omaisuuden jakamista koskeva tai muu asiakirja**;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan f alakohtaa.)

Tarkistus

f) ”**täytäntöönpanojäsenvaltiolla**” jäsenvaltiota, jossa **päätöksen**, tuomioistuimessa **tehdyn sovinnon** tai **virallisen asiakirjan täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista** tai **täytäntöönpanoa** pyydetään;

Tarkistus 40

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – g alakohta

Komission teksti

g) ”**tuomioistuimella**” jäsenvaltioiden **toimivaltaisista lainkäyttöelimiä, jotka käyttävät tuomiovaltaa aviovarallisuussuhteita koskevissa asioissa, sekä muita viranomaisia tai henkilöitä, jotka jäsenvaltioiden lainkäyttöelimet ovat valtuuttaneet tai nimenneet hoitamaan tässä asetuksessa tarkoitettuja tuomiovaltaan liittyviä tehtäviä**;

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 41

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Tässä asetuksessa ”**tuomioistuimella**” tarkoitetaan **oikeusviranomaisia ja kaikkia muita viranomaisia ja oikeusalan ammattilaisia, jotka ovat toimivaltaisista aviovarallisuussuhteita koskevissa asioissa ja hoitavat oikeudellisia tehtäviä tai jotka toimivat oikeusviranomaisen antaman valtuutuksen nojalla tai oikeusviranomaisen valvonnassa, edellyttäen että nämä muut viranomaiset ja oikeusalan ammattilaiset pystyvät antamaan takeita puolueettomuudestaan ja asianosaisten oikeudesta tulla kuulluksi ja että niiden toimintajäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti tekemät päätökset täyttävät seuraavat edellytykset**:

a) päätökseen voi hakea muutosta tai pyytää sen uudelleen tarkastelua oikeusviranomaisessa, ja

b) päätöksellä on sama oikeusvoima ja vaikutus kuin samaa asiaa koskevalla oikeusviranomaisen päätöksellä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen muut viranomaisien ja oikeusalan toimijain 37 a artiklan mukaisesti.

(Tämä säännös vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 3 artiklan 2 kohtaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 42
Ehdotus asetukseksi
-3 artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-3 artikla

Aviovarallisuussuhteita koskeva toimivalta jäsenvaltioissa

Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden sisäiseen toimivaltaan aviovarallisuussuhteisiin liittyvissä asioissa.

Tarkistus 43
Ehdotus asetukseksi
3 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joissa on pantu vireille toisen puolison **perintöasiaa** koskeva kanne [**toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten ja virallisten asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o .../... nojalla, on toimivalta myös kanteeseen liittyvissä aviovarallisuussuhteita koskevilla kysymyksissä.**

Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joissa on pantu vireille toisen puolison **perimystä** koskeva kanne **asetuksen (EU) N:o 650/2012** nojalla, on toimivalta myös **perintöasiaan** liittyvissä aviovarallisuussuhteita koskevilla kysymyksissä.

Tarkistus 44
Ehdotus asetukseksi
4 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joille on osoitettu avio- tai asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti, on myös toimivalta päättää hakemukseen liittyvistä aviovarallisuussuhteista, jos puoliset ovat **sopineet asiasta**.

Jäsenvaltion tuomioistuimilla, joille on osoitettu avio- tai asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti, on myös toimivalta päättää hakemukseen liittyvistä aviovarallisuussuhteista, jos puoliset ovat **nimenomaisesti hyväksyneet kyseisten tuomioistuinten toimivallan tai tunnustaneet sen muulla yksiselitteisellä tavalla**.

Puolisot voivat sopia asiasta milloin tahansa, myös kesken menettelyn. Jos asiasta sovitaan ennen menettelyä, on sopimus laadittava kirjallisena ja kummankin osapuolen on päivättävä ja allekirjoitettava se.

Jos **puolisot eivät** ole **sopineet asiasta**, toimivalta määräytyy 5 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukaisesti.

Jos **1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen toimivaltaa ei ole tunnustettu**, toimivalta määräytyy 5 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 45
Ehdotus asetukseksi
4 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a artikla

Oikeuspaikkasopimus

1. Puolisot voivat sopia, että heidän aviovarallisuussuhteitaan koskevissa asioissa toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka lain he ovat valinneet sovellettavaksi aviovarallisuussuhteisiinsa. Tämä toimivalta on yksinomainen.

Tämän rajoittamatta 3 alakohdan soveltamista sopimus oikeuspaikan valinnasta voidaan tehdä ja sitä voidaan muuttaa milloin tahansa ennen asian panemista vireille tuomioistuimessa.

Jos tuomioistuinvaltion laissa niin säädetään, puolisot voivat valita oikeuspaikan myös asian vireillepanon jälkeen. Siinä tapauksessa nimeäminen on kirjattava tuomioistuimessa tuomioistuinvaltion lain mukaisesti.

Jos sopimus tehdään ennen menettelyä, on se laadittava kirjallisena ja päivättävä ja puolisoitten on allekirjoitettava se. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää pysyvä tallenne sopimuksesta.

2. Jos oikeuspaikkaa ei ole valittu, puolisot voivat myös sopia, että toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka lakia aviovarallisuussuhteisiin sovelletaan 17 artiklan mukaisesti.

Tarkistus 46
Ehdotus asetukseksi
4 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 b artikla

Vastaajan saapuville tuloon perustuva toimivalta

1. Sen toimivallan lisäksi, joka tuomioistuimella on tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, toimivaltainen on sen jäsenvaltion tuomioistuin, jonka lakia on päätetty 16 artiklan mukaisesti soveltaa tai jonka laki on 17 artiklan nojalla sovellettavissa ja jossa vastaaja vastaa haasteeseen. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos vastaaja on vastannut kiistääkseen toimivallan tai jos toinen tuomioistuin on toimivaltainen 3, 4 tai 4 a artiklan nojalla.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Ennen kuin tuomioistuin julistautuu toimivaltaiseksi 1 kohdan nojalla, se varmistaa, että vastaajalle ilmoitetaan hänen oikeudestaan kiistää tuomioistuimen toimivalta ja vastaamisen tai vastaamatta jättämisen seurauksista.

Tarkistus 47

Ehdotus asetukseksi

5 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1. Lukuun ottamatta 3 ja 4 artiklassa mainittuja tapauksia aviovarallisuussuhteita koskevassa menettelyssä toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet,

Jos millään tuomioistuimella ei ole 3, 4 tai 4 a artiklan nojalla toimivaltaa, puolisoiden aviovarallisuussuhdeasiaa koskevassa menettelyssä toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet,

a) jossa puolisoilla on yhteinen asuinpaikka, tai

a) jonka alueella puolisoiden asuinpaikka on ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille tai,

b) jossa puolisoilla oli viimeinen yhteinen asuinpaikka, jos jompikumpi asuu siellä edelleen, tai

b) jonka alueella puolisoiden viimeinen asuinpaikka oli, jos toinen puolisoista asuu siellä edelleen ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille, tai,

c) jossa vastaajalla on asuinpaikka, tai

c) jonka alueella vastaajan asuinpaikka on ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille, tai

d) jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat tai, jos kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta tai Irlanti, jossa on kummankin puolison kotipaikka.

d) jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat ajankohtana, jona asia pannaan tuomioistuimessa vireille, tai, jos kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta tai Irlanti, jossa on kummankin osapuolen kotipaikka, tai,

2. Osapuolet voivat myös sopia, että aviovarallisuussuhteita koskevissa kysymyksissä toimivaltaisia ovat sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka laki on valittu sovellettavaksi aviovarallisuussuhteisiin 16 ja 18 artiklan mukaisesti.

d a) jonka kansalainen vastaaja on tai, jos kyseessä on Yhdistynyt kuningaskunta tai Irlanti, jossa on vastaajan kotipaikka.

Puoliset voivat sopia asiasta milloin tahansa, myös kesken menettelyn. Jos asiasta sovitaan ennen menettelyä, on sopimus laadittava kirjallisena ja kummankin osapuolen on päävättävä ja allekirjoitettava se.

(2 kohdan osalta ks. 4 a artiklaa (uusi) koskeva tarkistus; tekstiä on muutettu;)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 48
Ehdotus asetukseksi
6 artikla

Komission teksti

Jos millään tuomioistuimella ei ole **3, 4 tai 5 artiklan** nojalla toimivaltaa, sen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia, jonka alueella toisella tai kummallakin puolisolla on omaisuutta. Tällöin tuomioistuimen toimivalta koskee pelkästään **kyseistä** omaisuutta.

Tarkistus

Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole **3, 4, 4 a tai 5 artiklan** nojalla toimivaltaa, sen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat toimivaltaisia, jonka alueella toisella tai kummallakin puolisolla on **kiinteää** omaisuutta **tai rekisteröityä omaisuutta**. Tällöin tuomioistuimen toimivalta koskee pelkästään **kiinteää** omaisuutta **tai rekisteröityä omaisuutta**.

Jäsenvaltion tuomioistuimet ovat tällöin toimivaltaisia vain kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta tai rekisteröityä omaisuutta koskeissa päätöksissä.

Tarkistus 49
Ehdotus asetukseksi
7 artikla

Komission teksti

Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole 3, 4, 5 tai 6 artiklan nojalla toimivaltaa, jäsenvaltion tuomioistuimet voivat poikkeuksellisesti **ja edellyttäen, että asialla on riittävän läheinen yhteys kyseiseen jäsenvaltioon, päättää aviovarallisuussuhteista**, jos menettely osoittautuu mahdottomaksi tai menettelyä ei voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa **jossakin** kolmannessa valtiossa.

Tarkistus

Jos millään jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole 3, 4, **4 a**, 5 tai 6 artiklan nojalla toimivaltaa, jäsenvaltion tuomioistuimet voivat poikkeuksellisesti **ratkaista aviovarallisuus oikeudellisia vaikutuksia koskevan asian**, jos menettelyä ei voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa **tai jos se olisi mahdotonta** kolmannessa valtiossa, **johon asialla on läheinen liittymä**.

Asialla on oltava riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 11 artiklaa.)

Tarkistus 50
Ehdotus asetukseksi
8 artikla

Komission teksti

Tuomioistuimella, jossa asia on vireillä 3, 4, 5, 6 tai 7 artiklan nojalla, on toimivalta käsitellä myös vastakanne, jos vastakanne kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

Tarkistus

Tuomioistuimella, jossa menettely on vireillä 3, 4, **4 a**, 5, 6 tai 7 artiklan nojalla, on toimivalta käsitellä myös vastakanne, jos vastakanne kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

Jos asia on pantu vireille tuomioistuimessa 6 artiklan mukaisesti, tuomioistuimen toimivalta rajoittuu pääasian kohteena olevaa kiinteää omaisuutta tai rekisteröityä omaisuutta koskevaan vastakanteeseen.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 51
Ehdotus asetukseksi
9 artikla

Komission teksti

Asian katsotaan tulleen vireille tuomioistuimessa:

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, *mikäli* kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimia haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle, **tai**
- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, mikäli kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimia asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen.

Tarkistus

Tätä lukua sovellettaessa asian katsotaan tulleen vireille tuomioistuimessa

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen *edellyttäen, että* kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimia haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle,
- b) jos asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, mikäli kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimenpiteitä asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen, **tai**

b a) jos asian käsittely aloitetaan tuomioistuimen omasta aloitteesta, ajankohtana, jona tuomioistuin tekee päätöksen käsittelyn aloittamisesta, tai jos tällaista päätöstä ei edellytetä, ajankohtana, jona tuomioistuin kirjaa asian rekisteriin.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 14 artiklaa.)

Tarkistus 52
Ehdotus asetukseksi
12 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan **samojen asianosaisten** välillä samaa asiaa koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

Tarkistus

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan **puoli-soiden** välillä samaa asiaa koskevia kanteita, tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu myöhemmin, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on todettu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 17 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 54

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jos nämä kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, tuomioistuimissa, jossa **kanne on nostettu myöhemmin**, voi osapuolen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuimissa, jossa kanne on ensin pantu vireille, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

Tarkistus

2. Jos nämä kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, sellainen tuomioistuin, jossa **kannetta ei ole pantu vireille ensimmäisenä**, voi osapuolen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on pantu vireille ensimmäisenä, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 18 artiklaa.)

Tarkistus 55

Ehdotus asetukseksi

13 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

13 a artikla

Tietojen antaminen puolisoille

Toimivaltaisen viranomaisen on kohtuullisen ajan kuluessa annettava tietoja puoliso(i)lle heitä vastaan mahdollisesti käynnistetyistä aviovarallisuussuhteisiin liittyvistä menettelyistä.

Tarkistus 56

Ehdotus asetukseksi

14 artikla

Komission teksti

Jäsenvaltion lain mukaisia **välitoimia tai** turvaamistoimia voidaan pyytää kyseisen valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat tämän asetuksen mukaan toimivaltaisia tutkimaan pääasian.

Tarkistus

Jäsenvaltion lain mukaisia turvaamistoimia **tai muita väliaikaisia toimenpiteitä** voidaan pyytää kyseisen valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 19 artiklaa.)

Tarkistus 57

Ehdotus asetukseksi

15 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Aviovarallisuussuhteisiin 16, 17 **tai 18 artiklan** nojalla sovellettavaa lakia sovelletaan kaikkeen **puolisoiden omaisuuteen**.

Tarkistus

1. Aviovarallisuussuhteisiin 16 **ja** 17 artiklan nojalla sovellettavaa lakia sovelletaan kaikkeen **aviovarallisuuteen sen sijainnista riippumatta**.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 58

Ehdotus asetukseksi

15 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Rajoittamatta 1 artiklan 3 kohdan f ja f a alakohdan soveltamista, aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain mukaan määräytyy muun muassa

- a) puolisoiden omaisuuden jako eri luokkiin ennen avioliittoa ja sen jälkeen;*
- b) omaisuuden siirto luokasta toiseen;*
- c) tarvittaessa vastuu puolison veloista;*
- d) puolisoiden käyttöoikeudet avioliiton aikana;*
- e) aviovarallisuussuhteiden päättäminen ja purkaminen ja aviovarallisuusasiat avioerotapauksissa;*
- f) aviovarallisuussuhteiden vaikutus toisen puolisen ja kolmannen väliseen oikeussuhteeseen 35 artiklan mukaisesti.*
- g) avioehtosopimuksen aineellinen pätevyys.*

Tarkistus 59

Ehdotus asetukseksi

15 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

15 a artikla

Universaalinen soveltaminen

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan riippumatta siitä, onko se jonkin jäsenvaltion laki.

(Ks. 21 artiklaa koskeva tarkistus; tekstiä on muutettu;)

Tarkistus 60

Ehdotus asetukseksi

16 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Puolisot tai tulevat puolisot voivat **valita** aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavan lain, kunhan valittava laki on jokin seuraavista:

I. Puolisot tai tulevat puolisot voivat **sopia** aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavan lain **valinnasta tai vaihtamisesta**, kunhan valittava laki on jokin seuraavista:

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

a) *sen valtion laki, jossa puolisoilla tai tulevilla puolisoilla on yhteinen asuinpaikka, tai*

b) *sen valtion laki, jossa toisella puolisoista tai tulevista puolisoista on asuinpaikka valinnan hetkellä, tai*

c) *sen valtion laki, jonka kansalainen toinen puolisoista tai tulevista puolisoista on valinnan hetkellä.*

a) *sen valtion laki, jossa puoliset tai tulevat puoliset tai toinen heistä asuu vakinaisesti ajankohtana, jona sopimus, tai*

b) *sen valtion laki, jonka kansalainen toinen puolisoista tai tulevista puolisoista on ajankohtana, jona sopimus tehdään.*

2. *Elleivät puoliset toisin sovi, aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain vaihtaminen avioliiton aikana vaikuttaa ainoastaan vastaisuudessa.*

3. *Jos puoliset päättävät, että sovellettavan lain vaihto vaikuttaa takautuvasti, se ei kuitenkaan vaikuta siihen asti sovelletun lain nojalla tehtyjen aiempien oikeustoimien pätevyyteen eikä aiemmin sovellettuun lakiin perustuviin kolmansien oikeuksiin.*

Tarkistus 61

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Tarkistus

1. *Jos puoliset eivät ole tehneet lainvalintaa, aviovarallisuussuhteisiin sovelletaan*

1. *Ellei 16 artiklan mukaista lainvalintasopimusta tehdä, aviovarallisuussuhteisiin sovelletaan*

Tarkistus 62

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

Tarkistus

a) *sen valtion lakia, jossa puolisoilla on ensimmäinen yhteinen asuinpaikka avioitumisen jälkeen, tai*

a) *sen valtion lakia, jossa puolisoilla on avioitumishetkellä yhteinen asuinpaikka tai jossa heillä on ensimmäinen yhteinen asuinpaikka avioitumisen jälkeen, tai*

Tarkistus 63

Ehdotus asetukseksi

17 artikla – 1 kohta – c alakohta

Komission teksti

Tarkistus

c) *sen valtion lakia, johon puolisoilla yhdessä on läheisimmät yhteydet ottaen huomioon kaikki olosuhteet ja erityisesti avioliiton solmimispaikka.*

c) *sen valtion lakia, johon puolisoilla yhdessä on läheisimmät yhteydet avioitumishetkellä ottaen huomioon kaikki olosuhteet riippumatta siitä, mikä on avioliiton solmimispaikka.*

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 64
Ehdotus asetukseksi
18 artikla

Komission teksti

18 artikla**Sovellettavan lain vaihtaminen**

Puolisot voivat päättää milloin tahansa avioliiton aikana vaihtaa aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavaa lakia. Puolisot voivat valita ainoastaan jonkin seuraavista laeista:

- a) sen valtion laki, jossa jommallakummalla puolisoista on asuinpaikka valinnan hetkellä, tai*
- b) sen valtion laki, jonka kansalainen jompikumpi puolisoista on valinnan hetkellä.*

Elleivät puolisot selvästi muuta ilmoita, aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain vaihtaminen avioliiton aikana vaikuttaa ainoastaan vastaisuudessa.

Jos puolisot päättävät, että sovellettavan lain vaihto vaikuttaa takautuvasti, se ei kuitenkaan vaikuta siihen asti sovelletun lain nojalla tehtyjen aiempien oikeustoimien pätevyyteen eikä aiemmin sovellettuun lakiin perustuviin kolmansien oikeuksiin.

Tarkistus 65
Ehdotus asetukseksi
19 artikla

Komission teksti

1. Sovellettavan lain valinnassa on noudatettava avioehto koskevia muotovaatimuksia, joista säädetään joko valituslaissa tai sen valtion laissa, jossa asiakirja on laadittu.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, vähimmäisvaatimuksena on, että valinta ilmaistaan nimenomaisesti ja tehdään kirjallisena ja kumpikin puoliso päivää ja allekirjoittaa sen.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus

1. Edellä 16 artiklassa tarkoitettu lainvalintaa koskeva sopimus on tehtävä kirjallisesti ja päivättävä, ja kummankin puolison on allekirjoitettava se. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää pysyvä tallenne sopimuksesta.

2. Sopimuksen on täytettävä aviovarallisuussuhteisiin sovellettavan lain tai sen valtion lain muodolliset vaatimukset, jossa sopimus tehtiin.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

3. **Lisäksi** jos sen **jäsenvaltion** lainsäädännössä, jossa molemmilla puolisoilla on asuinpaikka **1 kohdassa tarkoitettun valinnan** tekohetkellä, säädetään **avioehtosopimuksen osalta** muista muotovaatimuksista, **kyseiset vaatimukset on täytettävä.**

Tarkistus

3. Jos sen **valtion** lainsäädännössä, jossa molemmilla puolisoilla on asuinpaikka **lain valintaa koskevan sopimuksen** tekohetkellä, säädetään muista **tämäntyyppistä sopimusta tai avioehtosopimusta koskevista** muotovaatimuksista, **kyseisiä vaatimuksia on sovellettava.**

4. **Jos puolisoiden asuinpaikka on lainvalintaa koskevan sopimuksen tekohetkellä eri valtioissa ja jos näiden valtioiden lainsäädännössä on säädetty erilaiset muotovaatimukset, sopimus on muodollisesti pätevä, jos se täyttää jommankumman lainsäädännön vaatimukset.**

5. **Jos puolisoista vain toisen asuinpaikka on sopimuksen tekohetkellä osallistuvassa jäsenvaltiossa ja jos tämä valtio edellyttää muita muotovaatimuksia tämän tyyppistä sopimusta varten, näitä vaatimuksia sovelletaan.**

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 5 artiklan 2 kohtaa.)

Tarkistus 66

Ehdotus asetukseksi

20 artikla

Komission teksti

Avioehtosopimuksen **muotoon sovellettava laki**

1. **Avioehtosopimus on laadittava siinä muodossa, jota edellytetään joko aviovarallisuussuhteisin sovellettavassa laissa tai sen valtion laissa, jossa sopimus tehdään.**

2. **Sen estämättä mitä 1 kohdassa säädetään, vähimmäisvaatimuksena on, että avioehtosopimus tehdään kirjallisena ja kumpikin puoliso päivää ja allekirjoittaa sen.**

3. **Lisäksi jos sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa molemmilla puolisoilla on asuinpaikka avioehtosopimuksen tekohetkellä, säädetään avioehtosopimuksen osalta muista muotovaatimuksista, kyseiset vaatimukset on täytettävä.**

Tarkistus

Avioehtosopimuksen **muotovaatimukset**

Tässä asetuksessa tarkoitettuun avioehtosopimuksen muotoon sovelletaan vastaavasti 19 artiklaa. Muita 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja muotovaatimuksia ovat tätä artiklaa sovellettaessa vain avioehtosopimusta koskevat muotovaatimukset.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 67
Ehdotus asetukseksi
20 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

20 a artikla

Esineoikeuksien muuntaminen

Jos henkilö vetoaa esineoikeuteen, johon hänellä on oikeus aviovarallisuuteen sovellettavan lain nojalla, ja sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa oikeuteen vedotaan, ei tunne kyseistä esineoikeutta, kyseinen oikeus on tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan muunnettava lähinnä vastaavaksi kyseisen valtion lain mukaiseksi esineoikeudeksi ottaen huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 31 artiklaa.)

Tarkistus 68
Ehdotus asetukseksi
21 artikla

Komission teksti

Tarkistus

21 artikla

Poistetaan.

Lainvalintasäännön yleispätevyys

Tämän luvun säännösten mukaan määräytyvää lainsäädäntöä sovelletaan, vaikka kyseessä ei olisi jäsenvaltion lainsäädäntö.

Tarkistus 69
Ehdotus asetukseksi
22 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Tämän asetuksen säännöksillä ei voida rajoittaa sellaisten pakottavien säännösten soveltamista, joiden noudattamista jäsenvaltio pitää niin olennaisen tärkeänä yleisten etujensa, kuten poliittisen, sosiaalisen tai taloudellisen järjestelmän turvaamiseksi, että niitä on sovellettava kaikissa niiden soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa riippumatta siitä, mitä lakia aviovarallisuussuhteisiin muutoin tämän asetuksen nojalla sovellettaisiin.

1. Kansainvälisesti pakottavat säännökset ovat säännöksiä, joiden noudattamatta jättäminen olisi selvästi vastoin asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public). Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi tulkita oikeusjärjestyksen perusteisiin perustuvaa poikkeusta vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 21 artiklan vastaisesti, jossa kielletään kaikenlainen syrjintä.

2. Tällä asetuksella ei rajoiteta tuomioistuinvallion lain kansainvälisesti pakottavien säännösten soveltamista, tämän rajoittamatta 35 artiklan mukaisesti sovellettavia liikesuhdetta suojaavia säännöksiä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 70
Ehdotus asetukseksi
23 artikla

Komission teksti

Tämän asetuksen mukaan määräytyvän lain säännöstä voidaan olla soveltamatta ainoastaan, jos sen soveltaminen on selvästi vastoin oikeuspaikan oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Tarkistus

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän **jonkin valtion** lain säännöstä voidaan kieltäytyä soveltamasta ainoastaan, jos soveltaminen on selvästi vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 35 artiklaa.)

Tarkistus 71
Ehdotus asetukseksi
24 artikla

Komission teksti

Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava tietyn valtion lakia, **sovelletaan** kyseisessä valtiossa voimassa olevia **aineellisen oikeuden sääntöjä** kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä lukuun ottamatta.

Tarkistus

Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava jonkin valtion lakia, **tarkoitetaan** kyseisessä valtiossa voimassa olevia **oikeussääntöjä** kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä lukuun ottamatta.

Tarkistus 72
Ehdotus asetukseksi
25 artikla

Komission teksti

Valtiot, **joiden eri alueilla** on **omat oikeusjärjestyksensä**

Tarkistus

Valtiot, **joissa** on **useita oikeusjärjestelmiä – alueellinen lainvalinta**

Jos valtioon kuuluu useita **alueita**, joilla kullakin on **oma oikeusjärjestyksensä tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita koskeva säännöstönsä**,

1 a. Jos tällaisia sisäisiä lainvalintasääntöjä ei ole

a) **viittauksella tällaisen valtion lainsäädäntöön tarkoitetaan tämän asetuksen nojalla sovellettavaa lakia** määritettäessä **asianomaisella alueella voimassa olevaa lainsäädäntöä**;

a) **viittauksia 1 kohdassa tarkoitettun valtion lakiin pidetään puolisoiden asuinpaikkaa koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia** määritettäessä **viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa puolisoilla on asuinpaikka**;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

- b) viittauksella kyseisessä valtiossa olevaan asuinpaikkaan tarkoitetaan asuinpaikkaa asianomaisella alueella;
- c) viittauksella kansalaisuuteen tarkoitetaan tämän valtion lain mukaan määräytyvää aluetta tai, jos asiaa koskevia sääntöjä ei ole, osapuolten valitsemaa aluetta, tai jos valintaa ei ole tehty, aluetta, johon puolisoilla tai puolisoilla on läheisimmät yhteydet.

- b) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään puolisoitten kansalaisuutta koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, johon puolisoilla on läheisin liittymä;
- c) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään muiden sellaisten säännösten, joissa viitataan liittymäperusteena muihin tekijöihin, nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa kyseinen tekijä sijaitsee.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 36 artiklaa.)

Tarkistus 73

Ehdotus asetukseksi
25 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

25 a artikla

Valtiot, joissa on useampia oikeusjärjestelmiä – henkilöiden välinen lainvalinta

Jos valtiossa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan eri henkilöryhmiin aviovarallisuussuhteiden osalta, viittauksen tällaisen valtion lakiin on katsottava viittaavan tässä valtiossa voimassa olevien sääntöjen määrittämään oikeusjärjestelmään tai säännöstöön. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, sovelletaan oikeusjärjestelmää tai säännöstöä, johon puolisoilla on läheisin liittymä.

Tarkistus 74

Ehdotus asetukseksi
25 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

25 b artikla

Tämän asetuksen soveltamatta jättäminen sisäiseen lainvalintaan

Jäsenvaltion, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat aviovarallisuussuhteita koskevat oikeussääntönsä, ei tarvitse soveltaa tätä asetusta lainvalintaan yksinomaan tällaisten alueellisten yksiköiden välillä.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 38 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 75

Ehdotus asetukseksi

26 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jos kysymys päätöksen tunnustamisesta sellaisenaan on riidan kohteena, voi jokainen, jonka etua päätöksen tunnustaminen koskee, pyytää **asetuksen (EY) N:o 44/2001 [38–56] artiklassa** tarkoitetussa menettelyssä vahvistettavaksi, että päätös on tunnustettava.

Tarkistus

2. Jos kysymys päätöksen tunnustamisesta sellaisenaan on riidan kohteena, voi jokainen, jonka etua päätöksen tunnustaminen koskee, pyytää **31 b–o artiklassa** tarkoitetussa menettelyssä vahvistettavaksi, että päätös on tunnustettava.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 39 artiklaa.)

Tarkistus 76

Ehdotus asetukseksi

27 artikla – a alakohta

Komission teksti

a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **missä** tunnustamista pyydetään;

Tarkistus

a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **jossa** tunnustamista pyydetään;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa.)

Tarkistus 78

Ehdotus asetukseksi

27 artikla – c alakohta

Komission teksti

c) päätös on ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, joka on **tehty** samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, **missä** tunnustamista pyydetään;

Tarkistus

c) päätös on ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, joka on **annettu oikeudenkäynnissä** samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, **jossa** tunnustamista pyydetään;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa.)

Tarkistus 79

Ehdotus asetukseksi

27 artikla – d alakohta

Komission teksti

d) päätös on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa **samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin tehdyn** päätöksen kanssa ja **viimeksi mainittu** päätös täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, missä tunnustamista pyydetään.

Tarkistus

d) päätös on ristiriidassa **samaa asiaa koskevassa ja samojen asianosaisten välisessä oikeudenkäynnissä** toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa **annetun aiemman** päätöksen kanssa ja **aiemmin tehty** päätös täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 40 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 80
Ehdotus asetukseksi
29 artikla

Komission teksti

Ulkomaista päätöstä ei saa **sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa** missään tapauksessa **uudelleen tutkittavaksi**.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 41 artiklaa.)

Tarkistus

Jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen asiaratkaisua ei saa missään tapauksessa **tutkia uudelleen**.

Tarkistus 81
Ehdotus asetukseksi
30 artikla

Komission teksti

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyä, jos päätökseen on haettu muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 42 artiklaa.)

Tarkistus

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyä, jos päätökseen on haettu muutosta **alkuperä-jäsenvaltiossa** varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

Tarkistus 82
Ehdotus asetukseksi
31 artikla

Komission teksti

Jäsenvaltiossa tehty ja siellä täytäntöönpanokelpoinen päätös on **pantava muissa jäsenvaltioissa täytäntöön asetuksen (EY) N:o 44/2001 [38–56 artiklan ja 58] artiklan** mukaisesti.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 43 artiklaa.)

Tarkistus

Jäsenvaltiossa tehty ja siellä täytäntöönpanokelpoinen päätös on **täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa, kun päätös on julistettu siellä täytäntöönpanokelpoiseksi jonkun asianosaisen hakemuksesta 31 b–31 o artiklassa tarkoitetun menettelyn** mukaisesti.

Tarkistus 83
Ehdotus asetukseksi
31 a artikla (uusi)

Komission teksti

31 a artikla

Tarkistus

31 a artikla

Kotipaikan määrittäminen

Ratkaistakseen 31 b–o artiklassa tarkoitettua menettelyä sovellettaessa, onko asianosaisen kotipaikka täytäntöönpano-jäsenvaltiossa, tuomioistuimen on sovellettava kyseisen jäsenvaltion kansallista lakia.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 44 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 84
Ehdotus asetukseksi
31 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 b artikla

Paikallisten tuomioistuinten toimivalta

1. Hakemus päätöksen julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi on toimitettava täytäntöönpanojäsenvaltion sille tuomioistuimelle tai toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 37 artiklan mukaisesti.

2. Paikallinen toimivalta määräytyy sen osapuolen kotipaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, tai täytäntöönpanopaikan perusteella.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 45 artiklaa.)

Tarkistus 85
Ehdotus asetukseksi
31 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 c artikla

Menettely

1. Hakemismenettelyyn sovelletaan täytäntöönpanojäsenvaltion lakia.

2. Hakijalla ei edellytetä olevan postiosoitetta tai valtuutettua edustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

3. Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

a) päätöksestä sellainen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamisen edellytykset;

b) todistus, jonka alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen on antanut 37 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella, tämän kuitenkin rajoittamatta 31 d artiklan soveltamista.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 46 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 86
Ehdotus asetukseksi
31 d artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 d artikla**Todistuksen toimittamatta jättäminen**

1. Jollei 31 c artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua todistusta toimiteta, tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen voi asettaa sen toimittamiselle määräajan tai hyväksyä vastaavan asiakirjan tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettyinä, vapauttaa todistuksen toimittamisvelvollisuudesta.

2. Asiakirjoista on toimitettava käännös, jos tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen sitä vaatii. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on kelpoisuus käännösten tekemiseen jossakin jäsenvaltioista.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 47 artiklaa.)

Tarkistus 87
Ehdotus asetukseksi
31 e artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 e artikla**Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen**

Päätös julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi heti, kun 31 c artiklassa säädettyt muodollisuudet on täytetty, eikä 27 artiklassa säädettyjä tunnustamatta jättämisen perusteita tutkita. Asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei menettelyn tässä vaiheessa ole oikeutta tulla kuulluksi hakemuksesta.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 48 artiklaa.)

Tarkistus 88
Ehdotus asetukseksi
31 f artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 f artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevaan hakemukseen annetun päätöksen tiedoksi antaminen

1. Hakijalle on viivytyksettä annettava tiedoksi täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehty päätös täytäntöönpanojäsenvaltion laissa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen on annettava tiedoksi sille osapuolelle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ja päätös on liitettävä tiedoksiintoon, jos sitä ei jo ole annettu kyseiselle osapuolelle tiedoksi.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 49 artiklaa.)

Tarkistus 89

Ehdotus asetukseksi

31 g artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 g artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevaan hakemuksen annettua päätöstä koskeva muutoksenhaku

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta päätökseen, joka on tehty täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta.

2. Muutoksenhaku on osoitettava sille tuomioistuimelle, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 37 artiklan mukaisesti.

3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista oikeudenkäyntiä koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Jos asianosainen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jää saapumatta muutoksenhakutuomioistuimeen käsittelyyn, joka koskee hakijan tekemää muutoksenhakua, 11 artiklan säännöksiä sovelletaan, vaikka sen osapuolen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei olisikaan missään jäsenvaltiossa.

5. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta annettua päätöstä koskeva muutoksenhaku on toimitettava 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiannosta. Jos sen osapuolen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä tuomio julistettiin täytäntöönpanokelpoiseksi, muutoksenhakuaika on 60 päivää siitä päivästä, jona päätös on joko annettu tiedoksi hänelle henkilökohtaisesti tai toimitettu hänen asuinpaikkaansa. Tätä määräaika ei voida pidentää välimatkan perusteella.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 50 artiklaa.)

Tarkistus 90

Ehdotus asetukseksi

31 h artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 h artikla

Menettely muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riitauttamiseksi

Muutoksenhaun johdosta tehty päätös voidaan riitauttaa ainoastaan menettelyllä, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 37 artiklan mukaisesti.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 51 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 91
Ehdotus asetukseksi
31 i artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 i artikla**Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen epäminen tai kumoaminen**

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 31 g tai 31 h artiklan mukaisesti, voi evätä tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen ainoastaan jollakin 27 artiklassa mainituista perusteista. Sen on annettava päätöksensä viipymättä.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 52 artiklaa.)

Tarkistus 92
Ehdotus asetukseksi
31 j artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 j artikla**Asian käsittelyn keskeyttäminen**

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 31 g tai 31 h artiklan mukaisesti, keskeyttää asian käsittelyn sen osapuolen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu, jos päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus alkuperäjäsenvaltiossa on muutoksenhaun vuoksi keskeytetty.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 53 artiklaa.)

Tarkistus 93
Ehdotus asetukseksi
31 k artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 k artikla**Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet**

1. Jos päätös on tunnustettava tämän jakson mukaisesti, mikään ei estä hakijaa käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisia turvaamistoimia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä ilman, että 31 e artiklan mukaista julistusta päätöksen täytäntöönpanokelpoisuudesta edellytetään.

2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen oikeuttaa ilman eri toimenpiteitä ryhtymään turvaamistoimiin.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

3. Ennen kuin 31 g artiklan 5 kohdassa tarkoitettu, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta annettuun päätökseen sovellettava muutoksenhaku aika on kulunut umpeen ja ennen kuin mahdollisen muutoksenhaun johdosta on annettu päätös, asianosaisen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, omaisuuteen saa kohdistaa ainoastaan turvaamistoimia.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 54 artiklaa.)

Tarkistus 94

Ehdotus asetukseksi

31 l artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 l artikla

Osittainen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Jos päätöksellä on ratkaistu useampia vaatimuksia ja jos sitä ei kaikkien vaatimusten osalta voida julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi, tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tämä yhden tai useamman ratkaistun vaatimuksen osalta.

2. Hakija voi pyytää, että täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen rajoitetaan päätöksen tiettyihin osiin.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 55 artiklaa.)

Tarkistus 95

Ehdotus asetukseksi

31 m artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 m artikla

Oikeusapu

Hakijalla, joka on alkuperäjäsenvaltiossa saanut täydellistä tai osittaista oikeusapua tai vapautuksen kulujen tai kustannusten suorittamisesta, on täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä oikeus saada täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti laajinta mahdollista oikeusapua tai laajin vapautus kulujen tai kustannusten suorittamisesta.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 56 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 96
Ehdotus asetukseksi
31 n artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 n artikla

Vakuuden, takuun tai talletuksen kieltö

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa, ei saa vaatia minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänen kotipaikkansa tai asuinpaikkansa ei ole täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 57 artiklaa.)

Tarkistus 97
Ehdotus asetukseksi
31 o artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

31 o artikla

Maksun tai veron kieltö

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä ei saa täytäntöönpanojäsenvaltiossa periä mitään riidan kohteen arvon mukaan määräytyvää maksua tai veroa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 58 artiklaa.)

Tarkistus 98
Ehdotus asetukseksi
32 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Virallisten asiakirjojen **tunnustaminen**

Virallisten asiakirjojen **hyväksyminen**

1. Jäsenvaltiossa **laaditut viralliset asiakirjat** on **tunnustettava muissa jäsenvaltioissa, ellei niiden pätevyyttä ole riitautettu sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ja ellei tunnustaminen ole** selvästi vastoin **sen** jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **missä tunnustamista pyydetään.**

1. Jäsenvaltiossa **vahvistetulla virallisella asiakirjalla** on **toisessa jäsenvaltiossa sama todistusvoima kuin sillä on alkuperäjäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa oleva vaikutus edellyttäen, että se ei ole** selvästi vastoin **asianomaisen** jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

Henkilö, joka aikoo käyttää virallista asiakirjaa toisessa jäsenvaltiossa, voi pyytää virallisen asiakirjan alkuperäjäsenvaltiossa laativaa viranomaista täyttämään 37 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditun lomakkeen, jossa kuvaillaan virallisen asiakirjan todistusvoima alkuperäjäsenvaltiossa.

1 a. Virallisen asiakirjan oikeellisuus riitautetaan alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimissa, ja sitä koskeva päätös tehdään kyseisen valtion lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole todistusvoimaa toisessa jäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

1 b. Viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet riitautetaan tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa, ja sitä koskevat päätökset tehdään III luvun perusteella sovellettavan lain tai 36 artiklan mukaisesti sovellettavan lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole riitautetun asian osalta todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

1 c. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevan asian ratkaisu riippuu viralliseen asiakirjaan aviovarallisuussuhteita koskevassa asiassa kirjattuja oikeustoimia ja oikeudellisia suhteita koskevasta kysymyksestä, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tuon kysymyksen.

2. Virallisten asiakirjojen tunnustaminen merkitsee, että asiakirjoilla on sisältönsä puolesta sama oikeusvaikutus ja että asiakirjojen oletetaan olevan päteviä.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 59 artiklaa.)

Tarkistus 99

Ehdotus asetukseksi

33 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1. Viralliset asiakirjat, jotka on laadittu jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä täytäntöönpanokelpoisia, on hakemuksesta julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi toisessa jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 44/2001 [38–57] artiklan mukaisessa menettelyssä.

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen virallinen asiakirja on julistettava täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 31 b–o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

2. Tuomioistuin, jolta haetaan **asetuksen (EY) N:o 44/2001 [43 ja 44] artiklan mukaisesti** muutosta, **voi evätä** virallisen asiakirjan julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selvästi vastoin **sen jäsenvaltion** oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **missä täytäntöönpanoa pyydetään**.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 60 artiklaa.)

1 a. Edellä 31 c artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa virallisen asiakirjan laatineen viranomaisen on kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 37 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

2. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta **31 g tai 31 h artiklan nojalla, epää** virallisen asiakirjan julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selvästi vastoin **täytäntöönpanojäsenvaltion** oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Tarkistus 100

Ehdotus asetukseksi

34 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen **tunnustaminen ja** täytäntöönpanokelpoisuus

Tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen täytäntöönpanokelpoisuus

Tuomioistuimessa tehdyt sovinnot, **jotka ovat alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisia**, on **tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa ja** julistettava **siellä** täytäntöönpanokelpoisiksi **asianosaisen pyynnöstä samoin edellytyksin kuin viralliset asiakirjat**. Tuomioistuin, jolta haetaan **asetuksen (EY) N:o 44/2001 [42 tai 44] artiklan mukaisesti** muutosta, voi evätä tuomioistuimessa tehdyn sovinnon julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpano olisi selvästi vastoin **sen jäsenvaltion** oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), **missä täytäntöönpanoa pyydetään**.

1. Alkuperäjäsenvaltiossa **täytäntöönpanokelpoiset** tuomioistuimessa tehdyt sovinnot on julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi **toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 31 b–o artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti**.

1 a. Edellä 31 c artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa on tuomioistuimen, joka hyväksyi sovinnon tai jossa se tehtiin, kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 37 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

1 b. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta **31 g tai 31 h artiklan nojalla**, voi evätä tuomioistuimessa tehdyn sovinnon julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpano olisi selvästi vastoin **täytäntöönpanojäsenvaltion** oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 61 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 101

Ehdotus asetukseksi

35 artikla – otsikko

Komission teksti

Oikeusvaikutukset suhteessa kolmansiin

Tarkistus

Kolmansien suojaaminen

Tarkistus 102

Ehdotus asetukseksi

35 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. *Jäsenvaltion laissa voidaan kuitenkin säätää, että puoliso ei voi vedota aviovarallisuussuhteisiin sovellettavaan lakiin kolmatta vastaan, jos joko puolisolalla tai kolmannella on asuinpaikka kyseisen jäsenvaltion alueella ja jäsenvaltion laissa säädettyjä julkaisemista tai rekisteröintiä koskevia vaatimuksia ei ole täytetty, paitsi jos kolmas on ollut tai hänen on täytynyt olla tietoinen aviovarallisuussuhteisiin sovellettavasta laista.*

Tarkistus

2. *Kun on kyse oikeussuhteesta puolison ja kolmannen osapuolen välillä, kumpikaan puolisoista ei kuitenkaan voi vedota aviovarallisuussuhteisiin sovellettavaan lakiin, jos kolmannen osapuolen kanssa oikeussuhteessa olevan puolison ja kolmannen osapuolen asuinpaikka on samassa valtiossa, joka on muu valtio kuin se, jonka lakia sovelletaan kyseisiin aviovarallisuussuhteisiin. Tällaisissa tapauksissa kolmatta osapuolta koskeviin aviovarallisuus oikeudellisiin vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa asianomaisen puolison ja kolmannen osapuolen asuinpaikka on.*

Tarkistus 103

Ehdotus asetukseksi

35 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. *Sen jäsenvaltion laissa, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee, voidaan säätää 2 kohtaa vastaavasta säännöstä, joka koskee puolison ja kolmannen välisiä oikeussuhteita kyseisen omaisuuden osalta.*

Tarkistus

3. *Edellä 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos*

- a) *kolmas osapuoli oli tietoinen tai hänen olisi pitänyt olla tietoinen kyseisiin aviovarallisuussuhteisiin sovellettavasta laista, tai*
- b) *sen valtion, jossa kolmannen osapuolen ja kolmannen osapuolen kanssa tekemisissä olevan puolison asuinpaikka on, lain mukaiset aviovarallisuussuhteiden ilmoittamisen tai rekisteröinnin vaatimukset täyttyivät, tai*
- c) *on kyse kiinteästä omaisuudesta ja sen valtion, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee, lain mukaiset aviovarallisuussuhteiden ilmoittamisen tai rekisteröinnin vaatimukset kiinteään omaisuuden osalta täyttyivät.*

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 104
Ehdotus asetukseksi
-36 artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-36 artikla**Asuinpaikka**

1. **Yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän asuinpaikalla tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa sen keskushalinnon sijaintipaikkaa.**

Liiketoimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön asuinpaikalla tarkoitetaan hänen pääasiallista liiketoimipaikkaansa.

2. **Jos oikeussuhde on solmittu jonkin sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan toiminnan yhteydessä tai jos sopimuksen täyttäminen kuuluu sopimuksen mukaan tällaiselle sivuliikkeelle, edustajalle tai muulle toimipaikalle, asuinpaikkana pidetään sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan sijaintipaikkaa.**

3. **Asuinpaikan määrittämisen kannalta merkityksellinen ajankohta on oikeussuhteen solmimishetki.**

Tarkistus 105
Ehdotus asetukseksi

37 artikla – 1 kohta – b a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b a) niiden tuomioistuinten ja viranomaisten nimet ja yhteystiedot, joilla on toimivalta käsitellä 31 b artiklan 1 kohdan mukaisia täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevia hakemuksia ja 31 g artiklan 2 kohdan mukaisia tällaisista hakemuksista tehtyjä päätöksiä koskevia muutoksenhakemuksia;

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 78 artiklan 1 kohdan a alakohtaa.)

Tarkistus 106
Ehdotus asetukseksi

37 artikla – 1 kohta – b b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b b) Edellä 31 h artiklassa tarkoitetut menettelyt muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riitauttamiseksi;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 108**Ehdotus asetukseksi****37 artikla – 3 kohta**

Komission teksti

3. Komissio saattaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville asianmukaisin keinoin, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston monikielisen internetsivuston kautta.

Tarkistus

3. Komissio saattaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville **yksinkertaisella tavalla ja** asianmukaisin keinoin, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston monikielisen internetsivuston kautta.

Jäsenvaltiot varmistavat, että tämän monikielisen verkkosivuston tiedot ovat myös saatavilla kaikkien niiden perustamien virallisten verkkosivustojen kautta erityisesti siten, että sivustoilta on linkki komission verkkosivustolle.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 78 artiklan 3 kohtaa.)

Tarkistus 109**Ehdotus asetukseksi****37 artikla – 3 a kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Komissio ottaa käyttöön asianomaisille tuomioistuinten virkamiehille sekä oikeusalan toimijoille suunnatun tiedotus- ja koulutusvälineen luomalla interaktiivisen kaikilla unionin toimielinten virallisilla kielillä toimivan verkkoportaalin, johon sisältyy ammatillisen asiantuntemuksen ja käytänteiden vaihtojärjestelmä.

Tarkistus 110**Ehdotus asetukseksi****37 a artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

37 a artikla

2 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävän luettelon laatiminen ja myöhempi muuttaminen

1. Komissio laatii jäsenvaltioiden ilmoitusten pohjalta 2 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun luettelon muista viranomaisista ja oikeusalan ammattilaisista.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kaikista kyseiseen luetteloon sisältyviin tietoihin myöhemmin tehtävistä muutoksista. Komissio muuttaa luetteloa vastaavasti.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

3. Komissio julkaisee luettelon ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4. Komissio saattaa kaikki 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 79 artiklaa.)

Tarkistus 111

Ehdotus asetukseksi

37 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

37 b artikla

31 c, 32, 33, ja 34 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatiminen ja myöhempi muuttaminen

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset 31 c, 32, 33 ja 34 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimisesta ja myöhemmästä muuttamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 80 artiklaa.)

Tarkistus 112

Ehdotus asetukseksi

37 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

37 c artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

(Tarkistus vastaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 81 artiklaa.)

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Tarkistus 113
Ehdotus asetukseksi
39 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Asetuksen III luvun säännöksiä sovelletaan vain sellaisiin henkilöihin, jotka ovat **avioituneet tai valinneet aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavan lain** tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen.

Tarkistus

3. Asetuksen III luvun säännöksiä sovelletaan vain sellaisiin henkilöihin, jotka ovat tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen

a) *avioituneet tai*

b) *valinneet aviovarallisuussuhteisiinsa sovellettavan lain.*

Sovellettavan lain valintaa koskeva sopimus, joka on tehty ennen [tämän asetuksen soveltamisen aloituspäivämäärä], on samoin voimassa, jos se täyttää III luvun vaatimukset tai se on voimassa lain valintaa koskevan sopimuksen teko hetkellä asiaa koskevien kansainvälisen yksityisoikeuden määräysten mukaisesti.

P7_TA(2013)0340

Oikeus asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeus ilmoittaa pidätyksestä ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi oikeudesta asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeudesta ilmoittaa pidätyksestään (COM(2011)0326 – C7-0157/2011 – 2011/0154(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0326),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 82 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0157/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Bulgarian parlamentin, Italian senaatin ja Portugalin parlamentin kannanotot säädösesitykseen,

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
  - on kuullut alueiden komiteaa,
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 4. kesäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0228/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0154

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2013/48/EU.)

P7_TA(2013)0341

Asunto-omaisuutta koskevat luottosopimukset ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 10. syyskuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062 (COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/35)

[Tarkistus 117]

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 51.

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0202/2012).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurssiivilla, poistot symbolilla ■.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/.../EU

kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivin 2008/48/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio ryhtyi maaliskuussa 2003 kartoittamaan kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten sisämarkkinaesteitä ja arvioimaan niiden vaikutuksia. Se antoi 18 päivänä joulukuuta 2007 valkoisen kirjan EU:n kiinnelainamarkkinoiden yhdistymisestä. Valkoisessa kirjassa se ilmoitti aikovansa arvioida, mitä vaikutuksia olisi muun muassa niillä toimintavaihtoehdoilla, jotka koskevat ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja, luottotietokantoja, luottokelpoisuutta, todellista vuosikorkoa ja **luottosopimuksia koskevaa** neuvontaa. Komissio perusti myös luottotietokysymyksiä käsittelevän asiantuntijaryhmän avustamaan sitä sellaisten toimenpiteiden valmistelussa, joilla voidaan parantaa luottotietojen saatavuutta, vertailtavuutta ja täydellisyyttä. Lisäksi käynnistettiin tutkimuksia kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia tarjoavien luotonvälittäjien ja muiden luotonantajien kuin luottolaitosten tehtävästä ja toiminnasta.
- (2) Sisämarkkinat käsittävät **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen** mukaan alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus sekä sijoittautumisvapaus. Avoimempien ja tehokkaampien luottomarkkinoiden kehittäminen tällä alueella vaikuttaa ratkaisevasti rajatylittävän toiminnan kehittämiseen ja kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten sisämarkkinoiden toteutumiseen. Eri jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on merkittäviä eroja sen suhteen, millaisia menettelytapoja sovelletaan kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten tekemiseen. Eroja on myös kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia tarjoavien luotonvälittäjien ja muiden luotonantajien kuin luottolaitosten sääntelyssä ja valvonnassa. Tällaiset erot luovat esteitä, jotka rajoittavat rajatylittävää toimintaa kysyntä- ja tarjontapuolella, vähentävät siten kilpailua ja valinnanvapautta markkinoilla, lisäävät palveluntarjoajien luotonantokustannuksia ja estävät jopa niiden toiminnan harjoittamisen.
- (3) Finanssikriisi on osoittanut, että markkinatoimijoiden vastuuton käyttäytyminen voi heikentää rahoitusjärjestelmän perusteita synnyttäen luottamuspulaa kaikkien osapuolten ja erityisesti kuluttajien keskuudessa sekä aiheuttaa vakavia sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia. Monet kuluttajat ovat menettäneet luottamuksensa finanssialaan, ja luotonottajat ovat yhä useammin joutuneet vaikeuksiin lainojensa lyhennyksissä, mikä on **johtanut** maksulaiminlyönteihin ja pakkomyynteihin. **Tämän johdosta G20 on pyytänyt finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmää laatimaan kiinteään asunto-omaisuuteen liittyvien lainojen myöntämisstandardveja koskevat periaatteet. Vaikka eräät suurimmista finanssikriisin ongelmista ilmenivät unionin ulkopuolella, unionin kuluttajien velkaantuneisuus on merkittävä, ja suuri osa siitä on keskittynyt kiinteää asunto-omaisuutta koskeviin luottoihin. Siksi on aiheellista varmistaa, että unionin alaa koskeva sääntelykehys on vankka ja kansainvälisten**

⁽¹⁾ EUVL C 240, 18.8.2011, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 318, 29.10.2011, s. 133.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

periaatteiden mukainen ja että siinä hyödynnetään käytettävissä olevaa välineistöä, johon saattaa kuulua luototustaseen, lainojen ja tulojen suhteen, velan ja tulojen suhteen tai vastaavien suhdelukujen käyttö, vähimmäistasojen määrittäminen, joiden alapuolella minkäänlaista luottoa ei pidettäisi hyväksyttävänä, tai muita korvaavia toimenpiteitä sellaisia tilanteita varten, joissa riskit ovat kuluttajan kannalta suuremmat tai joissa on tarpeen suojella kotitalouksia ylivelkaantumiselta. Finanssikriisin yhteydessä ilmenneiden ongelmien ratkaisemiseksi ja rahoitusvakautta edistävien tehokkaiden, kilpailuun perustuvien sisämarkkinoiden turvaamiseksi komissio on ehdottanut 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” kiinteää asunto-omaisuutta koskeviin luottosopimuksiin liittyviä toimenpiteitä, muun muassa luotettavaa kehystä luotonvälitystä varten. Tällaisten toimenpiteiden tavoitteena on luoda vastuulliset ja luotettavat markkinat tulevaisuutta varten ja palauttaa kuluttajien luottamus. Komissio vahvisti sitoutumisensa tehokkaisiin, kilpailuun perustuviin sisämarkkinoihin 13 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi”.

- (4) Kiinnitysluottomarkkinoilla unionissa on todettu useita vastuuttomaan luotonantoon ja luotonottoon liittyviä ongelmia. Lisäksi on kartoitettu markkinatoimijoiden, kuten luotonvälittäjien ja muiden luotonantajien kuin luottolaitosten, vastuuttoman toiminnan mahdollista laajuutta. Eräät ongelmat ovat liittyneet valuuttamääriin luottoihin, joita kuluttajat ovat ottaneet hyötyäkseen tarjolla olleesta lainakorosta saamatta kuitenkaan riittävää tietoa tällaisiin lainoihin liittyvästä vaihtokurssiriskistä tai ymmärtämättä sitä riittävän hyvin. Näiden ongelmien taustalla ovat markkinahäiriöt ja sääntelyn puutteet sekä muut tekijät, kuten yleinen taloustilanne ja heikko finanssiosaaminen. Muita ongelmia ovat tehottomat, epäjohdonmukaiset tai olemattomat järjestelmät, joita sovelletaan luottoa kiinteää asunto-omaisuutta varten tarjoaviin luotonvälittäjiin ja muihin luotonantajiin kuin luottolaitoksiin. Todetuilla ongelmilla voi olla merkittäviä makrotaloudellisia heijastusvaikutuksia, ne voivat olla haitaksi kuluttajille, muodostaa taloudellisia tai oikeudellisia esteitä rajatylittävälle toiminnalle ja johtaa siihen, että toimintaedellytykset eivät ole toimijoiden kannalta tasapuoliset.
- (5) Jotta helpotettaisiin sujuvasti toimivien sisämarkkinoiden muodostumista kiinteää omaisuutta koskevien luottosopimusten alalle ja jotta kuluttajansuoja olisi näillä sisämarkkinoilla korkeatasoista ja lisäksi varmistettaisiin, että kuluttajat, jotka etsivät tällaisia luottosopimuksia, voivat tehdä näin luottaen siihen, että laitokset, joiden kanssa ne ovat tekemisissä, toimivat ammattimaisella ja vastuullisella tavalla, useille aloille on tarpeen luoda asianmukaisesti yhdenmukaistettu unionin oikeudellinen kehys, jossa otetaan huomioon erityisesti kiinteän omaisuuden luottopalvelujen kansallisten ja alueellisten markkinoiden eroista johtuvat luottosopimusten erot.
- (6) Direktiivin avulla olisi siten kehitettävä entistä avoimempia, tehokkaampia ja kilpailukykyisempiä sisämarkkinat mahdollistamalla johdonmukaiset, joustavat ja oikeudenmukaiset kiinteää omaisuutta koskevat luottosopimukset niin, että samalla edistetään kestävästä lainanantosta ja -ottoa sekä taloudellista osallisuutta tavalla, joka mahdollistaa kuluttajille korkeatasoisen suojan.
- (7) Jotta saataisiin aikaan todelliset sisämarkkinat ja varmistettaisiin korkeatasoinen ja yhtäläinen kuluttajansuoja, tämän direktiivin säännöksissä edellytetään mahdollisimman pitkälle menevää yhdenmukaistamista sen osalta, miten ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot esitetään eurooppalaisen standardoidun tietosivun, jäljempänä ”ESIS-tietosivu”, avulla ja miten todellinen vuosikorko lasketaan. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön tämän direktiivin säännöksiä tiukempia säännöksiä aloilla, joilla ei ole selvästi säädetty mahdollisimman pitkälle menevästä yhdenmukaistamisesta, ottaen huomioon kiinteää omaisuutta koskevien luottosopimusten erityispiirteet ja jäsenvaltioiden väliset erot markkinoiden kehityksessä ja markkinaoloissa varsinkin erityisten markkinarakenteiden ja markkinaosapuolten, saatavilla olevien tuoteryhmien sekä luotonantoprosessiin liittyvien menettelyjen osalta. Tällainen kohdennettu lähestymistapa on tarpeen, jotta kuluttajille tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien luottosopimusten osalta myönnettävän suojan tasoon ei kohdistuisi haittavaikutuksia. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi sallittava pitää voimassa tai antaa tiukempia säännöksiä henkilöstön osaamis- ja pätevyysvaatimusten ja ESIS-tietosivun täydentämistä koskevien ohjeiden osalta.
- (8) Tällä direktiivillä olisi parannettava sisämarkkinoiden toteutumisen ja toiminnan edellytyksiä lähentämällä jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä ja vahvistamalla tiettyjä palveluja koskevat laatuvaatimukset etenkin, kun on kyse luoton jakamisesta ja tarjoamisesta luotonantajien ja luotonvälittäjien välityksellä, sekä edistämällä hyviä käytäntöjä. Luoton tarjoamiseen liittyviä palveluja koskevien laatuvaatimusten vahvistaminen edellyttää, että käyttöön otetaan tietyt hyväksyntä-, valvontaa ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat säännökset.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (9) Aloilla, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jäsenvaltiot voivat vapaasti pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltiot voivat **erityisesti** pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä sellaisilla aloilla kuin luottosopimusten pätevyyttä koskeva sopimusoikeus, kiinteistö**lainsäädäntö**, merkintä kiinteistökirjaan, sopimustiedot **ja, siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä direktiivissä**, sopimuksen teon jälkeistä vaihetta koskevat kysymykset. **Jäsenvaltioiden voivat säätää, että arvioijat, arviointiyritykset tai notaarit voidaan valita osapuolten yhteisellä sopimuksella. Koska kiinteän asunto-omaisuuden osto- ja myyntiprosessit vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen, on mahdollista, että luotonantajat ja luotonvälittäjät yrittävät saada kuluttajilta ennakkomaksuja sillä perusteella, että tällaiset maksut saattaisivat auttaa varmistamaan luottosopimuksen teon tai kiinteän omaisuuden oston tai myynnin, ja soveltaa väärin tällaisia käytäntöjä varsinkin, jos kuluttajat eivät tunne kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevia vaatimuksia ja tavanomaisia menettelyjä. Siksi on asianmukaista sallia jäsenvaltioiden rajoittaa tällaisten maksujen perimistä.**
- (10) Tätä direktiiviä olisi sovellettava riippumatta siitä, onko luotonantaja tai luotonvälittäjä luonnollinen vai oikeushenkilö. Tämän direktiivin ei kuitenkaan pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa unionin oikeuden mukaisesti tässä direktiivissä tarkoitettu luotonantajan tai luotonvälittäjän tehtävä ainoastaan oikeushenkilöihin tai tiettyihin oikeushenkilötyyppeihin.
- (11) Koska kuluttajat ja yritykset eivät ole samassa asemassa, nämä ryhmät eivät tarvitse samantasoista suojaa. Vaikka on tärkeää taata kuluttajien **oikeudet** säännöksiin, joista ei voida poiketa sopimuksella, on järkevää sallia yritysten ja organisaatioiden tehdä muunlaisia sopimuksia. ■
- (12) **Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat muussa kuin elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Jos kuitenkin kyseessä on kahta päämäärää palveleva sopimus eli sopimus tehdään tarkoituksessa, joka yhdeltä osaltaan kuuluu henkilön elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaan ja toiselta osaltaan ei kuulu siihen, ja kun elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, ettei se ole vallitseva sopimuskokonaisuudessa, kyseistä henkilöä olisi myös pidettävä kuluttajana.**
- (13) Vaikka tällä direktiivillä säännellään pelkästään tai suurimmalta osin kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia, siinä ei estetä jäsenvaltioita ulottamasta direktiivin mukaisten toimenpiteiden soveltamista kuluttajansuojaan, joka liittyy muunlaista kiinteää omaisuutta koskeviin luottosopimuksiin, tai sääntelemästä muulla tavoin tällaisia luottosopimuksia.
- (14) Yhdenmukaistamisen soveltamisala määräytyy tähän direktiiviin sisältyvien määritelmien perusteella. Jäsenvaltioiden velvollisuuksien saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi näin ollen rajoitettava näiden määritelmien mukaisesti määräytyvään soveltamisalaan. Esimerkiksi jäsenvaltioiden velvollisuudet saattaa tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevat vain kuluttajien kanssa tehtyjä luottosopimuksia, jolloin kuluttajalla tarkoitetaan luonnollisia henkilöitä, jotka tämän direktiivin piiriin kuuluvissa liiketoimissa toimivat muussa kuin elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Jäsenvaltioilla on samoin saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä tämän direktiivin säännökset, jotka sääntelevät tässä direktiivissä määriteltyinä luotonvälittäjinä toimivien henkilöiden toimintaa. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan pitäisi estää jäsenvaltioita soveltamasta tämän direktiivin säännöksiä unionin oikeutta noudattaen aloihin, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan. Lisäksi tähän direktiiviin sisältyvät määritelmät eivät rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta hyväksyä kansallisen lainsäädännön mukaisia alamääritelmiä tiettyjä tarkoituksia varten edellyttäen, että ne ovat tässä direktiivissä esitettyjen määritelmien mukaisia. Esimerkkinä mainittakoon, että jäsenvaltioiden olisi sallittava kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksyä luotonvälittäjille, joita ei ole määritetty tässä direktiivissä, alamääritelmiä silloin, kun kansallisella tasolla tarvitaan tällaisia alamääritelmiä erottamaan, minkä tasoisia tietämystä ja pätevyyttä koskevia vaatimuksia eri luotonvälittäjiltä edellytetään.
- (15) Tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa, että kuluttajilla, jotka tekevät **kiinteää omaisuutta koskevia luottosopimuksia**, on hyvä suoja. Sen vuoksi sitä olisi sovellettava **luoton tarkoituksesta riippumatta** luottoihin, joiden vakuutena on kiinteä omaisuus, **jälle-rahautussopimuksiin tai muunlaisiin luottosopimuksiin, joiden avulla omistaja tai osaomistaja voi säilyttää oikeutensa kiinteään omaisuuteen tai maa-alueeseen**, ja luottoihin, joita käytetään kiinteän omaisuuden ostamiseen joissakin jäsenvaltioissa, **mukaan lukien sellaiset luotot, jotka eivät edellytä pääoman takaisinmaksua tai, ellei jäsenvaltioilla ole soveltuvaa vaihtoehtoista sääntelykehystä, joiden tarkoituksena on tarjota väliaikaista rahoitusta kiinteän omaisuuden myynnin ja toisen kiinteän omaisuuden ostamisen väliseksi ajaksi, sekä** kiinteän asunto-omaisuuden kunnostamiseen tarkoitettuihin **vakuudellisiin luottoihin** ■ .

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (16) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava tiettyihin luottosopimuksiin, **joissa luotonantaja maksaa kertasuorituksen, määräaikaissuorituksia tai muussa muodossa olevaa luottoa vastineeksi summasta, joka saadaan** kiinteän omaisuuden **myyntituloista** ja joiden ensisijaisena tavoitteena on helpottaa kulutusta, kuten käänteinen asuntolaina tai muut vastaavat erityistuotteet. Tällaisilla luottosopimuksilla on erityispiirteitä, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Esimerkiksi kuluttajan luottokelpoisuuden arvioinnilla ei ole merkitystä, koska maksut suoritetaan luotonantajalta kuluttajalle eikä päinvastoin. Lisäksi tiedot, jotka on annettava tällaisessa liiketoimessa ennen sopimuksen tekoa, ovat olennaisesti erilaisia. Muihin tuotteisiin, kuten käänteisiin asuntokauppoihin, joita käytetään vastaavalla tavalla kuin käänteisiä kiinnityksiä tai elinikäisiä kiinnityksiä, ei liity luoton tarjoamista, minkä vuoksi ne jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. █
- (17) Tätä direktiiviä ei pitäisi myöskään soveltaa muihin nimenomaisesti lueteltuihin kapean markkinasektorin luottosopimuksiin, jotka poikkeavat luonteeltaan ja riskeiltään tavanomaisista kiinnitysluottosopimuksista ja jotka sen vuoksi edellyttävät räätälöityä toimintatapaa, erityisesti luottosopimuksiin, jotka ovat seuraus tuomioistuimessa tai muun viranomaisen luona tehdystä sovintoratkaisusta, ja tietyn tyyppiset luottosopimukset, joilla työnantaja myöntää luottoa työntekijöilleen tietyissä olosuhteissa ja joista on jo säädetty kulutusluottosopimuksista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan g alakohdassa. On myös aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus sulkea pois eräitä luottosopimuksia, kuten luottosopimukset, jotka on tarkoitettu rajatulle yleisölle edullisin ehdoin tai joita luotto-osuuskunnat tarjoavat, edellyttäen, että on olemassa soveltuvat vaihtoehdot järjestelyt sen varmistamiseksi, että rahoitusvakauteen ja sisämarkkinoihin liittyvät toimintapoliittiset tavoitteet voidaan saavuttaa vaikuttamatta kielteisesti taloudelliseen osallisuuteen ja luottojen saatavuuteen. Luottosopimuksiin, joissa kiinteää omaisuutta ei ole tarkoitus käyttää kuluttajan tai hänen perheenjäsenensä asuttamana talona, huoneistona tai muuna asuntona, vaan talo, huoneisto tai muu asunto asutetaan vuokrasopimuksen perusteella, liittyy riskejä ja piirteitä, jotka poikkeavat tavanomaisista luottosopimuksista, ja siksi saattaa olla tarpeen mukauttaa sääntelykehystä erikseen niitä varten. Jäsenvaltioiden olisi siksi pystyttävä sulkemaan tällaiset luottosopimukset direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jos niitä varten on olemassa asianmukainen kansallinen sääntelykehys.
- (18) Vakuudettomien luottosopimusten, joiden tarkoituksena on kiinteän asunto-omaisuuden kunnostaminen ja joissa luoton kokonaismäärä on yli 75 000 euroa, olisi kuuluttava direktiivin 2008/48/EY soveltamisalaan, jotta taataan näille kuluttajille yhdenvertainen suoja ja vältetään aukko sääntelyssä mainitun direktiivin ja tämän direktiivin välillä. Direktiiviä 2008/48/EY olisi näin ollen muutettava.
- (19) Kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia koskevan unionin **oikeudellisen** kehyksen olisi oikeusvarmuuden vuoksi oltava johdonmukainen unionin muiden säädösten kanssa ja täydennettävä niitä erityisesti kuluttajansuojan ja vakavaraisuusvalvonnan aloilla. **Eräiden keskeisten määritelmien, mukaan luettuina** "kuluttajan" █ ja "pysyvän välineen" █ määritelmät, ja sellaisten vakiotiedoissa käytettävien olennaisten käsitteiden, joilla nimitään luoton rahoitukselliset ominaisuudet, █ mukaan luettuina "kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä" █ ja "lainakorko", olisi oltava direktiivissä 2008/48/EY olevien määritelmien ja käsitteiden mukaisia, jotta samalla terminologialla tarkoitettaisiin samantyyppisiä tosiseikkoja riippumatta siitä, onko luotossa kyse kulutusluotosta vai kiinteää asunto-omaisuutta koskevasta luotosta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava **tällaisten keskeisten määritelmien ja olennaisten käsitteiden** soveltamisen ja tulkinnan yhtenäisyys, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallisia lainsäädäntöjä.
- (20) Sen varmistamiseksi, että luottoalalla on olemassa yhtenäinen kehys kuluttajia varten, ja luotonantajiin ja luotonvälittäjiin kohdistuvan hallinnollisen rasituksen minimoimiseksi tämän direktiivin olisi oltava puitteiltaan **mahdollisuuksien mukaan** direktiivin 2008/48/EY rakenteen mukainen. Tämä koskee erityisesti niitä periaatteita, joiden mukaan mainonnassa ilmoitettavat tiedot, jotka liittyvät kiinteää asunto-omaisuutta koskeviin luottosopimuksiin, **olisi annettava** kuluttajalle edustavan esimerkin avulla, ennen sopimuksen tekoa annettavat yksityiskohtaiset tiedot **olisi annettava** kuluttajalle standardoidun tietosivun välityksellä, kuluttajan **olisi saatava** riittävät

(¹) EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

selvitykset ennen luottosopimuksen **tekoa, todellisen vuosikoron laskentaa varten olisi vahvistettava yhteinen perusta jättäen notaarin palkkiot sen ulkopuolelle**, ja luotonantajien **olisi arvioitava** kuluttajan luottokelpoisuus ennen luoton **antamista**. Vastaavasti olisi varmistettava, että luotonantajilla on syrjimätön pääsy olennaisesti luottotietokantoihin, jotta säännöksillä saavutettaisiin samanlaiset tasapuoliset toimintaedellytykset kuin direktiivillä 2008/48/EY on varmistettu. Tällä direktiivillä olisi samalla tavoin kuin direktiivillä 2008/48/EY varmistettava asianmukainen **hyväksyntämenettely** kaikille kiinteää **omaisuutta** koskevia luottosopimuksia tarjoaville luotonantajille sekä näiden luotonantajien valvonta, ja sillä olisi myös asetettava vaatimukset, jotka koskevat tuomioistuinten ulkopuolisten riitojenratkaisumenettelyjen perustamista ja käyttömahdollisuutta.

- (21) Tällä direktiivillä olisi täydennettävä kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/65/EY ⁽¹⁾, jossa edellytetään, että **etämyynnissä** kuluttajalle on ilmoitettava peruuttamisoikeuden olemassaolosta tai sen puuttumisesta, ja säädetään tällaisesta oikeudesta. Vaikka palvelujen tarjoaja voi direktiivin 2002/65/EY mukaan ilmoittaa ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot sopimuksen tekemisen jälkeen, tämä ei olisi asianmukaista silloin, kun on kyse kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista, koska niihin liittyvällä taloudellisella sitoumuksella on kuluttajan kannalta suuri merkitys. **Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansalliseen yleiseen sopimusoikeuteen, kuten sopimuksen pätevyyttä, tekemistä tai vaikutuksia koskeviin sääntöihin, ellei yleisen sopimusoikeuden näkökohtia säännellä tällä direktiivillä.**
- (22) Samalla on tärkeää ottaa huomioon kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten erityispiirteet, joiden vuoksi on aiheellista soveltaa eriytettyä lähestymistapaa. Kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten luonteeseen ja niiden kuluttajille mahdollisesti aiheuttamien seurausten vuoksi mainosmateriaalien ja ennen sopimuksen tekoa annettavien yksilöllisten tietojen olisi sisällettävä **asianmukaisia** erityisiä riskivaroituksia esimerkiksi **mahdollisista vaihtokurssien vaihtelujen vaikutuksista siihen, mitä kuluttajan on maksettava takaisin, ja, jos jäsenvaltiot pitävät sitä tarpeellisenä**, vakuuden asettamisen luonteesta ja seurauksista. Sen lisäksi, että ennen sopimuksen tekoa annetaan yksilöllisiä tietoja, olisi myös aina asetettava saataville ennen sopimuksen tekoa annettavat yleiset tiedot, sillä tämä on jo ollut vapaaehtoisena käytäntönä asuntolainoissa tällä toimialalla. Eriytettyä lähestymistapaa voidaan perustella myös sillä, että se antaa mahdollisuuden ottaa huomioon finanssikriisin antamat opetukset ja varmistaa siten, että luotto pannaan alkuun järkevällä tavalla. Tältä osin olisi tiukennettava luottokelpoisuuden arviointia koskevia säännöksiä kulutusluottoihin verrattuna ja luotonvälittäjien olisi annettava tarkempia tietoja asemastaan ja suhteestaan luotonantajiin mahdollisten eturistiriitojen tunnistamiseksi. Kaikkien niiden toimijoiden hyväksyntä, rekisteröinti ja valvonta, jotka osallistuvat kiinteää omaisuutta koskevien luottosopimusten alkuunpanemiseen, olisi suoritettava asianmukaisesti.
- (23) **On myös tarpeen säännellä eräitä muita osa-alueita, jotta otetaan huomioon kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottojen erityispiirteet. Liiketoimen merkityksen vuoksi on tarpeen varmistaa, että kuluttajilla on riittävästi, vähintään seitsemän päivää, aikaa harkita sen seurauksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää joustavasti siitä, sovelletaanko tällaista riittävää aikaa ennen luottosopimuksen tekemistä harkinta-aikana vai luottosopimuksen tekemisen jälkeen aikavälinä, jolloin sopimus on mahdollista peruuttaa, vai molemmissa yhteyksissä. On asianmukaista, että jäsenvaltiot voisivat joustavasti tehdä kuluttajan harkinta-ajasta sitovan enintään 10 päiväksi kuitenkin niin, että toisaalta kuluttajat, jotka haluavat toimia harkinta-aikana, voivat niin tehdä, ja että oikeusvarmuuden vuoksi kiinteistöliiketoimien ollessa kyseessä jäsenvaltiot voisivat säätää, että harkinta-ajan tai peruuttamisoikeuden tulisi lakata, jos kuluttaja toteuttaa toimia, joista kansallisen lainsäädännön mukaan johtuu sellaisen kiinteistöä koskevan oikeuden muodostuminen tai siirtyminen, joka liittyy luottosopimukseen tai johon käytetään sen nojalla saatuja varoja, tai tapauksen mukaan varojen siirto kolmannelle osapuolelle.**

⁽¹⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (24) Kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten erityispiirteiden vuoksi luotonantajien yleisenä käytäntönä on tarjota kuluttajille tuote- tai palveluryhmiä, jotka voidaan ostaa yhdessä luottosopimuksen kanssa. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa erityissäännöt kytkykauppaa varten, ottaen huomioon tällaisten sopimusten merkityksellisyys kuluttajan kannalta. Luottosopimuksen yhdistäminen yhteen tai useampaan finanssialan palveluun tai tuotteeseen paketiaksi on luotonantajien keino eriyttää tarjontaansa ja kilpailla keskenään, edellyttäen, että paketin osat voidaan ostaa myös erillisinä. Vaikka luottosopimusten yhdistäminen yhteen tai useampaan finanssialan palveluun tai tuotteeseen paketiaksi voi olla kuluttajille edullista, se voi vaikuttaa myös kielteisesti kuluttajien liikkuvuuteen ja mahdollisuuteen tehdä tietoon perustuvia valintoja, ellei paketin osia voi ostaa erillisinä. On tärkeää ehkäistä tiettyjen tuotteiden kytkykauppa, joka voi saada kuluttajat tekemään omien etujensa vastaisia luottosopimuksia, rajoittamatta kuitenkaan yhdistettyjen tarjousten tekemistä, josta voi olla hyötyä kuluttajalle. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin jatkettava finanssipalvelujen vähittäismarkkinoiden tiivistä seuraamista sen varmistamiseksi, että yhdistetyt tarjoukset eivät vääristä kuluttajien valintoja ja kilpailua markkinoilla.
- (25) Yleensä kytkykauppaa ei pitäisi sallia, paitsi jos yhdessä luottosopimuksen kanssa tarjottua finanssialan palvelua tai tuotetta ei voida tarjota erillisenä, koska se on täysin kiinteä osa luottoa, kuten vakuudellisen tilinlylyksen tapauksessa. Toisissa tapauksissa luotonantajien saattaa kuitenkin olla perusteltua tarjota tai myydä luottosopimus pakettina, johon kuuluu maksutili, säästötili, sijoitustuote tai eläketuote, esimerkiksi jos tilin pääomaa käytetään luoton takaisinmaksuun tai jos se on edellytyksenä resurssien yhdistämiselle luoton saantia varten, tai tilanteissa, joissa esimerkiksi sijoitustuote tai yksityinen eläketuote toimii luoton lisävakuutena. Vaikka luotonantajien on perusteltua pystyä edellyttämään, että kuluttajalla on asiaankuuluva vakuutus luoton takaisinmaksun takaamiseksi tai vakuuden arvon vakuuttamiseksi, kuluttajalla tulisi olla mahdollisuus valita vakuutusentarjoaja, mikäli hänen vakuutuksensa sisältämä takuu on tasoltaan vastaava kuin luotonantajan ehdottamassa tai tarjoamassa vakuutuksessa. Lisäksi jäsenvaltiot voivat standardoida kokonaan tai osittain vakuutusopimusten antaman suojan, jotta kuluttajat voivat halutessaan helpommin vertailla eri tarjouksia.
- (26) On myös tärkeää taata, että kiinteä asunto-omaisuus arvioidaan asianmukaisesti sekä ennen luottosopimuksen tekemistä että maksulainlyönnin tapauksessa, erityisesti kun arviointi vaikuttaa kuluttajan maksettavaksi jäävään määrään. Jäsenvaltioiden olisi siksi varmistettava, että luotettavat arvonmääritysstandardit ovat olemassa. Jotta arvonmääritysstandardeja voisi pitää luotettavina, niissä olisi otettava huomioon kansainvälisesti tunnustetut, erityisesti kansainvälisiä arvonmääritysstandardeja antavan komitean, Euroopan arviointiyhdistysten kattojärjestön tai Royal Institution of Chartered Surveyors -organisaation kehittämät arvonmääritysstandardit. Nämä kansainvälisesti tunnustetut arvonmääritysstandardit sisältävät korkeatasoisia periaatteita, joilla edellytetään muun muassa, että luotonantajat hyväksyvät ja soveltavat asianmukaisia sisäisiä riskinhallinta- ja vakuudenhallintaprosesseja, joihin kuuluu luotettavat arviointiprosessit, sekä hyväksyvät arviointistandardeja ja -menetelmiä, jotka tuottavat realistisia ja perusteltuja kiinteistöarvioita, jotta varmistetaan, että kaikki arviointiraportit laaditaan asianmukaisella ammattitaidolla ja huolellisuudella ja että kaikki arvioijat täyttävät tietyt pätevyysvaatimukset ja että vakuuden osalta on olemassa asianmukainen laaja ja vakuuttava arviointiaineisto. Tässä yhteydessä on toivottavaa varmistaa kiinteän asunto-omaisuuden markkinoiden asianmukainen seuranta ja se, että vastaavissa säännöksissä vahvistetut mekanismit ovat oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ mukaiset. Tämän direktiivin arvonmääritysstandardeja koskevia säännöksiä voidaan noudattaa esimerkiksi lainsäädännön tai itsesääntelyn kautta.
- (27) Koska ulosmittauksella on merkittävät seuraukset luotonantajille, kuluttajille ja mahdollisesti finanssivakaudelle, on tarpeen kannustaa luotonantajia käsittelemään ilmeneviä luottoriskejä ennakoivasti varhaisessa vaiheessa ja huolehtia tarvittavista toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että luotonantajat noudattavat riittävää pidättyvyyttä ja pyrkivät mahdollisuuksiensa mukaan tilanteen ratkaisemiseen muin keinoin ennen

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

ulosmittausmenettelyn käynnistämistä. Olisi mahdollisuuksien mukaan löydettävä sellaisia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon käytännön olosuhteet ja kuluttajan asumiskustannusten kohtuullinen tarve. Jos ulosmittausmenettelyn jälkeen jäljellä on velkaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elinolosuhteiden vähimmäistaso suojataan, ja otettava käyttöön takaisinmaksua helpottavia toimenpiteitä siten, että pitkäaikainen ylivelkaantuminen kuitenkin vältetään. Ainakin jos kiinteästä omaisuudesta saatava hinta vaikuttaa kuluttajan maksettavana olevaan velkamäärään, jäsenvaltioiden olisi kannustettava luotonantajia toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet, jotta ulosmitatusta kiinteästä omaisuudesta saadaan mahdollisimman hyvä hinta markkina-tilanteessa. Jäsenvaltioiden ei pitäisi estää luottosopimuksen osapuolia sopimasta nimenomaisesti, että vakuuden siirtäminen luotonantajalle riittää luoton takaisinmaksuksi.

- (28) Välittäjät harjoittavat usein luotonvälityksen ohella myös muunlaista toimintaa, erityisesti vakuutusvälitystä tai sijoituspalvelujen tarjontaa. Sen vuoksi tällä direktiivillä olisi varmistettava jonkinasteinen yhdenmukaisuus vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY⁽¹⁾ ja rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽²⁾ kanssa. **Erityisesti direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta ja muilta rahoituslaitoksilta, joihin sovelletaan vastaavanlaisia kansallisen lainsäädännön mukaista hyväksyntäjärjestelmää, ei pitäisi edellyttää erillistä hyväksyntää luotonvälittäjänä toimimista varten, jotta voitaisiin helpottaa luotonvälittäjän sijoittautumista ja rajatylittävää toimintaa. Luotonantajille ja luotonvälittäjille asetettujen täysien ja ehdottomien vastuiden niiden toimiessa sidoksissa olevina luotonvälittäjinä tai nimettyinä edustajina olisi ulotettava ainoastaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin toimiin, paitsi jos jäsenvaltiot päättävät laajentaa kyseisiä vastuita muille aloille.**
- (29) **Jotta voitaisiin parantaa kuluttajien kykyä tehdä itse tietoon perustuvia päätöksiä lainanotosta ja lainojen vastuullisesta hoidosta, jäsenvaltioiden olisi edistettävä vastuullista lainanottoa ja lainanhoitoa koskevaa kuluttajavalistusta tukevia toimenpiteitä erityisesti kiinnitysluottosopimusten alalla. Erityisen tärkeää on tarjota ohjausta kuluttajille, jotka ottavat kiinnitysluottoa ensimmäistä kertaa. Tässä yhteydessä komission olisi määriteltävä esimerkkejä hyvistä käytännöistä, joiden avulla kehitettäisiin lisää toimenpiteitä kuluttajien taloustietoisuuden parantamiseksi.**
- (30) **Koska ulkomaanvaluuttana otettuihin lainoihin liittyy merkittäviä riskejä, on tarpeen säätää toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kuluttajat ovat tietoisia ottamastaan riskistä ja että kuluttajalla on mahdollisuus rajoittaa vaihtokurssiriskille altistumistaan luottoaikana. Riskiä voitaisiin rajoittaa antamalla kuluttajalle oikeus muuntaa luoton valuutta toiseksi tai muiden järjestelyjen avulla, kuten ylärajojen tai, jos ne riittävät vaihtokurssiriskin rajoittamiseksi, varoitusten avulla.**
- (31) Sovelletavan oikeudellisen kehyksen ansiosta kuluttajien olisi voitava luottaa siihen, että luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat ottavat huomioon kuluttajan edut luotonantajan, luotonvälittäjän ja nimetyt edustajan tuona ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella sekä kohtuulliset oletukset kuluttajan tilanteeseen liittyvistä riskeistä ehdotetun luottosopimuksen voimassaoloaikana. Se voisi tarkoittaa muun muassa sitä, etteivät luotonantajat saisi markkinoida luottoa tavalla, joka heikentää merkittävästi tai todennäköisesti kuluttajan mahdollisuutta harkita huolellisesti luoton ottamista; tai että luotonantaja ei saisi käyttää luoton myöntämistä markkinoinnin päämenetelmänä markkinoidessaan tavaroita, palveluja tai kiinteää omaisuutta kuluttajille. Keskeinen tekijä kuluttajien luottamuksen varmistamisessa on se, että alalta vaaditaan suurta tasapuolisuutta, rehellisyyttä ja ammattimaisuutta, **asianmukaista muun muassa palkkioista aiheutuvien eturistiriitojen hallintaa ja kuluttajien edun mukaisen neuvonnan antamista.**
- (32) **On asianmukaista varmistaa, että asiaankuuluvalla luotonantajien, luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien henkilöstöllä on riittävän tasoinen tietämys ja pätevyys ammattimaisuuden korkean tason saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä olisi sen vuoksi edellytettävä, että asianmukainen tietämys ja pätevyys osoitetaan yrityksen tasolla tässä direktiivissä esitettyjen tietämystä ja pätevyyttä koskevien vähimmäisvaatimusten perusteella. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti ottaa käyttöön tai pitää yllä vastaavia yksittäisiin luonnollisiin henkilöihin**

⁽¹⁾ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

sovellettavia vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia luotonantajien, luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien luoda eritasoisia tietämystä koskevia vähimmäisvaatimuksia sen mukaan, minkätasoisia tietämystä tiettyjen palvelujen ja menettelyjen suorittaminen edellyttää. Tässä yhteydessä henkilöstöön kuuluu ulkoistettu henkilöstö, joka työskentelee luotonantajan, luotonvälittäjän tai nimetyen edustajan lukuun tai niiden sisällä, sekä niiden työntekijät. Tämän direktiivin soveltamiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa harjoittavaan henkilöstöön olisi kuuluttava sekä kaupankäyntiä hoitava henkilöstö että kauppojen toteutus-toimintaa hoitava henkilöstö, johtohenkilöstö mukaan lukien, jolla on merkittävä tehtävä luottosopimusprosessissa. Henkilöitä, jotka hoitavat luottosopimusprosessiin kuulumattomia tukitoimia (esimerkiksi henkilöstöasioita hoitava ja tieto- ja viestintäteknologian tukihenkilöstö) ei olisi pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuna henkilöstönä.

- (33) Jos luotonantaja tai luotonvälittäjä tarjoaa palvelujaan toisen jäsenvaltion alueella palvelujen tarjoamisen vapauden mukaisesti, kotijäsenvaltion olisi oltava vastuussa henkilöstöön sovellettavien tietämystä ja pätevyyttä koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistamisesta. Kuitenkin niiden jäsenvaltioiden, jotka pitävät sitä tarpeellisena, olisi pystyttävä vahvistamaan omat pätevyysvaatimuksensa, joita sovelletaan tietyillä erikseen määritellyillä aloilla luotonantajiin ja luotonvälittäjiin, jotka tarjoavat palveluja kyseisen jäsenvaltion alueella palvelujen tarjoamisen vapauden mukaisesti.
- (34) Koska on tärkeää varmistaa, että tietämystä ja pätevyyttä koskevia vaatimuksia sovelletaan ja noudatetaan käytännössä, jäsenvaltioiden olisi vaadittava toimivaltaisia viranomaisia valvomaan luotonantajia, luotonvälittäjiä ja nimettyjä edustajia sekä valtuutettava ne hankkimaan sellaiset todisteet kuin ne tarvitsevat voidakseen arvioida luotettavasti vaatimusten noudattamista.
- (35) Tavan, jolla luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat palkitsevat henkilöstönsä, olisi oltava yksi keskeisistä keinoista varmistaa kuluttajien luottamus finanssialaa kohtaan. Tässä direktiivissä annetaan säännöt henkilöstön palkitsemisesta tavoitteena rajoittaa myyntiväärinkäytöksiä ja varmistaa, että henkilöstön palkitsemistapa ei estä noudattamasta velvollisuutta ottaa huomioon kuluttajan edut. Luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat eivät saisi etenkään suunnitella sellaisia palkitsemistapoja, jotka kannustaisivat niiden henkilöstöä tekemään tietyn määrän luottosopimuksia tai tietyntyyppisiä luottosopimuksia tai tarjoamaan kuluttajille erityisiä lisäpalveluja ottamatta erityisesti huomioon heidän etujaan ja tarpeitaan. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat katsoa tarpeelliseksi päättää, että tietty käytäntö, esimerkiksi maksuja keräävät sidoksissa olevat luotonvälittäjät, on kuluttajan etujen vastainen. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava täsmentää, että henkilöstön saamat palkkiot eivät saisi riippua kuluttajan kanssa tehdyn luottosopimuksen korosta tai tyypistä.
- (36) Tässä direktiivissä annetaan yhdenmukaistetut säännöt siitä, minkälaista tietämystä ja pätevyyttä luotonantajien, luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien henkilöstöllä olisi oltava luottosopimusten kehittämisen, tarjoamisen ja myöntämisen sekä luotonvälityksen alalla. Tässä direktiivissä ei säädetä henkilön yhdessä jäsenvaltiossa hankkiman ammattipätevyyden tunnustamiseen välittömästi liittyvistä erityisjärjestelyistä, joita tarvitaan tietämystä ja pätevyyttä koskevien vaatimusten täyttämiseen toisessa jäsenvaltiossa. Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/36/EY⁽¹⁾ olisi siten jatkossakin sovellettava niihin tunnustamisen edellytyksiin ja korvaaviin toimenpiteisiin, joita vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia henkilöltä, jonka pätevyyttä ei ole osoitettu sen lainkäyttöalueella.
- (37) Saadakseen kuluttajat kiinnostumaan tietystä tuotteesta luotonantajat ja luotonvälittäjät käyttävät usein mainoksia, joissa mainostetaan monesti erityisehtoja. Sen vuoksi kuluttajia olisi suojattava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä, ja heillä olisi oltava mahdollisuus verrata mainoksia. Jotta kuluttajat voisivat verrata eri tarjouksia, tarvitaan erityisiä säännöksiä luottosopimusten mainostamisesta sekä luettelo kuluttajille suunnattuihin mainoksiin ja markkinointiaineistoon sisällytettävistä tiedoista, **jos tällaisessa mainonnassa täsmennetään korko**

⁽¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

tai luottokustannuksiin liittyviä lukuja. Jäsenvaltioiden olisi kansallisessa lainsäädännössään edelleen voitava vapaasti asettaa tai pitää voimassa sellaista mainontaa koskevia tiedonantovaatimuksia, **jossa ei ilmoiteta korkoa tai luoton kustannuksia koskevia lukuja. Kaikissa tällaisissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten erityispiirteet. Olisi joka tapauksessa varmistettava sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ mukaisesti, että luottosopimuksia koskevassa mainonnassa ei annettaisi harhaanjohtavaa vaikutelmaa tuotteesta.**

- (38) Mainonnassa keskitytään usein erityisesti yhteen tai useampaan tuotteeseen, mutta kuluttajien olisi voitava tehdä päätöksensä täysin tietoisina erilaisista tarjolla olevista luottotuotteista. Yleisillä tiedoilla on tässä yhteydessä tärkeä tehtävä, sillä niiden perusteella kuluttajat voivat perehtyä erilaisiin tuotteisiin ja palveluihin sekä niiden keskeisiin ominaisuuksiin. Sen vuoksi kuluttajilla olisi aina oltava mahdollisuus tutustua tarjolla olevia luottotuotteita koskeviin yleisiin tietoihin. **Vaikka tätä vaatimusta ei voidakaan soveltaa muihin kuin sidoksissa oleviin luotonvälittäjiin, se ei kuitenkaan vähennä niiden velvollisuutta antaa kuluttajille ennen sopimuksen tekoa yksilöllisiä tietoja.**
- (39) Kuluttajien olisi saatava luottoja koskevia tietoja riippumatta siitä, ovatko he tekemisissä suoraan luotonantajan vai luotonvälittäjän kanssa, jotta varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset ja jotta kuluttajien päätökset perustuisivat tarjolla olevia luottotuotteita koskeviin yksityiskohtaisiin tietoihin eikä jakelukanavaan, jonka välityksellä kyseiset tuotteet ovat saatavilla.
- (40) **Lisäksi kuluttajien olisi saatava hyvissä ajoin ennen luottosopimuksen tekoa yksilölliset tiedot, jotta he voisivat verrata ja punnita eri luottotuotteiden ominaisuuksia. Komissio sitoutui** tiedoista, jotka asuntolainojen tarjoajan on annettava kuluttajille ennen sopimuksen tekemistä, 1 päivänä maaliskuuta 2001 antamansa suosituksen 2001/193/EY⁽²⁾ nojalla **seuraamaan** ennen asuntolainasopimuksen tekemistä annettavia tietoja koskevien vapaaehtoisten menettelysääntöjen **noudattamista**, jotka sisältävät ESIS-tietosivun, jossa esitetään valmisteltua luottosopimusta koskevat kuluttajaa varten yksilöllistetyt tiedot. Komission keräämät todisteet ovat osoittaneet olevan tarpeen tarkistaa ESIS-tietosivun sisältöä ja muotoa, jotta voidaan varmistaa, että tietosivu on selkeä ja ymmärrettävä ja sisältää kaikki tiedot, joita pidetään kuluttajien kannalta olennaisina. ESIS-tietosivun sisältöön ja ulkoasuun olisi tehtävä parannukset, jotka on todettu tarpeellisiksi kuluttajatutkimuksissa kaikissa jäsenvaltioissa. ESIS-tietosivun rakennetta, erityisesti tietojen esittämisjärjestystä, olisi tarkistettava, tekstistä olisi muokattava helppolukuisempi, eräät kohdat, kuten "nimelliskorko" ja "todellinen vuosikorko", olisi yhdistettävä ja tietosivulle olisi lisättävä uusia kohtia, kuten "muuttuvia seikkoja". **ESIS-tietosivun osana kuluttajalle olisi esitettävä havainnollinen lyhennystaulukko, kun luotto on lykättyyn koronmaksuun perustuva luotto, jossa pääoman takaisinmaksua lykätään lainakauden alussa tai kun lainakorko on kiinteä koko luottosopimuksen voimassaoloajan. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että tällainen ESIS-tietosivun sisältämä havainnollinen lyhennystaulukko ei ole pakollinen muita luottosopimuksia varten.**
- (41) **Kuluttajatutkimuksissa on korostunut, että kuluttajille tarjotuissa tiedoissa käytetyn kielen helppous ja ymmärrettävyys on tärkeää. Tästä syystä ESIS-tietosivussa käytetyt termit eivät välttämättä ole samoja kuin tässä direktiivissä määritellyt oikeudelliset termit, mutta niillä on sama merkitys.**
- (42) **Vaatimusten, jotka koskevat ESIS-tietosivun sisältämiä tietoja luottosopimuksesta, ei pitäisi rajoittaa unionin tai kansallisia vaatimuksia, jotka koskevat tietoja muista tuotteista tai palveluista, kuten henki- tai palovakuutuksesta tai sijoitustuotteista, joita tarjotaan luottosopimuksen yhteydessä ehtona kiinteää omaisuutta koskevan luottosopimuksen saamiselle tai kyseisen sopimuksen saamiseksi alempaa lainakorkoa vastaan. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallista lainsäädäntöä, jos yhdenmukaistettuja säännöksiä ei ole, esimerkiksi vaatimuksia, että sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa on annettava tietoja kiskontakorkojen tasosta, tai että on annettava tietoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä kuluttajien talousvalituksen tai tuomioistuinten ulkopuolisten sovintoratkaisujen kannalta. Tällaiset lisätiedot olisi kuitenkin annettava erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää ESIS-tietosivuun. Jäsenvaltioiden olisi**

⁽¹⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 69, 10.3.2001, s. 25.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

voitava käyttää kansallisilla kielillään ESIS-tietosivulla erilaista sanastoa muuttamatta kuitenkaan sen sisältöä ja tietojen esittämisjärjestystä, jos tämä on tarpeen, jotta käytetty kieli olisi kuluttajalle helpommin ymmärrettävää.

- (43) Sen varmistamiseksi, että ESIS antaa kuluttajalle kaikki tietoon perustuvan valinnan edellyttämät tiedot, luotonantajan olisi noudatettava tässä direktiivissä annettuja ohjeita ESIS-tietosivua täydentäessään. Jäsenvaltioiden olisi voitava selittää tai täsmentää ESIS-tietosivun täyttämistä koskevia ohjeita tässä direktiivissä annettujen ohjeiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi voitava esimerkiksi täsmentää ”lainan korkotyypin” kuvaamiseksi annettavia tietoja, jotta otettaisiin huomioon kansallisten tuotteiden ja markkinoiden erityispiirteet. Tällaiset täsmennykset eivät kuitenkaan saisi olla tässä direktiivissä annettujen ohjeiden vastaisia eivätkä muuttaa ESIS-tietosivun mallin tekstiä, joka luotonantajan olisi toistettava sellaisenaan. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös täsmentää luottosopimuksia koskevia muita varoituksia, jotka on mukautettu niiden kansallisiin markkinoihin ja käytäntöihin, jollei ESIS jo nimenomaan sisällä tällaisia varoituksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että ESIS-tietosivulla annetut tiedot sitovat luotonantajaa edellyttäen, että luotonantaja päättää myöntää luoton.
- (44) Kuluttajan olisi saatava tiedot ESIS-tietosivulla viipymättä sen jälkeen, kun hän on antanut tarvittavat tiedot tarpeistaan, taloudellisesta tilanteestaan ja toiveistaan, ja hyvissä ajoin ennen kuin mahdollinen luottosopimus tai -tarjous sitoo häntä, jotta hän voi verrata ja punnita eri luottotuotteiden ominaisuuksia ja saada tarvittaessa neuvontaa kolmannelta osapuolelta. Erityisesti kun kuluttajalle tehdään sitova tarjous, sen mukana olisi oltava ESIS-tietosivu, paitsi jos kuluttaja on jo saanut sellaisen ja tarjouksen ehdot ovat kuluttajalle aiemmin annettujen tietojen mukaiset. Jäsenvaltioiden olisi voitava kuitenkin säätää ESIS-tietosivun toimittamisen pakolliseksi sekä ennen mahdollisen sitovan tarjouksen tekemistä että yhdessä sitovan tarjouksen kanssa, jos samat tiedot sisältävää ESIS-tietosivua ei ole aiemmin annettu. Vaikka ESIS-tietosivu olisi yksilöllistettävä ja siinä olisi otettava huomioon kuluttajan ilmaisemat toiveet, tällaisten yksilöllisten tietojen antaminen ESIS-tietosivulla ei merkitsisi veloitetta antaa neuvoja. Luottosopimus pitäisi tehdä vain, jos kuluttajalla on sopimuksen tekotavasta riippumatta ollut riittävästi aikaa verrata tarjouksia, arvioida niiden vaikutuksia, saada tarvittaessa neuvontaa kolmannelta osapuolelta ja tehdä tietoihin perustuva päätös tarjouksen hyväksymisestä.
- (45) Jos kuluttajalla on vakuudellinen luottosopimus kiinteän omaisuuden tai maan ostamista varten ja vakuuden kesto on pidempi kuin luottosopimuksen kesto ja jos kuluttaja voi päättää nostaa uudelleen jo takaisin maksamansa pääoman siinä tapauksessa, että hän allekirjoittaa uuden luottosopimuksen, kuluttajan olisi saatava ennen uuden luottosopimuksen allekirjoittamista uusi ESIS-tietosivu, jossa ilmoitetaan uusi todellinen vuosikorko ja joka perustuu uuden luottosopimuksen erityisiin ominaisuuksiin.
- (46) Ainakin silloin kun peruuttamisoikeutta ei ole, luotonantajan tai tilanteen mukaan luotonvälittäjän taikka nimetyt edustajan olisi annettava kuluttajalle kopio luottosopimuksen luonnoksesta samalla, kun luotonantajaa sitova tarjous tehdään. Muissa tapauksissa kuluttajalle olisi annettava ainakin kopio luottosopimuksen luonnoksesta samalla, kun sitova tarjous tehdään.
- (47) Jotta voidaan varmistaa paras mahdollinen avoimuus ja estää väärinkäytöt, jotka johtuvat mahdollisista eturistiriidoista kuluttajien käyttäessä luotonvälittäjien palveluja, luotonvälittäjät olisi veloitettava antamaan tietyt tiedot ennen palvelujensa suorittamista. Niiden olisi muun muassa annettava tiedot henkilöllisyydestään sekä sidoksistaan luotonantajiin, esimerkiksi siitä, ottavatko ne huomioon monien vai ainoastaan joidenkin luotonantajien tuotteet. Tiedot mahdollisista luottosopimukseen liittyvistä palkkioista tai muista kannustimista, jotka luotonantaja tai kolmas osapuoli maksaa luotonvälittäjälle, olisi ilmaistava kuluttajille ennen luotonvälitystoimien suorittamista, ja kuluttajille olisi ilmoitettava tässä vaiheessa joko tällaisten maksujen suuruus, jos se on tiedossa, tai mainittava, että määrä ilmaistaan myöhemmin sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa ESIS-tietosivulla ja että heillä on oikeus saada tietoja tällaisten maksujen tasosta tässä vaiheessa.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Kuluttajille olisi myös ilmoitettava mahdollisista maksuista, jotka heidän on suoritettava luotonvälittäjille näiden palveluista. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti ottaa käyttöön tai pitää voimassa säännöksiä, joilla kielletään kuluttajien suorittamat maksut joillekin tai kaikille luotonvälittäjäryhmille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kilpailulainsäädännön soveltamista.

- (48) Kuluttaja voi vielä tarvita lisäapua voidakseen päättää, mikä luottosopimus tarjottujen tuotteiden joukosta soveltuu parhaiten hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa. Luotonantajien ja tilanteen mukaan luotonvälittäjien olisi annettava tällaista apua sellaisten luottotuotteiden osalta, joita ne tarjoavat kuluttajalle, **selittämällä** asiaankuuluvat tiedot, **mukaan luettuina** erityisesti tarjottujen tuotteiden olennaiset ominaisuudet siten, että kuluttaja voi ymmärtää niiden mahdolliset vaikutukset taloudelliseen tilanteeseensa. **Luotonantajien ja tapauksen mukaan luotonvälittäjien olisi mukautettava** tällaisten selitysten **antamistapaa** sen mukaan ■, millaisissa olosuhteissa luottoa tarjotaan ja millainen on **kuluttajan** avuntarve, **sekä ottaen huomioon kuluttajan tietämyksen ja kokemuksen luotoista** ja yksittäisten luottotuotteiden luonteen. **Tällaiset selitykset eivät saisi itsessään muodostaa henkilökohtaista suositusta.**
- (49) Sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan edistämiseksi ja tasokkaan kuluttajansuojan varmistamiseksi unionin laajuisesti on tarpeen huolehtia todellista vuosikorkoa koskevien tietojen **yhdenmukaisesta** vertailukelpoisuudesta koko unionissa.
- (50) Kuluttajalle aiheutuviin luoton kokonaiskustannuksiin olisi sisällyttävä kaikki kustannukset, jotka kuluttajan on maksettava luottosopimuksen yhteydessä **ja jotka ovat luotonantajan tiedossa**. Niihin olisi sen vuoksi sisällyttävä korko, palkkiot, verot, maksut luotonvälittäjille, **omaisuuden arviointikustannukset kiinnitystä varten ja notaarikuluja lukuun ottamatta muut maksut, jotka ovat edellytyksenä luoton saamiselle, kuten henkivakuutus, tai edellytyksenä sen saamiselle** markkinoituin ehdoin, kuten palovakuutus. Tämän direktiivin säännökset **lisätuotteista ja -palveluista (esimerkiksi pankkitilin avaamis- ja hoitokuluista)** eivät saisi rajoittaa direktiivin 2005/29/EY ja kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ soveltamista. Kuluttajalle aiheutuvista luoton kokonaiskustannuksista olisi suljettava pois kustannukset, jotka kuluttaja maksaa kiinteään omaisuuden tai maa-alueen hankkimisen yhteydessä, kuten hankintaan liittyvät verot ja notaarikulut tai maan rekisteröintikulut. Luotonantajan todellista tietoa kustannuksista olisi arvioitava objektiivisesti ottaen huomioon huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimukset. Luotonantajan olisi oletettava tuntevan kuluttajalle joko itse tai kolmannen osapuolen puolesta tarjoamiensa **lisäpalvelujen** kustannukset, jollei niiden hinta määräydy kuluttajan erityisominaisuuksien tai -tilanteen perusteella.
- (51) Jos käytetään arviotietoja, kuluttajille olisi ilmoitettava siitä samoin kuin siitä, että kyseisten tietojen oletetaan olevan edustavia tarkasteltavana olevaan sopimustyyppiin tai menettelyyn nähden. Todellisen vuosikoron laskemisessa käytetyillä lisäoletuksilla pyritään varmistamaan todellisen vuosikoron johdonmukainen laskentatapa ja koron vertailukelpoisuus. Lisäoletuksia tarvitaan erityisten luottosopimustyyppien osalta, esimerkiksi jos luoton määrä, kesto tai kustannukset ovat epävarmoja tai vaihtelevat sopimuksen täytäntöönpanotavan mukaan. Jos säännökset eivät yksin riitä todellisen vuosikoron laskemiseksi, luotonantajan olisi käytettävä liitteessä I esitettyjä lisäoletuksia. Olisi kuitenkin käytettävä vain sellaisia oletuksia, jotka ovat tarpeellisia ja merkityksellisiä tietyn luoton osalta, koska todellisen vuosikoron laskeminen riippuu yksittäisen luottosopimuksen ehdoista.
- (52) Jotta varmistettaisiin todellisen vuosikoron laskemisen hyvä vertailukelpoisuus eri luotonantajien tarjousten välillä, laskelmassa käytettyjen päivämäärien välistä aikaa ei pitäisi ilmaista päivinä, jos ne voidaan ilmaista kokonaisina vuosina, kuukausina tai viikkoina. Tähän kuuluu, että jos todellisen vuosikoron laskentakaavassa käytetään tiettyjä aikavälejä, näitä välejä olisi käytettävä myös korkojen ja muiden kaavassa käytettyjen maksujen määritykseen. Sen vuoksi luotonantajien olisi käytettävä liitteessä I kuvattua aikavälien

⁽¹⁾ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

mittausten menetelmää maksujen määriä varten. Tätä voidaan kuitenkin soveltaa vain todellisen vuosikoron laskemiseen, eikä se vaikuta varsinaisiin maksuihin, jotka luotonantaja perii luottosopimuksen mukaisesti. Jos nämä luvut ovat erilaisia, on syytä selittää ne kuluttajalle, jottei häntä johdettaisi harhaan. Tämä merkitsee myös sitä, että todellinen vuosikorko on sama kuin luoton tosiasiallinen lainakorko, jos muita kuin koroksi luokiteltavia maksuja ei ole ja oletuksena on yhtäläinen laskentatapa.

- (53) Koska todellinen vuosikorko voidaan **mainontavaiheessa** ilmoittaa ainoastaan esimerkin avulla, esimerkin olisi oltava edustava. Näin ollen esimerkistä olisi vaikkapa käytävä ilmi, mikä on tarjotun luottosopimuksen tavanomainen keskimääräinen kesto ja kokonaissumma. **Edustavaa esimerkkiä määritettäessä olisi otettava huomioon myös tietyn tyyppisten luottosopimusten yleisyys tietyillä markkinoilla.** Kunkin luotonantajan voisi kannattaa käyttää edustavaa esimerkkiä, joka perustuu sen omaa tuotevalikoimaa edustavaan luoton määrään ja odotettavissa olevaan asiakaskuntaan, koska nämä voivat vaihdella merkittävästi luotonantajasta toiseen. **ESIS-tietosivulla ilmaistun todellisen vuosikoron osalta olisi otettava huomioon kuluttajan toiveet ja tämän toimittamat tiedot, ja luotonantajan tai luotonvälittäjän olisi tehtävä selväksi, ovatko toimitetut tiedot valaisevia tai onko niissä otettu huomioon esitetyt toiveet ja tiedot.** Edustavat esimerkit eivät kuitenkaan saisi olla ristiriidassa **direktiivin 2005/29/EY vaatimusten kanssa.** **ESIS-tietosivulla on tärkeää myös tehdä tapauksen mukaan selväksi kuluttajalle, että todellinen vuosikorko perustuu oletuksiin ja saattaa muuttua, jotta kuluttaja voi ottaa tämän huomioon tuotteita vertaillessaan.** Lisäksi on tärkeää ottaa todellisessa vuosikorossa huomioon kaikki luottosopimukseen perustuvat luoton nostot, maksettiinpa ne suoraan kuluttajalle tai kolmannelle osapuolelle kuluttajan puolesta.
- (54) **Jotta todellinen vuosikorko laskettaisiin yhdenmukaisesti erityyppisten luottosopimusten osalta, samankaltaisten luottosopimusmuotojen laskemiseksi käytettävien oletusten olisi oltava yleisesti yhdenmukaisia.** Näin ollen oletukset, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston **direktiivin 2008/48/EY liitteessä I olevan II osan muuttamisesta todellisen vuosikoron laskemiseen liittyvien lisäoletusten osalta 14 päivänä marraskuuta 2011 annetussa komission direktiivissä 2011/90/EU⁽¹⁾,** jolla muutetaan todellisen vuosikoron laskemiseen liittyviä oletuksia, olisi sisällytettävä mukaan. Vaikka kaikkia oletuksia ei välttämättä sovelletakaan nykyään tarjolla oleviin luottosopimuksiin, tuoteinnovointi tällä alalla on aktiivista, joten oletuksia tarvitaan. Lisäksi todellisen vuosikoron laskentaa varten määritettävän yleisimmän nostotavan olisi perustuttava kohtuullisiin odotuksiin, jotka liittyvät siihen nostotapaan, jota kuluttajat useimmin käyttävät asianomaisen luotonantajan tarjoaman tuotetyypin osalta. Olemassa olevien tuotteiden osalta odotusten olisi perustuttava edeltäviin 12 kuukauteen.
- (55) **On olennaisen tärkeää, että kuluttajan kyky ja edellytykset maksaa luotto takaisin arvioidaan ja todennetaan ennen luottosopimuksen tekemistä.** Tässä luottokelpoisuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon kaikki tarpeelliset ja merkitykselliset tekijät, jotka voivat vaikuttaa kuluttajan kykyyn maksaa luotto takaisin luottoaikana. **Kuluttajan luotohoito- ja takaisinmaksukyvyyn olisi erityisesti sisällettävä se, että otetaan huomioon tulevat maksut tai lisämaksut, joita tarvitaan negatiivisen kuoletuksen tai pääoman tai korkojen maksulykkäysten vuoksi, ja sitä olisi tarkasteltava muiden säännöllisten menojen, velkojen ja muiden rahallisten sitoumusten sekä tulojen, säästöjen ja varallisuuden perusteella.** Kohtuulliset varaukset olisi tehtävä myös tulevia tapahtumia varten ehdotetun luottosopimuksen voimassaoloaikana, kuten tulojen väheneminen, kun luottoaika ulottuu eläkkeelle asti, tai tarvittaessa lainakoron nousu tai vaihtokurssin negatiivinen muutos. Vaikka kiinteän omaisuuden arvo on tärkeä tekijä määritettäessä sen luoton määrää, joka kuluttajalle voidaan myöntää vakuudellisen luottosopimuksen mukaisesti, luottokelpoisuuden arvioinnissa olisi kuitenkin keskityttävä kuluttajan kykyyn täyttää luottosopimuksen mukaiset velvoitteensa. Näin ollen mahdollisuus, että kiinteän omaisuuden arvo voisi olla luoton määrää suurempi tai kasvaa tulevaisuudessa, ei saisi yleensä olla riittävä ehto kyseisen luoton myöntämiseksi. Jos luottosopimuksen tarkoituksena on kiinteän omaisuuden rakentaminen tai olemassa olevan kiinteän omaisuuden kunnostaminen, luotonantajan olisi kuitenkin voitava ottaa tämä mahdollisuus huomioon. Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa lisäohjeita näistä tai muista perusteista ja

⁽¹⁾ EUVL L 296, 15.11.2011, s. 35.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

menetelmistä, joilla kuluttajan luottokelpoisuutta arvioidaan, esimerkiksi asettamalla rajoituksia luototusasteelle tai lainan ja tulojen suhteelle, **ja niitä olisi kannustettava panemaan täytäntöön finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän periaatteet kiinnitysluottojen moitteettomista myöntämiskäytännöistä.**

- (56) Erityissäännöksiä saatetaan tarvita sellaisia eri osatekijöitä varten, jotka voidaan ottaa huomioon luottokelpoisuuden arvioinnissa tietyntyyppisten luottosopimusten osalta. Jos esimerkiksi kiinteää omaisuutta koskevassa luottosopimuksessa todetaan nimenomaisesti, että kiinteää omaisuutta ei ole tarkoitus käyttää kuluttajan tai hänen perheenjäsenensä asuttamana talona, huoneistona tai muuna asuntona (sopimus vuokralle antamista varten), jäsenvaltioiden olisi voitava päättää ottaa huomioon tulevat vuokratulot arvioitaessa kuluttajan kykyä maksaa luotto takaisin. Niissä jäsenvaltioissa, joissa kansalliset säännökset eivät edellytä tällaista erittelyä, myös luotonantajat voivat päättää sisällyttää sopimukseen harkitun arvion tulevista korkotuloista. Kuluttajan luottokelpoisuuden arviointiin ei saisi kuulua se, että luotonantajalle siirtyy kuluttajan vastuu luottosopimuksesta johtuvien velvoitteiden mahdollisesta myöhemmästä noudattamatta jättämisestä.
- (57) Luotonantajan luottopäätöksen olisi vastattava luottokelpoisuuden arvioinnin tulosta. Esimerkiksi luotonantajan mahdollisuus siirtää osa luottoriskistä kolmannelle osapuolelle ei saa johtaa siihen, että luotonantaja jättää luottokelpoisuuden arvioinnin huomiotta ja myöntää luottosopimuksen kuluttajalle, joka ei todennäköisesti pysty maksamaan luottoa takaisin. Jäsenvaltioiden olisi voitava saattaa tämän periaatteen osaksi kansallista lainsäädäntöään edellyttämällä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat asiaankuuluvat toimet osana valvontatoimia ja valvovat, että luotonantajat noudattavat luottokelpoisuuden arviointimenettelyjä. Myönteiseen tulokseen johtavan luottokelpoisuuden arvioinnin ei **kuitenkaan** pitäisi velvoittaa luotonantajaa myöntämään luottoa.
- (58) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusten mukaisesti luottokelpoisuuden arvioinnin olisi perustuttava tietoihin kuluttajan taloudellisesta tilanteesta, hänen tulonsa ja menonsa mukaan lukien. Nämä tiedot voidaan saada eri lähteistä, muun muassa kuluttajalta, ja luotonantajan olisi todennettava tiedot asianmukaisesti ennen luoton myöntämistä. Kuluttajan olisi annettava tietoja luottokelpoisuuden arvioinnin helpottamiseksi, sillä niiden antamatta jättäminen johtaa todennäköisesti haetun luoton epäämiseen, ellei tietoja voi saada muualta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luotonantajat eivät voi irtisanoa luottosopimusta, vaikka olisivat todenneet sen allekirjoittamisen jälkeen, että luottokelpoisuuden arviointi oli suoritettu virheellisesti arviointihetkellä saatavilla olevien epätäydellisten tietojen vuoksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksityisoikeudellisen sopimusoikeuden soveltamista. Tämän ei kuitenkaan pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta sallia luotonantajien irtisanoa luottosopimus, jos voidaan todeta, että kuluttaja on antanut tarkoituksellisesti puutteellisia tai virheellisiä tietoja luottokelpoisuuden arviointihetkellä tai jättänyt tahallisesti antamatta tietoja, jotka olisivat voineet johtaa kielteiseen arviointiin, tai jos tälle on olemassa muita unionin oikeuden nojalla päteviä syitä. Vaikka ei olisi asianmukaista soveltaa seuraamuksia kuluttajiin sen vuoksi, että nämä eivät kykene antamaan tiettyjä tietoja tai arvioita tai päättävät luotonhakuprosessin keskeyttämisestä, jäsenvaltioiden olisi pystyttävä säätämään seuraamuksista, jos kuluttajat tietoisesti antavat puutteellisia tai virheellisiä tietoja saadakseen myönteisen luottokelpoisuusarvioinnin, erityisesti jos täydelliset ja paikkansapitävät tiedot olisivat johtaneet kielteiseen luottokelpoisuusarviointiin eikä kuluttaja pysty myöhemmin täyttämään sopimusehtoja.
- (59) Tietojen hakeminen luottotietokannasta on hyödyllinen osa luottokelpoisuuden arviointia. Eräät jäsenvaltiot edellyttävät, että luotonantajat arvioivat kuluttajien luottokelpoisuuden asiaankuuluvasta tietokannasta haettujen tietojen perusteella. Luotonantajien olisi myös voitava hakea luottotietokannasta tietoja koko luottoajan **ainoastaan** voidakseen havaita maksulaiminlyönnin riskin ja arvioidakseen sitä. **Tällainen tietojen hakeminen luottotietokannasta olisi suojattava asianmukaisesti sen varmistamiseksi, että tietoja käytetään luottoriskin varhaiseen tunnistamiseen ja ratkaisemiseen kuluttajan edun vuoksi eikä kaupallisiin neuvotteluihin vaikuttavana seikkana.** Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä

Tiistai 10. syyskuuta 2013

lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ mukaan luotonantajien olisi ilmoitettava kuluttajille luottotietokantaan tehtävästä hausta ennen sen suorittamista ja kuluttajilla olisi oltava oikeus saada luottotietokannassa olevat itseään koskevat tiedot, jotta he voisivat tarvittaessa oikaista, poistaa tai suojata kyseisessä tietokannassa käsitellyt henkilötietonsa, jos ne ovat epätarkkoja tai jos niitä on käsitelty lainvastaisesti.

- (60) Jotta estettäisiin kilpailun vääristyminen luotonantajien välillä, olisi varmistettava, että kaikki luotonantajat, **█** mukaan lukien luottolaitokset tai sellaiset muut luotonantajat kuin luottolaitokset, jotka tarjoavat kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia **█**, voivat syrjimättömin ehdoin päästä kaikkiin kuluttajia koskeviin julkisiin ja yksityisiin luottotietokantoihin. Sen vuoksi tällaisissa ehdoissa **luotonantajilta** ei saisi vaatia, että kyseessä on varsinainen luottolaitos. Tietokantaan pääsyyn **olisi** edelleen sovellettava ehtoja, kuten maksun perimistä **pääsystä** tai vaatimuksia **tietojen toimittamisesta tietokantaan vastavuoroisuuden pohjalta**. Kunkin jäsenvaltion olisi voitava vapaasti päättää, voivatko myös luotonvälittäjät päästä tällaisiin tietokantoihin sen lainkäyttöalueella.
- (61) Jos luottohakemuksen hylkääminen perustuu tietokantahauulla saatuihin tietoihin tai tällaisten tietojen puutteeseen, luotonantajan olisi ilmoitettava tästä kuluttajalle ja **mainittava** käytetyn tietokannan nimi ja kaikki muut direktiivissä 95/46/EY edellytetyt tiedot, jotta kuluttaja voisi käyttää oikeuttaan saada tietokantaan tallennetut itseään koskevat henkilötiedot ja **perustelluissa tapauksissa** oikaista, poistaa tai suojata ne. Jos luottohakemuksen hylkääminen johtuu **kielteisestä luottokelpoisuusarvioinnista**, luotonantajan olisi ilmoitettava kuluttajalle **hylkäämisestä viipymättä. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus päättää, vaativatko ne luotonantajia toimittamaan lisäselvityksiä hylkäämisen syistä**. Luotonantajaa ei saisi kuitenkaan vaatia antamaan tällaisia tietoja, jos niiden antaminen on kielletty muussa unionin oikeudessa, esimerkiksi rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevissa säännöksissä. **Tällaisia** tietoja **ei saisi** antaa, jos se olisi vastoin yleisen järjestyksen ja turvallisuuden tavoitteita, kuten rikosten torjuntaa, tutkintaa tai selvittämistä tai syytteenpanoa.
- (62) Tässä direktiivissä käsitellään henkilötietojen käyttöä kuluttajan luottokelpoisuuden arvioinnin yhteydessä. Tällaisten arviointien yhteydessä suoritettavaan tietojenkäsittelyyn olisi sovellettava direktiiviä 95/46/EY, jotta varmistetaan henkilötietojen suoja. **█**
- (63) **Yksilöllisen suosituksen muodossa tapahtuva neuvojen antaminen on erillinen toiminto, johon saattaa liittyä mutta ei välttämättä liity muita luoton myöntämisen tai välittämisen näkökohtia. Sen vuoksi kuluttajille olisi ilmoitettava, tarjotaanko heille tai voidaanko heille tarjota neuvontapalveluja ja milloin niitä ei tarjota sekä mistä neuvontapalvelut koostuvat**, jotta he ymmärtäisivät tarjottujen palvelujen luonteen. **Koska kuluttajille ilmausten ”neuvonta” ja ”neuvoja” käytöllä on suuri merkitys, on asianmukaista, että jäsenvaltioiden olisi voitava kieltää niiden tai samantapaisten ilmausten käyttö, kun neuvontapalveluja tarjotaan kuluttajille. On myös asianmukaista varmistaa, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön suojatoimenpiteitä, jos neuvontaa kuvaillaan riippumattomaksi, jotta varmistetaan, että tarkasteltu tuotejoukko ja palkkiojärjestelyt vastaavat kuluttajan odotuksia tällaisen neuvonnan suhteen.**
- (64) **Neuvontapalvelujen tarjoajien** olisi noudatettava **tietyjä** standardeja sen varmistamiseksi, että kuluttajille esitellään **█** tuotteita, jotka vastaavat heidän tarpeitaan ja tilanteitaan. **Neuvontapalvelujen** olisi perustuttava tasapuoliseen ja riittävän laajaan analyysiin **tarjotuista** tuotteista, **jos neuvontapalveluja tarjoavat luotonantajat ja niihin sidoksissa olevat luotonvälittäjät, tai markkinoilla olevista tuotteista, jos neuvontapalveluja tarjoavat muut kuin**

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

luotonantajiin sidoksissa olevat luotonvälittäjät. Neuvontapalvelujen tarjoajien olisi voitava erikoistua tiettyihin kapean markkinasektorin tuotteisiin, kuten väliaikaisrahoitukseen, edellyttäen, että ne tarkastelevat erilaisten tuotteiden valikoimaa kyseisellä markkinasektorilla ja että niiden erikoistuminen tällaisiin kapean markkinasektorin tuotteisiin tehdään selväksi kuluttajalle. Luotonantajien ja luotonvälittäjien olisi joka tapauksessa ilmaistava kuluttajalle, antavatko ne neuvontaa vain omasta tuotevalikoimastaan vai laajasta markkinoilla olevasta valikoimasta sen varmistamiseksi, että kuluttaja ymmärtää, mihin suositus perustuu.

- (65) *Neuvontapalvelujen olisi perustuttava kuluttajan taloudellisesta tilanteesta, toivomuksista ja tavoitteista saatuun kunnolliseen käsitykseen, joka puolestaan perustuu tarpeellisiin ajantasaisiin tietoihin ja kohtuullisiin oletuksiin kuluttajan tilanteeseen luottosopimuksen voimassaoloaikana kohdistuvista riskeistä. Jäsenvaltioiden olisi voitava täsmentää, miten tietyn tuotteen soveltuvuus olisi arvioitava neuvontapalvelujen yhteydessä.*
- (66) *Kuluttajan mahdollisuudella maksaa luotto takaisin ennen luottosopimuksen voimassaolon päättymistä voi olla suuri merkitys sisämarkkinoilla käytävän kilpailun ja EU:n kansalaisten vapaan liikkuvuuden edistämisessä; samoin sillä voidaan osaltaan lisätä joustavuutta luottosopimuksen voimassaolon aikana, mikä on tarpeen finanssimarkkinoiden vakauden edistämiseksi finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusten mukaisesti. Kansallisissa periaatteissa ja edellytyksissä, jotka antavat kuluttajalle mahdollisuuden maksaa luotto ennen aikaisesti takaisin, sekä tällaista takaisinmaksua koskevilla ehdoilla on kuitenkin merkittäviä eroja. Vaikka kiinnitysluottojen rahoitusmekanismit ovat tunnustetusti moninaisia ja saatavilla oleva tuotevalikoima laaja, unionin tasolla tarvitaan kuitenkin tiettyjä luoton ennen aikaisesta takaisinmaksua koskevia standardeja sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat vapautua velvoitteistaan ennen luottosopimuksessa sovittua päivämäärää ja vertailla luottavaisesti tarjouksia löytääkseen tuotteet, jotka vastaavat parhaiten heidän tarpeitaan. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava joko lainsäädännön tai muiden keinojen, kuten sopimuslausekkeiden avulla, että kuluttajilla on oikeus ennen aikaiseen takaisinmaksuun. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus määritellä tällaisen oikeuden käyttöehdot. Näihin ehtoihin voivat kuulua kyseisen oikeuden käytölle asetetut aikarajat, erilainen käsittely lainakorkotyypin mukaan sekä niitä olosuhteita koskevat rajoitukset, joissa kyseistä oikeutta voidaan käyttää. Jos ennen aikainen takaisinmaksu tapahtuu jaksolla, jonka osalta on sovittu kiinteästä lainakorosta, kyseisen oikeuden käytön edellytykseksi voidaan asettaa, että kuluttajalla on jäsenvaltion määrittelemä oikeutettu syy käyttää sitä. Tällainen oikeutettu syy voi liittyä esimerkiksi avioeroon tai työttömyyteen. Jäsenvaltioiden asettamissa ehdoissa voidaan myös säätää, että luotonantajalla olisi oltava oikeus saada oikeudenmukainen ja objektiivisesti perusteltu korvaus mahdollisista kustannuksista, jotka liittyvät suoraan luoton ennen aikaiseen takaisinmaksuun. Jos jäsenvaltiot säätävät, että luotonantajalla on oikeus korvaukseen, tällaisen korvauksen olisi oltava oikeudenmukainen ja objektiivisesti perusteltu korvaus mahdollisista kustannuksista, jotka liittyvät suoraan luoton ennen aikaiseen takaisinmaksuun, korvauksia koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti. Korvaus ei saisi ylittää luotonantajalle aiheutuvaa taloudellista menetystä.*
- (67) *On myös tärkeää huolehtia riittävästä avoimuudesta, jotta voidaan tehdä kuluttajille selväksi finanssimarkkinoiden vakauden säilyttämisen vuoksi tehtyjen sitoumusten luonne ja se, millaista joustavuutta luottosopimuksen voimassaoloaikana on olemassa. Kuluttajille olisi annettava myös lainakorkoa koskevat tiedot sekä sopimuskauden aikana että ennen sopimuksen tekoa. Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai asettaa rajoituksia tai kieltoja, joiden mukaan luotonantaja ei saa muuttaa lainakorkoa yksipuolisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös säätää, että lainakoron muuttuessa kuluttajalla on oikeus saada päivitetty lyhennystaulukko.*
- (68) *Vaikka luotonvälittäjillä on keskeinen merkitys unionissa kiinteää asunto-omaisuutta koskevassa luotonjakelussa, niiden liiketoiminnan harjoittamista ja valvontaa koskevilla kansallisilla säännöksillä on yhä merkittäviä eroja, jotka luovat esteitä luotonvälittäjien toiminnan aloittamiselle ja harjoittamiselle sisämarkkinoilla. Se, että luotonvälittäjät eivät voi toimia vapaasti koko unionissa, on esteenä kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Vaikka luotonvälitykseen osallistuu tunnetusti monentyyppisiä toimijoita, unionin tasolla tarvitaan kuitenkin tiettyjä standardeja varmistamaan korkeatasoinen ammattimaisuus ja palvelu.*

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (69) Luotonvälittäjien olisi **käytävä läpi niiden kotijäsenvaltion** toimivaltaisen viranomaisen **suorittama hyväksyntämenettely ennen kuin ne voivat harjoittaa toimintaansa, ja niitä olisi valvottava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että ne täyttävät** tiukat ainakin pätevyyyteen, hyvään maineeseen ja ammatilliseen vastuuvakuutukseen liittyvät ammatilliset vaatimukset. Tällaisia vaatimuksia olisi sovellettava ainakin laitoksen tasolla. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin täsmentää, sovelletaanko **hyväksyntä**vaatimuksia luotonvälittäjän yksittäisiin työntekijöihin. **Kotijäsenvaltio voi asettaa välittäjän hyväksymiselle lisävaatimuksia, kuten sen, että luotonvälittäjien sidosryhmät ovat hyvämaineisia tai että sidoksissa oleva luotonvälittäjä voi olla sidoksissa vain yhteen luotonantajaan, jos tällaiset vaatimukset ovat oikeasuhteisia ja noudattavat muuta unionin oikeutta. Asiaankuuluvat tiedot hyväksytyistä luotonvälittäjistä olisi merkittävä myös julkiseen rekisteriin. Luotonantajaan sidoksissa olevilla välittäjillä, jotka toimivat vain yhden luotonantajan kanssa ja ovat sille täysin ja ehdoitta vastuussa, olisi oltava mahdollisuus tulla toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiksi sen luotonantajan välityksellä, jonka puolesta ne toimivat. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus asettaa tai pitää voimassa rajoituksia tiettyjen luotonvälittäjien oikeudellisen muodon osalta ja päättää, voivatko nämä toimia yksinomaan oikeushenkilöinä vai luonnollisina henkilöinä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, merkitäänkö kaikki luotonvälittäjät yhteen rekisteriin, vai onko pidettävä eri rekistereitä sen mukaan, onko välittäjä sidoksissa luotonantajaan vai toimiiko välittäjä itsenäisenä luotonvälittäjänä. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti asettaa tai pitää voimassa rajoituksia, jotka koskevat yhteen tai useampaan luotonantajaan sidoksissa olevien luotonvälittäjien mahdollisuutta veloittaa kuluttajaa.**
- (70) Joissakin jäsenvaltioissa luotonvälittäjät voivat päättää käyttää nimettyjen edustajien palveluja, jolloin nämä harjoittavat toimintaa niiden puolesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tässä direktiivissä säädettyä erityisjärjestelyä nimettyjen edustajien osalta. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös olla ottamatta käyttöön tällaista järjestelyä tai sallia muiden yhteisöjen harjoittaa nimettyjen edustajien toimintaan verrattavaa toimintaa edellyttäen, että näihin yhteisöihin sovelletaan samaa järjestelyä kuin luotonvälittäjiinkin. Tässä direktiivissä säädetty nimettyjä edustajia koskevat säännöt eivät velvoita jäsenvaltioita sallimaan nimettyjen edustajien toimia lainkäyttöalueellaan, paitsi jos tällaiset nimetyt edustajat katsotaan luotonvälittäjiksi tämän direktiivin mukaisesti.
- (71) Oikeushenkilönä toimiva luotonvälittäjä olisi hyväksyttävä siinä jäsenvaltiossa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, jotta varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehokkaasti luotonvälittäjiä. Sellainen luotonvälittäjä, joka ei ole oikeushenkilö, olisi hyväksyttävä siinä jäsenvaltiossa, jossa sillä on päätoimipaikka. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että luotonvälittäjän päätoimipaikka sijaitsee aina sen kotijäsenvaltiossa ja että se tosiasiallisesti toimii siellä.
- (72) **Hyväksyntävaatimusten** ansiosta luotonvälittäjien olisi voitava harjoittaa toimintaansa muissa jäsenvaltioissa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella edellyttäen, että toimivaltaisten viranomaisten välillä on noudatettu asianmukaista ilmoitusmenettelyä. Myös sellaisissa tapauksissa, joissa jäsenvaltiot päättävät **hyväksyä** luotonvälittäjän henkilöstön jokaisen jäsenen, suunniteltua palvelujen tarjontaa koskeva ilmoitus olisi tehtävä luotonvälittäjästä eikä yksittäisistä työntekijöistä. **Vaikka tässä direktiivissä säädetäänkin kehyksestä, jota noudattaen kaikki hyväksytyt luotonvälittäjät, mukaan lukien vain yhteen luotonantajaan sidoksissa olevat välittäjät, voivat harjoittaa toimintaansa kaikkialla unionissa, siinä ei säädetä tällaisesta kehyksestä nimettyjen edustajien osalta. Nimettyjen edustajien, jotka haluavat harjoittaa toimintaa toisessa jäsenvaltiossa, olisikin täytettävä tässä direktiivissä säädetty luotonvälittäjien hyväksyntävaatimukset.**
- (73) Eräissä jäsenvaltioissa luotonvälittäjät voivat harjoittaa toimintaansa luottolaitosten sekä muiden luotonantajien kuin luottolaitosten tarjoamien sopimusten osalta. Periaatteessa hyväksytyjen luotonvälittäjien olisi voitava harjoittaa toimintaansa kaikkialla unionissa. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä hyväksyntä ei kuitenkaan saisi oikeuttaa luotonvälittäjiä tarjoamaan palvelujaan muiden luotonantajien kuin luottolaitosten tarjoamien luottosopimusten osalta kuluttajille sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa muut luotonantajat kuin luottolaitokset eivät saa harjoittaa toimintaa.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (74) *Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää siitä, että luotonvälitystä vain satunnaisesti ammattinsa puitteissa harjoittaviin henkilöihin, kuten asianajajiin tai notaareihin, ei sovelleta tässä direktiivissä säädettyä hyväksyntämenettelyä edellyttäen, että tällainen ammatin harjoittaminen on säänneltyä eikä luotonvälitystoiminnan satunnaista harjoittamista ole asiaan liittyvillä säännöillä kielletty. Tällaisen poikkeamisen tässä direktiivissä säädetystä hyväksyntämenettelystä olisi kuitenkin merkittävä sitä, että kyseiset henkilöt eivät voi hyödyntää tässä direktiivissä säädettyä passijärjestelyä. Tässä direktiivissä tarkoitetuiksi luotonvälittäjiksi ei olisi katsottava sellaisia henkilöitä, jotka satunnaisesti ammattinsa puitteissa vain tutustuttavat kuluttajan luotonantajaan tai -välittäjään taikka suosittavat tätä hänelle esimerkiksi kertomalla kuluttajalle jonkin tietyn luotonantajan tai -välittäjän tai tämän jonkin tuotetyypin olemassaolosta sen enempää mainostamatta tai osallistumatta luottosopimuksen esittelyyn, tarjoamiseen, valmisteluun tai tekemiseen. Myöskään luotonottajia, jotka ainoastaan siirtävät luottosopimuksen kuluttajalle sijaantuloprosessin kautta harjoittamatta mitään muunlaista luotonvälitystä, ei olisi katsottava tässä direktiivissä tarkoitetuiksi luotonvälittäjiksi.*
- (75) Jotta varmistettaisiin luotonantajien tasapuoliset toimintaedellytykset ja edistettäisiin rahoitusvakautta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava ennen pidemmälle menevää yhdenmukaistamista, että on otettu käyttöön asianmukaiset toimenpiteet sellaisten muiden luotonantajien kuin luottolaitosten hyväksyntää ja valvontaa varten, jotka tarjoavat kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia. **Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei olisi vahvistettava yksityiskohtaisia ehtoja** sellaisten luotonantajien hyväksyntää tai valvontaa varten, jotka tarjoavat mainitunlaisia luottosopimuksia eivätkä ole luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ määriteltyjä luottolaitoksia. Nykyisin tällaisia laitoksia toimii unionissa suhteellisen vähän, niiden markkinaosuus on pieni ja niitä toimii vain muutamassa jäsenvaltiossa, etenkin finanssikriisistä lähtien. Tästä syystä tässä direktiivissä ei olisi myöskään säädettävä tällaisia laitoksia koskevasta ”passista”.
- (76) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Vaikka seuraamusten valinta on jäsenvaltioiden harkinnassa, olisi säädettyjen seuraamusten oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (77) Kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus käyttää tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamenettelyjä sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, joita syntyy tässä direktiivissä vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien johdosta luotonantajien ja kuluttajien välillä sekä luotonvälittäjien ja kuluttajien välillä. **Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että osallistuminen tällaisiin vaihtoehtoisin riidanratkaisumenettelyihin ei ole luotonantajille ja -välittäjille valinnaista. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava ja kannustettava tuomioistuimen ulkopuolisten valitusten ratkaisusta ja oikeussuojan toteutumisesta vastaavia elimiä tekemään yhteistyötä sen varmistamiseksi, että vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt toimivat moitteettomasti rajatylittävässä toiminnassa. Jäsenvaltioiden tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojaelimiä olisi kannustettava osallistumaan FIN-NETiin, joka on kuluttajien ja rahoituspalvelujen tarjoajien välisten riitojen käsittelystä vastaavien tuomioistuimen ulkopuolisten kansallisten elinten rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkosto.**
- (78) Jotta voitaisiin **varmistaa jatkuva yhdenmukaistaminen ja** ottaa huomioon luottosopimusten markkinoiden, luottotuotteiden tai taloudellisen tilanteen kehittyminen sekä täsmentää **lisää eräitä tähän direktiiviin sisältyviä vaatimuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti ESIS-tietosivun vakiosanamuotojen tai täyttöohjeiden muuttamiseksi ja sellaisten huomautusten muuttamiseksi** tai oletusten päivittämiseksi, joita käytetään todellisen vuosikoron laskennassa. **On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.**

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (79) Jotta luotonvälittäjien olisi helpompi tarjota palvelujaan yli rajojen, toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat luotonvälittäjien **hyväksynnästä**, olisi toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä, tietojenvaihtoa ja riitojenratkaisua ajatellen oltava **Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) (EPV)** yhteydessä toimivia viranomaisia, joista säädetään Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾, **tai muita kansallisia viranomaisia edellyttäen, että ne toimivat yhteistyössä EPV:n yhteydessä toimivien viranomaisten kanssa suorittaessaan tämän direktiivin mukaisia tehtäviään.**
- (80) **Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta, ja varmistettava, että näille viranomaisille annetaan kaikki niiden tehtävien hoitamiseen tarvittavat tutkintaa ja täytäntöönpanoa koskevat valtuudet ja riittävät resurssit. Toimivaltaiset viranomaiset voisivat toimia tämän direktiivin tiettyihin osiin nähden hakemalla oikeudellista päätöstä toimivaltaiselta tuomioistuimelta, tarvittaessa myös hakemalla muutosta. Tämän ansiosta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus jättää näiden säännösten täytäntöönpanosta vastaaminen edellä mainittujen elinten ja tuomioistuinten tehtäväksi varsinkin, jos tämän direktiivin säännökset on saatettu osaksi yksityisoikeutta. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä eri toimivaltaisia viranomaisia vastaamaan tässä direktiivissä säädettyjen moninaisten veloitteiden täytäntöönpanosta. Jäsenvaltiot voisivat joidenkin säännösten osalta esimerkiksi nimetä kuluttajansuojan täytäntöönpanosta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia, toisten säännösten osalta ne voisivat päättää nimetä vakavaraisuutta valvovia viranomaisia. Mahdollisuus nimetä erilaisia toimivaltaisia viranomaisia ei saisi vaikuttaa velvoitteisiin jatkaa tämän direktiivin mukaista toimivaltaisten viranomaisten välistä jatkuvaa valvontaa ja yhteistyötä.**
- (81) Tämän direktiivin toimivuutta on tarkasteltava uudelleen, kuten myös edistymistä sellaisten sisämarkkinoiden toteutumisessa, joilla kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten kuluttajansuoja on korkealla tasolla. Sen vuoksi komission olisi tarkasteltava tätä direktiiviä uudelleen viiden vuoden kuluttua määräajasta, johon mennessä se on saatettava osaksi kansallisia lainsäädäntöjä. Uudelleentarkastelussa olisi muun muassa **arvioitava tämän direktiivin noudattamista ja vaikutusta, tutkittava, onko direktiivin soveltamisala yhä asianmukainen, analysoitava muiden luotonantajien kuin luottolaitosten luottosopimusten tarjoamista**, arvioitava lisätoimien tarvetta, kuten muille luotonantajille kuin luottolaitoksille tarkoitetun passin käyttöönottoa, **ja** tutkittava, onko tarpeen säätää **uusista** oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka koskisivat luottosopimuksen tekemisen jälkeistä vaihetta.
- (82) Pelkästään jäsenvaltioiden toimet johtavat todennäköisesti erilaisiin sääntöihin, jotka voivat heikentää sisämarkkinoiden toimintaa tai luoda sille uusia esteitä. Tämän direktiivin tavoitetta eli tehokkaita, kilpailuun perustuvia sisämarkkinoita ja samalla varmistaa kuluttajansuojan korkea taso, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin kiinteää asunto-omaisuutta koskevien luottosopimusten alalla, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan tehokkuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä **Euroopan unionista tehdyn** sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (83) **Jäsenvaltiot voivat päättää, että eräät tässä direktiivissä tarkoitetut näkökohdat, esimerkiksi kuluttajan luottokelpoisuuden arviointi, saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä toiminnan vakautta koskevalla lainsäädännöllä, kun taas toiset, esimerkiksi vastuulliseen luotonottajaan liittyvät velvoitteet, saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä petostentorjuntaa, yksityisoikeutta tai rikosoikeutta käsittelevällä lainsäädännöllä.**
- (84) **Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.**

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- (85) Euroopan tietosuojavaltuutettu on antanut 25 päivänä heinäkuuta 2011 lausunnon⁽¹⁾ yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ 28 artiklan 2 kohdan perusteella,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 luku

Kohde, soveltamisala, määritelmät ja toimivaltaiset viranomaiset

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistettavalla yleisellä kehyksellä säännellään tiettyjä näkökohtia jäsenvaltioiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jotka koskevat kuluttajille tarkoitettuja **luottosopimuksia, joiden vakuutena on kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai jotka muutoin** koskevat kiinteää asunto-omaisuutta; sääntely kattaa myös velvoitteen suorittaa luottokelpoisuuden arviointi ennen luoton myöntämistä, mikä luo perustan tehokkaiden myöntämisstandardien kehittämiseksi jäsenvaltioissa kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottoja varten, samoin kuin tietyt vakavaraisuus- ja valvontavaatimukset, jotka liittyvät muun muassa luotonvälittäjien, nimettyjen edustajien ja muiden luotonantajien kuin luottolaitosten sijoittautumiseen ja valvontaan.

2 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

1. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia säännöksiä kuluttajien suojelemiseksi edellyttäen, että kyseiset säännökset ovat niille unionin oikeuden mukaan kuuluvien velvoitteiden mukaisia.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot eivät voi kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, jotka poikkeavat siitä, mitä 14 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä II olevassa A osassa säädetään vakiomuotoisten tietojen antamisesta ennen sopimuksen tekoa eurooppalaisen standardoidun tietosivun, jäljempänä "ESIS-tietosivu", avulla, sekä siitä, mitä 17 artiklan 1–5, 7 ja 8 kohdassa sekä liitteessä I säädetään todellisen vuosikoron laskentaa koskevasta yhteisestä johdonmukaisesta unionin standardista.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan

- a) luottosopimukseen, joiden vakuutena on kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai jäsenvaltiossa yleisesti käytetty muu vastaava vakuus, joka kohdistuu kiinteään asunto-omaisuuteen tai kiinteään asunto-omaisuuteen liittyvään oikeuteen; ja
- b) luottosopimukseen, joiden tarkoituksena on maa-alueen tai olemassa olevan tai suunnitellun rakennuksen omistusoikeuden hankkiminen tai säilyttäminen.

⁽¹⁾ EUVL C 377, 23.12.2011, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta

a) käänteisiin asuntolainasopimuksiin, joissa luotonantaja

i) maksaa kertasumman, toistuvia maksuja tai muita luottosopimuksiin perustuvia suorituksia vastineena varoille, jotka saadaan kiinteään asunto-omaisuuden tai siihen liittyvän oikeuden tulevasta myynnistä; ja

ii) ei vaadi luoton takaisinmaksua ennen kuin kuluttajan elämässä tapahtuu yksi tai useampi jäsenvaltioiden määrittelemistä asioista, ellei kuluttaja riko sopimukseen perustuvia velvoitteitaan siten, että se oikeuttaa luotonantajan irtisanomaan luottosopimuksen;

b) luottosopimuksiin, joilla työnantaja myöntää työntekijöilleen luottoa sivutoimisesti, jos luottosopimusta tarjotaan korotta tai todellisella vuosikorolla, joka alittaa markkinoilla vallitsevan korkotason ja jota ei yleisesti tarjota yleisölle;

c) luottosopimuksiin, joissa luotto myönnetään korotta ja ilman muita maksuja kuin niitä, jotka kattavat luoton vakuuksista aiheutuvat suorat kulut;

d) luottosopimuksiin, jotka myönnetään tilinylitysmahdollisuutena ja joiden mukaan luotto on maksettava takaisin kuukauden kuluessa;

e) luottosopimuksiin, jotka ovat seuraus tuomioistuimessa tai muun viranomaisen luona tehdystä sovintoratkaisusta;

f) luottosopimuksiin, jotka liittyvät maksuttomaan olemassa olevan velan maksamisen lykkäämiseen ja jotka eivät kuulu 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta

a) 11 ja 14 artiklaa sekä liitettä II sellaisiin kuluttajille tarkoitettuihin luottosopimuksiin, joiden vakuutena on kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai jäsenvaltiossa yleisesti käytetty muu vastaava vakuus, joka kohdistuu kiinteään asunto-omaisuuteen taikka kiinteään asunto-omaisuuteen liittyvään oikeuteen, ja joilla ei ole tarkoituksena hankkia tai säilyttää kiinteään asunto-omaisuuteen liittyvää oikeutta, edellyttäen, että jäsenvaltiot soveltavat tällaisiin luottosopimuksiin direktiivin 2008/48/EY 4 ja 5 artiklaa sekä liitteitä II ja III;

b) tätä direktiiviä sellaisiin luottosopimuksiin, jotka koskevat kiinteää omaisuutta ja joissa määrätään, että omaisuutta ei saa minään ajankohtana käyttää kuluttajan tai hänen perheenjäsenensä asuttamana talona, huoneistona tai muuna asuntona, vaan talo, huoneisto tai muu asunto asutetaan vuokrasopimuksen perusteella;

c) tätä direktiiviä sellaisiin luottosopimuksiin, jotka koskevat luottoja, joita jonkin säännöksen nojalla myönnetään rajatulle yleisölle yleishyödyllisessä tarkoituksessa korotta tai markkinoilla vallitsevaa lainakorkoa alemmalla korolla taikka muilla ehdoin, jotka ovat kuluttajalle markkinoilla vallitsevia ehtoja edullisemmat, ja enintään markkinoilla vallitsevaa lainakorkoa vastaavalla korolla;

d) tätä direktiiviä tilapäisluottoihin;

e) tätä direktiiviä luottosopimuksiin, joissa luotonantaja on direktiivin 2008/48/EY 2 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan kuuluva organisaatio.

4. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on varmistettava asianmukaisen kehyksen soveltaminen kansallisella tasolla tämäntyyppiseen luottoon.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 3 kohdan c tai e alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on varmistettava riittävillä vaihtoehtoisilla järjestelyillä se, että kuluttajat saavat oikea-aikaista tietoa kyseessä olevien luottosopimusten pääominaisuuksista, riskeistä ja kustannuksista ennen sopimuksen tekoa, ja se, että tällaisten luottosopimusten mainostaminen on asiallista ja selkeää ja että se ei ole harhaanjohtavaa.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) ”kuluttajalla” direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan a alakohdassa määriteltyä kuluttajaa;
- 2) ”luotonantajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan myöntää tai lupaa myöntää 3 artiklan **soveltamisalaan kuuluvia** luottoja;
- 3) ”luottosopimuksella” sopimusta, jonka mukaan luotonantaja **■** myöntää tai lupaa myöntää kuluttajalle 3 artiklan **soveltamisalaan kuuluvan** luoton maksun lykkäyksen, lainan tai muun vastaavan taloudellisen järjestelyn muodossa;
- 4) ”lisäpalvelulla” kuluttajalle yhdessä luottosopimuksen kanssa **■** tarjottua **■** palvelua;
- 5) ”luotonvälittäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei toimi luotonantajana **tai notaarina ja joka ei suoraan tai välillisesti pelkästään tutustuta kuluttajaa luotonantajaan tai luotonvälittäjään** ja joka elinkeino-, liike- tai ammattitoiminnassaan rahallista tai muuna taloudellisena etuna sovittua korvausta vastaan
  - a) **esittelee tai** tarjoaa kuluttajille **■** luottosopimuksia;
  - b) avustaa kuluttajia tekemällä **■** luottosopimusten suhteen muita kuin a alakohdassa tarkoitettuja valmisteluja **tai muita sopimuksen tekoa edeltäviä** hallinnointitoimia; **tai**
  - c) tekee **■** luottosopimuksia kuluttajien kanssa luotonantajan puolesta;
- 6) ”ryhmällä” ryhmää **luotonantajia**, jotka **on konsolidoitava tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/34/EU⁽¹⁾** määriteltyjen konsernitilinpäätösten **laatimiseksi**;
- 7) ”sidoksissa olevalla luotonvälittäjällä” luotonvälittäjää, joka toimii
  - a) ainoastaan yhden luotonantajan lukuun;
  - b) **ainoastaan** yhden ryhmän lukuun; **tai**
  - c) **useiden sellaisten luotonantajien tai ryhmien lukuun, jotka eivät edusta markkinoiden enemmistöä**;
- 8) ”nimetyllä edustajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa 5 alakohdassa tarkoitettua toimintaa ja toimii ainoastaan yhden luotonvälittäjän lukuun ja sen täydellä ja ehdottomalla vastuulla;
- 9) ”luottolaitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 10) ”muulla luotonantajalla kuin luottolaitoksella” **luotonantajaa, joka** ei ole luottolaitos;
- 11) ”henkilöstöllä”
  - a) luotonantajan tai luotonvälittäjän **lukuun työskenteleviä luonnollisia henkilöitä, jotka** harjoittavat välittömästi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa **tai joilla on yhteyksiä kuluttajiin harjoitettaessa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa**;
  - b) **nimetyin edustajan lukuun työskenteleviä luonnollisia henkilöitä, joilla on yhteyksiä kuluttajiin harjoitettaessa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa**;

⁽¹⁾ EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- c) *luonnollisia henkilöitä, joiden välittömän johdon tai valvonnan alaisena a ja b alakohdassa tarkoitetut luonnolliset henkilöt ovat;*
- 12) *"luoton kokonaismäärällä" direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan l alakohdassa määriteltyä luoton kokonaismäärää;*
- 13) *"kuluttajalle aiheutuvilla luoton kokonaiskustannuksilla" direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan g alakohdassa määriteltyjä kuluttajalle aiheutuvia luoton kokonaiskustannuksia, omaisuuden arviointikustannukset mukaan lukien, jos luoton saaminen edellyttää tällaista arviointia, pois lukien kuitenkin kiinteän omaisuuden omistusoikeuden siirrosta maksettavat rekisteröintimaksut. Näihin kustannuksiin eivät kuulu mahdolliset maksut, jotka kuluttajan on suoritettava, jos hän ei täytä luottosopimuksen mukaisia velvoitteita;*
- 14) *"kuluttajan maksettavaksi tulevalla kokonaismäärällä" direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan h alakohdassa määriteltyä kuluttajan maksettavaksi tulevaa kokonaismäärää;*
- 15) *"todellisella vuosikorolla" kuluttajalle aiheutuvia luoton kokonaiskustannuksia ilmaistuna luoton kokonaismäärälle laskettuna vuosikorkona, johon soveltuviissa tapauksissa sisältyy 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kustannukset ja joka on luotonantajan ja kuluttajan sopimien tulevien tai nykyisten sitoumusten (luoton nostojen, takaisinmaksujen ja luotosta perittävien maksujen) nykyarvon vastine vuositasolla;*
- 16) *"lainakorolla" direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan j alakohdassa määriteltyä lainakorkoa;*
- 17) *"luottokelpoisuuden arvioinnilla" arviointia mahdollisuudesta täyttää luottosopimuksesta aiheutuva velkasitoumus;*
- 18) *"pysyvällä välineellä" direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan m alakohdassa määriteltyä pysyvää välinettä;*
- 19) *"kotijäsenvaltiolla",*
- a) *jos luotonantaja tai luotonvälittäjä on luonnollinen henkilö, jäsenvaltiota, jossa hänen päätoimipaikkansa sijaitsee* ;
- b) *jos luotonantaja tai luotonvälittäjä on oikeushenkilö, jäsenvaltiota, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, tai, jos sillä ei kansallisen lainsäädäntönsä mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa sen päätoimipaikka sijaitsee;*
- 20) *"vastaanottavalla jäsenvaltiolla" muuta jäsenvaltiota kuin kotijäsenvaltiota, jossa luotonantajalla tai luotonvälittäjällä on sivuliike tai jossa se tarjoaa palveluja;*
- 21) *"neuvontapalveluilla" kuluttajalle luottosopimukseen liittyvää päätöksentekoa koskevien henkilökohtaisten suositusten antamista, jos suositusten antaminen ei ole osa luotonmyöntöprosessia eikä osa 5 kohdassa tarkoitettua toimintaa;*
- 22) *"toimivaltaisella viranomaisella" jäsenvaltion 5 artiklan mukaisesti toimivaltaiseksi nimeämää viranomaista;*
- 23) *"tilapäisluotolla" luottosopimusta, jossa luoton takaisinmaksuaikaa ei ole määrätty tai jonka mukainen luotto on maksettava takaisin 12 kuukauden kuluessa ja jota kuluttaja käyttää väliaikaisena rahoitusratkaisuna ollessaan siirtymässä toiseen kiinteää omaisuutta koskevaan rahoitusjärjestelyyn;*
- 24) *"ehdollisella velalla tai takauksella" luottosopimusta, jolla taataan toinen erillinen mutta asiaan liittyvä liiketoimi ja jossa pääoma, jonka vakuutena on kiinteä omaisuus, nostetaan vasta, jos sopimuksen mukainen yksi tai useampi tapahtuma toteutuu;*
- 25) *"jaetun omistusoikeuden -luottosopimuksella" luottosopimusta, jossa takaisin maksettava pääoma perustuu sopimuksella määrättyyn prosenttiosuuteen kiinteän omaisuuden arvosta pääoman takaisinmaksun tai takaisinmaksujen hetkellä;*
- 26) *"kytkykaupalla" luottosopimuksen tarjoamista tai myyntiä samassa paketissa muiden erillisten finanssituotteiden tai -palvelujen kanssa siten, että kuluttajan ei ole mahdollista tehdä luottosopimusta erillisenä;*

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 27) ”yhdistetyllä tarjouksella” luottosopimuksen tarjoamista tai myyntiä samassa paketissa muiden erillisten finanssituotteiden tai -palvelujen kanssa siten, että luottosopimusta tarjotaan kuluttajalle myös erikseen mutta ei välttämättä samoin ehdoin kuin silloin, kun sitä tarjotaan yhdistettynä lisäpalveluihin;
- 28) ”valuuttalainalla” luottosopimusta, jossa luotto on
- a) muussa valuutassa kuin siinä, jossa kuluttaja saa tulonsa tai jossa hänellä on varoja, joista luotto maksetaan takaisin; tai
- b) muun kuin kuluttajan asuinjäsenvaltion valuutassa.

5 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset **kansalliset** viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin soveltamisesta ja täytäntöönpanosta, ja varmistettava, että näille viranomaisille annetaan kaikki niiden tehtävien tehokkaaseen ja tulokselliseen hoitamiseen tarvittavat **tutkinta- ja täytäntöönpano**valtuudet ja riittävät resurssit.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten on oltava joko viranomaisia, kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä. Ne eivät saa olla luotonantajia, luotonvälittäjiä tai nimettyjä edustajia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset sekä kaikki henkilöt, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai tilintarkastajina taikka asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun, ovat salassapitovelvollisia. Näissä tehtävissä mahdollisesti saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan tai tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyä. Tämä ei kuitenkaan estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisia luottamuksellisia tietoja.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin 9, 29, 32, 33, 34 ja 35 artiklan soveltamisen ja täytäntöönpanon varmistamisen osalta toimivaltaisiksi nimetyt viranomaiset ovat jompiakumpia tai molempia seuraavista:

a) asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia;

b) muita kuin a alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia edellyttäen, että kyseisten viranomaisten on kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti oltava tarvittaessa yhteistyössä a alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten kanssa hoitaakseen tämän direktiivin mukaisia tehtäviään, mukaan lukien Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) kanssa tämän direktiivin nojalla tehtävän yhteistyön yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle toimivaltaisten viranomaisten nimeämisestä ja niissä tapahtuneista muutoksista sekä asianomaisten tehtävien mahdollisesta jakamisesta eri toimivaltaisten viranomaisten kesken. Ensimmäinen tällainen ilmoitus on tehtävä mahdollisimman pian ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*).

5. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä toimivaltaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti

a) suoraan oman toimivaltaansa nojalla tai oikeusviranomaisten valvonnassa; tai

(*) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

b) *tekemällä hakemuksen tuomioistuimille, jotka ovat toimivaltaisia antamaan tarvittavat päätökset, ja jos kyseinen hakemus ei menesty, myös hakemalla tarvittaessa muutosta, paitsi kun kyse on 9, 29, 32, 33, 34 ja 35 artiklasta.*

6. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että **näiden viranomaisten tehtävät on määritelty selvästi ja että** kyseiset viranomaiset toimivat tiiviissä yhteistyössä, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

7. **Komissio julkaisee luettelon toimivaltaisista viranomaisista Euroopan unionin virallisessa lehdessä vähintään kerran vuodessa ja pitää verkkosivuillaan olevan luettelon jatkuvasti ajan tasalla.**

2 luku

Talousvalistuksen antaminen

6 artikla

Talousvalistuksen antaminen kuluttajille

1. **Jäsenvaltioiden on edistettävä toimenpiteitä, joilla tuetaan kuluttajille annettavaa valistusta vastuullisesta lainanotosta ja lainanhoidosta erityisesti kiinnitysluottosopimusten yhteydessä. Kuluttajien, varsinkin kiinnitysluottoa ensimmäistä kertaa ottavien henkilöiden, ohjaamiseksi tarvitaan selkeää yleisluontoista tietoa luotonantoprosessista. Tieto ohjauksesta, jota kuluttajajärjestöt ja kansalliset viranomaiset voivat antaa kuluttajille, on myös tarpeen.**

2. **Komissio julkaisee arvioinnin siitä, millaista talousvalistusta kuluttajien saatavilla on jäsenvaltioissa, ja määrittelee esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita voitaisiin kehittää edelleen kuluttajien taloustietämyksen parantamiseksi.**

3 luku

Luotonantajiin, luotonvälittäjiin **ja nimettyihin edustajiin** sovellettavat ehdot

7 artikla

Menettelytapalveloitteet tarjottaessa luottoa kuluttajille

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että **luotonantaja, luotonvälittäjä ja nimetty edustaja** toimivat rehellisesti, tasapuolisesti, **avoimesti ja** ammattimaisesti **ja ottavat huomioon kuluttajan oikeudet ja edut kehittäessään luottotuotteita**, myöntäessään taikka välittäessään näitä luottoja tai **tarjotessaan** kuluttajille **luottoihin liittyviä neuvontapalveluja** ja mahdollisia lisäpalveluja **sekä toimeenpannessaan luottosopimusta. Luottojen myöntämisen tai välittämisen sekä neuvontapalvelujen ja mahdollisten lisäpalvelujen tarjoamisen on perustuttava kuluttajan olosuhteita koskeviin tietoihin ja tämän mahdollisesti ilmoittamiin erityisvaatimuksiin sekä kohtuullisiin oletuksiin kuluttajan tilanteeseen kohdistuvista riskeistä luottosopimuksen voimassaoloaikana. Neuvontapalvelujen tarjoamisen osalta toiminnan on lisäksi perustuttava 22 artiklan 3 kohdan a alakohdassa edellytettyihin tietoihin.**

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapa, jolla luotonantajat palkitsevat henkilöstönsä ja **luotonvälittäjät**, sekä tapa, jolla luotonvälittäjät palkitsevat oman henkilöstönsä **ja nimetyt edustajansa**, eivät estä täyttämästä 1 kohdassa vahvistettua **velvoitetta** .

3. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laatiessaan ja soveltaessaan luottokelpoisuuden arvioinnista vastaavan henkilöstön palkitsemispolitiikkaa luotonantajat noudattavat seuraavia periaatteita sellaisella tavalla ja siinä laajuudessa, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen:**

a) **palkitsemispolitiikka on sopusoinnussa ja edistää moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa eikä houkuttele riskinottoon, joka ylittää luotonantajan hyväksyttävän riskitason;**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

b) **palkitsemispolitiikka noudattaa luotonantajan liiketoimintastrategiaa, tavoitteita, arvoja ja pitkän aikavälin etuja, ja se sisältää eturistiriitujen välttämiseen tähtäviä toimenpiteitä, erityisesti edellyttämällä, etteivät palkkiot saa olla riippuvaisia hyväksytyjen hakemusten määrästä tai osuudesta.**

4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun luotonantajat, luotonvälittäjät tai nimetyt edustajat tarjoavat neuvontapalveluja, tähän osallistuvan henkilöstön palkitsemisrakenne ei vaaranna heidän kykyään toimia kuluttajan edun mukaisesti ja erityisesti, ettei se ole riippuvainen myyntitavoitteista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltiot voivat lisäksi kieltää luotonantajan luotonvälittäjälle maksamat palkkiot.**

5. **Jäsenvaltiot voivat kieltää luotonantajaa tai luotonvälittäjää perimästä kuluttajalta maksuja ennen luottosopimuksen tekemistä tai asettaa maksujen perimistä koskevia rajoituksia.**

8 artikla

Velvoite antaa kuluttajille tietoja maksutta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kuluttajille annetaan tietoja tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti, tiedot annetaan heille maksutta.

9 artikla

Henkilöstön tietämystä ja pätevyyttä koskevat vaatimukset

1. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat vaativat henkilöstöltään luottosopimusten kehittämiseen, tarjoamiseen ja myöntämiseen, 4 artiklan 5 alakohdan mukaiseen luotonvälitystoiminnan harjoittamiseen ja neuvontapalvelujen tarjoamiseen liittyvää asianmukaista tietämystä ja pätevyyttä sekä niiden pitämistä ajan tasalla. Jos luottosopimuksen tekoon sisältyy lisäpalvelu, on vaadittava kyseiseen lisäpalveluun liittyvä asianmukainen tietämys ja pätevyys.**

2. **Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettuja olosuhteita lukuun ottamatta kotijäsenvaltioiden on vahvistettava luotonantajien, luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien henkilöstön tietämystä ja pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä III esitettyjen periaatteiden mukaisesti.**

3. **Kun luotonantaja tai luotonvälittäjä tarjoaa palvelujaan yhden tai useamman muun jäsenvaltion alueella**

i) **sivuliikkeen välityksellä, vastaanottavan jäsenvaltion vastuulla on vahvistaa sivuliikkeen henkilöstön tietämystä ja pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset;**

ii) **palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella kotijäsenvaltion vastuulla on vahvistaa henkilöstön tietämystä ja pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteen III mukaisesti; vastaanottavat jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa tietämystä ja pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä III olevan 1 kohdan b, c, e ja f alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten osalta.**

4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat 1 kohdan vaatimusten noudattamista ja että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia luotonantajia, luotonvälittäjiä ja nimettyjä edustajia toimittamaan todisteet, joiden toimivaltainen viranomainen katsoo olevan tarpeen kyseisen valvonnan toteuttamiseksi.**

5. **Jotta luotonantajia ja luotonvälittäjiä, jotka palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tarjoavat palvelujaan toisten jäsenvaltioiden alueella, valvottaisiin tehokkaasti, vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion asettamien tietämystä ja pätevyyttä koskevien vähimmäisvaatimusten tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon osalta. Tässä tarkoituksessa ne voivat siirtää tehtäviä ja vastuuta toisilleen.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4 luku

Ennen luottosopimuksen tekemistä annettavat tiedot ja sovellettavat käytännöt

10 artikla

Mainontaan ja markkinointiin sovellettavat yleiset säännökset

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottosopimuksia koskeva mainonta- ja markkinointiviestintä on asiallista ja selkeää ja että se ei ole harhaanjohtavaa, **sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2005/29/EY soveltamista**. Erityisesti on kiellettävä sellaisten sanamuotojen käyttö, jotka voivat herättää kuluttajassa vääriä odotuksia luoton saatavuudesta tai kustannuksista.

11 artikla

Mainonnassa ilmoitettavat vakiotiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottosopimuksia koskeva mainonta, jossa ilmoitetaan korko tai mitä hyvänsä muita kuluttajalle aiheutuvia luoton kustannuksia koskevia lukuja, sisältää tämän artiklan mukaiset vakiotiedot.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan ilmoittamaan todellinen vuosikorko luottosopimuksia koskevassa mainonnassa, jossa ei ilmoiteta korkoa tai mitä hyvänsä muita kuluttajille aiheutuvia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja luoton kustannuksia koskevia lukuja.

2. Vakiotiedoissa on esitettävä selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi:

- a) luotonantajan tai tapauksen mukaan luotonvälittäjän **tai nimetyn edustajan** henkilöllisyys;
- b) **tapauksen mukaan** maininta siitä, että luottosopimuksen vakuutena on oltava kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai muu vastaava jäsenvaltiossa yleisesti käytetty vakuus, joka kohdistuu kiinteään asunto-omaisuuteen tai kiinteään asunto-omaisuuteen liittyvään oikeuteen;
- c) lainakorko, kiinteänä tai vaihtuvana tai näiden yhdistelmänä, sekä yksityiskohtaiset tiedot kaikista maksuista, jotka sisältyvät kuluttajalle aiheutuviin luoton kokonaiskustannuksiin;
- d) luoton kokonaismäärä;
- e) todellinen vuosikorko, **joka on ilmoitettava mainoksessa vähintään yhtä näkyvästi kuin muutkin korot**;
- f) **tapauksen mukaan** luottosopimuksen kesto;
- g) **tapauksen mukaan** maksuerien summa;
- h) **tapauksen mukaan** kuluttajan maksettavaksi tuleva kokonaismäärä;
- i) **tapauksen mukaan maksuerien lukumäärä**;
- j) **tapauksen mukaan varoitus siitä, että vaihtokurssin mahdolliset muutokset voivat vaikuttaa kuluttajan maksettavaksi tulevaan määrään.**

3. Edellä 2 kohdassa luetellut tiedot sen a, b tai j alakohdassa lueteltuja tietoja lukuun ottamatta on havainnollistettava edustavan esimerkin avulla, ja kyseistä edustavaa esimerkkiä on käytettävä kaikissa yhteyksissä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edustavan esimerkin määrittämistä koskevat perusteet.

4. Jos lisäpalvelua, erityisesti vakuutusta, koskevan sopimuksen tekeminen on pakollinen edellytys luoton saamiseksi tai sen saamiseksi markkinoiduin ehdoin, eikä tämän palvelun kustannuksia voida määrittää ennakkoon, velvollisuus tehdä tällainen sopimus on mainittava selkeästi, tiiviisti ja näkyvästi yhdessä todellisen vuosikoron kanssa.

5. Edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava helposti luettavissa tai tarvittaessa selvästi kuultavissa sen mukaan, mitä viestintä mainonnassa käytetään.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

6. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että mainoksiin sisällytetään luottosopimuksiin liittyviä erityisiä riskejä koskeva tiivis ja riskeihin oikeassa suhteessa oleva varoitus. Niiden on ilmoitettava nämä vaatimukset komissiolle viipymättä.

7. Tällä artiklalla ei rajoiteta direktiivin 2005/29/EY soveltamista.

12 artikla

Kytkykauppa ja yhdistetyt tarjoukset

1. Jäsenvaltioiden on sallittava yhdistetyt tarjoukset mutta ei kytkykauppaa.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että luotonantajat voivat edellyttää kuluttajalta tai hänen perheenjäseneltään tai lähisukulaiseltaan
  - a) maksu- tai säästötilin avaamista tai voimassa pitämistä, kun tällaisen tilin ainoa tarkoitus on koota pääomaa luoton takaisinmaksua tai hoitoa varten, yhdistää varoja luoton saantia varten tai tarjota luotonantajalle lisävakuus maksujen laiminlyönnin varalta;
  - b) sijoitustuotteen tai yksityisen eläketuotteen ostamista tai pitämistä niin, että tällainen tuote, joka pääasiassa tuottaa sijoittajalle tuloja eläkettä varten, toimii myös lisävakuutena luotonantajalle maksujen laiminlyönnin varalta tai keinona koota pääomaa luoton takaisinmaksua tai hoitoa varten tai yhdistää varoja luoton saantia varten;
  - c) erillisen luottosopimuksen tekemistä luoton saantia varten jaetun omistussuuden luottosopimuksen yhteydessä.
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia kytkykaupan, kun luotonantaja pystyy osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että kytkykauppana tarjottavat tuotteet tai vastaavin ehdoin tarjotut tuoteruuhmit, joita ei ole tarjolla erikseen, tuottavat kuluttajille selkeää hyötyä, kun otetaan asianmukaisesti huomioon markkinoilla tarjolla olevien merkityksellisten tuotteiden saatavuus ja hinnat. Tätä kohtaa sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, joita markkinoidaan ... päivän ...kuuta ..(*) jälkeen.
4. Jäsenvaltiot voivat sallia luotonantajien edellyttävän, että kuluttajalla on luottosopimukseen liittyvä asiaankuuluva vakuutus sopimus. Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja hyväksyy muun vakuutuksenantajan kuin luotonantajan ensisijaisen yhteistyötahon tarjoaman vakuutus sopimuksen, mikäli kyseisen vakuutuksen sisältämä vakuutus turva on tasoltaan vastaava kuin luotonantajan ehdottamassa vakuutuksessa.

13 artikla

Yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat tai tapauksen mukaan **sidoksissa olevat** luotonvälittäjät **tai niiden nimetyt edustajat** asettavat luottosopimuksia koskevat **selkeät ja ymmärrettävät** yleiset tiedot aina saataville **paperilla tai muulla** pysyvällä välineellä taikka sähköisessä muodossa. **Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että muiden kuin sidoksissa olevien luotonvälittäjien on asetettava yleiset tiedot saataville.**

Näihin yleisiin tietoihin kuuluvat ainakin seuraavat tiedot:

- a) **tietojen antajan** henkilöllisyys ja käyntiosoite;
- b) tarkoitukset, joihin luottoa voidaan käyttää;
- c) **vakuustyypit, mukaan luettuna tilanteen mukaan mahdollisuus siihen, että vakuus sijaitsee jossakin toisessa jäsenvaltiossa;**

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- d) luottosopimusten **mahdollinen** kesto;
- e) tarjolla olevat **lainakorkotyypit** (kiinteä tai vaihtuva tai molemmat) sekä lyhyt kuvaus kiinteän ja vaihtuvan koron ominaisuuksista ja niiden merkityksestä kuluttajalle;
- f) mahdollisesti **saatavilla olevien** valuuttalainojen osalta tieto kyseessä olevasta valuutasta tai kyseessä olevista valuutoista sekä selvitys valuuttamääräisen luoton merkityksestä kuluttajalle;
- g) **edustava** esimerkki luoton kokonaismäärästä, luotosta kuluttajalle aiheutuvista kokonaiskustannuksista, kuluttajan maksettavaksi tulevasta kokonaismäärästä ja todellisesta vuosikorosta;
- h) **tieto mahdollisista luottosopimuksen yhteydessä maksettavista lisäkustannuksista, jotka eivät sisälly kuluttajalle aiheutuviin luoton kokonaiskustannuksiin;**
- i) **tietoa** eri vaihtoehtoista, joita voidaan käyttää maksettaessa luotto takaisin luotonantajalle (mukaan luettuna säännöllisesti suoritettavien maksuerien lukumäärä, maksuvälit ja suuruus);
- j) **tapauksen mukaan selkeä ja tiivis maininta siitä, että luottosopimuksen ehtojen noudattaminen ei takaa luottosopimuksen mukaisen luoton kokonaismäärän takaisinmaksua;**
- k) selvitys ennenaikaiseen takaisinmaksuun välittömästi liittyvistä ehdoista;
- l) tiedot siitä, onko omaisuuden arviointi tarpeen, ja tapauksen mukaan siitä, **kuka vastaa arvioinnin suorittamisen järjestämisestä ja koituuko arvioinnista mahdollisesti kustannuksia kuluttajalle;**
- m) **tieto lisäpalveluista, jotka kuluttaja joutuu ostamaan luoton saamiseksi tai sen saamiseksi markkinoiduin ehdoin, ja soveltuvissa tapauksissa maininta siitä, että lisäpalvelut voi ostaa palveluntarjoajalta, joka ei ole luotonantaja; ja**
- n) **yleinen varoitus mahdollisista seurauksista, jotka aiheutuvat luottosopimukseen liittyvien sitoumusten täyttämättä jättämisestä.**

2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa luotonantajat sisällyttämään yleisiin tietoihin muunlaisia, jäsenvaltion kannalta merkityksellisiä varoituksia. Niiden on ilmoitettava kyseiset veloitteet komissiolle viipymättä.

14 artikla

Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja ja tapauksen mukaan luotonvälittäjä tai nimetty edustaja antaa kuluttajalle yksilölliset tiedot, joita tämä tarvitsee voidakseen verrata markkinoilla tarjolla olevia luottoja, arvioida niiden vaikutuksia ja tehdä tietoihin perustuvan päätöksen luottosopimuksen tekemisestä

- a) **ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun kuluttaja on 20 artiklan mukaisesti antanut tarvittavat tiedot tarpeistaan, taloudellisesta tilanteestaan ja toiveistaan; ja**
- b) **hyvissä ajoin ennen kuin luottosopimus tai -tarjous sitoo kuluttajaa.**

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut paperilla tai muulla pysyvällä välineellä olevat yksilölliset tiedot on toimitettava liitteessä II olevan ESIS-tietosivun avulla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kuluttaja saa luotonantajaa sitovan tarjouksen, se toimitetaan paperilla tai muulla pysyvällä välineellä ja sen mukana on ESIS-tietosivu, jos

- a) **kuluttaja ei ole saanut ESIS-tietosivua aiemmin; tai**
- b) **tarjouksen ehdot poikkeavat aiemmin annetun ESIS-tietosivun sisältämistä ehdoista.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4. Jäsenvaltiot voivat säätää ESIS-tietosivun toimittamisen pakolliseksi ennen luotonantajaa sitovan tarjouksen tekemistä. Jos jäsenvaltio niin säätää, sen on edellytettävä, että ESIS-tietosivun uudelleen toimittamista voidaan vaatia ainoastaan siinä tapauksessa, että 3 kohdan b alakohdan ehto täyttyy.

5. Jäsenvaltiot, jotka ovat viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*) ottaneet käyttöön tietosivun, joka täyttää vastaavat tietovaatimukset kuin ne, jotka on esitetty liitteessä II, voivat jatkaa sen käyttämistä tämän artiklan tarkoituksia varten ... päivään ...kuuta ... (***) saakka.

6. Jäsenvaltioiden on määriteltävä vähintään seitsemän päivän pituinen määräaika, jotta kuluttajalla olisi riittävästi aikaa verrata tarjouksia, arvioida niiden vaikutuksia ja tehdä tietoihin perustuva päätös.

Jäsenvaltioiden on määrittävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika on joko luottosopimuksen tekemistä edeltävä harkinta-aika tai aika, jona luottosopimus voidaan peruuttaa sen tekemisen jälkeen, taikka näiden yhdistelmä.

Jos jäsenvaltio määrää luottosopimuksen tekemistä edeltävästä harkinta-ajasta

- a) tarjouksen on sidottava luotonantajaa koko harkinta-ajan; ja
- b) kuluttaja voi hyväksyä tarjouksen milloin tahansa harkinta-ajan kuluessa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että kuluttajat eivät voi hyväksyä tarjousta määräaikana, joka on enintään harkinta-ajan ensimmäiset kymmenen päivää.

Jos lainakorko tai tarjouksen mukaiset muut kustannukset määräytyvät luottosopimukseen liittyvien joukkovelkakirjojen tai muiden pitkäaikaisten rahoitusvälineiden myynnin tulosten mukaan, jäsenvaltiot voivat säätää, että lainakorko tai muut kustannukset voivat poiketa tarjouksessa ilmoitetuista joukkovelkakirjojen tai muiden pitkäaikaisten rahoitusvälineiden arvon perusteella.

Jos kuluttajalla on tämän kohdan toisen alakohdan mukainen peruuttamisoikeus, direktiivin 2002/65/EY 6 artiklaa ei sovelleta.

7. ESIS-tietosivun kuluttajalle toimittaneen luotonantajan ja tapauksen mukaan luotonvälittäjän tai nimetyn edustajan katsotaan täyttäneen direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, jotka koskevat tietojen antamista kuluttajalle ennen etäsopimuksen tekemistä, ja niiden katsotaan täyttäneen kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan vaatimukset edellyttäen, että ne ovat toimittaneet ainakin ESIS-tietosivun ennen sopimuksen tekemistä.

8. Jäsenvaltiot eivät saa muuttaa ESIS-tietosivua muuten kuin liitteessä II säädetyn mukaisesti. Kaikki lisätiedot, jotka luotonantaja tai tapauksen mukaan luotonvälittäjä tai nimetty edustaja mahdollisesti antaa kuluttajalle tai jotka näiden on annettava kuluttajalle kansallisen lainsäädännön nojalla, on annettava erillisessä asiakirjassa, joka voidaan liittää ESIS-tietosivuun.

9. Komissio valtuutetaan antamaan 40 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä II olevan A osan vakiosanamuotojen tai siinä olevan B osan ohjeiden muuttamiseksi, mikäli tarvitaan tietoa tai varoituksia sellaisten uusien tuotteiden osalta, joita ei ole markkinoitu ennen ... päivää ...kuuta ... (***) . Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä ei kuitenkaan voida muuttaa ESIS-tietosivun rakennetta tai muotoa.

10. Käytettäessä direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua puhelinviestintää on kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan nojalla annettavassa rahoituspalvelun pääasiallisten ominaisuuksien kuvauksessa ilmoitettava ainakin tämän direktiivin liitteessä II olevan A osan 2–5 kohdassa tarkoitettut tiedot.

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

(**) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(***) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **ainakin silloin, jos peruuttamisoikeutta ei ole**, luotonantaja **tai tapauksen mukaan** luotonvälittäjä **tai nimetty edustaja** antaa kuluttajalle kopion luottosopimuksen luonnoksesta **samalla, kun luotonantajaa sitova tarjous tehdään. Jos peruuttamisoikeus on olemassa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja tai tapauksen mukaan luotonvälittäjä tai nimetty edustaja tarjoutuu antamaan kuluttajalle kopion luottosopimuksen luonnoksesta samalla, kun luotonantajaa sitova tarjous tehdään.**

15 artikla

Luotonvälittäjille ja nimetyille edustajille asetetut tiedonantovaatimukset

1. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että** luotonvälittäjä **tai nimetty edustaja** antaa kuluttajalle hyvissä ajoin ennen minkään 3 artiklan 4 alakohdassa luetellun luotonvälitystoiminnan **suorittamista** ainakin seuraavat tiedot **paperilla tai muulla pysyvällä välineellä**:

- a) luotonvälittäjän henkilöllisyys ja käyntiosoite;
- b) rekisteri, johon kyseinen luotonvälittäjä on merkitty, **rekisterinumero, jos sellainen on, ja keinot tällaisen rekisteröinnin** tarkistamiseksi;
- c) **tieto siitä, onko luotonvälittäjä sidoksissa yhteen tai useampaan luotonantajaan tai työskenteleekö luotonvälittäjä yksinomaan yhdelle vai useammalle luotonantajalle. Jos luotonvälittäjä on sidoksissa yhteen tai useampaan luotonantajaan tai työskentelee yksinomaan yhdelle tai useammalle luotonantajalle, sen on toimitettava niiden luotonantajien nimet, joiden puolesta se toimii. Luotonvälittäjä voi ilmoittaa olevansa riippumaton, jos se täyttää 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti säädetty edellytykset;**
- d) **tieto siitä, tarjoaako luotonvälittäjä neuvontapalveluja;**
- e) tapauksen mukaan maksu, joka kuluttajan on maksettava luotonvälittäjälle tämän palveluksista, **tai, jos tämä ei ole mahdollista, menetelmä maksun laskemiseksi;**
- f) menettelyt, joilla kuluttajat **tai** muut asianomaiset voivat tehdä **sisäisesti** valituksia luotonvälittäjistä, ja tarvittaessa tiedot tuomioistuinten ulkopuolisiin valitus- ja oikeussuojajamenettelyihin turvautumisesta;
- g) **tapauksen mukaan luotonantajien tai kolmansien osapuolten luottosopimukseen liittyen luotonvälittäjille** maksamat palkkiot **tai muut kannustimet** ja, jos ne ovat tiedossa, niiden määrät. **Jos määrä ei ole tiedossa tietojen antohetkellä, luotonvälittäjän on ilmoitettava kuluttajalle, että todellinen määrä ilmoitetaan myöhemmässä vaiheessa ESIS-tietosivulla.**

2. Muiden kuin sidoksissa olevien luotonvälittäjien, **jotka kuitenkin saavat palkkioita yhdeltä tai useammalta luotonantajalta**, on kuluttajan pyynnöstä annettava tiedot siitä, miten kuluttajalle tarjottuja luottosopimuksia tekevien luotonantajien maksamat palkkiot vaihtelevat. Kuluttajalle on annettava tieto siitä, että hänellä on oikeus pyytää tällaisia tietoja.

3. **Jos luotonvälittäjä perii kuluttajalta maksun ja saa lisäksi palkkion luotonantajalta tai kolmannelta osapuolelta, kyseisen luotonantajan on selvítettävä kuluttajalle, otetaanko palkkio osittain tai kokonaan huomioon maksua määritettäessä vai ei.**

4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdolliset maksut, jotka kuluttajan on maksettava luotonvälittäjälle tämän palveluista, ilmoitetaan luotonvälittäjän toimesta luotonantajalle todellisen vuosikoron laskentaa varten.**

5. **Jäsenvaltioiden on vaadittava luotonvälittäjiä varmistamaan, että tämän artiklan nojalla annettavien tietojen lisäksi niiden nimetty edustaja ilmoittaa kuluttajalle asemansa ja edustamansa luotonvälittäjän nimen ottaessaan yhteyttä kuluttajaan tai ennen liiketoimiin ryhtymistä tämän kanssa.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

16 artikla

Riittävät selvitykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat ja tapauksen mukaan luotonvälittäjät **tai nimetyt edustajat** antavat kuluttajalle riittävät selvitykset ehdotetuista luottosopimuksista ja mahdollisista lisäpalveluista, jotta kuluttaja kykenee arvioimaan, soveltuvatko ehdotetut luottosopimukset **ja lisäpalvelut** hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa. ▯

Selvityksiin on sisällytettävä **tapauksen mukaan erityisesti seuraavat seikat**:

a) tiedot, jotka on annettava ennen sopimuksen tekemistä

i) **luotonantajien osalta 14 artiklan mukaisesti;**

ii) **luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien osalta 14 ja 15 artiklan mukaisesti;**

b) **tarjottujen tuotteiden olennaiset ominaisuudet;**

c) **tarjotuista tuotteista** kuluttajalle **mahdollisesti aiheutuvat erityiset vaikutukset, mukaan lukien kuluttajalle maksulainlyönnistä aiheutuvat seuraamukset; ja**

d) **siinä tapauksessa, että lisäpalveluita tarjotaan yhdessä luottosopimuksen kanssa, tieto siitä, voiko kunkin tarjoukseen sisältyvän palvelun lopettaa erikseen, sekä tieto kuluttajalle aiheutuvista seuraamuksista näin tehtäessä.**

2. **Jäsenvaltiot voivat mukauttaa 1 kohdassa tarkoitettujen selvitysten antamisen tapaa ja laajuutta sekä sitä, kuka selvitykset antaa, ottaen huomioon luottosopimuksen tarjoamistilanteen erityisolosuhteet, henkilön, jolle luottosopimusta tarjotaan, ja tarjotun luoton luonteen.**

5 luku

Todellinen vuosikorko

17 artikla

Todellisen vuosikoron laskeminen

1. Todellinen vuosikorko ▯ lasketaan liitteessä I esitetyn matemaattisen kaavan mukaisesti.

2. **Erityisen tilin avaamis- ja hoitokulut**, kustannukset maksuvälineen käytöstä sekä ▯ maksujen suorittamiseen että luoton nostoihin tililtä ▯ ja muut maksutapahtumiin liittyvät kustannukset sisällytetään kuluttajalle aiheutuviin luoton kokonaiskustannuksiin, **jos luoton saaminen tai sen saaminen markkinoiduin ehdoin edellyttää tilin avaamista ja voimassapitämistä.**

3. Todellista vuosikorkoa laskettaessa on oletuksena, että luottosopimus on voimassa sovitun jakson loppuun ja että luotonantaja ja kuluttaja täyttävät velvollisuutensa luottosopimuksessa määrättyjä ehtoja ja päivämääriä noudattaen.

4. Jos luottosopimuksissa on ehtoja, joiden mukaan todelliseen vuosikorkoon sisältyvät lainakorko ja mahdolliset maksut voivat muuttua mutta niiden suuruutta ei laskentahetkellä voida määrittää, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että lainakorko ja muut maksut **pysyvät sopimuksen alkuperäiseen tasoon nähden ennallaan.**

▯

5. **Sellaisten luottosopimusten osalta, joissa on sovittu kiinteästä lainakorosta vähintään viiden vuoden pituisessa alkuvaiheessa, jonka lopussa lainakorosta neuvotellaan uuden kiinteän koron sopimiseksi seuraavaa ajanjaksoa varten, ESIS-tietosivulla ilmoitettavan havainnollisen ylimääräisen todellisen vuosikoron on katettava ainoastaan alkuperäinen kiinteäkorkoinen jakso ja perustuttava oletukseen siitä, että jäljellä oleva lainapäätös maksetaan takaisin kiinteäkorkoisen jakson päättyessä.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

6. Jos luottosopimus mahdollistaa lainakoron muuttumisen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajalle tiedotetaan ainakin ESIS-tietosivulla muuttumisen mahdollisista vaikutuksista maksettaviin määriin ja todelliseen vuosikorkoon. Tämä tehdään esittämällä kuluttajalle ylimääräinen todellinen vuosikorko, joka kuvaa mahdollisia lainakoron merkittävään nousuun liittyviä riskejä. Jos lainakorolle ei ole määrätty ylärajaa, tähän tietoon on liitettävä varoitus, jossa korostetaan sitä, että todellisen vuosikoron mukaiset kuluttajalle aiheutuvat luoton kokonaiskustannukset voivat muuttua. Tätä säännöstä ei sovelleta luottosopimuksiin, joissa lainakorko on kiinteä vähintään viiden vuoden pituisen alkujakson ajan, jonka lopussa lainakorosta neuvotellaan uuden kiinteän koron sopimiseksi seuraavaa ajanjaksoa varten, ja joiden osalta ESIS-tietosivulla on ilmoitettava havainnollinen ylimääräinen todellinen vuosikorko.

7. Todellista vuosikorkoa laskettaessa on tarvittaessa käytettävä liitteessä I esitettyjä lisäoletuksia.

8. Siirretään komissiolle 40 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan huomautuksia tai päivitetään oletuksia, joita käytetään liitteen I mukaisessa vuosikoron laskennassa erityisesti silloin, jos tässä artikkelissa ja liitteessä I esitetyt huomautukset tai oletukset eivät ole riittäviä todellisen vuosikoron laskemiseksi yhdenmukaisella tavalla tai jolleivät ne enää sovellu markkinoilla vallitsevaan kaupalliseen tilanteeseen.

6 luku

Luottokelpoisuuden arviointi

18 artikla

Velvoite arvioida kuluttajan luottokelpoisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja arvioi ennen luottosopimuksen tekoa kuluttajan luottokelpoisuuden perinpohjaisesti. Tässä arvioinnissa on otettava asianmukaisesti huomioon tekijät, joilla on merkitystä sen varmistamisessa, kykeneekö kuluttaja täyttämään luottosopimuksen mukaiset velvoitteensa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvioinnin perustan muodostavat menettelyt ja tiedot määritellään, dokumentoidaan ja säilytetään.

3. Luottokelpoisuuden arviointi ei saa perustua pääasiallisesti siihen, että kiinteän asunto-omaisuuden arvo ylittää luoton määrän, tai oletukseen, että kiinteän asunto-omaisuuden arvo kasvaa, paitsi jos luottosopimuksen tarkoituksena on kiinteän asunto-omaisuuden rakentaminen tai kunnostaminen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajan tehtyä luottosopimuksen kuluttajan kanssa luotonantaja ei saa jälkikäteen peruuttaa tai muuttaa luottosopimusta kuluttajan vahingoksi sillä perusteella, että luottokelpoisuuden arviointi oli suoritettu virheellisesti. Tätä kohtaa ei sovelleta, jos osoitetaan, että kuluttaja on tahallaan jättänyt ilmoittamatta tai väärentänyt tietoja 20 artiklassa tarkoitettun mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) luotonantaja myöntää luottoa kuluttajalle ainoastaan, jos luottokelpoisuuden arviointi osoittaa, että luottosopimuksesta johtuvat velvoitteet todennäköisesti täytetään luottosopimuksessa vaaditulla tavalla;

b) luotonantaja ilmoittaa direktiivin 95/46/EY 10 artiklan mukaisesti kuluttajalle etukäteen, että tietoja aiotaan hakea tietokannasta;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- c) jos luottihakemus hylätään [ ], luotonantaja ilmoittaa kuluttajalle **viipymättä hylkäämisestä ja tapauksen mukaan siitä, että päätös on tehty automaattisen tietojenkäsittelyn perusteella. Jos hylkääminen perustuu tietokantahausta saatuihin tietoihin, luotonantaja antaa kuluttajalle tiedoksi tällaisen haun tuloksen ja tarkemmat tiedot käytetystä tietokannasta.**

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että [ ] kuluttajan luottokelpoisuus arvioidaan **ajan tasalle saatettujen tietojen perusteella** uudelleen ennen kuin luoton kokonaismäärää lisätään merkittävästi **luottosopimuksen tekemisen jälkeen, ellei tällaista lisäluottoa ollut ennakoitu ja sisällytetty alkuperäiseen luottokelpoisuusarvioon.**

7. Tämä artikla ei rajoita direktiivin 95/46/EY soveltamista.

19 artikla

Omaisuuksien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella kehitetään luotettavat kiinteän asunto-omaisuuden arviointistandardit kiinnitysluottoja varten. Jäsenvaltioiden on vaadittava luotonantajia varmistamaan, että ne käyttävät kyseisiä standardeja suorittaessaan omaisuuden arvioinnin tai että ne toteuttavat aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä standardeja sovelletaan, jos kolmas osapuoli suorittaa arvioinnin. Jos kansalliset viranomaiset vastaavat omaisuuden arviointia suorittavien riippumattomien arvioijien sääntelystä, niiden on varmistettava, että nämä noudattavat voimassa olevia kansallisia sääntöjä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuuden arviointia suorittavat sisäiset ja ulkoiset arvioijat ovat ammatillisesti päteviä ja riittävän riippumattomia luotonantamisprosessista, jotta ne voivat antaa puolueettoman ja objektiivisen arvion. Arvio on dokumentoitava pysyvällä välineellä ja luotonantajan on talletettava se.

20 artikla

Kuluttajaa koskevien tietojen ilmoittaminen ja todentaminen

1. Edellä 18 artiklassa tarkoitettu luottokelpoisuuden arviointi on suoritettava kuluttajan tuloja ja menoja sekä muita hänen taloudellista tilannettaan koskevien tarpeellisten, riittävien ja oikeasuhteisten tietojen perusteella. Luotonantajan on hankittava tiedot tarkoituksenmukaisista sisäisistä tai ulkoisista lähteistä, mukaan lukien kuluttajalta, ja tietoihin sisältyvät myös luotonvälittäjälle tai nimetylle edustajalle luotonhakuprosessin yhteydessä toimitetut tiedot. Tiedot on todennettava asianmukaisesti, mukaan lukien viittaamalla tarvittaessa riippumattomasti todennettavissa oleviin asiakirjoihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonvälittäjät tai nimetyt edustajat toimittavat kuluttajalta saadut tarvittavat tiedot virheettömästi asianomaiselle luotonantajalle, jotta luottokelpoisuus voidaan arvioida.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat erittelevät sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa selkeästi ja yksinkertaisesti ne tarvittavat tiedot ja riippumattomasti todennettavissa olevat todisteet, [ ] jotka kuluttajan on toimitettava, sekä määräjajan, jonka kuluessa kuluttajan on toimitettava tiedot. Tietoja koskevan pyynnön on oltava oikeasuhteinen ja rajoitettava siihen, mikä on tarpeen luottokelpoisuuden arvioimiseksi asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on sallittava, että luotonantajat voivat pyytää lisäselvitystä pyynnön perusteella toimitettuihin tietoihin, jos se on tarpeen luottokelpoisuuden arvioinnin mahdollistamiseksi.

Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että luotonantaja irtisanoo luottosopimuksen sillä perusteella, että kuluttajan ennen luottosopimuksen tekoa toimittamat tiedot olivat puutteellisia.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Toinen alakohta ei estä jäsenvaltioita sallimasta luotonantajaa irtisanomaan luottosopimus, jos osoitetaan, että kuluttaja on tahallaan jättänyt ilmoittamatta tietoja tai antanut vääriä tietoja.

*4. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajat ovat tietoisia tarpeesta toimittaa tiedot vastauksena 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun pyyntöön virheettömästi ja siitä, että tietojen on oltava riittävän täydelliset asianmukaisen luottokelpoisuuden arvioinnin suorittamista varten. Luotonantajan, luotonvälittäjän tai nimetyt edustajan on varoitettava kuluttajaa, että jos luotonantaja ei voi suorittaa luottokelpoisuuden arviointia siksi, että kuluttaja päättää olla toimittamatta tai todentamatta luottokelpoisuuden arviointiin tarvittavia tietoja, **luottoa ei** voida myöntää. Tämä varoitus voidaan esittää vakiomuotoisena.*

5. Tämä artikla ei rajoita direktiivin 95/46/EY ja erityisesti sen 6 artiklan soveltamista.

7 luku

Pääsy tietokantoihin

21 artikla

Pääsy tietokantoihin

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että **kaikkien jäsenvaltioiden** luotonantajilla on **■** pääsy kyseisessä jäsenvaltiossa käytettyihin tietokantoihin kuluttajien luottokelpoisuuden arvioimiseksi **ja sen seuraamiseksi**, noudattavatko kuluttajat luottovelvoitteitaan luottosopimuksen voimassaoloaikana. **Tällaisen pääsyn edellytysten on oltava syrjimättömiä.**

2. **Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan sekä** yksityisten luottotietoyhtiöiden tai -toimistojen hoitamiin **tietokantoihin että** julkisiin rekistereihin.

■

3. Tämä artikla ei rajoita direktiivin 95/46/EY soveltamista.

8 luku

Neuvontapalvelut

22 artikla

Neuvontapalveluja koskevat vaatimukset

■

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja, luotonvälittäjä **tai nimetty edustaja** ilmoittaa kuluttajalle kunkin liiketoimen yhteydessä nimenomaisesti, **tarjotaanko kuluttajalle neuvontapalveluja tai voidaanko niitä tarjota.**

2. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja, luotonvälittäjä tai nimetty edustaja antaa kuluttajalle ennen neuvontapalvelun aloittamista tai tapauksen mukaan ennen neuvontapalvelua koskevan sopimuksen tekemistä seuraavat tiedot paperilla tai muulla pysyvällä välineellä:**

a) **perustuuko suositus vain niiden oman tuotevalikoiman tarkasteluun 3 kohdan b alakohdan mukaisesti vai markkinoilla tarjolla olevan laajan tuotevalikoiman tarkasteluun 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, jotta kuluttaja voi ymmärtää, mihin suositus perustuu;**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- b) **tapauksen mukaan maksu, joka kuluttajan on maksettava neuvontapalvelusta, tai, jos maksun määrää ei voida määrittää tietojen antamishetkellä, maksun laskentamenetelmä.**

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa kuluttajalle ennen sopimusta annettavien lisätietojen muodossa.

3. Jos kuluttajalle annetaan **neuvontapalveluja, jäsenvaltioiden on varmistettava** 7 ja 9 artiklassa asetettujen vaatimusten lisäksi, **että**:

- a) **luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat saavat** tarvittavat tiedot kuluttajan henkilökohtaisesta ja taloudellisesta tilanteesta sekä hänen toiveistaan ja tavoitteistaan, jotta ne voivat suosittaa sopivia luottosopimuksia. Tällaisen arvioinnin on perustuttava ajantasaisiin tietoihin, ja **siinä on otettava huomioon** kohtuulliset oletukset kuluttajan tilanteeseen kohdistuvista **riskeistä** ■ ehdotetun luottosopimuksen voimassaoloaikana;
- b) **luotonantajat, sidoksissa olevat luotonvälittäjät ja sidoksissa olevien luotonvälittäjien nimetyt edustajat ottavat huomioon** riittävän suuren määrän tuotevalikoimassaan olevia luottosopimuksia ja suosittavat tuotevalikoimastaan kuluttajan tarpeisiin sekä taloudelliseen ja henkilökohtaiseen tilanteeseen sopivaa luottosopimusta tai useita sopivia luottosopimuksia;
- c) **muut kuin sidoksissa olevat luotonvälittäjät ja muiden kuin sidoksissa olevien luotonvälittäjien nimetyt edustajat ottavat huomioon** riittävän suuren määrän markkinoilla tarjolla olevia luottosopimuksia ja suosittavat kuluttajan tarpeisiin sekä taloudelliseen ja henkilökohtaiseen tilanteeseen sopivaa luottosopimusta tai useita sopivia luottosopimuksia, jotka ovat tarjolla markkinoilla.
- d) **luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat toimivat kuluttajan edun mukaisesti**
- i) **hankkimalla tietoa kuluttajan tarpeista ja tilanteesta; ja**
- ii) **suositamalla sopivia luottosopimuksia a, b ja c alakohdan mukaisesti; ja**
- e) **luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat antavat kuluttajalle paperilla tai muulla pysyvällä välineellä kopion annetusta suosituksesta.**

4. **Jäsenvaltiot voivat kieltää ilmausten "neuvonta" ja "neuvoja" tai muiden samankaltaisten ilmausten käytön, jos kuluttajille tarkoitettuja neuvontapalveluja tarjoavat luotonantajat, sidoksissa olevat luotonvälittäjät tai sidoksissa olevien luotonvälittäjien nimetyt edustajat.**

Jos jäsenvaltiot eivät kiellä ilmausten "neuvonta" ja "neuvoja" käyttöä, niiden on asetettava seuraavat ehdot ilmausten "riippumaton neuvonta" tai "riippumaton neuvoja" käytölle, kun niitä käyttävät neuvontapalvelua tarjoavat luotonantajat, luotonvälittäjät tai nimetyt edustajat:

- a) **luotonantajien, luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien on otettava huomioon** riittävän suuri määrä markkinoilla saatavilla olevia luottosopimuksia; ja
- b) **luotonantajat, luotonvälittäjät tai nimetyt edustajat eivät saa vastaanottaa yhdeltä tai useammalta luotonantajalta palkkiota kyseisistä neuvontapalveluista.**

Toisen alakohdan b alakohtaa sovelletaan vain, jos huomioon otettujen luotonantajien lukumäärä on alle puolet markkinoilla toimivista luotonantajista.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tiukempia vaatimuksia ilmausten "riippumaton neuvonta" tai "riippumaton neuvoja" käytölle luotonantajien, luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien toimesta, muun muassa kiellon vastaanottaa palkkiota luotonantajalta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

5. Jäsenvaltiot voivat säätää luotonantajille, luotonvälittäjille ja nimetyille edustajille asetettavasta velvollisuudesta varoittaa kuluttajaa, kun ne katsovat, että luottosopimus voi kuluttajan taloudellinen tilanne huomioon ottaen aiheuttaa tälle erityisen riskin.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vain luotonantajat, luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat tarjoavat neuvontapalveluja.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta ensimmäistä alakohdtaa henkilöihin, jotka

- a) harjoittavat 4 artiklan 5 alakohdan mukaista luotonvälitystoimintaa tai tarjoavat neuvontapalveluja, jos kyseistä toimintaa harjoitetaan tai kyseisiä palveluja tarjotaan satunnaisesti ammattitoiminnan yhteydessä ja jos kyseistä ammattitoimintaa säännellään lain säännöksin tai hallinnollisin määräyksin tai ammattikunnan eettisin säännöin, joissa ei suljeta pois tällaisen toiminnan harjoittamista tai tällaisten palvelujen tarjoamista;
- b) tarjoavat olemassa olevan velan hoitamiseen liittyviä neuvontapalveluja ja ovat maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjiä, jos kyseistä toimintaa säännellään lain säännöksin tai hallinnollisin määräyksin, tai jotka tarjoavat julkisia tai vapaaehtoisia velkaneuvontapalveluja toimimatta kaupalliselta pohjalta; tai
- c) tarjoavat neuvontapalveluja eivätkä ole luotonantajia, luotonvälittäjiä tai nimettyjä edustajia, jos kyseiset henkilöt ovat toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä ja valvomia tässä direktiivissä säädettyjen luotonvälittäjiä koskevien vaatimusten mukaisesti.

Henkilöihin, joihin sovelletaan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta, ei sovelleta 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tarjota palveluja kaikkialla unionin alueella.

7. Tämä artikla ei rajoita 16 artiklan soveltamista eikä jäsenvaltioiden toimivaltaa varmistaa, että kuluttajille tarjotaan palveluja, jotka auttavat heitä ymmärtämään taloudelliset tarpeensa ja sen, minkä tyyppiset luottotuotteet todennäköisesti täyttävät nämä tarpeet.

9 luku

Valuuttalainat ja vaihtuvakorkoiset lainat

23 artikla

Valuuttalainat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun luottosopimus liittyy valuuttalainaan, luottosopimuksen tekohetkellä on käytössä asianmukainen sääntelykehys vähintään sen varmistamiseksi, että

- a) kuluttajalla on oikeus muuttaa luottosopimus vaihtoehtoisen valuutan määräiseksi tietyin ehdoin; tai
- b) on käytössä muita järjestelyjä kuluttajalle luottosopimuksesta johtuvan vaihtokurssiriskin rajoittamiseksi.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaihtoehtoinen valuutta on joko

- a) valuutta, jossa kuluttaja ensisijaisesti saa tuloja tai jossa hänellä ensisijaisesti on varoja, joista luotto on määrä maksaa takaisin, siten kuin on ilmoitettu luottosopimukseen liittyvän viimeisimmän luottokelpoisuusarvioinnin yhteydessä; tai
- b) sen jäsenvaltion valuutta, jossa kuluttajalla oli asuinpaikka luottosopimuksen tekohetkellä tai jossa kuluttajalla parhaillaan on asuinpaikka.

Jäsenvaltiot voivat määritellä, voiko kuluttaja valita molemmat ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista vaihtoehdoista vai vain jommankumman niistä, tai sallia luotonantajien määritellä, voiko kuluttaja valita molemmat ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista vaihtoehdoista vai vain jommankumman niistä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

3. Jos kuluttajalla on oikeus muuntaa luottosopimus vaihtoehtoisen valuutan määräiseksi 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että muuntamiseen käytetty vaihtokurssi on muuntamisen toteuttamispäivänä markkinoilla sovellettava vaihtokurssi, ellei luottosopimuksessa ole toisin sovittu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kuluttajalla on valuuttalaina, luotonantaja varoittaa kuluttajaa säännöllisesti paperilla tai muulla pysyvällä välineellä ainakin silloin, kun kuluttajan maksettavaksi tulevan kokonaismäärän jäljellä oleva arvo tai säännöllisten maksuerien arvo poikkeaa yli 20 prosentilla siitä, mikä se olisi, jos sovellettaisiin luottosopimuksen tekohetkellä voimassa ollutta luottosopimuksessa käytetyn valuutan ja jäsenvaltion valuutan välistä vaihtokurssia. Varoituksessa on tiedotettava kuluttajan maksettavaksi tulevan kokonaismäärän kasvusta, ilmoitettava tarpeen mukaan oikeudesta muuntaa laina vaihtoehtoisen valuutan määräiseksi ja muuntamisen ehdoista sekä selitettävä kuluttajalle aiheutuvan vaihtokurssiriskin rajoittamiseen mahdollisesti sovellettavat muut järjestelyt.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää valuuttalainoista laajemmin edellyttäen, että kyseisiä säännöksiä ei sovelleta takautuvasti.

6. Tämän artiklan nojalla sovellettavista järjestelyistä on ilmoitettava kuluttajalle ESIS-tietosivulla ja luottosopimuksessa. Jos luottosopimuksessa ei määrätä, että kuluttajan altistuminen vaihtokurssiriskille rajataan alle 20 prosentin vaihteluun vaihtokurssissa, ESIS-tietosivuun on sisällytettävä havainnollinen esimerkki vaihtokurssin 20 prosentin vaihtelun vaikutuksista.

24 artikla

Vaihtuvakorkoiset luotot

Jos luottosopimus on vaihtuvakorkoinen luotto, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) lainakoron laskemiseen käytettävät indeksit tai viitekorot ovat selkeitä, saatavilla, objektiivisia ja luottosopimuksen osapuolten sekä toimivaltaisten viranomaisten todennettavissa; ja
- b) lainakorkojen laskemiseen käytetyistä indekseistä ylläpidetään arkistoa joko kyseisten indeksien tarjoajien tai luotonantajien toimesta.

10 luku

Luottosopimusten asianmukainen toteuttaminen ja asiaan liittyvät oikeudet

25 artikla

Ennenaikainen takaisinmaksu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajalla on oikeus täyttää luottosopimuksen mukaiset velvoitteensa kokonaan tai osittain ennen kyseisen sopimuksen voimassaolon päättymistä. Tällöin kuluttajalla on oltava oikeus vähennykseen kuluttajalle aiheutuvista luoton kokonaiskustannuksista, ja tämän vähennyksen on koostuttava korosta ja kustannuksista sopimuksen jäljellä olevana voimassaoloaikana.

2. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitetun oikeuden käytölle tiettyjä edellytyksiä. Edellytyksiin voivat kuulua kyseisen oikeuden käytölle asetetut aikarajat, erilainen käsittely lainakorkotyypin tai sen ajankohdan mukaan, jolloin kuluttaja käyttää kyseistä oikeutta, sekä niitä olosuhteita koskevat rajoitukset, joissa kyseistä oikeutta voidaan käyttää.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että luotonantajalla on oikeus saada oikeudenmukainen ja objektiivisesti perusteltu korvaus mahdollisista kustannuksista, jotka liittyvät suoraan ennenaikaiseen takaisinmaksuun, mutta ne eivät saa määrätä kuluttajalle tästä seuraamuksia. Korvaus ei saa tältä osin ylittää luotonantajalle aiheutuvaa taloudellista tappiota. Edellä mainittujen ehtojen puitteissa jäsenvaltiot voivat säätää, että korvaus ei saa ylittää tiettyä tasoa tai että korvaus sallitaan vain tietynä ajanjaksona.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4. Jos kuluttaja haluaa täyttää luottosopimuksen mukaiset velvoitteensa ennen kyseisen sopimuksen voimassaolon päättymistä, luotonantajan on viipymättä pyynnön vastaanottamisen jälkeen toimitettava kuluttajalle paperilla tai muulla pysyväällä välineellä tämän vaihtoehdon tarkastelun edellyttämät tiedot. Tiedoissa on ainakin esitettävä määrällisinä kuluttajalle aiheutuvat seuraukset, jotka johtuvat velvoitteiden täyttämisestä ennen luottosopimuksen voimassaolon päättymistä, sekä mainittava selvästi mahdollisesti käytetyt oletukset. Käytettyjen oletusten on oltava kohtuullisia ja perusteltuja.

5. Jos ennenaikainen takaisinmaksu tapahtuu ajanjaksona, jonka osalta on sovittu kiinteästä lainakorosta, jäsenvaltiot voivat säätää 1 kohdassa tarkoitetun oikeuden käytön edellytykseksi, että kuluttajalla on oikeutettu syy sen käyttöön.

26 artikla

Joustavat ja luotettavat markkinat

1. Jäsenvaltioissa on oltava käytössä asianmukaiset järjestelyt sen varmistamiseksi, että luotonantaja tai sen puolesta toimiva taho voi panna vakuuksia koskevat vaateet täytäntöön. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajat pitävät asianmukaisesti kirjaa vakuudeksi hyväksytyistä kiinteän omaisuuden tyypeistä sekä niihin liittyvästä kiinnitysluottojen myöntämispolitiikasta.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asunto-omaisuusmarkkinoiden tilastollinen seuranta muun muassa markkinavalvontatarkoituksia varten on asianmukaista, tarvittaessa edistämällä erityisten hintaindeksien, jotka voivat olla julkisia tai yksityisiä tai molempia, kehittämistä ja käyttöä.

27 artikla

Lainakoron muutoksia koskevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantaja tiedottaa kuluttajalle mahdollisesta lainakoron muutoksesta paperilla tai muulla pysyväällä välineellä ennen muutoksen voimaantuloa. Tiedoissa on mainittava ainakin suoritettavien maksujen suuruus uuden lainakoron voimaantulon jälkeen ja, jos maksujen lukumäärä tai maksuvälit muuttuvat, niitä koskevat tiedot.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia osapuolten sopivan luottosopimuksessa, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot annetaan kuluttajalle määräajoin tapauksissa, joissa lainakoron muutos johtuu viitekoron muutoksesta, uusi viitekorko julkistetaan asianmukaisin keinoin, uutta viitekorkoa koskevat tiedot ovat saatavilla luotonantajan tiloissa ja ne ilmoitetaan kuluttajalle henkilökohtaisesti yhdessä uusien säännöllisten maksuerien suuruuden kanssa.

3. Luotonantajat voivat jatkaa kuluttajille tiedottamista määräajoin tapauksissa, joissa lainakoron muutos ei johdu viitekoron muutoksesta, jos tämä on ollut kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua ennen ... päivää ...kuuta ... (*).

4. Jos lainakoron muutokset määräytyvät huutokaupassa pääomamarkkinoilla ja jos luotonantajan on siksi mahdotonta ilmoittaa kuluttajalle muutoksista ennen niiden voimaantuloa, luotonantajan on hyvissä ajoin ennen huutokauppaa ilmoitettava kuluttajalle paperilla tai muulla pysyväällä välineellä tulevasta menettelystä ja kerrottava, miten tämä saattaa vaikuttaa lainakorkoon.

28 artikla

Maksamattomat lainat ja ulosmittaus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla luotonantajia kannustetaan noudattamaan kohtuullista pidättyvyyttä ennen ulosmittausmenettelyn käynnistämistä.

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että jos luotonantajan sallitaan määritellä kuluttajalle tämän maksulaiminlyönnistä aiheutuvat maksut ja veloittaa ne, kyseiset maksut eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen luotonantajalle maksulaiminlyönnistä aiheutuneiden kustannusten korvaamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat sallia luotonantajien määrätä lisämaksuja kuluttajalle siinä tapauksessa, että tämä laiminlyö maksunsa. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on asetettava kyseisille maksuille yläraja.
4. Jäsenvaltiot eivät saa estää luottosopimuksen osapuolia sopimasta nimenomaisesti, että vakuuden tai vakuuden myymisestä saatavan tulon palauttaminen tai siirtäminen luotonantajalle riittää luoton takaisinmaksuksi.
5. Jos kiinteästä omaisuudesta saatava hinta vaikuttaa kuluttajan maksettavana olevaan velkamäärään, jäsenvaltioissa on oltava käytössä menettelyt tai toimenpiteet, joilla mahdollistetaan se, että ulosmitatusta kiinteästä omaisuudesta saadaan paras mahdollinen hinta.

Jos ulosmittausmenettelyn jälkeen jäljelle jää velkaa, jäsenvaltioiden on kuluttajien suojelemiseksi varmistettava, että käyttöön otetaan toimenpiteitä takaisinmaksun helpottamiseksi.

11 luku

Luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien sijoittautumista ja valvontaa koskevat vaatimukset

29 artikla

Luotonvälittäjien hyväksyminen

1. Jotta luotonvälittäjä voisi harjoittaa kaikkea 4 artiklan 5 alakohdan mukaista luotonvälitystoimintaa tai osaa siitä **taikka tarjota neuvontapalveluja**, sen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä luotonvälittäjä asianmukaisesti. **Jos jäsenvaltio sallii 31 artiklan mukaiset nimetyt edustajat, tällainen nimetty edustaja ei tarvitse tämän artiklan mukaista hyväksyntää luotonvälittäjänä toimimiseen.**

█

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **luotonvälittäjien hyväksymisen edellytyksenä on, että 9 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi ainakin seuraavat ammatilliset vaatimukset täyttyvät:**

a) **Luotonvälittäjillä on oltava ammatillisesta virheestä aiheutuvan korvausvastuun kattamiseksi ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuus, joka on voimassa alueilla, joilla kyseiset luotonvälittäjät tarjoavat palveluja. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että luotonantaja, jonka puolesta sidoksissa oleva luotonvälittäjä on valtuutettu toimimaan, voi myöntää luotonvälittäjälle tällaisen vakuutuksen tai vastaavanlaisen vakuuden.**

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ja tarvittaessa muuttaa teknisiä sääntelystandardeja, joissa määrätään tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ammatillisten vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallinen vähimmäismäärä. Nämä tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määrätään tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ammatillisten vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallinen vähimmäismäärä ja jotka on toimitettava komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*). EPV tarkastelee hyväksytyjä standardeja uudelleen ja laatii tarvittaessa tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ammatillisten vastuuvakuutuksen tai vastaavan vakuuden rahallisen vähimmäismäärän muuttamista koskevien teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (**) ja sen jälkeen kahden vuoden välein.

(*) Kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) Neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- b) **Luotonvälittäjänä toimivan luonnollisen henkilön, luotonvälittäjänä toimivan oikeushenkilön hallituksen jäsenten ja luonnollisten henkilöiden, jotka hoitavat vastaavia tehtäviä sellaisen luotonvälittäjän lukuun, joka on oikeushenkilö mutta jolla ei ole hallitusta, on oltava hyvämaineisia. Vähimmäisvaatimuksena on, ettei heillä saa olla vakaviin omaisuusrikoksiin tai taloudelliseen toimintaan liittyviin muihin vakaviin rikoksiin liittyvää merkintää rikosrekisterissä tai muussa vastaavassa kansallisessa rekisterissä eivätkä he saa olla aiemmin konkurssiin asetettuja, paitsi jos he kansallisen lainsäädännön mukaisesti hallitsevat taas omaisuuttaan.**
- c) **Luotonvälittäjänä toimivalla luonnollisella henkilöllä, luotonvälittäjänä toimivan oikeushenkilön hallituksen jäsenillä ja luonnollisilla henkilöillä, jotka hoitavat vastaavia tehtäviä sellaisen luotonvälittäjän lukuun, joka on oikeushenkilö mutta jolla ei ole hallitusta, on oltava luottosopimukseen liittyvä asianmukainen tietämys ja pätevyys. Kotijäsenvaltion on vahvistettava asianmukaista tietämystä ja pätevyyttä koskevat vaatimukset liitteessä III esitettyjen periaatteiden mukaisesti.**
3. **Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden perusteiden julkistaminen, jotka on vahvistettu, jotta luotonvälittäjien tai luotonantajien henkilöstö täyttäisi ammatilliset vaatimuksensa.**

4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen rekisteröi kaikki hyväksytyt luotonvälittäjät niiden kotijäsenvaltiossa riippumatta siitä, ovatko ne luonnollisia henkilöitä vai oikeushenkilöitä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonvälittäjien rekisteri pidetään ajan tasalla ja että se on verkossa julkisesti saatavilla.**

Luotonvälittäjien rekisterin on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) johtoon kuuluvien välitystoiminnasta vastaavien henkilöiden nimet. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden rekisteröintiä, jotka hoitavat asiakastehtäviä luotonvälitystä harjoittavassa yrityksessä;
- b) jäsenvaltiot, joissa luotonvälittäjä harjoittaa toimintaa sijoittautumisvapautta tai palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien sääntöjen nojalla ja joista luotonvälittäjä on ilmoittanut kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- c) tieto siitä, onko luotonvälittäjä sidoksissa oleva luotonvälittäjä vai ei.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää 30 artiklassa tarkoitettua vaihtoehtoa, on varmistettava, että rekisterissä ilmoitetaan luotonantaja, jonka puolesta sidoksissa oleva luotonvälittäjä toimii.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää 31 artiklassa tarkoitettua vaihtoehtoa, on varmistettava, että rekisterissä ilmoitetaan luotonvälittäjä tai, jos kyseessä on sidoksissa olevan luotonvälittäjän nimetty edustaja, luotonantaja, jonka puolesta nimetty edustaja toimii.

5. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että**

- a) **luotonvälittäjällä, joka on oikeushenkilö, on päätoimipaikka samassa jäsenvaltiossa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka on, jos sillä kansallisen lainsäädännön mukaan on sääntömääräinen kotipaikka;**
- b) **luotonvälittäjällä, joka ei ole oikeushenkilö, tai luotonvälittäjällä, joka on oikeushenkilö mutta jolla ei kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole sääntömääräistä kotipaikkaa, on päätoimipaikka siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti toimii.**

6. **Kunkin jäsenvaltion on perustettava yksi tietopiste, jonka avulla sähköisessä muodossa olevien ja jatkuvasti ajan tasalla pidettävien kansallisten rekisterien tiedot ovat nopeasti, helposti ja julkisesti saatavilla. Näistä tietopisteistä on voitava saada kunkin jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia koskevat tiedot..**

EPV julkaisee verkkosivuillaan kyseisen tietopisteen viitetiedot tai hyperlinkit.

7. **Kotijäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytyt luotonvälittäjät ja nimetyt edustajat täyttävät jatkuvasti 2 kohdassa määritellyt vaatimukset. Tämä kohta ei rajoita 30 ja 31 artiklan soveltamista.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

8. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä artiklaa henkilöihin, jotka harjoittavat 4 artiklan 5 alakohdan mukaista luotonvälitystoimintaa, jos tätä toimintaa harjoitetaan satunnaisesti ammattitoiminnan yhteydessä ja jos kyseistä ammattitoimintaa säännellään lain säännöksin tai hallinnollisin määräyksin tai ammattikunnan eettisin säännöin, joissa ei suljeta pois tällaisen toiminnan harjoittamista.

9. Tätä artiklaa ei sovelleta luottolaitoksiin, joille on myönnetty direktiivin 2013/36/EU mukainen toimilupa, eikä muihin rahoituslaitoksiin, joihin kansallisen lainsäädännön mukaan sovelletaan vastaavaa toimiluvan myöntämisen- ja valvontajärjestelmää.

30 artikla

Ainoastaan yhteen luotonantajaan sidoksissa olevat luotonvälittäjät

1. Jäsenvaltiot voivat antaa toimivaltaisten viranomaisten hyväksyä 4 artiklan 7 alakohdan a alakohdassa tarkoitetut sidoksissa olevat luotonvälittäjät sen luotonantajan kautta, jonka puolesta tällainen sidoksissa oleva luotonvälittäjä toimii yksinomaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Tällaisissa tapauksissa luotonantaja on täysin ja ehdoitta vastuussa kyseisen sidoksissa olevan luotonvälittäjän toimista tai laiminlyönneistä tämän toimiessa luotonantajan puolesta tässä direktiivissä säännellyillä aloilla. Jäsenvaltioiden on vaadittava luotonantajaa varmistamaan, että tällaiset sidoksissa olevat luotonvälittäjät täyttävät vähintään 29 artiklan 2 kohdassa säädetty ammatilliset vaatimukset.

2. Luotonantajien on valvottava 4 artiklan 7 alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen sidoksissa olevien luotonvälittäjien toimintaa sen varmistamiseksi, että ne noudattavat jatkuvasti tätä direktiiviä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 34 artiklan soveltamista. Luotonantajan vastuulla on erityisesti valvoa, että sidoksissa olevan luotonvälittäjän ja sen henkilöstön tietämystä ja pätevyyttä koskevia vaatimuksia noudatetaan.

31 artikla

Nimetyt edustajat

1. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luotonvälittäjän nimetä nimettyjä edustajia.

Jos 4 artiklan 7 alakohdan a alakohdassa tarkoitettu sidoksissa oleva luotonvälittäjä on nimennyt nimetyn edustajan, luotonantaja on täysin ja ehdoitta vastuussa nimetyn edustajan toimista tai laiminlyönneistä tämän toimiessa kyseisen sidoksissa olevan luotonvälittäjän puolesta tässä direktiivissä säännellyillä aloilla. Muissa tapauksissa luotonvälittäjä on täysin ja ehdoitta vastuussa nimetyn edustajan toimista tai laiminlyönneistä tämän toimiessa luotonvälittäjän puolesta tässä direktiivissä säännellyillä aloilla.

2. Luotonvälittäjien on varmistettava, että niiden nimetyt edustajat täyttävät vähintään 29 artiklan 2 kohdassa säädetty vaatimukset. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että luotonvälittäjä, jonka puolesta nimetty edustaja on valtuutettu toimimaan, voi hankkia nimetylle edustajalle ammatillisen vastuuvakuutuksen tai muun vastaavan vakuuden.

3. Luotonvälittäjien on valvottava nimettyjen edustajiensa toimintaa sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä noudatetaan täysin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 34 artiklan soveltamista. Luotonvälittäjien vastuulla on erityisesti valvoa, että nimettyjen edustajien ja niiden henkilöstön tietämystä ja pätevyyttä koskevia vaatimuksia noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät sallia luotonvälittäjän nimetä nimettyjä edustajia, on perustettava julkinen rekisteri, joka sisältää vähintään 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot. Nimetyt edustajat on rekisteröitävä sen jäsenvaltion julkiseen rekisteriin, johon ne ovat sijoittautuneet. Rekisteri on päivitettävä säännöllisesti. Siihen sisältyvien tietojen on oltava verkossa julkisesti saatavilla.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

32 artikla

Luotonvälittäjien sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Kun **luotonvälittäjän** kotijäsenvaltion **toimivaltainen viranomainen hyväksyy luotonvälittäjän 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tämä** hyväksyminen on voimassa koko unionin alueella, minkä vuoksi vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten **hyväksyntää ei vaadita hyväksynnän kattamien toimintojen harjoittamiseen ja palvelujen tarjoamiseen, edellyttäen, että hyväksyntä kattaa toiminnan, jota luotonvälittäjä aikoo harjoittaa vastaanottavissa jäsenvaltioissa. Luotonvälittäjät eivät kuitenkaan saa tarjota kuluttajille muiden luotonantajien kuin luottolaitosten tarjoamiin luottosopimuksiin liittyviä palveluja jäsenvaltiossa, jossa tällaiset luotonantajat eivät saa toimia.**
2. **Nimetyt edustajat, jotka on nimetty jäsenvaltioissa, jotka päättävät käyttää 31 artiklassa tarkoitettua vaihtoehtoa, eivät saa harjoittaa 4 artiklan 5 alakohdan mukaista luotonvälitystoimintaa tai tarjota neuvontapalveluja jäsenvaltioissa, joissa tällaiset nimetyt edustajat eivät saa toimia.**
3. **Hyväksyty**n luotonvälittäjän, joka aikoo ensimmäisen kerran harjoittaa liiketoimintaa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla **tai perustaa sivuliikkeen**, on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Näiden toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa kyseisestä ilmoituksesta annettava luotonvälittäjän aikomus tiedoksi asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille sekä ilmoitettava samanaikaisesti tästä tiedoksiannosta asianomaiselle luotonvälittäjälle. **Niiden on annettava asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tiedoksi luotonantajat, joihin luotonvälittäjä on sidoksissa, ja se, ottaako luotonantaja täyden ja ehdottoman vastuun luotonvälittäjän toiminnasta. Vastaanottavan jäsenvaltion on käytettävä kotijäsenvaltiolta saamiaan tietoja tarpeellisten tietojen kirjaamiseksi rekisteriinsä.**

Luotonvälittäjä voi aloittaa liiketoimintansa kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat sille toisessa alakohdassa tarkoitetusta tiedoksiannosta.

4. **Ennen kuin luotonvälittäjän sivuliike aloittaa toimintansa tai kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun tiedoksiannon, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on järjestettävä luotonvälittäjän valvonta 34 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa ilmoitettava luotonvälittäjälle ne edellytykset, joiden mukaisesti toimintaa on harjoitettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin oikeudessa.**

33 artikla

Luotonvälittäjien hyväksynnän peruuttaminen

1. **Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa luotonvälittäjälle 29 artiklan mukaisesti myönnetyn hyväksynnän, jos luotonvälittäjä**
  - a) **nimenomaisesti luopuu hyväksynnästä tai ei ole harjoittanut 4 artiklan 5 alakohdan mukaista luotonvälitystoimintaa eikä tarjonnut neuvontapalveluja kuuden edeltävän kuukauden aikana, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio on säätänyt, että näissä tapauksissa hyväksyntä raukeaa;**
  - b) **on saanut hyväksynnän antamalla virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja taikka muutoin säännösten vastaisella tavalla;**
  - c) **ei enää täytä vaatimuksia, joiden perusteella hyväksyntä myönnettiin;**
  - d) **kuuluu niihin tapauksiin, joissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään hyväksynnän peruuttamisesta tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien seikkojen osalta;**
  - e) **on vakavalla tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin nojalla annettuja säännöksiä, jotka koskevat luotonvälittäjien toiminnalle asetettuja edellytyksiä.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2. Jos kotijäsenvaltion **toimivaltainen viranomainen** peruuttaa **luotonvälittäjän hyväksynnän**, sen on annettava hyväksynnän peruuttaminen tiedoksi vastaanottavien jäsenvaltioiden **toimivaltaisille viranomaisille** mahdollisimman pian ja viimeistään **14 päivän** kuluessa millä tahansa asianmukaisella tavalla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonvälittäjät, joiden hyväksyntä on peruutettu, poistetaan rekisteristä ilman aiheutonta viivytystä.

34 artikla

Luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset valvovat luotonvälittäjien toimintaa.

Kotijäsenvaltioiden on säädettävä, että sidoksissa olevia luotonvälittäjiä on valvottava suoraan tai osana sen luotonantajan valvontaa, jonka puolesta ne toimivat, jos luotonantaja on luottolaitos, jolle on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU mukaisesti, tai muu rahoituslaitos, johon kansallisen lainsäädännön mukaan sovelletaan vastaavaa toimiluvan myöntämis- ja valvontajärjestelmää. Jos sidoksissa oleva luotonvälittäjä kuitenkin tarjoaa palveluja muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, sidoksissa olevaa luotonvälittäjää on valvottava suoraan.

Kotijäsenvaltioiden, jotka sallivat luotonvälittäjien nimeävän edustajia 31 artiklan mukaisesti, on varmistettava, että näitä nimettyjä edustajia valvotaan joko suoraan tai osana niiden luotonvälittäjien valvontaa, joiden puolesta ne toimivat.

2. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joissa luotonvälittäjällä on sivuliike, on varmistettava, että luotonvälittäjän niiden alueella tarjoamat palvelut ovat 7 artiklan 1 kohdassa sekä 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 22 ja 39 artiklassa säädettyjen velvoitteiden ja niiden nojalla hyväksytyjen säännösten mukaisia.

Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luotonvälittäjä, jolla on sivuliike sen alueella, ei noudata tuossa jäsenvaltiossa 7 artiklan 1 kohdan sekä 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 22 ja 39 artiklan nojalla hyväksytyjä säännöksiä, niiden on vaadittava kyseistä luotonvälittäjää lopettamaan säännösten vastainen menettely.

Jos kyseinen luotonvälittäjä ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet varmistaakseen, että luotonvälittäjä lopettaa säännösten vastaisen menettelyn. Näiden toimien luonteesta on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos luotonvälittäjä jatkaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säännösten rikkomista vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamista toimista huolimatta, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa asianmukaiset toimet estääkseen säännösten vastaisen menettelyn jatkamisen, määrätäkseen niistä seuraamuksia sekä estääkseen tarvittaessa luotonvälittäjää aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Kaikista tällaisista toimista on ilmoitettava komissiolle ilman aiheutonta viivytystä.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei hyväksy vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamia toimia, se voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa EPV voi toimia sille kyseisellä artiklalla annettujen valtuuksien mukaisesti.

3. Sen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla, jossa sivuliike sijaitsee, on oikeus tutkia sivuliikkeen järjestelyjä ja vaatia niihin muutoksia, jos ne ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että sivuliike täyttää 2 kohdan mukaiset velvollisuutensa ja että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat panna täytäntöön 7 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaiset velvoitteet ja niiden nojalla hyväksytyt säännökset sivuliikkeen tarjoamien palvelujen osalta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on selkeät ja todennettavissa olevat perusteet olettaa, että sen alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toimiva luotonvälittäjä ei noudata tämän direktiivin nojalla hyväksytyistä säännöksistä johtuvia velvoitteita tai että luotonvälittäjä, jolla on sivuliike sen alueella, ei noudata muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja, tämän direktiivin nojalla hyväksytyistä säännöksistä johtuvia velvoitteita, sen on ilmoitettava tällaiset tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava asianmukaiset toimet.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei toteuta tarvittavia toimia kuukauden kuluessa kyseisten tietojen saamisesta tai jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimista huolimatta luotonvälittäjä toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion kuluttajien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen:

- a) on velvollinen, ilmoitettuaan asiasta ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, toteuttamaan kaikki asianmukaiset toimet, jotka ovat tarpeen kuluttajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan luettuna sen estäminen, että säännösten vastaisesti toimiva luotonvälittäjä aloittaa uusia liiketoimia sen alueella. Tällaisista toimista on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle ilman aiheetonta viivytystä;
- b) voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa EPV voi toimia sille kyseisellä artiklalla annettujen valtuuksien mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos toisessa jäsenvaltiossa hyväksytty luotonvälittäjä on perustanut sivuliikkeen sen alueelle, kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehtäviään hoitaessaan suorittaa tarkastuksia kyseisessä sivuliikkeessä ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

6. Tämän artiklan mukainen jäsenvaltioiden välinen tehtävänjako ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan aloilla, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, unionin oikeuden nojalla niille kuuluvien velvoitteiden mukaisesti.

12 luku

Muiden luotonantajien kuin luottolaitosten hyväksyntä ja valvonta

35 artikla

Muiden luotonantajien kuin luottolaitosten **hyväksyntä** ja valvonta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotonantajiin, jotka eivät ole luottolaitoksia, sovelletaan asianmukaista hyväksyntämenettelyä, johon kuuluu näiden luotonantajien merkitseminen rekisteriin, ja toimivaltaisen viranomaisen suorittamia valvontajärjestelyjä.

13 luku

Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö

36 artikla

Yhteistyövelvollisuus

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään, kun se on tarpeen kyseisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien suorittamiseksi, ja käytettävä siihen tässä direktiivissä tai kansallisessa lainsäädännössä annettuja valtuuksiaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on avustettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Niiden on erityisesti vaihdettava tietoja ja harjoitettava yhteistyötä tutkinta- tai valvontatoiminnassa.

Yhteistyön ja erityisesti tietojen vaihdon helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä yksi ainoa toimivaltainen viranomainen tässä direktiivissä tarkoitetuksi yhteysviranomaiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltiolle niiden viranomaisten nimet, jotka on nimetty vastaanottamaan tietojenvaihto- tai yhteistyöpyyntöjä tämän kohdan nojalla.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet 1 kohdassa säädetyn avunannon edistämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka on 1 kohdan mukaisesti nimetty tässä direktiivissä tarkoitetuiksi yhteysviranomaisiksi, on toimitettava toisilleen viipymättä tiedot, jotka ovat tarpeen 5 artiklan mukaisesti nimetyille toimivaltaisille viranomaisille osoitettujen tehtävien hoitamiseksi tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen säännösten mukaisesti.

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vaihtavat tietoja toisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän direktiivin nojalla, voivat ilmoittaa tietojen välityshetkellä, että kyseisiä tietoja ei saa julkistaa ilman niiden nimenomaista suostumusta, jolloin kyseisiä tietoja saa vaihtaa ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Yhteysviranomaisiksi nimetty toimivaltainen viranomainen voi toimittaa saadut tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille, mutta se ei saa toimittaa tietoja muille elimille tai luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille ilman tiedot ilmaiseiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja se saa toimittaa tiedot ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa, paitsi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, jolloin sen on ilmoitettava tästä välittömästi sille yhteysviranomaiselle, joka tiedot on antanut.

4. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä pyydetystä yhteistyöstä tutkinta- tai valvontatoiminnan yhteydessä tai 3 artiklassa säädetystä tietojenvaihdosta ainoastaan silloin, kun

- a) tällainen tutkinta, paikalla tehtävä tarkastus, valvontatoimi tai tietojenvaihto voi vaikuttaa haitallisesti pyynnön saaneen jäsenvaltion suvereniteettiin, turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen;
- b) samoja toimia ja henkilöitä koskeva oikeudellinen menettely on jo pantu vireille pyynnön saaneen jäsenvaltion viranomaisissa;
- c) pyynnön saaneessa jäsenvaltiossa on jo annettu samoja henkilöitä ja toimia koskeva lainvoimainen päätös.

Kieltäytyessään yhteistyöstä tai tietojenvaihdosta toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ja annettava mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot asiasta.

37 artikla

Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen

Jos erityisesti tietojenvaihtoa koskeva yhteistyöpyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa, toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää EPV:n apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa EPV voi toimia sille kyseisellä artiklalla annettujen valtuuksien mukaisesti, ja kaikki EPV:n kyseisen artiklan mukaisesti tekemät sitovat päätökset sitovat asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia riippumatta siitä, ovatko nämä toimivaltaiset viranomaiset EPV:n jäseniä.

14 luku

Loppusäännökset

38 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset tämän direktiivin perusteella annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltainen viranomainen voi julkistaa hallinnollisen seuraamuksen, joka määrätään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksytyjen toimenpiteiden rikkomisen johdosta, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

39 artikla

Riitojenratkaisumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **luottosopimuksia koskevien, luotonantajien, luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien** kanssa **aiheutuvien kuluttajariitojen** ratkaisemiseksi tuomioistuinten ulkopuolella vahvistetaan asianmukaiset ja tehokkaat valitus- ja oikeussuojamenettelyt käyttäen tilanteen mukaan jo olemassa olevia elimiä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, **että tällaisia menetteilyjä sovelletaan** luotonantajiin ja luotonvälittäjiin **ja että nimettyjen edustajien toiminta kuuluu niiden soveltamisalaan.**

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava elimiä, jotka ovat vastuussa kuluttajariitojen ratkaisemisesta tuomioistuinten ulkopuolella, tekemään yhteistyötä, **jotta luottosopimuksia koskevat rajatylittävät riidat voidaan ratkaista.**

40 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. **Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.**

2. Siirretään komissiolle ... **päivästä ...kuuta ...** (*) määräämättömäksi ajaksi 14 artiklan 9 kohdassa ja **17 artiklan 8 kohdassa** tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. **Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 14 artiklan 9 kohdassa ja 17 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.**

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa säädöksen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. **Edellä olevien 14 artiklan 9 kohdan ja 17 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos** sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, **että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.**

41 artikla

Direktiivin pakottavuus

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että

- a) kuluttajat eivät voi luopua oikeuksista, jotka kuuluvat heille sen kansallisen lainsäädännön nojalla, joka annetaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- b) niiden tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksymiä säännöksiä ei voida kiertää siten, että **kuluttajat voisivat tämän vuoksi jäädä ilman tämän direktiivin mukaista suojaa**, antamalla sopimukselle erityinen muoto, erityisesti yhdistämällä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia luottosopimuksia luottosopimuksiin, joiden luonne tai tarkoitus tekisi mahdolliseksi välttää **kyseisten säännösten** soveltaminen.

42 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (**). Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

Jos jäsenvaltioiden vahvistamia saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia säännöksiä koskevaan ilmoitukseen liittyvät asiakirjat eivät ole riittäviä siihen, että voitaisiin arvioida kaikilta osin, ovatko mainitut säännökset tämän direktiivin tiettyjen säännösten mukaisia, komissio voi EPV:n pyynnöstä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi tai omasta aloitteestaan pyytää jäsenvaltioita toimittamaan yksityiskohtaisempia tietoja tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä mainittujen säännösten täytäntöönpanosta.

2. **Jäsenvaltioiden** on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä ... päivästä ...kuuta ... (*).

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

43 artikla

Siirtymäsäännökset

1. **Tätä direktiiviä ei sovelleta luottosopimuksiin, jotka on tehty ennen ... päivää ...kuuta ... (**).**

2. **Luotonvälittäjät, jotka jo ennen ... päivää ...kuuta ... (***) harjoittavat 4 artiklan 5 alakohdan mukaista luotonvälitystoimintaa ja joita ei ole vielä hyväksytty kotijäsenvaltiossa siinä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen ehtojen mukaisesti, jolla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, voivat jatkaa tuon toiminnan harjoittamista kansallisen lainsäädännön mukaisesti ... päivään ...kuuta ... (****) saakka. Jos luotonvälittäjä turvautuu tähän poikkeukseen, se voi harjoittaa toimintaansa ainoastaan kotijäsenvaltiossaan, paitsi jos se täyttää myös vastaanottavien jäsenvaltioiden asiaankuuluvat oikeudelliset vaatimukset.**

3. **Luotonantajien, luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien, jotka harjoittavat tällä direktiivillä säänneltyä toimintaa ennen ... päivää ...kuuta ... (****), on noudatettava kansallista lainsäädäntöä, jolla saatetaan 9 artikla osaksi kansallista lainsäädäntöä, viimeistään ... päivästä ...kuuta ... (****).**

44 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio tarkastelee uudelleen **tätä direktiiviä ...päivään ... kuuta ... mennessä (*****).** Uudelleentarkastelussa arvioidaan säännösten tehokkuutta ja asianmukaisuutta kuluttajien ja sisämarkkinoiden kannalta.

Uudelleentarkasteluun sisältyy

- arviointi ESIS-tietosivun **käytöstä sekä** siitä, miten kuluttajat **ovat ymmärtäneet ESIS-tietosivun ja ovatko he olleet** tyytyväisiä **siihen**;
- muiden ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen analysointi;
- luotonvälittäjien ja luotonantajien rajatylittävän liiketoiminnan analysointi;
- sellaisten muiden luotonantajien kuin luottolaitosten markkinakehityksen analysointi, jotka tarjoavat kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia;
- lisätoimenpiteiden tarpeellisuuden arviointi, mukaan luettuna passin käyttöönotto sellaisille muille luotonantajille kuin luottolaitoksille, jotka tarjoavat kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia;
- sen seikan tarkastelu, onko tarpeen säätää **lisä**oikeuksista ja -velvollisuuksista, jotka koskisivat luottosopimusten tekemisen jälkeistä vaihetta;

(*) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(***) **Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.**

(****) **Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.**

(*****) **Tämän direktiivin voimaantulopäivä.**

(*****)**Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- g) arvio siitä, onko tämän direktiivin soveltamisala yhä asianmukainen, ottaen huomioon sen vaikutukset muihin korvaaviin luottotyypeihin;
- h) arvio siitä, tarvitaanko lisätoimenpiteitä varmistamaan kiinteän asunto-omaisuuden muodostamaa vakuutta vastaan myönnettyjen luottosopimusten jäljitettävyys;
- i) arvio kiinteän asunto-omaisuuden hintakehitystä koskevien tietojen saatavuudesta ja näiden tietojen vertailukelpoisuudesta;
- j) arvio siitä, onko edelleen asianmukaista soveltaa direktiiviä 2008/48/EY vakuudettomiin luottoihin, joiden tarkoituksena on kiinteän asunto-omaisuuden kunnostaminen luotolla, jonka kokonaismäärä ylittää kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määritetyn enimmäismäärän;
- k) arvio siitä, ovatko 38 artiklan 2 kohdan mukaista seuraamusten julkistamista koskevat järjestelyt riittävän avoimet;
- l) arvio siitä, ovatko 11 artiklan 6 kohdassa ja 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut varoitukset oikeasuhteisia, ja mahdollisuuksista yhdenmukaistaa edelleen riskivaroituksia.

45 artikla

Vastuullista luotonantoa ja luotonottoa koskevat muut aloitteet

Komissio esittää viimeistään ... päivänä ...kuuta ...(*) kattavan kertomuksen, jossa arvioidaan luottotoimintaan suoraan liittyvästä yksityisestä ylivelkaantumisesta johtuvia laajempia haasteita. Se selvittää myös tarvetta valvoa luottotietorekistereitä ja mahdollisuutta kehittää entistä joustavammat ja luotettavammat markkinat. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

46 artikla

Direktiivin 2008/48/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2008/48/EY 2 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdassa säädetään, tätä direktiiviä sovelletaan sellaisiin vakuudettomiin luottosopimuksiin, joiden tarkoituksena on kiinteän asunto-omaisuuden kunnostaminen luotolla, jonka kokonaismäärä on yli 75 000 euroa.”

47 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

48 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

LIITE I

TODELLISEN VUOSIKORON LASKEMINEN

I. Perusyhtälö, joka osoittaa yhtäältä luoton nostoerien ja toisaalta takaisinmaksujen ja luotosta perittävien maksujen vastaavuuden.

Perusyhtälö, joka määrittelee todellisen vuosikoron ja osoittaa vuositason yhtäläisyyden yhtäältä luoton nostoerien summan nykyarvon ja toisaalta takaisinmaksujen ja maksujen summan nykyarvon välillä, on seuraava:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1+X)^{-s_l}$$

jossa

- X on todellinen vuosikorko
- m on viimeisen nostoeran järjestysnumero
- k on nostoeran numero, joten $1 \leq k \leq m$
- C_k on nostoeran k suuruus
- t_k on vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoeran nostopäivän ja kunkin myöhemmän nostoeran nostopäivän välinen aika, joten $t_1 = 0$
- m' on viimeisen takaisinmaksun tai maksun numero
- l on takaisinmaksun tai maksun numero
- D_l on takaisinmaksun tai maksun suuruus
- s_l on vuosina ja vuosien osina ilmaistu ensimmäisen nostoeran nostopäivän ja kunkin takaisinmaksun tai maksun maksupäivän välinen aika.

Huomautukset:

- a) Osapuolten eri ajankohtina maksamien määrien ei tarvitse olla samansuuruisia, eikä niitä tarvitse maksaa noudattaen samoja maksuvälejä.
- b) Ensimmäinen päivämäärä on ensimmäisen nostoeran nostopäivä.
- c) Laskelmissa käytettävien päivämäärien välinen aika ilmaistaan vuosina ja vuosien osina. Vuodessa on 365 päivää (karkausvuosina 366), 52 viikkoa tai 12 yhtä pitkää kuukautta. Tällaisen kuukauden pituus on 30,41666 päivää (ts. $365/12$) riippumatta siitä, onko kyseessä karkausvuosi.

Jos laskelmissa käytettävien päivämäärien välistä aikaa ei voida ilmaista kokonaislukuna viikkoina, kuukausina tai vuosina, kyseinen aika ilmaistaan näistä ajanjaksoista jonkin kokonaislukuna ja päivien lukumääränä. Jos käytetään päiviä:

- i) lasketaan jokainen päivä, mukaan lukien viikonloput ja pyhäpäivät;
- ii) lasketaan samanpituisia ajankasjoja ja sen jälkeen päiviä taaksepäin ensimmäisen noston päivämäärään asti;
- iii) päivinä ilmoitettavan ajanjakson pituus saadaan jättämällä pois ensimmäinen päivämäärä ja ottamalla mukaan viimeinen päivämäärä; ajanjakson pituus ilmaistaan vuosina jakamalla tämä ajanjakso kokonaisen vuoden päivien lukumäärällä (365 tai 366 päivää), joka on laskettu taaksepäin viimeisestä päivästä edellisen vuoden samaan päivään.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

d) Laskelman tulos ilmoitetaan vähintään yhden desimaalin tarkkuudella. Jos seuraava desimaali on 5 tai suurempi, sitä **edeltävän** desimaalin arvoon lisätään 1.

e) Yhtälö voidaan kirjoittaa toisin käyttäen vain yhtä summaa ja käsitettä "rahavirta" (A_k), joka on positiivinen tai negatiivinen eli vuosina ilmaistuina jaksoina 1– n joko maksettuja tai vastaanotettuja suorituksia, eli:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-k},$$

missä S on nykyarvoiksi muutettujen rahavirtojen saldo. Jos rahavirrat halutaan säilyttää tasapainossa, S :n arvo on nolla.

II. Todellisen vuosikoron laskemisessa käytetyt lisäoletukset

a) Jos luottosopimus antaa kuluttajalle vapauden päättää luoton nostoista, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kerralla ja välittömästi.

b) Jos luottosopimuksessa on sovittu erilaisista nostotavoista, joihin sovelletaan erisuuruisia maksuja tai lainakorkoja, luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kyseisen luottosopimustyyppin yleisimpään nostotapaan sovellettavan suurimman maksun ja lainakoron mukaisesti.

c) Jos luottosopimuksessa annetaan kuluttajalle yleinen vapaus päättää nostotavoista, mutta eri nostotavoissa on **luoton** määrää koskevia ja ajallisia rajoituksia, luoton määrä katsotaan nostettavan aikaisimpana mahdollisena **luottosopi-**muksessa sovittuna ajankohtana ja näiden nostoa koskevien rajoitusten mukaisesti. ■

d) Jos tietyksi ajanjaksoksi tai tietylle määrälle tarjotaan erisuuruisia lainakorkoja ja maksuja, lainakoroksi ja maksuiksi katsotaan korkein lainakorko ja korkeimmat maksut koko luottosopimuksen voimassaoloaikana. ■

e) Sellaisten luottosopimusten, joiden osalta on sovittu kiinteästä luoton korosta alkuvaiheessa, jonka lopussa määritellään uusi lainakorko, jota tämän jälkeen määrääjain mukautetaan sovitun indikaattorin **tai sisäisen viitekoron** mukaisesti, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että kiinteäkorkoisen jakson päätyttyä lainakorko on sama kuin ajankohtana, jolloin todellinen vuosikorko **lasketaan** kyseisenä ajankohtana sovitun indikaattorin arvon **tai sisäisen viitekoron** perusteella **mutta joka ei kuitenkaan ole kiinteää lainakorkoa alhaisempi**.

f) Jos luoton ylärajaa ei ole vielä sovittu, ylärajaksi oletetaan 170 000 euroa. Kun kyse on sellaisista luottosopimuksista, jotka eivät ole ehdollisia velkoja tai takauksia ja joiden tarkoituksena ei ole hankkia tai säilyttää kiinteään omaisuuteen tai maa-alueeseen liittyvää oikeutta, tilinylityksistä, maksuaikakorteista tai luottokorteista, ylärajaksi oletetaan 1 500 euroa.

g) Kun on kyse muista luottosopimuksista kuin i , j , k , l ja m alakohdassa esitetyissä oletuksissa tarkoitetuista tilinylityksistä, tilapäisluotosta, jaetun omistusosuuden luottosopimuksista, ehdollisista veloista tai takauksista ja toistaiseksi voimassa olevista luottosopimuksista:

i) jos kuluttajan suoritettavaksi kuuluvan pääoman takaisinmaksun päivämäärää tai määrää ei voida määrittää, oletuksena on, että takaisinmaksu tapahtuu aikaisimpana luottosopimuksessa mainittuna päivämääränä ja alhaisimman luottosopimuksessa sovitun määrän mukaan;

ii) jos ensimmäisen noston päivämäärän ja kuluttajan suoritettavaksi kuuluvan ensimmäisen maksun päivämäärän välistä aikaa ei voida määrittää, oletuksena on, että se on lyhin ajanjakso.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- h) Jos kuluttajan suoritettavaksi kuuluvan maksun päivämäärää tai määrää ei voida määrittää luottosopimuksen tai g, i, j, k, l ja m alakohdassa esitettyjen oletusten perusteella, oletuksena on, että maksaminen tapahtuu luotonantajan edellyttämien päivämäärien ja ehtojen mukaisesti, ja jos nämä eivät ole tiedossa:
- i) korkomaksut suoritetaan yhdessä pääoman takaisinmaksujen kanssa;
  - ii) muu kuin koroksi luokiteltava kertamaksu suoritetaan luottosopimuksen tekopäivänä;
  - iii) useina maksuina suoritettavat, muut kuin koroksi luokiteltavat maksut suoritetaan säännöllisin väliajoin alkaen pääoman ensimmäisen takaisinmaksuerän päivämäärästä, ja jos tällaisten maksujen määrä ei ole tiedossa, niiden oletetaan olevan samanmääräisiä;
  - iv) loppumaksulla hoidetaan jäljellä olevan lainapääoman sekä koron ja mahdollisten muiden maksujen maksaminen.
- i) Tilinylitysmahdollisuuden osalta luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kokonaisuudessaan ja koko luottosopimuksen voimassaoloajalta. Jos tilinylitysmahdollisuuden voimassaoloaika ei ole tiedossa, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että luoton voimassaoloaika on kolme kuukautta.
- j) Tilapäisluoton osalta luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kokonaisuudessaan ja koko luottosopimuksen voimassaoloajalta. Jos luottosopimuksen voimassaoloaika ei ole tiedossa, todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että luoton voimassaoloaika on 12 kuukautta.
- k) Kun on kyse toistaiseksi voimassa olevista luottosopimuksista, jotka eivät ole tilinylitysmahdollisuuksia ja tilapäisluottoja, oletetaan, että:
- i) luottosopimusten osalta, joiden tarkoituksena on kiinteään omaisuuteen liittyvien oikeuksien hankkiminen tai säilyttäminen, luotto myönnetään 20 vuoden ajaksi alkaen ensimmäisen noston päivämäärästä ja että kuluttajan suorittamalla loppumaksulla hoidetaan jäljellä olevan lainapääoman sekä koron ja mahdollisten muiden maksujen maksaminen; kun kyse on luottosopimuksista, joiden tarkoituksena ei ole kiinteään omaisuuteen liittyvien oikeuksien hankkiminen tai säilyttäminen tai jotka nostetaan maksuaikakorteilla tai luotokorteilla, tämä ajanjakso on yksi vuosi;
  - ii) kuluttaja maksaa luoton pääoman takaisin samanmääräisinä kuukausimaksuina, joista ensimmäinen suoritetaan kuukauden kuluttua ensimmäisen noston päivämäärästä. Tapauksissa, joissa pääoma on maksettava takaisin kokonaisuudessaan yhdessä erässä kunkin maksuajan aikana, kuluttajan myöhemmin tekemien nostojen ja koko pääoman takaisinmaksujen oletetaan tapahtuvan yhden vuoden kuluessa. Korkoja ja muita maksuja sovelletaan kyseisten nostojen ja pääoman takaisinmaksujen mukaisesti ja luottosopimuksessa sovitulla tavalla.
- Tätä kohtaa sovellettaessa tarkoitetaan toistaiseksi voimassa olevalla luottosopimuksella luottosopimusta, jolla ei ole kiinteää luottoaikaa ja joka sisältää luotot, jotka on maksettava takaisin kokonaisuudessaan tietyn ajanjakson kuluessa tai sen jälkeen mutta jotka voidaan takaisinmaksamisen jälkeen nostaa uudelleen.
- l) Kun kyse on ehdollisista veloista tai takauksista
- i) luoton kokonaismäärä katsotaan nostettavan kokonaisuudessaan yhtenä summana aikaisempina seuraavista ajankohdista:
    - a) viimeisenä sen luottosopimuksen mukaan sallittuna nostopäivänä, joka on ehdollisen sitoumuksen tai takauksen mahdollinen peruste; tai
    - b) jos kyse on jatkuvasta luottosopimuksesta, sopimuksen uudistamista edeltävän alkuvaiheen lopussa.
- m) Kun kyse on jaetun omistussuuden luottosopimuksista:
- i) kuluttajien suorittamien maksujen katsotaan tapahtuvan aina viimeisenä luottosopimuksen mukaan sallittuna päivämääränä;

Tiistai 10. syyskuuta 2013

ii) jaetun omistusosuuden luottosopimuksen vakuutena olevan kiinteän omaisuuden arvon prosenttimääräisen nousun ja sopimuksessa mahdollisesti mainitun inflaatioindeksin tason oletetaan olevan yhtä suuri kuin keskuspankin senhetkinen inflaatiotavoite tai sen jäsenvaltion inflaatioaste, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee luottosopimuksen tekohetkellä, sen mukaan, kumpi näistä on suurempi, taikka 0 prosenttia, jos nämä arvot ovat negatiivisia.

LIITE II

Eurooppalainen standardoitu tietosivu (ESIS)

A OSA

ESIS-tietosivun tekstin on oltava tämän mallin mukainen. Hakasulkeissa olevat maininnat on korvattava vastaavilla tiedoilla. ESIS-tietosivun täyttöohjeet **luotonantajaa tai tapauksen mukaan luotonvälittäjää varten** esitetään B osassa.

Luotonantajan on annettava tiedot, joita pyydetään maininnalla ”tarvittaessa” varustetuissa kohdissa, jos tiedoilla on merkitystä luottosopimuksen kannalta, tai poistettava tiedot tai koko kohta, jos tiedoilla ei ole merkitystä kyseisen sopimuksen kannalta (esimerkiksi siinä tapauksessa, ettei asianomaista kohtaa sovelleta). Jos koko kohta poistetaan, ESIS-tietosivun kohtien numerointi on mukautettava vastaavasti.

Jäljempänä olevat **tiedot** on esitettävä yhdessä asiakirjassa. Käytetyn kirjasinlajin on oltava selvästi luettavissa. Tiedot, joita on korostettava, esitetään lihavoituina, varjostettuina tai käyttämällä suurempaa kirjasinkokoa. **Kaikki asiaankuuluvat riskiarvotukset on esitettävä käyttämällä korostusta.**

ESIS-tietosivun malli

(Johdanto)
<p>Tämä asiakirja on laadittu [päivämäärä] seuraavalle henkilölle: [kuluttajan nimi].</p> <p>Tämä asiakirja on laadittu tähän mennessä antamienne tietojen sekä rahoitusmarkkinoilla vallitsevan tilanteen perusteella.</p> <p>Jäljempänä olevat tiedot ovat voimassa [voimassaoloaika] saakka, (tarvittaessa) paitsi tiedot korkotasosta ja kustannuksista. Mainitun päivän jälkeen tiedot voivat muuttua markkinatilanteen mukaisesti.</p> <p>(Tarvittaessa) Tämä asiakirja ei velvoita [luotonantajan nimi] myöntämään teille lainaa.</p>
1. Luotonantaja
<p>[Nimi]</p> <p>[Puhelinnumero]</p> <p>[Käyntiosoite]</p> <p>(Valinnainen) [Sähköpostiosoite]</p> <p>(Valinnainen) [Faksinumero]</p> <p>(Valinnainen) [internetiosoite]</p> <p>(Valinnainen) Yhteyshenkilö/-piste</p> <p>(Tarvittaessa tiedot mahdollisista neuvontapalveluista:) [(Olemme arvioineet tarpeenne ja tilanteenne ja suosittelemme, että otatte tämän luoton. / Emme suosittele teille mitään tiettyä luottotyyppiä. Joihinkin kysymyksiin antamienne vastausten perusteella annamme kuitenkin teille tietoja tästä luotosta, jotta voitte tehdä oman valintanne.)]</p>

Tiistai 10. syyskuuta 2013

2. (Tarvittaessa) Luotonvälittäjä:

[Nimi]

[Puhelinnumero]

[Käyntiosoite]

(Valinnainen) [Sähköpostiosoite]

(Valinnainen) [Faksinumero]

(Valinnainen) [internetosoite]

(Valinnainen) Yhteyshenkilö/-piste

(Tarvittaessa [tiedot mahdollisista neuvontapalveluista]) [(Olemme arvioineet tarpeenne ja tilanteenne ja suosittelemme, että otatte tämän luoton. / Emme suosittele teille mitään tiettyä luottotyyppiä. Joihinkin kysymyksiin antamienne vastausten perusteella annamme kuitenkin teille tietoja tästä luotosta, jotta voitte tehdä oman valintanne.)]

[Palkkio]

3. Lainan pääominaisuudet

Lainan määrä ja valuutta: [arvo] [valuutta]

(Tarvittaessa) Tämän lainan valuuttana ei ole [luotonottajan kansallinen valuutta].

(Tarvittaessa) Lainanne arvo [luotonottajan kansallisena valuuttana] saattaa muuttua.

(Tarvittaessa) Esimerkiksi siinä tapauksessa, että [luotonottajan kansallisen valuutan] arvo laskee 20 prosentilla suhteessa [luoton valuuttaan], lainanne arvo kasvaa yhteensä [lisätään määrä luotonottajan kansallisena valuuttana]. Se voi kuitenkin olla tätä suurempi, jos [luotonottajan kansallisen valuutan] arvo laskee yli 20 prosenttia.

(Tarvittaessa) Lainanne enimmäisarvo on [lisätään määrä luotonottajan kansallisena valuuttana]. (Tarvittaessa) Saatte varoituksen, jos lainan määrä nousee [lisätään määrä lainanottajan kansallisena valuuttana]. (Tarvittaessa) Teillä on oikeus [lisätään oikeus neuvotella uudelleen valuuttalaina tai oikeus muuntaa laina [asianomaiseksi valuutaksi] ja sen edellytykset].

Laina-aika: [laina-aika]

[Lainatyyppi]

[Sovellettava korkotyyppi]

Maksettava kokonaismäärä:

Tämä tarkoittaa, että Teidän on maksettava takaisin [määrä] jokaista lainattua [valuuttayksikkö] kohti.

(Tarvittaessa) [Tämä on laina/lainanosa], josta maksetaan ennen eräntymistä ainoastaan korot. Laina-ajan päättyessä teillä on yhä [lainan määrä, josta on suoritettu vain korkoja] suuruinen velka.

(Tarvittaessa) Omaisuuden arvo, jota on käytetty tämän tietosivun laatimisessa: [lisätään määrä]

(Tarvittaessa) Suurin mahdollinen lainan määrä suhteessa omaisuuden arvoon [lisätään aste] tai Omaisuuden vähimmäisarvo, jota kyseisen määrän lainaaminen edellyttää [lisätään määrä].

(Tarvittaessa) [Vakuus]

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4. Korko ja muut kustannukset

Todellisella vuosikorolla tarkoitetaan vuosikorkona ilmaistuja lainan kokonaiskustannuksia. Todellisen vuosikoron perusteella on helpompi verrata eri tarjouksia.

Lainanne sovellettava todellinen vuosikorko on [todellinen vuosikorko].

Se koostuu seuraavista osatekijöistä:

Korko [arvo prosentteina, tai tapauksesta riippuen viitekorko ja luotonantajan marginaalin prosenttiarvo]

[Todellisen vuosikoron muut osatekijät]

Kertaluonteiset kustannukset

(Tarvittaessa) Teidän on maksettava lainan rekisteröimismaksu. [Lisätään maksun määrä, jos se on tiedossa, tai sen laskemisperusteet.]

Määräajoin maksettavat kustannukset

(Tarvittaessa) Todellinen vuosikorko lasketaan käyttämällä korkoa koskevia oletuksia.

(Tarvittaessa) Koska lainanne [osa lainastanne] on vaihtuvakorkoinen laina [vaihtuvakorkoista lainaa], sen todellinen vuosikorko voi poiketa ilmoitetusta todellisesta vuosikorosta, jos lainanne korko muuttuu. Jos korko esimerkiksi nousee [B osassa kuvattu tapaus], todellinen vuosikorko saattaa nousta [lisätään tapausta vastaava todellinen vuosikorko].

(Tarvittaessa) Kehotamme Teitä ottamaan huomioon, että tämä todellinen vuosikorko lasketaan olettaen, että korko pysyy alkuvaiheessa vahvistetulla tasolla koko sopimuskauden.

(Tarvittaessa) Seuraavat kustannukset eivät ole luotonantajan tiedossa eikä niitä sen vuoksi ole sisällytetty todelliseen vuosikorkoon: [Kustannukset]

(Tarvittaessa) Teidän on maksettava lainan rekisteröimismaksu.

Pyydämme Teitä ottamaan huomioon myös kaikki muut lainaan liittyvät verot ja kustannukset.

5. Maksuväli ja maksuerien lukumäärä

Maksuväli: [maksuväli]

Maksuerien lukumäärä: [lukumäärä]

Tiistai 10. syyskuuta 2013

6. Kunkin maksuerän suuruus:

[suuruus] [valuutta]

Tulonne voivat muuttua. Kehotamme pohtimaan, voitteko edelleen suoriutua [maksuväli] välein suoritettavista maksueristänne myös siinä tapauksessa, että tulonne pienenevät.

(Tarvittaessa) Koska [lainastanne/osasta lainanne] maksetaan ennen erääntymistä ainoastaan korot, Teidän on huolehdittava erillisistä järjestelyistä maksaaksenne [lisätään lainan määrä, josta on suoritettu vain korkoja] lainajan päätyttyä. Muistakaa lisätä tähän maksuerään mahdolliset lisämaksut, jotka Teidän on suoritettava.

(Tarvittaessa) [Lainanne/Lainanne osan] korko voi muuttua. Tämä merkitsee sitä, että maksuerienne summa voi nousta tai laskea. Jos korko esimerkiksi nousee [B osassa kuvattu tapaus], maksueränne saattaa nousta [lisätään tapausta vastaava maksuerän summa].

(Tarvittaessa) Maksettavan määrän arvo [luotonottajan kansallisena valuuttana] kullakin [maksuvälillä] voi muuttua. (Tarvittaessa) Maksunne saattavat nousta [lisätään enimmäismäärä luotonottajan kansallisena valuuttana] kullakin [lisätään jakso]. (Tarvittaessa) Esimerkiksi siinä tapauksessa, että [luotonottajan kansallisen valuutan] arvo laskee 20 prosentilla suhteessa [luoton valuuttaan], Teidän on maksettava lisää [lisätään määrä luotonottajan kansallisena valuuttana] kullakin [lisätään jakso]. Maksunne voivat nousta tätä enemmän.

(Tarvittaessa) Vaihtokurssina, jonka mukaan [luoton valuutta] määräinen maksueränne muutetaan [luotonottajan kansallinen valuutta] määräiseksi, käytetään kurssia, jonka [vaihtokurssin julkaiseva laitos] julkaisee [päivämäärä] tai se lasketaan [päivämäärä] käyttäen [lisätään vertailukohdan tai laskentamenetelmän nimi].

(Tarvittaessa) [Yksityiskohtaiset tiedot kytkeytyneenä tarjottavista säästötuotteista, lykättyyn koronmaksuun perustuvista lainoista].

7. (Tarvittaessa) Havainnollinen maksuerätaulukko

Tässä taulukossa esitetään, kuinka suuri määrä on maksettava joka [maksuväli].

Maksuerät (sarake [sarakkeen nro]) koostuvat maksettavasta korosta (sarake [sarakkeen nro]), tarvittaessa lainan lyhennyksestä (sarake [sarakkeen nro]) ja tarvittaessa muista kustannuksista (sarake [sarakkeen nro]). (Tarvittaessa) Sarakkeessa "Muut kustannukset" esitetään seuraavat kustannukset: [luettelo kustannuksista]. Jäljellä olevalla pääomalla (sarake [sarakkeen numero]) tarkoitetaan lainan määrää, joka jää maksettavaksi kunkin maksuerän jälkeen.

[Taulukko]

8. Muut velvoitteet

Jotta luotonottajaan voidaan soveltaa tässä asiakirjassa ilmoitettuja ehtoja, hänen on noudatettava seuraavia velvoitteita.

[Velvoitteet]

(Tarvittaessa) Kehotamme Teitä ottamaan huomioon, että tässä asiakirjassa kuvatut lainaehdot (korko mukaan luettuna) voivat muuttua, jos näitä velvoitteita ei noudateta.

(Tarvittaessa) Kehotamme Teitä ottamaan huomioon mahdolliset seuraukset, joita voi aiheutua lainaan liittyvien lisäpalvelujen päättymisestä myöhemmässä vaiheessa:

[Seuraukset]

Tiistai 10. syyskuuta 2013

9. Ennenaikainen takaisinmaksu

Teillä on mahdollisuus maksaa tämä laina ennenaikaisesti takaisin joko kokonaan tai osittain.

(Tarvittaessa) [Ehdot]

(Tarvittaessa) Luoton ennenaikaisesta takaisinmaksusta perittävä maksu: [lisätään määrä tai, ellei se ole mahdollista, laskentamenetelmä]

(Tarvittaessa) Jos päätätte maksaa tämän lainan ennenaikaisesti takaisin, pyydämme Teitä ottamaan meihin yhteyttä, jotta voimme vahvistaa ennenaikaisesta takaisinmaksusta perittävän maksun tarkan määrän kyseisenä ajankohtana.

10. Muuttuvat ominaisuudet

(Tarvittaessa) [Tietoja siirto-oikeudesta/sijaantulo-oikeudesta] Teillä on mahdollisuus siirtää tämä laina toiselle [luotonantajalle] [tai] toiseen [omaisuuteen]. [Lisätään ehdot]

(Tarvittaessa) Teillä ei ole mahdollisuutta siirtää tätä lainaa toiselle [luotonantajalle] [tai] toiseen [omaisuuteen].

(Tarvittaessa) Lisäominaisuudet: [lisätään selitys B osassa luetelluista lisäominaisuuksista ja valinnaisesti muista ominaisuuksista, joita luotonantaja mahdollisesti tarjoaa luottosopimuksen osana ja joita ei mainita aikaisemmissa kohdissa].

11. Muut luotonottajan oikeudet

(Tarvittaessa) Teillä on [harkinta-ajan pituus] [harkinta-ajan alkamishetkestä] harkita, sitoudutteko ottamaan tämän lainan. (Tarvittaessa) Kun olette vastaanottanut luotonantajalta luottosopimuksen, voitte hyväksyä sen vasta [harkinta-ajan pituus] kuluttua.

(Tarvittaessa) Teillä on oikeus peruuttaa sopimus [peruuttamisajan pituus] kuluessa [peruuttamisajan alkamishetkestä]. [Ehdot] [Lisätään menettely]

(Tarvittaessa) Saatatte menettää oikeuden peruuttaa sopimus, jos kyseisen ajan kuluessa ostate tai myytte omaisuuden, joka liittyy tähän luottosopimukseen.

(Tarvittaessa) Jos päätätte käyttää oikeuttanne peruuttaa [luottosopimus], pyydämme Teitä tarkistamaan, sitovatko Teitä edelleen [8 kohdassa tarkoitettut] muut lainaan liittyvät velvoitteet [mukaan lukien lainaan liittyvät lisäpalvelut].

12. Valitukset

Jos haluatte esittää valituksen, ottakaa yhteyttä [lisätään sisäinen yhteyspiste tai menettelystä tietoa antava lähde].

(Tarvittaessa) Valituksen käsittelyyn varattu enimmäisaika [ajanjakso]

[(Tarvittaessa) Jos emme käsittele valitustanne Teitä tyydyttävällä tavalla,] voitte ottaa yhteyttä myös [lisätään tuomioistuimen ulkopuolisen valitus- ja oikeussuojaelimen nimi] (tarvittaessa) tai voitte ottaa yhteyttä FIN-NET-riitojenratkaisuverkostoon saadaksenne maanne vastaavan elimen tiedot.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

<p>13. Lainaan liittyvien sitoumusten laiminlyöminen: luotonottajalle koituvat seuraukset</p>
<p>[Laiminlyöntityypit] [Taloudelliset ja/tai oikeudelliset seuraukset] Jos teillä on vaikeuksia maksaa [maksuväli] välein suoritettavia maksujanne, ottakaa meihin välittömästi yhteyttä, jotta voimme etsiä mahdollisia ratkaisuja. (Tarvittaessa) Kotinne voidaan viimeisenä keinona ulosmitata, jos laiminlyötte maksunne.</p>
<p>(Tarvittaessa) 14. Lisätiedot ■</p>
<p>(Tarvittaessa) [Luottosopimukseen sovellettava laki]. (Kun luotonantajan käyttämä kieli poikkeaa ESIS-lomakkeen kielestä) Tiedot ja sopimusehdot toimitetaan [kielellä]. Jos annatte suostumuksenne, aiomme käyttää viestinnässä luottosopimuksen voimassaoloaikana [kieltä/kieliä]. [Lisätään tieto kuluttajan oikeudesta saada luottosopimuksen luonnos tai tarvittaessa mahdollisuudesta saada se]</p>
<p>15. Valvontaviranomainen</p>
<p>Luotonantajaa valvoo [valvontaviranomais(t)en nimi/nimet ja internetosoite/-osoitteet] (Tarvittaessa) Tätä luotonvälittäjää valvoo [valvontaviranomaisen nimi ja internetosoite]</p>

B OSA

ESIS-tietosivun täydennysohjeet

ESIS-tietosivua täydennettäessä on noudatettava jäljempänä olevia **vähimmäisohjeita**. **Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kehittää edelleen tai tarkentaa ESIS-tietosivun täydennysohjeita.**

Kohta ”Johdanto”

- 1) Voimassaoloaika on tuotava selvästi esiin korostamalla sitä asianmukaisesti. **Tässä kohdassa ”voimassaoloajalla” tarkoitetaan ajanjaksoa, jona ESIS-tietosivun sisältämät tiedot, esimerkiksi lainakorko, pysyvät muuttumattomina ja jona tiedot ovat voimassa, mikäli luotonantaja päättää myöntää luoton tuon ajanjakson kuluessa. Mikäli sovellettava lainakorko ja muut kustannukset määräytyvät asiaan liittyvien joukkovelkakirjojen myynnin tulosten mukaan, lopullinen lainakorko ja muut kustannukset voivat poiketa tietosivulla ilmoitetuista. Yksinomaan tällaisissa tapauksissa on asetettava ehdoksi, että voimassaoloaikaa ei sovelleta lainakorkoon ja muihin kustannuksiin lisäämällä sanat ”korkoa ja muita kustannuksia lukuun ottamatta”.**

Kohta ”1. Luotonantaja”

- 1) Luotonantajan nimellä, puhelinnumerolla ja käyntiosoitteella ■ tarkoitetaan **yhteystietoja, joita kuluttaja voi käyttää myöhemmissä yhteydenotoissa.**
- 2) **Sähköpostiosoitteen, faksinumeron, internetosoitteen ja** yhteyshenkilön/**-pisteen** ilmoittaminen on valinnaista.
- 3) Jos luottosopimusta tarjotaan etämyynnissä, luotonantajan on tarvittaessa ilmoitettava direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan mukaisesti sellaisen edustajansa nimi ja käyntiosoite, joka toimii **kuluttajan** asuinjäsenvaltiossa. Luotonantajan edustajan puhelinnumeron, sähköpostiosoitteen ja internetosoitteen ilmoittaminen on valinnaista.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 4) Jos 2 kohtaa ei sovelleta, luotonantajan on A osan muotoilua käyttäen ilmoitettava kuluttajalle, tarjotaanko neuvontapalveluja ja millä perusteella niitä mahdollisesti tarjotaan.

(Tarvittaessa) Kohta "2. Luotonvälittäjä"

Jos luotonvälittäjä antaa kuluttajalle tuotetiedot, kyseisen välittäjän on sisällytettävä niihin seuraavat tiedot:

- 1) Luotonvälittäjän nimellä, puhelinnumerolla ja käyntiosoitteella tarkoitetaan yhteystietoja, joita kuluttaja voi käyttää myöhemmissä yhteydenotoissa.
- 2) Sähköpostiosoitteen, faksinumeron, internetosoitteen ja yhteys henkilön ilmoittaminen on valinnaista.
- 3) Luotonvälittäjän on A osan muotoilua käyttäen ilmoitettava kuluttajalle, tarjotaanko neuvontapalveluja ja millä perusteella niitä mahdollisesti tarjotaan.
- 4) Selvitys siitä, miten luotonvälittäjälle maksetaan palkkio. Jos luotonvälittäjä saa välityspalkkion luotonantajalta, on ilmoitettava palkkion määrä ja luotonantajan nimi, mikäli se poikkeaa 1 kohdassa ilmoitetusta.

Kohta "3. Lainan pääominaisuudet"

- 1) Tässä kohdassa on selitettävä selkeästi luoton pääominaisuudet, myös arvo ja valuutta sekä lainakorkoon liittyvät mahdolliset riskit, myös 8 kohdassa tarkoitetut, ja lainan lyhennysaikataulu.
- 2) Jos laina on muuna valuuttana kuin kuluttajan kansallisena valuuttana, luotonantajan on ilmoitettava, että kuluttaja saa säännönmukaisesti varoituksen ainakin silloin, kun vaihtokurssi vaihtelee yli 20 prosenttia, tarvittaessa oikeudesta muuntaa luottosopimuksen valuutta tai mahdollisuudesta neuvotella ehdot uudelleen ja muista kuluttajan käytettävissä olevista järjestelyistä, joilla kuluttaja voi rajoittaa vaihtokurssiriskille altistumistaan. Jos luottosopimuksessa on vaihtokurssiriskin rajoittamista koskeva ehto, luotonantajan on ilmoitettava enimmäismäärä, jonka kuluttaja voisi joutua maksamaan takaisin. Jos luottosopimuksessa ei ole ehtoa, jolla kuluttajalle aiheutuva vaihtokurssiriski rajoitetaan alle 20 prosentin kurssivaihteluun, luotonantajan on havainnollistettava, miten kuluttajan kansallisen valuutan arvon 20 prosentin lasku suhteessa luoton valuuttaan vaikuttaa luoton arvoon.
- 3) Luottoaika on **ilmaistava** asianmukaisimmalla tavalla joko vuosina tai kuukausina. Jos luottoaika voi vaihdella sopimuksen **voimassaoloaikana**, luotonantajan on selitettävä, milloin ja millaisin ehdoin näin voi tapahtua. **Jos luotto on voimassa toistaiseksi, esimerkiksi vakuudellisen luottokortin tapauksessa, luotonantajan on mainittava tämä selvästi.**
- 4) **Luottotyyppi on ilmoitettava selvästi (esim. kiinnitysluotto, asuntolaina, vakuudellinen luottokortti).** Luottotyypin kuvauksessa on todettava selvästi, miten pääoma ja korko on maksettava takaisin luoton voimassaoloaikana (**lyhennysaikataulu**), ja **täsmennettävä selvästi, perustuuko luottosopimus pääomalyhennyksiin vai pelkkien korkomaksujen suorittamiseen vai näiden molempien yhdistelmään.**
- 5) **Jos koko luotto tai sen osa on pelkkien korkomaksujen suorittamiseen perustuva luotto, tämän kohdan loppuun lisätään näkyvästi tätä koskeva selkeä lausuma käyttäen A osan sanamuotoa.**
- 6) Tässä kohdassa on selitettävä, onko **lainakorko** kiinteä vai vaihtuva, ja ilmoitettava tarvittaessa jaksot, joina lainakorko pysyy kiinteänä, sekä lainakoron tarkistusten tiheys ja lainakoron vaihtelulle mahdollisesti asetetut rajat, kuten ylä- ja alarajat.

Lainakoron tarkistuksessa käytettävä kaava ja sen osatekijät (esim. viitekorko ja korkomarginaali) on selitettävä. Luotonantajan on ilmoitettava, **esimerkiksi antamalla internetosoite**, mistä voi saada lisätietoja kaavassa käytetyistä indekseistä ja koroista, **kuten euribor-korosta tai keskuspankin viitekorosta.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 7) Jos eri tilanteissa sovelletaan erilaisia lainakorkoja, tiedot on annettava kaikista sovellettavista koroista.
- 8) "Maksettava kokonaismäärä" vastaa kuluttajan maksettavaksi tulevaa kokonaismäärää. Se esitetään luoton määrän ja kuluttajalle aiheutuvien luoton kokonaiskustannusten yhteenlaskettuna summana. Jos lainakorko ei ole kiinteä sopimuksen koko voimassaoloajan, on tuotava korostetusti esiin, että määrä on ohjeellinen ja saattaa vaihdella erityisesti lainakoron vaihtelun mukaan.
- 9) Jos luoton vakuutena on kiinnitys kiinteään omaisuuteen tai muu vastaava vakuus taikka kiinteään omaisuuteen liittyvä oikeus, luotonantajan on huomautettava tästä kuluttajalle. Luotonantajan on tarvittaessa ilmoitettava kiinteän omaisuuden tai muun tämän tietosivun laatimisessa käytetyn vakuuden arvioitu arvo.
- 10) Luotonantajan on tarvittaessa ilmoitettava joko:
- a) "suurin saatavilla oleva lainan määrä suhteessa omaisuuden arvoon", ilmoittaen luototusasteen. Tätä koskevaan tietoon on liitettävä konkreettinen esimerkki enimmäismäärästä, joka voidaan lainata tiettyä omaisuuden arvoa kohti; tai
- b) "omaisuuden vähimmäisarvo, jota kyseessä olevan määrän lainaaminen edellyttää".
- 11) Jos luotot ovat moniosaisia luottoja (esimerkiksi osa lainasta kiinteäkorkoista, osa vaihtuvakorkoista), tämä on otettava huomioon luottotyypistä annettavissa tiedoissa, ja tiedot on annettava kustakin luoton osasta.

Kohta "4. Korko ja muut kustannukset"

- 1) Maininta "korko" vastaa lainakorkoa tai -korkoja.
- 2) Lainakorko on ilmoitettava prosenttiarvona. Jos lainakorko on vaihteleva ja se perustuu viitekorkoon, luotonantaja voi ilmoittaa lainakoron ilmoittamalla viitekoron ja luotonantajan korkomarginaalin prosenttiarvon. Luotonantajan on kuitenkin ilmoitettava se viitekoron arvo, joka on voimassa ESIS-tietosivun julkaisupäivänä.

Jos lainakorko on vaihtuva, tiedoissa on ilmoitettava: a) todellisen vuosikoron laskennassa käytetyt oletukset; b) tarvittaessa sovellettavat ylä- ja alarajat ja c) varoitus siitä, että vaihtelu voi vaikuttaa todellisen vuosikoron todelliseen tasoon. Kuluttajan huomion kiinnittämiseksi varoituksessa käytetyn kirjasinkoon on oltava suurempi ja sen on oltava näkyvästi esillä ESIS-tietosivulla. Varoituksen lisäksi on annettava havainnollinen esimerkki todellisesta vuosikorosta. Jos lainakorolla on yläraja, esimerkissä on oletettava, että lainakorko nousee ensimmäisen tilaisuuden tullen luottosopimuksen mukaiselle korkeimmalle tasolle. Ellei ylärajaa ole, esimerkissä on havainnollistettava todellinen vuosikorko korkeimmalla lainakorolla vähintään viimeisten 20 vuoden aikana, tai jos lainakoron laskemisen perustana olevia tietoja ei ole käytettävissä 20 vuoden ajalta, pisin kausi, jolta kyseiset tiedot ovat saatavilla, tarvittaessa lainakoron laskemiseen käytetyn ulkoisen viitekoron korkeimman arvon perusteella tai, jos luotonantaja ei käytä ulkoista viitekorkoa, toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n määrittelemän vertailuarvon korkeimman arvon perusteella. Tätä vaatimusta ei sovelleta luottosopimukseen, joissa lainakorko on kiinteä usean vuoden pituisen merkittävän alkuvaiheen aikana, minkä jälkeen kiinteä lainakorko voidaan vahvistaa uudeksi ajanjaksoksi luotonantajan ja kuluttajan välisten neuvottelujen seurauksena. Niiden luottosopimusten osalta, joissa lainakorko on kiinteä usean vuoden pituisen merkittävän alkuvaiheen aikana, minkä jälkeen kiinteä lainakorko voidaan vahvistaa uudeksi ajanjaksoksi luotonantajan ja kuluttajan välisten neuvottelujen seurauksena, tietoihin on sisällyttävä varoitus siitä, että todellinen vuosikorko lasketaan alkuvaiheen lainakoron perusteella. Varoituksen lisäksi on annettava toinen havainnollinen esimerkki todellisesta vuosikorosta, joka on laskettu 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos luotot ovat moniosaisia luottoja (esimerkiksi samanaikaisesti osa luotosta kiinteäkorkoista, osa vaihtuvakorkoista), tiedot on annettava kustakin luoton osasta.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 3) Kohdassa ”Todellisen vuosikoron muut osatekijät” on lueteltava kaikki muut todelliseen vuosikorkoon sisältyvät kustannukset, mukaan lukien kertaluonteiset kustannukset, kuten hallinnolliset maksut, sekä säännölliset kustannukset, kuten vuotuiset hallintokulumaksut. Luotonantajan on lueteltava kaikki kustannukset luokittain (kertaluonteisesti maksettavat kustannukset, maksueriin sisältyvät säännöllisesti maksettavat kustannukset ja maksueriin kuulumattomat säännöllisesti maksettavat kustannukset) ja ilmoitettava niiden suuruus sekä täsmennettävä, kenelle ja milloin ne on maksettava. Tähän ei tarvitse sisällyttää sopimusvelvollisuuksien rikkomisesta aiheutuvia kustannuksia. Jos kustannusten suuruus ei ole tiedossa, luotonantajan on ilmoitettava ohjeellinen määrä tai, jos tämä ei ole mahdollista, osoitettava, miten kyseinen määrä lasketaan, ja korostettava esitetyn määrän olevan vain ohjeellinen. Jos tiettyjä kustannuksia ei ole sisällytetty todelliseen vuosikorkoon siitä syystä, ettei luotonantaja tiedä niiden määrää, tämä seikka on tuotava korostetusti esiin.

Jos kuluttaja on ilmoittanut luotonantajalle yhdestä tai useammasta haluamansa luoton osatekijästä, kuten luottosopimuksen kestosta ja luoton kokonaismäärästä, luotonantajan on mahdollisuuksien mukaan otettava nämä osatekijät huomioon; jos luottosopimuksessa on sovittu eri luotonnostotavoista, joihin sovelletaan erisuuruisia maksuja tai lainakorkoja, ja jos luotonantaja soveltaa liitteessä I olevan II osan mukaisia oletusarvoja, luotonantajan on ilmoitettava, että muut luotonnostojärjestelyt voivat tämällytyypisessä luottosopimuksessa johtaa suurempaan todelliseen vuosikorkoon. Jos todellisen vuosikoron laskennassa käytetään luotonnostoa koskevia ehtoja, luotonantajan on tuotava korostettuna esiin maksut, jotka liittyvät sellaisiin muihin luotonnostomekanismeihin, joita ei välttämättä ole käytetty todellisen vuosikoron laskennassa.

- 4) Jos kiinnityksen tai muun vastaavan vakuuden rekisteröinnistä peritään maksu, siitä ja maksun määrästä on ilmoitettava tässä kohdassa. Ellei maksun määrää ole mahdollista ilmoittaa, on ilmoitettava sen määrittämiseen käytettävä peruste. Jos maksut ovat tiedossa ja ne on sisällytetty todelliseen vuosikorkoon, maksun olemassaolo ja määrä on ilmoitettava kohdassa ”Kertaluonteiset kustannukset”. Jos maksujen määrä ei ole luotonantajan tiedossa, minkä vuoksi niitä ei ole sisällytetty todelliseen vuosikorkoon, maksun olemassaolo on mainittava selkeästi niiden kustannusten luettelossa, jotka eivät ole luotonantajan tiedossa. Kummassakin tapauksessa asianmukaisessa otsikossa on käytettävä A osan vakiomuotoilua.

Kohta ”5. Maksuväli ja maksuerien lukumäärä”

- 1) Jos maksuerät on **suoritettava** säännöllisesti, on ilmoitettava maksuväli (esimerkiksi yksi kuukausi). Jos maksuväli vaihtelee, sen vaihtelu on selitettävä selkeästi kuluttajalle.
- 2) Maksuerien lukumäärä on ilmoitettava koko luottoajalta.

Kohta ”6. Kunkin maksuerän suuruus”

- 1) Luoton valuutta **ja maksuerien valuutta** on ilmoitettava selvästi.
- 2) Jos maksuerien suuruus voi vaihdella luoton voimassaoloaikana, luotonantajan on ilmoitettava, kuinka kauan maksuerän suuruus säilyy **muuttumattomana** luoton nostosta ja milloin ja miten usein sitä muutetaan myöhemmin.
- 3) Jos **koko luotto tai sen osa on pelkkien korkomaksujen suorittamiseen perustuva luotto, tämän kohdan loppuun lisätään näkyvästi asiaa koskeva lausuma käyttäen A osan sanamuotoa.**

Jos kuluttajan edellytetään ottavan sidottu säästötuote edellytyksenä sille, että hänelle myönnetään pelkkien korkomaksujen suorittamiseen perustuva luotto, jonka vakuutena on kiinnitys tai muu vastaava vakuus, on ilmoitettava kaikkien tätä tuotetta koskevien maksujen määrä ja suorittamistiheys.

- 4) Jos lainakorko on vaihtuva, tietoihin on sisällytettävä asiaa koskeva lausuma käyttäen A osan sanamuotoa ja esimerkki maksuerien enimmäismäärästä. Jos korolla on yläraja, esimerkissä on osoitettava maksuerien määrä siinä tapauksessa, että lainakorko nousee ylärajalle. Ellei ylärajaa ole, on annettava esimerkki pahimmasta mahdollisesta tapauksesta ja esitettävä maksuerien taso korkeimmalla lainakorolla viimeisten 20 vuoden aikana tai, jos lainakoron laskemisen perustana olevia tietoja ei ole käytettävissä 20 vuoden ajalta, pisimmältä kaudelta, jolta kyseiset tiedot ovat saatavilla, tarvittaessa lainakoron laskemiseen käytetyn ulkoisen viitekoron korkeimman arvon perusteella tai, jos luotonantaja ei käytä ulkoista viitekorkoa, toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n määrittelemän vertailuarvon korkeimman arvon perusteella. Tätä havainnollisen esimerkin antamista koskevaa vaatimusta ei sovelleta luottosopimuksiin, joissa lainakorko on kiinteä usean vuoden pituisen merkittävän alkuvaiheen aikana, minkä jälkeen kiinteä lainakorko voidaan vahvistaa uudeksi ajanjaksoksi luotonantajan ja kuluttajan välisten neuvottelujen seurauksena. Jos luotto ovat moniosaisia luottoja (esimerkiksi samanaikaisesti osa luotosta kiinteäkorkoista, osa vaihtuvakorkoista), tiedot on annettava kustakin luoton osasta sekä luotosta kokonaisuudessaan.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 5) *(Tarvittaessa) Jos luotto on eri valuuttana kuin kuluttajan kansallinen valuutta tai jos luotto on indeksoitu muuhun kuin kuluttajan kansalliseen valuuttaan, luotonantajan on esitettävä selkein numeerisin esimerkein, miten kyseessä olevan vaihtokurssin muutokset voivat vaikuttaa maksuerien suuruuteen, A osan sanamuotoa käyttäen. Tämän esimerkin on perustuttava siihen, miten kuluttajan kansallisen valuutan arvon aleneminen 20 prosentilla vaikuttaisi maksuerien suuruuteen, ja sen on sisällettävä näkyvä lausuma siitä, että maksuerien suuruus voi nousta enemmän kuin esimerkissä oletetulla määrällä. Jos yläraja rajaa tämän nousun alle 20 prosenttiin, on ilmoitettava kuluttajan kansallisena valuuttana olevien maksuerien enimmäisarvo ja jätettävä pois lausuma mahdollisuudesta suurempiin maksueriin.*
- 6) *Jos luotto on täysin tai osittain vaihtuvakorkoinen luotto ja myös 3 kohtaa sovelletaan, 5 kohdassa tarkoitettu esimerkki on annettava 1 kohdassa tarkoitettujen maksuerien määrän perusteella.*
- 7) *Jos maksuerät maksetaan muussa valuutassa kuin luoton valuuttana tai jos kunkin maksuerien suuruus kuluttajan kansallisessa valuutassa riippuu vastaavasta määrästä muussa valuutassa, tässä kohdassa on ilmoitettava päivämäärä, jona sovellettava vaihtokurssi lasketaan, ja joko vaihtokurssi tai peruste, jonka mukaisesti se lasketaan, sekä kuinka usein vaihtokursseja mukautetaan. Tarvittaessa tällaisessa ilmoituksessa on annettava sen laitoksen nimi, joka julkaisee vaihtokurssin.*
- 8) *Jos luotto on lykättyyn koronmaksuun perustuva laina, jolle maksettavaa korkoa ei ole kokonaisuudessaan maksettu takaisin maksuerillä vaan se lisätään jäljellä olevan luoton kokonaismäärään, on selitettävä, miten ja milloin lykätty korko lisätään luottoon käteissummana ja mitkä ovat vaikutukset kuluttajaan jäljelle jäävän velan osalta.*

Kohta "7. Havainnollinen maksuerätaulukko"

- 1) *Tämä kohta on sisällytettävä, jos luotto on lykättyyn koronmaksuun perustuva luotto, jolle maksettavaa korkoa ei ole kokonaisuudessaan maksettu takaisin maksuerillä vaan se lisätään jäljellä olevan luoton kokonaismäärään, tai jos lainakorko on kiinteä koko luottosopimuksen voimassaoloajan. Jäsenvaltiot voivat säätää havainnollisen lyhennystaulukon pakollisuudesta muissa tapauksissa.*

Jos kuluttajalla on oikeus saada tarkistettu lyhennystaulukko, tästä on ilmoitettava, kuten myös edellytyksistä, joihin kyseinen kuluttajan oikeus perustuu.

- 2) *Jäsenvaltiot voivat vaatia, että jos lainakorko voi vaihdella luoton voimassaoloaikana, luotonantajan on ilmoitettava, kuinka kauan alkuperäinen lainakorko säilyy muuttumattomana.*
- 3) *Tähän kohtaan lisättävässä taulukossa on oltava seuraavat sarakkeet: "takaisinmaksun aikataulu" (esim. kuukausi 1, kuukausi 2, kuukausi 3), "maksuerien suuruus", "korko maksuerää kohden", "muut maksuerään sisältyvät kustannukset" (tarvittaessa), "takaisinmaksettu pääoma maksuerää kohden" ja "jäljellä oleva pääoma maksuerien jälkeen".*
- 4) *Ensimmäistä takaisinmaksuvuotta koskevat tiedot on annettava jokaisesta maksuerästä, ja jokaisesta sarakkeesta on esitettävä välisumma ensimmäisen vuoden lopussa. Seuraavia vuosia koskevat tiedot voidaan esittää vuosikohtaisesti. Taulukon loppuun on lisättävä rivi, jossa esitetään sarakkekohtaiset kokonaismäärät. Kuluttajan maksamat luoton kokonaiskustannukset (eli "maksuerien suuruus" -sarakkeen loppusumma) on esitettävä selvästi korostettuina.*
- 5) *Jos lainakorkoa tarkistetaan eikä kunkin tarkistuksen jälkeistä maksuerien suuruutta tunneta, luotonantaja voi merkitä lyhennystaulukkoon kunkin maksuerien samansuuruisena koko luoton keston ajaksi. Tällöin luotonantajan on kiinnitettävä kuluttajan huomio tähän seikkaan merkitsemällä maksuerien tunnetut suuruudet eri tavalla kuin niiden hypoteettiset suuruudet (esimerkiksi käyttämällä erilaista kirjainlajia, rajauksia tai varjostusta). Taulukossa on myös oltava helpolukuinen teksti, jossa selitetään, minä ajanjaksoina taulukossa esitetyt erien suuruudet voivat vaihdella ja minkä vuoksi.*

Kohta "8. Lisävelvoitteet"

- 1) *Tässä kohdassa luotonantajan on mainittava sellaiset velvoitteet kuin kiinteän omaisuuden vakuuttaminen, henkivakuutuksen ostaminen, palkkatilin pitäminen luotonantajapankissa tai muun tuotteen tai palvelun ostaminen. Luotonantajan on täsmennettävä, ketä kohtaan ja mihin mennessä kukin velvoite on täytettävä.*

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 2) Luotonantajan on täsmennettävä **velvoitteen voimassaoloaika, esimerkiksi luottosopimuksen voimassaoloajan loppuun. Luotonantajan on täsmennettävä kunkin velvoitteen osalta mahdolliset kuluttajan maksettavana olevat kustannukset, jotka eivät sisälly todelliseen vuosikorkoon.**
- 3) **Luotonantajan on ilmoitettava, onko kuluttajan pakko ottaa lisäpalveluja saadakseen luoton ilmoitetuin ehdoin, ja jos näin on, ilmoitettava, onko kuluttaja velvollinen hankkimaan ne luotonantajan ensisijaiselta kumppanilta vai voidaan ne hankkia kuluttajan valitsemalta palveluntarjoajalta. Jos tämän mahdollisuuden ehtona on se, että lisäpalveluilla on vähintäänkin tietyt ominaispiirteet, tällaiset ominaispiirteet on kuvattava tässä kohdassa.**

Jos luottosopimuksen kanssa tarjotaan yhdessä muita tuotteita, luotonantajan on ilmoitettava kyseisten muiden tuotteiden keskeiset ominaisuudet ja selkeästi ilmoitettava, onko kuluttajalla oikeus päättää luottosopimus ja sen kanssa yhdessä tarjottuja tuotteita koskevat sopimukset erikseen, sekä tätä koskevat ehdot ja sen vaikutukset, sekä tarvittaessa mahdolliset seuraukset, joita aiheutuu luottosopimuksen yhteydessä vaadittujen lisäpalvelujen irtisanomisesta.

Kohta "9. Ennenaikainen takaisinmaksu"

- 1) Luotonantajan on ilmoitettava, millä ehdoilla kuluttajaa voi **maksaa luoton takaisin ennenaikaisesti joko kokonaan tai osittain.**
- 2) Luotonantajan on **luoton ennenaikaisesta takaisinmaksusta perittäviä maksuja koskevassa kohdassa** kiinnitettävä kuluttajan **huomio mahdollisiin luoton ennenaikaisesta takaisinmaksusta perittäviin maksuihin tai muihin kustannuksiin, joita lainan ennenaikaisesta takaisinmaksusta on maksettava korvauksena luotonantajalle, ja mahdollisuuksien mukaan ilmoitettava luoton ennenaikaisesta takaisinmaksusta perittävien maksujen määrä.** Jos **korvauksen** määrä riippuu eri tekijöistä, kuten jo takaisin maksetusta määrästä tai ennenaikaisen takaisinmaksun ajankohtana voimassa olevasta korosta, luotonantajan on ilmoitettava, miten **korvaus lasketaan, ja ilmoitettava sen mahdollinen enimmäismäärä, tai ellei tämä ole mahdollista, esitettävä havainnollinen esimerkki,** joka antaa kuluttajalle käsityksen siitä, kuinka suuri **korvaus** olisi erilaisissa mahdollisissa tilanteissa.

Kohta "10. Muuttuvat ominaisuudet"

- 1) **Luotonantajan on tarvittaessa selitettävä mahdollisuus siirtää luotto toiselle luotonantajalle tai toiseen kiinteään omaisuuteen sekä tätä koskevat ehdot.**
- 2) (Tarvittaessa) **Lisäominaisuudet: Jos tuote sisältää ominaisuuksia, jotka on lueteltu jäljempänä 5 kohdassa, tässä kohdassa on lueteltava nämä ominaisuudet ja annettava lyhyt selvitys seuraavista seikoista: olosuhteet, joissa kuluttaja voi käyttää ominaisuutta; ominaisuuteen liittyvät ehdot; tarkoittaako se, että kyseinen ominaisuus on osa luottoa, jonka vakuutena on kiinnitys tai vastaava vakuus, että kuluttaja menettää kaiken lakisääteisen tai muun suojan, joka normaalisti liittyy kyseiseen ominaisuuteen; sekä yritys, joka tarjoaa ominaisuutta (ellei tarjoaja ole luotonantaja).**
- 3) **Jos ominaisuuteen sisältyy lisäluottoa, tässä kohdassa on selitettävä kuluttajalle seuraavat seikat: luoton kokonaismäärä (mukaan luettuna luotto, jonka vakuutena on kiinnitys tai vastaava vakuus); onko lisäluotto vakuudellinen vai ei; asiaankuuluvat lainakorot; ja onko ominaisuus säännelty vai ei. Tällainen lisäluoton määrä on joko sisällytettävä alkuperäiseen luottokelpoisuuden arviointiin tai, ellei se sisälly siihen, tässä kohdassa on tehtävä selväksi, että lisämäärän saatavuus on kiinni kuluttajan luotonmaksukyyn uudelleenarvioinnista.**
- 4) **Jos ominaisuuteen kuuluu säästöväline, asiaankuuluva korko on selitettävä.**
- 5) **Mahdollisia lisäominaisuuksia ovat seuraavat: "liian suuret maksut / vajaat maksut" [maksetaan enemmän tai vähemmän kuin mitä alkuperäisessä lyhennysaikataulussa vaaditaan]; "maksuvapaat kaudet" [kaudet, jolloin kuluttajaa ei vaadita suorittamaan maksuja]; "takaisinlainaus" [kuluttajan mahdollisuus saada lainaa jo nostettuja ja takaisinmaksettuja varoja vastaan]; "mahdollisuus lisälainaukseen ilman uutta hyväksyntää"; "mahdollisuus vakuudelliseen tai vakuudettomaan lisälainaukseen" [edellä 3 kohdassa esitetyn mukaisesti]; "luottokortti"; "liitännäinen käyttötili"; ja "liitännäinen säästötili".**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 6) *Luotonantaja voi sisällyttää tähän muita ominaisuuksia, joita luotonantaja tarjoaa luottosopimuksen osana ja joita ei mainita aikaisemmissa kohdissa.*

Kohta "11. Muut luotonottajan oikeudet"

- 1) *Luotonantajan on tarkennettava olemassa olevat oikeudet, kuten peruuttamisoikeus tai oikeus harkinta-aikaan, ja tarvittaessa muut sovellettavat oikeudet kuten siirto-oikeus (sijaantulo-oikeus mukaan lukien) ja ilmoitettava ehdot, joilla sitä/niitä voidaan käyttää, menettely, jota kuluttajan on noudatettava käyttääkseen tätä oikeutta / näitä oikeuksia (kuten osoite, johon peruuttamisilmoitus on lähetettävä), ja perittävät maksut (tarvittaessa).*
- 2) *Jos kuluttajalla on oikeus harkinta-aikaan tai peruuttamisoikeus, asia on mainittava selvästi.*
- 3) *Jos luottosopimusta tarjotaan etämyynnissä, kuluttajalle on direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan mukaisesti ilmoitettava siitä, onko peruuttamisoikeus voimassa.*

Kohta "12. Valitukset"

- 1) *Tässä kohdassa on ilmoitettava sisäinen yhteyspiste [asianomaisen osaston nimi] ja tapa ottaa yhteyttä valituksen esittämistä varten [käyntiosoite] tai [puhelinnumero] tai [yhteyshenkilö] [yhteystiedot] ja linkki verkkosivuston tai vastaavan tietolähteen valitusmenettelyyn.*
- 2) *Siinä on ilmoitettava tuomioistuimen ulkopuolisten valitusten ratkaisusta ja oikeussuojan toteutumisesta vastaavan asiaankuuluvan ulkoisen elimen nimi, ja jos sisäisen valitusmenettelyn käyttö on ennakoedellytyksenä kyseiseen elimeen turvautumiselle, ilmoitettava siitä A osan sanamuotoa käyttäen.*
- 3) *Toisessa jäsenvaltiossa asuvan kuluttajan kanssa tehtävien luottosopimusten osalta luotonantajan on viitattava FIN-NET-verkostoon (http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/).*

Kohta "13.

Lainaan liittyvien sitoumusten laiminlyöminen:

luotonottajalle koituvat seuraukset"

- 1) *Jos kuluttajaa koskevien, luottoon liittyvien velvoitteiden laiminlyöminen voi aiheuttaa kuluttajalle taloudellisia tai oikeudellisia seurauksia, luotonantajan on tässä kohdassa kuvattava erilaiset **pääasialliset** tapaukset (kuten maksujen myöhästyminen tai maksulaiminlyönti taikka kohdassa 8 "Lisävelvoitteet" asetettujen velvoitteiden laiminlyöminen) ja ilmoitettava, mistä voi saada lisätietoja asiasta.*
- 2) *Luotonantajan on täsmennettävä selkeällä ja **helppotajuisella** tavalla, mitä seuraamuksia tai seurauksia kustakin tapauksesta voi olla. Vakavia seurauksia koskevat tiedot on esitettävä käyttämällä korostusta.*
- 3) *Jos luoton vakuutena käytetty kiinteä omaisuus voidaan palauttaa tai siirtää luotonantajalle, jos kuluttaja ei täytä velvoitteita, tähän kohtaan on sisällytettävä asiaa koskeva lausuma A osan sanamuotoa käyttäen.*

Kohta "14. Lisätiedot"

- 1) *Etämyynnin osalta tähän kohtaan on sisällytettävä lauseke, jossa ilmoitetaan luottosopimukseen sovellettava lainsäädäntö tai toimivaltainen tuomioistuin.*
- 2) *Kun luotonantaja aikoo viestiä kuluttajan kanssa sopimuksen voimassaoloaikana kielellä, joka on muu kuin ESIS-tietosivun kieli, tämä seikka on mainittava ja viestinnässä käytettävä kieli nimettävä. Tämä ei rajoita direktiivin 2002/65/EY 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan g alakohdan soveltamista.*

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- 3) Luotonantajan tai luotonvälittäjän on ilmoitettava, että kuluttajalla on oikeus saada tai että tarvittaessa hänelle tarjotaan kopio luottosopimuksen luonnoksesta ainakin sen jälkeen, kun luotonantajaa sitova tarjous on tehty.

Kohta "15. Valvontaviranomainen"

- 1) On ilmoitettava luottosopimuksen tekoa edeltävän vaiheen valvonnasta vastaava viranomainen.

LIITE III

Tietämystä ja pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitettujen luotonantajien, luotonvälittäjien ja nimettyjen edustajien henkilöstölle ja 29 artiklan 2 alakohdan c alakohdassa ja 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien johtoon kuuluville henkilöille vahvistettaviin, tietämystä ja pätevyyttä koskeviin vähimmäisvaatimuksiin on tarpeen kuulua ainakin seuraavat seikat:

- a) asianmukaiset tiedot 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvista luottotuotteista ja niiden kanssa tavallisesti tarjottavista lisäpalveluista;
- b) asianmukaiset tiedot kuluttajille tarkoitettuihin luottosopimuksiin liittyvästä lainsäädännöstä, erityisesti kuluttajansuojasta;
- c) asianmukaiset tiedot ja käsitys kiinteän omaisuuden ostamisprosessista;
- d) asianmukaiset tiedot vakuusarvon määrittämisestä;
- e) asianmukaiset tiedot kiinteistörekisterien organisaatiosta ja toiminnasta;
- f) asianmukaiset tiedot asianomaisen jäsenvaltion markkinoista;
- g) asianmukaiset tiedot liiketoiminnan eettisistä normeista;
- h) asianmukaiset tiedot kuluttajien luottokelpoisuuden arviointiprosessista tai tarvittaessa pätevyys kuluttajien luottokelpoisuuden arviointiin;
- i) asianmukainen rahoitukseen ja talouteen liittyvä pätevyys.

2. Vahvistaessaan tietämystä ja pätevyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia jäsenvaltiot voivat määrittää erilaiset vaatimustasot ja -tyypit sovellettaviksi luotonantajien henkilöstöön, luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien henkilöstöön ja luotonvälittäjien tai nimettyjen edustajien johtoon.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä tietämyksen ja pätevyyden asianmukainen taso seuraavilla perusteilla:

- a) ammatillinen pätevyys, esimerkiksi tutkinnot, oppiarvot, koulutus ja osaamiskokeet; tai

Tiistai 10. syyskuuta 2013

- b) *työkokemus, joka voidaan määrittää vaaditaksi vähimmäismääräksi vuosia työssä, joka liittyy luottotuotteiden kehittämiseen, jakeluun tai välittämiseen.*

Asianmukaisen tietämyksen ja pätevyyden tason määrittäminen ei saa ... päivän ...kuuta ... (*) jälkeen perustua yksinomaan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa lueteltuihin menetelmiin.

P7_TA(2013)0342

Sisäpiirikaupat ja markkinoiden manipulointi (markkinoiden väärinkäyttö) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (COM(2011)0651 – C7-0360/2011 – 2011/0295(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0651) ja muutetun ehdotuksen (COM(2012)0421),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0360/2011),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 22. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 26. kesäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0347/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

(*) **Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.**

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 64.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

P7_TC1-COD(2011)0295

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 596/2014.)

P7_TA(2013)0343

Kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttaminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta (COM(2012)0591 – C7-0332/2012 – 2012/0285(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0591),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0332/2012),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0259/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 157.

Tiistai 10. syyskuuta 2013

P7_TC1-COD(2012)0285

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2187/2005 ⁽³⁾ siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin mainitun asetuksen säännöksiä.
- (2) Komissiolle asetuksen (EY) N:o 2187/2005 mukaisesti siirretty valta olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi yhdenmukaistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan määräysten kanssa.
- (3) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta varmistettaisiin yhtenäiset edellytykset asetuksen (EY) N:o 2187/2005 säännösten täytäntöönpanemiseksi niiden toimenpiteiden osalta, joita jäsenvaltiot toteuttavat ja joita sovelletaan ainoastaan niiden lipun alla purjehtiviin aluksiin.
- (4) Valtaa hyväksyä asetuksen (EY) N:o 2187/2005 täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ei enää tarvita. Kyseisen vallan siirtoa koskevat säännökset olisi sen vuoksi poistettava.
- (5) Komissiolle olisi eräiden pyydysten rakennetta koskevien sääntöjen muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säännöksiä. Tällaisten muutosten olisi kuvastettava muutoksia kalastuksen valikoivuusmalleissa, uutta teknistä tietoa rakennusaineista tai pyydysten varustelussa tapahtuvia muutoksia, jotka voivat parantaa pyydysten valikoivuutta.
- (6) On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa delegoitujen säädösten antamista edeltävän valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säännöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (7) Asetusta (EY) N:o 2187/2005 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 157.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. syyskuuta 2013.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005, annettu 21 päivänä joulukuuta 2005, kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla, asetuksen (EY) N:o 1434/98 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 88/98 kumoamisesta (EUVL L 349, 31.12.2005, s. 1).

Tiistai 10. syyskuuta 2013

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2187/2005 seuraavasti:

1) Korvataan 26 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos komissio katsoo, että toimenpiteet eivät ole 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, se tekee täytäntöönpanopäätöksen **täytäntöönpanosäädöksen**, jolla jäsenvaltiota vaaditaan peruuttamaan toimenpiteet tai muuttamaan niitä.” [tark. 1]

2) Kumotaan 28 artikla.

3) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Liitteen II lisäyksiin 1 ja 2 tehtävät muutokset

Siirretään komissiolle valta antaa 29 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen II lisäysten 1 ja 2 muuttamiseksi tai täydentämiseksi sopeuttamalla pyydysten eritelmät seuraaviin:

- a) muutokset valikoivuudessa;
- b) kehittynyt tekninen tieto pyydysten uusista rakennusaineksista;
- c) valikoivuutta parantavat muutokset pyydysten varustelussa.”

4) Lisätään artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.

2. Siirretään 29 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle ~~määrämättömäksi ajaksi~~ **kolmeksi vuodeksi ... päivästä ...kuuta ... (*)**. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen kolmen vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto ilmoita vastustavansa jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.** [tark. 2]

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 29 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 29 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

(*) **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

Tiistai 10. syyskuuta 2013

4 a) Lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Yleisarviointi ja tarkistus

Komissio tarkastelee ... päivään ...kuuta ... (*) mennessä tässä asetuksessa säädettyjen toimien vaikuttavuutta ja toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi, jotta varmistetaan, että se vastaa asetuksen (EU) N:o .../2013⁽¹⁾ säännöksiä.

[tark. 3]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o .../2013, annettu ... päivänä ...kuuta ..., yhteisestä kalastuspolitiikasta (EUVL L ...) (**)

(*) Vuoden kuluttua [yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun] asetuksen (EU) N:o .../2013 voimaantulosta (katso asiakirja 2011/0195(COD)).

(**) Viittaus asiakirjaan 2011/0195(COD).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0349

Luigi Berlinguerin nimittäminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklan mukaiseen komiteaan

Euroopan parlamentin päätös 10. syyskuuta 2013 jossa ehdotetaan Luigi Berlinguerin nimittämistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklan mukaiseen komiteaan (2013/2161(INS))

(2016/C 093/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 255 artiklan toisen kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 107 a artiklan,

A. katsoo, että Luigi Berlinguer täyttää SEUT:n 255 artiklan toisessa kohdassa määrätyt edellytykset;

1. ehdottaa, että Luigi Berlinguer nimitetään komitean jäseneksi;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen unionin tuomioistuimen presidentille.

P7_TA(2013)0352

Lisätalousarvioesitys nro 2/2013 – Sakoista ja seuraamuksista saatavia tuloja koskevien ennusteiden kasvattaminen – Maksumäärärahojen lisääminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 2/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio (11693/2013 – C7-0245/2013 – 2013/2056(BUD))

(2016/C 093/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
  - ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2013⁽²⁾,
  - ottaa huomioon parlamentin, neuvoston ja komission joulukuussa 2012 allekirjoittamat yhteiset lausumat vuosien 2012 ja 2013 maksumäärärahoista,
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽³⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon komission 27. maaliskuuta 2013 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 2/2013 (COM(2013)0183),
  - ottaa huomioon neuvoston 9. heinäkuuta 2013 hyväksymän kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 2/2013 (11693/2013 – C7-0245/2013),
  - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Eurooppa-neuvoston 7.–8. helmikuuta antamista monivuotista rahoituskehystä koskevista päätelmistä⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevasta poliittisesta sopimuksesta⁽⁶⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0287/2013),
- A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksessä nro 2/2013 varainhoitovuoden 2013 yleiseen talousarvioon ehdotetaan, että sakoista, uhkasakoista ja seuraamusmaksuista saatavia tuloja koskevaa ennustetta kasvatetaan 290 miljoonalla eurolla ja maksumäärärahoja lisätään 11,2 miljardilla eurolla monivuotisen rahoituskehysten otsakkeissa 1 a, 1 b, 2, 3 a, 3 b ja 4, jotta katettaisiin rahoitustarpeet vuoden loppuun asti ja täytettäisiin näin aikaisemmista ja nykyisistä sitoumuksista johtuvat velvoitteet;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 66, 8.3.2013.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0078.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0304.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- B. ottaa huomioon, että vuoden 2012 lopussa maksattamatta jääneet koheesio politiikkaa (2007–2013) koskevat maksupyynnöt – 16,2 miljardia euroa – oli siirrettävä kokonaisuudessaan vuodelle 2013; ottaa huomioon, että tämä puolestaan vähensi vuoden 2013 talousarviossa tämän vuoden maksupyyntöihin käytettävissä olevia maksumäärärahoja;
- C. ottaa huomioon, että parlamentti, neuvosto ja komissio sitoutuivat joulukuussa 2012 antamassaan yhteisessä lausumassa kattamaan kaikki vuotta 2012 koskevat maksamattomat maksupyynnöt vuoden 2013 alkuvaiheessa tehtävällä lisätalousarviolla;
- D. huomauttaa, että parlamentin, neuvoston puheenjohtajavaltion ja komission korkeimman poliittisen johdon 27. kesäkuuta 2013 saavuttama poliittinen sopimus vuosien 2014–2020 monivuotisesta rahoituskehyksestä sisältää neuvoston poliittisen sitoumuksen toteuttaa kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että unionin vuotta 2013 koskevat velvoitteet täytetään täysimääräisesti, hyväksyä muodollisesti 7,3 miljardin euron suuruinen lisätalousarvioesitys nro 2/2013 ja hyväksyä viipymättä uusi komission alkusyksyllä esittämä lisätalousarvioesitys, jotta vältetään maksumääräysten perusteiden puuttumiselta;
- E. ottaa huomioon, että neuvosto hyväksyi 9. heinäkuuta 2013 muodollisesti kantansa 7,3 miljardin euron suuruiseen lisätalousarvioesitykseen nro 2/2013, jolla katetaan maksamattomat maksutarpeet otsakkeissa 1 a, 1 b, 2, 3 a, 3 b ja 4;
- F. toteaa kytkevänsä 3. heinäkuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa yhteen neuvoston alkusyksystä uudelle lisätalousarvioesitykselle antaman hyväksynnän ja rahoituskehysasetuksen sekä vuoden 2014 talousarvion hyväksymisen;
1. panee merkille komission esittämän lisätalousarvioesityksen nro 2/2013 ja neuvoston kannan siihen, joista viimeksi mainittu on vuosien 2014–2020 monivuotisesta rahoituskehyksestä käytyjen neuvottelujen yhteydessä saavutetun poliittisen sitoumuksen mukainen;
  2. ymmärtää, että komissio on ehdottanut 11,2 miljardin euron kokonaislisäyksen asettamista tälle tasolle, jotta vuoden 2013 monivuotisen rahoituskehysmaksamäärärahojen enimmäismäärä ei vaarantuisi ja jotta siten vältettäisiin nykyisen monivuotisen rahoituskehysmaksamäärärahojen tarkistaminen; pelkää kuitenkin, että se ei ehkä riitä kattamaan kaikkia vuoden 2013 loppuun mennessä esitettäviä maksupyyntöjä; muistuttaa erityisesti, että jäsenvaltioilla on tapana esittää suurin osa otsakkeeseen 1 b liittyvistä laskuista kunkin varainhoitovuoden lopussa estääkseen sen, että määrärahasitoumuksia puretaan N+2- ja N+3 -sääntöjen nojalla;
  3. korostaa, että joulukuussa 2012 annetut yhteiset lausumat olivat oleellinen osa vuoden 2013 talousarviota koskevaa sopimusta ja ne sitovat kolmea toimielintä virallisesti ja niitä on kunnioitettava täysin keskinäisen luottamuksen ja lojaalin yhteistyön osoituksena; ymmärtää kuitenkin jäsenvaltioiden taloudelliset vaikeudet ja hyväksyy sen, että vuoden 2013 loppuun mennessä maksatettavat maksumäärärahat (komission arvion mukaan 11,2 miljardia euroa) katetaan kahdessa peräkkäisessä vaiheessa;
  4. muistuttaa neuvostoa muodollisesta sitoumuksesta, jonka se antoi osana poliittista sopimusta vuosien 2014–2020 monivuotisesta rahoituskehyksestä parlamentin nimenomaisesta pyynnöstä ja joka koskee sen varmistamista, että maksamattomien maksujen toinen erä katetaan, ja jolla taataan maksuja koskevan ongelman ratkaiseminen ennen uuden monivuotisen rahoituskauden alkamista; kehottaa komissiota esittämään alkusyksyllä lisätalousarvion yksinomaan tätä tarkoitusta varten;
  5. palauttaa mieliin 3. heinäkuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevasta poliittisesta sopimuksesta esittämänsä kannan, jonka mukaan se ei anna hyväksyntäänsä rahoituskehysasetukselle tai hyväksy varainhoitovuoden 2014 talousarviota, ennen kuin neuvosto on hyväksynyt tämän uuden lisätalousarvion, joka kattaa komission yksilöimän jäljellä olevan vajeen vuoden 2013 maksumäärärahoissa;
  6. pitää 11,2 miljardin euron määrää vähimmäismääränä nykyisten tarpeiden kattamiseksi vuoden 2013 loppuun asti; kehottaa kolmea toimielintä esittämään konkreettisen, sitovan ratkaisun, mikäli lisätalousarvioesityksessä nro 2/2013 ehdotetut kaksi lisäerää eivät ole riittäviä ja mikäli ne eivät estä täysin maksujen siirtoa seuraavaan monivuotiseen rahoituskehykseen;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

7. katsoo, että komissio on ainoa toimielin, joka voi antaa budjettivallan käyttäjälle asiallista tietoa odotetuista maksutarpeista jäsenvaltioiden vuotta n koskevien pyyntöjen ja niiden vuotta $n+1$ koskevien arvioiden perusteella; huomauttaa, että neuvostolla ei ole puolueetonta perustetta kyseenalaistaa komission esittämiä lukuja, jotka perustuvat 27 jäsenvaltiolta saatuihin tietoihin; toteaa, että kukin jäsenvaltio vastaa vain itseään koskevista tiedoista ja voi kiistää ainoastaan ne;
8. palauttaa mieliin, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2013 hyväksyminen vähentäisi jäsenvaltioiden BKTL-maksuosuutta unionin talousarvioon ja korvaisi siten osittain niiden maksuosuuden lisätalousarvioesityksen nro 2/2013 rahoittamiseksi; painottaa näin ollen, että nämä kaksi poliittisesti toisiaan hyvin lähellä oleva asiakokonaisuutta on hyväksyttävä yhtä aikaa;
9. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 2/2013;
10. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 2/2013 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

P7_TA(2013)0353

Lisätalousarvioesitys nro 3/2013 – Varainhoitovuoden 2012 talousarvion toteuttamisesta syntynyt ylijäämä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 3/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio (11694/2013 – C7-0246/2013 – 2013/2070(BUD))

(2016/C 093/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2013⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission 15. huhtikuuta 2013 tekemän esityksen lisätalousarvioksi nro 3/2013 (COM(2013)0224),

---

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 66, 8.3.2013.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston 9. heinäkuuta 2013 hyväksymän kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 3/2013 (11694/2013 – C7-0246/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0284/2013),
- A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 3/2013 tarkoituksena on sisällyttää vuoden 2013 talousarvioon varainhoitovuoden 2012 ylijäämä, joka on 1 023,3 miljoonaa euroa,
- B. ottaa huomioon, että ylijäämä muodostuu pääasiassa menojen vajaakäytöstä (244,3 miljoonaa euroa), tulojen positiivisesta toteutumasta (yli 719,1 miljoonaa euroa) ja valuuttakurssimuutosten positiivisesta saldosta (59,9 miljoonaa euroa),
- C. ottaa huomioon, että tulojen kasvu on pääasiassa peräisin unionin sopimuksiin ja ohjelmiin liittyvistä tuloista ja osuuksista (350 miljoonaa euroa), todellisuudessa kerättyjen omien varojen osuuden kasvusta budjetoituun määrään verrattuna (231 miljoonaa euroa) sekä sakoista ja viivästyskoroista (159 miljoonaa euroa),
- D. ottaa huomioon, että menojen vajaakäyttö oli yhteensä 244 miljoonaa euroa, josta 168 miljoonaa euroa oli vuoden 2012 budjettimäärärahoja ja 76 miljoonaa euroa siirtoja vuodelta 2011,
1. panee merkille lisätalousarvioesityksen nro 3/2013, jonka ainoana tarkoituksena on sisällyttää talousarvioon vuoden 2012 ylijäämä eli 1 023,3 miljoonaa euroa varainhoitoasetuksen 18 artiklan ja sitä koskevan neuvoston kannan mukaisesti;
  2. palauttaa mieliin, että kyseisen lisätalousarvioesityksen hyväksyminen vähentää jäsenvaltioiden BKTL-maksuosuutta unionin talousarvioon ja korvaa siten osittain niiden maksuosuuden lisätalousarvioesityksen nro 2/2013 rahoittamiseksi; korostaa näin ollen, että nämä kaksi asiakokonaisuutta on hyväksyttävä yhtä aikaa, koska ne ovat poliittisesti tiiviisti sidoksissa toisiinsa;
  3. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 3/2013;
  4. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 3/2013 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TA(2013)0355

EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto: Slovenian, Kroatian ja Itävallan tulvat syksyllä 2012

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan nojalla (COM(2013)0259 – C7-0116/2013 – 2013/2085(BUD))

(2016/C 093/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0259 – C7-0116/2013),

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11. marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon solidaarisuusrahastosta 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman,
  - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0283/2013),
1. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
  2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan nojalla

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2013/714/EU.)

P7_TA(2013)0356

Lisätalousarvioesitys nro 5/2013 – Solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto Sloveniassa, Kroatiaassa ja Itävallassa vuonna 2012 esiintyneiden tulvien johdosta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 5/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio (11697/2013 – C7-0248/2013 – 2013/2086(BUD))

(2016/C 093/42)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2013 ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 26 kohdan,
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen muuttamisesta monivuotisen rahoituskehysten osalta Kroatian liittymisestä Euroopan unioniin johtuvien rahoitustarpeiden huomioon ottamiseksi 22. heinäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon komission 2. toukokuuta 2013 hyväksymän lisätalousarvioesityksen nro 5 vuoden 2013 yleiseen talousarvioon (COM(2013)0258),
  - ottaa huomioon neuvoston 15. heinäkuuta 2013 hyväksymän kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 5/2013 (11697/2013 – C7-0248/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0286/2013),
- A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesitys nro 5/2013 kattaa yhteensä 14 607 942 euron käyttöönoton Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta maksusitoumus- ja maksumäärärahoina Sloveniaa, Kroatiaa ja Itävaltaa syksyllä 2012 koetelleiden rankkasateiden ja niistä johtuvan tulvakatastrofin johdosta;
- B. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 5/2013 tarkoituksena on ottaa tämä mukautus virallisesti vuoden 2013 talousarvioon;
1. panee merkille komission antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 5/2013 ja neuvoston kannan siihen;
  2. korostaa, että Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta on tarjottava kiireellisesti taloudellista apua kyseisestä luonnonkatastrofista kärsineille maille; panee tyytymättömänä merkille, että neuvosto päätti jälleen kerran olla lyhentämättä tietojen antamiseen kansallisille parlamenteille varattua kahdeksan viikon määräaika, ennen kuin se hyväksyi kantansa tähän lisätalousarvioon, vaikka perussopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa N:o 1 olevassa 4 artiklassa todetaan nimenomaisesti, että kiireellisissä tapauksissa tästä voidaan tehdä poikkeus;
  3. panee tyytyväisenä merkille neuvoston kannan, jossa vahvistetaan komission ehdotus sellaisenaan, ja varmistetaan siten, että lisätalousarvio nro 5/2013 rahoitetaan uusilla määrärahoilla; korostaa sitä, että maksumäärärahojen puute vuonna 2013 oli lisätalousarvioesityksen nro 2/2013 esittämisen perimmäinen syy ja että sen vuoksi oli mahdotonta saada lisätalousarvioon nro 5/2013 tarvittavia varoja kohdentamalla määrärahoja uudelleen;
  4. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 5/2013;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 66, 8.3.2013.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 209, 3.8.2013, s. 14.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

5. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 5/2013 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TA(2013)0357

Polttoaineiden laatua koskeva direktiivi ja uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta (COM(2012)0595 – C7-0337/2012 – 2012/0288(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0595),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 192 artiklan 1 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0337/2012),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. huhtikuuta 2013⁽¹⁾ antaman lausunnon,
  - kuultuaan alueiden komiteaa,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A7-0279/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 198, 10.7.2013, s. 56.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

P7_TC1-COD(2012)0288

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/.../EU antamiseksi bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 114 artiklan kanssa tämän direktiivin 1 artiklan 2–9 kohdan ja 2 artiklan 5–7 kohdan osalta,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ⁽³⁾ 3 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus kaikissa liikennemuodoissa on vuonna 2020 vähintään 10 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta. Biopolttoaineiden sekoittaminen polttoaineisiin on yksi jäsenvaltioiden käytettävissä olevista keinoista, jonka avulla tämä tavoite voidaan saavuttaa, ja sen odotetaan olevan pääasiallinen keino. **Muita käytettävissä olevia keinoja tavoitteen saavuttamiseksi ovat energiankulutuksen vähentäminen, mikä on välttämätöntä, koska uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian pakollista prosentuaalista tavoitetta on todennäköisesti yhä vaikeampi saavuttaa kestäväällä tavalla, jos energian kokonaisuus jatkua kasvuun, ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön käyttö.** [tark. 123]
- (2) Kun otetaan huomioon kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevat unionin tavoitteet ja tieliikenteen polttoaineiden merkittävä vaikutus näihin päästöihin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY ⁽⁴⁾ 7 a artiklan 2 kohdassa edellytetään, että polttoaineiden toimittajat vähentävät unionissa maantiejoneuvoissa, liikkuvissa työkoneissa, maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huvialuksissa, kun ne eivät ole merellä, käytettyjen polttoaineiden energiayksikköä kohti laskettuja elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ("kasvihuonekaasuintensiteettiä") vähintään kuusi prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Biopolttoaineiden, **joista ei aiheudu ollenkaan kasvihuonekaasupäästöjä tai joista aiheutuu vähän tällaisia päästöjä**, sekoittaminen **vääntämättömästi jätteenkäsittelyliikenteen hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia käyttämällä saataviin muihin polttoaineisiin** ~~on~~ **kuuluu** fossiilisten polttoaineiden toimittajien käytettävissä olevista keinoista, **jonka oleviin keinoihin, joiden avulla toimitettujen polttoaineiden kasvihuonekaasuintensiteettiä voidaan vähentää.** [tark. 2]
- (3) Direktiivin 2009/28/EY 17 artiklassa vahvistetaan kestävyyskriteerit, jotka biopolttoaineiden ja bionesteiden on täytettävä, jotta ne voidaan ottaa huomioon direktiivin tavoitteiden saavuttamisessa ja jotta ne voidaan sisällyttää julkisiin tukijärjestelmiin. Näihin kriteereihin lukeutuu kasvihuonekaasupäästöjen vähimmäisvähennys, joka biopolttoaineilla ja bionesteillä on saavutettava fossiilisiin polttoaineisiin verrattuna. Vastaavat kestävyyskriteerit vahvistetaan biopolttoaineille direktiivin 98/70/EY 7 b artiklassa.

⁽¹⁾ EUVL C 198, 10.7.2013, s. 56.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2013.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58).

- (3 a) **Vaikka direktiivissä 98/70/EY ja direktiivissä 2009/28/EY käytetään ilmaisia ”biopolttoaineet” ja ”bionesteet”, niiden säännöksiä, myös asiaankuuluvia kestävyyskriteerejä, sovelletaan kaikkiin mainituissa direktiiveissä määriteltyihin uusiutuviin polttoaineisiin.** [tark. 4]
- (4) Kun aiemmin elintarvike-, rehu- ja kuitumarkkinoiden tarpeisiin käytettyjä laidunmaita tai maatalousmaita muunnetaan biopolttoaineiden tuotantoon, muu kuin polttoaineisiin liittyvä kysyntä on edelleen tyydytettävä joko tehostamalla olemassa olevaa tuotantoa tai ottamalla muuta kuin maatalousmaata tuotantokäyttöön jossain toisaalla. Viimeksi mainittu vaihtoehto merkitsee epäsuoraa maankäytön muutosta, ja jos siihen sisältyy sellaisen maan käyttötavan muuttaminen, johon on sitoutunut paljon hiiltä, se voi johtaa merkittäviin kasvihuonekaasupäästöihin. ~~Direktiiveihin 98/70/EY ja 2009/28/EY olisi siis sisällyttävä epäsuoraa maankäytön muutosta koskevia säännöksiä, kun otetaan huomioon, että nykyiset biopolttoaineet tuotetaan pääasiassa olemassa olevalla maatalousmaalla kasvatetuista viljelykasveista.~~ [tark. 124]
- (4 a) **Direktiivin 2009/28/EY 19 artiklan 7 kohdassa ja direktiivin 98/70/EY 7 d artiklan 6 kohdassa edellytetään sellaisten asianmukaisten toimien toteuttamista, joilla vastataan epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuviin, kasvihuonekaasupäästöihin kohdistuviin vaikutuksiin, siten, että samalla otetaan huomioon jo tehtyjen investointien suojaamisen tarve.** [tark. 126]
- (5) Jäsenvaltioiden toimittamiin biopolttoaineiden kysyntäennusteisiin ja niihin arvioihin perustuen, jotka koskevat epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia päästöjä eri biopolttoaineiden raaka-aineilla, ~~on todennäköistä, että~~ epäsuoraan maankäytön muutokseen liittyvät kasvihuonekaasupäästöt ovat merkittäviä ja ~~voivat kumota kumoavat~~ yksittäisillä biopolttoaineilla saavutetut kasvihuonekaasusäästöt joko osittain tai kokonaan. Tämä johtuu siitä, että ~~vuonna 2020 maassa viljelyyn perustuville biopolttoaineille on myönnetty suuri määrä julkista tukea (10 miljardia euroa vuodessa), ja sen vuoksi vuonna 2020~~ lähes koko biopolttoainetuotannon odotetaan olevan peräisin sellaisella maalla kasvatetuista viljelykasveista, jota voitaisiin käyttää elintarvike- ja rehumarkkinoiden kysynnän tyydyttämiseen. **Lisäksi ravintona käytettävistä viljelykasveista tuotettujen biopolttoaineiden tuotanto aiheuttaa elintarvikkeiden hintojen epävakautta ja sillä saattaa olla merkittäviä kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia toimeentuloon ja ihmisoikeuksien, kuten köyhien paikallisyhteisöjen ravinnon saantia tai maan saatavuutta koskevien oikeuksien, toteutumiseen unionin ulkopuolisissa maissa.** Tällaisten päästöjen ja kielteisten sosiaalisten vaikutusten vähentämiseksi ja kyseisten elintarviketurvaan kohdistuvien kielteisten vaikutusten lieventämiseksi on asianmukaista erottaa toisistaan eri viljelykasviryhmiä kuten öljykasvit, viljakasvit, sokerikasvit ja muut ~~tärkeistä sisältävät viljelykasvit keskittyä erityisesti vähentämään maassa kasvatettujen biopolttoaineiden suunniteltua käyttöä sekä ottaa huomioon epäsuoran maankäytön muutoksesta aiheutuvat päästöt, kun lasketaan direktiivissä 2009/28/EY ja direktiivissä 98/70/EY säädettyjen kestävyyskriteerien nojalla edellytetyt kasvihuonekaasupäästöjen säästöjä. Riskin torjumiseksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä on myös syytä kannustaa tutkimusta ja kehitystä sellaisten uusien kehittyneiden biopolttoaineiden aloilla, jotka eivät kilpaile elintarvikemarkkinoiden käyttämästä maatalousmaasta, ja tutkia edelleen eri viljelykasvirhmiä vaikutuksia sekä suoriin että epäsuoriin maankäytön muutoksiin.~~ [tark. 8]
- (6) Liikennesektorilla tullaan todennäköisesti tarvitsemaan nestemäisiä uusiutuvia polttoaineita kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Kehittyneet biopolttoaineet, kuten jätteistä ja levistä tuotetut biopolttoaineet, tuottavat suuria kasvihuonekaasusäästöjä ja niihin liittyy vähäinen epäsuorien maankäytön muutosten riski eivätkä ne kilpaile suoraan elintarvike- ja rehumarkkinoiden käyttämästä maatalousmaasta. Siksi on asianmukaista edistää tällaisten kehittyneiden biopolttoaineiden entistä suurempaa tuotantoa, sillä niitä ei ole tällä hetkellä kaupallisesti saatavilla suurina määrinä, mikä johtuu osittain julkisista tuista käytävästä kilpailusta sellaisten vakiintuneiden biopolttoaineteknologioiden kanssa, jotka perustuvat ravintona käytettäviin viljelykasveihin. Kehittyneille biopolttoaineille olisi tarjottava lisäkannustimia kasvattamalla niiden painotusta perinteisiin biopolttoaineisiin verrattuna, kun arvioidaan direktiivissä 2009/28/EY liikenteelle asetetun 10 prosentin tavoitteen saavuttamista. Tässä yhteydessä vuoden 2020 jälkeisessä uusiutuvaa energiaa koskevassa toimintakehyksessä olisi tuettava ainoastaan kehittyneitä biopolttoaineita, joiden arvioidut vaikutukset epäsuoraan maankäytön muutokseen ovat vähäiset ja joiden kokonaiskasvihuonekaasusäästöt ovat merkittävät.
- (6 a) **Kannustintöimenpiteiden, erityisesti kehittyneiden biopolttoaineiden edistämiseen tarkoitettujen toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltioiden laatimissa tukitoimissa ja -järjestelmissä biopolttoaineiden määrät voidaan tunnustaa, varmentaa ja niiden laatua voidaan valvoa, siten että estetään vilpilliset tai harhaanjohtavat väitteet biopolttoainetuotteen alkuperästä ja se, että biopolttainemääristä tehdään useita ilmoituksia kahdessa tai useammassa kansallisessa järjestelmässä tai kansainvälisessä akkreditointijärjestelmässä.** [tark. 11]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- (6 b) **Vaikka jätteistä ja jäämistä tuotetuilla biopolttoaineilla ja bionesteillä saadaan mahdollisesti aikaan suuria kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä samalla kun niiden kielteiset ympäristöä koskevat, sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset ovat vähäisiä, on asianmukaista arvioida tarkemmin niiden saatavuutta, etuja ja riskejä muun muassa vuoden 2020 jälkeen laadittavan politiikan pohjaksi. Samalla tarvitaan lisätietoja sekä tavanomaisten että kehittyneiden biopolttoaineiden hyödyistä energiavarmuuden kannalta, erityisesti siltä osin kuin niiden tuotannossa käytetään suoraan tai välillisesti fossiilisia polttoaineita. Komissiolle olisi annettava valtuudet laatia kertomus ja tarvittaessa tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle näitä seikkoja koskevia ehdotuksia. Kertomuksessa olisi otettava huomioon ympäristöä koskevat, sosiaaliset ja taloudelliset vaihtoehtoiskustannukset sille, että raaka-aineita käytetään muuhun kuin biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoon, jotta varmistetaan, että kertomuksessa esitetään kaikki myönteiset ja kielteiset vaikutukset. [tark. 12]**
- (6 c) **Kaikissa jäsenvaltioissa olisi oltava markkinoilla saatavilla tasa- ja korkealaatuisia tavanomaisia ja kehittyneitä biopolttoaineita. Tämän tavoitteen saavuttamisen tueksi komission olisi kiireellisesti annettava Euroopan standardointikomitealle (CEN) selkeät valtuudet laatia teknistä suorituskykyä koskevat standardit kehittyneille biopolttoaineille ja lopullisille polttoaineseoksille ja tarvittaessa tarkistaa tavanomaisia biopolttoaineita koskevia standardeja sen varmistamiseksi, että lopullisen polttoainetuotteen laatu ei alenna hiilidioksidipäästöjä koskevaa suorituskykyä eikä ajoneuvojen yleistä toiminnallista suorituskykyä. [tark. 13]**
- (7) Jotta voitaisiin varmistaa biopohjaisten tuotannonalojen kilpailukyky pitkällä aikavälillä, ja kun otetaan huomioon vuonna 2012 annettu tiedonanto "Innovointistrategia kestävää kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle" ja tiedonanto "Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa", joissa tuetaan yhdennettyjen ja monipuolisten biojalostamojen käyttöönottoa kaikkialla Euroopassa, direktiivissä 2009/28/EY olisi säädettävä tehokkaammista kannustimista, joissa asetetaan etusijalle sellaisten biomassaraaka-aineiden käyttö, joilla ei ole suurta kaupallista arvoa muuhun käyttöön kuin biopolttoaineina **tai jotka eivät aiheuta paikallisia ekosysteemejä heikentävää ympäristövaikutusta ravintona käytettävien viljelykasvien viljelyyn käytettävän maan ja veden määrän vähentymisen seurauksena.** [tark. 129]
- (7 a) **Direktiivin 98/70/EY, direktiivin 2009/28/EY ja unionin politiikan muiden alojen lainsäädännön välistä johdonmukaisuutta olisi parannettava synergioiden hyödyntämiseksi ja oikeusvarmuuden lisäämiseksi. Direktiivin 98/70/EY ja direktiivin 2009/28/EY jätettä ja jäämiä koskevat määritelmät olisi yhdenmukaistettava annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/98/EY⁽¹⁾ vahvistettujen määritelmien kanssa. Direktiivissä 98/70/EY ja direktiivissä 2009/28/EY luetellut jäte- ja jäämävirrat olisi määritettävä paremmin komission päätöksellä 2000/532/EY⁽²⁾ vahvistetun Euroopan jäteluettelon jättekoodien avulla, jotta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa kyseisten direktiivien soveltamista voidaan helpottaa. Biopolttoaineiden ja bionesteiden edistämisen direktiivin 98/70/EY ja direktiivin 2009/28/EY mukaisesti olisi oltava yhdenmukaista direktiivin 2008/98/EY tavoitteiden ja tarkoituksen kanssa. Jotta voidaan saavuttaa unionin päämäärä kierrätysyhteiskuntaan siirtymisestä, direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa säädetty jätehierarkia olisi pantava täysimääräisesti täytäntöön. Tämän edistämiseksi jätteiden ja jäämien käytön biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannossa olisi oltava osa jäsenvaltioiden direktiivin 2008/98/EY V luvun mukaisesti laatimia jätteenhallintasuunnitelmia ja jätteenohjelmia. Direktiivin 98/70/EY ja direktiivin 2009/28/EY soveltaminen ei saisi vaarantaa direktiivin 2008/98/EY täysimääräistä täytäntöönpanoa. [tark. 16]**
- (8) Uusissa laitoksissa tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden kasvihuonekaasupäästöjen vähimmäiskynnystä olisi korotettava 1 päivästä heinäkuuta 2014 alkaen, jotta voidaan parantaa niiden yleistä kasvihuonekaasutasetta sekä ehkäistä lisäinvestointeja laitoksiin, joiden kasvihuonekaasupäästöihin liittyvä suorituskyky on alhainen. Korotuksen yhteydessä turvataan biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantokapasiteettiin tehdyt investoinnit direktiivin 2009/28/EY 19 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁾ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

- (8 a) **Edistettäessä uusiutuvien energialähteiden ja polttoaineiden markkinoiden kehitystä olisi kiinnitettävä huomiota niiden vaikutukseen sekä ilmastoon että alueellisiin ja paikallisiin kehitysmahdollisuuksiin ja työllisyyteen. Toisen sukupolven biopolttoaineiden ja kehittyneiden polttoaineiden tuotannolla voidaan luoda työpaikkoja ja saada aikaan kasvua erityisesti maaseutualueilla. Unionin alueiden energiaomavaraisuus ja huoltovarmuus ovat myös tavoitteita edistettäessä uusiutuvien energialähteiden ja polttoaineiden markkinoita.** [tark. 17]
- (9) Jotta voidaan valmistautua siirtymiseen kehittyneisiin biopolttoaineisiin ja minimoida epäsuoraan maankäytön muutokseen liittyvät kokonaisvaikutukset vuoteen 2020 ulottuvana ajanjaksona, on asianmukaista rajoittaa direktiivin 2009/28/EY liitteessä VIII olevassa A osassa ja direktiivin 98/70/EY liitteessä V olevassa A osassa sitä ravintona käytettävistä viljelykasveista saatavien biopolttoaineiden ja bionesteiden määrää, joka voidaan ottaa huomioon direktiivin 2009/28/EY mukaisten tavoitteiden saavuttamisessa. Se viljakasveista ja muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokerikasveista ja öljykasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden osuus, joka voidaan ottaa huomioon arvioitaessa direktiivin 2009/28/EY tavoitteiden saavuttamista, olisi rajoitettava tällaisten biopolttoaineiden ja bionesteiden osuuteen vuonna 2011 kulutetuista polttoaineista, asettamatta kuitenkaan rajaa tällaisten biopolttoaineiden kokonaiskäytölle.
- (10) Direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan d alakohdassa asetettu ~~5-prosentin~~ **kuuden prosentin** raja ei vaikuta jäsenvaltioiden vapauteen määrittää oma kehityspolkuunsa, jonka mukaisesti ne pyrkivät täyttämään tämän perinteisten biopolttoaineiden osuutta koskevan vaatimuksen yleisen 10 prosentin tavoitteen puitteissa. Tämän seurauksena markkinoille voidaan edelleen tuoda vapaasti biopolttoaineita, jotka on tuotettu ennen vuoden 2013 loppua toiminnassa olleissa laitoksissa. Tämä muutosdirektiivi ei näin ollen vaikuta tällaisten laitosten toiminnanharjoittajien oikeutettuihin odotuksiin. [tark. 183]
- (10 a) **Olisi tarjottava kannustimia, joilla pyritään edistämään uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön käyttöä liikenteessä. Lisäksi olisi kannustettava liikennealaa energiatehokkuuteen ja energiansäästötoimenpiteisiin.** [tark. 133]
- (11) Epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioidut päästöt olisi sisällytettävä direktiivien 98/70/EY ja 2009/28/EY mukaisesti annettaviin kertomuksiin kasvihuonekaasupäästöistä. Sellaisista raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden, jotka eivät lisää maan kysyntää, kuten jäteraaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden, päästökertoimeksi olisi vahvistettava nolla.
- (11 a) **Jäsenvaltioiden olisi voitava kanavoida taloudelliset varansa, jotka on tällä hetkellä kokonaan tai osittain osoitettu energian tuottamiseen viljasta ja muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokerista, öljykasveista ja muista viljeltävistä energiakasveista tuotettavista biopolttoaineista, lisäämään uusiutuvan energian tuotantoa ja erityisesti tuulienergiaa, aurinkoenergiaa, vuorovesienergiaa ja geotermistä energiaa, jotka kaikki ovat osoittaneet olevansa uusiutuvia ja kestäviä.** [tark. 22]
- (11 b) **Komission hyväksymät vapaaehtoiset järjestelmät ovat pääasiallisia välineitä, joilla talouden toimijat voivat osoittaa noudattavansa direktiivin 98/70/EY 7 b artiklassa ja direktiivin 2009/28/EY 17 artiklassa asetettuja kestävyyskriteerejä. Ei kuitenkaan ole olemassa kriteerejä, jotka näiden järjestelmien on täytettävä saadakseen hyväksynnän. Sen vuoksi olisi säädettävä selkeämmät säännöt. Tämän direktiivin vaatimusten mukaisina olisi pidettävä vain sellaisia järjestelmiä, joissa on tehokkaat mekanismit, joilla taataan tarkastusten riippumattomuus ja luotettavuus sekä paikallis- ja alkuperäisyhteisöjen osallistuminen. Järjestelmissä olisi lisäksi oltava selkeät ja tiukat säännöt, joiden mukaisesti säännösten vastaiset biopolttoaine- ja bioneste-erät poistetaan järjestelmästä. Jotta järjestelmien tehokasta toimintaa voitaisiin seurata ja toteuttaa, komission olisi saatava käyttöönsä kaikki asian kannalta merkitykselliset asiakirjat, jotka antavat aiheutta epäillä väärinkäytöksiä.** [tark. 23]
- (11 c) **Direktiivissä 98/70/EY ja direktiivissä 2009/28/EY ei ole mitään vapaaehtoisten järjestelmien hyväksymisnnettelyä koskevia säännöksiä, ja siksi niiden avulla ei voida varmistaa tehokkaasti kestävyyskriteerien noudattamista ja avoimuutta. Näin ollen on asianmukaista, että komissio asettaa pakolliset vähimmäisvaatimukset sellaisille järjestelmille, joiden katsotaan noudattavan kestävyyskriteerejä.** [tark. 24]
- (11 d) **Maan ottaminen biopolttoainekasvien viljelykäyttöön ei saisi johtaa paikallis- ja alkuperäisyhteisöjen siirtymiseen pois asuinsijoiltaan. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön erityistoimenpiteitä alkuperäisyhteisöjen maa-alueiden suojelemiseksi.** [tark. 25]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- (11 e) **Direktiivissä 98/70/EY ja direktiivissä 2009/28/EY säädetään raaka-aineiden erilaisesta kohtelusta sen mukaan, lasketaanko ne jätteiksi, tähteiksi vai sivutuotteiksi. Näiden kategorioiden määritelmien puuttuminen tällä hetkellä aiheuttaa kuitenkin epävarmuutta, joka voi muodostua täytäntöönpanon ja noudattamisen esteeksi. Näin ollen olisi laadittava näihin eri kategorioihin kuuluvien raaka-aineiden ohjeellinen luettelo. [tark. 27]**
- (12) Komission olisi tarkasteltava uudelleen direktiivin 2009/28/EY liitteeseen VIII ja direktiivin 98/70/EY liitteeseen V sisältyvien maankäytön muutoksen päästötekijöiden arviointiin käytettävää menetelmää sen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Tätä varten, ja jos se on viimeisimmän saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella aiheellista, komission olisi harkittava mahdollisuutta tarkistaa ehdotettuja viljelykasviryhmien epäsuoran maankäytön muutoksen tekijöitä sekä mahdollisuutta ottaa käyttöön tekijöitä muilla jaottelutasoilla ja sisällyttää menetelmään lisäarvoja, jos uusia biopoltoaineiden raaka-aineita tulee markkinoille.
- (13) Direktiivin 2009/28/EY 19 artiklan 8 kohtaan ja direktiivin 98/70/EY 7 d artiklan 8 kohtaan sisältyy säännöksiä, joilla edistetään biopoltoaineiden raaka-aineiden kasvatusta vakavasti huonontuneella maalla ja erittäin pilaantuneella maalla väliaikaisena toimenpiteenä, jolla pyritään lieventämään epäsuoraa maankäytön muutosta. Nämä säännökset eivät ole enää nykyisessä muodossaan riittäviä, ja ne on liitettävä osaksi tässä direktiivissä vahvistettua lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen vähentämiseen tähtäävät toimet pysyvät kokonaisuudessaan johdonmukaisina.
- (14) On asianmukaista yhdenmukaistaa oletusarvojen käyttämistä koskevat säännöt, jotta voidaan varmistaa tuottajien tasapuolinen kohtelu riippumatta siitä, missä tuotanto tapahtuu. Kolmannet maat voivat käyttää oletusarvoja, kun taas EU:n tuottajien on käytettävä todellisia arvoja, jos ne ovat korkeampia kuin oletusarvot, tai jos jäsenvaltio ei ole antanut kertomusta, mikä lisää EU:n tuottajien hallinnollista taakkaa. Siksi nykyisiä sääntöjä olisi yksinkertaistettava siten, että oletusarvojen käyttö ei rajoitu niihin unionin alueisiin, jotka sisältyvät direktiivin 2009/28/EY 19 artiklan 2 kohdassa ja direktiivin 98/70/EY 7 d artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin luetteloihin.
- (14 a) **Jotta voidaan täyttää liikenteen alan uusiutuvan energian tavoitteet samalla kun minimoidaan maankäytön muutosten kielteiset vaikutukset, on edistettävä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön käyttöä, liikennemuodosta toiseen siirtymistä, julkisen liikenteen suurempaa hyödyntämistä ja energiatehokkuutta. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen pyrittävä lisäämään energiatehokkuutta ja vähentämään energian kokonaiskulutusta liikenteessä sekä edistämään sähköautojen jalansijaa markkinoilla ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön käyttöä liikennejärjestelmissä liikennettä koskevan valkoisen kirjan mukaisesti. [tark. 29 ja 139]**
- (15) **Tämän direktiivin tavoitteena olisi oltava liikennealan polttoaineiden yhteismarkkinoiden luominen ja sen varmistaminen, että näiden polttoaineiden tuotannossa ja käytössä turvataan ympäristönsuojelun vähimmäistaso ja vältetään haitalliset vaikutukset elintarviketurvaan ja maankäyttöoikeuksiin.** Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin näitä tavoitteita, joita ovat tieliikenteen ja liikkuvien työkaluiden polttoaineiden yhteismarkkinoiden luominen ja ympäristön suojeleminen vähimmäistasolla näiden polttoaineiden käytössä, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen. [tark. 30]
- (16) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tultua voimaan komissiolle direktiiveillä 2009/28/EY ja 98/70/EY siirretty toimivalta on mukautettava mainitun sopimuksen 290 artiklaan.
- (17) Jotta varmistetaan tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- (18) Jotta direktiivi 98/70/EY voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitettua mekanismia, menetelmiä koskevia periaatteita ja oletusarvoja, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, täyttävätkö biopolttoaineet kestävyyskriteerit, kriteereitä ja maantieteellisiä alueita biologisesti erittäin monimuotoisten ruohoalueiden määrittämiseksi, epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen laskentamenetelmää, metallisten lisäaineiden sallittua määrää polttoaineissa, polttoaineiden laatuvaatimuksiin liittyviä sallittuja analyttisiä menetelmiä ja sallittua höyrynpainetta koskevaa poikkeusta bioetanolia sisältävälle bensiinille.
- (19) Jotta direktiivi 2009/28/EY voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden biopolttoaineiden raaka-aineiden luetteloa, jotka otetaan huomioon moninkertaisina 3 artiklan 4 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamisessa, liikenteen polttoaineiden energiasisältöä, kriteerejä ja maantieteellisiä alueita biologisesti erittäin monimuotoisten ruohoalueiden määrittämiseksi, epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen laskentamenetelmää sekä menetelmiä koskevia periaatteita ja oletusarvoja, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, täyttävätkö biopolttoaineet ja bionesteeset kestävyyskriteerit.
- (20) Komission olisi arvioitava parhaan ja viimeisimmän saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella, kuinka hyvin tällä direktiivillä käyttöön otetuilla toimenpiteillä onnistutaan rajoittamaan epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä, ja harkittava keinoja tämän vaikutuksen pienentämiseksi edelleen; tähän voi sisältyä epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia arvioituja päästöjä koskevien tekijöiden käyttöönotto kestävyysjärjestelmässä 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen.
- (21) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (22) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (23) Direktiivit 98/70/EY ja 2009/28/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 98/70/EY

Muutetaan direktiivi 98/70/EY seuraavasti:

-1. Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

”9 a. ’muiden kuin ruokakasvien selluloosalla’ bioenergian tuotantotarkoituksiin maassa kasvatettuja muita kuin ravintona käytettäviä energiakasveja, mukaan luettuna *Miscanthus*, muut energiaheinät, tietyt durralajikkeet sekä teolliseen käyttöön tarkoitettu hamppu, mutta pois luettuna kasvit, joiden ligniinipitoisuus on korkea, kuten puut. [tark. 34]

9 b. ’muiden kuin ruokakasvien lignoselluloosalla’ maassa kasvatettuja energiapuukasveja kuten lyhytkiertoiset energiapuut ja lyhytkiertoiset metsätaloudesta saatavat kasvit. [tark. 35]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

9 c. 'suorilla maankäytön muutoksilla' maa-alueen käytön muutosta yhdestä IPCC:n kuudesta maankäyttöluokasta (metsämaa, viljelymaa, ruohikkoalueet, kosteikot, rakennetut alueet, muut maa-alueet) toiseen tai seitsemänteen monivuotisten viljelykasvien luokkaan, joka sisältää erityisesti monivuotisia kasveja, joiden varsia ei yleensä korjata joka vuosi, kuten lyhytkiertoinen energiapuu ja öljypalmu. [tark. 36]

9 d. 'muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla polttoaineilla' muita kuin biopolttoaineita olevia kaasumaisia tai nestemäisiä polttoaineita, joiden energiapitoisuus on peräisin uusiutuvista energialähteistä, biomassasta poislukettuna, ja joita käytetään liikenteessä."

[tark. 37]

-1 a. Korvataan 3 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimittajat varmistavat sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka happipitoisuus on enintään 2,7 prosenttia ja etanolipitoisuus enintään 5 prosenttia, vuoden 2018 loppuun asti, ja ne voivat vaatia tällaisen bensiinin saattamista markkinoille pidempään, jos ne pitävät sitä tarpeellisena. Niiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja välittömästi polttoainepumpussa biopolttoaineen pitoisuudesta bensiinissä ja erityisesti eri bensiinisekoitusten asianmukaisesta käytöstä. Tämän osalta kaikilla polttoaineasemilla koko unionissa on noudatettava standardin EN228:2012 merkintäsuosituksia."

[tark. 38]

-1 b. Korvataan 4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Kun FAMEn pitoisuus dieselissä ylittää 7 tilavuusprosenttia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja FAMEn pitoisuudesta välittömästi polttoainepumpussa."

[tark. 39]

1. Muutetaan 7 a artikla seuraavasti:

-a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Lentoliikenteen biopolttoaineiden toimittajien osalta jäsenvaltioiden on annettava näille toimittajille mahdollisuus osallistua 2 kohdan mukaiseen vähennysveloitteeseen siinä määrin kuin toimitetut biopolttoaineet täyttävät 7 b artiklassa asetetut kestävyysvaatimukset.";

[tark. 40]

-a a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden täyttämiseksi viljakasveista ja muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokerikasveista ja öljykasveista tai erityisistä energiakasveista tuotettujen biopolttoaineiden suurin osuus ei ylitä direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettua suurinta osuutta.";

[tark. 184/REV]

a) korvataan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantovirke seuraavasti:

"5. Siirretään komissiolle valta antaa 10 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityisesti seuraavista:";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"6. Polttoaineen toimittajien on ilmoitettava kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle biopolttoaineiden tuotantoketjut, määrät ja energiayksikköä kohti lasketut elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt, mukaan lukien liitteen V mukaiset epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioidut päästöt. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot komissiolle."

2. Muutetaan 7 b artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 60 prosenttia niiden biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, jotka aloittavat toimintansa 1 päivän heinäkuuta 2014 jälkeen. Laitoksen katsotaan olevan toiminnassa, jos siellä on tapahtunut biopolttoaineiden fyysistä tuotantoa.

Niiden laitosten osalta, jotka ovat olleet toiminnassa 1 päivänä heinäkuuta 2014 tai ennen kyseistä päivää, 1 kohtaa sovellettaessa biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 35 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2017 saakka ja vähintään 50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.

Biopolttoaineiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 7 d artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti kriteereistä ja maantieteellisistä alueista ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ruohoalueen määrittämiseksi.”;

b a) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ja bionesteitä ei saa valmistaa maasta hankitusta raaka-aineesta, ellei kolmansien osapuolten omaisuuden käyttö- ja omistusoikeuksia ole noudatettu muun muassa hankkimalla näiltä ennakkoon vapaaehtoinen ja tietoinen suostumus, jonka antamiseen näitä edustavat elimet suostuvat.”;

[tark. 49]

b b) korvataan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen biopolttoaineiden kasvavan kysynnän vaikutuksesta sosiaaliseen kestävyYTEEN unionissa ja kolmansissa maissa, siitä, miten biopolttoaineiden tuotannolla edistetään kasviproteiinien vajauksen vähentymistä unionissa, unionin biopolttoainepolitiikan vaikutuksesta kohtuuhintaisten elintarvikkeiden saatavuuteen, erityisesti kehitysmaissa, sekä laajemmista kehitysnäkökohdista.”

[tark. 50]

2 a. Muutetaan 7 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Komissio laatii 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen luettelon kahdessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asianmukaisista ja asiaankuuluvista tiedoista. Komissio pyrkii varmistamaan, että tämän kohdan aineelliset velvoitteet täyttyvät mahdollisimman hyvin, mutta samalla se pyrkii minimoimaan toimijoille ja erityisesti pienille toimijoille aiheutuvan kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen.”;

[tark. 53]

b) korvataan 3 kohdan viides alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot, mukaan lukien riippumattomien tarkastajien laatimat kertomukset, koottuina komissiolle. Komissio julkistaa ne direktiivin 2009/28/EY 24 artiklassa tarkoitettulla avoimuusfoorumilla.”;

[tark. 54]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

c) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Unioni pyrkii tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa on kestävyyskriteerejä koskevia määräyksiä koskevia pakollisia sitoumuksia, jotka vastaavat tämän direktiivin kestävyyskriteerejä koskevia säännöksiä. Tällaisissa sopimuksissa olisi myös vahvistettava sääntöjä sen varmistamiseksi, että kolmansien maiden tullimenettelyt eivät johda biopolttoaineiden ja bionesteiden tuontiin ja vientiin liittyviin petoksiin, sekä kaupan helpottamista koskevia määräyksiä. Unionin olisi myös pyrittävä tekemään kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joissa on 17 b artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen Kansainvälisen työjärjestön yleissopimusten ja monenvälisten ympäristösopimusten ratifiointia ja täytäntöönpanoa koskevia sitoumuksia. Jos unioni on tehnyt sopimuksia, joissa on pakollisia sitoumuksia, jotka koskevat määräyksiä 7 b artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien soveltamisalaan kuuluvista asioista, komissio voi pitää näitä sopimuksia osoituksena siitä, että kyseisissä maissa viljellyistä raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet ja bionesteeet täyttävät kyseiset kestävyyskriteerit. Tällaisia sopimuksia tehtäessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota toimenpiteisiin sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen ja eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, epäsuoriin maankäytön muutoksiin, huonontuneiden maiden kunnostukseen, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseen alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tekijöihin.”;

[tark. 55]

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”9 a. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään [yksi vuosi tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] kertomuksen, jossa arvioidaan sellaisten sopimusten tai vapaaehtoisten järjestelmien toimintaa, joiden osalta on tehty 4 kohdan mukainen päätös, ja yksilöidään parhaita käytäntöjä. Kertomuksen on perustuttava parhaisiin saatavilla oleviin tietoihin, joihin sisältyy eri osapuolten kuuleminen, sekä sopimusten ja järjestelmien toiminnasta saatuihin käytännön kokemuksiin. Kertomuksessa on otettava huomioon asian kannalta merkitykselliset kansainvälisesti tunnustetut standardit ja ohjeet, mukaan lukien Kansainvälisen standardisointijärjestön ja ISEAL Alliancen laatimat standardit ja ohjeet. Kertomuksessa analysoidaan kunkin sopimuksen ja järjestelmän osalta muun muassa seuraavia:

- tarkastusten riippumattomuus, menettely ja tiheys
- vaatimustenvastaisuuden tunnistamiseen tai käsittelemiseen käytettyjen menetelmien saatavuus ja kokemukset niiden käytöstä
- avoimuus erityisesti järjestelmän käytettävyydessä, raaka-aineiden alkuperämaiden ja -alueiden virallisille kielille tehtyjen käännösten saatavuus, sertifioidut toimijat ja vastaavat sertifikaatit sisältävän luettelon sekä tarkastuskertomusten saatavuus
- eri osapuolten osallistuminen, etenkin alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen kuuleminen järjestelmän laadinnan ja arvioinnin sekä tarkastusten yhteydessä
- järjestelmän yleinen luotettavuus erityisesti tarkastajien ja asianomaisten järjestelmäelinten akkreditointia, hyväksyntää ja riippumattomuutta koskevien sääntöjen osalta
- järjestelmän markkinakartoitus.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän direktiivin vapaaehtoisia järjestelmiä koskevien säännösten muuttamisesta tarkoituksenaan parhaiden käytäntöjen edistäminen, jos se on kertomuksen valossa tarpeellista.

[tark. 58]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

9 b. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa vahvistetun jätehierarkian riippumatonta todentamista ja noudattamisen sertifiointia koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämisestä. Nämä delegoidut säädökset annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016. (*)

[tark. 59]

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3)”

3. Muutetaan 7 d artikla seuraavasti:

-a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 7 a artiklan soveltamiseksi on vuodesta 2020 alkaen biopolttoaineiden elinkaaren aikaisia kasvihuonekaasupäästöjä laskettaessa lisättävä liitteen V mukainen arvo ensimmäisen alakohdan mukaisesti saatuun tulokseen.”;

[tark. 60]

-a a) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti liitteeseen IV lisättävästä menettelystä, jolla lasketaan muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuvista nestemäisistä ja kaasumaisista polttoaineista aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt sen tarkastamiseksi, ovatko ne 7 b artiklan mukaisia. Nämä delegoidut säädökset annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.”;

[tark. 61]

a) korvataan 3–6 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevat tyypilliset kasvihuonekaasupäästöt 7 d artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa; unionin ulkopuoliset alueet voivat ilmoittaa nämä päästöt vastaavissa kertomuksissa.

4. Komissio voi päättää 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen annettavalla täytäntöönpanosäädöksellä, että 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten on sisällettävä 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa, jonka pohjalta voidaan mitata kyseisillä alueilla tyypillisesti tuotettujen biopolttoaineiden raaka-aineiden viljelyyn liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä.

5. Komissio laatii **ja julkaisee** viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi kertomuksen liitteessä IV olevan B ja E osan arvioituista tyypillisistä arvoista ja oletusarvoista kiinnittäen erityistä huomiota kuljetusten ja jalostuksen päästöihin. [tark. 62]

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti liitteessä IV olevan B ja E osan arvioitujen tyypillisten arvojen ja oletusarvojen korjaamisesta.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti liitteen V mukauttamisesta tieteen ja tekniikan kehitykseen, myös tarkistamalla ehdotettuja viljelykasviryhmiä epäsuoran maankäytön muutoksen arvoja; ottamalla käyttöön . **Kyseisten epäsuoran maankäytön muutosten arvojen arvioimiseen tarkoitettujen taloudellisten mallien arvioimiseksi komissio sisällyttää tarkasteluunsa mallintamisen tuloksiin vaikuttavia tärkeitä oletuksia koskevat uusimmat käytettävissä olevat tiedot, mukaan lukien maatalouden satojen ja tuottavuuden mitatut suuntaukset, osoitukset sivutuotteille ja todetut maankäytön kokonaisuutokset ja metsäkadon määrät. Komissio varmistaa, että sidosryhmät osallistuvat arviointiin. Ensimmäinen tällainen uudelleenarviointi on saatettava päätökseen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.**

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

Komissio ehdottaa tarvittaessa uusia **epäsuoran maankäytön muutoksen** arvoja muilla jaottelutasoilla, uusien arvojen lisäämistä tarvittaessa, jos markkinoille tulee uusia biopolttoaineiden raaka-aineita, niiden luokkien uudelleentarkastelua, joihin kuuluvien biopolttoaineiden epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuviksi päästöiksi katsotaan nolla, ja tekijöiden kehittämistä muiden kuin ruokakasvien selluloosasta ja lignoselluloosasta tuotetuille raaka-aineille.”;

[tark. 189]

- b) korvataan 7 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti liitteen IV mukauttamisesta tieteen ja tekniikan kehitykseen, myös lisäämällä muita, samaa tai muuta raaka-ainetta käyttäviä biopolttoaineiden tuotantoketjuja koskevat arvot ja muuttamalla C osassa säädettyjä menetelmiä.”;

- c) kumotaan 8 kohta;

- c a) lisätään kohta seuraavasti:**

”8 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti sellaisten yksityiskohtaisten määritelmien vahvistamisesta, mukaan lukien tekniset määritelmät, joita edellytetään liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa esitettyjen luokkien osalta.”

[tark. 65]

4. Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on seurattava 3 ja 4 artiklassa säädettyjen bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevien vaatimusten noudattamista soveltaen bensiinin osalta eurooppalaisen standardin EN 228 voimassa olevassa versiossa ja dieselpolttoaineiden osalta eurooppalaisen standardin EN 590 voimassa olevassa versiossa tarkoitettuja analyysimenetelmiä.”;

- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on toimitettava kunkin vuoden kesäkuun 30 päivään mennessä kertomus kansallisista polttoaineen laatutiedoista edellisen kalenterivuoden osalta. Komissio vahvistaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen annettavalla täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen esitystavan kansallisia polttoaineen laatutietoja koskevan tiivistelmän toimittamista varten. Ensimmäinen ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002. Kertomuksen rakenteen ja muodon on vastattava asianomaisessa eurooppalaisessa standardissa olevaa kuvausta 1 päivästä tammikuuta 2004. Lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava alueellaan kaupan pidetyn bensiinin ja dieselpolttoaineen kokonaismäärät sekä kaupan pidetyn, enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävän lyijyttömän bensiinin ja dieselpolttoaineen määrät. Niin ikään jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosittain, onko niiden alueella kaupan pidettäviä, enintään 10 mg/kg rikkiä sisältäviä bensiinejä ja dieselpolttoaineita maantieteellisesti riittävän tasapainoisesti saatavilla.”

5. Korvataan 8 a artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti 2 kohdassa tarkoitettun polttoaineen MMT-pitoisuutta koskevan rajan tarkistamiseksi. Tarkistaminen tehdään 1 kohdassa tarkoitettulla testimenetelmällä tehdyn arvioinnin tulosten perusteella. Pitoisuusraja voidaan laskea nolnaan, jos se on riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Pitoisuusrajaa ei voida nostaa, ellei se ole riskienarvioinnin nojalla perusteltua.”

- 5 a. Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:**

”2 a. Komissio seuraa biopolttoaineiden suorituskykyä koko unionissa koettujen kausittaisten olosuhteiden mukaisesti, jotta voidaan varmistaa, että ajoneuvoissa käytettävien biopolttoaineiden laatu ei johda saastuttavien päästöjen, hiilidioksidin ja ajoneuvon yleisen suorituskyvyn huononemiseen.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti mukautumisesta tämän direktiivin liitteissä I tai II tarkoitettuun tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen erityisparametrien, testirajojen ja testausmenetelmien ottamiseksi käyttöön.”

[tark. 66]

6. Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 10 a artiklan mukaisesti liitteissä I, II ja III tarkoitettujen sallittujen analyttisten menetelmien mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.”

7. Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 7 a artiklan 5 kohdassa, 7 b artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 d artiklan 5, ~~7 d artiklan 6 kohdassa~~, **7 ja 8 a kohdassa**, 8 a artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 a artiklan 5 kohdassa, 7 b artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 d artiklan 5, ~~7 d artiklan 6 kohdassa~~, **7 ja 8 a kohdassa**, 8 a artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 7 a artiklan 5 kohdan, 7 b artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 7 d artiklan 5, ~~7 d artiklan 6 kohdan~~, **7 ja 8 a kohdan**, 8 a artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

[tark. 149]

8. Kumotaan 11 artiklan 4 kohta.

9. Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2009/28/EY

Muutetaan direktiivi 2009/28/EY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan alakohdat seuraavasti:

”p) ”jätteellä” tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (*) 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltäviä jätettä. Tähän ryhmään eivät kuulu aineet, joita on muutettu tai jotka on pilattu tarkoituksellisesti, jotta ne olisivat tuon määritelmän mukaisia;

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- q) ”muiden kuin ruokakasvien selluloosalla” bioenergian tuotantotarkoituksiin maassa kasvatettuja muita kuin ravintona käytettäviä energiakasveja, mukaan luettuna *Miscanthus*, muut energiaheinät, tietyt durralajikkeet sekä teolliseen käyttöön tarkoitettu hamppu, mutta pois luettuna kasvit, joiden ligniinipitoisuus on korkea, kuten puut; [tark. 69]
- r) ”muiden kuin ruokakasvien lignoselluloosalla” maassa kasvatettuja energiapuukasveja kuten lyhytkiertoiset energiapuut ja lyhytkiertoiset metsätaloudesta saatavat kasvit; [tark. 70]
- s) ”sivutuotteilla” raaka-aineita, joilla on kaupallista arvoa tai vaihtoehtoisia käyttötarkoituksia, sekä raaka-aineita, jotka ovat taloudellisen arvon kannalta olennainen osa jotakin prosessia, tai jos pääasiallista prosessia on tarkoituksellisesti muutettu raaka-aineen tuottamiseksi suurempina määrinä tai erilaatuisena pääasiallisen tuotteen haitaksi; [tark. 71]
- t) ”muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuville nestemäisillä ja kaasumaisilla polttoaineilla” muita kuin biopolttoaineita olevia kaasumaisia tai nestemäisiä polttoaineita, jotka on saatu uusiutuvista energialähteistä ja joita käytetään liikenteessä; [tark. 72]
- u) ”suorilla maankäytön muutoksilla” maa-alueen käytön muutosta yhdestä IPCC:n kuudesta maankäyttöluokasta (metsämaa, viljelymaa, ruohikkoalueet, kosteikot, rakennetut alueet, muut maa-alueet) toiseen tai seitsemänteen monivuotisten viljelykasvien luokkaan, joka sisältää erityisesti monivuotisia kasveja, joiden varsia ei yleensä korjata joka vuosi, kuten lyhytkiertainen energiapuu ja öljypalmu; [tark. 74]
- v) ”hiilidioksidin talteenotolla ja hyödyntämisellä (CCU) liikenteessä” prosessia, jossa otetaan talteen hiiltä (CO/CO₂) runsaasti sisältävien jätteiden ja jäämien kaasuvirtoja uusiutumattomista energialähteistä ja muunnetaan ne liikennealalla käytettäviksi polttoaineiksi; [tark. 75]
- w) ”käsittelyjätteillä” ainetta, joka ei ole lopputuote, joka tuotantoprosessissa pyritään suoraan tuottamaan. Se ei ole tuotannon ensisijainen tavoite, eikä prosessia ole tarkoituksella muutettu sen tuottamiseksi. [tark. 76]

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).”

2. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä koskevat pakolliset kansalliset tavoitteet ja toimenpiteet”;

- b) lisätään 1 kohtaan alakohhta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tavoitteen täyttämiseksi viljakasveista ja muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokerikasveista ja öljukasveista tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden suurin yhteenlaskettu osuus saa olla enintään yhtä suuri kuin 3 artiklan 4 kohdan d alakohdassa määriteltyä suurinta osuutta vastaava energiamäärä.”;

- c) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

- i) lisätään ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus bensiinissä on vuonna 2020 vähintään 7,5 prosenttia energian loppukulutuksesta bensiinin osalta kyseisessä jäsenvaltiossa.”;

- ii) lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Vuonna 2016 vähintään 0,5 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta on katettava kehittyneistä biopolttoaineista peräisin olevalla energialla.

Vuonna 2020 vähintään 2,5 prosenttia liikenteen energian loppukulutuksesta on katettava kehittyneistä biopolttoaineista peräisin olevalla energialla.”;

[tark. 152/REV]

- i) lisätään toisen alakohdan b alakohdan loppuun virke seuraavasti:

”Tätä alakohtaa sovelletaan rajoittamatta 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja tämän kohdan d alakohdan soveltamista;”;

- ii) lisätään toiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”d) laskettaessa biopolttoaineiden osuutta osoittajassa viljakasveista ja muista paljon tärkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokerikasveista ja , öljykasveista **ja muista maalla kasvatetuista energiakasveista** tuotetuista biopolttoaineista peräisin oleva energia saa muodostaa enintään ~~5 prosenttia~~ **kuusi prosenttia** liikenteen energian loppukulutuksesta vuonna 2020, ~~mikä vastaa vuoden 2011 lopussa arvioitua osuutta.~~

Liitteessä IX olevissa A ja C osassa luetelluista kehittyneistä biopolttoaineista peräisin olevan energian osuuden liikenteen energian loppukulutuksesta vuonna 2020 on oltava vähintään 2,5 prosenttia;

[tark. 181]

- e) osuuksiin sovelletaan seuraavia kertoimia:

- i) liitteessä IX olevassa A osassa luetelluista raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet otetaan huomioon ~~nelinkertaisina energiasältönsä verrattuna~~ **niiden energiasältöä vastaavalta osuudelta;**
- ii) liitteessä IX olevassa B osassa luetelluista raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet otetaan huomioon kaksinkertaisina energiasältönsä verrattuna;
- iii) ~~muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset polttoaineet~~ **liitteessä IX olevassa C osassa luetelluista raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet** otetaan huomioon nelinkertaisina energiasältönsä verrattuna.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei mitään raaka-aineita muuteta tarkoituksellisesti, jotta ne kuuluisivat i–iii alakohdassa tarkoitettuihin luokkiin.

Yksittäisten erien kaksin- tai moninkertaisen kirjaamisen riskin minimoimiseksi jäsenvaltioiden ja komission on pyrittävä tehostamaan yhteistyötä ja tarvittaessa myös tietojen vaihtoa kansallisten järjestelmien sekä kansallisten ja 18 artiklan mukaisesti perustettujen vapaaehtoisten järjestelmien välillä. Sen estämiseksi, että raaka-aineita muutetaan tarkoituksellisesti, jotta ne kuuluisivat liitteen IX soveltamisalaan, jäsenvaltioiden on kannustettava toimijoita kehittämään ja käyttämään järjestelmiä, joilla voidaan seurata ja jäljittää raaka-aineita ja niistä tuotettuja biopolttoaineita kaikissa arvoketjun vaiheissa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun havaitaan petoksia, toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä.

Liitteessä IX olevaa raaka-aineiden luetteloa voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen laskentasääntöjen moitteeton täytäntöönpano. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti liitteessä IX olevan raaka-aineiden luettelon muuttamisesta.”;

[tark. 185]

- c a) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Komission on [viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] annettava suosituksia lisätoimenpiteistä, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa energiatehokkuuden ja energiansäästön edistämiseksi ja tukemiseksi liikenteen alalla. Suosituksiin on sisällytettävä arviot kunkin toimenpiteen avulla säästettävissä olevasta energiamäärästä. Jäsenvaltion toteuttamia toimenpiteitä vastaava energiamäärä otetaan huomioon b alakohdassa tarkoitetuissa laskelmissa.”

[tark. 153]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

2 a. Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

”3 a. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava ja toimitettava komissiolle [viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta] ennusteasiakirja, jossa esitetään lisätoimenpiteet, joita ne aikovat toteuttaa 3 artiklan 4 a kohdan mukaisesti.”

[tark. 154]

3. Korvataan 5 artiklan 5 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti liitteessä III lueteltujen liikenteen polttoaineiden energiasisältöjen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.”

4. Kumotaan 6 artiklan 1 kohdan viimeinen virke.

4 a. Korvataan 15 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Alkuperätakuu ei millään tavalla osoita, noudattaako jäsenvaltio 3 artiklan 1 kohtaa. Alkuperätakuiden siirtäminen, joko irrallaan energian fyysisestä siirrosta tai yhdessä sen kanssa, ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden päätökseen käyttää tilastollisia siirtoja, yhteishankkeita tai yhteisiä tukijärjestelmiä tavoitteiden täyttämiseksi tai uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutuksen laskemiseen 5 artiklan mukaisesti.”

[tark. 88]

5. Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

-a) korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Riippumatta siitä, onko raaka-aineet tuotettu yhteisön alueella vai sen ulkopuolella, biopolttoaineista ja bionesteistä peräisin oleva energia otetaan huomioon a, b ja c alakohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos ne täyttävät 2–7 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit eivätkä ylitä 3 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädettyjä osuuksia:”;

[tark. 89]

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 60 prosenttia niiden biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, jotka aloittavat toimintansa 1 päivän heinäkuuta 2014 jälkeen. Laitoksen katsotaan olevan toiminnassa, jos siellä on tapahtunut biopolttoaineiden tai bionesteiden fyysistä tuotantoa.

Niiden laitosten osalta, jotka ovat olleet toiminnassa 1 päivänä heinäkuuta 2014 tai sitä ennen, 1 kohtaa sovellettaessa biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 35 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2017 saakka ja vähintään 50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.

Biopolttoaineiden ja bionesteiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti kriteereistä ja maantieteellisistä alueista ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ruohoalueen määrittämiseksi.”;

b a) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Edellä olevan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ja bionesteitä ei saa valmistaa maasta hankitusta raaka-aineesta, ellei kolmansien osapuolten omaisuuden käyttö- ja omistusoikeuksia ole noudatettu muun muassa hankkimalla näiltä ennakkoon vapaaehtoinen ja tietoinen suostumus, jonka antamiseen näitä edustavat elimet suostuvat.”;

[tark. 96]

b b) lisätään kohta seuraavasti:

"5 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden valmistukseen käytettyjen raaka-aineiden tuotannossa on noudatettava kestäviä maanhoitokäytänteitä."

[tark. 97]

6. Muutetaan 18 artikla seuraavasti:**a) lisätään kohdat seuraavasti:**

"2 a. Eurostat kerää ja julkaisee kauppaan liittyviä yksityiskohtaisia tietoja ravintona käytettävistä viljelykasveista tuotetuista biopolttoaineista, kuten viljakasveihin ja muihin paljon tärkkelystä sisältäviin viljelykasveihin, sokerikasveihin ja öljykasveihin perustuvista biopolttoaineista. Saataville asetettavat kauppatiedot on eriteltävä etanolin ja biodieselin osalta, koska tällä hetkellä julkaistavissa tiedoissa etanolin ja biodieselin tuonti ja vienti esitetään kootusti ja yhdistetysti biopolttoaineita koskevista tiedoissa. Tuontia ja vientiä koskevista tiedoissa on yksilöitävä jäsenvaltioihin tuotavien ja niiden kuluttamien biopolttoaineiden tyyppi ja määrät. Tiedoissa on ilmoitettava myös alkuperämaa tai maa, josta kyseiset tuotteet viedään unioniin. Bioraaka-aineiden tai puolijalostettujen tuotteiden tuontia ja vientiä koskevia tietoja on parannettava Eurostatin keräämillä ja julkaisemilla tiedoilla, jotka koskevat raaka-aineiden tuontia ja vientiä, niiden tyyppiä ja alkuperämaata, myös sisäisesti kaupattuja tai osittain kaupattuja raaka-aineita. [tark. 98]

2 b. Eurostat kerää ja julkaisee työpaikkoihin liittyviä yksityiskohtaisia tietoja, jotka liittyvät unionin biopolttoainealan luomien välittömien, välillisten ja seurannaistyöpaikkojen määrään, keston ja palkkoihin. Komissio kehittää työpaikkojen määrittämiseksi yhteisen menettelytavan, jolla arvioidaan ja seurataan järjestelmällisesti työllisyyslukuja jäsenvaltioissa ja unionissa. Työllisyysluvut olisi eriteltävä etanolin ja biodieselin alojen osalta ja olisi tehtävä selvitys, jolla määritetään työpaikan sijoittuminen biopolttoaineen toimitusketjussa. Biopolttoaineen työllistämistiedot eivät nykyään sisälly virallisiin tilastotietoihin ja päättäjien saatavilla olevat työllistämisarviot vaihtelevat riippuen tietyssä tutkimuksessa sovelletusta määritelmästä tai menetelmästä, käytetystä työpaikkojen laskentatavasta ja siitä, missä määrin tutkimukset yhdistävät maataloustoiminnan ja biopolttoainealan. Muodollinen prosessi, jota työllisyyslukujen saamiseksi tuetaan tiedoilla ja avoimilla perusteilla, parantaisi tietojen saatavuutta.;

[tark. 99]

b) korvataan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

"4. Unioni pyrkii tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa on kestävyyskriteerejä koskevia määräyksiä koskevia pakollisia sitoumuksia, jotka vastaavat tämän direktiivin kestävyyskriteerejä koskevia säännöksiä. Tällaisissa sopimuksissa olisi myös vahvistettava sääntöjä sen varmistamiseksi, että kolmansien maiden tullimenettelyt eivät johda biopolttoaineiden ja bionesteiden tuontiin ja vientiin liittyviin petoksiin, sekä kaupan helpottamista koskevia määräyksiä. Unionin on myös pyrittävä tekemään kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joissa on 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen Kansainvälisen työjärjestön yleissopimusten ja monenvälisten ympäristösopimusten ratifiointia ja täytäntöönpanoa koskevia sitoumuksia. Jos unioni on tehnyt sopimuksia, joissa on pakollisia sitoumuksia, jotka koskevat määräyksiä 17 artiklan 2–7 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien soveltamisalaan kuuluvista asioista, komissio voi pitää näitä sopimuksia osoituksena siitä, että kyseisissä maissa viljellyistä raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet ja bionesteen täyttävät kyseiset kestävyyskriteerit. Tällaisia sopimuksia tehtäessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota toimenpiteisiin sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen ja eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, epäsuoriin maankäytön muutoksiin, huonontuneiden maiden kunnostukseen, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseen alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tekijöihin. [tark. 100]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

Komissio voi katsoa **tekee päätöksen siitä**, sisältävätkö vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset biomassatuotteiden tuotannolle, 17 artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa tai osoittavatko ne, että biopolttoaine- tai bioneste-erät täyttävät 17 artiklan ~~3–5 kohdassa~~ **3–5 a kohdassa** asetetut kestävyyskriteerit, **ja onko raaka-aineita muutettu tarkoituksellisesti, jotta ne kuuluisivat 3 artiklan 4 kohdan e alakohdan i–iii alakohdan soveltamisalaan**. Komissio voi päättää, että nämä järjestelmät sisältävät tarkat tiedot, joita tarvitaan tiedotettaessa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen ja eroosion hallinta), sekä tiedotettaessa maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, huonontuneiden maiden kunnostamisesta, liiallisen vedenkulutuksen välttämisestä alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, ja 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tekijöistä.

Komissio voi myös tunnustaa sellaiset harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelualueet, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisen järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, 17 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi alueiksi. [Am. 101]

Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat sellaisten todentamisyjärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen, joilla taataan, että biopolttoaineet ja bionesteet täyttävät kestävyyskriteerit, kun tällaiset järjestelmät on perustettu tämän direktiivin mukaisesti.”;

[tark. 102]

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”9 a. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään [kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen] kertomuksen, jossa arvioidaan sellaisten vapaaehtoisten järjestelmien toimintaa, joiden osalta on tehty 4 kohdan mukainen päätös, ja yksilöidään parhaita käytäntöjä. Kertomuksen on perustuttava parhaisiin saatavilla oleviin tietoihin, joihin sisältyy eri osapuolten kuuleminen, sekä järjestelmien toiminnasta saatuihin käytännön kokemuksiin. Kertomuksessa on otettava huomioon asian kannalta merkityksellisten, kansainvälisesti tunnustettujen standardien ja ohjeiden kehittyminen, mukaan lukien Kansainvälisen standardisointijärjestön ja ISEAL Alliancen laatimat standardit ja ohjeet. Kertomuksessa analysoidaan kunkin järjestelmän osalta muun muassa seuraavia:

- tarkastusten riippumattomuus, menettely ja tiheys
- vaatimustenvastaisuuden tunnistamiseen tai käsittelemiseen käytettyjen menetelmien saatavuus ja kokemukset niiden käytöstä
- avoimuus erityisesti järjestelmän käytettävyydessä, raaka-aineiden alkuperämaiden ja -alueiden virallisille kielille tehtyjen käännösten saatavuus, sertifioidut toimijat ja vastaavat sertifikaatit sisältävän luettelon sekä tarkastuskertomusten saatavuus
- eri osapuolten osallistuminen, etenkin alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen kuuleminen järjestelmän laadinnan ja arvioinnin sekä tarkastusten yhteydessä
- järjestelmän yleinen luotettavuus erityisesti tarkastajien ja asianomaisten järjestelmäelinten akkreditointia, hyväksyntää ja riippumattomuutta koskevien sääntöjen osalta
- järjestelmän markkinakartoitus.

Komissio toimittaa kertomuksen perusteella tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen 5 kohdassa lueteltujen kriteerien muuttamisesta.”

[tark. 103]

7. Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

-a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti liitteeseen V lisättävästä menettelystä, jolla lasketaan muuta kuin biologista alkuperää olevista uusiutuviesta nestemäisistä ja kaasumaisista polttoaineista aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt sen tarkastamiseksi, ovatko ne 17 artiklan mukaisia. Nämä delegoidut säädökset annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015."

[tark. 106]

a) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevat tyypilliset kasvihuonekaasupäästöt 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa; unionin ulkopuoliset alueet voivat ilmoittaa nämä päästöt vastaavissa kertomuksissa.

4. Komissio voi päättää 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen annettavalla täytäntöönpanosäädöksellä, että 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten on sisällettävä 17 artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa, jonka pohjalta voidaan mitata kyseisillä alueilla tyypillisesti tuotettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden raaka-aineiden viljelyyn liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä."

b) korvataan 5 kohdan viimeinen virke seuraavasti:

"Tätä varten komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti."

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti liitteen VIII mukauttamisesta tieteen ja tekniikan kehitykseen muun muassa tarkistamalla ehdotettuja viljelykasvir ryhmien epäsuoran maankäytön muutoksen arvoja; ottamalla käyttöön **allaisten epäsuoran maankäytön muutosten arvojen arvioimiseen tarkoitettujen taloudellisten mallien arvioimiseksi komissio sisällyttää tarkasteluunsa mallintamisen tuloksiin vaikuttavia tärkeimpiä olettamuksia koskevat uusimmat käytettävissä olevat tiedot, mukaan luettuna maatalouden satojen ja tuottavuuden mitatut suuntaukset, osoitukset sivutuotteille ja todetut maankäytön kokonaisuutokset ja metsäkadon määrät. Komissio varmistaa, että sidosryhmät osallistuvat arviointiin. Ensimmäinen uudelleenarviointi on saatettava päätökseen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.**

Komissio ehdottaa tarvittaessa uusia epäsuoran maankäytön muutoksen arvoja muilla jaottelutasoilla, uusien arvojen lisäämistä tarvittaessa, jos markkinoille tulee uusia biopolttoaineiden raaka-aineita, ja tekijöiden kehittämistä muiden kuin ruokakasvien selluloosasta ja lignoselluloosasta tuotetuille raaka-aineille.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti muiden kuin ruokakasvien selluloosasta ja lignoselluloosasta tuotettuihin raaka-aineisiin liittyvistä epäsuorista maankäytön muutoksista aiheutuvia päästöjä vastaavien arvojen vahvistamisesta liitteessä VIII. Komissio sisällyttää kyseiset arvot tässä artiklassa vahvistettuun menetelmään, jolla lasketaan vaikutukset, joita biopolttoaineilla ja bionesteillä on kasvihuonekaasuihin. Nämä delegoidut säädökset annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016."

[tark. 107 ja 190]

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

d) korvataan 7 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 25 b artiklan mukaisesti liitteen V mukauttamisesta tieteen ja tekniikan kehitykseen muun muassa lisäämällä muita, samaa tai muuta raaka-ainetta käyttäviä biopolttoaineiden tuotantoketjuja koskevat arvot ja muuttamalla C osassa säädettyjä menetelmiä.”;

e) kumotaan 8 kohta.

8. Kumotaan 21 artikla.

9. Korvataan 22 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Arvioidessaan biopolttoaineiden käytöstä saatavia kasvihuonekaasujen nettomääräisiä vähennyksiä jäsenvaltio voi 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa käyttää liitteessä V olevassa A ja B osassa annettuja tyypillisiä arvoja ja lisätä niihin liitteessä VIII esitetyt epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioidut päästöt.”

9 a. Lisätään 23 artiklaan kohta seuraavasti:

”8 a. Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen jätteistä, tähteistä, sivutuotteista tai maata käyttämättömistä raaka-aineista tuotettujen biopolttoaineiden myönteisistä ja kielteisistä ympäristövaikutuksista ja taloudellisista vaikutuksista. Tarkasteltaviin ympäristövaikutuksiin sisällytetään kasvihuonekaasupäästöt, luonnon monimuotoisuus, vesi ja maaperän tuottavuus. Näiden raaka-aineiden mahdolliset tai menetetyt edut otetaan huomioon muiden käyttötarkoitusten, erityisesti tuotteiden valmistuksen, näkökulmasta. Tarkasteltaviin taloudellisiin vaikutuksiin sisällytetään tuotantokustannukset, näiden raaka-aineiden muihin tarkoituksiin liittyvien käyttömahdollisuuksien kustannukset sekä energiainvestoinnin tuotto, joka on saatu näiden raaka-aineiden käyttämisestä kehittyneiden biopolttoaineiden ja bionesteiden tuottamiseen koko elinkaaren aikana.”

[tark. 109]

10. Kumotaan 25 artiklan 4 kohta.

11. Lisätään artikla seuraavasti:

”25 b artikla

Siirretyin säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle [tämän direktiivin voimaantulopäivästä] määräämättömäksi ajaksi 3 artiklan 4 kohdan d alakohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan kolmannessa alakohdassa ja 19 artiklan 1, 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 4 kohdan d alakohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa, 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan kolmannessa alakohdassa, 19 artiklan 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 3 artiklan 4 kohdan d alakohdan, 5 artiklan 5 kohdan, 17 artiklan 3 kohdan c alakohdan kolmannen alakohdan, 19 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

12. Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa ennen 31 päivää joulukuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan parhaan ja viimeisimmän saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella, kuinka hyvin tällä direktiivillä käyttöön otetuilla toimenpiteillä on onnistuttu rajoittamaan biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotantoon liittyvästä epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön ja jossa esitetään epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvia arvioituja päästöjä koskevien tekijöiden sisällyttämistä asianmukaisesti kestävyysskriteereihin siten, että niitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen, ~~sekä~~.

Kertomukseen sisältyy myös arviointi maata käyttämättömistä raaka-aineista ja muista kuin ravintona käytettävistä viljelykasveista tuotetuille biopolttoaineille direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdan d alakohdassa asetettujen kannustimien toimivuudesta. **Kertomukseen sisällytetään kyseisten biopolttoaineiden saatavuutta ja niiden ympäristöä koskevia, sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia koskeva arviointi. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa biopolttoaineiden tuotannon vaikutuksia puun saatavuuteen ja biomassaa hyödyntäviin aloihin.**

Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus maata käyttämättömistä raaka-aineista ja muista kuin ravintona käytettävistä viljelykasveista tuotettuja biopolttoaineita koskevien asianmukaisten kestävyysskriteereiden vahvistamiseksi.

Sijoittajien on otettava huomioon, että biopolttoaineiden tuotantotekniikat ovat vielä kehitysvaiheessa ja lisätoimenpiteitä kielteisten vaikutusten lieventämiseksi voidaan hyväksyä myöhemmin. [tark. 111]

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ....

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

LIITE I

Muutetaan direktiivin 98/70/EY liitteet seuraavasti:

1) Muutetaan liitteessä IV oleva C osa seuraavasti:

a) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Annualisoidut päästöt, jotka aiheutuvat maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista, e_l , lasketaan jakamalla kokonaispäästöt tasaisesti 20 vuodelle. Näiden päästöjen laskemisessa käytetään seuraavaa sääntöä:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P,$$

jossa

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttimassana (grammoina) biopolttoaineen energiayksikköä (megajouleina) kohti);

CS_R = vertailumaankäyttötapaan liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana (tonneina) pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Vertailun pohjana on maankäyttö tammikuussa 2008 tai 20 vuotta ennen raaka-aineen hankkimista, sen mukaan, kumpi ajankohdista on myöhempi;

CS_A = tämänhetkiseen maankäyttöön liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana (tonneina) pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Jos hiilivaranto kumuloituu yli vuoden mittaisen jakson aikana, CS_A :lle määritetty arvo on arvioitu varanto pinta-alayksikköä kohti 20 vuoden jälkeen tai sadon ollessa kypsä, sen mukaan, kumpi ajankohdista on aikaisempi; ja

P = viljelykasvin tuottavuus (ilmaistuna biopolttoaineen energiana pinta-alayksikköä kohti vuodessa).”;

b) poistetaan 8 ja 9 kohta.

2) Lisätään liite seuraavasti:

”Liite V

Osa A. Biopolttoaineisiin liittyvästä epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioidut päästöt

Raaka-aineryhmä	Epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioidut päästöt (gCO _{2eq} /MJ)
Viljakasvit ja muut paljon tärkkelystä sisältävät viljelykasvit	12
Sokerikasvit	13
Öljykasvit	55

Osa B. Biopolttoaineet, joiden epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien arvioitujen päästöjen katsotaan olevan nolla

Seuraavista raaka-aineryhmistä tuotettuihin biopolttoaineisiin liittyvien epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien arvioitujen päästöjen katsotaan olevan nolla:

a) raaka-aineet, jotka eivät sisälly tämän liitteen osaan A;

- b) raaka-aineet, joiden tuotanto on johtanut suoraan maankäytön muutokseen, eli muutokseen IPCC:n maankäyttöluokista metsämaa, ruohikkoalueet, kosteikot, rakennetut alueet tai muut maa-alueet luokkiin viljelymaa tai monivuotisten kasvien viljelymaa⁽¹⁾. Tällaisessa tapauksessa suorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen arvo (e1) olisi laskettava liitteessä IV olevan C osan 7 alakohdan mukaisesti.”

⁽¹⁾ Asiakirjassa (2010/C 160/02) annetun määritelmän mukaan monivuotiset viljelykasvit ovat kasveja, joiden varsia ei yleensä korjata joka vuosi, kuten lyhytkiertoinen energiapuu ja öljypalmu.

LIITE II

Muutetaan direktiivin 2009/28/EY liitteet seuraavasti:

1) Muutetaan liitteessä V oleva C osa seuraavasti:

a) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Annualisoidut päästöt, jotka aiheutuvat maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista, e_1 , lasketaan jakamalla kokonaispäästöt tasaisesti 20 vuodelle. Näiden päästöjen laskemisessa käytetään seuraavaa sääntöä:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P,$$

jossa

e_1 = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttimassana (grammoina) biopolttoaineen energiayksikköä (megajouleina) kohti);

CS_R = vertailumaankäyttötapaan liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana (tonneina) pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Vertailun pohjana on maankäyttö tammikuussa 2008 tai 20 vuotta ennen raaka-aineen hankkimista, sen mukaan, kumpi ajankohdista on myöhäisempi;

CS_A = tämänhetkiseen maankäyttöön liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana (tonneina) pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Jos hiilivaranto kumuloi yli vuoden mittaisen jakson aikana, CS_A :lle määritetty arvo on arvioitu varanto pinta-alayksikköä kohti 20 vuoden jälkeen tai sadon ollessa kypsä, sen mukaan, kumpi ajankohdista on aikaisempi; ja

P = viljelykasvin tuottavuus (ilmaistuna biopolttoaineen tai bionesteen energiana pinta-alayksikköä kohti vuodessa).”;

b) poistetaan 8 ja 9 kohta.

2) Lisätään liite VIII seuraavasti:

”Liite VIII

Osa A – Biopolttoainesten ja bionesteen raaka-ainisiin liittyvästä epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioitavat päästöt

Raaka-aineryhmä	Epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvat arvioitavat päästöt (gCO ₂ eq/MJ)
Viljakasvit ja muut paljon tärkkelystä sisältävät viljelykasvit	12
Sokerikasvit	13
Öljykasvit	55

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

Osa B – Biopolttoaineet ja bionesteet, joiden epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien arvioitujen päästöjen katsotaan olevan nolla

Seuraavista raaka-aineryhmistä tuotettuihin biopolttoainisiin ja bionesteisiin liittyvien epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien arvioitujen päästöjen katsotaan olevan nolla:

- a) raaka-aineet, jotka eivät sisälly tämän liitteen osaan A;
- b) raaka-aineet, joiden tuotanto on johtanut suoraan maankäytön muutokseen, eli muutokseen IPCC:n maankäyttöluokista metsämaa, ruohikkoalueet, kosteikot, rakennetut alueet tai muut maa-alueet luokkiin viljelymaa tai monivuotisten kasvien viljelymaa⁽¹⁾. Tällaisessa tapauksessa suorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen arvo (e) olisi laskettava liitteessä V olevan C osan 7 kohdan mukaisesti.”

⁽¹⁾ Asiakirjassa (2010/C 160/02) annetun määritelmän mukaan monivuotiset viljelykasvit ovat kasveja, joiden varsia ei yleensä korjata joka vuosi, kuten lyhytkiertoinen energiapuu ja öljypalmu.

[tark. 164]

3) Lisätään liite seuraavasti:

”Liite IX

Osa A. **Jätteestä ja jäämistä peräisin olevat** raaka-aineet, joiden vaikutus 3 artiklan 4 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseen lasketaan nelinkertaisena **yksinkertaisina** niiden energiasisältöön verrattuna **ja joilla edistetään 3 artiklan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettua 2,5 prosentin tavoitteen saavuttamista**

- a) Levät
- b) Sekalaisen yhdyskuntajätteen biomassaosuus, mutta ei lajiteltu kotitalousjäte, johon sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa asetettuja ~~kierrätystavoitteita~~ **kierrätystä tai erillistä keräystä koskevia tavoitteita; jäsenvaltiot voivat sallia lajiteltua biojätettä koskevia poikkeuksia, mikäli sovelletut prosessit mahdollistavat sekä kompostimullan että biopolttoaineiden tuotannon.**
- c) ~~Teollisuusjätteen biomassaosuus~~ **Teollisuuden, vähittäis- ja tukkukaupan jätteiden biohajoava osuus, mutta ei erillisesti kerätty jäte, johon sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 1 kohtaa, edellyttäen, että jätehierarkiaa ja kaskadikäytön periaatetta noudatetaan.**
- d) Olki
- e) Eläinten lanta ja jätevesiliete
- f) ~~Palmuöljytehtaiden jäte ja tyhjät palmuhedelmät~~
- g) Mäntypiki
- h) Raaka glyseroli
- i) Sokeriruokojäte
- j) Rypäleiden puristejäännökset ja viinisakka
- k) Pähkinäkuoret
- l) Kuoret
- m) Tähkät
- n) Puunkuori, oksat, lehdet, sahanpuru ja kutterilastut

n a) Lignoselluloosa, lukuun ottamatta sahatukkeja ja vaneritukkeja

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

Osa B. **Jätteestä ja jäämistä peräisin olevat** raaka-aineet, joiden vaikutus 3 artiklan 4 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseen lasketaan kaksinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna

- a) Käytetty ruokaöljy
- b) Eläinrasvat, jotka on luokiteltu luokkiin 1 ja 2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (*) mukaisesti
- c) ~~Muiden kuin ruokakasvien selluloosa~~
- d) ~~Lignoselluloosa, lukuun ottamatta sahatukkeja ja vaneritukkeja~~

Osa C. **Raaka-aineet, joiden vaikutus 3 artiklan 4 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseen lasketaan nelinkertaisena niiden energiasisältöön verrattuna ja joilla edistetään 3 artiklan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettua 2,5 prosentin tavoitteen saavuttamista**

- a) **Levät (omavaraiset)**
- b) **Muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset polttoaineet**
- c) **Hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen liikennekäyttöä varten**
- d) **Bakteerit**

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002, annettu 3 päivänä lokakuuta 2002, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä (EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1).”

[tark. 186]

P7_TA(2013)0358

Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteet ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 muuttamisesta (COM(2012)0413 – C7-0202/2012 – 2012/0201(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0413),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0202/2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. marraskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0242/2013),

⁽¹⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 86.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0201

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(-1) *Komission olisi laadittava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella kertomus ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpanon tuloksista ja tarvittaessa ehdotettava kiireellisesti asianmukaisia toimenpiteitä, joilla Euroopan ankeriaskannan elvyttäminen onnistuu mahdollisimman suurella todennäköisyydellä.* [tark. 1]

(1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1100/2007 ⁽³⁾ siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin mainitun asetuksen säännöksiä.

(2) Komissiolle asetuksen (EY) N:o 1100/2007 nojalla siirretty valta on Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi saatettava yhdenmukaiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ~~290 ja 291 artiklan~~ **291 artiklan** kanssa. [tark. 2]

(3) Tiettyjen asetuksen (EY) N:o 1100/2007 säännösten soveltamiseksi komissiolle olisi siirrettävä toimivalta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla säädöksiä sellaisten toimenpiteiden suorittamista varten, joilla puututaan kantojen elpymiseen käytettävien ankerioiden keskimääräisten markkinahintojen huomattavaan laskuun verrattuna muihin tarkoituksiin käytettävien ankerioiden markkinahintoihin. **On erityisen tärkeää, että komissio asiaa tuoreimpiin tieteellisiin lausuntoihin ja suosituksiin perustuen valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, erityisesti asiantuntijatasolla, jotta varmistetaan, että komission käytettävissä olevat tiedot ovat objektiivisia, tarkkoja, täydellisiä ja ajantasaisia. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti ja hyvissä ajoin.** [tark. 3]

⁽¹⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 86.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2013.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 17).

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- (4) ~~On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa delegoitujen säädösten antamista edeltävän valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla.~~
- (5) ~~Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti. [tark. 4]~~
- (6) Jotta voidaan varmistaa, että asetuksen (EY) N:o 1100/2007 säännösten, joiden nojalla komissio hyväksyy ankeriaanhoitosuunnitelmat **parhaiden ja uusimpien saatavilla olevien** teknisten ja tieteellisten tietojen perusteella, täytäntöönpanoa koskevat ehdot ovat yhdenmukaiset, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. [tark. 5]
- (6 a) **ICESin olisi annettava uusi ja kattavampi lausunto ankeriaskantojen tilasta vuonna 2013. Lausuntoa valmistellessaan ICESin olisi tarkasteltava kaikkia ankeriaskantojen pienenemisen syitä ja myös ankerioiden kutualueisiin liittyviä seikkoja. Jos ICES katsoo, että ankeriaskannan tila on edelleen kriittinen, komission olisi laadittava mahdollisimman pian uusi asetusehdotus Euroopan ankeriaskannan elvyttämisestä. Asetukseen olisi sisällytettävä myös pitkän aikavälin ratkaisuja, muun muassa keinoja vaellusreittien avaamiseksi.** [tark. 6]
- (7) Komissio ei voi toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomusta kantojen elvyttämiseen liittyvistä toimenpiteistä, mukaan lukien markkinahintojen kehitys 1 päivään heinäkuuta 2011 saakka, sillä jotkin jäsenvaltiot ovat toimittaneet asianomaisia tietoja myöhässä. Kertomuksen toimittamista koskeva määräaika olisi siis siirrettävä 31 päivään joulukuuta 2012.
- (7 a) **On tärkeää, että komissio määrää seuraamuksia jäsenvaltioille, jotka eivät ole välittäneet tai analysoineet kaikkia niiden saatavilla olevia tietoja, jotta Euroopan ankeriaskannan tilasta voidaan laatia kattava ja tieteellisesti pätevä selvitys.** [tark. 7]
- (8) Asetuksen (EY) N:o 1100/2007 säännöksessä, joka koskee valtaa hyväksyä kutuvaellukselle pääsyn tavoitetason saavuttamiseksi suoritettavia vaihtoehtoisia toimenpiteitä, siirretään neuvostolle valta muuttaa mainitun asetuksen muita kuin keskeisiä osia. Koska SEUT-sopimuksen mukaisesti tällainen päätöksentekomenettely ei ole enää mahdollinen, kyseinen säännös olisi poistettava.
- (9) Komission päätöksellä 2008/292/EY⁽²⁾ vahvistettiin, että Mustameri ja siihen liittyvät vesistöalueet eivät ole eurooppalaisen ankeriaan luontaisia elinympäristöjä asetuksen (EY) N:o 1100/2007 soveltamiseksi. Näin ollen mainitun asetuksen 1 artiklan 2 kohta on vanhentunut ja se olisi kumottava.
- (10) Komission päätöksellä 2009/310/EY⁽³⁾ hyväksyttiin Kyproksen, Maltan, Itävallan, Romanian ja Slovakian hakemukset vapauttamiseksi ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisvelvoitteesta. Yhtään kyseistä velvoitetta koskevaa hakemusta ei ole käsiteltävänä. Näin ollen asetuksen (EY) N:o 1100/2007 3 artiklan 2 kohta on vanhentunut ja se olisi kumottava.
- (11) Asetus (EY) N:o 1100/2007 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).
- ⁽²⁾ Komission päätös 2008/292/EY, tehty 4 päivänä huhtikuuta 2008, sen vahvistamisesta, että Mustameri ja siihen yhdistyvät vesistöalueet eivät ole eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 soveltamiseksi (EUVL L 98, 10.4.2008, s. 14).
- ⁽³⁾ Komission päätös 2009/310/EY, tehty 2 päivänä huhtikuuta 2009, Kyproksen, Maltan, Itävallan, Romanian ja Slovakian esittämien, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 mukaisen ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisvelvoitetta koskevien vapautus-hakemusten hyväksymisestä (EUVL L 91, 3.4.2009, s. 23).

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1100/2007 seuraavasti:

1) Kumotaan 1 artiklan 2 kohta.

1 a) Korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ja määriteltävä niiden kansallisella alueella sijaitsevat yksittäiset vesistö-alueet, jotka ovat eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä (jäljempänä ’ankeriasvesistöalueita’), joihin voi kuulua merialueita.”

[tark. 9]

1 b) Korvataan 2 artiklan 10 kohta seuraavasti:

”10. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava ankeriaanhoitosuunnitelmansa puiteissa mahdollisimman pian asianmukaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään kalastuksen ulkopuolisten tekijöiden kuten vesivoimaturbiinien ja pumppujen aiheuttamaa ankeriaan kuolleisuutta. Tarvittaessa on toteutettava lisätoimenpiteitä muiden tekijöiden aiheuttaman ankeriaan kuolevuuden vähentämiseksi, jotta hoitosuunnitelman tavoitteet saavutetaan.”

[tark. 10]

2) Kumotaan 3 artikla.

3) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio hyväksyy ankeriaanhoitosuunnitelmat täytäntöönpanosäädöksillä, jotka hyväksytään 12 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkimusmenettelyä noudattaen.”

3 a) Korvataan 5 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltion, joka on toimittanut komissiolle hyväksyttäväksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 ankeriaanhoitosuunnitelman, jota komissio ei voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti tai joka ei täytä 9 artiklassa vahvistettuja raportointia ja arviointia koskevia ehtoja, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna joko lyhentämällä ankeriaan kalastuskautta tai muilla keinoin. Kyseinen vähennys on pantava täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä jättää suunnitelma hyväksymättä tai kolmen kuukauden kuluessa raportointia koskevan määräajan noudattamatta jättämisestä.”

[tark. 11]

3 b) Lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Ankeriaanhoitosuunnitelmat on tarkistettava ja päivitettävä 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen kahden vuoden välein siten, että otetaan huomioon tuorein tieteellinen lausunto.”

[tark. 12]

4) Korvataan 7 artiklan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jos kannan elvyttämiseen käytettävien ankerioiden keskimääräinen markkinahinta muihin tarkoituksiin käytettävien ankerioiden keskimääräiseen markkinahintaan verrattuna laskee merkittävästi, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle. Komissio voi 12 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä delegoiduilla säädöksillä ja tilanteen korjaamiseksi väliaikaisesti pienentää 2 kohdassa tarkoitettua kannan elvyttämiseen käytettävien ankerioiden prosenttiosuutta, mikäli ankeriaanhoitosuunnitelma on 2 artiklan 4 kohdan mukainen.

7. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 31 päivänä joulukuuta 2013 kertomuksen, jossa se arvioi kannan elvyttämistä koskevat toimenpiteet, joihin luetaan ja ottaa huomioon tuoreimman tieteellisen lausunnon edellytyksistä, joilla istutuksilla todennäköisesti lisätään kutevan kannan biomassaa. Komissio tarkastelee kertomuksessaan markkinahintojen kehitys kehitystä.”

[tark. 13]

4 a) Korvataan 7 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Kannan elvyttäminen on katsottava asetuksen (EU) N:o ... [EMKR] 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi säilyttämistoimenpiteeksi, edellyttäen, että se

- on osa 2 artiklan mukaisesti vahvistettua ankeriaanhoitosuunnitelmaa,
- koskee ankeriaita, joiden pyynnissä ja hoidossa käytetään menetelmiä ja välineitä, joilla varmistetaan mahdollisimman vähäinen kuolevuus pyynnin, varastoinnin, kuljetuksen ja kasvatuksen yhteydessä,
- toteutetaan alueilla, joissa eloonjäännin ja vaelluksen todennäköisyys on suuri,
- edistää 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kutuvaellukselle asetettua tavoitetasoa saavuttamista ja
- toteutetaan siten, että ankeriaat pysyvät eristettyinä tautien ja loisien leviämisen ehkäisemiseksi.”

[tark. 14]

5) Poistetaan 9 artiklan 3 kohta. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Raportointi ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tutkimustietoa, jotta voidaan määrittää toteutettujen toimien vaikutukset ankeriaskantaan, löytää lieventämiskeinoja ja suosittaa hoitotavoitteita. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti aluksi joka kolmas vuosi siten, että ensimmäinen raportti annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012, ja saatettava tiedot nimettyjen tieteellisten elinten saataville. Ensimmäisen joka kolmas vuosi toimitettavan raportin jälkeen raportti esitetään joka vuosi. Raporteista on käytävä ilmi suunnitelman seuranta, täytäntöönpano, tehokkuus ja tulokset, ja niissä on erityisesti esitettävä seuraavat parhaat saatavilla olevat arviot:

- a) kunkin jäsenvaltion osalta se osuus hopea-ankeriaiden biomassasta, joka pääsee kutemaan mereen, tai kyseisen jäsenvaltion alueelta osana merelle päin suuntautuvaa kutuvaellusta poistuvien hopea-ankeriaiden biomassassa verrattuna kutuvaellukselle pääsyä koskevaan tavoitetasoon, josta säädetään 2 artiklan 4 kohdassa;
- b) ankeriasta pyytävien jäsenvaltioiden pyyntiponnistuksen taso sekä 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutettu pyyntiponnistuksen vähennys;
- c) kalastuksen ulkopuolisten kuolevuustekijöiden taso ja 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti toteutettu vähennys;
- d) alle 12 senttimetriä pitkien pyydettyjen ankerioiden määrä ja sen eri tarkoituksiin käytetyt osuudet;
- e) istutettujen ankerioiden eloonjäämisaste kalastuksen, kuljettamisen, istutuksen tai Sargassomerelle suuntautuvan kutuvaelluksen aikana;
- f) haluttaessa myös tiedot pyydettyjen ankerioiden kutualueista.

2. Komissio esittää 31 päivään lokakuuta 2013 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää tilastollisen ja tieteellisen arvon ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpanon tuloksista ja johon liittyy tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunto. Komissio voi esittää kertomuksen tulosten perusteella ehdotuksia asetuksen soveltamisalan laajentamiseksi siten, että se koskee myös kalastuksen ulkopuolisia ankerioiden kuolevuustekijöitä.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

3. *Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 ankerioiden kauppaa unionissa ja maailmassa koskevan kertomuksen, jossa keskitytään erityisesti siihen, miten unionissa noudatetaan CITES-yleissopimuksen velvoitteita, ja arvioidaan ankerioiden laitonta kauppaa jäsenvaltioissa. Kertomuksessa yksilöidään saatavissa olevien eri tietokantojen epäjohtamukaisuuksia ja ehdotetaan toimenpiteitä, joilla tehostetaan kaupan seuranta esimerkiksi muuttamalla nykyistä tullikoodeksia.”*

[tark. 15]

5 a) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Jatkotoimenpiteet

Komissio ottaa huomioon 7 artiklan 7 kohdassa ja 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tulokset sekä ICESin uusimman ja kattavimman lausunnon Euroopan ankeriaskannan tilasta vuonna 2013 ja esittää viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014 parlamentille ja neuvostolle uuden lainsäädäntöehdotuksen, jolla Euroopan ankeriaskannan elvyttäminen onnistuu mahdollisimman suurella todennäköisyydellä. Komissio voi tarkastella keinoja laajentaa tämän asetuksen soveltamisalaa siten, että siihen sisällytetään kalastuksen ulkopuolisia kuolevuustekijöitä.”

[tark. 16]

6) Lisätään artiklat seuraavasti:

”12 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. **Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... (*) kolmen vuoden ajaksi** 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä ~~siirretään määräämättömäksi ajaksi~~. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kolmen vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.**

[tark. 17]

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto lopetetaan peruuttamispäätöksellä. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 7 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytty delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

12 b artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea, joka on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (***) tarkoitettu komitea.

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ....

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P7_TA(2013)0359

Unionin tullikoodeksi ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin tullikoodeksista (uudelleenlaadittu) (COM(2012)0064 – C7-0045/2012 – 2012/0027(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2016/C 093/45)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0064),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 33, 114 ja 207 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0045/2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. toukokuuta 2012 antaman lausunnon⁽¹⁾,
- ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽²⁾,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 12. heinäkuuta 2012 päivätyn kirjeen,

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 68.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston edustajan 22. toukokuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0006/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0027**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi unionin tullikoodeksista**

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 952/2013.)

P7_TA(2013)0360

Euroopan yhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruu ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkoston luomisesta Euroopan yhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 muuttamisesta (COM (2011)0855 – C7-0468/2011 – 2011/0416(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/46)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0855),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0468/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. helmikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,

---

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 149.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston edustajan 27. toukokuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0179/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0416

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi verkoston luomisesta Euroopan yhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpito tietojen keruuta varten annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1217/2009 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1318/2013.)

P7_TA(2013)0361

Elintarviketurvallisuutta koskevien direktiivien muuttaminen komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi direktiivien 1999/4/EY, 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY muuttamisesta komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta (COM(2012)0150 – C7-0089/2012 – 2012/0075(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/47)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0150),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0089/2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Itävallan liittoneuvoston toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 28. toukokuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0045/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0075

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 11. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 1999/4/EY ja 2000/36/EY sekä neuvoston direktiivien 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY muuttamisesta komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1021/2013.)

P7_TA(2013)0362

Kap Verden tasavallan ja EU:n kansalaisille lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien myöntämisen helpottamista koskeva EU:n ja Kap Verden välinen sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Kap Verden tasavallan ja Euroopan unionin kansalaisille lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävien viisumien myöntämisen helpottamista koskevan Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä (05674/2013 – C7-0110/2013 – 2012/0271(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 093/48)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (05674/2013),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan väliseksi sopimukseksi lyhytaikaista oleskelua varten Kap Verden tasavallan ja Euroopan unionin kansalaisille myönnettävien viisumien myöntämisen helpottamisesta (14203/2012),

---

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 143.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0110/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0266/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kap Verden tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P7_TA(2013)0363

Luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskeva EU:n ja Kap Verden välinen sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 11. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan välillä (14546/2012 – C7-0109/2013 – 2012/0268(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 093/49)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (14546/2012),
  - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kap Verden tasavallan väliseksi sopimukseksi luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta (14759/2012),
  - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 3 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0109/2013),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0267/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kap Verden tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

P7_TA(2013)0354

Lisätalousarviositys nro 4/2013 – Euroopan GNSS-viraston (GSA) henkilöstö – Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston (EACEA) henkilöstö – Euroopan unionin tuomioistuimen henkilöstö**Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. syyskuuta 2013 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 4/2013 varainhoitovuodeksi 2013, pääluokka III – Komissio, pääluokka IV – Euroopan unionin tuomioistuin (11696/2013 – C7-0247/2013 – 2013/2084(BUD))**

(2016/C 093/50)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 lopullisesti hyväksytyyn Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission 29. huhtikuuta 2013 antaman esityksen lisätalousarvioksi nro 4/2013 (COM(2013)0254),
- ottaa huomioon neuvoston 15. heinäkuuta 2013 hyväksymän kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 4/2013 (11696/2013 – C7-0247/2013),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan kirjeen,
- ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0285/2013),

A. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 4/2013 tarkoituksena on muuttaa Euroopan GNSS-viraston henkilöstötaulukkoa lisäämällä siihen 20 tointa viraston uusien tehtävien hoitamista varten, muuttaa Euroopan koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston (EACEA) henkilöstötaulukkoa lisäämällä siihen kaksi väliaikaisen toimihenkilön tointa ja kolmetoista sopimussuhteisen toimihenkilön tointa toimeenpanoviraston toimeksiannon laajentamisen vuoksi ja muuttaa Euroopan unionin tuomioistuimen henkilöstötaulukkoa lisäämällä siihen seitsemän tointa Euroopan unionin tuomioistuimen uutta julkisiasiainmestää varten;

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 66, 8.3.2013.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

Keskiviikko 11. syyskuuta 2013

- B. toteaa, että näillä henkilöstölisäyksillä ei oleteta olevan talousarviovaikutuksia, koska ne aiotaan kattaa kokonaisuudessaan talousarvion komission pääluokassa tehtävillä vastaavansuuruisilla vähennyksillä ja Euroopan unionin tuomioistuimen omassa pääluokassa käytettävissä olevista määrärahoista;
- C. katsoo, että kyseiset 20 lisätointa Euroopan GNSS-virastoon on perustettava nopeasti, jotta virasto voisi valmistautua sillä tammikuusta 2014 lähtien oleviin uusiin tehtäviin;
- D. ottaa huomioon, että tähän lisätalousarvioesitykseen sisältyy vain osa Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjan liitteenä olevaan julistukseen N:o 38 perustuvasta Euroopan unionin tuomioistuimen alkuperäisestä pyynnöstä, jossa se pyysi myös yhdeksää lakimiesavustajan tointa;
- E. katsoo, että lakimiesavustajien lisääminen voisi auttaa Euroopan unionin tuomioistuinta suoriutumaan lisätehtävistään varsinkin, kun neuvosto ei ole vielä päättänyt yleisen tuomioistuimen tuomareiden lukumäärän lisäämistä koskevista järjestelyistä (kiistämättä kuitenkin kyseisen uudistuksen tarvetta); ottaa huomioon, että nämä toimet on sisällytetty komission talousarvioesitykseen vuodeksi 2014;
1. panee merkille komission esittämän lisätalousarvioesityksen nro 4/2013 ja neuvoston kannan siihen;
  2. panee Euroopan GNSS-viraston henkilöstölisäyksen kohdalla merkille, että komission henkilöstön määrää vähentämällä tapahtuvaa kompensointia ei aloiteta heti vuonna 2013, vaan se toteutetaan täysimääräisesti seuraavan monivuotisen rahoituskauden aikana;
  3. panee huolestuneena merkille harhaanjohtavat tiedot säästöistä komission henkilöstömenoissa; toteaa, että kolmentoista sopimussuhteisen ja kahden muun toimihenkilön toimet irrotetaan suoraan komission alaisuudessa olevista toimista ja lisätään EACEA:n henkilöstötaulukkoon; huomauttaa, että kaikki toimeenpanovirastot kuuluvat komission alaisuuteen, joten komission talousarvion ei aiheudu tästä muutosta; on tietoinen siitä, että toimeenpanovirastoihin palkattu henkilöstö rahoitetaan täysin toimintamäärärahoista;
  4. aikoo tukea vuotta 2014 koskevassa vuotuisessa talousarviomenettelyssä Euroopan unionin tuomioistuimen uusia toimia koskevaa pyyntöä, jonka komissio jätti esityksestään pois;
  5. hyväksyy neuvoston kannan lisätalousarvioesitykseen nro 4/2013;
  6. kehottaa puhemiestä toteamaan lisätalousarvion nro 4/2013 lopullisesti hyväksytyksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
  7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

Torstai 12. syyskuuta 2013

P7_TA(2013)0369

Euroopan oikeusasiamiehen toiminta vuonna 2012

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. syyskuuta 2013 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2012 (2013/2051(INI))

(2016/C 093/51)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2012,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 24 artiklan kolmannen kohdan, 228 artiklan ja 298 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 43 artiklan,
  - ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöksen tekemiseksi oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista 9 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyn päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom muuttamisesta⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja Euroopan oikeusasiamiehen yhteistyötä koskevan puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006,
  - ottaa huomioon 1. tammikuuta 2009 annetut oikeusasiamiehen ohjesäännön täytäntöönpanosäännökset⁽³⁾,
  - ottaa huomioon aikaisemmat Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta antamansa päätöslauselmat,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 205 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen,
  - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A7-0257/2013),
- A. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen vuosikertomus 2012 luovutettiin virallisesti Euroopan parlamentin puhemiehelle 21. toukokuuta 2013 ja että oikeusasiamies Nikiforos Diamandouros esitteli kertomuksen vetoamusvaliokunnalle 28. toukokuuta 2013 Brysselissä;
- B. ottaa huomioon, että vuoden 2012 vuosikertomus on Nikiforos Diamandourosin viimeinen vuosikertomus Euroopan oikeusasiamiehenä, sillä hän ilmoitti 14. maaliskuuta 2013 Euroopan parlamentin puhemiehelle aikeestaan jäädä eläkkeelle 1. lokakuuta 2013; ottaa huomioon, että Nikiforos Diamandouros valittiin Euroopan oikeusasiamieheksi ensimmäisen kerran vuonna 2003 ja uudelleen vuosina 2005 ja 2010;
- C. ottaa huomioon, että Nikiforos Diamandouros on toiminut kymmenen vuotta Euroopan oikeusasiamiehen virassa; ottaa huomioon, että hänen seuraajansa valitaan kaudeksi, joka alkaa 1. lokakuuta 2013 ja päättyy Euroopan parlamentin vaaleihin vuonna 2014, ja sen jälkeen uuden parlamentin on käynnistettävä uusi valintamenettely;
- D. ottaa huomioon, että SEUT:n 24 artiklassa määrätään, että ”jokainen unionin kansalainen voi kääntyä 228 artiklan mukaisesti asetettavan oikeusasiamiehen puoleen”;
- E. ottaa huomioon, että SEUT:n 228 artiklalla Euroopan oikeusasiamiehelle annetaan valtuudet ottaa vastaan kanteluja EU:n toimielinten, elinten ja laitosten toiminnassa ilmenneistä epäkohdista, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä;

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 172.

⁽²⁾ EYVL L 113, 4.5.1994, s. 15.

⁽³⁾ Tehty 8. heinäkuuta 2002 ja muutettu oikeusasiamiehen päätöksellä 5. huhtikuuta 2004 ja 3. joulukuuta 2008.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- F. ottaa huomioon, että SEUT:n 298 artiklan mukaan EU:n toimielimet, elimet ja laitokset "tukeutuvat tehtäviään hoitaessaan avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon" ja että samassa artikkelissa annetaan mahdollisuus sisällyttää asetuksilla sekundaarioikeuteen tähän tarkoitukseen tarkoitettuja konkreettisia säännöksiä, joita voidaan soveltaa koko EU:n hallintoon;
- G. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaan "jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa";
- H. ottaa huomioon, että EU on nimennyt vuoden 2013 Euroopan kansalaisten teemavuodeksi juhlistaakseen EU:n kansalaisuuden 20. vuosipäivää;
- I. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 43 artiklan mukaan "jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä ja oikeushenkilöllä, jonka asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, on oikeus tehdä Euroopan oikeusasiamiehelle kantelu, joka koskee unionin toimielinten, elinten tai laitosten toiminnassa ilmenneitä epäkohtia, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä";
- J. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti hyväksyi oikeusasiamiehen laatiman hyvän hallintotavan säännösten 6. syyskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa;
- K. ottaa huomioon, että "hallinnollisesta epäkohdasta" on kyse silloin, kun julkinen elin ei toimi sitä sitovan määräyksen tai periaatteen mukaisesti;
- L. ottaa huomioon, että tämän määrittelyn perusteella hallinnolliset epäkohdat eivät rajoitu tapauksiin, joissa rikottu määräys tai periaate on oikeudellisesti sitova; ottaa huomioon, että hyvän hallintotavan periaatteet velvoittavat lainsäädäntöä enemmän, sillä niiden nojalla edellytetään, että EU:n toimielimet täyttävät oikeudelliset velvoitteensa ja ovat myös palveluhenkisiä ja että ne varmistavat, että kaikkea yleisöä kohdellaan oikeudenmukaisesti, puolueettomasti ja ihmisarvoisesti ja siten, että se voi käyttää oikeuksiaan kaikilta osin;
- M. ottaa huomioon, että vuonna 2012 oikeusasiamies vastaanotti 2 442 kantelua (2 510 vuonna 2011) ja käsitteli 2 460 kantelua (2 544 vuonna 2011); ottaa huomioon, että 740 kantelua (30 prosenttia) kuului hänen toimivaltaansa;
- N. ottaa huomioon, että suurin osa kanteluista (56 prosenttia) saadaan sähköisessä muodossa ja ne rekisteröidään kaikilla 23 virallisella kielellä saatavilla olevan Euroopan oikeusasiamiehen interaktiivisen verkkosivuston välityksellä;
- O. ottaa huomioon, että oikeusasiamies käynnisti kantelujen perusteella 450 tutkintaa (382 vuonna 2011); ottaa huomioon, että se merkitsee 18 prosentin kasvua verrattuna vuoteen 2011; ottaa huomioon, että hän käynnisti 15 oma-aloitteista tutkintaa (14 vuonna 2011) ja esitteli Euroopan parlamentille yhden erityiskertomuksen;
- P. ottaa huomioon, että oikeusasiamies päätti 390 tutkintaa (mukaan luettuna 10 oma-aloitteista tutkintaa), joista 206 oli vuodelta 2012, 113 vuodelta 2011 ja 71 aikaisemmilta vuosilta; ottaa huomioon, että 85,3 prosenttia (324) päätetyistä tutkinnoista oli yksityisiltä kansalaisilta ja 14,7 prosenttia (56) yrityksiltä, järjestöiltä ja muilta oikeushenkilöiltä;
- Q. ottaa huomioon, että 1 467 vastaanotettua kantelua kuului jonkin Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsenen toimivaltaan; ottaa huomioon, että verkosto koostuu kansallisista ja alueellisista oikeusasiamiehistä ja vastaavista elimistä EU:ssa, ETA:ssa, Sveitsissä ja ehdokasvaltioissa; ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunta on verkoston täysivaltainen jäsen; ottaa huomioon, että oikeusasiamies siirsi 63 kantelua kyseiselle valiokunnalle;
- R. ottaa huomioon, että 52,7 prosenttia vuonna 2012 käsiteltäväksi otetuista kanteluista koski Euroopan komissiota, 5,2 prosenttia Euroopan parlamenttia, 3,0 prosenttia Euroopan ulkosuhdehallintoa, 1,5 prosenttia Euroopan investointipankkia ja 20,9 prosenttia muita EU:n toimielimiä, laitoksia tai elimiä;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- S. ottaa huomioon, että vuonna 2012 tutkittujen väitettyjen epäkohtien päätyypit olivat laillisuus (27,7 prosenttia), tietopyynnöt (12,5 prosenttia), oikeudenmukaisuus (10,3 prosenttia), päätösten määrääajat (8 prosenttia) ja pyynnöt saada tarkastella asiakirjoja (6,7 prosenttia);
- T. ottaa huomioon, että oikeusasiamies ei havainnut hallinnollista epäkohtaa 76 päätetyssä tapauksessa (19 prosenttia) ja havaitsi epäkohdan 56 tapauksessa (14 prosenttia);
- U. ottaa huomioon, että se, että hallinnollisia epäkohtia ei löydy, ei ole välttämättä kantelun tekijän kannalta kielteinen lopputulos, sillä hänelle voi olla hyötyä kyseiseltä toimielimeltä saamastaan kattavasta selvityksestä ja tapausta koskevasta oikeusasiamiehen riippumattomasta analyysistä ja hän saa varmuuden siitä, että kyseinen elin on toiminut hyvän hallintotavan periaatteiden mukaisesti;
- V. ottaa huomioon, että 80 tapauksessa saatiin vuonna 2012 aikaiseksi sovintoratkaisu tai kyseinen elin ratkaisi asian; ottaa huomioon, että kun oikeusasiamies ei havaitse hallinnollisia epäkohtia tai tutkinnan jatkamiseen ei ole perusteita, hän voi antaa lisähuomautuksen; ottaa huomioon, että lisähuomautuksella pyritään neuvomaan toimielintä siinä, miten se voi parantaa kansalaisille tarjoamiensa palvelujen laatua;
- W. ottaa huomioon, että oikeusasiamies päätti 47 tapausta, joissa hän havaitsi hallinnollisen epäkohdan, antamalla toimielimelle kriittisen huomautuksen; ottaa huomioon, että yhdeksässä tapauksessa kyseinen toimielin otti vastaan suositusluonnoksen;
- X. ottaa huomioon, että oikeusasiamies antaa kriittisen huomautuksen, jos
- i) asianomainen toimielin ei enää kykene poistamaan hallinnollista epäkohtaa,
  - ii) hallinnollisella epäkohdalla ei ole yleistä vaikutusta ja
  - iii) seurantatoimet eivät vaikuta tarpeellisilta; ottaa huomioon, että oikeusasiamies antaa kriittisen huomautuksen myös, jos hän katsoo, että suositusluonnoksesta ei ole hyötyä, jos toimielin ei ota vastaan suositusluonnosta tai jos hän katsoo, ettei ole tarkoituksenmukaista antaa erityiskertomusta;
- Y. ottaa huomioon, että oikeusasiamies antaa suositusluonnoksen, kun kyseinen toimielin voi poistaa hallinnollisen epäkohdan tai kun hallinnollinen epäkohta on erityisen vakava tai sillä on yleisiä vaikutuksia; ottaa huomioon, että vuoden 2012 aikana oikeusasiamies laati 17 suositusluonnosta;
- Z. ottaa huomioon, että oikeusasiamies antoi Euroopan parlamentille vuonna 2012 yhden erityiskertomuksen; ottaa huomioon, että tämä erityiskertomus koskee tapaa, jolla komissio hoiti kansalaisaloitteet Wienin lentoaseman laajentamisesta aiheutuvien, kielteisinä pidettyjen seurausten torjumiseksi; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentille annettava erityiskertomus on oikeusasiamiehen tehokkain väline ja muodostaa oikeusasiamiehen viimeisen varsinaisen toimen tapauksen käsittelyssä;
- AA. ottaa huomioon, että parlamentin mietinnössä erityiskertomuksesta todettiin, että oikeusasiamiehen huolet mahdollisista hallinnollisista epäkohdista olivat perusteltuja;
- AB. ottaa huomioon, että oikeusasiamies julkaisee vuosittain tutkimuksen kriittisten huomautusten ja lisähuomautusten seurauksena toteutetuista toimista; ottaa huomioon, että vuoden 2011 tutkimus osoitti, että kriittisten huomautusten ja lisähuomautusten seurantatoimien onnistumisprosentti oli 84 prosenttia;
- AC. ottaa huomioon, että vuonna 2012 oikeusasiamies keskittyi erityisesti eri vammaisuusasteisten vammaisten integraatioon; ottaa huomioon, että oikeusasiamies toimii yhdessä Euroopan parlamentin vetoisuusvaliokunnan, Euroopan komission, perusoikeusviraston ja Euroopan vammaisfoorumin kanssa suojellakseen, edistääkseen ja valvoakseen EU:n kehysten täytäntöönpanoa YK:n vammaisyleissopimuksen nojalla; ottaa huomioon, että kyseessä on ensimmäinen ihmisoikeussopimus, jonka EU on ratifioinut;

Torstai 12. syyskuuta 2013

- AD. ottaa huomioon, että neuvosto kannatti ehdotusta, jonka mukaan YK:n vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoa seurataan EU:n tasolla kehityksessä, johon sisältyvät myös oikeusasiamies ja vetoomusvaliokunta;
- AE. ottaa huomioon, että Euroopan laadunhallintajärjestö antoi vuonna 2012 oikeusasiamiehelle virallisesti Committed to Excellence -tunnustuksen;
1. hyväksyy Euroopan oikeusasiamiehen antaman vuoden 2012 vuosikertomuksen ja panee merkille, että oikeusasiamies Diamandouros siirtyi eläkkeelle 1. lokakuuta 2013;
  2. kiittää oikeusasiamies Diamandourosta hänen esimerkillisestä työstään Euroopan oikeusasiamiehenä kymmenen viime vuoden aikana sekä niistä tuloksista, joita hän on saavuttanut pyrkimyksessään lisätä Euroopan unionin oikeudenmukaisuutta ja avoimuutta; toivoo, että hän voi nauttia eläkevuosistaan terveenä ja toivottaa hänelle kaikkea hyvää hänen tulevaisuudessaan;
  3. antaa tunnustuksen siitä erinomaisesta työstä, jota oikeusasiamies on tehnyt sekä vahvistaakseen että syventääkseen vuoropuhelua kansalaisten, kansalaisyhteiskunnan, toimielinten ja muiden sidosryhmien kanssa kaikilla tasoilla;
  4. ottaa huomioon, että puolet Euroopan kansalaisista katsoo, että toiseksi tärkein kansalaisoikeuksista on oikeus hyvään hallintoon, ja katsoo, että oikeusasiamiehen jatkuvat ponnistelut päätöksentekomenettelyn ja hallinnon avoimuuden ja tilivelvollisuuden lisäämiseksi Euroopan unionin päätöksenteossa ja hallinnossa ovat merkittäviä pyrittäessä kohti unionia, jossa ”päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia”, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 artiklassa määrätään; kehottaa seuraavaa Euroopan oikeusasiamiestä jatkamaan edeltäjänsä hyvää työtä näiden merkittävien tavoitteiden saavuttamiseksi;
  5. arvostaa oikeusasiamiehen väsymätöntä panostusta, jolla hän on pyrkinyt saamaan kansalaiset tietoisiksi perussopimuksen mukaisista oikeuksistaan ja kannustanut EU:n toimielinten, elinten ja laitosten hallintoja lisäämään avoimuutta ja palveluhenkisyttä;
  6. katsoo, että oikeusasiamies on aina käyttänyt toimivaltuuksiaan aktiivisella ja tasapainoisella tavalla, ja kiittää häntä erinomaisista yhteistyösuhteista sekä yhteistyöstä parlamentin ja erityisesti sen vetoomusvaliokunnan kanssa;
  7. panee merkille, että 52 prosenttia EU:n kansalaisista katsoo, että oikeusasiamiehen tärkein tehtävä on varmistaa, että kansalaiset tuntevat oikeutensa ja osaavat käyttää niitä, joten oikeusasiamiehen on parannettava viestintäänsä unionin kansalaisten kanssa ja vahvistettava yhteistyötä Euroopan oikeusasiamiesten verkoston kanssa;
  8. kehottaa toteuttamaan tarvittavia toimia, jotta voitaisiin nopeuttaa kantelujen käsittelyä, tutkintojen suorittamista ja päätöksentekoa koskevia menettelyjä;
  9. toistaa, että 42 prosenttia Euroopan kansalaisista ei ole tyytyväisiä EU:n hallinnon avoimuuden tasoon, ja painottaa tarvetta siihen, että oikeusasiamies jatkaa pyrkimyksiään auttaakseen EU:n toimielimiä lisäämään avoimuuttaan, tehokkuuttaan ja kansalaisystävällisyyttään muodostamalla yhteyksiä toimielinten ja kansalaisten välille;
  10. toteaa, että avoimuuteen liittyvät kantelut ovat aina olleet oikeusasiamiehen kantelulistan kärjessä; toteaa myös, että kyseiset kantelut ovat vähentyneet huippuvuodesta 2008, jolloin 36 prosenttia kantelijoiden syytöksistä koski avoimuuden puutetta, 21,5 prosenttiin vuonna 2012; katsoo, että tämä on merkki siitä, että EU:n toimielimet ovat merkittäväällä tavalla pyrkineet lisäämään avoimuutta; kehottaa EU:n toimielimiä, elimiä ja laitoksia pyrkimään siihen, että tämä luku edelleen laskee, tekemällä yhteistyötä Euroopan oikeusasiamiehen kanssa ja panemalla täytäntöön tämän suositukset; on kuitenkin edelleen huolestunut avoimuutta, asiakirjojen julkisuutta ja henkilötietoja koskevien kantelujen jatkuvasti korkeasta määrästä, sillä ne vaarantavat toimielinten välisen vuoropuhelun ja vahingoittavat EU:n julkisuuskuvaa ja kansalaisten asennetta EU:ta kohtaan;

Torstai 12. syyskuuta 2013

11. tähdentää, että avoimuus, mahdollisuus tiedonsaantiin, kansalaisten oikeuksien kunnioittaminen ja korkeat eettiset normit ovat olennaisia edellytyksiä kansalaisten ja toimielinten keskinäisen luottamuksen säilymiselle ja että tämä luottamus on erityisesti nykyisessä vaikeassa taloustilanteessa erittäin tärkeää EU:n integraation tulevaisuudelle;
12. kehottaa EU:n toimielimiä ottamaan julkishallinnon digitalisoituessa huomioon vanhusten erityistarpeet, sillä suuri osa heistä ei ole tottunut käyttämään nykyaikaista tieto- ja viestintätekniikkaa, ja tukemaan heitä helppokäyttöisten sovellusten, käytännöllisten verkkoapuohjelmien ja helposti saatavilla olevien ei-digitaalisten yhteydenottomahdollisuuksien avulla;
13. toteaa, että vuonna 2012 oikeusasiamies rekisteröi 2 442 kantelua ja että se oli ennätysvuosi sekä käynnistettyjen tutkintojen (465 tutkintaa, mikä merkitsee 18 prosentin lisäystä vuoteen 2011 verrattuna) että päätökseen saatujen tutkintojen (390 tutkintaa, mikä merkitsee 23 prosentin lisäystä) osalta;
14. panee tyytyväisenä merkille oikeusasiamiehen esittelemät kymmenen keskeistä tapausta, joilla tarjotaan malliesimerkkejä hallinnollisille käytännöille EU:n eri toimielimissä monella eri alalla;
15. katsoo, että oikeusasiamiehelle vuonna 2012 jätettyjen kantelujen kokonaismäärän väheneminen on lisätodiste oikeusasiamiehen verkkosivustolla olevan interaktiivisen oppaan menestyksestä ja että tämä opas on tehokas työkalu, jonka tarkoituksena on sekä varmistaa, että entistä harvemmat kansalaiset kantelevat oikeusasiamiehelle väärästä syystä, että parantaa mahdollisuuksia neuvoa kantelijoita kääntymään oikean tahon puoleen; toteaa, että suuntaus vahvistaa, että yhä suurempi määrä Euroopan oikeusasiamiehen puoleen kääntyvistä henkilöistä tekee niin oikeista syistä; ehdottaa, että Euroopan parlamentin jäsenet sekä EU:n toimielimet, elimet ja laitokset samoin kuin Euroopan oikeusasiamiesten verkoston jäsenet laittavat verkkosivustolleen ja sosiaalisen median kanavilleen suoran linkin edellä mainittuun interaktiiviseen oppaaseen;
16. korostaa, että oikeusasiamiehen toimivaltaan kuulumattomien kantelujen määrä (1 720) oli vähäisin kymmeneen vuoteen; kehottaa oikeusasiamiestä jatkamaan pyrkimyksiään näiden tapausten vähentämiseksi edelleen;
17. tunnustaa Euroopan oikeusasiamiesten verkoston merkittävän panoksen ja painottaa tehokkaan yhteistyön hyödyllisyyttä Euroopan kansalaisten eduksi; toteaa, että 60 prosenttia oikeusasiamiehen vuonna 2012 käsittelemistä kanteluista kuului verkoston jonkin jäsenen toimivaltaan; muistuttaa, että vetoamusvaliokunta on verkoston täysivaltainen jäsen; toteaa, että vuonna 2012 oikeusasiamies siirsi 63 kantelua tälle valiokunnalle; antaa tunnustusta Euroopan oikeusasiamiehelle verkoston onnistuneesta koordinoinnista; katsoo, että tämä tehtävä on keskeinen osa oikeusasiamiehen toimintaa ja että EU:n lainsäädännön kansallisen hallinnan parantamiseksi verkostossa tehtävää yhteistyötä olisi syvennettävä; suosittelee verkoston laajentamista siten, että se kattaa asianmukaiset kansalliset elimet; katsoo, että oikeusasiamiehen osallistumisesta eurooppalaisiin ja kansainvälisiin oikeusasiamiesten järjestöihin olisi pidettävä kiinni ja sitä olisi lujitettava;
18. toteaa, että aikaisempien vuosien tavoin useimmat oikeusasiamiehen käynnistämät tutkinnot koskivat komissiota (52,7 %); toteaa, että vuonna 2012 käynnistettyjen Euroopan parlamenttia koskevien tutkintojen määrä lähes kaksinkertaistui vuoteen 2011 verrattuna; kehottaa sihteeristöään toimimaan tiiviissä yhteistyössä oikeusasiamiehen kanssa ja varmistamaan, että tämän hallinnollisia käytäntöjä koskevia suosituksia ja huomioita noudatetaan ja seurataan;
19. korostaa, että jokainen loppuun saatettu tutkinta on askel oikeaan suuntaan ja hyvä mahdollisuus toteuttaa parannuksia, joita yleisö on havainnut ja pyytänyt, ja että tämä on keino tehdä Euroopan kansalaisuudesta mahdollisimman osallistuvaa unionin lainsäädäntömenettelyssä;
20. on tyytyväinen oikeusasiamiehen aloitteeseen julkaista julkisen palvelun periaatteet, joiden tulisi ohjata EU:n virkamiesten toimintaa; muistuttaa, että viisi julkisen palvelun periaatetta ovat sitoutuminen Euroopan unioniin ja sen kansalaiseen, rehellisyys, objektiivisuus, toisten kunnioittaminen ja avoimuus; kehottaa EU:n toimielimiä, elimiä ja laitoksia sisäistämään nämä periaatteet kaikessa toiminnassaan;

Torstai 12. syyskuuta 2013

21. on tyytyväinen, että oikeusasiamies julkaisi kesäkuussa 2013 uuden painoksen eurooppalaisen hyvän hallintotavan säännöstöstä ja ottaa siinä huomioon Euroopan unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön sisältämät eurooppalaisen hallinto-oikeuden periaatteet;
22. on tyytyväinen oikeusasiamiehen osallistumiseen moniin eri konferensseihin, joissa on tarkasteltu parempaa julkishallintoa, mukaan luettuna EU:n hallinto-oikeutta käsittelevän tutkimusverkoston (ReNEUAL) konferenssi, jonka järjestämiseen hän osallistui;
23. toistaa 15. tammikuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ komissiolle esittämänsä kehotuksen hyväksyä yhteiset EU:n hallinnossa sovellettavaa hallintomenettelyä koskevat sitovat säännöt ja periaatteet ja esittää SEUT:n 298 artiklan nojalla ehdotus tätä koskevaksi asetukseksi; pitää oikeusasiamiehen tähänastisia kokemuksia ja niitä koskevia julkaisuja sopivana perustana tällaisen lainsäädäntöehdotuksen sisällölle; katsoo, että tämä on paras tapa varmistaa pysyvä muutos EU:n toimielinten hallintokulttuurissa;
24. panee tyytyväisenä merkille, että toimielimet antoivat 98 myönteistä vastausta niihin 120 huomautukseen ja suositukseen, jotka oikeusasiamies antoi tutkimustensa yhteydessä vuonna 2012, mikä merkitsee, että 82 prosentissa tapauksista EU:n toimielimet toimivat oikeusasiamiehen ehdotusten mukaisesti; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä, elimiä ja laitoksia tekemään parhaansa taatakseen, että oikeusasiamiehen huomautuksia ja suosituksia noudatetaan, ja auttamaan oikeusasiamiestä lyhentämään tutkintamenettelyjen määräaikoja vastaamalla nopeasti hänen tiedusteluihinsa ja muun muassa tekemällä yhteistyötä hänen kanssaan;
25. muistuttaa, että oikeusasiamies antoi vuonna 2012 parlamentille yhden erityiskertomuksen, joka koski sitä, ettei komissio ollut selvittänyt Wienin lentoaseman laajennuksen käsittelyyn liittyvää eturistiriitaa, ettei kyseistä laajennusta koskevaa ympäristövaikutusten arviointia ollut tehty ja ettei rakennushankkeesta ja ympäristövaikutusarvioinnin puuttumisesta valittaneiden käytettävissä ollut ollut muutoksenhakumenettelyjä; tunnustaa tällaisen kertomuksen tarjoamat mahdollisuudet ottaen huomioon, minkälaisista asioista on kyse; muistuttaa, että kyseinen erityiskertomus antoi vetoamusvaliokunnalle syyn antaa tulevaisuutta koskevia ehdotuksia ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin meneillään olevasta tarkistamisesta ja unionin hallintomenettelylainsäädännöstä;
26. katsoo, että etenkin silloin, kun annetaan suositusluonnos, tieto siitä, että seuraava askel voi olla erityiskertomus parlamentille, saa usein toimielimen tai elimen muuttamaan kantaansa;
27. toteaa, että edellinen ja nykyinen oikeusasiamies ovat seitsemäntoista ja puolen vuoden aikana antaneet vain 18 erityiskertomusta; katsoo, että tämä on osoitus EU:n toimielinten omaksumasta yhteistyöhön perustuvasta lähestymistavasta suurimmassa osassa tapauksia; tunnustaa näiden erityiskertomusten merkityksen ja kannustaa oikeusasiamiestä edelleen puuttumaan tällaisiin tapauksiin, kun on kyse merkittävistä hallinnollisista epäkohdista EU:n toimielimissä, elimissä ja laitoksissa;
28. korostaa, että 28. syyskuuta pidettävä kansainvälinen ”oikeus tietää” -päivä on aloite, joka nostaa oikeusasiamiehen profiilia eurooppalaisten keskuudessa, ja myös esimerkki hyvästä toimintatavasta;
29. on tyytyväinen oikeusasiamiehen sekä parlamentin vetoamusvaliokunnan, Euroopan vammaisfoorumin, komission ja perusoikeusviraston osallistumiseen vammaisyleissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan mukaiseen EU:n tason kehukseen, jonka tarkoituksena on turvata, edistää ja seurata YK:n vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoa; kehottaa oikeusasiamiestä asettamaan työssään erityistä painoa hyvin haavoittuvien sosiaaliryhmien, myös vammaisten, tarpeisiin;
30. on tyytyväinen oikeusasiamiehen pyrkimykseen turvata perusoikeuskirjan täytäntöönpano EU:n toimielimissä myös oma-aloitteisten tutkintojensa kautta; olettaa, että toinen vastaavanlainen tehtävä annetaan oikeusasiamiehelle unionin liittyessä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa edellytetään;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0004.

Torstai 12. syyskuuta 2013

31. korostaa oikeusasiamiehen oma-aloitteisten tutkintojen merkitystä, sillä niiden yhteydessä hän voi tarkastella asioita, jotka muuten eivät tulisi hänen tietoonsa, koska kansalaisilla ei ole tarvittavia tietoja tai resursseja kantelujen tekemiseksi; katsoo, että on tärkeää lisätä Euroopan oikeusasiamiehen toimiston näkyvyyttä;

32. pitää myönteisenä Turkissa vuonna 2012 hyväksytyä lakia oikeusasiamieslaitoksen perustamisesta; tunnustaa Euroopan oikeusasiamiehen tuen ja opastuksen merkityksen tässä kehityksessä; on tyytyväinen siihen, että kaikki ehdokasvaltiot ovat nyt perustaneet kansallisen tason oikeusasiamieslaitoksen; katsoo, että kokemus osoittaa, että oikeusasiamieslaitos on hallinnon parantamisen, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien puolustamisen kannalta erittäin hyödyllinen ja että sen tähden niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vielä perustaneet oikeusasiamieslaitosta, olisi aktiivisesti harkittava sen perustamista; kehottaa Euroopan oikeusasiamiestä jatkamaan tulevien ehdokasvaltioiden tukemista tässä menettelyssä;

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoamusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja niiden oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.

P7_TA(2013)0370

Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi EU:n ulkorajoja ylittäessään ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (COM(2011)0290 – C7-0135/2011 – 2011/0138(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/52)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0290),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0135/2011),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. heinäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0139/2013),

Torstai 12. syyskuuta 2013

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0138

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1289/2013.)

P7_TA(2013)0371

Euroopan pankkiviranomainen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta mainitun asetuksen ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... välisen vuorovaikutuksen osalta (COM(2012)0512 – C7-0289/2012 – 2012/0244(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/53)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0512),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0289/2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 27. marraskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. marraskuuta 2012 ⁽²⁾ antaman lausunnon,

⁽¹⁾ EUVL C 30, 1.2.2013, s. 6.

⁽²⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 34.

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. huhtikuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan lausunnot (A7-0393/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽¹⁾;
  2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin puhemiehen ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan yhteisen lausuman;
  3. korostaa, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 47 kohtaa olisi sovellettava Euroopan pankkiviranomaisen tehtävien laajentamiseen; korostaa, että lainsäätäjän päätökset tehtävien laajentamisesta eivät saa vaikuttaa budjettivallan käyttäjän päätöksiin vuotuisessa talousarviomenettelyssä;
  4. pyytää komissiota esittämään rahoitusselvityksen, jossa otetaan täysin huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston välisen lainsäädäntösopimuksen tulos, jotta voidaan vastata määräraha- ja henkilöstötarpeisiin Euroopan pankkiviranomaisessa, komission yksiköissä ja mahdollisesti Euroopan keskuspankissa;
  5. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0244

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan keskuspankille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen erityistehtävien osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1022/2013.)

⁽¹⁾ Tämä kanta korvaa 22. toukokuuta 2013 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0212).

Torstai 12. syyskuuta 2013

Lainsäädäntöpäätöslauselman liite

Euroopan parlamentin puhemiehen ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan lausuma luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annettavan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 hyväksymisestä toimitettavan Euroopan parlamentin äänestyksen johdosta

Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 säännösten ja erityisesti sen 20 artiklan mukaisesti ilmoitamme täten Euroopan parlamentin puhemiehen ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan ominaisuudessa tukevamme täysin parlamentin ja EKP:n neuvotteluryhmien välillä sovittua luonnosta Euroopan parlamentin ja Euroopan keskuspankin väliseksi toimielinten sopimukseksi yhteistyöstä yhteiseen valvontamekanismiin (YVM) liittyvissä menettelyissä. Kehotammekin edustamiamme toimielimiä hyväksymään toimielinten välisen sopimuksen virallisesti mahdollisimman pian.

Luonnoksessa toimielinten väliseksi sopimukseksi määrätään EKP:n laajasta vastuuvollisuudesta suhteessa Euroopan parlamenttiin sille YVM:ssä annettujen tehtävien hoitamisessa ja riittävästä suojoitoimenpiteistä luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi. Siinä määrätään erityisesti EKP:n valvontatehtävien vahvasta parlamentaarista valvonnasta säännöllisissä keskusteluissa parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kanssa ja luottamuksellisissa suullisissa keskusteluissa kyseisen valiokunnan puheenjohtajiston kanssa sekä siten, että tiedonsaannin parantamiseksi EKP antaa valiokunnalle pöytäkirjan valvontaelimen kokouksista. Lisäksi varmistetaan EKP:n yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa parlamentin tekemissä tutkimuksissa.

Luonnoksessa toimielinten väliseksi sopimukseksi on myös määrättyä parlamentin osallistumisesta valvontaelimen puheenjohtajan valintamenettelyyn. Koska yhteisenä tavoitteenamme on edistää mahdollisimman ripeästi YVM:n perustamisessa, sillä se on merkittävä askel kohti täysimääräistä pankkiunionia, edustamamme toimielimet aikovat edetä nopeasti valvontaelimen puheenjohtajan nimittämiseen johtavassa ensimmäisessä valintamenettelyssä.

Strasbourgissa/Frankfurtissa 12. syyskuuta 2013

Martin Schulz

Mario Draghi

P7_TA(2013)0372

Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antaminen Euroopan keskuspankille *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. syyskuuta 2013 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (COM(2012)0511 – C7-0314/2012 – 2012/0242(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2016/C 093/54)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2012)0511),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0314/2012),
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4,

Torstai 12. syyskuuta 2013

- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0392/2012),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna ⁽¹⁾,
  2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin puhemiehen ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan yhteisen lausunnon;
  3. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  4. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  5. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
  6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-CNS(2012)0242

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2013, neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2013 antamiseksi luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 1024/2013.)

Lainsäädäntöpäätöslauselman liite

Euroopan parlamentin puhemiehen ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan lausuma luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annettavan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 hyväksymisestä toimitettavan Euroopan parlamentin äänestyksen johdosta

Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 säännösten ja erityisesti sen 20 artiklan mukaisesti ilmoitamme täten Euroopan parlamentin puhemiehen ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan ominaisuudessa tukevamme täysin parlamentin ja EKP:n neuvotteluryhmien välillä sovittua luonnosta Euroopan parlamentin ja Euroopan keskuspankin väliseksi toimielinten sopimukseksi yhteistyöstä yhteiseen valvontamekanismiin (YVM) liittyvissä menettelyissä. Kehotammekin edustamiamme toimielimiä hyväksymään toimielinten välisen sopimuksen virallisesti mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ Tämä kanta korvaa 22. toukokuuta 2013 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0213).

Torstai 12. syyskuuta 2013

Luonnoksessa toimielinten väliseksi sopimukseksi määrätään EKP:n laajasta vastuuvollisuudesta suhteessa Euroopan parlamenttiin sille YVM:ssä annettujen tehtävien hoitamisessa ja riittävästä suojatoimenpiteistä luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi. Siinä määrätään erityisesti EKP:n valvontatehtävien vahvasta parlamentaarista valvonnasta säännöllisissä keskusteluissa parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kanssa ja luottamuksellisissa suullisissa keskusteluissa kyseisen valiokunnan puheenjohtajiston kanssa sekä siten, että tiedonsaannin parantamiseksi EKP antaa valiokunnalle pöytäkirjan valvontaelimen kokouksista. Lisäksi varmistetaan EKP:n yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa parlamentin tekemissä tutkimuksissa.

Luonnoksessa toimielinten väliseksi sopimukseksi on myös määräyksiä parlamentin osallistumisesta valvontaelimen puheenjohtajan valintamenettelyyn. Koska yhteisenä tavoitteenamme on edistyä mahdollisimman ripeästi YVM:n perustamisessa, sillä se on merkittävä askel kohti täysimääräistä pankkiunionia, edustamamme toimielimet aikovat edetä nopeasti valvontaelimen puheenjohtajan nimittämiseen johtavassa ensimmäisessä valintamenettelyssä.

Strasbourgissa/Frankfurtissa 12. syyskuuta 2013

Martin Schulz

Mario Draghi

P7_TA(2013)0373

Geenivarojen saanti ja saatavuus sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jako unionissa ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 12. syyskuuta 2013 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta unionissa (COM(2012)0576 – C7-0322/2012 – 2012/0278(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2016/C 093/55)

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan - 1 viite (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleis-sopimuksen sekä geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan,

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0263/2013).

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 2
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan - 1 kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (-1) *Unioni on käynnistänyt ”luonnon monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian vuoteen 2020”, jossa se sitoutuu tehostamaan toimia, joilla torjutaan koko maailman luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä vuoteen 2020 saakka.*

Tarkistus 3
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (1) Hyvin erilaiset **toimijat** unionissa, kuten tutkijat ja yritykset eri aloilla, käyttävät geenivarjoja tutkimus- ja kehitystarkoituksiin sekä kaupallisiin tarkoituksiin; jotkut hyödyntävät myös geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä.

- (1) Hyvin erilaiset **käyttäjät ja toimittajat** unionissa, kuten tutkijat ja yritykset eri aloilla, käyttävät geenivarjoja tutkimus- ja kehitystarkoituksiin sekä kaupallisiin tarkoituksiin; jotkut hyödyntävät myös geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä. **Tutkimus- ja kehittämistoimintaan kuuluu geenivarojen geneettisen tai biokemiallisen koostumuksen tutkimisen ja analysoinnin lisäksi toimia innovaatioiden ja käytännön sovellusten tuottamiseksi. Nagoyan pöytäkirjan täytäntöönpanon onnistuminen riippuu myös tavasta, jolla geenivarojen tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttäjät ja toimittajat pystyvät sopimaan edellytyksistä biologisen monimuotoisuuden suojelun edistämiseksi vuoteen 2020 ulottuvan luonnon monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian mukaisesti.**

Tarkistus 4
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (2) Geenivarjoilla eli sekä luonnollisten ja viljeltyjen taikka jalostettujen kantojen sisältämällä geenipoolilla on merkittävä ja kasvava rooli monilla talouden aloilla, kuten elintarviketuotannossa, metsätaloudessa, lääkkeiden kehittämisessä sekä **uusiutuvan** energian biopohjaisten lähteiden kehittämisessä.

- (2) Geenivarjoilla eli sekä luonnollisten ja viljeltyjen taikka jalostettujen kantojen sisältämällä geenipoolilla on merkittävä ja kasvava rooli monilla talouden aloilla, kuten elintarviketuotannossa, metsätaloudessa, **biotekniikassa**, lääkkeiden kehittämisessä **ja tuotannossa, kosmetiikassa** sekä energian biopohjaisten lähteiden kehittämisessä. **Geenivarjoilla on merkittävä rooli sellaisten strategioiden täytäntöönpanossa, joilla pyritään palauttamaan ennalleen vahingoittuneet ekosysteemit ja suojelemaan uhanalaisia lajeja.**

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 a) *Unioni tunnustaa kaikkien valtioiden riippuvuuden elintarvikkeiden ja maatalouden geenivaroista sekä kyseisten geenivarojen erityisluonteen ja tärkeyden maailmanlaajuisen elintarviketurvan ja maatalouden kestäväen kehityksen saavuttamisen kannalta pyrittäessä vähentämään köyhyyttä sekä hillitsemään ilmastomuutosta ja sopeutumaan siihen ja tunnustaa elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen ja FAO:n geenivarakomission perustavanlaatuisen merkityksen tässä suhteessa.*

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 b) *Geenivarojen tutkimus on vähitellen laajentunut uusille alueille, erityisesti valtameriin, jotka ovat edelleen planeettamme vähiten tutkittuja ja tunnettuja alueita. Erityisesti syvä meri on viimeinen suuri äärialue ja yhä suuremman kiinnostuksen kohde luonnonvarojen tutkimuksessa, etsinnässä ja hyödyntämisessä. Syvän meren meriekosysteemien valtavaa biologista monimuotoisuutta koskeva tutkimus on näin ollen uusi ja erittäin lupaava tutkimuksen ala, kun on kyse mitä erilaisimpiin tarkoituksiin mahdollisesti käytettävien geenivarojen löytämisestä.*

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 c) *On tunnustettu käytäntö, että kaikkia elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja vaihdetaan tutkimus-, kasvatus- ja koulutustarkoituksissa elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen mukaisesti materiaalin siirtosopimuksen ehtoja noudattaen, sellaisena kuin se on määritelty European Genebank Integrated System (AEGIS) -järjestelmän perustamisesta laaditussa yhteisymmärryspöytäkirjassa; Nagoyan pöytäkirjan 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti on tunnustettu, että mainittu käytäntö on yleissopimuksen ja Nagoyan pöytäkirjan tavoitteiden mukainen eikä ole ristiriidassa niiden kanssa.*

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) Alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen hallussa olevan perinteisen tietämyksen perusteella voidaan saada merkittävää tietoa, joka voi johtaa geenivarojen **hyödyllisten** geneettisten tai biokemiallisten ominaisuuksien löytämiseen.

Tarkistus

- (3) Alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen hallussa olevan perinteisen tietämyksen perusteella voidaan saada merkittävää tietoa, joka voi johtaa geenivarojen **potentiaalisesti arvokkaiden** geneettisten tai biokemiallisten ominaisuuksien löytämiseen, **mukaan luettuina alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen tietämys, innovoinnit ja käytännöt, jotka ilmentävät biologisen monimuotoisuuden suojelulle ja kestäväälle käytölle tärkeitä perinteisiä elämäntyyliä. Näiden yhteisöjen oikeuksia sellaisina kuin ne on vahvistettu Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksessa nro 169 alkuperäis- ja heimokansoista ja vuonna 2007 hyväksytyssä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksessa olisi kunnioitettava ja unionin täytäntöönpanotoimilla olisi helpotettava tätä tavoitetta.**

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (3 a) On tärkeää palauttaa mieliin, että Euroopan patenttisopimuksen mukaan kasvilajikkeisiin tai eläinrotuihin taikka olennaisesti biologiseen menetelmään kasvien tai eläinten tuottamiseksi ei myönnetä patenttia. Kun keksinnöt perustuvat geenivariin tai geenivarojen osiin, sellaisissa patenttihakemuksissa, jotka kattavat muun muassa geenivarat, biotekniikan käytöstä johdetut tuotteet, myös johdannaiset, ja menetelmät tai geenivariin liittyvän perinteisen tietämyksen, olisi ilmoitettava geenivarat ja niiden alkuperä asianomaisille viranomaisille ja välitettävä ne toimivaltaiselle viranomaiselle. Samaa velvoitetta olisi sovellettava uusiin kasvilajikeoikeuksiin.

Tarkistus

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 10
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 3 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 b) *Jäsenvaltioilla ja niiden tuomioistuimilla säilyisi toimivalta ja vastuu sellaisten toimien käytännön täytäntöönpanosta, joilla pyritään suojaamaan alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksia unionin alueella, kun kyse on saatavuutta ja hyötyjen jakamista koskevista järjestelyistä.*

Tarkistus 11
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 a) *Geenivaroja olisi suojeltava niiden luonnollisessa ympäristössä ja käytettävä kestäväällä tavalla, ja niiden käytöstä saatavat hyödyt olisi jaettava oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Tällä tuettaisiin köyhyyden poistamista ja siten Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhattavoitteiden saavuttamista, kuten 29 päivänä lokakuuta 2010 yleissopimuksen osapuolien hyväksymän biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimukseen liittyvän geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan johdannossa todetaan. Yleissopimuksen osapuolina unioni ja useimmat sen jäsenvaltioista ovat allekirjoittaneet Nagoyan pöytäkirjan. Olisi tuettava valmiuksia panna pöytäkirja tehokkaasti täytäntöön.*

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 12
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 b) *Hyötyjen jakoa olisi tarkasteltava kontekstissa, jossa laajoja biologisesti monimuotoisia geenivaroja toimittavat pääasiassa kehitysmaat, kun taas käyttäjät ovat pääasiassa teollisuusmaissa. Sen lisäksi, että saatavuus ja hyötyjen jakaminen mahdollisesti edistävät biologisen monimuotoisuuden suojelua ja kestäväää käyttöä, ne voivat edistää myös köyhyyden poistamista ja ympäristön kestävyyttä ja tätä kautta vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamista, kuten Nagoyan pöytäkirjan johdanto-osassa todetaan. Myös Nagoyan pöytäkirjan täytäntöönpanossa on pyrittävä näiden mahdollisuuksien toteuttamiseen.*

Tarkistus 13
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 c) *Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 25 artiklassa sekä YK:n taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 11 artiklassa esitetty oikeus ravintoon sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 12 artiklassa tunnustettu oikeus nauttia korkeimmasta saavutettavissa olevasta ruumiin- ja mielenterveydestä ovat ensisijaisen tärkeitä ja niitä olisi suojeltava aina.*

Tarkistus 14
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 d) *Geenivarojen tavoin myös geenivaroihin liittyvä perinteen tietämys keskittyy pitkälti kehitysmaihin ja erityisesti alkuperäiskansoihin ja paikallisyhteisöihin. On kunnioitettava näiden yhteisöjen oikeuksia, jotka esitetään itsenäisten maiden alkuperäis- ja heimokansojen koskevassa ILO:n yleissopimuksessa N:o 169 sekä YK:n yleiskokouksen vuonna 2007 hyväksymässä YK:n alkuperäiskansojen oikeuksia koskevassa julistuksessa, ja unionin täytäntöönpanotoimenpiteillä on helpotettava tätä.*

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 15
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- (5) Yleissopimuksessa tunnustetaan, että valtioilla on täysivaltaiset oikeudet niiden lainkäyttövallan piirissä oleviin luonnonvaroihin ja että niillä on oikeus päättää geenivarojensa saatavuudesta. Yleissopimuksessa osapuolet veloitetaan helpottamaan täysivaltaisten oikeuksiensa piiriin kuuluvien geenivarojen saatavuutta. Lisäksi yleissopimuksessa veloitetaan kaikki osapuolet toteuttamaan toimenpiteitä, joilla jaetaan tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti tutkimus- ja kehitystyön tulokset sekä geenivarojen kaupallisesta ja muusta käytöstä saatavat hyödyt kyseisten geenivarojen käyttöön antaneen osapuolen kanssa. Jakaminen perustuu keskinäisesti sovittuihin ehtoihin. Yleissopimuksessa käsitellään myös saatavuutta ja etujen jakamista, joka liittyy sellaisiin alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen tietoihin, innovaatioihin ja käytäntöihin, joilla on merkitystä luonnon monimuotoisuuden suojelun ja kestäväen käytön kannalta.

Tarkistus

- (5) Yleissopimuksessa tunnustetaan, että valtioilla on täysivaltaiset oikeudet niiden lainkäyttövallan piirissä oleviin luonnonvaroihin ja että niillä on oikeus päättää geenivarojensa saatavuudesta. Yleissopimuksessa osapuolet veloitetaan helpottamaan täysivaltaisten oikeuksiensa piiriin kuuluvien geenivarojen saatavuutta **muille sopimuspuolille ympäristöä säästäviin tarkoituksiin**. Lisäksi yleissopimuksessa veloitetaan kaikki osapuolet toteuttamaan toimenpiteitä, joilla jaetaan tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti tutkimus- ja kehitystyön tulokset sekä geenivarojen kaupallisesta ja muusta käytöstä saatavat hyödyt kyseisten geenivarojen käyttöön antaneen osapuolen kanssa. Jakaminen perustuu **geenivaran alkuperämaan ennakkosuostumusta koskevaan vaatimukseen, ja hyödyt perustuvat** keskinäisesti sovittuihin ehtoihin. Yleissopimuksessa käsitellään myös saatavuutta ja etujen jakamista, joka liittyy sellaisiin alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen tietoihin, innovaatioihin ja käytäntöihin, joilla on merkitystä luonnon monimuotoisuuden suojelun ja kestäväen käytön kannalta. **Geenivarojen käytön tuomat mahdollisuudet, kehitys ja hyödyt voidaan jakaa oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti kaikkien osapuolten kesken vain, jos niitä käytetään tasapainoisella ja kestäväällä tavalla ja ottaen paikallisyhteisöt oikeutetusti mukaan.**

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) Biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvä geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskeva Nagoyan pöytäkirja, jäljempänä "Nagoyan pöytäkirja", on uusi kansainvälinen sopimus, jonka yleissopimuksen osapuolet hyväksyivät 29 päivänä lokakuuta 2010. Nagoyan pöytäkirja **laajentaa merkittävästi** yleissopimuksen yleisiä sääntöjä, jotka koskevat geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen jakamista.

Tarkistus

- (6) Biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvä geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskeva Nagoyan pöytäkirja, jäljempänä "Nagoyan pöytäkirja", on uusi kansainvälinen sopimus, jonka yleissopimuksen osapuolet hyväksyivät 29 päivänä lokakuuta 2010. Nagoyan pöytäkirja **täsmentää edelleen** yleissopimuksen yleisiä sääntöjä, jotka koskevat geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen saatavuutta sekä niiden **rahallisesta ja muusta kuin rahallisesta** käytöstä **ja mahdollisesta myöhemmästä kaupallistamisesta** saatavien hyötyjen jakamista.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 a) *Nagoyan pöytäkirja koskee yleissopimuksen 15 artiklan soveltamisalaan kuuluvia geenivaroja yleissopimuksen 4 artiklan laajemman soveltamisalan sijasta. Tästä syystä Nagoyan pöytäkirja ei koske 4 artiklan mukaista täyttä oikeudellista soveltamisalaa, kuten kansallisen toimivallan ulkopuolisilla merialueilla harjoitettavia toimia. Pöytäkirjaan ei kuitenkaan sisälly mitään sellaista, mikä estäisi osapuolia ulottamasta sen periaatteita koskemaan mainituilla merialueilla harjoitettavaa toimintaa.*

Tarkistus 18
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (8) *On tärkeää luoda Nagoyan pöytäkirjan täytäntöönpanolle selkeät ja vakaat puitteet, joiden tulisi parantaa mahdollisuuksia luontoon perustuville tutkimus- ja kehitystoimille unionissa. Lisäksi on merkittävää estää laittomasti hankittujen geenivarojen tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttö unionissa ja tukea niiden hyötyjen jakamista koskevien sitoumusten tehokasta täytäntöönpanoa, jotka on esitetty toimittajien ja käyttäjien välillä keskinäisesti sovituisissa ehdoissa.*
- (8) *On tärkeää luoda Nagoyan pöytäkirjan ja yleissopimuksen vastaavien määräysten täytäntöönpanolle selkeät ja vakaat puitteet, joiden tulisi tukea sen päätavoitetta, toisin sanoen luonnon monimuotoisuuden suojelua ja kestäväää käyttöä sekä geenivarojen käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa. Tämä merkitsee myös, että estetään laittomasti hankittujen geenivarojen tai kyseisiin varoihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttö unionissa. On myös tärkeää parantaa unionissa toteutettavien luontoon perustuvien tutkimus- ja kehitystoimien mahdollisuuksia erityisesti kehittämällä geenivarojen ja perinteisen tietämyksen käyttöön liittyvän oikeusvarmuuden edellytyksiä.*

Tarkistus 19
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 8 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (8 a) *Luvottomasti hankittujen geenivarojen käyttö tai sellaisten tällaisiin varoihin tai niihin liittyvään perinteiseen tietämykseen perustuvien tuotteiden myöhempi kaupallistaminen olisi kiellettävä.*

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 8 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (8 b) *Tällä asetuksella luotua kehystä tarvitaan myös säilyttämään geenivarojen saatavuuteen ja niistä saatavien hyötyjen jakoon osallistuvien osapuolten, alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen sekä sidosryhmien välinen luottamus ja lisäämään sitä.*

Tarkistus 21
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (9) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi on tärkeää, että sääntöjä, joilla pannaan täytäntöön Nagoyan pöytäkirja, sovellettaisiin ainoastaan sellaisiin geenivaroihin ja geenivaroihin **liittyvään perinteiseen tietämykseen, jotka hankitaan** sen jälkeen, kun Nagoyan pöytäkirja tulee voimaan EU:ssa.
- (9) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi on tärkeää, että sääntöjä, joilla pannaan täytäntöön Nagoyan pöytäkirja, sovellettaisiin ainoastaan sellaiseen geenivarojen ja **geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen uuteen hankintaan tai uuteen käyttöön, joka tapahtuu tai joka aloitetaan** sen jälkeen, kun Nagoyan pöytäkirja tulee voimaan EU:ssa.

Tarkistus 22
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (11) On tärkeää määrittää Nagoyan pöytäkirjan mukaisesti, että geenivarojen käyttö viittaa **geneettisen aineksen näytteiden** geneettisen ja biokemiallisen koostumuksen tutkimukseen ja kehittämiseen, **johon kuuluu myös Nagoyan osapuolimaassa hankitusta geneettisestä aineksesta johdettujen eristettyjen aineiden tutkimus ja kehitys.**
- (11) On tärkeää määrittää Nagoyan pöytäkirjan mukaisesti, että geenivarojen käyttö viittaa **geenivarojen** geneettisen ja biokemiallisen koostumuksen tutkimukseen ja kehittämiseen. **Tutkimuksena ja kehityksenä olisi pidettävä geenivarojen koostumuksen geneettistä tai biokemiallista tutkimusta faktojen vahvistamiseksi ja johtopäätösten tekemiseksi, mukaan luettuna innovointien ja käytännön sovellusten luominen.**

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 23
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) Jotta voidaan varmistaa Nagoyan pöytäkirjan tehokas täytäntöönpano, kaikkien geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttäjien olisi harjoitettava asianmukaista huolellisuutta sen varmistamiseksi, että geenivarat ja niihin liittyvä perinteinen tietämys on hankittu noudattaen sovellettavia oikeudellisia vaatimuksia ja että **tilanteen mukaan** hyödyt jaetaan. Kuitenkin kun otetaan huomioon se, että unionissa on monia erilaisia käyttäjiä, ei ole asianmukaista velvoittaa kaikkia käyttäjiä toteuttamaan samoja toimenpiteitä asianmukaisen huolellisuuden harjoittamiseksi. **Tämän vuoksi olisi määritettävä ainoastaan asianmukaisen huolellisuuden vähimmäisvaatimukset.** Käyttäjien erityisiä valintoja, jotka koskevat asianmukaisen huolellisuuden harjoittamiseen sovellettavia välineitä ja toimenpiteitä, olisi tuettava tunnustamalla parhaat käytännöt sekä toteuttamalla alakohtaisia toimintasääntöjä, mallisopimuslausekkeita sekä ohjeita **koskevia täydentäviä toimenpiteitä**, joilla pyritään lisäämään oikeusvarmuutta ja vähentämään kustannuksia. Käyttäjien velvoite säilyttää saatavuuden ja hyötyjen jakamisen kannalta merkitykselliset tiedot olisi rajoitettava ajallisesti siten, että aika vastaa mahdollisen innovaation ajanjaksoa.

Tarkistus

- (14) Jotta voidaan varmistaa Nagoyan pöytäkirjan tehokas täytäntöönpano, kaikkien geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttäjien olisi harjoitettava asianmukaista huolellisuutta sen varmistamiseksi, että geenivarat ja niihin liittyvä perinteinen tietämys on hankittu noudattaen sovellettavia oikeudellisia vaatimuksia ja että hyödyt jaetaan. Kuitenkin kun otetaan huomioon se, että unionissa on monia erilaisia käyttäjiä, ei ole asianmukaista velvoittaa kaikkia käyttäjiä toteuttamaan samoja toimenpiteitä asianmukaisen huolellisuuden harjoittamiseksi. Käyttäjien erityisiä valintoja, jotka koskevat asianmukaisen huolellisuuden harjoittamiseen sovellettavia välineitä ja toimenpiteitä, olisi tuettava tunnustamalla parhaat käytännöt sekä toteuttamalla alakohtaisia toimintasääntöjä, mallisopimuslausekkeita sekä ohjeita, joilla pyritään lisäämään oikeusvarmuutta ja vähentämään kustannuksia. Käyttäjien velvoite säilyttää saatavuuden ja hyötyjen jakamisen kannalta merkitykselliset tiedot olisi rajoitettava ajallisesti siten, että aika vastaa mahdollisen innovaation ajanjaksoa.

Tarkistus 24

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

Komission teksti

- (14 a) *Nagoyan pöytäkirjan onnistunut täytäntöönpano on riippuvainen geenivarojen tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttäjistä ja toimittajista, jotka neuvottelevat keskenään sovitut ehdot, jotka eivät johda ainoastaan oikeudenmukaiseen hyötyjen jakamiseen vaan myös tukevat pöytäkirjan laajempaa tavoitetta myötävaikuttaa biologisen monimuotoisuuden säilymiseen.*

Tarkistus

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 25
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

- (16) Käyttäjien kehittämällä parhailla käytännöillä olisi oltava tärkeä rooli määrittäessä asianmukaisen huolellisuuden toimenpiteitä, jotka erityisen hyvin edistävät määräysten noudattamista Nagoayn pöytäkirjan täytäntöönpanojärjestelmässä siten, että turvataan oikeusvarmuus ja kustannukset pysyvät alhaisina. Käyttäjien tulisi voida käyttää perustana eri tutkimus- ja teollisuudenaloilla jo käytössä olevia saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevia toimintasääntöjä. Käyttäjien järjestöjen olisi voitava pyytää, että komissio määrittää, voidaanko jonkin järjestön käyttämä menetelmien, välineiden tai mekanismien tietty yhdistelmä tunnustaa parhaaksi käytännöksi. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava, vähentääkö se, että käyttäjä noudattaa tunnustettua parasta käytäntöä, riskiä siitä, että kyseinen käyttäjä ei noudata määräyksiä, ja oikeuttaako se vaatimustenmukaisuustarkastusten vähentämiseen. Saman olisi koskettava Nagoyan pöytäkirjan osapuolten yhteisesti hyväksymiä parhaita käytäntöjä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 26
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 17 kappale

Komission teksti

- (17) Käyttäjien tulisi ilmoittaa **käytön muodostavien** toimien ketjun tietyissä vaiheissa, että ne ovat harjoittaneet asianmukaista huolellisuutta. Sopivia vaiheita kyseisille ilmoituksille ovat **julkisten tutkimusapurahojen** vastaanottaminen, luvan pyytäminen geenivarojen perusteella kehitetyn tuotteen saattamiselle markkinoille, tai kaupallistaminen, jonka yhteydessä lupaa tuotteen saattamiselle markkinoille ei vaadita. Ilmoitus, joka tehdään pyydetäessä lupaa markkinoille saattamiseen, ei sinänsä muodostaisi hyväksymismenettelyn osaa ja se osoitettaisiin suoraan tämän asetuksen nojalla perustetuille viranomaisille.

Tarkistus

- (17) Käyttäjien tulisi ilmoittaa toimien ketjun tietyissä vaiheissa, että ne ovat harjoittaneet asianmukaista huolellisuutta **ja esittää siitä todisteet**. Sopivia vaiheita kyseisille ilmoituksille ovat **ennakkosuostumuksen ja keskinäisesti sovittujen ehtojen vahvistaminen, tutkimusrahoituksen** vastaanottaminen, **teollis- ja tekijänoikeuksien haku asianmukaisilta kansallisilta, alueellisilta tai kansainvälisiltä laitoksilta**, luvan pyytäminen geenivarojen perusteella kehitetyn tuotteen saattamiselle markkinoille, tai kaupallistaminen, jonka yhteydessä lupaa tuotteen saattamiselle markkinoille ei vaadita. Ilmoitus, joka tehdään pyydetäessä **teollis- ja tekijänoikeuksien tunnustamista tai** lupaa markkinoille saattamiseen, ei sinänsä muodostaisi hyväksymismenettelyn osaa ja se osoitettaisiin suoraan tämän asetuksen nojalla perustetuille viranomaisille.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 27
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

- (18) Geenivarojen keräämisen luonnosta suorittavat yleensä **ei-kaupallisia tarkoituksia varten korkeakouluissa toimivat tutkijat tai** kerääjät. Suurimmassa osassa tapauksia ja miltei kaikilla aloilla juuri kerätyt geenivarat saadaan välittäjiltä, kokoelmilta tai edustajilta, jotka hankkivat geenivarat kolmansissa maissa.

Tarkistus

- (18) Geenivarojen keräämisen luonnosta suorittavat yleensä **yksityiset** kerääjät **ja yritykset, jotka usein edistävät kaupallisia etuja, ja korkeakouluissa toimivat tutkijat tai tutkimuslaitokset ei-kaupallisia tarkoituksia varten.** Suurimmassa osassa tapauksia ja miltei kaikilla aloilla juuri kerätyt geenivarat saadaan välittäjiltä, kokoelmilta tai edustajilta, jotka hankkivat geenivarat kolmansissa maissa, **niin kaupallisesti kuin ei-kaupallisesti. Tällä asetuksella olisi varmistettava, että kaikki osapuolet noudattavat keskinäisesti sovittujen ehtojen määräyksiä, jotka ovat tärkeitä ensimmäisen saatavuuden yhteydessä kolmannen osapuolen siirrolle. Monissa tapauksissa käyttö tai kaupallistaminen saattaisi edellyttää ensin uusia keskinäisesti sovittuja ehtoja.**

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 28
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 kappale

Komission teksti

- (19) Kokoelmat ovat unionissa käytettävien geenivarojen sekä geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen **suurimpia** toimittajia. Olisi perustettava unionin **luotettavien** kokoelmien järjestelmä. Järjestelmän avulla **voitaisiin varmistaa**, että unionin **luotettavien kokoelmien rekisteriin sisältyvät** kokoelmat soveltavat tehokkaasti toimenpiteitä, jotta kolmansille osapuolille toimitetaan ainoastaan sellaisia geenivarojen näytteitä, joihin liitetyt asiakirjat osoittavat niiden olevan laillisesti hankittuja, ja jotta tarvittaessa laaditaan keskinäisesti sovitut ehdot. Unionin **luotettavien** kokoelmien järjestelmä alentaisi merkittävästi riskiä siitä, että unionissa käytetään laittomasti hankittuja geenivaroja. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistaisivat, vastaako kokoelma vaatimuksia, joiden perusteella se voidaan tunnustaa unionin **luotettavaksi** kokoelmaksi. Käyttäjien, jotka ovat hankkineet geenivaransa unionin rekisteriin sisältyvästä kokoelmasta, katsottaisiin harjoittaneen asianmukaista huolellisuutta kaikkien tarvittavien tietojen hakemiseksi. Tästä toivotaan saatavan hyötyä erityisesti akateemisille tutkijoille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille.

Tarkistus

- (19) **Useimmat** kokoelmat ovat unionissa käytettävien geenivarojen sekä geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen **helpoimmin tavoitettavia** toimittajia. **Ne voivat toimittajina auttaa merkittävästi hallussapitoketjun muita käyttäjiä noudattamaan velvoitteitaan. Tätä varten** olisi perustettava unionin **rekisteröityjen** kokoelmien järjestelmä. Järjestelmän avulla **varmistetaan**, että unionin **tasolla rekisteröidyt** kokoelmat soveltavat tehokkaasti toimenpiteitä, jotta kolmansille osapuolille toimitetaan ainoastaan sellaisia geenivarojen näytteitä, joihin liitetyt asiakirjat osoittavat niiden olevan laillisesti hankittuja, ja jotta tarvittaessa laaditaan keskinäisesti sovitut ehdot. Unionin **rekisteröityjen** kokoelmien järjestelmä alentaisi merkittävästi riskiä siitä, että unionissa käytetään laittomasti hankittuja geenivaroja. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistaisivat, vastaako kokoelma vaatimuksia, joiden perusteella se voidaan tunnustaa unionin **rekisteröidyksi** kokoelmaksi, **mukaan luettuna osoitus siitä, että kyetään noudattamaan Nagoyan pöytäkirjan laajoja tavoitteita, jotka ovat geenivarojen käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jako ja biologisen monimuotoisuuden suojelun edistäminen**. Käyttäjien, jotka ovat hankkineet geenivaransa unionin rekisteriin sisältyvästä kokoelmasta, katsottaisiin harjoittaneen asianmukaista huolellisuutta kaikkien tarvittavien tietojen hakemiseksi. Tästä toivotaan saatavan hyötyä erityisesti akateemisille tutkijoille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 29
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 19 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(19 a) *Unionin rekisteröityjen kokoelmien on noudatettava Nagoyan pöytäkirjan tavoitetta. Niiden olisi edistettävä tietoisuuden lisäämistä ja valmiuksien luomista pöytäkirjan 21 ja 22 artiklassa tarkoitetulla tavalla siinä määrin kuin niiden käytettävissä olevat resurssit sen sallivat. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita rahoituksen myöntämistä kokoelmien näihin toimintoihin. Unionin jokaisen rekisteröidyn kokoelman olisi pyrittävä edistämään geenivaroihin liittyvän perinteen tietämyksen dokumentointia tarvittaessa yhteistyössä alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen, viranomaisten, antropologien ja muiden toimijoiden kanssa. Tällaisen tietämyksen tarkastelussa olisi kunnioitettava siihen liittyviä oikeuksia. Tällaista tietämystä koskevat tiedot olisi julkaistava silloin kun se on omiaan edistämään siihen liittyvien oikeuksien suojelua eikä millään tavalla ole ristiriidassa suojelun kanssa tai haittaa sitä.*

Tarkistus 30
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 20 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(20) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, noudattavatko käyttäjät velvoitteitaan. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi hyväksyttävä kansainvälisesti tunnustetut vaatimustenmukaisuustodistukset todisteeksi siitä, että todistuksen kattamat geenivarat on laillisesti hankittu ja että keskinäisesti sovitut ehdot on laadittu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tarkastuksista kirjaa, ja asianmukaiset tiedot olisi asetettava saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

(20) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava, noudattavatko käyttäjät velvoitteitaan. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi hyväksyttävä kansainvälisesti tunnustetut vaatimustenmukaisuustodistukset todisteeksi siitä, että todistuksen kattamat geenivarat on laillisesti hankittu ja että keskinäisesti sovitut ehdot on laadittu. **Mikäli kansainvälistä todistusta ei ole saatavilla, olisi hyväksyttävä muut oikeudellisesti hyväksyttävät vaatimustenmukaisuustodistukset todisteeksi siitä, että todistuksen kattamat geenivarat on laillisesti hankittu ja että keskinäisesti sovitut ehdot on laadittu.** Toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tarkastuksista kirjaa, ja asianmukaiset tiedot olisi asetettava saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 31

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 22 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(22 a) *Unionin olisi toimittava aktiivisesti sen varmistamiseksi, että hyötyjen jakamisen monenvälistä järjestelmää koskevan Nagoyan pöytäkirjan tavoitteet saavutetaan, jotta lisätään resursseja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja sen osien kestäväksi käyttämiseksi maailmanlaajuisesti.*

Tarkistus 33

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 23 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(23) Saatavuutta käsittelevän unionin foorumin olisi mahdollistettava keskustelut ja edistettävä toimia, jotka koskevat saatavuutta koskevien edellytysten yksinkertaistamista, **saatavuusjärjestelmien** suunnittelua ja suorituskykyä, ei-kaupallisen tutkimuksen yhdenmukaistettua saatavuutta, unionissa olevien kokoelmien **saatavuuskäytäntöjä**, unionin sidosryhmien mahdollisuuksia saada geenivarjoja kolmansissa maissa ja parhaiden käytäntöjen jakamista.

(23) Saatavuutta **sekä hyötyjen oikeudenmukaista ja tasa-puolista jakoa** käsittelevän unionin foorumin olisi mahdollistettava keskustelut ja edistettävä toimia, jotka koskevat saatavuutta koskevien edellytysten yksinkertaistamista, **saatavuus- ja hyötyjenjakojärjestelmien** suunnittelua ja suorituskykyä, ei-kaupallisen tutkimuksen yhdenmukaistettua saatavuutta **ja hyötyjen jakoa**, unionissa olevien kokoelmien **saatavuus- ja hyötyjenjakokäytäntöjä**, unionin sidosryhmien mahdollisuuksia saada geenivarjoja **ja jakaa hyötyjä** kolmansissa maissa ja parhaiden käytäntöjen jakamista. **Unionin foorumin olisi kunnioitettava täydellisesti jäsenvaltioiden toimivaltaa ja pyrittävä tarvittaessa varmistamaan alkuperäisväestön ja paikallisyhteisöjen osallistuminen Nagoyan pöytäkirjan mukaisesti.**

Tarkistus 34

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Tässä asetuksessa säädetään säännöistä, joilla säännellään geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen **jakamista**, biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvän geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta tehdyn Nagoyan pöytäkirjan, jäljempänä "pöytäkirja", määräysten mukaisesti.

Tässä asetuksessa säädetään säännöistä, joilla säännellään geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen saatavuuden sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen **jakamisen periaatteen noudattamista**, biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvän geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta tehdyn Nagoyan pöytäkirjan, jäljempänä "pöytäkirja", määräysten mukaisesti.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 35

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Tämän asetuksen tavoitteena on geenivarojen käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jako ja näin biologisen monimuotoisuuden suojelun ja sen osien kestävän käytön edistäminen biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen (jäljempänä ”yleissopimus”) tavoitteiden mukaisesti.

Tarkistus 36

Ehdotus asetukseksi

1 artikla – 1 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Tässä asetuksessa esitetään geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen käyttäjille asetettavat velvoitteet. Tällä asetuksella perustettu Nagoyan pöytäkirjan täytäntöönpanojärjestelmä kattaa myös järjestelyt, joilla autetaan käyttäjiä täyttämään velvoitteet, sekä puitteet seurannalle ja valvontajärjestelyille, joita unionin jäsenvaltioiden on kehitettävä ja otettava käyttöön. Tähän asetukseen sisältyy myös säännöksiä, joilla rohkaistaan asianosaisia toimiin, joilla lisätään tietoisuutta geenivarojen ja niitä koskevan perinteisen tietämyksen merkityksestä sekä niiden saatavuudesta ja hyötyjen jakamisesta sekä edistetään toimia kehitysmaiden valmiuksien kehittämiseksi Nagoyan pöytäkirjan säännösten mukaisesti.

Tarkistus 37

Ehdotus asetukseksi

2 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Tätä asetusta sovelletaan valtioiden täysivaltaisten oikeuksien piiriin kuuluviin geenivaroihin sekä geenivaroihin liittyvään perinteiseen tietämykseen, jotka on hankittu sen jälkeen, kun Nagaoyan pöytäkirja on tullut voimaan unionissa. Sitä sovelletaan myös kyseisten geenivarojen käytöstä saataviin hyötyihin sekä geenivaroihin liittyvään perinteiseen tietämykseen.

Tätä asetusta sovelletaan valtioiden täysivaltaisten oikeuksien piiriin kuuluviin geenivaroihin sekä geenivaroihin liittyvään perinteiseen tietämykseen, jotka on hankittu sen jälkeen, kun Nagaoyan pöytäkirja on tullut voimaan unionissa. Sitä sovelletaan myös kyseisten geenivarojen käytöstä saataviin hyötyihin sekä geenivaroihin liittyvään perinteiseen tietämykseen.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tätä asetusta ei sovelleta geenivaroihin, joiden saatavuutta ja hyötyjen jakamista säännellään sellaisella erityisellä kansainvälisellä instrumentilla, jonka osapuoli unioni on.

Tarkistus

Tätä asetusta ei sovelleta geenivaroihin, joiden saatavuutta ja hyötyjen jakamista säännellään sellaisella erityisellä kansainvälisellä instrumentilla, jonka osapuoli unioni on.

Tätä asetusta ei sovelleta geenivaroihin, joiden alkuperämaa ei ole hyväksynyt kansallisia saatavuutta koskevia sääntöjä, jotka ovat Nagoyan pöytäkirjassa asetettujen vaatimusten mukaisia, eikä yleiseen hyödykkeiden kauppaan. On otettava asianmukaisesti huomioon hyödylliset ja tarkoituksenmukaiset toimet tai käytännöt, joita toteutetaan muissa kansainvälisissä järjestöissä.

Tarkistus 38

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 3 alakohta

Komission teksti

3) ”geenivaroilla” tarkoitetaan geneettistä ainesta, joka on tai saattaa olla arvokasta;

Tarkistus

3) ”geenivaroilla” tarkoitetaan geneettistä ainesta, joka on tai saattaa olla arvokasta ***tai joka on sen johdannainen***;

Tarkistus 39

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 3 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a) ”johdannaisella” tarkoitetaan luonnossa esiintyvää biokemiallista yhdistettä, joka syntyy biologisten luonnonvarojen tai geenivarojen geneettisen ilmentymän tai aineenvaihdunnan tuloksena, vaikka yhdiste ei sisältäisi toiminnallisia perintötekijöitä;

Tarkistus 40

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 5 alakohta

Komission teksti

5) ”käyttäjällä” tarkoitetaan luonnollista tai oikeudellista henkilöä, joka käyttää geenivaroja tai geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä;

Tarkistus

5) ”käyttäjällä” tarkoitetaan luonnollista tai oikeudellista henkilöä, joka käyttää geenivaroja tai geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä ***tai kaupallistaa geenivaroja tai geenivaroihin perustuvia tuotteita tai geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä***;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 41

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 6 alakohta

Komission teksti

6) "geenivarojen käytöllä" tarkoitetaan geenivarojen geneettisten ja/tai biokemiallisten koostumusten tutkimusta ja kehittämistä;

Tarkistus

6) "geenivarojen käytöllä" tarkoitetaan geenivarojen geneettisten ja/tai biokemiallisten koostumusten tutkimusta ja kehittämistä, **myös biotekniikkaa soveltamalla**;

Tarkistus 42

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 6 a alakohta (uusi)

Komission teksti

6 a) "**kaupallistamisella**" tarkoitetaan tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;

Tarkistus

Tarkistus 43

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 6 b alakohta (uusi)

Komission teksti

6 b) "**biotekniikalla**" tarkoitetaan sellaista tekniikan sovellusta, jossa käytetään biosysteemejä, eläviä eliöitä tai niiden johdannaisia tuotteiden tai prosessien kehittämiseen tai muunteluun tiettyyn tarkoitukseen;

Tarkistus

Tarkistus 44

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 8 a alakohta (uusi)

Komission teksti

8 a) "**laittomasti hankituilla geenivaroilla**" tarkoitetaan geenivaroja ja geenivarioihin liittyvän perinteisen tietämyksen hankkimista vastoin sovellettavaa kansainvälistä oikeutta ja kansallista lainsäädäntöä, jotka koskevat saatavuutta ja hyötyjen jakoa alkuperämaassa;

Tarkistus

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 45**Ehdotus asetukseksi****3 artikla – 11 alakohta***Komission teksti*

- 11) ”kansainvälisesti tunnustetulla vaatimustenmukaisuustodistuksella” tarkoitetaan lupaa tai vastaavaa asiakirjaa, jonka toimivaltainen kansallinen viranomainen on myöntänyt Nagoyan pöytäkirjan 6 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti ja joka saatetaan saatavuuden ja hyötyjen jaon tiedonvälitysjärjestelmän saataville;

Tarkistus

(Tarkistus ei vaikuta suomenkieliseen versioon.)

Tarkistus 46**Ehdotus asetukseksi****3 artikla – 12 alakohta***Komission teksti*

- 12) ”saatavuuden ja hyötyjen jaon tiedonvälitysjärjestelmällä” tarkoitetaan maailmanlaajuista Nagoayn pöytäkirjan 14 artiklan 1 kohdan mukaista saatavuuden ja hyötyjen jaon tiedonvälitysjärjestelmää.

Tarkistus

(Tarkistus ei vaikuta suomenkieliseen versioon.)

Tarkistus 47**Ehdotus asetukseksi****4 artikla – - 1 kohta (uusi)***Komission teksti**Tarkistus*

-1. Laittomasti hankittujen geenivarojen käyttö on unionissa kiellettyä.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 48
Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Käyttäjien on harjoitettava asianmukaista huolellisuutta sen varmistamiseksi, että geenivarat ja geenivaroihin liittyvä perinteinen tietämys hankitaan saatavuutta ja hyötyjen jakoa **koskevien säästösten** tai **määräysten** mukaisesti ja että tilanteen mukaan hyödyt jaetaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti **yhteisesti sovittujen** ehtojen mukaisesti. Käyttäjien on haettava, säilytettävä ja siirrettävä muille käyttäjille **tiettyjä tietoja**, joilla on merkitystä saatavuudelle ja hyötyjen jakamiselle.

Tarkistus

1. Käyttäjien on harjoitettava asianmukaista huolellisuutta sen varmistamiseksi, että geenivarat ja geenivaroihin liittyvä perinteinen tietämys hankitaan **ennakkosuostumuksen mukaisesti ja keskinäisesti sovittuihin ehtoihin perustuen siten kuin on määritelty** saatavuutta ja hyötyjen jakoa **koskevissa säästöksissä** tai **määräyksissä** ja että hyödyt jaetaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti **näiden** ehtojen mukaisesti. Käyttäjien on haettava, säilytettävä ja siirrettävä muille käyttäjille **kaikki tiedot ja asiakirjat**, joilla on merkitystä saatavuudelle ja hyötyjen jakamiselle **sekä tämän asetuksen säännösten noudattamiselle**.

Tarkistus 49
Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

1 a. Geenivaroja ja niihin liittyvää perinteistä tietämystä voidaan siirtää muille käyttäjille vain kansainvälisesti tunnustetun vaatimustenmukaisuustodistuksen perusteella ja keskinäisesti sovituin ehdoin tai ennakkosuostumuksella ja keskinäisesti sovituin ehdoin. Jos keskinäisesti sovitut ehdot puuttuvat tai käyttäjät käyttävät etukäteen geenivaroja tai perinteistä tietämystä ehdoin, joita ei ole sisällytetty ennakkoehtoihin, niiden on haettava alkuperämaalta uusien keskinäisesti sovittuja ehtoja.

Tarkistus

Tarkistus 51
Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Käyttäjien on:

Tarkistus

2. Käyttäjien on:

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

a) haettava, säilytettävä ja siirrettävä muille käyttäjille seuraavat tiedot:

- 1) geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen hankinnan päivämäärä ja paikka;
- 2) geenivarojen ja kyseisiin geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen kuvaus, mukaan lukien käytettävissä olevat yksilöivät tunnisteet;
- 3) lähde, josta geenivarat tai geenivaroihin liittyvä tietämys suoraan hankittiin, sekä geenivarojen tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen myöhemmät käyttäjät;
- 4) saatavuuteen ja hyötyjen jakamiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet tai niiden puuttuminen;
- 5) tilanteen mukaan saatavuutta koskevat **päätökset** ja keskinäisesti sovitut ehdot;

b) haettava lisätietoa tai –näyttöä, jos epävarmuus saatavuuden ja käytön laillisuudesta jatkuu; ja

c) hankittava asianmukainen lupa, laadittava keskinäisesti sovitut ehdot tai lopetettava käyttö, kun vaikuttaa siltä, että hankinnassa ei noudatettu saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevia kansallisia säädöksiä tai määräyksiä.

a) haettava, säilytettävä ja siirrettävä muille käyttäjille **tiedot kansainvälisesti tunnustetusta vaatimustenmukaisuusdistuksesta siinä tapauksessa, että Nagoyan pöytäkirjan sopimuspuolet ovat Nagoyan pöytäkirjan 6 artiklan mukaisia täysivaltaisia oikeuksiaan käyttäen saaneet käyttöönsä geenivaroja, sekä keskinäisesti sovituihin ehtoihin, tai** seuraavat tiedot:

- 1) geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen hankinnan päivämäärä ja paikka;
- 2) geenivarojen ja kyseisiin geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen kuvaus, mukaan lukien käytettävissä olevat yksilöivät tunnisteet;
- 3) lähde, josta geenivarat tai geenivaroihin liittyvä tietämys suoraan hankittiin, sekä geenivarojen tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen myöhemmät käyttäjät;
- 4) saatavuuteen ja hyötyjen jakamiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet tai niiden puuttuminen;
- 5) tilanteen mukaan saatavuutta koskevat **luvat** ja keskinäisesti sovitut ehdot **sekä hyötyjen jakoa koskevat järjestelyt**;

6) saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevien vaatimusten soveltaminen 2 artiklassa tarkoitetuissa erityisissä kansainvälisissä instrumenteissa, jotka saattavat rajoittaa tai vähentää tämän asetuksen mukaisia käyttäjän velvoitteita; tällöin on myös ilmoitettava, että käyttö kuuluu erityisten instrumenttien piiriin;

b) haettava lisätietoa tai –näyttöä, jos epävarmuus saatavuuden ja käytön laillisuudesta jatkuu; ja

c) hankittava asianmukainen lupa, laadittava keskinäisesti sovitut ehdot tai lopetettava käyttö, kun vaikuttaa siltä, että hankinnassa ei noudatettu saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevia kansallisia säädöksiä tai määräyksiä.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 52

Ehdotus asetukseksi

4 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Käyttäjien on säilytettävä saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevat tiedot kahdenkymmenen vuoden ajan **käyttöajan** loppumisesta.

Tarkistus

3. Käyttäjien on säilytettävä saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevat tiedot kahdenkymmenen vuoden ajan **käyttö- tai kaupallistamisajan** loppumisesta.

Tarkistus 53

Ehdotus asetukseksi

4 artikla – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti

4 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 14 a artiklan mukaisesti ...⁽¹⁾, jotta voidaan vahvistaa hyötyjen jakoa koskevat säännöt 14 a kohdan mukaisesti. Määräyksissä on edellytettävä vähintään alan parhaisiin käytäntöihin perustuvien hyötyjen jakoa ja määritettävä ehdot muiden kuin rahallisten hyötyjen jaolle.

Tarkistus

⁽¹⁾ Virallinen lehti: kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

Tarkistus 54

Ehdotus asetukseksi

4 artikla – 4 b kohta (uusi)

Komission teksti

4 b. Kun käyttäjät neuvottelevat keskinäisesti sovituista ehdoista geenivarojen tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen toimittajien kanssa, niiden on pyrittävä varmistamaan, että näillä ehdoilla tuetaan biologisen monimuotoisuuden suojelua ja sen osien kestäväää käyttöä sekä teknologian siirtoa kehitysmaihin.

Tarkistus

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 55
Ehdotus asetukseksi
5 artikla

Komission teksti

Tarkistus

5 artikla**Poistetaan.****Unionin luotettavat kokoelmat**

1. Komissio perustaa luotettavien kokoelmien unionin rekisterin ja ylläpitää sitä. Kyseisen rekisterin on oltava internetpohjainen, käyttäjille helposti saatavilla ja sen on sisällettävä niiden geenivarojen kokoelmat, jotka noudattavat unionin luotettavalle kokoelmalle asetettuja perusteita.

2. Kunkin jäsenvaltion on sen lainkäytäntövallan piiriin kuuluvan kokoelman pyynnöstä harkittava kyseisen kokoelman sisällyttämistä luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin. Kun jäsenvaltio on varmistanut, että kokoelma täyttää 3 kohdassa esitetyt perusteet, se ilmoittaa komissiolle viipymättä kyseisen kokoelman nimen, yhteystiedot ja tyyppin. Komissio sisällyttää näin saadut tiedot viipymättä luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin.

3. Jotta kokoelma voidaan sisällyttää luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin, kokoelman omistajan on osoitettava pystyvänsä:

- a) soveltamaan standardoituja menetelmiä vaihtaessaan geenivarojen näytteitä ja niihin liittyviä tietoja muiden kokoelmien kanssa sekä toimittaessaan geenivarojen näytteitä ja niihin liittyviä tietoja kolmansille henkilöille niiden käyttöä varten;
- b) huolehtimaan siitä, että geenivaroja ja niihin liittyviä tietoja toimitetaan kolmansille henkilöille niiden käyttöä varten ainoastaan sellaisten asiakirjojen kanssa, jotka osoittavat, että geenivarat ja tiedot on hankittu noudattaen sovellettavia oikeudellisia vaatimuksia sekä tilanteen mukaan keskinäisesti sovittuja ehtoja, joilla varmistetaan hyötyjen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jako;
- c) pitämään kirjaa kaikista geenivaroista ja niihin liittyvistä tiedoista, jotka toimitetaan kolmansille henkilöille niiden käyttöä varten;
- d) laatimaan tai käyttämään yksilöiviä tunnisteita kolmansille henkilöille toimitettuja geenivarojen näytteitä varten;
- e) käyttämään asianmukaisia seuranta- ja jäljitysvälineitä vaihdettaessa geenivarojen näytteitä ja niihin liittyviä tietoja muiden kokoelmien kanssa.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

4. *Jäsenvaltioiden on säännöllisesti tarkistettava, että kukin niiden lainsäädäntövaltaan kuuluva ja luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin sisältyvä kokoelma todella soveltaa 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.*

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä, mikäli niiden lainsäädäntövaltaan kuuluva ja luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin sisältyvä kokoelma ei enää noudata 3 kohdan säännöksiä.

5. *Mikäli on näyttöä siitä, että luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin sisältyvä kokoelma ei sovelta 3 kohdassa esitettyjä toimenpiteitä, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä määritettävä korjaavat toimet keskustellen asiasta kyseisen kokoelman omistajan kanssa.*

Komissio poistaa kokoelman luotettavien kokoelmien unionin rekisteristä, jos se on erityisesti 4 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella päätelty, että luotettavien kokoelmien unionin rekisteriin sisältyvällä kokoelmalla on merkittäviä tai jatkuvia vaikeuksia noudattaa 3 kohtaa.

6. *Komissiolle siirretään valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla luodaan menetelmät tämän artiklan 1–5 kohtien täytäntöönpanolle. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.*

Tarkistus 56

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Komissio julkaisee toimivaltaisten viranomaisten luettelon muun muassa internetissä. Komissio pitää luettelon ajan tasalla.

2. Komissio julkaisee toimivaltaisten viranomaisten luettelon muun muassa internetissä. Komissio pitää luettelon ajan tasalla. **Syrjäisimpiin alueisiin kiinnitetään erityistä huomiota niiden alueelta löytyneiden geenivarojen merkityksen ja haavoittuvuuden vuoksi, jotta voidaan välttää niiden liikahyödyntämistä.**

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 57

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. *Komission 3 kohdan mukaisesti nimeämän tiedonvälityskeskukseen tehtävänä on varmistaa asetuksen (EY) N:o 338/97⁽¹⁾ nojalla perustettujen asianmukaisten unionin elimien ja asetusta täytäntöön panevien kansallisten viranomaisten kuuleminen.*

⁽¹⁾ EUVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

Tarkistus 58

Ehdotus asetukseksi

6 artikla – 3 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 b. *Toimivaltaisten viranomaisten ja saatavuutta ja hyötyjen jakoa käsittelevän tiedonvälityskeskukseen on annettava neuvoja yleisölle ja mahdollisille käyttäjille, jotka etsivät tietoa tämän asetuksen täytäntöönpanosta sekä yleissopimuksen ja Nagoyan pöytäkirjan täytäntöönpanosta unionissa.*

Tarkistus 59

Ehdotus asetukseksi

7 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. *Jäsenvaltiot ja komissio pyytävät kaikkia geenivarjoja ja geenivarjoihin liittyvää perinteistä tietämystä käyttäviä julkisen tutkimusrahoituksen vastaanottajia vakuuttamaan, että ne harjoittavat 4 artiklan mukaista asianmukaista huolellisuutta.*

Poistetaan.

Tarkistus 60

Ehdotus asetukseksi

7 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. *Käyttäjien on ilmoitettava 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetuille toimivaltaisille viranomaisille, että ne ovat **harjoittaneet** 4 artiklan **mukaista asianmukaista huolellisuutta** pyytäessään lupaa markkinoille saattamiseen sellaista tuotetta varten, joka on kehitetty geenivarjojen tai kyseisiin geenivarjoihin liittyvän perinteisen tietämyksen perusteella, tai kaupallistamisen yhteydessä, jolloin lupaa tuotteen markkinoille saattamiselle ei vaadita.*

2. *Käyttäjien on ilmoitettava 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetuille toimivaltaisille viranomaisille, että ne ovat **täyttäneet** 4 artiklan **mukaiset velvollisuudet ja toimittavat asiaan liittyvät tiedot***

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

- a) vahvistaessaan ennakkosuostumuksen ja keskinäisesti sovitut ehdot;
- b) vastaanottaessaan tutkimusrahoitusta, joka liittyy geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän tietämyksen käyttöön;
- c) hakiessaan asiaankuuluviissa kansallisissa, alueellisissa tai kansainvälisissä laitoksissa patenteja tai uusia kasvilajikeoikeuksia, jotka kattavat muun muassa hankitut geenivarat, biotekniikan käytöstä johdetut tuotteet, mukaan luettuina johdannaiset, ja menetelmät tai geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen;
- d) pyytäessään lupaa markkinoille saattamiseen sellaista tuotetta varten, joka on kehitetty geenivarojen tai kyseisiin geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen perusteella, tai
- e) kaupallistamisen yhteydessä, jolloin lupaa tuotteen markkinoille saattamiselle ei vaadita.

Tarkistus 61

Ehdotus asetukseksi

7 artikla – 3 kohta

Komission teksti

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava **komissiolle joka toinen vuosi 1 ja 2 kohtien perusteella** saadut tiedot. Komissio tekee yhteenvedon vastaanotetuista tiedoista ja asettaa sen **saatavuuden ja hyötyjen jaon tiedonvälitysjärjestelmän** saataville.

Tarkistus

Toimivaltaisten viranomaisten on **todennettava 2 kohdan b–e alakohdan mukaiset tiedot ja** toimitettava **tämän artiklan mukaisesti** saadut tiedot **saatavuuden ja hyötyjen jaon tiedonvälitysjärjestelmälle, komissiolle ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kolmen kuukauden kuluessa**. Komissio tekee **kolmen kuukauden kuluessa** yhteenvedon vastaanotetuista tiedoista ja asettaa sen saataville **helposti saatavilla olevassa avoimessa internetpohjaisessa muodossa**.

Tarkistus 62

Ehdotus asetukseksi

8 artikla

Komission teksti

8 artikla

Poistetaan.

Tarkistus

Parhaat käytännöt

Mikä tahansa käyttäjien järjestö voi esittää komissiolle hakemuksen siitä, että järjestön kehittämä ja valvoma menetelmien, välineiden tai mekanismien yhdistelmä tunnustetaan parhaaksi käytännöksi. Hakemuksen tueksi on esitettävä todisteita ja tietoja.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

Jos komissio katsoo jonkin käyttäjien järjestön sille toimittajien tietojen ja todisteiden perusteella, että tietty menetelmien, välineiden tai mekanismien yhdistelmä, kun käyttäjä sitä todella soveltaa, mahdollistaa sen, että käyttäjä noudattaa 4 ja 7 artiklassa esitettyjä velvoitteitaan, komissio tunnustaa sen parhaaksi käytännöksi.

Käyttäjien järjestö ilmoittaa komissiolle 2 kohdan mukaan tunnustettuun parhaaseen käytäntöön mahdollisesti tehdyistä muutoksista ja päivityksistä.

Mikäli jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai muut lähteet esittävät näyttöä toistuvista tapauksista, joissa parhaita käytäntöjä soveltavat käyttäjät eivät noudata tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, komissio tutkii vuoropuhelussa kyseisten käyttäjien järjestöjen kanssa, osoittavatko toistuvat määräysten rikkomiset mahdollisia parhaiden käytäntöjen puutteita.

Komissio peruuttaa parhaan käytännön tunnustamisen, jos se toteaa, että parhaan käytännön muutokset vaarantavat käyttäjien kyvyn täyttää 4 ja 7 artiklassa esitetyt edellytykset, tai jos käyttäjien toistuvat määräysten rikkomiset liittyvät käytännössä ilmeneviin puutteisiin.

Komission on laadittava internetpohjainen tunnustettujen parhaiden käytäntöjen rekisteri ja pidettävä se ajan tasalla. Kyseisen rekisterin yhdessä osassa on lueteltava komission tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustamat parhaat käytännöt sekä toisessa osassa esiteltävä Nagoyan pöytäkirjan 20 artiklan 2 kappaleen mukaisesti hyväksytyt parhaat käytännöt.

Komissiolle siirretään valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla luodaan menetelmät tämän artiklan 1–5 kohtien täytäntöönpanolle. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

Tarkistus 63

Ehdotus asetukseksi

9 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia sen toteamiseksi, noudattavatko toimijat 4 ja 7 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia sen toteamiseksi, noudattavatko toimijat 4 ja 7 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset tehdään **riskiperusteista lähestymistapaa soveltaen ja** kausittain tarkistetun suunnitelman mukaisesti. **Kehittäessään tätä riskiperusteista lähestymistapaa jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että mikäli käyttäjä soveltaa tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai Nagoyan pöytäkirjan 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti tunnustettua parasta käytäntöä, tämä vähentää riskiä siitä, että kyseinen käyttäjä rikkoo määräyksiä.**

3. **Tarkastuksia voidaan tehdä**, kun toimivaltaisella viranomaisella on asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja siitä, että käyttäjä ei noudata tätä asetusta, mukaan lukien tiedot, jotka perustuvat kolmansien osapuolten ilmaisemiin perusteltuihin huoliin.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkastuksiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

a) tutkimus toimenpiteistä, jotka käyttäjä on toteuttanut harjoittaakseen 4 artiklan mukaista asianmukaista huolellisuutta;

b) tutkimus asiakirjoista ja rekistereistä, jotka osoittavat, että tietyissä käyttäjän toiminnoissa on harjoitettu 4 artiklan mukaista asianmukaista huolellisuutta;

c) pistokokeet, mukaan lukien paikalla tapahtuvat tarkastukset;

d) tutkimus tapauksista, joissa käyttäjän oli tehtävä 7 artiklan mukaiset ilmoitukset.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä kansainvälisesti tunnustettu vaatimustenmukaisuustodistus näyttönä siitä, että sen mukaiset geenivarat on saatu ennakkosuostumuksen mukaisesti ja että keskinäisesti sovitut ehdot on luotu siten kuin ennakkosuostumuksen antavan Nagoyan pöytäkirjan osapuolen saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevissa kansallisissa säädöksissä tai määräyksissä edellytetään.

6. Käyttäjien on annettava kaikki mahdollinen apu, jolla helpotetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tekemistä, etenkin järjestämällä pääsy toimitiloihin ja esittämällä asiakirjat tai rekisterit.

Tarkistus

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset tehdään kausittain tarkistetun suunnitelman mukaisesti **ja soveltaen riskiperusteista lähestymistapaa, jonka keskeiset periaatteet komissio vahvistaa 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.**

3. **Lisätarkastuksia on tehtävä**, kun toimivaltaisella viranomaisella on asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja siitä, että käyttäjä ei noudata tätä asetusta, mukaan lukien tiedot, jotka perustuvat kolmansien osapuolten ilmaisemiin perusteltuihin huoliin.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkastuksiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

a) tutkimus toimenpiteistä, jotka käyttäjä on toteuttanut harjoittaakseen 4 artiklan mukaista asianmukaista huolellisuutta;

b) tutkimus asiakirjoista ja rekistereistä, jotka osoittavat, että tietyissä käyttäjän toiminnoissa on harjoitettu 4 artiklan mukaista asianmukaista huolellisuutta;

c) pistokokeet, mukaan lukien paikalla tapahtuvat tarkastukset;

d) tutkimus tapauksista, joissa käyttäjän oli tehtävä 7 artiklan mukaiset ilmoitukset.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä kansainvälisesti tunnustettu vaatimustenmukaisuustodistus näyttönä siitä, että sen mukaiset geenivarat on saatu ennakkosuostumuksen mukaisesti ja että keskinäisesti sovitut ehdot on luotu siten kuin ennakkosuostumuksen antavan Nagoyan pöytäkirjan osapuolen saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskevissa kansallisissa säädöksissä tai määräyksissä edellytetään. **Mikäli kansainvälisesti tunnustettua todistusta ei ole saatavilla, on hyväksyttävä muut oikeudellisesti hyväksyttävät vaatimustenmukaisuustodistukset riittäväksi todisteeksi siitä, että todistuksen kattamat geenivarat on laillisesti hankittu ja että keskinäisesti sovitut ehdot on laadittu.**

6. Käyttäjien on annettava kaikki mahdollinen apu, jolla helpotetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tekemistä, etenkin järjestämällä pääsy toimitiloihin ja esittämällä asiakirjat tai rekisterit.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

7. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella todetaan puutteita, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ilmoituksen korjaavista toimenpiteistä, jotka käyttäjän on toteutettava, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.

Lisäksi havaittujen puutteiden luonteen perusteella jäsenvaltiot voivat toteuttaa välittömiä väliaikaisia toimia, joita ovat muun muassa laittomasti hankittujen geenivarojen takavarikointi ja tiettyjen toimintojen keskeyttäminen.

8. Komissiolle siirretään valta antaa **täytäntöönpanosäädöksiä**, joilla luodaan menetelmät tämän artiklan 1–7 kohtien täytäntöönpanolle. **Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.**

Tarkistus

7. Jos tämän artiklan 1 **ja 3** kohdassa tarkoitettujen tarkastusten **tai 7 artiklan 2 kohdan mukaisen todentamisen** perusteella todetaan puutteita, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ilmoituksen korjaavista toimenpiteistä, jotka käyttäjän on toteutettava, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.

Jos käyttäjä ei anna myönteistä tai tyydyttävää vastausta, jäsenvaltiot voivat havaittujen puutteiden luonteesta riippuen toteuttaa välittömiä väliaikaisia toimia, joita ovat muun muassa laittomasti hankittujen geenivarojen takavarikointi ja tiettyjen toimintojen, **muun muassa geenivarojen ja niihin liittyvän perinteisen tietämyksen kaupallistamisen**, keskeyttäminen. **Tällaisten väliaikaisten toimien on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.**

8. Komissiolle siirretään valta antaa **14 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä**, joilla luodaan menetelmät tämän artiklan 1–7 kohdan täytäntöönpanolle, **ja määrittää menettelytakeet, kuten oikeus hakea muutosta, 7 sekä 9–11 artiklan säännösten suhteen.**

Tarkistus 64

Ehdotus asetukseksi

10 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on asetettava saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

Tarkistus

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on asetettava saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti **helposti saatavilla olevassa avoimessa internetpohjaisessa muodossa.**

Tarkistus 65

Ehdotus asetukseksi

11 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksia voivat olla muun muassa:

a) sakot;

Tarkistus

2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksia voivat olla muun muassa:

a) sakot, **jotka suhteutetaan geenivaroihin liittyvien käyttäjän toimintojen arvoon ja jotka vähintään estävät tehokkaasti asiasta vastuussa olevia saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä;**

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

b) tiettyjen toimintojen välitön keskeyttäminen;

b) tiettyjen toimintojen, **muun muassa geenivarojen ja niihin liittyvän perinteisen tietämyksen kaupallistamisen**, välitön keskeyttäminen.

c) laittomasti hankittujen geenivarojen takavarikointi.

c) laittomasti hankittujen geenivarojen takavarikointi.

Tarkistus 66

Ehdotus asetukseksi

12 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa **tehokkaan koordinoinnin varmistamiseksi ja** tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. **Yhteistyötä on tehtävä myös muiden asianosaisten toimijoiden kanssa, kuten kokoelmien, kansalaisjärjestöjen sekä alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen edustajien kanssa, silloin kun se on merkityksellistä Nagoyan pöytäkirjan ja tämän asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta.**

Tarkistus 67

Ehdotus asetukseksi

12 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava **tietoja** muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa **todetuista vakavista puutteista** ja 11 artiklan mukaisesti **määrätyistä seuraamuksista**.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa **tietoja, jotka koskevat tarkastusjärjestelmien organisoimista tämän asetuksen säännösten noudattamisen seurantaan varten, sekä** 9 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa **todettuja vakavia puutteita** ja 11 artiklan mukaisesti **määrättyjä seuraamuksia**.

Tarkistus 68

Ehdotus asetukseksi

12 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. Komissio pyrkii laatimaan Euroopan patenttivaraston ja Maailman henkisen omaisuuden järjestön kanssa järjestelyt, joilla varmistetaan, että viittaukset geenivaroihin ja niiden alkuperään sisällytetään patentin rekisteröintiin.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 69
Ehdotus asetukseksi
13 artikla – otsikko

Komission teksti

Saatavuutta koskeva unionin foorumi

---

*Tarkistus*Saatavuutta **ja hyötyjen jakoa** koskeva unionin foorumi

Tarkistus 70
Ehdotus asetukseksi
13 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Perustetaan geenivarojen saatavuutta ja geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä koskeva unionin foorumi.

Tarkistus

1. Perustetaan geenivarojen saatavuutta ja geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä **sekä hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakamista** koskeva unionin foorumi. **Jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyväksyä geenivarojensa saatavuutta koskevia sääntöjä, on ensin laadittava vaikutustenarviointi näistä säännöistä ja toimitettava sen tulokset unionin foorumille tarkastelua varten tämän artiklan 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.**

Tarkistus 71
Ehdotus asetukseksi
13 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Unionin foorumi edistää saatavuutta koskevien edellytysten yhdenmukaistamista unionin tasolla keskustelemalla siihen liittyvistä kysymyksistä, mukaan lukien saatavuusjärjestelmien suunnittelu ja suorituskyky, yksinkertaistettu saatavuus ei-kaupallista tutkimusta varten, unionissa olevien kokoelmien saatavuuskäytännöt, unionin sidosryhmien mahdollisuudet hankkia geenivaroja kolmansissa maissa **ja** parhaiden käytäntöjen **jakaminen**.

Tarkistus

2. Unionin foorumi edistää saatavuutta koskevien edellytysten yhdenmukaistamista unionin tasolla keskustelemalla siihen liittyvistä kysymyksistä, mukaan lukien saatavuusjärjestelmien suunnittelu ja suorituskyky, **luonnon monimuotoisuuden suoje-
lua ja sen kestäväää käyttöä edistävän tutkimuksen tukeminen erityisesti kehitysmaissa**, yksinkertaistettu saatavuus ei-kaupallista tutkimusta varten, unionissa olevien kokoelmien saatavuuskäytännöt, unionin sidosryhmien mahdollisuudet hankkia geenivaroja kolmansissa maissa **keskinäisesti sovituin ehdoin ennakkosuostumuksen saamisen jälkeen, hyötyjenjakokäytännöt**, parhaiden käytäntöjen **täytäntöönpano ja kehittäminen edelleen sekä riitojenratkaisujärjestelyjen toiminta**.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 72

Ehdotus asetukseksi

13 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Unionin foorumi voi tarjota ei-sitovia neuvoja, ohjeita tai lausuntoja sen toimialaan kuuluvissa kysymyksissä.

Tarkistus

3. Unionin foorumi voi tarjota ei-sitovia neuvoja, ohjeita tai lausuntoja sen toimialaan kuuluvissa kysymyksissä. **Kaikkien neuvojen, ohjeiden ja lausuntojen yhteydessä on otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisen alkuperäisväestön ja paikallisen väestön osallistumista koskeva velvoite.**

Tarkistus 73

Ehdotus asetukseksi

14 artikla – d a, d b, d c, d d, d e ja d f alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- d a) toteutettava myös nykyisten tutkimusohjelmien avulla toimenpiteitä, joilla tuetaan kokoelmia, jotka myötävaikuttavat biologisen monimuotoisuuden ja kulttuurien monimuotoisuuden suojeluun mutta joilla ei ole riittävästi resursseja unionin rekisteriin pääsyä varten;
- d b) varmistettava, että kun geenivaroja ja niihin liittyvää perinteistä tietämystä käytetään laittomasti taikka ennakkosuostumuksen tai keskinäisesti sovittujen ehtojen vastaisesti, toimittajilla, joilla on valtuudet myöntää lupa geenivarojen saamiseen ja allekirjoittaa keskinäisesti sovittuja ehtoja, on oikeus käynnistää toimia, mukaan luettuna tuomioistuimen määräyksen hankkiminen, tällaisen käytön estämiseksi tai lopettamiseksi ja hakea korvausta mahdollisista aiheutuneista vahingoista sekä tarvittaessa myös kyseisten geenivarojen takavarikoinnista;
- d c) kannustettava käyttäjiä ja toimittajia kanavoimaan geenivarojen käytöstä tai kaupallistamisesta saatavia hyötyjä biologisen monimuotoisuuden suojeluun ja sen osien kestävään käyttöön;
- d d) tuettava myös kapasiteetin kehittämisen avulla pyydetäessä hyötyjen jakamista koskevaa alueellista yhteistyötä rajat ylittävien geenivarojen ja niihin liittyvän perinteisen tietämyksen osalta;
- d e) harkittava, onko tarpeen koota biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen 7 artiklan mukaisesti luetteloja saatavissa olevista eri jäsenvaltioiden alkupe-
räisistä geenivaroista, jotta tietämys biologisesta monimuotoisuudesta lisääntyisi;

Torstai 12. syyskuuta 2013

Komission teksti

Tarkistus

d f) tuettava geneettisiä luetteloja koskevaa tutkimus- ja kehitystyötä sekä unionissa että kolmansissa maissa.

Tarkistus 74

Ehdotus asetukseksi

14 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

14 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.

2. Siirretään 4 artiklan 4 b kohdassa ja 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi ...⁽¹⁾ Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 4 a kohdassa ja 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 4 artiklan 4 a kohdan ja 9 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät aio vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

⁽¹⁾ 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päivämäärä.

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 75
Ehdotus asetukseksi
15 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

15 a artikla

Kuulemisfoorumi

Komissio varmistaa, että jäsenvaltioiden edustajat, asianomaiset toimittajien järjestöt, käyttäjien järjestöt, hallitusten väliset ja valtiosta riippumattomat järjestöt sekä alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen edustajat osallistuvat tasapainoisesti tämän asetuksen täytäntöönpanoon. Näiden osapuolten on myötävaikutettava erityisesti 4 artiklan 4 a kohdassa ja 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säästöjen määrittämiseen ja uudelleentarkasteluun, 5, 7 ja 8 artiklan täytäntöönpanoon sekä keskinäisesti sovittujen ehtojen määrittämistä koskevien mahdollisten suuntaviivojen laatimiseen. Osapuolet tapaavat kuulemisfoorumeissa. Komissio laatii foorumille työjärjestyksen.

Tarkistus 76
Ehdotus asetukseksi
16 artikla – 3 kohta

Komission teksti

Tarkistus

3. Komissio tarkastelee joka **kymmenes** vuosi ensimmäisen kertomuksensa jälkeen tämän asetuksen toimintaa ja tehokkuutta tämän asetuksen soveltamista koskevien kertomusten ja sen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Komissio tarkastelee kertomuksissaan erityisesti sitä, millaisia hallinnollisia seurauksia asetuksella on julkisille tutkimuslaitoksille, pienille ja keskisuurille yrityksille ja mikroyrityksille. Se tarkastelee myös tarvetta unionin lisätoimille, jotka koskevat geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen saatavuutta.

3. Komissio tarkastelee joka **viides** vuosi ensimmäisen kertomuksensa jälkeen tämän asetuksen toimintaa ja tehokkuutta tämän asetuksen soveltamista koskevien kertomusten ja sen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella. Komissio tarkastelee kertomuksissaan erityisesti sitä, millaisia hallinnollisia seurauksia asetuksella on **tietyille aloille**, julkisille tutkimuslaitoksille, pienille ja keskisuurille yrityksille ja mikroyrityksille. Se tarkastelee myös **tarvetta tarkistaa tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat geenivaroihin liittyvää perinteistä tietämystä, ottaen huomioon suuntaukset muissa asianomaisissa kansainvälisissä järjestöissä, ja** tarvetta unionin lisätoimille, jotka koskevat geenivarojen ja geenivaroihin liittyvän perinteisen tietämyksen saatavuutta, **jotta pannaan täytäntöön Nagoyan pöytäkirjan 5 artiklan 2 kohta, 6 artiklan 2 kohta sekä 7 ja 12 artikla ja kunnioitetaan alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksia.**

Torstai 12. syyskuuta 2013

Tarkistus 77
Ehdotus asetukseksi
16 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

16 a artikla

Direktiivin 2008/99/EY muuttaminen

Muutetaan ... (*) ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19 päivänä marraskuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/99/EY ⁽¹⁾ seuraavasti:

1) lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”j) geenivarojen laiton hankkiminen.”

2) lisätään liitteeseen A luetelmakohta seuraavasti:

”— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o .../2013, annettu..., geenivarojen saannista ja saatavuudesta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta unionissa”.

⁽¹⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.

(*) Vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Tarkistus 78
Ehdotus asetukseksi
17 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Tämän asetuksen 4, 7 ja 9 kohtaa sovelletaan vuoden kulutta tämän asetuksen voimaantulosta.

2. Tämän asetuksen 4 **artiklan 1–4 kohtaa sekä** 7 ja 9 artiklaa sovelletaan vuoden kulutta tämän asetuksen voimaantulosta.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI